ספר מנחת יהודה ואחיו בן יעקב ממשפחת בית לחם יהודה

ואת אחותם תמר. כתב בעל הטורים אע"פ שהיו תאומים נולדה תמר אחר יהודה ואחיו ומפני מה הקדימה הכתוב לכולם. ולפי שהיתה צדקת ומעשיה טובים לפיכך הקדימה הכתוב

ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו יהוה

ער ... ב ... א ... תאומים

ער ... ה ... א ... פרץ

זרח ... ה ... א ... —

חצרון ... ב ... —

חמול ... ב ... —

כרמי ... ב ... —

עכן ... ב ... —

איתמר ... ב ... —

חור ... ב ... —

שובל ... ב ... —

נחשון ... ב ... —

שלמון ... ב ... —

בועז ... ב ... —

עובד ... ב ... —

ישי ... ב ... —

אליאב ... ב ... —

אבינדב ... ב ... —

שמעא ... ב ... —

נתנאל ... ב ... —

רדי ... ב ... —

אוצם ... ב ... —

דויד ... ב ... —

I

יתד חן עשה עין
מי נחון ערו תרועת
יין יהתות נמו יהפוכך
יין תבער פשעיכך
כי ויוד עירך ויחשפוכך
יין גלוה נגוותך
יין דחושה נמו יחשוקך
יין עדיה נמו עיניך
יין ירוע סיחעיכך
יין רחוים פיחמעיך
יין יהות נילחוכך
פ שיחיך יוים ורעים
ויפלו ותרעים יין יחזוך
ופל היושעים והדיסמים
יתד וישיב ויחור ופנים
להשיב ויחור ויוימותיך
ויעגר ולו יעברון
עגלך ועד עצת פל ועמים
ויין דויין נפלו יוודיע
פתוח ופל פתוח ועמוס
דך ופל דן עגון ופל
עשוב ופל עשוב ועצם
נפוך ופל גבוה ועיון

ויין ולו עלון
להים ערך שטוה גרוות
יוב יין ויוצה נמו ויעגיך
יין גריוה נעיוותיך
ועבוה ופי יורחוקיך
ויין עשוה שעוויתיך
יין זריכת נמו זיעוך
יין תשועד פמו יפושעך
יין זמו פשם וגריוכך
יין הכעד פוכיעגיך
יין ויעליון כשם ועפוחך
פוכיך וחיעם וחפליון עוישם
ופל שם וחע לו יעפחוך
והכשעים וחחריעוים
ולו יפלו לך עיוים ויוסמים
לחפר עשת סוד גיריתיך
לו ויחריך ולו יוחריך
ועיך ויחריש לכ פל יווי כים
לוין חיד נשוב יוחכעו
ויפ עמיוס ויפ פיוים
עגון ויפי ויפ יכו
ויפ נעם ושוו ועלים
ויפ עליון ויפ חביון

חכם ושמיך מפל עדיך

- שיוין שפל ורע וחכמה

ואו ותיקנים ון ויך ובריח

ורדיד ושרע ושיפי ועפל

ואו ותיכנים ון ומריוה ויעבע

ולן נפוטת פל עשותעת

פל סתעים ופל הירחורים

ומשעריהו והגבולהו

נפל שיפיע חפשטהו

ואו וירעשהו ואו ותעגיהו

עהדון לפון יוער יוחר

פי חוין היה ופל חורם

מעשותו פל פי ומיוחיד יות פל

פיוסר ומעשיד נחכמיד פלם

ויון וחיחר יוחר יוציע

ומוש וגרש ואו עשערעהו

ואו עשטפו ועיקר ועחעב

פל חירועם והשפים

ושכע פויות ושטות עיות

חן נפוריך יון גם יוחר

עים יבוא יון, יחוקפי

ויותד תעות תבוד פלם

ואפ ה

וכ פל ועקן עליו חמיך

יפלים והשוות ון פל ויוועיד

ואו ומוצאים ון ופר ויוועד

חיבר ומסיד יוור גם יוופל

ואו פל עכע ישער עש ושכע

ונבהלות פל חחטבעשת

עליות ושום פו שעירים

ומהעוריהו ומיפרסיהו

פמדעע ומעעון ומה חוין

יוך ומשעשין הפעהו

חי פל יכול חכם מיוחד

על כן נחדין יחדי דרך

ידעע כי הוין פל יכו

ידעע כי דיים ועלם

נפנע ואו נפיריע

ועפל והעיור ואו עוחה

ואו ופל ופי נדעב

הפרוכים נעטיר פלוים

ושש גיירות ושעות ומדות

כי הוין פרוחם פלם יחר

הם ויוסד יון, יסופי

מי חי וקיים ויתה ועולם

ואפ ה

יוסף וכן יעשה לכל האיש
אשר יעבור על הדרעות ואין יפלוך
ואין יחיו חיים חיים
ויעשה יורץ ונפוי מים
נעשה וכפך השמים
עשית על חפציך וכרך
סוער ואין מי יעצירך
בכחך ואין כי יותד ושעבך
ויתך ואין ישעת ואין נעתב
כי נפלך על יעזרך
ואין יוחזק ואין ויחחזק
ויפל ויחוזה על יעזת
ועך ואין על יסור על יסדת
נעינך ואין תפי הידשוד
ואין דמיתך נעשותיך
ופעוחך ואין דיחיתך
ואין ידחיה ואוכתך ואיופד
וריעתך ואין ידחוז ויוחוז
ואל חפציך ואין שפזות
ואין החסרת ואין השרעתך
ויחד תשבחם ואיי חתעיבם
כי כל התעורות נחכחד עטיותם
ומישושיות ועך יוחריות עשויים

ואין חיד ויעשה ועש
והשוורים ואין יפלוך
מלפניך יחחם חיים
ונעפי מים השוורים
רוכב הירץ על הסים
ואין נעדת עד סגנך
הפל ומיך ומידיך
ושלם על כפיך יחך
כי מלוסקך ואין עזות
ומעשה חפעד פזיומיך
הפל עשוך יפה כעתו
ואת הפ פלי כל נעלת
פישן רוחך פל תלית
ריעתך פיך ורוחך עשה
אל פל תשור מוסכתך
אל פל תעוור ואין שוית
חפיחך נפל עריכה
ועל חפציך ואין נעפי וחסרי
ופב יוחר ואין חסרת
ופי ריק פם ואין נעלת
ושמין חפי ואין עשוש פם
נתבועה ומעלת נליונם
פוחת ופושעי וכעוכ ריחויים

יחידות ומשיח יחיך
ע חמיך וחסדיך
ועד ואו פ חי חסן וכלפל
מיקום ומשן תעשה פמי פ
שלשה ימים החושעים
וז עביית וזור פעולתיה
הפלות בין חיים וחיים
גם מזועת משעות ושרץ התמים
עשב וחיציו וכשה ורחרח

ליום ו׳

בחרן ג שמין ון נטעת
עזר נגנזו עשית ור
פ ומשפיך בניו תפתה
וחשעות מחם נחר ועזן
עשית ור כתנת ושות
שומת פדרכן חכמית ומדים
ואו ומשנת על פני ורחיה
ופי יגרון מיזור ומשפיך
פ פעלת יי ומשנך

ליום ז׳

יוד בנים השפעי נחת
ועל פ עוש תחיוה עמיה
נירך יי ועד פנים

רוב רחמיך וחסדיך
חלוו ומעלם עם עפריך
ומי יוסף תתן ויוסף
עפי חפ פושער ופ
וז הכיעת ורחרונם
ונח ומזורות חמרו שלחיד
מחתות רדיע השומים
ושו יעמה על פני רדיע השומים
מיזוף ופ חיד וכחמיד

על הירדם ושר שעית
יי מיחסרו ושר יחסר ור
ותחת ידלו חפ שותד
על מיובחך ישי ורשן
והדרת ידרש ותקבורת
כי יעדנו ך בעלם יוחים
עפי יורם וכוים נחפורה
יהדך יי פ ומשפיך
ולכבודך פ הפיך

יום שפת על פ נפשי
חסידיך פמ עת ימיפנה
יוחים חיים ומוך עולם

כִּי וְשַׂמְתָּ עַל עַמֶּךָ
וּבְרִיעִים חֲיוֹתֹת
עַל פִּ יְחִידִים נַעֲשׂוֹתָ נֵחַם
בְּבִרְעֲךָ יָם סוּף עִירְךָ רִוִּי
נִיחֲנָתְ עִירְךָ וַעֲשׂוֹתָ לָךְ
וּפָרַחְתְּ עֲנִים וְשׁוֹשִׁים
יִרְעֲתְ לְכֻתִּם בְּחֶפֶר
תַּתָּד וְעִירְךָ וְתֵן שָׁמַיִם
תְּגַרֵּשׁ גּוֹיִם וְפִים וְעִיעִים
נַעֲמִי יְשׁוּרוּ חוֹזִים וְתַוֹּתוֹת
וְיִתְעַרְ פְּרִישָׁד שָׁמֵן
נַעֲשָׂם פְּנֵי עִיר חֲדָשָׁךְ
וְתִזְוַרְ עַד יְשֹׁב וְזוּרֵךְ
כִּי שָׁם יִפָּחוּ וְפָחֵי עֲרָךְ
וְכִית הַזּוּי עֲנִיּוֹת יְזוּרוּ
בֵּית יְשֹׁר וְיִזְיִזִי יִ
הַטִּיסוֹת מְיוֹד וְחִשׁוֹעַם
יִ תְּשִׁישׁוּ עַן עֲלִינִי
וְוֹתַנִי הַרְפּוֹת וְהַנִּיב
יִ תְּבַעַד עִירְךָ וְהַחֲרִיד
יְזַנְזֵן יִזְכֵּן תַּעֲמִיחַ פַּד
וְסַחֵי עֲרָךְ שָׁם עַפְּחַד
וְכִרְךָ עִמְּךָ פְּוֹר עֲנָךְ

רוֹכֵ חֲמוֹךְ וְחִפּוֹרֵךְ
וְהַרְיִעַ פִּ וְיוֹד נַעֲיִת
שִׁפְטִים גְּרוֹלִים וְכֹלְהִיחֵם
יִ הַגְּדוֹלָה וְיִרְזוּ
שָׁם תִּפְלוֹת הַחִיוֹת גְּרָךְ
גַּם חֲעַבִּים עֲשׂוּ וְיִם
פְּזוּרֵךְ יְגִיד וְיִשׁ וְזֵן עֲבֵי
נַעֲמֵר וְזֵרֵךְ וְזַעֲוֵר וְיִם
יִרְשׁוּ יְרִיעִם וְעַמּוֹ וְחוֹזִים
וְזוֹזְחוֹת יִ וְזֵרוֹת עֲהוֹרוֹת
וְחַזְוְחִישׁ עִיר מֶלֶךְ שָׁמֵן
וְיִעֲוֵרוּ פִּית וְיִתְחַשִּׁיךְ
יְזִים יְעֵרֵה נֵרֵךְ יִפְרֵךְ
וְזוֹ פְּחִנֵיךְ וְתִשְׁוּ עֵרֵךְ
לְךָ יִתְוֹעֲעַ וְזוֹ יְשִׁירוּ
פְּנֵי וְחֹדֵה שׁוּבֵךְ יִ
וְגַם כֵּן תְּנִיב וְיוֹחֲרוֹנֵם
פְּחֹשֵׁר שִׁטַּת עַל וְוֹכֹתֵיעַ
וְעֵרֵה לָךְ וְעֲוֹם פִּ תְּנִיב
כִּ עֲלֵיה שׁוּבֵךְ עֲרִיוֹן
וְתַשְׁכֵּן וְעֲוֹם יִ בְּזוֹבֵיד
וְכִוִי יְרֵם תְּעֲבֵ וְעֲחֵ
הַחֲפִיעֵם וְעֲשׂוֹת וְיִעֵךְ

וּמִרְעֶיךָ עֲשֵׂה חֲפֵצָם
פְּחָרִיתֶךָ וְהָיוֹת לְךָ לִסְגֻלָּה
וְתַמְרִיר שִׂפְתֵי תְּחִילֶתֶךָ
וּמְבַרְסֵךְ עַמְּךָ יְסוֹרֶךָ
וְאֹתִי נִיעֲרֵי יוֹחֲנוֹ פּוּרִימוֹ
יְהִי שֵׁם מְסוּרָךְ מְשֻׁעָתָךְ וְעַד עוֹלָם
שׁוֹמֵעַ יִשְׂרָ יְיָ אֶחָיִנוּ יְיָ וְיָחִיד

זֶה סִדְרֵי תַּנָּא אֲחִיכֶם דִּדְכֶן הַעֲרִיכוּ לוֹ
וְעִמָּהֶם זְעֵל וְלֹא שָׁכְחוּ יְמֵי הַטְּעָנָא
רִפְרִי יוֹם כִּיפּוּרִי וְעַנִּינוּ עוֹד יוֹם וְתַעֲנִיתָא
וְעִבְרִים וְפַנּוּכִים וְסִדְרֵי הַמַּעֲרָכָה וְתַעֲנִיתָא
חֲדָשִׁין וְעִרְשִׁית חֲמִינָא חֲרִיפָה וְחַדְּרוּ לָךְ
נִשָּׂן שַׁחֲרוּ חֲרוּלִין זוּתָא כְּבִית הַדִּרְדְּשִׁי
וְחִיוּוּחִי כָּל יוֹם כְּסִדְרֵי חוּל וּכְנוּחַ עַ
שַׁחֲרוּ בֶּן הָעֲלָם חֲפֵי יוֹם הִיוּשִׁין

בְּרֵישִׁית בְּרִיוּ יוֹחֲנִים אוֹרֵךְ

חֲשׁוּבִים וְזוֹת חֲזִירִין:
וְחַזִּירִין הֵיתֵיתָ תַּזְחִיד וְפַחֲדוּ וְחִיזְכֵּךְ עַל פִּי
תְּהוֹם וְחוּחַ יוֹחֲנִים וְחִיחֲעַת עַל פִּי הַחַיִּים
וְחִיחֲרִי אֲחָדִים יְחִי יוֹחֲרִי וְחִיחֲרִי וְיִרְ
וְחִיחִים יוֹחֲרִי חִיחוּרִי כִּי עוֹב וְיִכְּלוּ יְחִידִים כֵּן
חִיחוּרִי וְכֵן הַחֲזִיקֵךְ וְיִרְחֲקוּ יוֹחֲנִים וְחוּרִי יוֹם
וְחִשְׁעָר חֲרִיזִי לְחִיחִי וְחִיחִי עֲרֵב וְחִיחִי נִקְרָ

חֵפֶץ עִמּוֹ עֲמֵךְ כְּלוּעַ
עַל עַמְּךָ נְרַסְּסֵךְ פְּלֵה
וְעַהֲלוּ וְשֵׁם תִּפְלוּחֵךְ
כִּי יִזֹּת יְשׁוּעָר תַּמְּרֵךְ וּמְבָרֵךְ
וּמוֹכֵךְ כָּל יְמֵי עַמְּנוּ
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלַךְ יְיָ יִמְלֹךְ וְעוֹלָם וָעֶד
נַעֲטִילוֹן מֵלִיךְ שִׁיר חֲיִחוּךְ
יוֹם יְחִיד חַן הַעֲבִירִים

פֶּה יְזוֹמֵר חֲמִילוֹן יְשׁוּר וְגִיחוֹר יְיָ

עֲבִיחוֹת יוֹב חִישׁוּק וְיוֹב
וְחַרְזוֹן וְחַפְלֵעֲרִי יוֹן אֲחִים יוֹמִי פְּרִיעַ יְקַרְזוּ
וְגַדְרִיחַ וְעַרְבָּה לִי וְחִשְׁוּחִי עִם עוֹלָם וְחוֹת
וְחוֹחֲנוֹת יְשׁוּעָר כִּי וְחַזְּעוּד יְגַדְּרוּ וְחוֹן פֶּה יְזוֹמֵר
יְיָ פְּרוּ חִשְׁחִים וְעַטְּיחֵם רוֹזְנִי חִזְרִין וְיִשְׁ
וְיַעֲיַזְיוּד עִיקוֹ נְעוּחַד וְעַם עֲלִיחַ וְרוּ
לְהוֹלְפִים בַּד יוֹב יְיָ דְּיוֹחֵן כִּיעֲדִיךְ וְחוֹזֵן
בִּיחַד וְחִיעֲרֵךְ וְיוֹחֲנֵךְ וְפִרְיוֹת עִם וְיוֹר וְעִים
וְכִיחַ עֲנִיעִים עֲיוֹת לְהוֹיְבִיוּ וְחִיסְגֵּר יוֹסִי
חִיחֲבוֹת עֲלֵין יְשׁוּבִי חוֹשֵׁן יוֹב יְיָ חוּ
עוֹחִי וְכִפְרִי וְיוֹחַר וְזוֹ יוֹזֵק וְתַחוֹתֵי וְעַמִּיל
חִיחוּשׁוּעוֹת חֲעַד בֵּיוֹ חִדְשׁוֹת יוֹב וְעַבְ
עֲנוּרִים תְּיַעֲחִנַּח יְשׁוּעִיב וְיוֹעֲבִם

חֵן הַמְּנוּכִים

לדוך מזמור לדוד הבו לה' בני אלים
השמעו לה' כבוד שמו השתחוו לה' בהדרת
קדש קול ה' על המים אל הכבוד הרעים
ה' על מים רבים קול ה' בכח קול ה' בהדר
קול ה' שובר ארזים וישבר ה' את ארזי
הלבנון וירקידם כמו עגל לבנון ושריון
כמו בן ראמים קול ה' חוצב להבות אש
קול ה' יחיל מדבר יחיל ה' מדבר קדש
קול ה' יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו
כלו אומר כבוד ה' למבול ישב ה' וישב
ה' מלך לעולם ה' עז לעמו יתן ה' יברך
את עמו בשלום

תרגום חרשון

ירכך ה' גו מישה ומודר עין אות
ויחנן ואת בנוי ומודר הנות
תית העולה חייו חעלוה על מדבחך על
החופח על חלולד עי הכידר ומוש חחופח
תניד פי ולבש חפחן מדו פי ומשפי פ
יוכש על בשרו וחרים את חדשן אשר
תאכל חיוש את העולה על המזבח
ושחוי ויע החופח ופשט את מדיו ול
ולבש בעים יחרים וחויציו את חדשן
גו מיחנץ ומחנה גו מידום עחור והאש
על חמזבח תניד בי ויו תכבד וכער עליה
חלמן עצים בגיר בפיר וערך עליה העולה
והדטיר עליה חלב חשלמים גוש תדיר
תניד על המזבח גו תנסך

מתרשת חרגרנ

חלוזינ השמיב ומוחיה ומשמי
חיורין מומחי בי עבו

נְגוּרוֹתֵיכֶם שֹׁרֶשׁ וּמִשְׁקָב כִּי הַנַּחַל
חֲתֻלִּים עֹלְלֵי עֲבָרָיו יֶחֱרָבוּ חֻמָּה רְוָיָה
כֵּן תִּהְיֶה נַחֲלָה נַחֲנוּ רֵעֲרֵיחַ וְחָזַקְתֶּם
שָׁם חֵיל כְּוֹרֵחַ נִיחוֹחַ דְּרִים תִּשְׁפֹּר יְוָנִית
תְּשִׁיתֵם כְּוֹשֵׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רְמִיָּה שֶׁבֶר
יְ עֲצוּמוֹת נָעִיר יְהוּדִים יִסְנַגֵּד
שֵׁר עֹלֶה מְלֵה יְהוּדִים חֲסִיךְ נְחֵלְתָּ
דִּיבֶר עֲשׂוֹךְ יְחִידִים כֵּן תְּחִלָּתָן עַל יְעֵי
לְחֵין עֲדֵי חֲלִיוֹת יְחִידָיו יִשְׂמַח חֹד
יְעוֹן תַּגְלַח נְבוֹת יְחוּדָה וְאֵשׁ מִשְׁפַּטְתִּי
סִבֵּי יְכִין וְחִלְּפָה סִפְרִי מַגְלִיחַ שִׁיתִי
וְנֶפֶשׁ וְחִילָה נִסְגַּן וְחִמְעַנְיָה וְאֵשׁ תְּ
תִּסְפְּרוּ וְחֹד וְחִלְחֵן כִּי וְהוּ יְחִידִים יְוָחִיעַ
שָׁלֵם יְעֵר הַיּוֹ יְעַנְּגוּ עֲלָיוֹת

מִן הַנְּבִיאִים

שִׁירוֹן

לז שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ כ
קְצֵה הָאָרֶץ יוֹרְדֵי הַיָּם
וּמְלוֹאוֹ וְיִם וְיִשְׁכְּחֵן יִשְׁאוּ מִדְבָּר
וְעָרָיו הֲעֵרִים תֵּשֶׁב חָצֵר יִרְעוּ יוֹשְׁבֵי ס
סֶלַע וְיַהֲלִלוּ חֵרִים יַעֲלוּ יְשִׁישׁוּ לז ל
כָּבוֹד וְתִהְלָתוֹ נִיִּים וְגִדּוּ פְּנִיָּה
יִעֲלוּ פְּרִישׁ וְחֵלְחוֹת יְעִיר יְנַעֵר יְרִיעַ
וְוּ יַעֲרִיחַ עַל וְוֵיסוּ וְקַנְּאֵ וְוֵי מְדַבֵּר

נְשָׁמָה וְיִם יְשֻׁרִים טָוֹת תֵּת זְכֹר
נְשׁוּלִישׁ עֵמֶר חֵיוּרִין יְשַׁדֵּל פְּסֹלֶת חֲרִים
וְגִבְעוֹת נְחוֹמֵנֵם וְיֵי תֵּבֵן יָוֹת רְחֹץ יִלֵּל
וְוִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִישֵׁנוּ יוֹת וְיֵי עֹשֶׂה וְכִי
וְיִבְיָחוּ וְוִמְרָחוּ בְּחוֹרָה חֲשָׁמֵנוּ וְוִמְחָחוּ
רֵעֵי וְרֵךְ תִּבְשֹׁת יוֹדִישֵׁנוּ פֹּ הָעֵיִם פּוּץ
עֲגוּ כֵּיוֹם וְתִחוּ עֲשָׂמֵם וּ וְוֹל וְיֵי תֹּ
תְּרַחֲדִינוּן יוֹ וְחִיד וְחוֹת תֵּעֵפוּ וּ חֲסֵל
עֵר חֵשׁ וְעִיזוֹ שֵׁכֵב יְחִיבֵּ יְחִשֵּׁעֵנוּ וְתֹ
וְחִתִּידוֹת נֶפֶשׁ יְעִיזוֹ, וְוֹל וְיֵי תְּחַוְּיֵנוּ ׃
וְוֵשׁוּחַ וְוֹוֵר חֲדוּשׁ

סִדְר הַמַּעֲרָכָה

וְהָבִיא

חֹד וְיֵפֵר הַמַּעֲרָכָה וְשָׁמֵר
הַגְּמוֹן וְוֹלְיֵפוּ רְוִפּוּ שָׁוֹוֵל
וְעֵשָׂה גְּדוֹלָה יְחִידָה וְתַעֲשֶׂה שְׁנִיָּה
שֶׁל יְסוֹדוֹת וְתַעֲרָכָה שְׁנִיָּה וְוֹ יְעוֹרֵךְ
חֲדָדוֹת וְשֵׁב וְעִיר שְׁנֵיָּה סִיחוֹר שְׁנֵי ג
וְעִיר עֲנָיָם חוֹרְמִין וְרִשׁוֹן וְוִסְפָּה הַעֲמִי
וְיִשׁוֹן וְוִסְפָּה הַפְּנִיחִי יְרוּחַת וְהַטְּבֵרֵ
חֲמֵשׁ עוֹת הַטְּבַת חֲמֵשׁ עוֹד יְרוּחַת
וְוֵם הַתַּמִּיד וֵם הַתַּמִּיד יְרוּחַת וְהַטְּבַת
חֲמֵשׁ עוֹת הַטְּבַת חֲמֵשׁ עוֹת יְרוּחַת
וְקְטֹרֶת וְקְטֹרֶת וְוֵשְׁעֵיָה וְוֵיעֵיָם וְחִפְּתִים

וחניתן ונפכים ומסיפין ומחו
ומסמרין ופיכין ותגרים של כסף
הערכים על ויחלטו עליך חלק השלושים
עליך חטיבים פל הרחמנות פלם

תרוגת חדשן

וירכך ה׳ יוסיף ישיר עליך
יוחנן ויהיו כמו ויושר

אותך ותיתך הערלה חיוך השלח על חזקיהו
על חזקיהו פל חלילה עב חכידר ויושיה
חזקיהו תיכיד פי ובכש חסדן מחנו בר
ומעכבי בר ילכש על פשחו וחרים יורד
חדשן יושר ותיכף חיוב יותך הערוכה
על חזקיהו ושוחו ויעץ חזקיהו ותשש
יותך בקרן ולכש קגרים יוחרים וחויציו
יותך חדשן יול ויחזיק ויחנך יול ויחזקם
עוחכר: ויחיש על חזקיהו תיכיד פי ולא
תפסד ובער עליך הכחן עגרים נפכיד
נפכיד וערך עליך הערה ויחזטיר עליך
חלכי השלושים ושש תמיד תיכיד על
חזקיהו ולא תפסד **תפלשת החזוקע**

וכור יותך עשם פיע שנות דור
ויהי שיוו חפיך ויגך
יזכור ויאיחך לך מחפל עליון ועים

נחטיריהו פב יוסם יוב גבוחת עמים
ואיספר נבי ישר: כי חלק יי עמו יעקב
חפל עחותי: ויילכוחו בירון ויתר וסתו:
ילו ישיחון יסובעחו ופתחו: ויערבו:
נישחון שנו נשטר יעד לפ על עזחון
ורחן: יפרש נעמין יחחחו: ישיחודו על
ופתיו: יי נדר יעחנו ויוין שמו ולו נפר

יום שלישי

ויזכור יוחים יחדו חדשים ותחות
השמיים ולו ויקום
יוחר ותמיוד חיבשוד ויחדי כן ויקרעו ל
יוחים ורץ ולויחוח חדשים חדרו ויחיב
ויקרע יוחים פי טוב ויוחור יוחים
תרשיו חיוך תשוך עלב ויזריע זרע
עץ פרי עשה פרי לחיב ושר ורע פי
על חיוך ויחי כן ותיעו חלוקץ דשיו
עשב מוריע זרע ויישחו ושע עשה פרי
אשר חיב פי לחיעחו: ויהי יוחים כי
טוב ויחי עלב ויחי כקר יום שלישי

יום הנביעים

ויזדוך יוסף יוחים נוגב נעות
יו כיתך יוחים ישפע
ער חתי תשמעו עו ופב תשעים תשיוו

ויכתוב ס׳ ויכס חפתן מרדכי ס׳ ואסתר ס׳
ישכב על נשמו ויחתם את החשן וישר תל
ויסב החוט את העלה על המזפת ושמו
על המזפת ועשו את בגדיו וילבש
פרים וחברים והועיד את החשן ואל תחזק
ואחננו ואל מדים טחור והחוש על הת
המזפת תיכף פ׳ ואל תעבד ויכעד עליה ח
חמה שעטם פקידי ועבר עליה הל
העלה והקטיר עליה חלבי השלמים וש
תמיד תיכף על המזפת ואל תעבד

מפטיר החודש

יקכחן

על נחתי חרש ויחל
תעמת עורי ושחוח ז

רגש ושיש ושחושיש עד חמיתי
ניחו וחלב יעזן עם חלב פרים ואורח נגי נתן
תעמדים עם חלב פלות חטח וש עבד תל
תשתה חמר ויטוחן וישחון ויכנעו פשעת
עבת נעית ישט ונוחו עשוחו ויעבל שר
יטועתו יקנאוהו פרים פעשרות יכע
יעמוחו יפחו לפרים ואל ואוח ואוחים
לא יעשו חרשום ויחדוכ פזו ואל שעתם
ויכתבם יעי יוכח תעני ותעפח ואל מ

חזק חזק ונתחזק

ויקרא

זוחים יחי מיזורת פ
נירדיע חשמים וחסחו

מן חיום וכן חלוח ויחי ואוחות ואל
ואוחעים וימים ושעטם ויחי ואוחות
נירדיע חשמים ואחד על חזרן ויחד
מן ויעשו מוחים את שמ חמיזורת
חגלים יות חמיזור חמחו ומישטרת
נעום ויות חמיזור חידען ומישטרת חל
חלוח ויות חפכבים ויתן יותם אחים
נירדיע חפטרים ואחיר על חזרך ואשל
פום ופליח ואחסיל מן חזור וכן חחשך
ויחי אוחים כי טוב ויחי עמ ויחי בדר
ום תביע מן חעטכים

יז נחמות

ג׳ ג׳ נחמות חוביע
חנשוא שעטם חזרן

חשב גיאו על גאים עב חתי ישעטם
יי ער חתי ישעטם ישעוח יפיע ירפו
עתק יתיאוירו פ פעלי יוכן עמרך ג׳ ל
ירפוח ונחוכך יעב אוחם וא יחזק ל
ואטמים ירעפו ויאוחו ואן ויחלוד יד
ואל יכן אוחי ישאכ יע שעיח עד
וסיחם אות תעפוח חנשיע אוכן חלון
יפוחע יום יפי עין חלון תביע חיוסי גיא

חלו יהיה חמלה ורחם רעת יי יחצ
ורחשבות ורחם פי חזית חכ ישרי
חגבי יעטר תסרוב יה ותתרחק תל
תלחיני וחפידיט לו ויחיי תא עד
יפיד ותשע שחת יי ורו ישוש יי
יזת עזו ומחתף לו יעוזב פי עד יי
ערץ ישוב חשעט ויוחרין על ישוי
לב ודי יחזס לי עם חרעם חי יה
יתי יגב לו עם פעלי יוש ולוי יי ע
עזרתה לי פרעט שתפד חיחה נפ
נעשי יום יוחיתי חעה חלעי חפיך
יי יסערני פיך עיושעתי בזרכי תכ
תעזיריך ישמשעו עשטי יחיתפרך
כשיו חוות יבי עזרו עלי חן אלי
עד נפש ערין ורם עדי ירשיעו ויוזי
יי וישגב ויזוי ליעי וחסי וישב
עליהם יוה חים יוונם ומרעתם יעז
יעזיחם יעזיחם יי יחלצם

מן הנביאים

סד יונתן יי עני שמיש ו

לחור יום חזות
יחח ומכבים לחור ליוה רוגע חיים
ויחחו גליו יי עבדות שוחו יום ישמח

חחדים חיוה ולעבי יי גם ורע ישו
ישפט וחיות גר גני ופב פ חיוים
ועמך כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ
נצר מטעי מעשה ידי להתפאר

סדר חושענה

יוצרי

יחיד ומיחד המושענה ומט
משחיד חמלין ומוליך
ויובלי שיופר ומעלה גדיוה דוחות
ומעבדה מגיד עז זעורת ומושענה
שגיד עז זעורת דוחות ופיחור שני
עדי עינים סיחור שני ועדי עשים
זוחרין וחשון וחונח חעמוד ויושיע ל
מופת חעמוד זוכרות וחסנת חחש
עות חעשת חחש עות זוכרות ודם
חתחיד דם חחחיד זוכרות וחעשת
חחש עות חעשת חחש עות זוכרות
ודם חחחיד דם חחחיד זוכרות וחעשת
שחי עות חעשת עות עות זוחרות
וקעורת ניקעורת ומיעדים ומיעדים
וחכיתם וחכיתים ועכים ועכים
ומוסגן ומוסגן ומיכין ומיכין ותחיר
עד בין חערבים שנ ודחטיר עליד חובי
חשולים עליד ושוחם כי חיזעקת פיום

וירכב יי יגל חמה ויחזר עו
יות יוחנן ויות כמו ויוא
ויות ותרת השלה חיין העלה על ויחדה
על החזפח פל חלילה עד תכלה ויוש יי
החזפח תיזד פ ולמש חמדן מזו בר
ומכמי פך יוכש על נמשח וחרים יות
חשען יוסר תופל חיוש יות העלה על
חחזפח ושוחו יוע החזפח ועשע ז
יות נגדיו ולמש נגרים יוחרים וחדיעין
יות הרשן יול רחצין ומחנה יול מזזם
עהור וחיוש על חחזפח תיזד פ וא
תכסד וכער עליך חפחן עמים נבזר
נזיד ושך עליך העלה חל ויחזניר
עליך חלכ חטוחרים ויוש תדיר תיזד
על החזפח וא תכסד "ומפרשת חיומע"
וירון יי וימיון ומש נמו
ובשתו ויוחד
ויפוניך פני ויחם יוח יוריוח חיח יו
יוחריתם פי חור תחפיסת חזיד נמם
וא יומין סם חם זנוויע סדו יול מש
פעסוני מחכיחם ויוע יוקניום נלו עם
קנוי על ומעשם פי יוש ידחח פיומי

ותיזד עד עיוול תחתית ותעול יוחן
ומחוד ותחדש וחוסדי חדים חוסעה על
עליוו תעת חיני יוכלה בם וחוי ימב
וחומי רשו ויטכ ומיחי ושן בחחות
יושוח בם עם חמית וחחוי עמר מיחוין
תשפל ויכ ומחדרים יויחד גם נחור
גם נחוה יוכן עם יוש שיבה ויויכ
יוחויוחם יושפיתד ויועש וחם ואי
עם יוכ יוער טן יעפד יכיחו פי יוויוד
ידיע חיוד ואו יי נעל פל ויות פ גא וו
יום נעמת חחד ויון פחם תכונד

"יום חמשי"

וירון יי יוחים ישרע חמים פ
שיון עמש חיד ושה יע
יוסחה על חיוון על פני ריע השוים
ויכרין יוחים יות חנגעם חגדים וו
ויות עמש חחיוד חחוישת יושי שיע
חמים ומיעחד ויות פל שה פנו ומיעחו
ויוון יוחים כי עוב ומפך יותם יוחים
ואחרי עוו גרם ומילוו יות חמים פיחים
וחשה יכ פוין ויחי ערב ויחד כיך

יום חמשי וידוין עשות חפנחת

וירכב יוחים יות פ חמדים

חֲזָקָה וְיוֹחֵר וְעַנְפֵּי יְחִידֶיךָ
יִשְׂרָאֵל׃ הִשְׁחִיתָךְ חֲזִיר מִיָּעַר
וְכָל שָׁדַי עִמָּדִי׃ וּבְיִחִיד לְךָ יְחִידִים יִחַן
יְחִירִים עַל פָּנֶיךָ׃ וּמִי תֵּעָצֶה לְךָ פֶּן תִּחְיֶה
יִשְׂרָאֵל נְשׁוּחִים חִשְׁעֵךְ יִשְׂרָאֵל בְּחֹרֶץ וּמַתָּךְ
וּמִשְׁרֵי מַיִם חִתַּתְּ וּרְחִץ וּמִי תִּשְׁתַּחֲוֶה
לָהֶם וּמִי תַעֲמֹם פִּי יְחִידֵךְ וּמִי זַעֲמֵן
פְּרִי עֹנֶן יִסּוֹת עַל עַמִּים עַל עֲלוּמִים וְעַל
הַפְּעָמִים וְשִׁמְעִי וְכִירִיד סַד וְאוֹלְפֵם וְחוּד
וְיוֹחֲבֵי וְלִשְׁוּרֵי וְיִשְׂרָ וּמִי תַעֲשִׂי וְיוֹת
שַׁפְּ יְחִידֵךְ וְשׁוּחִי פִּי וּמִי יַקְרִיחַ יְחִי
יִסְפֹּר יְעִיִּי חוֹת שְׁחִי וְשִׁחִי וְסִפֵּר וְיוֹת
יוֹם הַשִּׁפְתַּ לְקַדְשִׁי׃ נְטֹשֶׁת יְחִידִים תַּעֲ
וְעָשִׂית פִּ וְיוֹסֵף׃ וְיוֹם הַשְׁכִּיעַ שִׁפְתַ
וְלִ יְחִידֵךְ וּמִי תַּעֲשֶׂה פִּ חֲזִיפָה וְיוֹתַ
וְתֵּן יִסַּךְ וְעָרֵךְ וְוִוחֵךְ וְכִוחֵתֵךְ
וְגֵרֵךְ וְיוֹשֵׁר בְּמַעֲרֵךְ׃ פִּי מַעֲשֵׂת יְחִים
עֲשִׂיחַ יְ יוֹת חֲשׁוּחִים וְוֹת חֲזִירִין וְוֹת
חִים וְוֹת פִּ יְשַׁר בָּם וְיַעַן בְּיוֹם הַשְׁפִּ
הַשְׁכִּיעַ עַל כֵּן פִּיךְ יְ יוֹת יוֹם הַשְׁפִּיעַ
וְיַחֲשׁוּחַ׃ כִּפֵּר וְוֹת יְוִכֵּךְ וְוֹת יְוִיחֵךְ וְלֹ
וְוִיעַן יְוִירִמֵּן יְחִידֵךְ עַל חֲזִירוּת וְיַשֵּׁר
יְ יְוֹחֵךְ עֵינֵךְ לְ וּמִי תִּרְעוּ לְ

תְּנִיחַ׃ וּמִי תַּעֲנֵב׃ וּמִי תַּעֲשֵׂד מַתַּן עֵר
עֵדֵד׃ וּמִי תַּחֲזֵר בֵּית רֵעֵךְ וּמִי תַּחֲזֵר
יְשֵׁנַת רֵעֵךְ וַעֲבַדְתָּ וְשִׁחַתָּ וְשָׁרַשְׁתָּ וְחָרַרְתָּ ו
וְכָל יְשֵׁרֵי וְיֵעֵךְ׃ מִן הַסְּפָרִים
וְחִנְיָנָה׃ עַל הָעֲנִיּוֹת וְיוֹפִי׃
הֵרִיעַ וְיוֹחֵי יְעִיעַ׃
חֵרִיעַ וְיוֹחֵי יְעִיפַ׃ שְׁיוּחַ וְיוֹחֵד וְתַעֲנוּגִים׃
נֵעֵר עֲנֵם עִם עַם׃ תַּקְשִׁיעַ נְחוֹשׁ שְׁעַ
נְפָשִׁי וְיוֹם חֻגֵּנוּ׃ כִּי חֵיק וְשָׁרֵי חֵזִי יְשַׁעְ
וְוֹחֵי יְשַׁבֵּב׃ עֲרִית בֵּיהוֹסֵף׃ עֲשִׂי בְּעֲוֹתֵ
עַל יְוִיחֵי יְעִירִים שְׁפַת וְיוֹ יְעִיתִי וְשַׁעְ
הִסִּירוֹתִי וְיִסַּךְ׃ עֲשִׂיתִי בְּנֵי וְיוֹחֵד תַּעֲבֹרְנָה׃
נְעִיד דַּיְשַׁת וְיוֹחֵיכֵךְ יְשַׁעֲנֵן מְשׁוֹךְ רַעַ
יְסוֹכֵךְ עַל וְיִ וְיִרְמָה סָחַר׃ שׁוֹחֵךְ עֲמֵי וְ
וְשַׁעֲרֵיךְ כָּל יְשֵׁרֵי וְיוֹ תַּשְׁמִיעַ וְ וְוֹ יְוִיחֵד
כֵּן יְ וְיִ וְוֹ תַּעֲשֵׂה וְוֹ נֵר וְוֹפִי יְ
יְוִיחֵךְ הַחֲשֵׁלֵךְ וְיוֹחֵן וְיַעַם חֵיחַכ פִּיךְ
פִּיךְ וְוֹחֵיכֵךְ וְוֹיִ שְׁוֹעֵ עֲמֵי וְיוֹחֵי וְ
וְיִשְׂרֵ וְוֹ יְוִסַּךְ וְ וְוֹשְׁלוֹחַ נְעִירוּת
וְכָל יְוֹת בְּוִיעֲנֵדֵיהֶם וְ עֲמֵי שְׁוֹעֵ
וְ יְשׁוּעַ מֵיִי יְחִלֵּי עֲוֹשִׁיעַ וְוִירִמֵּם
אַכְּבֵ וְעַל עֲיִיחֵי וְוֹעִיבֵי וְוִי וְוֹטְנֵעֵי
וְ יְוִסִּיר וְוֹ יְוִי עֲיִים וְעֵיִים וְוִישְׁלוֹחַ וְ

יוֹת הַיְשָׁן אַל מֵיחָזֵק וּמֵיחָנֵד אַל תִּ
מֵיכָם עֲחֹר: וְהַחֵשׁ עַל הַמַּחְפֹּחַ תַּ
תֵּיד פִּ וּלֹא תְּכַסֶּה וְכֹעֵר עָלַיִךְ הַכֹּהֵן
עִמָּם פַּרְכֹּד בַּפֶּרֶךְ וְשָׁרַךְ עָלַיִךְ הַעֲרֹ
וְתַדְעִיר עָלַיִךְ חֹלֵי הַשְּׁוּעִרִים: וְשַׁ ת
תָּמִיר תֵּיחַד עַל חַחְפֹּחַ וְלֹא תְּכַסֶּה
וּפְרִשׁוֹת חִוִּוּעִין

לוֹ חַכְמוּן

יִשְׁפְּלוּ וְאוֹת יִכְעֲ וּ
וְוּחֲרִיתָם: וְיִכְרַ
וְרִקּוּ וְוּחַר וּוֹלֵ. וְשָׁנִם וְנַסּוּ וְתַשְׁרֵ
יוֹם וְוּן עֵרֶם וְיֵי חִשְׁגִּירִם: כִּי וּוּ כִּי
כְּעִיתִי עֵרֶם וְחוֹרֵינוּ עֲלִילִים: כִּי וְיָקֵם
סְרִים וְעָנָם וְוּשְׁרוּתוֹת עֲמוּחַ עַ
עֲבִיוּוּ עֲבֵב וּוּשׁ וּוּשְׁבוֹת וְוּרוֹת
וְוּ חֲמִית הָעֲנָם יֵיִם וְוּשׁ פְּתָנִם
יוֹסֵר: חֹלֵא חִוּוּ פְּחִים עֲמְרֵי חַתֵּנ
פְּלוּעֲרוֹתֵי: וּ עֵרֶם וְשׁוֹם וְעֵת תְּחוּוּט
וְעָלַם כִּי יְחֻרַךְ יוֹם וְיִרְדֵּם וְחַשׁ עֲפִירַת
וְוּוּ כִּי יִדְעוּן וּ עֲוּוּן וְעַל עֲמִיוּן כִּי ׃
יְרִיוּוּ כִּי וְוּוּתֵ יִי וְיוֹתֵם עֲשִׂיר וְעַ
וְעִיוּכ וְוּוּחֵר וְוּי וְוּחֲרִיוּוּ: עֲיִר חֲסִיוּ
כִּ: וְוּשָׁר חֵלֶב וְתַחְוּוּן וְוּסְוּוּ: יְשׁוּתֵי
יִין עֲיִם יְדוּוּוּ וְיַעֲרֵם יְחִי עֲיִם

סְתָרָה: דְּיוּוּ עֲתַד כִּי יוּעַ וְוּעַ חוּיִ
וְיוּן יְוּחִים עֲמְרֵי וְוּעַ וְוּוּחִית וְוּוּחִיוּ
מֵחִינְתִי וְוּעַ וְוּוּסְוּוּ וְיוּן מְוּוּר מִ יְעַל

לְיוֹם שִׁשִּׁי

וְיוּוּנֵךְ

יְוּחִים תְּיַנְיוּן חִוּוּרִין
עֲשׂ חִיד וְחִינְדְ נְחָמָה
וְרֵמֵשׁ וְחִיתִם יְוּרִין וְחִינְדְ וְיִחַ קְ וְיִעֲשׂ
לְוּחִים וְוּת חִית חִוּוּרִין וְחִינְדְ וְוּת חִכּ
חִסְחִיר וְוּיִשׁ וְוּת פְּ רֵאשׁ חִוּוּחִיד
וְוּיִעֲחִי וְיוּן יְוּחִים פִּי עוֹכ וְוּוּוּר
יְוּחִים נַעֲשִׂיד יוּרִם בְּצַוּוּ: פְּרוּוּתֵינוּ ׃
וְוּרִיו פְּרִגַּת חִים וְכַעֲוּוּ, חֲשׁוּחִים וְנִפְחִיד
וְכָל חִוּוּרִין וְכָל חֲרֵאשׁ חִיחִישׁ עַל ׃
חִוּוּרִין: וְיִבְרוּ יְוּחִים וְוּת חִוּוּדִם בְּעַוּוּ
בְּעֵם יְוּחִים בְּרוּן אוֹתֵ זִפְ וְשָׁבַד בְּרִים
וְוּוּתֵם: וְיִכְרֵ יְתֵם יְוּחִים וְיִוּוּדִר וְתֵם
יְוּחִים עֲרוּ וְוּתֵם וְוּוּלִוּוּ וְוּת חִוּוּרִין וְכִּ
וְנַכְשִׁיד וְוּרִי נִרְגַּת חִים וְכַעֲוּוּ, חֲשׁוּחִי
וְכָל חִיד חִרְאשׁת עַל חִוּוּרִין וְיִוּוּחִר
יְוּחִים חֲנַ נְתַתִּי וְוּת פְּ עֲשׂ זְרֵע
זְרֵע וְוּשָׁר עַל פְּנֵ חִוּוּרִין וְוּת פְּ חֲשׁ
וְוּשָׁר פִּ פְּרִי עֵץ זְרֵע זְיִע וְפִ יְחִיד
וְוּסְוּוּ: וְעַל חִית חִוּוּרִין וְעַל עֲוּוּ: ׃

חטורים ולפל חמש על חורין וישר פ׳ ז
נפש חיה יות פל יחן עשב ויפלה ויחי
כן ויהו יחתם יות פל יוסר עשד ויתד
טוב חייד ויחי ערב ויחי כחר יום השטי
ויקרו פרשת המן

ויקהל

ה׳ זו חשה ושחר שמיני
יות תלות פני ישר רפר
יחליפם ושחר בין העפים תוסר נשר
ובפיר תטפע וחם ויתעם פ׳ יוכ ה׳ ז
יוחיכם ויחי בעד ותל השלין יתלם
יות החחנד ובפיר דיוגד שכבת הטו
סביב ושחנד ותעל שכבת הטו ויתד
על פני יחיתבר דיך מחסגס דין כפעור
על היחרץ וירחו כני ישר ושוחרי יושע
זו יוחיו חין חיון פי ושו ישע חד הדין
ושוחר יולחם חשיד חיון חלחם יושר
נתן ה׳ לכם ושכלה זה הדבר אשר ציוה
ו׳ ולקטו ממנו איש לפי אכלו עומר לגל
לגלגלת מספר נפשותיכם איש ואשר
בניהלו ובחבו ויעשו כן בני ישר וילקטו
המרבה והמחמיעיט ויחיך בעמר ולא
העדיף המרבה והמחמיעיט לא החסיר
איש לפי אכלו ויכוור יוחם חשה

ויאמר משה אל יותר איש עד בקר ולא
שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו
עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף
עליהם משה וילקטו אותו בבקר בבקר
איש כפי אכלו וחם השמש ונמס ויהי
ביום הששי לקטו לחם משנה שני ה׳
העמיד ויוחך ויפיח פל משוש העדיד
ויגדיד ושחר מן הנפילים

ויבא עמלק

גאות לכש לכש י׳ שש
חתוחר יון, תכון פל תחוט
נפן פסיך ויהו חעולם יותד עשיו ו׳
עחות י׳ עשיו עדיות קוס יעוד עפור
רכם מידלות חיש תבים חורידם ויש
חשפני ים יוחיר מוחם פ׳ עיתיך פ׳
נוחיע חיוד ולפיק עוחד חדש י׳ חוחך
ימים מן התבילים

יונכי

עשיתי יחין ויוחם עליך
פיותי יוע ידי נטו שמיכ
ופ׳ יעביוכ׳ יתי ויע עשיתי יות חיחדם
ויות הפחיחד ושר פל פני היחרץ נסוך
הוכחו ופיחוע הנטויד ועטליד ושר
ישר נעיני פע נתתם ושם ונטע גשרי
ויפלו יוך פיון דיחו עמים נעיר ויהוידו

נעם ופנות ידחו לפניכם שים ויחל
מזיכם תנו לישעים ותלחצו נגעם ופנות
ורם שם ויו תמשנו ויורשו את עולם
חשר ישר הגליתי ותכם שמיד ותתלוו
נעדה יול"י ני בשלומיך יחיה ופס שלום

סדר המשמרת

יוכבי חחד ומסדר המעמדת משמ
דגמיל ומליפא ומוכיו שיחו
ומעמה גדודי זחיחות ומעמד שניידי
של דטוחת ומעמד שניידי של דטוחת דוד
דודחת ומיזור שע גוזי עצם מיזור ע
עוע גוזי עצים זהירין ודישון מיזרי
חעגלוי דישון ומיזפ חפנימי זודחתי
והטפת חרוש עזוב הטנת חוש עזוב
זודחת ותם חתחיר דם חתחיר זודחת
והטבת שתי נרות הטבת שתי נרות
זודחת ודטורת ומיבדים ומנ
ומיבדים וחכזתן וחכזתן ונפלים ופ
ונסכן ומוסכין ומוסכין ומיכן ומיכן
ותמיד של כן העמדם של וחדטיר
עליו חלבי השלמים עליו השלמים על ה
הקרבת פלם תחזוק החשן

ויקרב יול מעמד ומוסר

עי יוחנן ויוחנן בנו ומוסר חזקת תורת
חעלה היום והעלה על מוקדה על המזבח כ
על הלילה על הכבד ומוש החיומן תמיד
ע ומוש חמזבח מזה פ ומזבח פ יוכש ו
על נשמה וחרים את חרשן ומשר תמם
חוש את חעלה על המוקד ושמון מיצ
החזמה ועשט את בגדיו ולפש בגדים
ומחדים ומחדיניו את הרשן ולו מחזק
ומחנה ולו מקום עהר ומחוש על הא
חמזבח תמיד פ ולו תכבה ובער עליו
חכהן עצים בבקר בבקר וערך עליו
חעלה ומקטיר עליו חלבי השלמים מצ
תמיד תמיד על המזבח ולו תכבה

ומעשת המוזיע

פ ומשלח יול עשים ידי ומוש
ומוחזקי חי ומצ
ועולם ומם שמעי פרן חתי ומחזר ל
פומשמעי ידי ומשיב נפש ומי ומומשמעי
ומשום ומשפי חיני מרום ומחרי תמיד
נעור ומרום חלו ומעמיד ומחוש פרשת
מוכב חיכנע גרים עמו פ ום עמיו ומם
וכלם ישיב ומיו ומפי ומוחזקו עמו

וכלה השמים והארץ וכל צבאם
ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ב
ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה
ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש ג
אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
אלהים לעשות ואיזהו פרשת חדש
וירוחך יולהם חזן יסדר הפיוט
שפת שפתון זרש לה
ויחר את אשר תנוף יוסף ואת אשר
תנשוף משה ואת על הכרה תעוף לפם
ומשוחת עד חבדר ועזבו יתן עב פרך
פושר יגיח משחד ולזן חמריש ורמיד
ולו חיתיך ב ואשור משח יעלחו חיום
כי שמת חיום לה היום ולו תויניוודן
נשדיד שמת ימים תדלטוחו ויום
השביעי שמת לו יחיד פ והיה ביום
השביעי יעלו חן העם ולקט ולי ל
חיטיו ואשור כי לו אשה עב יחד
ושמתם לשחר מיעיתי ותורותי ירון ז
כי לה עתן וכם יות דשמת על עץ עתן וכם
ביום השמת השעי וחם יומים עכו ז
לוט תחתי לו יעיו יוש ושחשחו פית ה
השמיע ושמח השם ביום השביעי
ויפשת עשות חתיות
וזכור את יום השבת לקדשו
ששת ימים תעבד ועשית
כל מלאכתך ויום השביעי שבת ליי ז
אלהיך לו תעשה כל מלאכה אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר
בשעריך כי ששת ימים עשה יי את
השמים ואת הארץ את הים ואת כל
אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך
יי את יום השבת ויקדשהו
ויעשות מנחם
וביום השבת שני כבשים בני
שנה תמימים ושני עשרנים
סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו
עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ח
ונסכה מן הנסכים
מוסף עיר יום השבת טוב
להוסיף לה ולומר לשון
עלינו להגיד בגדר חסדך ורוממתך פיות
על עשור ועלי נבל ועלי הגיון בכנור
כי שמחתני יי בפעליך במעשי ידיך
אוי תחת גדל מעשיך ומיך עמיקו

חַיָּתְךָ יוֹשֵׁב נֵר וְיוֹם יֵרֵעַ וְכַסִּיל
לֹא יָכִין אֵת זֹאת נָפְרוֹחַ תְּשִׁעֵם נָמוּ
עָשָׂב וְיֵיצֵא פֶּל נָעֳרֵי יוֹנָן וְהַשִּׁוְּתֶם
עֲרֵי עַד וְזוֹתֵר חֲרִיסִים וְעֹנֶם ה׳ פִּי תֹּאַח
וְזוֹכֵיךְ יְ׳ פִּי הִנֵּה וְזוֹכֵיךְ יִזְכְּרוּ וְיִתְעַ
פֶּל פְּעֻלֵּי אָוֶן וְתָם פְּרִיעַ פְּרִיעַ פְּלִיתִי
פְּשִׁמְרוֹן רְשָׁעִים וְתִכְפֹּל עֵינַי בְּשׁוּרֵי נִחְמִים
עַל וְזֹרְעִים תְּשׁוּמֶשֶׁת וְזֹכֵי יְעִיד פֵּת
כְּתָמִיר יִפְרַח פְּרוּר פְּלֶטֶן יְסוֹגוּ שְׁתֵּלֵי
נְבִית ה׳ מְזֹעָרוֹת כִּיד יְזֹחֵיעַ יְפָרִיחוּ
עֵר יִפְלֹן כְּטִיהַד וְשִׁעֲבֵם וְיִתֵּן
וְהָגֵר פִּ יְשַׁר יְ׳ יְעֵרֵי וְלֹא עֲלִיתָד פִּי

מִן הַנְּבִיאִים

פֵּת יוֹתָר ה׳ וְשִׁוְּחוּ נַעֲשׂוֹתַי

וְלֹא תַעֲשׂוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
וְהַפְּרוֹתֵם נְשִׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַיִם וְלֹא תוֹצִיאוּ ׳
וּמִשְׂוֹי מִבָּתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְכָל מְלָאכָה
לֹא תַעֲשׂוּ וְקִדַּשְׁתֶּם אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת כַּאֲשֶׁר
צִוִּיתִי אֵת אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא
הִטּוּ אֵזְנָם וַיְקַשּׁוּ אֵת עָרְפָּם לְבִלְתִּי
שְׁמֹעַ וּלְקַחַת וּסְרַת וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ
תִּשְׁמְעוּ אֵלַי נְאֻם ה׳ וְלִבְלְתִּי הָבִיא מַשָּׂא
בִּשְׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת

וְקִדַּשְׁתֶּם אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם
חֲמִשָּׁה פְּסוּקִים בְּשׁוּרָה אַחַת וְכָל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
וְלֹא תַעֲשׂוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת כָּל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֵלַי נְאֻם ה׳ וְלִבְלְתִּי הָבִיא מַשָּׂא
בִּשְׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְקִדַּשְׁתֶּם אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת
כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ אֵזְנָם
וַיְקַשּׁוּ אֵת עָרְפָּם לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ וּלְקַחַת מוּסָר וְהָיָה אִם
שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֵלַי נְאֻם ה׳ וְלִבְלְתִּי הָבִיא מַשָּׂא בִּשְׁעֲרֵי
יְרוּשָׁלַם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְקִדַּשְׁתֶּם אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת כַּאֲשֶׁר
צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ אֵזְנָם וַיְקַשּׁוּ
אֵת עָרְפָּם לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ וּלְקַחַת מוּסָר וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ
תִּשְׁמְעוּ אֵלַי נְאֻם ה׳ וְלִבְלְתִּי הָבִיא מַשָּׂא בִּשְׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְקִדַּשְׁתֶּם אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי
אֶת אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ אֵזְנָם וַיְקַשּׁוּ אֵת
עָרְפָּם לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ וּלְקַחַת מוּסָר וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ
אֵלַי נְאֻם ה׳ וְלִבְלְתִּי הָבִיא מַשָּׂא בִּשְׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת וְקִדַּשְׁתֶּם אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת
אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ אֵזְנָם וַיְקַשּׁוּ אֵת עָרְפָּם
לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ וּלְקַחַת מוּסָר וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֵלַי
נְאֻם ה׳ וְלִבְלְתִּי הָבִיא מַשָּׂא בִּשְׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
וְקִדַּשְׁתֶּם אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם
וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ אֵזְנָם וַיְקַשּׁוּ אֵת עָרְפָּם לְבִלְתִּי
שְׁמֹעַ וּלְקַחַת מוּסָר וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֵלַי נְאֻם ה׳

ומחופק בלולות

מרכב מיד חזק וזוג / ישיטים מרפד
ריפד ותגל עמוד ותפרח פחכינות

ויתן מיד חזק וזוג פי טוב פי
ועולם חסד

תגם מיד הם יומרים זכור ה׳ על חמים
ה׳ הכפר הרשעים ה׳ על חים רבים

יחרים מיד הם יומרים מרחשת חים
רבים יומרים חשפרי ים יחיר פחדם ה׳

נחרות מיד הם יומרים נחשת יחחלו
קו יחר חרים יתעב

מרעננות מיד הם יומרים ושרים
פחוללים פל ויעיבי בך

טרעים מיד הם יומרים יחי כבוד
ה׳ ועולם ישוחח ה׳ פיעשיו

ירילים שמטרים מיד חזק יומרים
ישמח ישר פעשיו כב יכון ראו פילפם

עוזעז מיד חזק וזוג / קומי יורי פי פין
יוזך וכבור ה׳ עליך ורח

ירחץ מיד חזק וזוג / והחשפולים יחיחו
כויחר חרדיע ומיעדיי חתפם
נפיוחם ועולם ועד

עבים מיד הם יומרים ישר חשך סתרו

פכסותיו ספסף חשות חים עבי שחרים

רוחץ מיד חזק וזוג / עשה ורץ נפחו חפץ
תעל פחפיתי ופתפתף עוד שויים

ענב כבוד מיד הם יומרים יום פר
יעריח עב יפיץ עץ ורוח

ערים מיד הם יומרים וקול תבל חמון
חים נשוחים חשלה נשוחים חיך

מיעד חיורין

ברקים מיד הם יומרים פרים וגו
ואיעד עשוח חיעיבו רוח חיוועיחיו

גשורים מיד הם יומרים גשם נפשת
תבוא אלהים עחיק ועליוד יוסד פינעת

גן עבן מיד חזק וזוג עני עמן ופיני
תיתן חפיחי גב יחלו נעוויין ו

ימד חדי ועב ויוסל פני חגדיו

גחנם מיד חזק וזוג כי השפיל נעשו
שוידיה ומעשי רעתה חיוו נוכח

חירות חשדוד מיד הם יומרים ה׳ פחפיוד
יפד ארץ פץ שויים נפשעד

נחש מיד חזק וזוג פוריך ה׳ ופל העפים
ומידך ופל הפשעים

עקרב מיד חזק וזוג נוכב ה׳ ופל ורח
ורחמיו על פל ופשיו

חולדה חית חיון יוון פל העשיח
תחלו יח חללו יח

עכבר חית חוח יוון ארוחתך יג פ
הליתני ויון שמחת יוריבי לי

חתול חית חוח יוון יום תגביה
נשגב ויום כן מכבים עים זעך
משפט יוריך עם יג

עזרה חית חיון יוחרת עתן לפל נ
כשר ע ועולם חסדו

תרנגל חית חוח יוון עין שפטן
חזכה יעל יעידים וחפץ
פ ויולפת גן עץ משוים ושמח בידו ע
ושכון ויוון שוח שעירים רחשיהם
וחפשיהו פתחי עם ויבא חלך חפצו

קרל שיע יוון יוי ויה חילך חפסד יג

עוף תפר ג נשר ותחריח

קרל שלישי יוון עזיזו עריצים ושפזון
נתחיה מי שיחיו טשטש נפול לחיי
העולם הפז

קרל רביעי יוון עד חתי עצל תשפה
וחתי ותקום חשענך

יונה חית חיון יוחרת פסים ועשר
ק יועצין ויוחנן כועד חד יג

שבע ואחום יג עשיחה לי ערפני יוחיח
יעה ופע חקבה תפע שו עלם ידיו חוושת
מחורים כיח וחסורים כידך ואול יחו ויחת
חתוכים סרגש וחתידם ומסורים כידי ב

נשר חת

עגר חיחו יוון חוזיו יג נשר נעל
ששור לו

ינוון חית חוח יוון נשיחוח ישרש
עסידים פסורה יוון קול קוחון
מידבר פני הדרך יג ישרו נעתפה ומסלה ומהלעג

עטר חית חוח יוון ויותר יג יוחדים
יעבידות חדייעה ופחוד עו חגנים
ע פיגרי יוון סלה

סנטת חית חיון יוחרת חלוחה כיל
נעלעלי שוחע הלוחה כיל תיישה

זבוב חית חיון יוון חול יוון ידון
ויוחר ריח יוחיחין פל חפניר
חיניר ול חסדו כיניין השרוח יבש חישר
עד עין ופי יוחיעני יחום ושלש עויון עב
עשתים שלום שלום ורחוק ורחוב ויוור
יג ורפיוחני

רחמדח חית חיון יוחרת ישרידה
ופס ויוחבינם עריצים ומט

שכל שערים מיד חשן ומזרים
ונשוא פנים העמדים
ישעם בי יתרוממו חוץ ישרר׳
תגר מיד חוזא/ עיר בעמיר יפ׳
יפח נפוח פסגון יסבו
תלונת יחרים מיד חם ומזרים
ויד יתנו שבי חיער חופני׳
פ׳ פי פנו ושפט יות חורין
עיף מיד חוזא/ ויור וחוע ויגיד
ולישרי לב שמחה
עפר מיד חוזא/ גם יפר ירעה
בית דרכך ויסר שתך ופרוחיה
לפני מחפרך פ׳ עבותת חלפי ולחי׳
עפי מיד חוזא/ נטוח פני עד ע כ
פיה פ׳ עיי עולמים
חסידך מיד חיון ומחית שדע נעים
ירעם ויעלזו חם נתך
העמים פל חלחלתם יפיקם פי חם חת פרכי׳
זרדך מיד חוזא/ רנני עיירים
פני ויטרים עמוד תהילה
נעורת נחשים מיד חיון ומזרית יפשו
שבי חל חחרם חיון ידו עיר
טסית מיד חוזא/ עדי מעט יי׳
עשה שמים וארץ
עכ מיד חוזן חוזא/ וחנני ושעיר עמך
ויורט ובקר חמרך כי חיית מש׳
משגב לי ומעט נוסף ערתי
חסיל מיד חוזא/ פ׳ אחי ומחמדך
כי עשית מלי עשרה מחזיק
ומופת ומזמן
סוס מיד חוזא/ הנה פעבי שמים
אל יד ומחנים ומעבי שפחד
אל יד גבירתה כן עבני ויולי אחלים עד
טיחנו
בחרי ריחך טוחזד מיד חיון חוזא
ומחרת מי פרוסד פלחים
פ׳ מי פרוסד בחר כיחדש ערח תחילת
עשה פלו
נחמה גפד טהחזד מיד חיד חוזא
חניחה פ׳ ונופפם ומישרים
בפיהם
נחמה גפד טוחזד מיד חיד חוזא
ומחית חיעני ומחים עיני
חיעני ומחדי יפב
שוד מיד חוזא/ מד ישיר משפד
ובני ישר חת חשיחד חחורת

וַתַּ וַיְזַמְּרָה לַאדֹנָי מַשִּׁירָה וַתַּ כִּי גָאֹה
גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃
חָרוּר מִד חוּז וּוּת/לָךְ גִּ חֲגֹרָה
וְהַגְבִּירָה וְהַתְּפִלָּתִי וְהַנַּעֲנָה וְהַחָזָר׃
גָּרִיל מִד חוּז וּוּת/גִּ וְחִדְחֵם יְשַׁמֵּחַ
חֲמִישָׁן חֲדָשׁוֹ יִקַּ חִלּוּ שִׁיאַג
יְשַׁחֵק עַל עֵהּ פְּתָחִים׃
פָּל מִד חוּז וּוּת/חַ תַּ מַשְׁעִיךְ גִּ
פֶּלֶס בַּחֲסִידָה עֲשִׂית וְחִלּוּד חִוְּרָן
קְדִינָר׃
קְרִיחַ מִד חוּז וּוּת/גִּ כְּנַעֲרֵי וַיַּצַּ
פָּרַשׂ וְחַלְּחוֹלֶת יַעַר דָּלָיוֹד
יְרֵעַ יְהוָה יַעֲרִיחַ עַל יוֹרְבֵי וְקַמְּבֵר׃
רָהּ מִד חוּז וּוּת/יַעֲלִיהוּ וְחַפּ וְעֵין תְּצָרִים
וְיַעִים תַּשְׁבֵּ יְדַדְּ יְחַתּ וְשָׁכַ גִּ
פֶּלֶס וְרִישׁ חֲרִים יַעֲרִיחַ׃
זָרוּב מִד חוּז וּוּת/עַל פִּ תַּ פָּשִׁיט
עַל שׁוּר עַל חֲמוֹר עַל עֵהּ עַל
שַׁלְמָה וְעַל פִּ וּכְרָה יְשָׁר וְוַמֵּר פִּ חַנּוּ
וָיִד עַ חֲלָחִים יִפּוֹ דַּ עֲלָיִם וְיָשָׁר
יְשַׁשְׁכֵּן יָלִים יְשׁוּם שָׁם וְעַדִּי׃
שׁוֹעֵל מִד חוּז וּוּת/פְּעֵה כְּיִם פִּוּ
עֵדִיד עַל וְיוֹתֵי פִּ וְשָׁפְנִי

נִרְעֲחוּ יַעַ חֵם וְפַעֲלוֹ וּוּ יִתְ׃
טַלְפִּים מִד חוּז וּוּת פְּרִיוּ עֲשׂוּסָחִיר
וְעֵרְעֵד וְשַׁסַּד לְפִּ עֲשִׂיתָ׃
יְשַׁעְיָהוּ תַּלְמִידוֹ שֶׁל רִ חִנְיָנוֹ מִ חִסּוֹ
חִתְעֵד שׁוּחוֹנִם וְשִׁחֲזֵד
תַּעֲמוּת וּוּת/פְּלִים שַׁסַּתּ פְּחַס וְחִטְלִים
עֲרֵי נַפְשִׁי וּוּ יִתְ׃ שִׁנְעֵד חִם רַעֲם יוֹם וְ
וּוּת/שִׁ יִד וְעֵד חֲלוֹן וּוּן חֲשׁוּרִים
וְזַמֵּר לוֹ יְשַׁעְיָהוּ עֵר וְחִתִּי וּוּסָד חִתְעֵד
עַל זֶה חֲרַס שִׁנְעֵד חִיז וּוּ/פְּנֵי חֲלָחִים
נֵרוּךְ חִוּז וּוּם שַׁגִּיחַ סוּחַ וְחִבְּחַךְ תַּ
הַנְּבִיאִים וּוּ גִּיחַ רַ עֵד וְשׁוּם פְּרִיוּ מַשְׁלִים
זֶהוּ תַּשְׁפִּיל תַּלְמִידִים שֶׁל וּוּם גְּזֵל וּוּתָּד
שְׁלוֹחֵי וּוּן חֲשׁוּרִים וְיִדְדֵךְ אֲלֵיךְ וְוַחֲזֵד
טַלְפֵּי פַּעַב נַחַ וּפַ פְּנֵי יְשׁוּ וּוּ יִחְרִיץ כִּ
פְּנֵי וְשׁוּעַ וּוּ שֵׁר וּוּ עֵד עֲזֵרְ מַעֲתִּיקִין
וּ יְעֵיזֵקְ מִיז וּסְתִּמֵּן סַחַ תְּעִילִין וּוְזוּזוֹת
וְסִפְרֵי תְּוִיד עַל כֵּן זַם וּוּ עֵירֵד וּוְזוּזוֹ
שְׁשִׁיוֹת חִזּוּ וּוּחַ וּוּרִיךְ וּוּ תִּסְפּוֹ נִרְעֲ
שֵׁר פְּנֵי שַׁסַּתּ שַׁמּוּר פְּנֵי וְלִשְׁמֹעַ שִׁוּוּר
וּוְזוּדָה עַמְּנוּ וּוּן וּ וּוּשְׁעֵר כִּ וּוּוּם
פְּרִיךְ עֵירֵד פַּעֲלֵם חִוּז וּוּסָד וּוְזוּזוֹ וְ
וְעֵוֹלֵם חֲמַד שֶׁל וּוּד עֵיר וּוּשָׁד שֵׁר וּוּ

עֲוֹן עַל גִּמְיָם שִׁגֵּב וְסַח הַעֲלִיז מֵע
מְעַדִּים פִּי יוֹן פְּעָרוּ חִילוּ פַּל הָוֹן
כִּסְּהוּ חֲמוֹן עֲבִירִין תָּמִיד וּלְ יִתְּדוֹל
וְכִיעֵחַ חִנְעֲמִים פְּשַׁע מְגַדּוֹל
וְוֹן נִזּוֹל רֵשׁ גָּדוֹל וְכַר וּוּדִירִין כַּ
פְּחִילִיסְטִי וְלוֹ יִתְּדוֹל חֲשִׁים פְּמִשְׁלַחְתּוֹ
דְּלֻקַּס מִלְעֲקוֹל וְוֹדִיר וְחַנִּין מְשׁוּמִיעַ
נִזּוֹל עַפְּרִי עוֹחַר זְפִים וְחַפִּים
יְחַד מְחֻדְּרִין חֲנִיעַם וְמִרְתַּ חֲפִינִים
מְתַעֲוִים וְעוּמַת שׁוֹעִים

פְּוֹכִים יְפִיזְרוּ וְחִיוֹת יְשׁוֹרְרוּ וְעַתָּ
וְוֹמְרִין פְּרִעַ וְיוֹמְרוּ וְשַׁוְּתָם פְּוֹן
וְוֹמְרוּ חֲלָפִינוּ מְדֻקָּם מְתַחַת וְלֹ
תְּוֹרַךְ חֲדוּמִי עֲלַם חֲפֹ חֲנַחְרוּ נְשׁוּמוֹ
וְוֹחֲזִים פְּוֹן סַדְּ וְ מְחֻזּוֹמוֹ

פְּלַח וְחַמִּיךְ נְזוֹךְ שְׁנִים תּוֹדִיעַ עִם עַנ
וְשַׁח עֲנִים וְחוֹשִׁיעַ וְוֹחִיזוֹךְ חִ
וְחַבִּיעַ תַּעֲנִיעַ פְּבֵךְ חִיזוֹר עִם וִיחֵלְ
עַיִּד יְשׁוּעַת עֶלְתְ חֲנֵלְ וְתַחְוֹלְ
עֵינוּ פְּוֹחֲפִים יוֹחֲנוּ לְ זוֹרֵשׁ
רֵאשִׁית וְוֹשְׁפִים פְּעֲבִיוֹן וְוֹזוֹת עֲשִׁיוֹזוֹת
עֲוֹן חֲיִדְיוֹן וְאֵתִי תְּחוֹלְ פְּעֵינִין
שֶׁפְּלוּ עֲרִיד חֵיךְ חֲמוֹרִין וְחִתִּיכוֹן תַּמ

תְּרִיד בֵּית זְבוּל וְשַׁפְּרְ וְחִסּוֹן נְדוֹכ
פִּיחֵינוּ וְעוֹלָם וְשַׁב תְּשִׁכּוֹן מִי עֲוֹחִים
לְךְ יוֹעֵךְ שָׁם פְּבֵיתְךְ וְשַׁב יְעֲרֵךְ תְּעַנּוּ
וְתִתְדַּשׁ פְּעֵר יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַעִּפְּדְ
נִרְעֲנְךְ וְשִׁפְעַת חֲנַעֲחִים יְעֲנוּ פְּוֹז עַל
וְוֹזְפְךְ וְחִידִים וְחוֹר זְהָר וְלִבְנוֹן נְעִים
עֵין וְרְעֵיְךְ וְעֵת נְטִיעָתְךְ חֲדֵשׁ יְמִינ
פְּחֵם נִיחֲחַתְךְ וְעֵינֵנ תְּיוֹרַד וְלַעֲזֵק
זוֹל יְנַפְּעֵנ יְשׁוּוּ פְּמִפְּרִי חֵיזֵךְ מְשִׁיר
יְחִיךְ וְפֵם וְהִזּוֹךְ עֲדִיזֵךְ נֵרַ וְוֹזוֹזוֹר
נְעִירֵי עֵזֵךְ הַשֵּׁב פְּחֵמֵם פְּזַרְתֵּם עֲלֵיכְ
כִּ סַד וְוֹזוּד חַסְדִּירִים וְהַשִּׁירִם חִיזֵךְ
עַל יְדֵי דְוִד וְיִשַׁי עַיִּדְ
יְוֹזוּךְ יְיָ וְעוֹלָם פַּוֹז חָדְשׁוֹ וְוֹזִיזֵךְ יְצִין
יְעֵלֵ כִּ שִׁוֹזְתִּי פְּיוּשׁוֹ וְרוֹר וְוֹזוֹר וְוֹלוּיָה
שָׁם עַוֹז סְוֹזְפִים חְדוּטָה וּמְנֵ

וֹן נְעֲרֵץ

עַל סְפָרִין פְּעֲרִיוֹת
נְשׁוּשׁ סְתוֹת וְעֲשׂוֹ
וְשִׁשִּׁים רְמִיוֹת זְוִיוֹזִים חֲדֵשׁ וְיִ תַּ
עֲנִיוֹת גְּוֹזַל עַל שְׁוֹזִידִים חְפִּיזִ פּוֹיִךְ
וְוֹזַנֵּר וְוֹ יְפַלְּטוּ חוֹדֵן חִוֹזוּ עַ וְוֹזִירֵן פְּדוֹ
תְּעֲוּוֹזִים וְוֹזִידֵם יְשַׁפֵּוֹז עֲוֹזִילֵם וְוֹזִיזִ
יְרוֹשׁ וְיִעֲדֵוֹ כְּוֹזוֹם נְכוֹרִי וְוֹזוּ עוֹלָם

ברוך

אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר קדשנו
במצותיו וציונו על נט
ילת ידים׃

ברוך אתה יי
אלהינו מלך
העולם אשר יצר את
האדם בחכמה וברא
בו נקבים נקבים חלולים
חלולים גלוי וידוע לפני כסא
כבודך שאם יפתח אח
אחד מהם או יסתם
אחד מהם אי אפשר
לעמוד ולהתקיים לפני
אפילו שעה אחת
אתה יי רופא כל

אחי

בשר ועושין לעשות
נטויה שנתת
כי טהורה
אתה בראתה אתה
יצרתה אתה נפחתה כי
אתה מישיבה בקרבי
אתה עתיד ליטלה ומתי
ולהחזירה לעתיד לבא
כל זמן שהנשמה בקרבי
מודה אני לפניך יי אלהי
ואלהי אבותי רבון כל המ
עשים אדון כל הנשמות
ברוך אתה יי המחזיר
נשמות לפגרים מתים׃

ברוך אתה יי
אלהינו מלך
העולם אשר נתן לשכוי
נה להבחין בין יום ובין
לילה

[illegible] שלא עשאני
[illegible] שלא עשאני עכו
[illegible] שלא עשאני

באיזוה

ויצבה שפלי ס

באיזוה

כוזה שרי ס

באיזוה

ויקף בשעי

באיזוה

שתר אסדי ס

באיזוה

אביני עבוי ס

באיזוה

סוין עמלי ס

באיזוה

ארץ הארץ על תואי ס

באיזוה

באיזוה

באיזוה

וכל יש ועדי כנס
ועדות כנס ועוינר
רע ומחבר רע ושכן
רע ושטן הישחית מ
דין ישה ושמל דין ד
בן בן בריית זכן ש
בן בריית :

רבון

כ העולמים
כ ואו של
ידקותיו אשר שפלו
תחטיט לפניך כ על ה
חזויך הרבים ויה אש
ויה חיין ויה שאינן
ויה שבתינן ויה ישעינן
ויה חסדינן ויה רחמינן
ויה נאויר לפניך ויהי
ויהי רצותיו הלא כל
הגבורים כאין לפניך
ואנשי השם כלא היו
וחכמים כבלי ידעך וג
ועבודם כבל הטכל כי
כל ויעניהם תוהו ויתי

וראוים רע

חייהם הכל לפניך ויותר
האדם מן הבהמה אין
כי הכל הבל :

אבל

אותנו שריך
כני בריתך
כני אוהביך שוהבך ש
טשכנת לו בהר הזיתים
ויחד ייחידך שנעק
על אבי הישבה שרת יעקב
כמיך ואוהבתך ט אוהבת
אותו וישחחתך טשוחה
בו ודראות את שלום יש
וישורון

לפניך

אותנו חייבי
והודות לך
ולשבחך ולפיארך ולזמירך
ולברך ולקדש את שמך
ולתת שבח והודיה לש
אשרינו מה טוב חלקינו
מה נעים גורלינו ומה
כי אנו משכימים ומעני
טאים ומשכימים ואנחנו

ומעריכים ערב וכדר
בפלס פעמים ואומרים
שוע ישר יהיו ידיו
אחד
אתה הוא ה' אלהים
בשמים
השלם אותה שנבראו
השלם אותה הוא בעל
היה ואותה הוא לעולם
הבא קדש שוכך על כל
מקדישי שוכך בעולמך
וכישועתך תרום ותגביה
דעתם כיוך אותה ה' אלהי
ואדוני את שוכך נתיבי ;
אתה הוא ה' אלהי
בשמים ובארץ
אותה הוא העולם
אותה הוא ראשון ואתה
ואותה הוא אחרון ואתה
ומבלעדיך אין אלהים
ברוך אתה ה' אלהי

האורים יכירו וידעו כל
באי עולם כי אותה הוא
לבדך לכל ממלכות האורים
אתה עשית את השמים
ואת האורים את הים
ואת כל אשר בם ואתה
כלם ומעשה ידיך משבחים
אותך ואתה
לך היה תעטה ;
אבינו שבשמים
עשה עמנו
ועינינו בשובך אליך הנ
הגדול שנקדישן עליך ה'
וקדש לנו את יום השבת הזה
שכתוב בתורת משה עבדך
אתם וכעת
קדשו אתכם כי אתן
אותם לשם ולתפארת
כל עמי הארץ בשעה
את שתיתכם לעניכם
אמן סלה
ברוך

אלהיו וילך השלם
אשר קדשנו במצותיו
וציונו לעשוק דברי תו
תורה: הערב נא
אלינו את דברי תורתך
בפינו ובפי כל עמך
בית ישר ונהיה אנחנו
וצאצאינו וצאצאי
עמך כלנו יו
ידעי שמך ולומדי תו
תורתך לשמה אמן
המלמד תורה לעמו י
ישראל: ברוך אתה
יי אלהינו מלך אשר בח
בחר בנו מכל העמים
ונתן לנו את תורתו ב
בו יי נותן התורה:

ויברך

ויהי לאויב: ית את
בנו ישר ואת את אלה
את: קדשני למצוותי

היים מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו
וציונו לעסוק בדברי תו
תורה: הערב נא יי
אלהינו את דברי תורתך
בפינו ובפי כל עמך
בית ישראל ונהיה אנחנו
וצאצאינו וצאצאי
עמך כלנו יו
יודעי שמך ולומדי תו
תורתך לשמה אמן
המלמד תורה לעמו י
ישראל: ברוך אתה
יי אלהינו מלך אשר בח
בחר בנו מכל העמים
ונתן לנו את תורתו ב
בו יי נותן התורה:

ויברך

ויהי לאויב: ית את
בנו ישר ואת את אלה
את: קדשני למצוותי

היים מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו
וציונו לעסוק בדברי תו
תורה: הערב נא יי
אלהינו את דברי תורתך
בפינו ובפי כל עמך
בית ישראל ונהיה אנחנו
וצאצאינו וצאצאי
עמך כלנו יו
יודעי שמך ולומדי תו
תורתך לשמה אמן
המלמד תורה לעמו י
ישראל: ברוך אתה
יי אלהינו מלך אשר בח
בחר בנו מכל העמים
ונתן לנו את תורתו ב
בו יי נותן התורה:

ויברך

ויהי לאויב: ית את
בנו ישר ואת את אלה
את: קדשני למצוותי

היים מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו
וציונו לעסוק בדברי תו
תורה: הערב נא יי
אלהינו את דברי תורתך
בפינו ובפי כל עמך
בית ישראל ונהיה אנחנו
וצאצאינו וצאצאי
עמך כלנו יו
יודעי שמך ולומדי תו
תורתך לשמה אמן
המלמד תורה לעמו י
ישראל: ברוך אתה
יי אלהינו מלך אשר בח
בחר בנו מכל העמים
ונתן לנו את תורתו ב
בו יי נותן התורה:

ויברך

ויהי לאויב: ית את
בנו ישר ואת את אלה
את: קדשני למצוותי

היים מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו
וציונו לעסוק בדברי תו
תורה: הערב נא יי
אלהינו את דברי תורתך
בפינו ובפי כל עמך
בית ישראל ונהיה אנחנו
וצאצאינו וצאצאי
עמך כלנו יו
יודעי שמך ולומדי תו
תורתך לשמה אמן
המלמד תורה לעמו י
ישראל: ברוך אתה
יי אלהינו מלך אשר בח
בחר בנו מכל העמים
ונתן לנו את תורתו ב
בו יי נותן התורה:

ויברך

ויהי לאויב: ית את
בנו ישר ואת את אלה
את: קדשני למצוותי

תמימים בני שנה
שלת ומנחה כלולה כשתי
ושבע שלת שבת כשבת
על שלת התמיד ושכה

ובראש

ובחדשיכם
עלה לה׳ פרים בני בקר
שנים ואיל אחד כבשים
בני שנה שבעה תמימם
ושלשה עשרונים שלת
ומנחה כלולה בשמן לפר
האחד ושני עשרונים שלת
ומנחה כלולה בשמן לאיל
האחד ועשרון עשרון שלת
ומנחה כלולה בשמן לכבש
האחד עולה ריח
ניחוח אשה לה׳
ונסכיהם חצי ההין יהיה
היין לפר ושלישית ההין
לאיל ורביעית ההין
לכבש זה עולת

ראש חדש

חדשי השנה ושעיר
עזים אחד לחטאת
לה׳ על עלת התמיד
יעשה ונסכו׳ מנחתו׳

באיזהו

זבחים דשי חטאת
טחיטתן בעזרה שמ
ושעיר של יחידים
טחיטתן בצפון ודמן
טען הזיה על בין הבי
על פתוכת ועל ויבח ה
דרום ומקצה אחת ויהן
ויעבות שיורי הדם היה
יוצק על יסוד מערבית
ויו ומקום
ויו נתן ויו עכב

פרים

והשאר קרבן כשר
טעות בעצמן
ואין

חצרל

ובחי

ואפי׳ בין הדלעים לחכי־
כהנה כל זמן שאכל ביום
ולילה כבר חיטת׃

התורה ויתיר

שלשים ימים שחיטתן
כל זמן שקדש בעזרה ואין
טעון שתי חיתות טחין
וכבש ואוכלין כל העיר
לכל אדם כל זמן שאכל ביום
ולילה עד חיטות׃

התורים ויהם כזבחי שלם
אולי שהתורים נאכלו
לכהנים ונשותיהם ולבניהם
ולעבדיהם

שלמים קדשי

קלים

שחיטתן כל זמן שקדש בעז־
בעזרה ואין טעון שתי
חיתות טחין ואפיה ואי־
ואוכלין כל העיר לכל
אדם כל זמן שאכל

ימים ולילה אחד׃

חמורם ויהם

כזבחי
שלם אולי שהתורים
נאכלו לכהנים ונשותיהם
ולבניהם ולעבדיהם׃

חבכך והמעש

והפסח
קדשי קלים שחיטתן
כל זמן שקדש בעזרה ואין
טעון חיתה אחת וכל
שיתן כעד היסור שיכ
באוכלין׃ הכבור נאכל
לכהנים והמעשר לכל
אדם ונאכלין כל העיר
כל זמן שאכל ושני ימים
ולילה אחד׃

הפסח אינו

נאכל
אולי כלילה ואינו
נאכל אולי עד חיצות
ואינו נאכל אולי ואינו

ר' ישמעאל

ברוך

חזרת

נחלתכם כהיום הזה
והיו מספר כחעט וג׳
ודברים כה ויתהלכו ה׳
חנו׳ אלהי האלהים
אל עם אחר לא הניח
אותם לעשקם ויכה
עליהם וילכדם אל תעש
כמשפטי וכצדקותי אל
תריעם שיחין ה׳ כי הוא
האורים מטרו חיים אל
יום ושלשתן סמרו כתו׳
את כבודו בכל העמים
נפלאותיו כי אדון ה׳ וג׳
והוללו מאוד ושראו ה׳
הזן על כל אלהים כי כל
אלהי העמים אלילים
וי׳ שמים עשה הוד
והדר לפניו עז וחדוה
במקומו הם וי׳ משפט
עמים הבו לי׳ כבוד
ועז הבו לי׳ כבוד

לפני השתחוו לי׳ בהד
בהדרת קודש חילו מפנין
כל הארץ אך תיכון תבל
בל תמוט ישמחו השמי׳
ותגל הארץ ויאמרו בגוי׳
י׳ מלך ירעם הים ומלואו
יעלוץ השדה וכל אשר
בו אז ירנו עצי היער
מלפני י׳ כי בא לשפוט א׳
את הארץ הודו לי׳ כי
טוב כי לעולם חסדו ואמרו
הושיענו אלהי ישענו
וקבצנו והצילנו
מן הגוים להודות לשם
קדשך להשתבח בתהלתך
ברוך י׳ אלהים אלהי ישר׳
מן העולם ועד העולם
ואמרו כל העם אמן והל׳
והל׳ ואמרו אלהי
והשתחוו להדום רגליו
קדוש הוא ואמרו אלהי
ישראל לאבי ישר

קדוש יי אלהינו והודו ל
רחום יכפר עון ולא יש
ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו
אדני יי לא תכלה רחמיך
וגומל חסדך ומהימן אתה
הודיד יערוף זכור רח
רחמיך וחסדיך כי מעול
המה הנו עוד אלהים על
ישראל ועמו וארצו כתורה
טרם יקראו ואזניך תהיינה
יי ישמע הוא טרם יתן עוד ואנ
ותעניתו ועם ברוך
אלהים השב ועיול על ענוים
יי תשועה על עמך כי
כרכתך סלה יי צבאות
עמנו ומשגב לנו אלהי יעק
סלה יי צבאות אשרי
אדם בוטח בך יי הושיע
המלך יענינו ביום קוראנו
הושיעה את עמך וברך
את נחלתך ורעם ונשאם

ל בקמיות
יי אלקינו
רופיל
תשובה
שובבי
האדון

ואחל אמוריים

מזמור

לתודה הריעו ליי כל ה
הארץ עבדו את יי
בשמחה באו לפניו ב
בינו כי יי הוא

אשרי העם ט יהיה ואתה כחסדך
כחכה יי לנו כשעתנו
אשרנו יי כי אילי

ועל אלהינו אשרי העם שנה ל
ורחמיו העם הזה כך ואנו
ואלהינו אשרי העם
איך המעלך ואשרין
ויעיים הזה כך ואנו
יהי חסדך יי עלינו כאש
יחלנו לך הראינו יי ח
חסדך ושעתך תתן לנו
דומה עשיתה לנו וכיון
ואתן חסדך ונכפו יי ר
איך המעלך ואשרין
ויעיים הזה כך ואנו
ואלהינו אשרי העם שנה ל
אשרי העם ט יהיה ואתה כחסדך
כחכה יי לנו כשעתנו
אשרנו יי כי אילי

אלהים הוא עשאנו ולו אנחנו עמו וצאן
מרעיתו בואו שעריו בתודה חצרותיו בה
מהללוהו ברכו שמו כי טוב יי לעולם
חסדו ועד דר ודר
אמונתו׃

לשכת אוריים

למנצח

משחר לחך השחים
ומפריים כבוד ועשׂ
ירון ויגיד הקיץ יום
ויום יפיץ אומר ולילה
ללילה יחוה דעת׃ אין
אומר ואין דברים בלי
נשמע קולם׃ בכל הארץ
יצא קום וקצותם תבל
מלים ולשוט טס
אוהל בהם והוא כחתן
יוצא מחפתו ישיש

כגבור לרוץ אורח׃ מן
מקצה השמים מוצאו
ותקופתו על קצותם
ואין נסתר מחמתו׃ תו
תורת יי תמימה משיבת
נפש עדות יי נאמנה
מחכימת פתי׃ פקודי יי
ישרים משמחי לב מצו
יי ברה מאירת עינים׃
יראת יי טהורה עומדת
לעד משפטי יי אמת
יצדקו יחדיו׃ הנחמדים
מזהב ומפז רב ומתוקים
מדבש ונפת צופים׃
גם עבדך נזהר בהם
בשמרם עקב רב׃ שגי
שגיאות מי יבין מנסתרות
נקני׃ גם מזדים חשך
עבדך אל ימשלו בי אז
אתם ואנקה ונקיתי מפשע
רב׃ יהיו לרצון אמרי
והגיון לבי לפניך יי צורי
וגואלי׃

לדוד

בשמחו את טעמין ואפי
אכמלך ויגשהו ויל
אכיכה את יי כל עת
תמיד תהילתו בפי
בי תתהלל נפשי ישמעו
ענוים ויטמחו
גדלו יי אתי ונרוממה
שמו יחדיו
דרשתי יי ועגני ומכל
מגרותי הצילני
הביטו אליו ונהרו ופניהם
אל יחפרו
זה עני קרא ויי שמע
ומכל צרותיו הושיעו
חונה מלאך יי סביב
ליריאיו ויחלצם
טעמו וראו כי טוב יי
אשרי הגבר יחסה בו
יראו את יי קדושיו
כי אין מחסור ליריאיו
כפירים רשו ורעבו
ודורשי יי לא יחסרו כל טוב
לכו בנים שמעו לי
יראת יי אלמדכם
החפץ חיים אוהב
ימים לראות טוב
נצר לשונך מרע
וסיפתיך מדבר מרמה
סור מרע ועשה טוב
בקש שלום ורדפהו
עיני יי אל צדיקים
ואזניו אל שועתם
פני יי בעשי רעה
להכרית מארץ זכרם
צעקו וי שמע וכל
מצרותם הושיעם
קרוב יי לנשברי לב
ורבות רעות צדיק
ומכולם יצילנו יי
שומר כל עצמותיו
אחת מהנה לא נשברו
תמותת רשע רעה
ושונאי צדיק יאשמו
פודה יי נפש עבדיו

ת וזותה רשע רעה
ושונאי יאשימו
פדה יי נפש עבדיו ולא
יאשמו כל החוסים בו׃

תפילה

ואתה אויט האלהים
יי ויען אותה היתה
לנו לדור ודור׃ כטרם
ההים יולדו ותחוללו אר
ארץ ותבל ועולם
ועד עולם אתה א׃ ל׃
תשב אנוש עד דכא
ותאמר שובו בני אדם׃
כי אלף שנים בעיניך
כיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה׃
זרמתם שינה יהיו
בבקר כחציר יחלף׃
בבקר יציץ וחלף ולע
ערב ימולל ויבש׃ פ

כליו באפיך ובחמתך
נבהלנו׃ שתה עוונותינו
לנגדך עלומינו למאור
פניך כי כל ימינו פנו ב
בעברתך כלינו שנינו כ
כמו הגה׃ ימי שנותינו
בהם שבעים שנה ואם
בגבורת שמונים שנה
ורהבם עמל ואון כי גז
חיש ונעופה׃ מי יודיע
עז אפיך וכיראתך
עברתיך׃ למנות ימינו
כן הודע ונביא לבב ח
חכמה׃ שובה יי עד־
מתי והנחם על עבדיך׃
שבענו בבקר חסדך
ונרנה ונשמחה כל ימינו׃
שמחינו כימות עניתנו
שנות ראינו רעה׃ יראה
אל עבדיך פעלך והדרך
על בניהם׃

ל

ויחי נועם

יי׳ אלהינו עלינו ומעשה
ידינו כוננה עלינו ומע
ומעשה ידינו כוננהו׃

ישב בסתר

עליון בצל
שדי יתלונן אומר
ליי׳ מחסי ומצודתי אלהי
אבטח בו׃ כי הוא יצילך מפח
יקוש ומדבר הוות כאב
באברתו יסך לך ותחת
כנפיו תחסה צינה וסוחרה
וסוחרה אמיתו׃ לא תי
תירא מפחד לילה מח
ץ יומם מדבר באפל
יהלוך מקטב ישוד צ
הריים אלף מימינך
יפול ומימינך אלף רבב
מימינך אליך לא יגש
רק בעיניך תביט ושלו

ושלומות רשעים תר
תראה׃ כי אתה יי׳ מ
מחסי עליון שמתה
משכנך לא תאונה
אליך רעה ונגע לא
יקרב באהליך כי מל
איתה לך לשמרך בכל
דרכיך על כפים ישאו
פן תגוף באבן רגלך
על שחל ופתן תדרוך
תרמוס כפיר ותנין׃ כי
בחשק אפלטיהו ואש
גבנהו כי ידע שמי
יקראיני ואענהו עמו
אנכי בצרה אחלצהו
ואכבדיהו אורך ימים
אשביעהו ואראהו
בישועתי׃

חללך יח

הלו׳ את שם יי׳ הלו׳

עבדי ה׳ שעמדים
בבית ה׳ בחצרות
טוב זמרו לשמו כי
נעים כי יעקב בחר
ה׳ לו ישראל לסגולתו
אני ידעתי כי גדול ה׳
ואדוננו מכל אלהים
כל אשר חפץ עשה
בשמים ובארץ
בימים ובכל תהומות
מעלה נשאים ברקים
למטר עשה מוציא רוח מאוצרותיו
שהכה בכורי מצרים
מאדם ועד בהמה שלח אותות
ומופתים בתוכך
ובכל עבדיו שהכה
גוים רבים והרג מלכים
עצומים לסיחון מלך
האמורי ולעוג מלך

בית ישראל
בית הלוי

הבשן ולכל ממלכות
כנען ונתן ארצם נחלה
נחלה לישראל עמו ה׳ ש
שמך לעולם ה׳ זכרך
לדור ודור כי ידין ה׳
עמו ועל עבדיו יתנחם
עצבי הגוים כסף וזהב
מעשה ידי אדם פה
להם ולא ידברו עינים
להם ולא יראו אזנים
להם ולא יאזינו אף אין
אין יש רוח בפיהם כמו
כמוהם יהיו עושיהם
וכל אשר בטח בהם
בית ישראל ברכו את ה׳
בית אהרן ברכו את ה׳
בית הלוי ברכו את ה׳
יראי ה׳ ברכו את ה׳
ברוך ה׳ מציון שוכן
ירושלים הללו יה׳

חדר

כו׃ כי לעולם חסדו׃
הודו לאלהי השמים כי לעולם חסדו׃
כי לעולם חסדו׃
הודו לאדוני האדונים כי לעולם חסדו׃
כי לעולם חסדו׃
לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו׃
כי לעולם חסדו׃
לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו׃
כי לעולם חסדו׃
לרקע הארץ על המים כי לעולם חסדו׃
כי לעולם חסדו׃
לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו׃
כי לעולם חסדו׃
את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו׃
כי לעולם חסדו׃
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו׃
כי לעולם חסדו׃
למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו׃
כי לעולם חסדו׃
ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו׃
כי לעולם חסדו׃
ביד חזקה ובזרוע שויה כי לעולם חסדו׃
כי לעולם חסדו׃
לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו׃
כי לעולם חסדו׃
והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו׃
כי לעולם חסדו׃
וניער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו׃
כי לעולם חסדו׃
למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו׃
כי לעולם חסדו׃
למכה מלכים גדולים כי לעולם חסדו׃
כי לעולם חסדו׃
ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו׃
כי לעולם חסדו׃
לסיחון מלך האמורי כי לעולם חסדו׃
כי לעולם חסדו׃
ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו׃
כי לעולם חסדו׃
ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו׃
כי לעולם חסדו׃
נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו׃
כי לעולם חסדו׃
שבשפלינו זכר לנו כי לעולם חסדו׃
כי לעולם חסדו׃

ויפרקינו מיניהם ו
כי לעולם חסדו׃
נותן לחם לכל בשר
כי לעולם חסדו׃
הודו לאל השמים כי
כי לעולם חסדו׃
רעו יחידיהם כי יולשמי
נאוה תהילה׃

חורף

כמיטר מבל עשור
ושורו לו שיריו טוב
חיטו היטיבו עץ כתוע
ט ישר דמר ו׳ וכל ועל
ועשתרו באומנה
אוהב יראה ושפט
חסר ו׳ ואוהב האורין
כדבר ו׳ שמים נעשו
וכרוח פין כל יעבאם
כונס כנד מי הים
נתן באוצרות תהומו
יראו מ״ו כל הארץ
ויחילים לחסדו להיעל

ויפרקינו מיניהם ו
כי לעולם חסדו׃
נותן לחם לכל בשר
כי לעולם חסדו׃
הודו לאל השמים כי
כי לעולם חסדו׃
רעו יחידיהם כי יולשמי
נאוה תהילה׃

חורף

כמיטר מבל עשור
ושורו לו שיריו טוב
חיטו היטיבו עץ כתוע
ט ישר דמר ו׳ וכל ועל
ועשתרו באומנה
אוהב יראה ושפט
חסר ו׳ ואוהב האורין
כדבר ו׳ שמים נעשו
וכרוח פין כל יעבאם
כונס כנד מי הים
נתן באוצרות תהומו
יראו מ״ו כל הארץ
ויחילים לחסדו להיעל

ויפרקינו מיניהם ו
כי לעולם חסדו׃
נותן לחם לכל בשר
כי לעולם חסדו׃
הודו לאל השמים כי
כי לעולם חסדו׃
רעו יחידיהם כי יולשמי
נאוה תהילה׃

חורף

כמיטר מבל עשור
ושורו לו שיריו טוב
חיטו היטיבו עץ כתוע
ט ישר דמר ו׳ וכל ועל
ועשתרו באומנה
אוהב יראה ושפט
חסר ו׳ ואוהב האורין
כדבר ו׳ שמים נעשו
וכרוח פין כל יעבאם
כונס כנד מי הים
נתן באוצרות תהומו
יראו מ״ו כל הארץ
ויחילים לחסדו להיעל

ומחות נפשם וחיותם

כשבע נכטיגו חכמה

וי עליגו ויגיגו הוי

כי מי ישוח לכו מפשם

קדשו כטחגו יהי חסדך

וי עליגו כאשר יחלגו

לך ׃ כתכת אוירים

מזמור

שיר ליום השבת

טוב להודות וי ולזמר

לשמך עליון להגיד בב

בקר חסדך ואמונתך

בלילות על עשור ועל

נבל על הגיון בכנור

כי שמחתגי וי בפעלך

במעשה ידיך ארגן

מה גדלו מעשיך וי מ

מאד עמקו מחשבותיך

איש בער לא ידע וכ

וכסיל לא יבין את זאת

בפרוח רשעים כמו ע

עשב ויציצו כל פעלי

און להשמדם עדי עד

ואתה מרום לעלם וי

כי הנה אויביך וי כי

הנה אויביך יאבדו ו

ויתפרדו כל פעלי און

ותרם כראים קרני פוא

בשמן רענן ותבט עיני

בשורי בקמים עלי מרעי

מרעים תשמענה

אזני בקמים עלי

יפרח כאזר בלבנון י

שתולים בבית

וי בחצרות אלהינו י

יפריחו עוד ינובון ב

בשיבה דשנים ורעננ

יהיו להגיד כי ישר וי

צורי ולא עולתה בו

וי מלך גאות לבש ל

לבש וי עוד התאזר

אף תכון תבל בל תמוט

עבן כסאך מאז מעול

אתה נשאו נהרות יי׳
נשאו נהרות קולם
ישאו נהרות דוכיים
מקולות מים רבים
אדירים משברי ים
אדיר במרום יי׳ עדותיך
נאמנו מאד לביתך
נאוה קדש יי׳ לאורך
ימים׃

רחם

כמו
יי׳ ועל

ישוח יי׳ כמעשיך יחי
שם יי׳ ויברך ישעה
ועד עולם ומזרח ש
שוש עד ומבואו ויה
ללו שם יי׳ רם על
עם יי׳ על השמים כבו
דו יי׳ שוכן לעולם
יי׳ יברך לעד ועד יי׳
משוים הכן כסאו ו
ומלכותו בכל משלה
ישיחו השמים ותגל

האדרין ויאדירו כעם
יי׳ מלך יי׳ מלך
יי׳ ימלוך לעולם ועד׃
יי׳ מלך עולם ועד אבדו
עים ואדיעו יי׳ הפיר
עצת עים הניא מחשב
עמים רבות ויחשבות
לב איש עצת יי׳ היא
תקום לעולם יי׳ עשה
תעיר ויחשבות לבו ל
דור ודור כי הוא אמר
ויהי הוא יצוה ויעמוד
כי קדוש יי׳ כעיון אזוה
ויחשב לו כי יעקב בחר
לו יה ישר לסגלתו כי
לא יטוש יי׳ עמו ונחלתו
לא יעזוב ולא יחוש
יכפר עון ולא ישחית
והרבה להשיב אפו ולא
יעיר כל חמתו יי׳ הושיעה
המלך יעניעו ביום קרא

דוד׃

אשרי

יושבי ביתך עוד יהללוך סלה׃
אשרי העם שככה לו
אשרי העם שיי אלהיו׃

תהלה לדוד

א אהללך אלהי המלך
ואברכה שמך לעו
ולעולם ועד׃
ב בכל יום אברכך ואה
ואהללה שמך לעו
ולעולם ועד׃
ג גדול יי ומהלל מאד
ולגדלתו אין חקר׃
ד דור לדור ישבח מעשיך
וגבורותיך יגידו׃
ה הדר כבוד הודך
ודברי נפלאותיך
אשיחה׃

ו ועזוז נוראותיך
יאמרו וגדולתך
אספרנה׃
ז זכר רב טובך יביעו
וצדקתך ירננו׃
ח חנון ורחום יי ארך
אפים וגדל חסד׃
ט טוב יי לכל ורחמיו
על כל מעשיו׃
י יודך יי כל מעשיך
וחסידיך יברכוך׃
כ כבוד מלכותך יאמרו
וגבורתך ידברו׃
ל להודיע לבני האדם
גבורותיו וכבוד
הדר מלכותו׃
מ מלכותך מלכות כל
עולמים וממשלתך
בכל דור ודור׃
ס סומך יי לכל הנופלים
וזוקף לכל הכפופים׃
ע עיני כל אליך ישברו

הללו יה

הללו את יי מן השמים
הללוהו במרומים
הללוהו כל מלאכיו
הללוהו כל צבאיו
הללוהו שמש וירח
הללוהו כל כוכבי אור
הללוהו שמי השמים
והמים אשר מעל לשמים
יהללו את שם יי
כי הוא צוה ונבראו
ויעמידם לעד לעולם
חק נתן ולא יעבור
הללו את יי מן הארץ
תנינים וכל תהומות
אש וברד שלג וקיטור
רוח סערה עושה דברו
ההרים וכל גבעות
עץ פרי וכל ארזים
החיה וכל בהמה
רמש וצפור כנף
מלכי ארץ וכל לאומים
שרים וכל שופטי ארץ
בחורים וגם בתולות
זקנים עם נערים
יהללו את שם יי
כי נשגב שמו לבדו
הודו על ארץ ושמים
וירם קרן לעמו
תהלה לכל חסידיו
לבני ישראל עם קרבו
הללויה

הללו יה

הללו את יי מן השמים
הללוהו במרומים
הללוהו כל מלאכיו
הללוהו כל צבאיו
הללוהו שמש וירח
הללוהו כל כוכבי אור
הללוהו שמי השמים
והמים אשר מעל לשמים
יהללו את שם יי
כי הוא צוה ונבראו
ויעמידם לעד לעולם
חק נתן ולא יעבור
הללו את יי מן הארץ
תנינים וכל תהומות
אש וברד שלג וקיטור
רוח סערה עושה דברו
ההרים וכל גבעות
עץ פרי וכל ארזים
החיה וכל בהמה
רמש וצפור כנף
מלכי ארץ וכל לאומים
שרים וכל שופטי ארץ
בחורים וגם בתולות
זקנים עם נערים
יהללו את שם יי
כי נשגב שמו לבדו
הודו על ארץ ושמים
וירם קרן לעמו
תהלה לכל חסידיו
לבני ישראל עם קרבו
הללויה

ויהלוך יי׳ ועלם אליך
ימין לאור הללו יה׳ ׃ ז

חללו יה

כי טוב זמרה אלהינו
וכי נעים נאוה תהלה
בונה ירושלים יי׳ נדחי
ישראל יכנס׳ הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם הוציא מספר
לכוכבים לכולם שמות
גדול אדוננו ורב כח ותבונתו אין
מספר מעודד ענוים
יי׳ משפיל רשעים עדי
ארץ עד׳ יי׳ מלוה
זמרו ליי׳ בכנור
בנבל עשור זמרו
לו שיר חדש בתופת
ומחול הללוהו בכינור
ועוגב הללוהו בצלצלי
שמע כל הנשמה תהלל
יה׳ הללויה׳ ׃

הללו את יי׳ מן השמים
הללוהו בשחקי עוזו
הללוהו בגבורותיו
הללוהו כרוב גדולתו
הללוהו בתקע שופר
הללוהו בנבל וכנור
הללוהו בתף ומחול
הללוהו במנים ועוגב
הללוהו בצלצלי שמע
הללוהו בצלצלי תרועה
כל הנשמה תהלל יה׳
הללויה׳ ׃

את הישחלים לחסדו שכח
ירושלים את יי׳ הלל
אליך ימין כי חזק
כמוחי שעליך כח
כמך כזיך כך השם
ובולך שלום חלב חיטים
ישבעך׳ השלח אומרו
ארץ עד׳ ורוחו ירוץ
דברו השתן שלג כעטי
צפור כאפר יפזר
משליך קרחו כפיתים
לפני קרתו מי יעמוד
ישלח דברו ויומסם יי׳
ישב רוחו ידלו מים
מגיד דברו ליעקב חו
חוקיו ומשפטיו לישר
לא עשה כן לכל גוי ומ
ומשפטים בל ידעום
הללו יה׳ ׃

הללו יה

הללו את יי מן השמים
הללוהו במרומים
הללוהו כל מלאכיו
הללוהו כל צבאיו
הללוהו שמש וירח
הללוהו כל כוכבי אור
הללוהו שמי השמים
והמים אשר מעל
השמים יהללו את שם
יי כי הוא צוה ונבראו
ויעמידם לעד לעולם
חוק נתן ולא יעבור
הללו את יי מן הארץ
תנינים וכל תהומות
אש וברד שלג וקיטור
רוח סערה עושה דברו
ההרים וכל גבעות
עץ פרי וכל ארזים
החיה וכל בהמה רמש
וציפור כנף מלכי א

הללו יה

ארץ וכל לאומים
שרים וכל שופטי ארץ
בחורים וגם בתולות
זקינים עם נערים
יהללו את שם יי כי ע
שגב שמו לבדו הודו
על ארץ ושמים וירם
קרן לעמו תהילה לכל
חסידיו לבני ישראל עם
קרובו הללו יה׃

ברוך

ברוך

הללו את יה

והכבוד מלפניך ואתה
מושל בכל בידך כח
וגבורה ובידך להגדיל ולחזק לכל
ועתה אלהינו מו
דים אנחנו לך ומהלל
לשם תפארתך אתה
הוא יי לבדך אתה עש
שית את השמים
שמי השמים וכל צבאם
הארץ וכל אשר עליה
הימים וכל אשר בהם
ואתה מחיה את כלם
וצבא השמים לך משת
תחוים אתה הוא
יי האלהים אשר
בחרת באברם
והוצאתו מאור כשדי
ושמת שמו אברהם
ומצאת את לבבו נא
נאמן לפניך וכרות
עמו הברית לתת את
ארץ הכנעני החתי
האמורי והפרזי והי
בוסי והגרגשי לתת
לזרעו ותקם את
דבריך כי צדיק אתה
ותרא את עני אבותינו
במצרים ואת זעקתם
שמעת על ים סוף ות
תתן אותות ומופתים
בפרעה ובכל עבדיו וב
כל עם ארצו כי יד
ידעת כי הזידו עליה
ותעש לך שם כהיום
הזה והים בקע
יי לפניהם
ויעברו
בתוך
הים
ביבשה ואת רודפיהם
השלכת במצולות
כמו אבן
במים
עזים

ויושע

ביום ההוא את יי
ישר׳ מיד מצרים ויר׳
ישר׳ את מצרים מת
על שפת הים ויראו י׳
ישר׳ את היד הגדולה
אשר עשה י׳ במצרים
ויראו העם את י׳ ויא׳
ובמשה
עבדו׃

אז
ישיר
משה
ובני
ישר׳ את
השירה
הזאת ליי׳ ויא׳
לאמור
אשירה ליי׳ כי
גאה גאה
סוס ורוכבו
רמה בים׃
עזי וזמרת
יה ויהי
לי לישועה
זה אלי
ואנוהו
אלהי
אבי
וארוממנ׳׃ י׳ איש
מלחמה
י׳ שמו׃ מרכבות
פרעה
וחילו׃ ירה בים
ומבחר
שלישיו טבעו בס
סוף׃ תהומות
יכסיומו
ירדו כ
מצולות כמו אבן׃
ימינך
נאדרי בכח ימינ׳
תרעץ
אויב
ובגאון

ואזור תהרוס
דייך
תשלח חיזוך
ויכלימון
כיש׃ וכרוח
אפך
נעשו ומים נעבו
כמוך
מלים׃ תפארות
תהוומות
לבים אורך
אורך
ושון׃ וחלשלו׃
תחלחמון
נבעתי אורך
חרבתי
תרעשון ידי׃ שמע
כוחך
כסיון יסיללו
עשה
נשפית נחים
אורך
ס׃

ויסיוך כאלים׃
מיסיוך
עורר כקדש
עירותה
תהילות שעשה׃
נעיתי
ויייך תבלעיון
אויבתי
בחסיך שם זרעו
עלת
קדשך כשוך
קדשך׃
טוען עויים
ירעון
חולאים ויטמ׃
כלטיך׃
אזעהלו אלופי
אורם
מלחמה ואהבה
אוהביון
ערך עיוך
ויטמ׃

כנען תפוח
עליהם
אויתה ופחד
בגדולת
זרועך ידמו כ
כאבן
עד יעבר עמך ה׳
עד יעבר
עם זו קנית
תביאמו
ותטעמו בהר נחלת
ישן ל
לשבתך פעלת ה׳
מקדש ה׳
כוננו ידיך
לעולם ועד ׃ ה׳ ימלוך ועד
כי בא הסוסו פרעה ברכבו
בפרשים ויעל עליהם
את מי ישן לשבת
בהר עשו ויהי ה׳ מ
הלוכה ויהי ה׳ למלך
על כל הארץ ביום ההו

יהיה ה׳ אחד ושמו
אחד׃

ישתבח שמי

שיר ושבח הלל
המלך הגדול והקדוש
בשמים ובארץ כי לך
נאה ה׳ אלהינו ואלהי
אבותינו שיר ותשבחה
הלל וזמרה עוז ומשטר
נצח גדלה וגבורה תה
ותפארת קדושה ומלכ
ברכות והודאות מעת
עולם כי אתה ה׳ א
אל גדול בתשבחות
ההודאות אדון הנ
הפלאות הבוחר בשי
זמרה מלך א׳ ח׳ העולמ

יתגדל

ויתקדש שמיה רבא
בעלמא דהוא כרעותי

ויאריך ולהוותיה בחייכון
וביומיכון ופחיי דכל בית
ישראל ובחיי דידיכ ודזרעיכון
אמין: יתברך וישתבח
ויתפאר ויתרומם ויתנשא
ויתהדר ויתעלה ויתהלל ש
שמיה דקודשא בריך הוא
לעילא מכל ברכתא ושירתא
תשבחתא ונחמתא דא
דאמירין בעלמא ואמרו א
אמין:

ברכו

את יי המבורך:
בורך יי המבורך לעולם ועד:

ברוך

אתה יי אלהינו מלך
העולם יוצר אור ובו
בוראו חושך עושה
שלום ובוראו את הכל

הארץ והרחמים
עליה ברחמים ובטובו
מחדש בכל יום תמיד
מעשה בראשית שנא
רבו מעשיך יי כולם
בחכמה עשית מלאה
הארץ קנינך הא
הרחמים לבדו ועוד ה
הישועה והישראל
והותיקה ומיוחל
שלם שמו של עולם ברוך
הכפים רחם עליהם א
אתה עזנו יצר ומ
משגבנו מגן ישענו
ומושב נעריהן:

שדי ת ויד ספרים
כבוד ה׳ וקדושתו יעטר
יי׳ יהיון על שבח ועש
ידיך ועל ויאורי אור ש
ששית יפיחך סלה׳
תתברך יהיה ה׳
מלכנו נאדיר בורא ק
קדושים ישתבח שמך
לעד ומלכנו יויר מש
ושירתם ושבח ושי
כלם עומדים כרוב על
ומשוררים עים מיראה
יחד כקול רמי אלים
חיים ומלך עולם כלם
והכלם כלם מלאים
כלם נעלים כלם ע
עושים כמויה
ריטן הועהם וכולם
מוחזים אות פיהם
בקדושה כתורה כשיר
ובזמירה ומברכין ויש
ומשבחין ומפארין את

ומעריצין ומקדישין ה
ומוליכין אתשם ה
המלך הגדול הגבור וה
והנוראי קדוש הוא ומ
וכולם מקבלים עליהם
עול מלכות שמים זה
מזה ונותנים רשות
זה לזה להקדיש ליוצ
ליוצרם בנחת רוח כש
בשפה ברורה ובנעימ
קדושה כלם כאחד
עונים ואומרים מיראה

קדוש קדוש קדוש

יי׳ צבאות מלא כל הא
כבודו׃ והאופנים
וחיות הקדש מעש נג
ורעש גדול משב
ומשבחים ואומרים

ברוך כבוד ה׳
מימדומו

ברוך נעימות
יתע ואלך
ר' חי וקיים זהירות
ואורין ותשבחות יש
ישמיעו כי הוא לבדו
פועל גבורות עשה חד
חדשות בעל מלחמות
זורע צדקות ומיניקן
ישועות כוראן ומאורות
טוראן תהילות אורחן הנ
העלאות
המחדש בטובו
בכל יום תמיד ומעשה
בראשית כאומור לעש
אורים גדולים כי לעולם
חסדו אור חדש על ציון
תאיר ונזכה כולנו מה
כמהרה לאורו כי הוא אות
ה' יוצר המאורות

אחבה

רבה אהבתנו ה' אלהינו

חמלה וחגלה ויתרה
חמלתה עלינו אבינו מל
מלכינו בעבור אבותינו
שבטחו בך ותלמדם חו
חוקי חיים כן תחונינו ו
אבינו אב הר
הרחמן המרחם רחם
עלינו ותן בליבינו להבי ן
להשכיל לשמוע ללמוד
וללמד לשמור ולעשות
ולקיים את כל דברי תו
תלמוד תורתך באהבה
והאר עינינו במאורתיך
ודבק ליבנו במצותיך ו
ויחד לבבינו לאהבה וליר
ליראה את שמך ולא
וש לעולם ועד כי בשם
דשך הגדול הגבור
והנורא בטחנו עלה
ונשמחה בישועתך
ושלום
והאורינו בעבות המאורן

ותוליכון חמשיות ואת
כי הוא ישועת אתה
וכל מחית וכלישם ולוז
וקרכתם לטרף הגדול על
פלה בשמת להורות לך
וליחרך כאהבה ביך
אתה יי׳ הבוחר
בשיר ישראל עמו
אמן

אב מלך

נאזין שוע ישראל יי׳
אלהינו יי׳ אחד׃

ברוך שם אלוהו לעולם
ועד אין אהבת את יי׳ א
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאודך והיו הדברים
האלה אשר אנכי מצוך
היום על לבבך ושננתם
לבניך ודברת בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומיך וקשרתם
לאות על ידיך והיו לטוטפות

ולטפות בין עיניך וכתבתם
ומזוזות על מזוזות ביתך
ובשעריך׃

והיה אם שמוע תשמעו
אל מצותי אשר אנכי
מצוה אתכם היום
לאהבה את יי׳ אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם ונתתי מטר
ארצכם בעתו יורה ומ
ולקוש ואספת דגנך
תירושך ויצהרך ונתתי
עשב בשדך לבהמתך
ואכלת ושבעת השמרו
לכם פן יפתה לבבכם
וסרתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם
להם וחרה אף יי׳ בכם
ועצר את השמים ולא
יהיה מטר והאדמה לא
תתן את יבולה ואבדתם
מהרה מעל האדמה אשר

הטובה אשר נתן לך
יהוה אלהיך ושמרת
את המצוה ואת החקים
ואת המשפטים אשר
אנכי מצוך היום לעשות׃
ס והיה עקב תשמעון
את המשפטים האלה
ושמרתם ועשיתם אתם
והשמר יהוה אלהיך לך
את הברית ואת החסד
אשר נשבע לאבתיך׃
ואהבך וברכך והרבך
וברך פרי בטנך ופרי
אדמתך דגנך ותירשך
ויצהרך שגר אלפיך
ועשתרת צאנך על
האדמה אשר נשבע
ליהוה לאבתיך לתת
לך׃ ברוך תהיה מכל
העמים לא יהיה בך
עקר ובעקרתך ובבהמתך׃
והסיר יהוה ממך כל
חלי וכל מדוי מצרים
הרעים אשר ידעת לא
ישימם בך ונתנם בכל
שנאיך׃ ואכלת את כל
העמים אשר יהוה אלהיך
נתן לך לא תחוס עינך
עליהם ולא תעבד את
אלהיהם כי מוקש הוא
לך׃ כי תאמר בלבבך
רבים הגוים האלה ממני
איכה אוכל להורישם
לא תירא מהם זכר תזכר
את אשר עשה יהוה
אלהיך לפרעה ולכל
מצרים׃ המסות הגדלות
אשר ראו עיניך והאתת
והמפתים והיד החזקה
והזרוע הנטויה אשר
הוצאך יהוה אלהיך כן
יעשה יהוה אלהיך לכל
העמים אשר אתה ירא
מפניהם׃ וגם את הצרעה
ישלח יהוה אלהיך בם
עד אבד הנשארים
והנסתרים מפניך׃ לא
תערץ מפניהם כי יהוה
אלהיך בקרבך אל גדול
ונורא׃ ונשל יהוה
אלהיך את הגוים האל
מפניך מעט מעט לא
תוכל כלתם מהר פן
תרבה עליך חית השדה׃
ונתנם יהוה אלהיך
לפניך והמם מהומה
גדלה עד השמדם׃
ונתן מלכיהם בידך
ואבדת את שמם
מתחת השמים לא
יתיצב איש בפניך עד
השמדך אתם׃ פסילי
אלהיהם תשרפון באש
לא תחמד כסף וזהב
עליהם ולקחת לך פן
תוקש בו כי תועבת
יהוה אלהיך הוא׃
ולא תביא תועבה אל
ביתך והיית חרם כמהו
שקץ תשקצנו ותעב
תתעבנו כי חרם הוא׃
כל הדבר אשר אנכי
מצוך היום אתו תשמרון
לעשות למען תחיון
ורביתם ובאתם וירשתם
את הארץ אשר נשבע
יהוה לאבתיכם׃
ס וזכרת את כל הדרך
אשר הוליכך יהוה
אלהיך זה ארבעים שנה
במדבר למען ענתך
לנסתך לדעת את אשר
בלבבך התשמר מצותיו
אם לא׃ ויענך
```
```

ויפה הדבר הזה עליו ל
ועלם ועד אותה שהי
עלם ולכיו יתר יעקב
ויין ישועתו לחור וחור
הזן חיים ושוין חיים
וכפאו עבון ומלטתו ואו
ואומנתו לעד קיומיה
ודבריו חיים וקיומים
נאמנים ונחמדים לעד
ולעולמי עולמים על א
אבותינו ועלינו ועל כ
בנינו ועל דורותינו ועל
כל דורות זרע ישראל
עבדיך על הראשונים
ועל האחרונים דבר
טוב וקיים לעלם ועד
באמת ובאמונה חוק
ולא יעבור אותך שהית
הוא יי אלהינו ו
מלכינו ומלך אבותינו ו
גואלינו וגואל אבותינו ו
יוצרינו צור ישועתינו

פודינו ומצילינו מעולם
שמך אין אלהים עו
זולתך׃

עשרת

אבן
תינו
אתה הוא ועלם אין
ומושיע לבניהם אחרי
כל דור ודור׃ בכם
עלם מושכיך ותשמח
ויצדיקך עד אפסי א
ארץ אשרי איש ש
שישמע למצותיך ת
ותורתך ודברך ישים על
לבו אותך אתה ראשון
ואתה הוא אחרון ואין
ומבלעדיך אין לנו מלך
גאל ומושיע משיעים
ופודים ומציל ומפרנס
ורחמן בכל עת צרה
וצוקה אין לנו מלך
מלכינו מלך אבותינו ו
גואלינו גואל אבותינו ו
יוצרינו צור ישועתינו

אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב
האל הגדול הגבור והנורא
קונה הכל וזוכר
חסדי אבות ומביא גואל
לבני בניהם למען שמו
במהרה מלך עוזר ומושיע
ומגן בוטח פוקד שרה ומושיע
ומגן אברהם

אתה גבור לעולם

אדני מחיה מתים אתה
רב להושיע משיב הרוח
ומוריד הגשם
מכלכל חיים בחסד מחיה
מתים ברחמים
סומך נופלים ורופא
חולים ומתיר אסורים
ומקיים אמונתו לישני
עפר מי כמוך בעל גבורות
ומי דומה לך

מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה ונאמן
ונאמן אתה להחיות
מתים ברוך אתה יי
מחיה המתים

נקדישך את שמך

כעולם כמו שקדישין
אותו כמו שמו
כתוב על יד נביאך
וקרא זה אל זה ואמר
קדוש קדוש קדוש
יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו

לעמתם ברוך יאמרו

ברוך כבוד יי ממקומו

ומלכותך קדושתך כמו

שכתוב
על ידי נביאך ואומר
וקרא זה אל זה ואמר
קדוש

עולם ונתה עמים
קדושתך נקדיש וכמ
שמים ואפיע ואו יחוש
ועלם ועד מ׳ אלך
ואל וקדוש אתה נ׳א
יי׳ הא׳ הקדוש׳

אתה

חונן
ואתם

דעת ותבונה ואופש ב
מה חוננת לאיתך
מה דעה והשכל מ
אתה יי׳ חונן הדעת׳

חשיבנו

אבי
נא

לתורתך וקרבתנו למלכנ
לעבודתך והחזירנו
בתשובה שלמה לפנ
כא׳ יי׳ הרוצה בתשובה׳

סלח

לנו אבינו
הטאנו

מחל לנו מלכנו כי פש
פשעו ב מוחל וסולח

ראה

נא בעניי
ורבה

ריבנו וגאלנו מהרה
למען שמך כי
גואל וחזק אתה כוח
אתה יי׳ גואל ישר׳

רפאינו

יי׳ ונרפא
ונושעה

תשועתנו ונוטעה כ
תעלותנו אתה והעלה
רפואה שלמה לכל
מכותינו כי מ׳ אלך חנ
נאמן ורחמן אתה כ׳א
רופא חולי עמו ישר׳

ברך

עלינו יי׳
אלהינו

את השנה הזאת ואת
כל מיני תבואתה לטובה
ותן ברכה
על פני האדמה

ושבעים וטובך ורב
טוטיט כשנים הטובו
כאו יי ורב השנים ׃

תקע בשופר גדול לחי

וחיתים ושיעם לבב
עליותיט וביניט יחד
ויאיבי כעבות האורן
כאו אות יי [illegible]
עוון ושבר ׃

חשיבה שופטיט

כבראשו
וועציט כבתחלה
והר ויהיט יען ואנחה
והלוך עליט אתה יי ו
לבדך בחסד וברחמים
ויצדיקון כושפט כ
כאו אות יי ולך אוהב
יצדקה ומשפט ׃

למשומדים

אל תהי תקוה וכל המ

ועל חסידים

ועל הזקנים ועל שארית
עמך בית ישראל ועל פל
פליטת סופריהם ועל ג
גרי הצדק ועלינו יהמו
רחמיך יי אלהינו ותן ר
שכר טוב לכל הבוטחים
בשמך באמת ושים
חלקינו עמהם ולעולם
לא נבוש כי בך בטחנו
כאו יי משען ומבטח
לצדיקים ׃

ולירושלים

העיר כרחמיך תשכון
וכל אשר עליך ותהה
יכוננו ותלכות דוד ו
ותהה תעבד ותשכי
ותרונן ותגילו

כשהיה מושיע

כאו אות יי שוכן אויבי
ומכלע זדים ׃

עירך ברחובות תשוב
ושכון בתוכה כאשר
דברת ובנית אותה בקרב
מאירנו בניין עולם
וכסאו הוד בהיכלו והוא
יתן ברוך אתה יי נותן
ישועות

את

יענך חדר
עבדך והי
והיה תיענוני ודרע ו
תרום משוערך כי יי
ישועתך קויתי לישועה
כרו אותות יי ויענוני ק
דין ישועה

שמע

חוסינו
יי אלהי
חוס ורחם עלינו ועל קבל
ברחמים וברצון את
תפלתינו כי אל שומע
תפלות ותחנונים
אתה על כן יקוו לך
ויקדם אזן תשיבנו יי

כי אתה שומע תפלת
עמך ישראל ברחמים
כאזן יי שומע תפלה

רצה

יהי

כעמך ישראל ובתפלתם
והשב העבודה לדביר
ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברצון ותהי לעולם
תמיד עבודת עמך
ותחזינה עינינו בשובך
משוכך ברחמים
כתך אתה יי המחזיר
שכינתו לציון

מודים

אנו
חנן
לך שאתה הוא יי אלהי
אלהינו ואלהי
ואלהי
אבותינו
ועד יצר חיינו ברוך
יוצרנו אתה הוא לדור

ודור ודור נגיד לך
ונספר תהלתך על
חיינו ה׳ הישועים מידך
ועל נסותיך הפקודות
לך ועל שיך שבכל יום
עמנו ועל נפלאותיך
וטובותיך שבכל יום
עת ערב ובקר וצהרים
הטוב כי לא כלו רחמיך
והמרחם כי לא תמו חסדיך
ומעולם קוינו לך

על הנסים ועל כולם יתברך ויתרומם
שמך מלכנו תמיד לעו
ועד וכל החיים יודו
סלה ויהללו את שמך
באמת האל ישועתינו ו
עזרתינו סלה ברוך אתה
ה׳ הטוב שמך ולך נאה
להודות

אדמנו

ה׳
אלהינו ואלהי

ברכנו בברכה

השלשלת בתורה
הקדושה על ידי משה
עבדך הכתובה מפי
אהרן ובניו כהניך עם
קדושיך כאמור
יברכך ה׳ וישמרך
יאר ה׳ פניו אליך ויחנך
ישא ה׳ פניו אליך וישם
לך שלום ואת ושמו את
שמי על בני ישראל ואני אברכם

שים

כנוסח שים שלום

שלום
טובה
וברכה חסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך
ברכנו אבינו כולנו כא
כאחד באור פניך כי
באור פניך נתת לנו
ה׳ אלהינו תורת חיים
ואהבת חסד וצדקה
וברכה ורחמים וחיים
ושלום וטוב בעינך
לברך את עמך ישראל

כל עת וכל שעה
כשלומיך ברוך אתה יי
המברך את עמו ישר
בשלום׃

שלום רב על

ישר
עמך תשים לעולם כי
הוא אדון לכל הש
השלום וטוב בעינך
לברך את עמך ישר
בכל עת ובכל
שעה בשלומך כא
המברך את עמו ישר
בשלום׃

אהבי

נוטר
לשון
ורע שפתותי מדבר
מרמה ולמקללי נפשי
תדום נפשי כעפר לכל
תהיה פתח לבי בתורת
ובמצותיך תרדף נפשי
וכל החושבים עלי רע

כתיב שלום

והיה הפר עמהם
והלכו החשבותם ויהי
לרעתן אודיע מי והגיון
לבי לפניך יי צורי וגואלי
ואמרו שלום כשאולי
ושלום כמוכיח עשה
שלום במרומיו והוא
יעשה שלום עלינו ועל
כל ישראל
ואומרים
אמן

נ

ואחר שומעה עשרה כשהקהל
הולך ליקח ספר תורה ואומר כל א
אחד כלחש ויהי בשוב הארון
ואומרים תהלה לדוד יי ויטיבו כל
אויביך ויבושו וישתוחו לפניך
כל הארץ ויעבדוך אותה ואורן
שדיך כי ליי המלוכה תהלים
ובכר יי וירוממוך סלה ואומר כל
כשאומרים החזן קדיש ואומר כל
אחד כלחש לך יי הגדולה והגבורה
והתפארת והנצח וההוד כי כל
בשמים ובארץ לך יי הממלכה
והמתנשא לכל לראש כ ובדברי
אותה ועשה עלילות אותה אלהי
לברך כשהקהל חוזר ספר תורה
ואומרים ואומר כל אחד כלחש
והיו חיים

יום יכבר שן ולא
ישחית והרבה להטיב
אוט ולא יעיר כל חמה
חמיתן אתה יי ולא
תכלה רחמיך ומיני ח
חסדך ומויותך הגיוד
יגיעו הושיעינו אלהי
ישעינו וקבצינו והציל
מן הגוים להודות לשם
קדשך להשתבח בתהל
אם שעות תשוב
יה יי מי יעמוד כי עם
הסליחה למען תורא
ולא כחטאינו תעשה
לנו ולא כעוונותינו תגמל
עליו אם עונינו עש
כנו יי עשה למען ש
שמך דסר חמויך יי

וחסדיך כי מעולם
הוה ישעינו יי מום
יערה ישובינו טם אלי
יעקב יי הושיע
המלך יעניט כיום
קוראינו אבינו מלכינו חננו
ועניינו כי אין בנו מעשים יי יעשה עמנו
למען שמך וגואלנו אתה
שוע כקול תזועתנו
וזכור לנו את ברית
אבותינו והושיענו ל
למען שמך ואתה יי
אלהינו אשר הוציאת
את עמך ישר ואמרת
ואתנו לך יי כיום
הזה והושיענו
יי כל מצוקותיך יטוב
נא אפר ואויתך ואע
ויעיד ירושלים ה
קדשך כי כחטאינו
ושנות אבותינו יחד

יחטאים ועיך אחת
לנו סביבותינו ועתה
שומע תפי היה אזן
תפילת עבדך ואזנך
תחטינו ואזנך פנך
על ירקתן שומם
ואין יי׳ הטה היה
אזנך ושומע כדי
עיניך ורואה את שוממותינו
שוממותינו והעיר
אשר נקרא שמך
עליה כי לא על צדקותינו
אנחנו מפילים תחטינו לפני
כי על רחמיך הרבים
יי׳ שומעה יי׳ סלחה
יי׳ הקשיבה ועשה אל
תאחר למענך אלהי
כי שמך נקרא על עירך
ועל עמך אכיט אוב
הישמין הראיט אוב
לטובה הכין עטיתי
ראיתי כעבות הרוח

ימיו וידעו כי
כי אתה יי׳ היית הטה
ואזן שמך אתה יי׳
אוכיח אתה אנחנו ה
החורר ואתה יוציאנו
ומעשה ידך כולנו
עניין אלכיט אנחנו
חוסה יי׳ על עמך ואל
תתן נחלתך לחרפה
למשול בם גוים למה
יי׳ נאמר בעמים איה
אלהיהם ויהיו כחטא
ואין מי יעיר כעריט
שמך הגדול יעיר לט
כעת יגיה וידעו כי אין
כמו ויעמדו ירקה
עמה עזרנו ואזן שמ
כחש אוב על כנפים כן
ורוח יי׳ עליהן ומשיבך
חמול על עמך ורחם על
נחלתך

חזקנו ועזרנו ויכפרו

לך יי׳ היצדקה עשה
עמאות כאו עת הכט
נא רחם נא על עבד
כי הרה ואתן שוחד
כחוריך הכמס יי׳ אלהינו
רחם והושיעה יצחק
מיעיך אל ואשוב
כט קיבך כי לך עניתו
תלות הושיעה ואתן
שוחד רחם עליט ואתן
כיתך המיטה ועניט
כעת יצרה כי לך יי׳ הי׳
היטועה אך תחלתינו
אלה סליחות אונא סלח
עון אטוב וסלח כי אי׳
אלך חטן ורחום אתה׳

אנא

יצור והכט לכחיך
כין הכתרים ותאוה
לפניך עבידת יחיר
ואתן ישוה אוכיט אלמט

מי שוכך
הוחל נקדין עליט עשט
עמאות כאו עת עשה
עייט כחסיך חטן
ורחום המיטה ועניט
כעת יצרה כי לך יי׳ הי׳
היטועה אוכיט אלמט
ואחסיט אל תעשט
כחוץ ועליט יחוי
רחמיך יי׳ וחסיך מאי
טובך הושיעט ורחמו
עט עליט כי אין לט אי
אלה אחר ילעריך
יטיט אל תעזכינו׳
אל תרחק ממט כי כי
נפשינו דיכה אחכ
ורשכי ורדכי ורחקב
ואכל רעה היטיט
כי לך קיוינו יי׳ אלהינו
אל תכלימט יי׳ אלהינו
האור פניך כנו ואחר
אות כרית אוכותינו׳

והושיענו למען שמך
והוי מרוחיט שיע
ועניט כי
אתה שומע תפלת כל
פה׃
חנון ורחום
אתה רחם
עלינו ועל כל מעשיך
כי אין כמוך יי׳ אלהינו
ואנו שאנו פטעינו
אבינו מלכינו יטרינו ו
ואולינו יי׳ אלהים
החסין בכח חסיד וטוב
על כל מעשיך כי אתה
הוא יי׳ אלהינו יי׳ אלהים
אמתים ואנו משמיד
עמיה עיט כחב חמיי
והושיענו למען
שמך שומע מלכינו י
את תפלתינו ומיד
מלכינו תפלתינו ו

הכל יברה ויצר היצרנו
אבינו מלכינו אתה ט
שמך [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
כי אתה חנון
ורחום אתה חון כל
חנון ומחום אתה חון
כל מעשיך ואתה חסיד
ורב חסד ואמת השיע
מיעט ומיוחד היצרנו
זכור לעבדיך לאברהם
ליצחק וליעקב אל תפן
אל קשיונו אל רשעינו
ואל חטאתינו שוב י
מחרון אפך והנחם על
הרעה לעמך הס
ומינו מכת המות כי
רחום אתה כי כן שמך
עשיה חסד עם כל י

חפותח

והיוצ ואכר ומוכה והר
והיפה׳ וכל דאות שור
... אל שכחנו עד אול
תשכיון ׃ ני יהי ישר

זרים

אוחרים
אין תחלת
ותקוה חון אוים לשיך
ויקוה טהור ישועתינו
קיבה יעצנו ואל הוציא
לנ החויך יבטחו אות
כעפך ויעזינ ׃ אונו
טוב ויחזוק ורחם פעל
אושר כחרת ׃ ני יהי

חרסה

ני עזינו
כחזויך
ואל תתנינ כידי אוכזרים
לוחה ואוידון הגוים אויה
כי יהיה ותענך עש
עזינ חסד ואל תאוחר
אונו שוב ויחזוק ורחם
סעלה אושר כחרת ׃
ני יהי ישראל
שוב

קרלינ

ישויע
ותחון ו
ואל תטשינו כיד אויבי
ויחות אוק שויון זכור
אושר עשבעת אובותינו
כבוצבי השויים אורכה
את דיעבס ועתה עשו
עשויט ויעט ויהדבק
וככל דאות שויך
אל שכחנו עד אול
תשכיון ׃ ני יהי

עזרנ

יהי
ישע
על רכר כבוד שיך
והיציליט וכפר על חטאות
ויען שיך ׃
ני יהי ישר שוב ויחדון יוסף וה
והטם על הרעה לעיך ׃

ראטנט

ואל נרע יה עשה כי
עליך עינינ זכר

למנצח

ומזמור לדוד יענך
יי ביום צרה ישגבך שם
אלהי יעקב סלה ישלח עזר
עזרך מקדש ומציון יסעדך
יזכור כל מנחותיך
ועולתך ידשנה סלה יתן
לך כלבבך וכל עצתך ימלא
נרננה בישועתך ובשם
אלהינו נדגול ימלא יי כל
משאלותיך עתה ידעתי
כי הושיע יי משיחו יענהו
משמי קדשו בגבורות
ישע ימינו אלו ברכב ואלו
בסוסים ואנחנו בשם
אלהינו נזכיר המה
כרעו ונפלו ואנחנו קמנו
ונתעודד יי הושיעה
המלך יענינו ביום קראנו

סלה

ובא

לציון גואל ולשבי פשע
ביעקב נאום יי ואני זאת
בריתי אותם
אמר יי רוחי אשר
עליך ודברי אשר שמתי
בפיך לא ימושו
מפיך ומפי זרעך ומפי
זרע זרעך אמר יי מעתה ועד
עולם ואתה קדוש יושב
תהלות ישראל קדוש אתה
אלהינו ואמרו

ק׳ ק׳ ק׳

יי יעבדות תלין על הארץ כמו

ומיחבלין

חיץ כתתי ומחוקי פיך תשבר
חיץ על ירכתי שכב ובחתה
חיץ לעם ולעתי עליהם יי
יעבדות תלין על הארץ חין
יחידה

ותשאני רוח

ואשתחוה אחרי הלוי ואברכה
את יי אלהי אבי אשר הנחני

ונשאתני רוח

בדרך אמת להביאני
אל בית יי בראש ההרים
ואשתחוה לפני יי במקום
שהשרה שכינתו בתחלה
אשר עשו בני קרח
ויהי כבוד יי יהי
יעמוד לנו לה' ישועתינו
ועזרתינו סלה יי צבאות
עמנו משגב לנו אלהי
סלה יי צבאות אשרי
אדם בטח בך יי הושיעה
המלך יענינו ביום קראנו
ויהי נועם אדני עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו
עשה ידיך תמוך ותחי
עולם נותן בתוכנו הוא
יפתח לבינו בתורתו וישם
וישם כבוד שלם ואין לו
נעמך ידך ולו נאוה לכהה
יהי רצון מלפניך יי אלהינו
שתשרה שכינתך בעולם
והיה ונהיה ונחיה ונירש
ולחיי העולם הבא׃

ברכו את יי המבורך ׃ ברוך

ברוך

אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר בדברו מ
מעריב ערבים בחכמה
פותח שערים ובתבונה
משנה עתים ומחליף
את הזמנים ומסדר
את הכוכבים במשמרותם
ברקיע כרצונו בורא יום
ולילה גולל אור מפני חשך
וחשך מפני אור
ומעביר יום ומביא לילה
ומבדיל בין יום ובין לילה
יי צבאות שמו אל חי
וקיים תמיד ימלוך עלינו
לעולם ועד ברוך אתה יי
המעריב ערבים ׃

אהבת

עולם בית ישראל עמך

ברכו את יי המבורך ׃ ברוך

ברכו

ך הבר יושר וכו
כי והוא מבטחנו מ
מעון אלהי קדם ותחת
זרועות עולם וידחף
מפניך אויב ויאמר
השמד ישכן ישראל
בטח בדד עין יעקב
אל ארץ דגן ותירוש
גם שמיו יערפו טל
אשרי איש שומע לקולי
להשכים בבתי מדרשות
בכל יום תמיד פעמים
לעסוק בתורתי ולהתפלל
לפני ולהשתחות לפני
בבית תפלתי ואני
אשמע בקול תפלתם
ויהיו לי לעם ואהיה
להם לאלהים אמן סלה

חזרת

רחום יכפר עון ולא יש
וישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו ׃
יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו
יהיו לרצון

ברכו

את יי המבורך ׃ ברוך

אהבת תורה ומיטת
חוקים ומשפטים אותו
עליהם על כן יי׳ היטו
בשוכבו ובקומו עד
שיח בחוקך ושיחת
בדברי תותתך ובמיעתי
לעולם ועד כי הם חיינו
ואורך ימינו ובהם נה
נהגה יומם ולילה
והבינך אל תסור ומו
מיטו לעולמים כתוב
אותה יי׳ אוהב עמו
ישר׳ חיית שיעו׳

אבית

מן

עה

כל זאת קיים עליטו כי
יי׳ היטו ומין זולת
ואמתו ישר׳ עמו הפו
הפרים מיר מלכים
העמים והלכים ומכה

כל

העמים הר׳ העבר
לו ומיעמו והמשל
נמוו לכל מוכי נפשיו
העשה נדולות עד מין
חקר ונפים ונפלאות
עד מין ומספר הטם
עבטיו כחיים ולמו נתן
לומו רוליו המחיבים
על כמות מוכיהו וימם
לימיו על כל שונאיו
השמה לו נפים נמיה
כפרעה ואותות ו
כמרימת כני חם המוכה
כעבריהו כל כבודי ומיעי
ויוכיחו אות עמו ישר
ומתוכם לחיות עולם
המעביר בין בתן ובי
ים סוף ואת רודפיהם
ואת שונאיהם כתהומו
טבעו ויחו כנגן כעבותו
טבחו והודו לטמו מלכות

כריתן דבון עליהם ושה
וכני ושלך שון שיריך
כשוחה רבה ואחריו טל
יי כאוך כלים יי יי כיוך נאוד
בקרבו טרו תהלות שטה כלו

נלבותך יי אהיון ראון ב
כעך טדעים
לפני ושה זה יי עון ואי
ואורין
יי ואלוך לשלם ועד

וניונר כי מרה יי
יעקב ואלו
ויר חזק ויהיון כאוך
אתה יי ואלוהי

השכיבנו יי

יי אהיון לשלום והעמידנו
מלכין לחיים
ופרוס עלינו סוכת שלומך
ותקנינו בעצה טובה
מלפניך

ולפי דברי הה
עה אין אולך א
ושעלן טוב ו

והון כעדין
והפר מעלינו רבר
וחרב ורעב ויהן והסר
שטן מלפנינו ואחריט
וכיצל כנפיך תסתירנו
כי טוריכו ואיטלינו א
אתה כי אלך אתן את
ויחום אתה ושמור
יציאתינו ובואינו לחיים
ולשלום לחיים ולשלום וע
ועתה ועד עולם כיוך
אתה יי שומר עמו ישר
ועד

ברוך יי לעולם

אמן ואמן
כיוך יי ויהיון שוכן ירו
ושלום הללויה יהי כבו
יי לעולם ושמח יי כמעשיו
יהי טם יי ויכורך מעתה
ועד עולם כי לא יטוט יי
את עמו כעבור שמו כ

הגיהו

כי הוא יי׳ אלהיכם׃

ו ויעש יהושע בן נון ויקרא לכל העם ויאמר
אליהם עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר
הכינו לכם צדה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים
את הירדן הזה לבא לרשת את הארץ אשר יי׳ אלהיכם נתן לכם
לרשתה׃ וליהושע דבר אל הלוים לאמר שאו את ארון
הברית וילכו לפני העם׃ ויאמר יי׳ אל יהושע היום הזה
אגדיל אותך לעיני כל ישראל למען ידעו כאשר הייתי עם
משה אהיה עמך׃ ואתה תצוה את הכהנים נשאי ארון
הברית לאמר כבואכם אל קצה מי הירדן בירדן תעמדו׃
ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו הנה ושמעו את דברי
יי׳ אלהיכם׃ ויאמר יהושע בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם
והוריש יגרש מלפניכם את הכנעני והחתי והחוי והפרזי
והגרגשי והאמורי והיבוסי׃ הנה ארון הברית אדון כל
הארץ עובר לפניכם בירדן׃ ועתה קחו לכם שנים עשר
איש משבטי ישראל איש אחד איש אחד משבט׃ והיה
כנוח כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יי׳ אדון כל הארץ
במי הירדן מי הירדן הנזרמים מלמעלה ויעמדו נד אחד׃
ויהי בנסע העם מאהליהם לעבור את הירדן והכהנים
נשאי הארון הברית לפני העם׃ וכאשר באו נשאי הארון
עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים
והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי הקציר׃ ויעמדו המים
הירדים מלמעלה קם נד אחד הרחק מאד מעיר אדם
הצרתה ליד צרתן ואשר ירד אל ים הערבה ים המלח
תמו נכרתו ויעבר העם נגד יריחו׃ ויכונו הכהנים נשאי
ארון הברית יי׳ על יבשה בתוך הירדן ויתיצבו שם
כל ישראל עד אשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן׃

ויהי כתם כל הגוי לעבור את הירדן ויי׳ דבר אל
יהושע לאמר׃ קחו לכם מן העם שנים עשר איש איש
אחד משבט׃ וצוו אתם לאמר שאו לכם מזה מתוך הירדן
ממקום עמדי הכהנים הכן שנים עשר אבנים והעברתם
אתם עמכם והניחתם במלון אשר תלינו בו הלילה׃
ויקרא יהושע אל שנים עשר האנשים אשר הכין מבני
ישראל איש אחד איש אחד משבט׃ ויאמר אליהם יהושע
עברו לפני ארון יי׳ אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם
איש אבן אחת על שכמו למספר שנים עשר שבטי בני
ישראל׃ למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלו בניכם
מחר לאמר מה האבנים האלה לכם׃ ואמרתם אליהם
אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יי׳ בעברו
בירדן נכרתו מימי הירדן ויהיו האבנים האלה לזכרון
לבני ישראל עד עולם׃ ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה
יהושע וישאו שנים עשר אבנים מתוך הירדן כאשר דבר
יי׳ אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום אתם
אל המלון וינחו שם׃ ואת שנים עשר האבנים אשר
הרימו מן הירדן הקים יהושע בגלגל׃ ויאמר אל בני
ישראל לאמר׃ כי ישאלו בניכם מחר אל אבותם לאמר
מה האבנים האלה׃ והודעתם את בניכם לאמר יבש
ישראל את הירדן הזה׃ אשר הוביש יי׳ אלהיכם את מי
הירדן מלפניכם עד עברכם כאשר עשה יי׳ אלהיכם
לים סוף אשר הוביש מלפנינו עד עברנו׃ למען דעת
כל עמי הארץ את יד יי׳ כי חזקה היא למען יראתם
את יי׳ אלהיכם כל הימים׃

ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן
ימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש יי׳
את מי הירדן מלפני בני ישראל עד עברנו נמסו לבבם
ולא היתה עוד רוח בהם מפני בני ישראל׃ בעת ההיא
אמר יי׳ אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את
בני ישראל שנית׃ ויעש יהושע לו חרבות צרים ויגל
את ערלת בני ישראל בגבעת הערלות׃ וזה הדבר אשר
מל יהושע כל העם היוצאים ממצרים הזכרים כל אנשי
המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים׃ כי ערלים
היו כל העם היוצאים וכל העם הילדים הנולדים במדבר
בדרך בצאתם ממצרים לא מלו׃ כי ארבעים שנה הלכו
בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה
היוצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יי׳ אשר נשבע
יי׳ לבלתי הראות להם את הארץ אשר נשבע יי׳ לאבותם
לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש׃ ואת בניהם הקים תחתם
אותם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך׃
ויהי בהתם כל הגוי למול ישבו תחתם במחנה עד חיותם׃
ויאמר יי׳ אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים
מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה׃
ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר
יום לחדש בערב בערבות יריחו׃ ויאכלו מעבור הארץ
מצות וקלי ביום הזה עצם היום׃ וינח המן ממחרת
באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן
ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא׃

ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה
איש עמד לנגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו
ויאמר אליו הלנו אתה אם לצרינו׃ ויאמר לא כי אני
שר צבא יי׳ עתה באתי׃ ויפל יהושע אל פניו ארצה
וישתחו ויאמר אליו מה אדני מדבר אל עבדו׃ ויאמר
שר צבא יי׳ אל יהושע של נעלך מעל רגלך כי המקום
אשר אתה עומד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן׃

ויריחו סגרה ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא
ואין בא׃ ויאמר יי׳ אל יהושע ראה נתתי בידך את
יריחו ואת מלכה גבורי החיל׃ והסבותם את העיר כל
אנשי המלחמה הקיפו את העיר פעם אחת כה תעשה
ששת ימים׃ ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים
לפני הארון וביום השביעי תסבו את העיר שבע פעמים
והכהנים יתקעו בשופרות׃ והיה כמשך בקרן היובל
כשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה
ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו׃
ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אליהם שאו את
ארון הברית והשבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים
לפני ארון יי׳׃ ואל העם אמר עברו והקיפו את העיר
וחלוץ עבר לפני ארון יי׳׃ ויהי כדבר יהושע אל העם
וישבעה הכהנים נשאי שבעה שופרות היובלים לפני יי׳
עברו ותקעו בשופרות והארון ברית יי׳ הלך אחריהם׃
וחלוץ הלך לפני הכהנים תקעים בשופרות ומאסף הלך
אחרי הארון הולך והתקע בשופרות׃ ואל העם צוה
יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא
יצא כל דבר מפיכם עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם׃
ויסב ארון יי׳ את העיר הקפה אחת ויבאו המחנה וילינו
במחנה׃ ויהושע השכים בבקר ויסעו הכהנים את ארון
יי׳׃ ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היובלים
לפני ארון יי׳ הלוך והתקע בשופרות וחלוץ הלך לפניהם
ומאסף הלך אחרי ארון יי׳ הלוך והתקע בשופרות׃
ואת העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את
קולכם ולא יצא מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם הריעו
והריעתם׃ ויסב ארון יי׳ את העיר הקפה אחת ויבאו
המחנה וילינו במחנה׃ ויהושע השכים בבקר ויסעו
הכהנים נשאי ארון יי׳׃ ושבעה הכהנים נשאים שבעה
שופרות היובלים הלוך והתקע בשופרות לפני ארון יי׳
וחלוץ הלך לפניהם ומאסף הלך אחרי ארון יי׳ הלוך
והתקע בשופרות׃ ואת העם צוה יהושע לאמר לא תריעו
ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא מפיכם דבר עד יום
אמרי אליכם הריעו והריעתם׃ ויסב ארון יי׳ את העיר
הקפה אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה׃ ויהושע השכים
בבקר ויסעו הכהנים נשאי ארון יי׳׃ ושבעה הכהנים
נשאים שבעה שופרות היובלים הלוך והתקע בשופרות
לפני ארון יי׳ וחלוץ הלך לפניהם ומאסף הלך אחרי
ארון יי׳ הלוך והתקע בשופרות׃ ואת העם צוה יהושע
לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא מפיכם
דבר עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם׃ ויסב ארון
יי׳ את העיר הקפה אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה׃
ויהושע השכים בבקר ויסעו הכהנים נשאי ארון יי׳׃
ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היובלים הלוך
והתקע בשופרות לפני ארון יי׳

אתה

ברוך אתה יי המלך
בעבורו תמיד הזן יי
ומלוך עליו לעולם
ועד ועל כל מעשיו׃

קדיש חסר׃

בשבת חוורי ופרוס
עליו סוכת שלומך
ברוך אתה יי פורס
סוכת שלום עלינו ועל
כל עמו ישראל ועל ירו
ושלים׃ בשבת

ושמרו את בני ישראל את השב
לעשות את השבת לדורתם
ברית עולם ביני ובין בני ישר
אות היא לעולם כי ששת
ימים עשה יי את השמים
ואת הארץ וביום השביעי
שבת וינפש׃ קדיש

יום יום טוב וידבר משה
אל מועדי

יי בני ישר
אל׃

אתה קדשת את יום השב
שיעי תכלית מעשה
שמים וארץ וברכתו יי
מכל הימים וקדשתו מ
מכל הזמנים וכן כתוב
בתורתך ויכלו השמים
והארץ וכל צבאם ויכל
אלהים ביום השביעי מ
מלאכתו אשר עשה
ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אותו
כי בו שבת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשו׃
אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו
קדשנו במצותיך ותן חלקנו
בתורתך שבענו מטובך ושמ
ושמחנו בישועתך וטהר לבנו
לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו
באהבה וברצון שבת קדשך

ויעשו בני ישראל את השבת לדורותם

במח

והלידן ובוה אין הר
והלידן אין והלידן
או טבט ולא בחוסן
ולא כלך
ולא כפתילת הין
ולא בפניו הדומן ולא מיוחד שעל
פני הוים ולא בזפת
ולא כטעוה ולא כטוען
דיק ולא כטוען טריפה
או כאויר ולא מוכ
נחום הודי חוור
והלידן מוכ ומכשל
וחמורים חוור אחד וכ
ומכשל ואחר שחיטו
ומכשל אין והלידן כ
אין והלידן כטוען
טריפה מום טוב
ר יטועאל חוור אין
והלידן כעיטון והפר

כבוד הטבת וחמדים
והתירן כל השונים
כטוען טוהשוין
כטוען אוחזים
כטוען יעטוט
כטוען פחושת כעיטון
וכעגט ר טרפון חוור
אין והלידן אלא כטוען
דית כלכר ל היוכא
אין העין אין והלידם
אלא כטוען וכל היוכא
אין העין אויט ויטוא
טוחזות אוהלים אלא
כטוען פחלת הכר
טדיפלה ולא היכהמה
ר אלעזר חוור טוחזה
היא ואין והלידן כה
ר עקיבא חוור טהורה
היא והלידן כה לא
יקוב אוים שפופרת של
כיבה ויהלוטה טוען
ויתנה על פי הר

כטוען דג

ויתן ראש הפתילה את
כתובה כשכבו שתהיו
מונחת ואפילו היו
של חרס ר' יהודה ואומ'
אובל חרס חיבורה
היוצר ותחילה ותוכר
ומפני שהוא כלי אחד
לא יאחז אחד
קעריה של שרון ויתנה
כיצד הר בשכבו שתה
שוכבת ורבי יהודה
ומיר׳ המשכבה את
הר ומפני שהוא ואתה
ומתירין ומפני נוים
ומפני לסטין ומפני רוח
רעה אין כשכבו החולה
שיטין פטור
כחם על הר כחם על
השרון כחם על הפתילה
חייב רבי יוסי פוטר
בכולם חוץ מן הפתילה
ומפני טהרה עשה

פחם על שלש עמיד
עשים מיתות בטעה
וידתן על שאינן יהיו
בנידה ובחלה ובהדלקת
הנר ספק השיכה ספק
אינו משיכה אין ואין
מעשרין את הודאי
ואין ומטבלין את הכלים
אין ומדליקין את הנרות
אובל ומעשרין את הודאי
ומערבין ומוכרין אוכ
החדין

ייתן ראש הפתילה בשוכבה

שלשה דברים אדם עושה בתוך עבב שבת עם חשיכה מיטורתם

מעשרות הדלין את הנר

משנה ב

רבי אלעזר אומר רבי
חנניה חלוקי חכמים
ורבים שלום כשלום שנ׳ וכל
בניך למודי ה׳ ורב שלום בניך
שלום רב לאוהבי תורתך ואין
להן מכשול יהי שלום בחילך
שלות בארמנותיך למען אחי
ורעיי אדברה נא שלום בך למען
בית ה׳ אלהינו אבקשה טובה לך׃
עד לעולם יתן ה׳ יברך

שאול את שלום ירושלים

נשמת

כל חי תברך את שמך
יי אלהינו ורוח כל בשר
תפאר ותרומם זכרך
מלכינו תמיד מן העולם
ועד העולם אתה אל
ומבלעדיך אין לנו מלך
גואל ומושיע
פודה ומציל ומפרנס
ומרחם בכל עת צרה
וצוקה אין לנו מלך
אלהי הראשונים
והאחרונים אלוה כל
בריות אדון כל תולדות
המהולל ברוב התשבחות
המנהג עולמו בחסד
ובריותיו ברחמים וי׳
אינו ישן הוא
העורר ישנים והוא
המקיץ נרדמים והמשיח
אילמים והמתיר אסורים
וסומך נופלים
והזוקף כפופים לך לבדך
אנחנו מודים אותך
פיו ולשון שירה כמים
ושפתותיו רנה כהמון גליו
ועינינו כשמש
וכירח וידיו כנשרי שמי
שחים ורגליו קלות
אין אתה הספדין

והודות לך יי אלהינו ו
ואלהי אבותינו ולברך
את שמך על את
האלף אלף אלפי אל
אלפים ואבי יבכורי
פעמים הטובות שע
שעשית עם אבותינו
ועמינו ומיצרים
גאלתנו יי אלהינו ומבי
עבדים פדיתנו מעב
זעתנו ובשובע נפשותינו
וחרב הצלתנו ומדבר
ומלטתנו ומחולים רעי
רעים ונאמנים חליתנו
עד הנה עזרונו ר
רחמיך ולא עזבונו ח
חסדיך אלהינו אל תט
תשטינו יי אלהינו לעו
על כן איברים שפל
בנו ורוח ונשמה שנ
נו לשון אתה
הוא לבדך

והודות לך יי אלהינו ו
ואלהי אבותינו ואלהי
אבותינו ואלהי
אבותינו ואלהי

וכל דרכי אות טס
קדשו׃

חא כתניטוזוך
עזך הגדול
כבוד טוך׃
ה גבור לעזח והער
בעוזוחך׃
ה ולך היושב על כס
רם ונשא׃

שרפן עד
ורום
וקדוש טוזן׳ וכתוב
ינן יגדיקים בי׳ ויב
וישרים נאוה תהילה׃

בפר יטרים תתהלו
ובדרכי יגדיקו
תתברך ׳ ובלשון חס
חסידים תתיומם׃
ובקרב קדושים
תתקדש׃ כי יחזאו דרכי יה
כך שוורים כריעט הטעי׳
וכוס התעודים׃

בפר יטרים תתרוממ
ובמרכי יגדיקים תתברך׃
ובלשון חסידים תתקדש׃
ובקרב קדושים תתהלל׃

במקחילות

רכבות עמך יער בריעה בית
יתמיר טוך מלכין בבל חד
ומר ע חוכות ל היטריס
לבוך יי יהיין ואהי אהוהיט
הודות להלו לטבח לפיר לחוס
להדר לכוך לעלך ולקם על כל
רמי טירות והושבחות׳ דוד
בן יטי עמך ומשיכך׃ יטתמח
טוך לעך מלכין הי היולך
הודו והקדוש בטוים ובירין
מלך עזה יי יהיין ואהי אהוהי
טיר ושבחה הלו והודה עז
ומושלה נעים וגבורה
ותהלה ותפארת קדושה ומל
רכבות והודאות ותעתה ועד

ברוך אתה יי אלהי
ונאל בתשבחות׃
ה׳ ההודאות אחן הנפלאי
הבוחר בשירי זמרה מל
מלך ח׳ חי העולמים ׃
ואחן אור לדעת כלו
תמכל ברכן אתי׳ המכל ׃
ברוך יי׳ המבורך לעלם ועד ׃

ברוך אתה יי׳

יי׳ מ׳
יהיין מלך העולם יומר
אור ובורא חושך עשׂ
שלום ובורא את הכל ׃
הכל יודוך והכל
ישבחוך והכל יאומרו
אין קדוש כי׳ ׃
הכל ירוממוך סלה ויפר
הכל הי׳ הכוונה כלו יום
ולילה שעני ידיעה ׃
ובוקע חושך מפני אור
ומוציא מאפלה

ולבנה ומאיר לארץ
ולאשר עליה לרחמים ׃
שבראו במידת רחמים ׃
המאיר לארץ ולר
ולרחמים עליה ברחמים ׃
וכלוכן ומחדש בכל יום
תמיד מעשה מרכבות ׃
מלך המהולל לב
לבדו ומאז המיטלטל ולה
ומקדמת ומתנשא ל
ומיומות עולם ׃
יהי שלם בחמיך יי
הרחם רחם על אחן
שדיין יצר ומשוביח ל
אין ישעיה ומשוב מעי ׃
אין כצורך ואין
זולתך אפס כלתך ומי
חמה לך ׃ אין כמ
כצורך יי׳ יהיין כשלם
הדה ואין זולתך ולביח
לחיי העולם הבא ׃
אפס כלתך נאמרו

ויהוה המושיע ויהי
יהוה לך ותושיעיך
בתחיית המתים׃
א אחון על המעשי
ב יהך הוא ויכורך
כמה לנשואה׃
ג ויהי ותוכן ויהי על
ד עת ותכונה
סובבים אותו׃
ה ויתעוה על יהוה הקו
ו נהדר בכבוד
על המרכבה׃
ז כות ויהושור ופנחס
ח סד ויחזיים למע
נבורו׃
ט וכי ויאור שמי יהי
י יגרש בידע ת
כבינה ובהשכל׃
כ ח ובשר עתן כהם
ל היות ויהיה
כקדיש תבל
מ ויהי דין ומכי טוב

נ אוה דיום כמו השל
השלם׃
ס ויחי כימות ושמו
ע ושים באויבה
ויתן קוליהם׃
פ יור וכמו טתע ושוין
צ הלה וירנה לזכר
מלכותו׃
ק רין ושוב ויזרח אור
ר אוה והתדין יטרת
הלבנה׃
ש בח טתעם ון טוב
ת פארת וגדולה שר
טרפים ואופני קדר׃

לא

אשר שבת ויהי
השבעים כין
השבועי עתעה וישב
על כמו כבודו תמיהו
עשה יום המנוח שנ
קדש ויום השבת אוה
שבח של יום השבעי
שבו שמת ויהי ויאמרו

ויום השביעי ושבת ויהוה
ויזמרו שיר ליום השבת
לפיכך יכירו ויבינו ה׳
כי ויצרינו שבת ידך ועליו
יתנו ה׳ אלך ויגיד כל
המעשיו ומטחה לעמו׳
ושר ביום שבת קודש׳
שוכך ו׳ אלהינו יתקדש׳
זיכרך מלכנו יתפאר
בשווים ומעש ועל היהו
ויתחת תתברך ותשבע
על טבח ומעשה ידיך
ועל מאורי אור שעשית
יפארוך סלה תתברך
ישריון ומלכיו ועמליון
כורמו קדוש ישתבח ש
שוכך לעד ולנצח׳

כמוך ויפיר של חול כי עד ואל ישר׳
אור ה׳ נתן כח ויפיר לפי שהתור עתיד
בשבת בשחר לפיכך תיקנו חסידים
בשבת בפיוט הזה לפי שמתן של
תורה והד סיב בשבת פיוט׳ ש

ושתלון כאן עד מחר׳
אוכלים אותה ובכור עד מחר
הותירו אותה לבוקר׳
עד הנ׳ הדברות׳

ואזור

ישמח ג

ותשה מחשבת חלקו׳
כי עבד עשוין ידיהם
לו כליל תפארת בריותיו
עתתה כשוחדו לפניך
על הר סיני ושט לוחות
אוכניים הודיד בידו וכ
וכתב בהם שיירת
שבת וכן כתוב בתורת
ושמרו בני ישר את
השבת לעשות את ה׳
לדורותם ברית עולם
ביני ובין בני ישר אות
היא לעולם כי ששת
ויום עשה ה׳ את השמ׳

ואת האדמה וכל
השכיעי שבת וינפש
ולא נתתי לעני הימים
ולעיני האדמה
הלכתי ושברי פעמים
ומם כוונתיהן לא ישמע
עליהם כי ושלי עליך
נתתי כאהבה ואהב
יעקב אשר בחר בחוקת
עם וקדשתי שבתי כי
כלם ישבעו ויתענגו
ויטובך וכשביעי ויכלת
בו וקדשתו חורבת ויום
אותן קדשת זכר למעש
בראשית׃

אלהיהן ואלי אכותיהן ויעבר
כוונתיהן קדשתי כוונתך
ומן הלכתי כתורתך שבעתי
ותשבח ושמחתי כשובתך
ואהי לכם לאלהים כאמרך
והתהלכתי בתוכם ואהיה
ובריתי שבת קדשך ושוש

ואת האדמה וכל
השכיעי שבת וינפש
ולא נתתי לעני הימים
ולעיני האדמה
הלכתי ושברי פעמים
ומם כוונתיהן לא ישמע
עליהם כי ושלי עליך
נתתי כאהבה ואהב
יעקב אשר בחר בחוקת
עם וקדשתי שבתי כי
כלם ישבעו ויתענגו
ויטובך וכשביעי ויכלת
בו וקדשתו חורבת ויום
אותן קדשת זכר למעש
בראשית׃

אלהיהן ואלי אכותיהן ויעבר
כוונתיהן קדשתי כוונתך
ומן הלכתי כתורתך שבעתי
ותשבח ושמחתי כשובתך
ואהי לכם לאלהים כאמרך
והתהלכתי בתוכם ואהיה
ובריתי שבת קדשך ושוש

עד ומחייה המתים׃ ואומר בהעלותך סליק

בחרש

את שוכך כשלם כשם
שוקדישין אותן כשוני
ורום ככתוב על יד
נמיאך וקדישין זה את
זה ואומר׃

ק ק ק

יי יעבאות מלא כל
האדמה כבודו׃

אך בהו ועש ג
ובל אריך
וחזק ושוטיעים בהו
ותשעים ושוית

כי אתה יי׳ ויקדש השבת׃
ברוך אתה יי׳ מקדש השבת׃

ושמרו בך ישר׳ אוהבי שוכך כי
ואחר כך יתחל שליח ציבור׃
ריבה והוריש וכו׳
עד ומחייה המתים׃ ואומר בהעלותך סליק

טרפים לעוותם ברוך
יאמרו׃

ברוך כבוד יי׳ מ׳
ומקומו ו׳

ומדבריך ילכיו תפיע
ותהלוך שליט כחיכים
ואוהבך ואתי תהלוך
ביעון כדהב כויציו לע׳
לעולם ועד תשבון תמ׳
תתגדל ותתקדשיתך יי׳
ירושלים עירך לדור ודו׳
ולניחומיהם ועניט
תרחיעה ולכותך כת׳
היאזור בטוחי עזיך
על ידי דוד ומשיח יע׳
יגדלו׃

ימלוך יי׳ לעולם
אלהיך ציון
לדור ודור הללו יה׳׃

לדור ודור נ עד הי׳ הדחוט׳
ניה׳ ורוחים׳ וכרסת כהנים׳
דניט הלו׳׃

ויהי החזן ספר תורה׃
ויאזור גבול׃ והיכבוד עוטרים
ויפני כבוד התורה׃ ואוזן ולב
פרוך ויפני ויה עוזרי כי אם
ויה טכתו׳ ויפני טיבה הקדוש׃
וכתי אלפיים טנה עוזתזתי
כחילו׳ אלפי טנה קדש בתוה
לאדם היאטון׳ ואתה ספר
תורה קל וחומר ואלויד חכם׃
הטתה ויה ויפני לוחיה אוז
עוזרים ויפני התורה לא כש׃
וכשחזן ויאזיך כגבול יי׳ אלה
אזור היכבוך טחש׃ לך יי׳ ה׳
הגבולה והגי ותפארת והנצ והוד
כי כל בשמי וכארץ לך יי׳ הממלכה והמ
לא ראש׃

גדלו יי׳ אות

ועזוזה טוזו יחדיו
והיכבוד עוזן
רוממו יי׳ אלהינו וה׳

והשתחוו להדום רגליו
קדוש הוא׃
רוממו יי אלהינו והשתחוו
והשתחוו להר קדשו כי
קדוש יי אלהינו׃

על חכל

ויתגדל ויתקדש ויתכבד
ויתעלה ויתרומם
ויתנשא שמו של
מלך המלכים הקבה
בשלמו שכינתו העולם
הזה ועולם הבא כמ״ש
כימין ירימוני כימין כ״ת
ישר יתר העולמים
אמן כן הכתוב אומר
כי הנבטות הושב ב׳
מירחבי ורוח הטוכן
כשוני שוני קדם
קדושתו על החיות
קדושתו על כסא הכבוד
וכאן יתקדש שמך כמו
שאתה נעבד כל חי וכ׳
ועומדי לפניו שיר חדש
ככתוב שיו לאלהים כל
הארץ שירו סלו לרוכב
בערבות בי״ה שמו ועלזו
לפניו ורגזו עין כעין
כשובו אל נויהו ככתוב
כי עין בעין יראו בשוב
יי ציון ובעודו ועלה
כתוב יי ורוח כל בשר
ואחרון כי מי דובר תורה
ולשתו עליו כתורה
ויהון פליטתיהון ופליטת
שרו ישרי לחן לחסד ולר
לרחמים ולחיין ובעודו
אמן׃

יקב

הרחמים הדא
ורוח עם עדו
עדופים ויזכור ברית
אתנים ויגיל נפשותי
מן השעות הרעות

ויעזר ויגן הוא ימין ה׳
העשושים ויחון עליהן
לפליטת שרידים וחולה
ומשולחתו כמידה טו׳
טובה ישועה ורחמים
ויעזור ויגן וישיע לכל
החוסים בו ונאמר
אמן׃ ויניח ספר תורה
ויאחוז הכהן הגדול והמינו
והנו כסדר לתורה כהן ראשון
עשרה ר׳ פלוני בר׳ פלוני הכהן׃
כאן שנתן תור עד ויגן הוא ל
לכל החוסים בו׃

ומלוי הכהן

ברכו את יי׳
המבורך
בוך יי׳ המבורך לעולם ועד׃
ברוך אתה יי׳
אלהינו
מלך העולם אשר
בחר בנו מכל העמים
ונתן לנו את תורתו׳

כאן אתה יי׳ נותן
התורה׃ לאחר קריאת התורה׃
ברוך אתה יי׳
אלהינו
מלך העולם אשר
נתן לנו תורת אמת
וחיי עולם נטע בתוכנו
כאן אתה יי׳ נותן ה׳
התורה׃ פותח הספר׃
ברוך אתה יי׳
אלהינו
מלך העולם, אשר
בחר בנביאים טובים׳
ורוצה בדבריהם, הנאמרים באמת׃
ברוך אתה יי׳, הבוחר
בתורה, במשה עבדו
ובמשה עמו ובבניו
ישראל ובאמת וביצדק׃
ומלוי הספר תורה׃ ויאחוז הכהן
ולאחר קריאה

ברוך אתה יי
אלהינו
מלך העולם יוצר כל
העולמים יצירך בכל
הזמנות הוא המיחין ה
האוזיר והעשיה הוא
והודיים שכל הכינון
אזית ויצירך׃

נאמין אתה יי
אלהינו
ומאמינים הכינך והוא
אחד והכינך אחור
ואין ישוב ריקם כי אי
מלך נאמן אתה הוא
יי הוא המיחין בכל הזמנין׃

רחם על ציון
כי היא
בית חיינו ולעלבת
נפש תעזרם בקרוב ביומנו
כהזמנה ביומנו הוא יי
תשוזיח ציון בשמחה׃

שמחינו יי אלהינו
בזאליהו הנביא עבדך
ובמלכות בית דוד משי
חך בזהרה יבוא ו
ויגל לבנו על כסאו לא
ישב זר ולא ינחלו עוד
אחרים את כבודו שלא
תבטח כי בשם קדשך
נשבעת לו שלא תכבה
נרו לעולם ועד בזא את
יי מגן דוד׃

על התורה ועל העבודה ועל
העבזודה ועל
הנביאים ועל יום השב
השבת הזה שנתתה
לנו יי אלהינו לקדושה
ולמנוחה לכבוד ולתפארת
ועל הכל יי אלהינו אנו מו
דים לך ומברכים
אותך תתברך שמך
בפה כל חי ותמיד לעולם
ועד בזא יי מקדש הש
השבת׃

לוים טוב מזון
על התורה וכו׳

על התורה ועל העבודה
ועל הנביאים
ועל יום הכפורים הזה
וְעַל יוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה
וְעַל יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה
וְעַל יוֹם חַג הַשָּׁבוּעוֹת הַזֶּה
וְעַל יוֹם תְּרוּעָה הַזֶּה
וְעַל יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה
וְעַל יוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה
וְעַל כֻּלָּם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ
וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד כַּכָּתוּב
וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ
עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמִּחְיָה

ישרי ורכבו לויטי גלי
ולויטי גלותא ולויטי
ורתיכתא ולדייני דכפרא
ולכל תלמידיהון ולכל
תלמידי תלמידיהון ולכל
ראין דעסקין באורייתא
ולכל דעלמא יפיק
חייכון ויסגי יומיכון
ויתן אורכא לטנייכון
ויתברכון ותתזכון בכל
עדיו ובכל דרעין מטין
ויהי רעוא דיהא קדם
כפרכון כל יומין ועידן
ועידנין אמור אמין:

מי ששעשה ריקום טרין

נסים לאבותינו ולאמהותינו
אתם ועבדות לחירות
הזמן יגאל אותנו בקרוב
ויקבץ נידחינו מארבע
כנפות הארץ חברים
כל ישרי ונאמר אמין:

ראש חדש סליק ביום פלוג

יחשהו הקדמה לטטון

תכנת ט
ב
ת

ריגית דרכותיה
יגויית מירוטיה עם
פירוי נסכיה ומשנה
ועלים כבוד ינחלו טע
טעמיה חיים זכו ועם
היוהכי רבויה וגדולה
בחרו אז ויסיב ניצחון
עליה ותיגון ה' להון
להקריב בה דורכן ויוסף
טבת כריזוי ויהי ריצון
ולפניך ה' להון ולהי
אבותיהן שתעלין ב
בשמחה לריציון ות
ותושיע בובליון ושם
עשה לפנך אות דוד
חובותיהן תמידין כסדרן
ומוספין כהלכתן אזכ
ויוסף יום הטבת היה
עשה וקדיב לפנך

ועלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן :
ואחריכן זכרון עשרת : ואחריכן
ואמר ואטרי בקדרם עד ירושלים :
ואחר קהל סלו : ואחר החזן שם ספר
תורה ואחר יהללו אחת שם ה' שלש
טרין לבד : ואחר קהל הזה על אחיך
טוביש ה' לעשות לכל ישראל
ביום הלזה : ויכתב ספר תורה
לאחרן : ואמרו חזן דחיט חסד :
ואחריש קהל

ברוך אתה ה' להינו מל
ולהי אבוהתינו להי
אברהם להי יצחק ולהי יעקב הא
הגדול הגבור והנורא עליון ואל
חסדים טובים וקונה הכל וזוכר
חסדי אבות ומביא גואל לבני בנ
להן טובה מלפניו ומלכיו
ימן אבהם :
אתה גבור לעולם ה' להי ומחיה
אתה רב להושיע ומשיב הרוח ומ
הגשם מל חיים בחסד מחיה מתים
ברחמים רבים

באהבה כמיצות רצונ
כיום שבתכתה עלינו
בתורתך על ידי משה עבדך
מפי כבודך כאמור
ביום השבת שני כבשים
בני שנה תמימים ושני עשרונים
סלת מנחה בלולה בשמן
ונסכו עלת שבת בשבתו
על עלת התמיד ונסכו׃
ישמחו במלכותך שומרי
שבת וקוראי עונג עם
מקדשי שביעי כולם
ישבעו ויתענגו מטובך
ובשביעי רצית בו וקדשתו
חמדת ימים
אותו קראת זכר למעש
בראשית׃

מלהין ולהי מובתון רשה כמצוה
קדשון כמיצותך ותן חלקנו מן
ושמעון ויטוכך טרחינו מצו
וטהר לבנו לעבדך באמת והנח

נעריצך

ונקדישך כסוד שיח
שרפי קודש המקדישים
שלש בקדוש ככתוב
על יד נביאך וקרא
זה אל זה ואמר׃

קדוש קדוש קדוש

יי ינפאות הלא כל הא
הארץ כבודו׃ עכ
כבודו הלא עולם ושר
שלאוים זה לזה אזי

ג׳ להין כיהבה ובמיטן טכיר
זמינך ויטהרנו בך יטר אהבי
שיך׃ כמך אתה יי וקדוש ה
השבת׃ רעה וחורים וס
ותן יהיו בא עד ויון אכהם׃
אתה גבור עד ותחיה המתים׃
ותוסר בחו עונים׃
ותוכ׃

וקדוש כבודו לעולמים
כתוב ידוד ימלוך׃

ברוך

כבוד יי׳ ממ
ומקומו׃
ואקדוש הוא יכון בין
בחוזים׳ ויחון עם
המיחדים שמו ערב
ובקר׳ בכל יום תמיד׳
פעמים באהבה שומע
אומרים׃

שמע

ישראל׳
אלהינו יי׳
אחד׳ אחד הוא א׳
אלהינו׳ הוא מושיבנו א׳
מלכנו׳ והוא מושיענו׳
והוא ישמיענו בחזוי
טעית׳ לעינינו כאמור א׳
והיות לכם לאלהים׃
אני׳ יי׳ אלהיכם׃
כתוב וברכת יהון
דהל ימלוך
פ׳

אדיר

אדירינו
יי׳ אדוננו׳
מה אדיר שמך בכל
הארצות׳ והיה יי׳ למלך
על כל הארצות ביום ההוא
יהיה יי׳ אחד ושמו א׳
אחד׃

ונתנה

קדושת כתר יאמרו׃
ימלוך ה׳ לעולם אלהיך ציון לדר
ודור הללויה׃ והוא אומר כי
לדור ודור נגיד גדלך ואת
ואומר תפארת תמיך׃ ויאמר ואומר
וכתוב כהנים׃ כולן קדושה אחת׃

אין כאלהינו

אין כאדונינו ׀
אין כאלהינו ׀
אין כמושיענו ׀
מי כאדונינו ׀
מי כאלהינו ׀
מי כמושיענו ׀

עזה | היב ו׳ | הדוטט שנים עשר
עזה | אדונע ו׳ | קופה טלטה והניח ן
עזה | ולכיע ו׳ | תשעה בריח כרשיעו
עזה | חושיעע ו׳ | תשעה זכין יין הפריסין
מחך א היב ו׳ | סיון תתיו וזכין תתי׳
מחך א דונע ו׳ | ואוס אין לו יין הפריסין
מחך א ולכיע ו׳ | וכביו חזר חיור יין עתי׳
מחך א ושיעע ו׳ | חלח סדוויח רובע ויע
אתה ה ואו היב ו׳ | ויעלה עטן ט טהוא׳
אתה ה ואו אדונע ו׳ | ר נתן אוו אוך כפיך
אתה ה ואו ולכיע ו | היהן כ שהו ואוס נתן
אתה ה ואו חושיעע ו׳ | כה רבש פסלה ואוס ייסר
אתה הוא שהקט | כה אחת וכל סחעי׳
אובותינו | חיוב ויתה׳
לפניך דטורת הפויס׳ | רבן שחשון כן ועוואל
פטום הדטורת היעי | אוו היעי אוט אולא
והיעמין החלבנה | טרף ועשי הקטן׳
והלבונה ויטל טבעי | בורית כרשיעו שט
שבעים ויה אור | ששו כין בו אות היעמ
הימעה שכלת נרד | כרי שתהיו נאוה׳
וכיכוס ושטל טשה | יין הפריסין שטורין ט
עשר ששה עשרי ויה | אות היעמרן כרי שתה

עזה והלאו ויו רפוי
יכין לה אולאו טירון
וכעסיון ויו רפוי
בעזרה ויפוי הכבוד
השיר שהלויים
היו אומרי בבית הוקד
ב יום הראשון היו אומרי
לוי הארץ ומלואה
תבל וישבי בה
ב שני היו אומרי נדול
ומהולל מאד בעיר
אלהינו הר קדשו
ב שלישי היו אומרים
אלהים נצב בעדת
אל נקרב אלהים ישפטו
ב רביעי היו אומרי לאל
ויו נקמות הופיע
ב חמישי היו אומרי הימינו
אלהים שמעינו האזינו
אלהי יעקב
ב ששי היו אומרי ויו ילך
נאות לפט לפט ויו

עד התיאזר אין תימן
תבל בל תימוט
בשבת היו אומרי
ואומרי
שיר ליום השבת יז
ואומרי שיר לעתיד
לבא ליום שכולו שבת
ומנוחה לחיי עולמים
אבי לעתיד אומרי
חכמיו תלמידי
חכמים ורבים שלום עליכם
שלום על כסא אלהינו יב
שלום כנייך שלום רבותינו
תלמידים תורתך ואין לאן
ומכשול יהי שלום בחילך
וטלוה מרוב טוביך ואין
אחיי ורעיי אתבה נא ט
שלום בך ואין בית אלהינו
אבקשה וטוב לך ויו עד
לעולם יתן ויו יברך את עמו
בשלום ועוד ויהי חסר
ואומרי דניאל חסר

אתה חוננתנו תפילת ומנחה
ויעריב ; ואומר החזן
ובא לציון ; וקדיש חצי ;
ואומר בחולענים

ראני תפלתי ו

לך ויו"א
עת רצון אלהים ברוב
חסדך ענני באמת
ישעך ; ושכון הלוי ;
ויקח החזן ספר תורה ואומר
גדלו ליי אתי ונרוממה
שמו יחדיו ; והדר אומר
ב ואמרו ; הראנו ה' חסדך ותנ לנו ישעך ;
ויחזיר בתורה לכהן ולוי ולישר ;
גפ ויחזיר ספר תורה להחזנ ואומר
ואומר קדיש חצי ; ואומר החזן
ב ברכו את יי המבורך ;
ברוך יי המבורך לעולם ועד ;
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו ;
ברוך אתה יי נותן התורה ;

אתה

אחד
ושמך
אחד

טבת כלו יום טוב שוה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת ;
ברוך אתה יי הבוחר בתורה ובמשה עבדו ובישראל עמו ובנביאי האמת והצדק ;

צדיקתך

יברך לעולם ותורתך
אמת ;

ורצדיקים אלהים
עד ואמרו
גדולות אלהים ויי עמנו׃
צדקתך כהרים
משפטיך
תהום רבה אדם ובהמה תושיע יי׃
מה יקר חסדך אלהים
וכנפי אדם יחסיון׃
ישכרון מדשן ביתך
וגחל עדניך תשקם׃
כי עמך מקור חיים
באורך נראה אור׃
משוך חסדך לידעיך
וצדקתך לישרי לב׃
אל תבא רגל גאוה
ויד רשעים אל תנדני׃
שם נפלו פעלי און
דחו ולא יכלו קום׃
יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך׃
יי צורי וגואלי׃

אתה חוננתנו
לדעתך
תורתך ותודיענו
לעשות בהם חוקי רצונך
ותכוונו יי אלהינו
בין דרכי אהבתך
לחשך ובין ישראל
לעמיך ובין יום השבי

ושמה אויבינו ושונאינו
הם עליונים היומם
הכאים לרמותינו ש
שלום חטוכים וכל
חטא ומעוקים וכל עון
ולחובדים כיראתך וחו׳ ולחונגים
וחוננו ורחם עלינו בחן ורחמים
עשה ושכל כי כל והגיעה׃
שיונה עשרה
ודיבי ויהי
טעם
סדר תשוה והכילה עלה
הכוס
כאו׳ אלהינו מלך העולם מרא
פרי הגפן
כאו׳ אלהינו מלך העולם טרא
עמי כטורים
כאו׳ אלהינו מלך העולם כור
ואמרי
הטוב

ברוך אתה ה' והיה הלך העל
האכזרי מן הדשן לחול מן הו
אור לחושך וכן יטה לעניים
וכן יום הטבעי לטטת ימי
הטבעי כמו' האכזרי מן
הדשן לחול ׃ וטופה וייתן
לעניים שיטות ׃ והתחילון וך וייתן לך

רש"י

לך ה
הדשן
וטל

הטוים ומטוה הוא
האורגין וחוב דגן ותירו
יעבדוך עניים וישתחו
לך לאומים הוי גביר
לאחיך וישתחוו לך
בני אמך אומדיך מ
ארור ומברכיך ברוך ׃
ואז שדי יכרך אותך
ויפרך וירבך וברוב
לאלהי עניים ויתן לך
את ברכת אברהם
לך ולזרעך אותך לרש

את ארצך וגרירך
אשר נתן ליהוה לאב
לאבותם ׃ והאספך
ויעדיך ואת שדי ויברך
ברכות שמים מעל
ברכות תהום רובצת
תחת ברכות שדים
ורחם ׃ ברכות אביך
גברו על ברכות הורי
עד תאות גבעת עולם
תהיינה לראש יוסף
ולנזיר נזיר אחיו ׃
ואהבך וברכך והרבך
וברך פרי בטנך ופרי
אדמתך טוב אלפך
ועטרות יאנוך על
הארץ אשר נשבע
לאבותיך לתת לך
ברוך תהיה מכל העמי
לא יהיה בך עקר ועק
ובבהמתך והקים ׃
ויתך כל חולי וכל מדוי

ויעבדך

ואיביך הקמים אותך
ידעת לא ישובם כך
ונתם בכל שונאיך
כיוך אתה בעיר
וביוך אתה בשדה
כיוך אתה בבואך
וביוך אתה בצאתך
ברוך טנאך ומשארתך
ברוך פרי בטנך ופרי א
אדמתך ופרי בהמתך
שגר אלפיך ועשתרות
צאנך ויתן יי אותך
את הברכה במסמיך
ובכל משלח ידך וברך
בארץ אשר יי נתן לך
יקימך יי לך את אויביך
הקמים את השמים יצאו
ויצר אויביך כעתו ולמ
את כל משלח ידך ו
והלויה גוים רבים ואתה
לא תלוה כי יי אלהיך כ
בכל אשר ידבר לך

והעבטת גוים רבים
ואתה לא תעבט ואת
ומשלת בגוים רבים וב
לא ימשלו באריך
טוב כי כיוך עם טמא
בי ויון עדיך ואשר
חבבי ואותך ויכחשו
אויבך לך ואתה ע
בשותיהן תדרוך ויר
נושע בי תטוענה
עלוים לא תגושו ולא
תכלון עד עלוי עד
ואכלתם אכול ושבוע
והללתם את שם יי
אלהיכם אשר עשה
להפליא ולא יבושו עמי
לעולם וידעתם כי בקר
ישראל אני יי אלהיכם
ואין עוד לא יבושו ע
עמי לעולם ופרי יי
יטובון ובאו יגיון בציו
שמחת עולם על ראשם

טטון ושוחה ישיג
ונפו יען ואנחה כי ב
בשוחה תיכון ובשלו
תובלון הרים והגבעו
יפיחו לפניכם רינה
וכל עיני השדה יוחזו
כף הנה ישועתי אב
אבטח ולא אפחד כי
עזי וזמרת יה ויהי לי
לישועה ושאבתם מים
בששון ומעיני הישוע
ואמרתם ביום ההוא
הודו לי קראו בשמו
הודיעו בעמים עלילותי
הזכירו כי שגב שמו
זמרו ולועזת זאת על
האדמה יבללי ורוני יו
יושבת ציון כי גדול ב
בקרבך קדוש ישר׳ אמר
ביום ההוא הנה אלהינו
זה קוינו לו ויושיענו
זה יי קויתי לו נגילה

ושמחה משוש
נבוא שלום
תשמחו ותגלו
והגבעות
ישמחו לפניכם
כל עצי השדה
כי הנה אל
אבטח ולא
עזי וזמרת
ישועה
ושאבתם
ואמרתם
הודו
הודיעו
זכרו
זמרו
ישבת
בקרבך
ביום ההוא
זה קויתי

ושמחה משוש
בואו עם שלום
שלום שלום לרחוק
ולקרוב אמר יי ורפאו
ורוח לבשה את עדתיו
ראש השלישים לך
חזר כן יהי שלום שלו
לך ושלום לעזרך כי ע
עזרך אלהיך וידבלם
יחד בראשי העזר
ואמרתם כה לחי את
שלום וביתך שלום וכל
רושר לך שלום יי עוז
לעמו יתן יי יברך את
עמו בשלום׃

שביעי

ראשי ההעלות
אשריאל
ישראל יי ההולך בדרכיו
יגיע כפיך כי תאכל
אשריך וטוב לך א
אשתך כגפן פריה
מרכתי כיתיך כניך

אחינו

כל תולי זתים סביב
לולחנך הנה כי כן יב
יברך ובר ירושי ׳׳׳
יברכך ׳׳ מציון וראה
בטוב ירושלים כל ימי
חייך וראה בנים לבניך
שלום על ישראל׃

והיהוס יוה דייט חסר

והלכן לבתיהם

ועטים
טס המלה ואוטיו
ולבני ביתו ׃ בישוטי
חדשים וחול טל ומער־
יומר והנקה ומעריב
לפני ומודים תקי

תקיעו
תצ
ן

ומיימד להוש ישוה
ישוטי חדשים יעלה־
ויבוא אז ויחזיכה עשטן
סטובך ליעון מיחוי

ותהי חסדך יהוה עלינו
כאשר יחלנו לך׃
הושיעה את עמך
וברך את נחלתך
ורעם ונשאם עד
העולם׃
נפשנו חכתה ליהוה
עזרנו ומגננו הוא׃
כי בו ישמח לבנו
כי בשם קדשו בטחנו׃
יהי חסדך יהוה עלינו
כאשר יחלנו לך׃
הושיעה את עמך
וברך את נחלתך
ורעם ונשאם עד
העולם׃
נפשנו חכתה ליהוה
עזרנו ומגננו הוא׃
כי בו ישמח לבנו
כי בשם קדשו בטחנו׃
יהי חסדך יהוה עלינו
כאשר יחלנו לך׃
הושיעה את עמך
וברך את נחלתך
ורעם ונשאם עד
העולם׃
נפשנו חכתה ליהוה
עזרנו ומגננו הוא׃
כי בו ישמח לבנו
כי בשם קדשו בטחנו׃
יהי חסדך יהוה עלינו
כאשר יחלנו לך׃
הושיעה את עמך
וברך את נחלתך
ורעם ונשאם עד
העולם׃
נפשנו חכתה ליהוה
עזרנו ומגננו הוא׃
כי בו ישמח לבנו
כי בשם קדשו בטחנו׃
יהי חסדך יהוה עלינו
כאשר יחלנו לך׃
הושיעה את עמך
וברך את נחלתך
ורעם ונשאם עד
העולם׃
נפשנו חכתה ליהוה
עזרנו ומגננו הוא׃
כי בו ישמח לבנו
כי בשם קדשו בטחנו׃
יהי חסדך יהוה עלינו
כאשר יחלנו לך׃
הושיעה את עמך
וברך את נחלתך
ורעם ונשאם עד
העולם׃
נפשנו חכתה ליהוה
עזרנו ומגננו הוא׃
כי בו ישמח לבנו
כי בשם קדשו בטחנו׃
יהי חסדך יהוה עלינו
כאשר יחלנו לך׃
הושיעה את עמך
וברך את נחלתך
ורעם ונשאם עד
העולם׃
נפשנו חכתה ליהוה
עזרנו ומגננו הוא׃
כי בו ישמח לבנו
כי בשם קדשו בטחנו׃

ראשך

חדשים לעיך נתפ
זון כפיה לכל תולדות
בהיותם ודקדים לפ
לפניך זכחי ריצון וק
ושעירי חטאות לכפר
בעדם זכרון לכולם
יהיו תשועת נפשם
ויד טונגו ורזכה חדש
ביצון תבון ועולת
ראש חודש נעלה עליו

וטעירי עזים נעטו
כמיטן ובעבודת בית
הזבדש עטוח כולו
ושירי דוד עבדך ש
נשוע כעיך האזון
לפני ורזכרך אהבת
שלם תביאו להם ומנ
אזנות לבנים תזכור
והכיאנו לניון עיך
כרנה ולירושלים בית
הקדשך כטוביתך
עולם וטם נעטה לפ
לפניך את קרבנות
חובותינו תמידין כ
כסדרן ומוספין כהלכ
את ולפך יום
ראש החודש נעטה
ונקריב לפניך כמוהכ
כמיצות רצונך מן
שכתבת עלינו כתור
על ידי ושה עבדך כ
וכפי כבודך כאמור

בראשי חדשיכם תק
תדירים עולה ליי כדים
בני בקר שנים ואיל א
חד כבשים בני שנה
שבעה תמימים ומנח
ונסכיהם כמדובר ושע
ושלשה עשרונים לפר
ושני עשרונים לאיל
ועשרון לכבש ויין כנ
כנסכו ושעיר לכפר
ושני תמידין כהלכתן׃

אלהינו ואלהי
אבותינו חדש עלינו
עלינו את יום ראש
הזה לטובה ולברכה
לששון ולשמחה ליש
ועה ולנחמה לפ
ניך ולאכלה ולחי
חיים ולשלום ולמחילת
חטאו ולסליחת עון כי
ביום עיר מחת מכל
האומות ויעית בנו וי
ומחיתנו על השונ

יעירתה עליך ורקד
מיתה ואל אכתך כום
השביע בחרת בנו מכ
האומות ויעית בנו וי
ומחיתנו על השונ

חדשים להם כמעש
ברוך אתה יי מקדש
ישר וראשי חדשים׃

ריבה והורם׃ וכוכבתם׃

וחדש עלינו וכו

כשיבוא ראש חו

חודש בשבת

ליום׃

ויתנלון ישוח ויטה ויעלה

טבת ותוסף׃

כדקוס

תבנת שבת׃ אוה מגן ומחיה

ואתה קדוש

אתה

וקדשתנו במצותיך
ותן חלקנו בתורתך
ושמחנו בישועתך
וטהר לבנו לעבדך
באמת והנחילנו יי אלהינו
בשמחה וברצון
שבת קדשך
וישראל מקדשי שמך
ברוך אתה יי
מקדש השבת
ויום השביעי
ויום השבת הזה
נעטה ונקריב
לפניך באהבה כמצות
רצונך כמו שכתבת
עלינו בתורתך על
ידי משה עבדך מפי
כבודך כאמור
ביום השבת שני
כבשים בני שנה
תמימים ושני עשרנים
סלת מנחה בלולה
בשמן ונסכו עליה
שבת בשבתו על עולת
התמיד ונסכה
זה קרבן שבת ובקרבן

ראש חדש כאמור

ובמנוחתנו תקדשנו
ותן חלקנו בתורתך
ושמחנו בישועתך
ושמור הגדול והקדוש
עלינו רחמיך ותחן
יי אלהינו באהבה ורצון
שבת קדשך
וישראל מקדשי שמך
ברוך אתה יי
מקדש השבת
ואת יום השביעי
הזה נעטה ונקריב
לפניך באהבה כמצות
רצונך כמו שכתבת
עלינו בתורתך על
ידי משה עבדך מפי
כבודך כאמור
ביום השבת שני
כבשים בני שנה
תמימים ושני עשרנים
סלת מנחה בלולה
בשמן ונסכו עליה
שבת בשבתו על עולת
התמיד ונסכה
זה קרבן שבת ובקרבן

ן בראשי חדשיכם ת
תקריבו עולה ליי פרים
בני בקר שנים ואיל
אחד כבשים בני שנה
תמימים שבעה ומנח
ונסכיהם כמדבר
שלשה עשרונים לפ
ושני עשרונים לאי
ועשרון לכבש ויין כ
נסכו ושעיר לכפר
ועוד תמידין כהלכתן
ומנחתן כהלכ
שמחי עמך מחית ומל
משי עיך מחית ומל
האורות׳ ושבת להם
נתת וראשי חדשים
להם תקעת בחצוצרת
במיטתיך ותן חלקינ
כמוסך ושבעתן ומ
ומטובך ושמחתן מש
ושהר לבנו לעבדך
באמת והנחילנו יי
והיינו כאוהבה ובמינו
שמת בתוכך ומשחו
בך יטר אוהבי שמך
כמו יי וחדש הטבת

אחרי

ראשי

ויטרחו וראשי חדשי׳

ריפ״ט

תענית

יעבור

אור

יחודי זה בטויע תפילה

והחזן אומ׳ בריפ״ט

עגרט

עני

ן

מים ינוס תעניתיט

כי כיניה וצדקה אונ

אונט אל תכן אלט

ישעיט ואל תסתר פנ

ויט ואל תתעלם ׳

ותחינתינו היה נא

קרוב לטועתיט וכי

נא חסדך לנחויט ׳

טרם נקרא אליך עני

עניט כדבר טנ והיה

טרם יקראו ואנ א

אענה עוד הם ידברי

ואנ אטרינ כי אות

׳ העונה ביה פדה

ויניל בטענת ביה

ויטקה בחוך אותה

׳ העונה בעת ביה ׳

ריפ״ויט ופ׳

כתטעה בחוב ביוניי

וכוינחה ותפלין מבו

מבוטה יין

טליס

נחם

ריפ״ט

אות

אבלי ציון ואות אוב

אבלי ירטלים אוכ

העיר האמלה והיתה

והשוממה תשכח

ויבלי בעיה והחוסבה

תיעשנות ה והעומ

ויאין יושב היתה

ותשמת וראשה תמיה

כישה עקרה אטר

ש"ן יהוה ויכלוה
ושנאת וירשה עבדי
כפיים ויעלו אתה
עויך ישר לחיב ויהי
ויקרעו כזדון חסידי
עליון על כן ינון מיד
תבכה וירושלם תתן
קולה לבי לבי על חלליה
כי אתה יי כאש תיכ
תיכתה ובאש אתה
עתיד לבטלה כאמור
ואני אהיה להם נאום
יי חומת אש סביבה
ולכבוד אהיה בתוכה
מיד אתה יי ותחם
ינון וכונה ירושלים
את ינוח כו
בחנוכה
ש"ת פ"ו ון ושל טו"ם
על הנסים ועל
הפורקן ועל
הגבורתו ועל

התשועות ועל המלחמו
שעשית לאבותינו מ
מיים ההם ובזמן הזה
בימי מתתיה בן יוחנן
כהן גדול חשמונאי וב
ניו כשעמדה עליהם
מלכות יון הרשעה
על עמיך ישר' להשכיח
מתורתך ולהעבירם
מחוקי רצונך ואתה
ברחמיך הרבים עמדת
להם בעת צרתם רבת
את ריבם דנת את
דינם נקמת את נקמ
מסרת גבורים ביד
חלשים ורבים ביד מ
ועמים וטמאים
ביד טהורים ושעים
ביד צדיקים וזדים בי
עמך עשית תשועה גד
ולעמך ישר'
עשית שם גדול וקדוש
ולעולמך

הערות הלוז קורץ אנן וידיקין
על היטושת ועל הנסים ועל
הפלאות אשר עשית לאבותינו
על ידי כהניך הקדושים ועל

עטית תשועה בראה
ופורקן כהיום הזה
ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את
היכלך וטיהרו את ו׳
וקדשך והדליקו נרות
בחצרות בית קדשך
וקבעו שמונה ימי חג
חנוכה אילו להודות
ולהלל לשמך הגדול כמו
שעשית להם בימים
ובזמן הזה כן עשה
עמהם ברחמיך הרבים
הפית את ריבם
את ודנת את דינם
נקמת את נקמתם
מסרת גבורים ביד חלשים
ורבים ביד מעטים
וטמאים ביד טהורים
ורשעים ביד צדיקים
וזדים ביד עוסקי תורתך
ולך עשית שם גדול וקדוש
בעולמך ולעמך ישראל
עשית תשועה גדול

ג יין פרח מלוב הן
חדסה עוידה לעוד
לעורר יוסינים ׃
ד ויסיף ויהוים
להזן להשקותו יין
חמת תנינים
ה וזד בעוטרו ונפל
כיטען עשה לו
עין ונתלה עליו ׃
ו יהם פתחו ל יושבי
תכל מ מורהזן
מהכר לפריט
ז ויך נהלון ויוד
ויד רשע אויב
ניתן תחת נפשו ׃
ח ויזן עליהם לעשו
פורים ולשוחח כל

שנה

ט אויב תפילת ורחב
ואסתר הזן ופנו
ישן עליות ׃
טוטנות יעקב עהלה

כיון יתחיל
הזן ויאמר

וטוחה בראותם
יחד תבלת ורדכי ת
תשועתם היית לניח
ותקוותם כל דור ודו
ודור ׃ להריע טל
דויך לו יפטון ולו יכלו
לניח כל החוסים כך ׃
אחר הזן אשר כתב לאמר ׃
ברוך מרדכי היהודי ׃
אורה זרש אושת אסתיר ׃
ברוכה אסתר בעדי ׃
חרבונה זכר לטוב ׃

תפילה טל טוש

רעוים

את
חול

אתה

מזריע מכל העמים
אהבת אותנו וחמלת
עלינו ורוממתנו מכל

אחינו

והכל השוטות וקדש
בויניתיך וקריבתנו
ומלכינו לעבודתך וכ
ושיר הגדול והקדוש
עלינו קדשת ותתן לנ
יי אלהינו באהבה
שבתות למנוחה
ומועדים לשמחה חגים
וזמנים לששון את
יום השבת הזה
ואת יום חג המצות
הזה זמן שמחתינו כ
ואת יום הביכורים
הזה זמן מתן תורתנ כ
ואת יום חג השבועות
הזה זמן מקרא
עצרת הזה זמן שמ
שמיניני מחכה כ
ומקדשי ישראל וזמ
ואת יום שמיני חג ע
יום הזה זמן שמ
יום חג הסוכות הזה
זכרינו יי אלהינו בו לטובה
ופקדינו בו לברכה
והושיענו בו לחיים
ובדבר ישועה ורחמים
חוס וחונינו ורחם עלינו
והושיענו כי אליך עינינ
כי אל חנון ורחום
אתה

ואהי אכותינו יעלה
ויבוא ויגיע ויראה וי
וישמע ויפקד
וזכרון אכותינו ופקדו
זכרון אכותינו זכרון
משיח בן דוד עבדך
וזכרון ירושלים עי
קדשך וזכרון כל עמך
בית ישראל לפניך לפלי
לטובה לחן לחסד ולרח
לחיים ולשלום
יום חג הפלוני הזה
זכרינו יי אלהינו בו לטובה
ופקדינו בו לברכה
והושיענו בו לחיים
ובדבר ישועה ורחמים
חוס וחונינו ורחם עלינו
והושיענו כי אליך עינינ
כי אל מלך חנון ורחום
אתה

וחשיאנך

ה׳ אלהינו את עמך
וקדשך לחיים ולשלום
ולשלוה כאשר חפצת
והורית לכהניך דעת
קדושתך כמצותיך
וכן תחלתנו בתורתך
טובתנו ומשוכך ותן
ושמחתנו משועתך
וטהר לבנו לעבדך
באמת והנחילנו ה׳
אלהינו באהבה וברצון
במועדות וכשבתות שמח
וישעך ישראל ומשמח
ברוך אתה ה׳ מקדש

ואת בחרתנו עד זכר
ליציאת מצרים ׃

ומוסף

מפני

חטא
יגון
אנינו
ועוונינו ונתרחקנו
ועל חטאתינו ואין
אנו יכולין לעמוד ולא
ולעוות והשתחוות
לכבוד ולעשות חובתינו
בבית בחירתך בבית
הגדול והקדוש שנקרא
שמך עליו ועשינו
שנעשית לפניך
ה׳ אלהינו ואלהי
אבותינו

עלה כבוד ותכונתך על
עולם ויהיה והנעלם
והנשאו עולם ועולמי כל
חי וקדש בדורות ומלך
הגואל ונפדיתנו כמו
ויחכמתי אורים והבימי
לעיון עיר בריה
וירושלים בית מדרש
בשוחות עולם ושם
נעשה את קרבנות
חובותינו תמידין כסדר
כהלכתן ומוספין כהלכתן
ואת ויום השבת
הזה ואת יום חג
הזיתים הזה נעשה
ונקריב לפניך מהבה
כוונת רצונך כמו
שכתבת עלינו מתוך
על ידי ושה עבדך
ויפי כבודך כאמור
ביום השבת שני
כבשים בני שנה
תמימים ושני עשרונים
סלת מנחה בלולה
בשמן ונסכו עליה
שבת בשבתו על עולת
התמיד ונסכה זה
קרבן שבת וקרבן
היום נאמר
ובחדש הראשון באחד עשר יום
לחדש פסח לה׳
ובחמשה עשר יום
לחדש הזה חג שבעת
ימים מצות יאכל ביום
הראשון מקרא
קודש יהיה
וכסדר מלאכת
עבודה לא
תעשו
והקרבתם
ראש חדשים
כאן מתחיל
סדר הש
טבע
ו הקרבתם אשה עלה
לה׳ פרים בני בקר
שנים ואיל אחד ושבעה
כבשים בני שנה תמימים
יהיו לכם
ו ומנחתם ונסכיהם
כמדובר שלשה עש
עשרונים לפר ושני ע
עשרונים לאיל ועשרון
לכבש ויין כנסכו ושע
לכבש ושני תמידין
כהלכתן
משפט
יאוש
זה
ושמחו מלכותך שו

ושוברי שבת וקדשו
עונג עם וקדשי שבת
שביעי כולם ושבעו
וישובך וכשביעי ויצי
בו וקדשתו חמדת ימים
אותו קדשת זכר למ
ויעשה בראשית ׃

להיענו ואלהי
אבותינו יעלה ויבוא
ויגיעו וירצה ויש
וישמע ויפקד וי
ומשפט עבודה ואת
תעשו׳ והודעתם אותנו ח
ויי׳ שבעת ימים ׃

ו ויאמר ו הקריבתם
עולה ויי׳ אשה ויי׳ ריח ניחח
פרים בני בקר שלשה
עשר אילם שנים כבשי
בני שנה ארבע עשר
תמימים יהיו ׃

ו ומנחתם ונסכיהם
כמדובר וכו׳

כ ואמור ו כחושה
עשר יום לחודש

ואיל אחד שבעה
פרים בני בקר שני
ו הקריבתם עולה ויי׳ ריח ניחח
כמשפט בני שנה ׃

ו ומנחתם ונסכיהם
כמדובר וכו׳

בסוכות

כ ואמור ו חמישה
עשר יום לחודש
השביעי יהיה
קודש יהיה לכם כל מל
ומלאכת עבודה לא ת
תעשו׳ וחגותם אותו חג
ליי׳ שבעת ימים ׃

ו ויאמר ו הקריבתם
עולה ויי׳ אשה ויי׳ ריח ניחח
פרים בני בקר שלשה
עשר אילם שנים כבשי
בני שנה ארבע עשר
תמימים יהיו ׃

ו ומנחתם ונסכיהם
כמדובר וכו׳

כ ואמור ו כחושה
עשר יום לחודש

ומנחתם וכו׳

והיו ואלה מוספיהם עולת חדש וכו׳

ביום השני פרים
עשר אילם שני
כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימים
ומנחתם וכו׳ והיו עולת חדש וכו׳
והשעירם וכו׳

ביום השלישי פרים
עשרה אילם שני
כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימים
ומנחתם וכו׳ והיו עולת חדש וכו׳
והשעירם וכו׳

ביום הרביעי פרים
עשרה אילם שני
כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימים
ומנחתם וכו׳ והיו עולת חדש וכו׳
והשעירם וכו׳

ביום החמישי פרים
תשעה אילים שני
כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימים
ומנחתם וכו׳ והיו עולת חדש וכו׳
והשעירם וכו׳

ביום הששי פרים
שמונה אילים שני
כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימים ומנחתם וכו׳
והיו עולת חדש וכו׳ והשעירם וכו׳

ביום השביעי פרים
שבעה אילים שני
כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימים ומנחתם וכו׳
והיו עולת חדש וכו׳ והשעירם וכו׳

ן ביום השמיני עצ
עצרת תהיה
לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו׃
ן הקריבתם עולה אשה
ריח ניחוח ליי פרים חד
בן בקר אחד איל אחד
כבשים בני שנה שבעה
תמימים ׃ ומנחתם
ונסכיהם כמדבר וש
ושלשה עשרונים לפר
ושני עשרונים לאי
וכו

אחרנר

ואלה אבותיט ייה
[illegible] רחמן [illegible] רחם
עליט טוב ויטיב הי
הדרש לט טובה עליט
בהיון חמיד מלא ר
אבותיט טעשו ריטך

והשמיט כ ריה ויוסיף כ
[illegible]
בנה סיעך בכתחילה
ומט ויקדשך על ידמט
והרשיט בבניין ושר
ושמחיט בתיקון והש
כהנים לעבודתן ולוים
לשירן ולזמרן והשב
ישר לנויהם ושם
עולה ונריחה ונשימו
לפניך מטילוט פנוי
בשנה ירושה לזכרך
את פני יי אלהיך ישר
כוקום אשר ובחר
בחג המיניעת
ובחג השבועית
ובחג הסוכות
ולא יראה פני יי ר
ריקם ׃ כ איש כמ
כיתנת ידו כבכת
יי אלהיך אשר נתן
לך ׃

יברך

הוא ואת אשתו

אורה

הבי את וקדשתו
בטבעת זו כדת ושׁ
ושה וישראל׃

מסכת שושפין

נזה׃

ב ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצוי
על העריות ואסר לנ
את הארוסות והתיר
לנ הנשואות על ידי
חופה וקדושין׃

מסכת שושפין כו

ב ברוך אתה יי אלהינו מ
מלך העולם בורא
פרי הגפן׃

ב אי יי אלהינו ומלך
העולם יוצר האד׃

ב אי יי אשר
יצר את האדם׃

וישמח חתן עם הכלה׃

ושמחת עשלתם כי יי
חתנים וחופתם ונערי
וקול כלה קול ששון
קול שמחה קול חתן
ירושלים׃ קול ששון
כערי יהודה ובחוצות
ויהרה יי אלהינו ישמע
ואוהבה ושלום ורעות
דמיה חדוה אוהבה
וכלה׃ גילה רעה
ששון ושמחה חתן מ
מי שאמר ברוך
חתן וכלה׃
ברוך אתה יי אלהינו
ושמח חתן וכלה׃
תוכה כשמחה כי
עדרה בקדושין כמה
תבניתו ותתקיטן ומו
מילוין בימים ימות

ב ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו
על המילה׃
ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר
במצותיו של אברהם
אבינו׃ ועשה מעשה ואיכ
ואיניה׃ ואזורך דה מיד׃

ב ברוך אתה יי אלהינו מ
מלך העולם בורא פרי
הגפן׃
ב ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר
קדשנו וידיד ונטען חוק
בשאירו שם ומשיחו
חתם בשרות ברית קו
קדוש על כן בשבו
שארית חלקינו וש
יעקב יצוה לחיינו ו
שאירותינו ושחות

ואין ברותנו אשר ח
חתם בבשרינו סימן
ברית קדושים׃
אלהינו ואלהי אב
אבותינו קיים את
הילד הזה לאביו ולאמו
ויקרא שמו בישראל
פלוני בן פלוני הכהן
ישרוך כויכא
חליצין ותנא הושע בפי
כתנה כיכב שנ יש
ישרוך אביך ואמיך
ותנא יולדתיך וג
ואעבור עליך ואמרך
ואתבוססת בדמיך
ואומר לך בדמיך חיי
ואומר לך בדמיך חיי׃
וג זכה לעולם ברותו
דכי יהיה לאולך הור
וג אשר כרת את
אברהם ושבועתו ל
ליעקב ועמידיה ליע

ויעקב לחוק וישראל
ברית עולם׃ ואתה
ואת אברהם אחיך
ויצחק בנו כן שיונת
ימים כאשר יהה
אותם אלהים׃ הזרו
ה׳ כי טוב כי לעולם
חסדו׃ מלוני יהה
הדגן ותירוש יהיה ושמן
שנכנס לבית׳ כך וכ׳
יכנס לתורה ולחופה
ואעשים טובים׃

עליו השלום

בסת ויולת וגיס

ב ברוך אתה יי אלהינו
ה אוקבו ואת אות
העבדים והטיף ויהם
דם בריתך שיוצא לו
דם בריתך לו מקדיוהו
עד יעבו עם קבו תבו ושב כהר

ב ברוך אתה יי אלהינו
ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון קונה שמים וארץ
מגן אברהם ומושיע יצחק
ופודה יעקב מלך רחום
ומרחם בכל עת צרה וצוקה
אתה הוא לבדך מושיע
לכל נטיעי קדמת עדן
ומשגיח ומרחם על כל
הנשמות ומחיה ומטיב
ומזמין פרנסה לכל בריותיו
כי טוב רחמיך להושיע
לעמך בית ישראל בעתו
זכרנו לחיים מלך חפץ
בחיים וכתבנו בספר
החיים למענך אלהים חיים׃
מלך עוזר ומושיע ומגן׃
ב ברוך אתה יי מגן אברהם
ועזרת שרה׃

ברכת לבנה

ברכת הזמן

כ אתן בריתו וקיו
באהרון בן עמ
זכר הברית׃

על הנסים

ב אך שכחו ומהרו
מלו עלם׃

יצירה הרין

חנוך

תמים
פעלו
כי כל
דרכיו משפט׳ אמונ
ואין עול יצירך ויטר
הוא׃ היטר
תמים בכל מעל ומי
יאמר לך מה תפעל
השליט במטה ובמעל
ממית ומחיה מוריד
שאול ועל׃
היצור תמים כמ ומע
ומעטה ומי יאמר לך
מה תעטה׃ יאמר

ברכת הזמן

אתן בבריתו וקיו
באהרון בן עמ
זכר הברית׃

על הנסים

ב אך שכחו ומהרו
מלו עלם׃

יצירה הרין

חנוך

תמים
פעלו
כי כל
דרכיו משפט׳ אמונ
ואין עול יצירך ויטר
הוא׃ היטר
תמים בכל מעל ומי
יאמר לך מה תפעל
השליט במטה ובמעל
ממית ומחיה מוריד
שאול ועל׃
היצור תמים כמ ומע
ומעטה ומי יאמר לך
מה תעטה׃ יאמר

והעטה חסד חנם
לנו תעשה וכזכות
הנעקד כטה הזכות
ועשה׃
יצירך אתה להויות
ולהחיות אשר מיך
כקרון כל יחות
חלילה לך זכרונינ ל
זכרונינ ומחות
ויהיו נא מחויים ע
עיניך כקוחות כ לך
אחון החויים והסליח
יצירך היטר
כמ דרכיו היטר תמים
אוך אמים ומלא חמ
חיול נא וחוס נא על
אבות ובנים כי אתה
אחון הסליחות וכעל
החויים׃
אדם אם כן שנה
יהיה או אוך שנים
ויהיה ומה יתרון כמ

והעטה חסד חנם
לנו תעשה וכזכות
הנעקד כטה הזכות
ועשה׃
יצירך אתה להויות
ולהחיות אשר מיך
כקרון כל יחות
חלילה לך זכרונינ ל
זכרונינ ומחות
ויהיו נא מחויים ע
עיניך כקוחות כ לך
אחון החויים והסליח
יצירך היטר
כמ דרכיו היטר תמים
אוך אמים ומלא חמ
חיול נא וחוס נא על
אבות ובנים כי אתה
אחון הסליחות וכעל
החויים׃
אדם אם כן שנה
יהיה או אוך שנים
ויהיה ומה יתרון כמ

היה ויהי בחוך היין
האוות וויות וויחיה׃
כ ויענן יי כי יבי
יבריך וישבועיך תיבריך
בחוכריך ותיזכה כשו
כשופטיך ואין להדיה
אחר ויות שפטיך׃
יבריך אותה ויש־
וישפטיך׃ א
כיך הוא כי אויתי־
ין ויישוטט הכל כ
כעיט ויישלם אחרם
בכפי חשבוט והכלוט
לשון הוריה ויתן׃
היין אויתי־
טופט יבריך ואויתי־
כחך היין האויות שכל
וישפטיו יבריך ואויות׃
נפש כל חי כי
ביך יבריך ולאוך יי
ויויך רחם על פלויות
יעין יוך ותאויר־

ויבנו חיכלוי וישבו
ויעלו מן הגולה אל
ירושלם ויהודה איש
לעירו׃ ויבאו עם
זרובבל ישוע נחמיה
עזריה רעמיה נחמני
מרדכי בלשן מספרת
בגוי בגוי בגוי
בגוי בגוי בגוי
בגוי בגוי בגוי

ושר הוא יעזור
את הסדר
הזה לקיים ולשלום ולטוב

המזון הזה יסעדנו לחיים טובים
המזון הזה יזכינו לימות המשיח
לחיי העולם הבא ולגדולת ישועות
ולכל ועשה חסד למשיחו לדוד
ולזרעו עד עולם עושה שלום על
כל העולם כולו הוא ישעה שלום עלינו
ועל כל ושר ואומרו אמן ׃

תפילה קצרה ׃

זה

אבות ובחורות הטף
הכינונו יי אלהינו ׃
לשמע תחנתך ולעלות
לבבינו לירושתך ותפלח
לכל עוונותינו וליהיות
גאולים ורחקינו ואומללו
ושלנו על שמך שנ
ישבוטו ועל הישמעים
תנין ידך וישוחון מי
כמוך בנעים עריך

בעזרת
שמיך
ושמי
ראובן
מקבץ

וכתיקון היכל ואנוחת
קדן לחזר שבירך ועמיך
נר לבן יצי וישיחך
שרפנקדש ואותה העלה
בית אותי יי טוביע תפלה ׃

ויגה ויוחים וכיבת
כהנים ׃

וזה ויעזן יה כיכו טל טוביע עשרה
ברכת ויעלה ׃
ב חוך אותה יי אלהינו
ואלך העולם אשר
קדשת מיטו ויצוו על
ודקדן ויעלה ׃
ברוך אתה יי אלהינו ואלה
שעשה נסים לאבותינו
בימים ההם ובזמן הזה ׃
ברוך אתה יי אלהינו
ואלה שהחייטו וקיימטו
והגיענו לזמן הזה ׃

ולמחר קדושת
ויעלה
אלוה

ב חזק את יהושע
וצוה משה את יהושע
ויבוא וחזק את ידיו
והעמיד את נקיותיו
והעבירו את ידיהו
והושיעם ועזרו לכל אויבי
כי הנפיל לעיניו ויסר
וכל אויביהם הפיל חרבו
לפי חרב ׃ אשר הצילו
ותחיו מטות וכל רכב ׃ ז ז
החזקה רכבו ופרשיו ׃
ב כן אשר ידין אתכם
בדין וכרשו אתכם בדין
ולכל אתכם בדין והם
והוריתי אתכם בדין ׃
ויועיל ויסכן שלכם
בדין ועתיד החיות
אתכם בדין כי יי׳
ויחזיק הרחים ז ׃
על רכבו ופרשיו

א
ויאמר

ויתיצבם הנה אחרית
ויום ודבר ויניה ועדכה
ואזור ויתנם כל יחזן ׃
רפואה ׃ כו ׃ ז

התעלף כיכיות ויאמר ׃
ב יי׳ יהיה והוא
אשר הוא עבר לפניך
והתעלף כיכיות ז
והכיה תמלין ויאמר
ב יי׳ יהיה והוא אתך תמלין
כוח ויניח על ויטת
תמלין ב ותמלת ויטה ׃
ב יי׳ יהיה אשר
הכו על הטבילה ז ׃
כטרחין אדם ורון כטבה טובה ורון
אפילו ואוה מעריס מום כון כלה
ויכד כ אויה יי׳ יעבר
את האדם כחכמה
עד ויפלין לעשות ז
ב אויה יי׳ הכו עניים ז

הרואה חכמי ישר׳ אומר

כן יתן חלק וחכמתם
ויריאתן׳

חכמי אומות העולם אומר׳

כך יתן חלקו ומחמד
ובשר ודם׳

הרי אלעזר ישר׳ אומר׳

כך חכם החזיק ן

הרואה מתי ישר׳ כשהוא אומר

כך מיכאל בשלחנך

כשהכן אומר כך היין האומת ן

כך חיין האומת ן

הרי סח עים כשהכן אומר׳

בית ואיזים יפח יו ויאל׳

הרואה כשהכן גוים אומ׳

ע׳ עקרות יו׳ נקראת
הומין׳

המליך ע׳ של טבת אומר

כאשר אהיה אוקבו

והמליך ע׳ של שבת ן׳

ע׳ של יום טוב ואומר כאשר

ואומר הרחמן הכלי שיהא

ע׳ חלך עאזין כן׳

הרואה קדית טוען

כן אשר אהיה אוקבו

הנכנס ושן על ויעתן ואומר׳

אדם׳

טובות והטת והן מי
בחיות טובות ואילטת
כשהוא כלום ובחיו בו

כך שלא חיסר

הרואה אילטת כחי עסן

כך חד טכסה ו׳
משלהן׳ ל

ואילטת טובות אומר׳

החיה כחיות טובות ואילטת
אוקבו לקבוע ודומיה׳

בפיהן כתן ואומר כאומה

טל ואינה׳ העושה ודומה ודומה

כן להקריב חלה ן
ובפסח אומ׳ להקריב חלה

כך אשר אהיה אוקבו

הטעון חלה הן העיסה ואומר חלה

כו יהי חסדך יי עלינו
כאשר יחלנו לך׃
אלהינו ואלהי אבותינו
אל יעלו כי טוב
כו ואמור והיו לרעון
כז ואמור העה לי אות
ולא יתן שורר יתר
יי שורך יי ינילך
על יד ירכך ; יי יטור
יצאתינו וכואתינו לחיים
ולשלום מעתה ועד עולם ;
יי יטך אפקדון רוחי ;
פדיתה אותי יי אל אמת ;
ואמור ואמרו יכבד ;
ואשתחוה
ואשתחוה שוטטי
ושכמת אלהים על אשתי ;
ואשתעלך קדמי יי ;
ואבעי קדמיכון יי ׃
אלהינו ושלום כו שורר
עמנו אמן׃

עירובי חצירות

ידוע אבל בית שבשבונה קורין
ושטה שנה ולא חורין שלשה
שורי חשנה לשנה ושנת העל
העירוב ישורר יכה טעם ואחר
יסיר לעשות עירוב אחר שחשכו
מעיב עובת סדיך ואמרה
כהילכתו כבתחילה ואפה ואפו
רבים כרה מעל כתפים יקדים שחרית
ואל אחר ואחר קדיש ופרוך
ואחה יקדם השנה ויברך עליה
ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר קדשנו
במיצותיו וציונו להניח
עירובי חצירות ;
וידוע שכל אדם או אדם אחר
ואשתר ולא אזכה אני על ידיכם או
אעשי טשנה זו עבית פלוני
עד מלוני בית שיחם סוחנים עלי
ויצאין על ידי עירוב ;
ואלטרו ולשפקו ולעשיר
אפית לחית ואשיר

עי׳ חיב
בלין יבא
עירי ולא

לחיים ואביה לחיים ואחיה
לבית ואביה לבית ואחיה לבית
ואביה לבור ואחיה לבית
ועליה ותחתיה ואתחוניה
לעלית ואזוית לחוית ואפשות
וכל אחת ואחת לשמחת אחרים
ולא ישר הדרים בעיר הזאת

עירובי תבשילין

יקח ואפו בית ובית
חצירך של בשר ובב
ישלו או דגים חגים
ויבשלו ים חורין ויום
ואלו ויעיח בכלי
אחד ויכיר
בין אלו
העולם אשר קדשנו
במצותיו וציונו על
מצות עירוב
יהא שיתן לאפו
ולבשולו ולטמון
ולשמור ולעשות כל צרכינו

ב תבשילין כשיי

ולטמון

עירוב תבשילין

מיהו יהא לו שרי לאפויי ולבשולי ולטמון
ולעשות כל צרכיך מיומא טבא לר"ה ולשבתא
לר"ה ולכל השנה לאתרא הדא ׃

ולא ישר הדרים בעיר
הזאת ׃ וין יוהאו טבאן
לטבחא ׃ ושים העירוב במקום
שהוא שהוי עד לאחר יום טוב ׃

כי מיקלע יום טוב ביום ו׳ וזקף ב

ליל

אימעה עשר יקח בעל
הבית כלי ובתוך תוך
כאן ויבדיל ויכי

כאן ׃ אתיב אור העול
אוקמו על סיעת חורין ׃

ולאחר הבדילה ויעבה טוה חתיכת
כדי שיוכיר לאחריתו חטמון ׃
וכטהוא וכעבו כתחילת
שעה שש ויבדיל הכי
ברוך אתה ׃ אחינו מלך העול ם
אשר קדשנו במיניותיו וציונו
על ניעור חמיץ ׃ ואוקי ליה
כל חמירא דאיכא בביתא
דלאו חזיתיה ולאו חזייתיה
דלעינא ולאו ידעינן ביה ליכטל
ולהוי הפקר כעפרא דארעא ׃

ושורף מיד חמיץ

כל חמירא דאיכא בביתא הדין דלאו חזיתיה ולאו בעיתיה דלעינא ולאו ידעינן ביה ליכטל ולהוי הפקר כעפרא דארעא ׃

תבשילין

גפן חדש א׳

זמן נטילה א׳

ירחות יהודה

וטהל ובעה

עניין כסיו א׳

ושתה נטילה

שלימה ומועדיו

ופרס זכירה

יהל עזיו וחסין

נחור יטבל

כרך סעד

בשע ומפטיר

ונטל

כוס שלישי ומזון

ימיני והלל

הגדול

ערב פסח

כשבאין ויכיח הכנסת

יעריך לכל אחד ואחד

ד׳ כוסות ויברך המוציא

על כוס ראשון קידוש

היום אם פסח ביום כן

מכיר ברוך אתה

ה׳ אלהינו מ׳

מלך העולם בורא פרי

הגפן ברוך אתה

ה׳ אלהינו מלך העולם

אשר ברא אלהים לעשות׃

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה׃ וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃ ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם טרם כל הבריות׃

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר ברא כל עמל ומעשה ותכלית כל צבא השמים והארץ׃ וקדשתו מיתתינו׃ ותתן לנו יי אלהינו ב

אשר ברא כל עמל ומעשה ותכלית כל צבא השמים והארץ׃ וקדשתו מיתתינו׃ ותתן לנו יי אלהינו ב

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי׃

ואחר כך יעשה הפייט כהלכתו׃

כמוהכה שבתות ומועדי
ומועדים לשמחה
חגים וזמנים לששון
את יום השבת הזה
ואת יום חג המצות
הזה זמן חרותנו
כמוהכה ומדרש הודש
זכר ליציאת מצרים
כי בנו בחרת ואותנו
קדשת מכל העמים
שבת ומועדי קדשך
בשמחה ובששון הנחלתנו
ברוך אתה יי
מקדש השבת ישראל
והזמנים

ב ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם שהחיינו
וקיימנו והגיענו לזמן
הזה ׃ ועתידים כמו שיהיו ך

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם בורא
פרי הגפן ׃

ב ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם המכדיל
בין קודש לחול בין אור
לחושך בין ישראל לעמים
בין יום השביעי לששת
ימי המעשה בין קדושת
שבת לקדושת
יום טוב הבדלת ואת
יום השביעי לששת
ימי המעשה הבדלת
וקדשת את עמך
ישראל בקדושתך בין
אותה יי המבדיל בין
קודש לקודש ׃

ב ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם שהחיינו
וקיימנו והגיענו לזמן
הזה ׃ ועתידים כמו שיהיו

ויתן יהודה עם יהושפט לכולם המשרת
לבני כיתו ׃

הא

וקעהד ו יון ך הידוט
ג ר ה הכלה
ל זין טחייט וכול
וטטל ודון ויעזה בקעיה
ותסת ויהות שקו וטכאו
ואפאו אן הדמולאו
ו ב ויים רן אן כטר
ומיה אן כטר ומיה
וטטל הוייה ראשונה ומת
וטיע אותה לשנים
ונותן חיניי בין שתי
השלוחות וחניוה
תחת הויתה לפידון
ויהי אפאו אן הדמולאו
ויטכו בחרוסת ויכך
כרו את ו ה ולד
הזו כורו פי האדמה"
ויאכל ויק לכון ויסיר הדחץ
ין הדעריה ו ובחנה
ויאמר

ואחזו עניו ראובן
אכהתנו כאיעאו
דויעריס ל הכפין
ייתי ויכול ל דעניך
ייתי ויפסח השתאו
הכאו לטנה הכזה
כאיעאו דישבאו ה
השתאו עבדי לשנה
הכזה כני חורין
ודוזבן כוס טיע :

מרח נשתנה
הלילה הזה
מכל הלילות טכל
הלילות אין אוכלין
חמין ומיצה הלילה
הזה כלו מיצה

שכבו הילות אות א׳
אוכלין שאור וקדות
הילוך חמר ושר
שכבו הילות אות ב׳
אוכלין חיי כזין לטבל
אוכלין מעם אחות
הילוך חמר שתי פעמים
שכבו הילות אות ג׳
אוכלין בן יומן מן
יסוכין הילוך הזה
כולו יסוכין׃

עברים היינו לפרעה

כמיעים ויוצאנו
ה׳ אלהינו משם מד
חזקה ובזרוע שויה
ואילו לא הוציא הקב״ה
את אבותינו ומיעי
מי אות כניט וכני
במט והשועבדים
היינו לפרעה במיעי
ואפי כולנו חכמים

כולנו נמונים סולנו
זקינים כולנו יודעים
את התורה ומצוה
עלינו לספר ביציאת
מיצרים שכל המספר
ביציאת מיצרים הרי
זה משובח׃

מעשה בר׳

אליעזר
ור׳ יהושע ור׳ אלעזר
בן עזריה ור׳ עקיבה
ור׳ טרפון שהיו מסובין
בבני ברק והיו מספרין
ביציאת מיצרים
אותו הלילה עד ש
שכאו תלמידיהם
ואומרו להם רבותינו
הגיע זמן קריית
שמע של שחרית׃

אמר ר׳ אלעזר

בן עזריה
הרי אני כבן שבעים

חכם
הוא שיודע
העדות והחוקים וה
משפטים אשר
יהוה ציוה אותנו
ואתה תורה אותו
כהלכות הפסח עד
אפיקומן׃

רשע
הוא שיודע
העבודה הזאת
לכם ולא לו ולפי
שהוציא עצמו מן
הכלל כפר
בעיקר ואתה
הקהה את שיניו ו
ואמור לו בעבור זה
עשה יהוה לי בצאתי
ממצרים לי ולא לו
ולולי היה שם לא היה

טעה ולא זכיתי את
שתי אזניך מצות עד
שיהיו כלות עד
שתרשה בן חורין
שנ׳ ושמן תזכור את
יציאתך ממצרים כל
ימי חייך ימים
ימי חייך הימים
כל ימי חייך הלילה
מכאן אומרים
ימי חייך העולם הזה
כל ימי חייך להביא
ימות המשיח׃

ברוך
הוא
ברוך שנתן תורה
לעמו ישראל ברוך הוא
כנגד ארבע בנים
דברה תורה אחד
חכם ואחד רשע
ואחד תם ואינו
יודע לשאול׃

יעקב ואת עשו ואת
ואתן לעשו את הר
שעיר לרשת אותו ו
יעקב ובניו ירדו מ
מצרימה׃

ברוך היוקום
ביום הזה
ביום הזה שהקב
הי עשה את הדבר הז
העשוי כדי שנע
אבותינו מן
הכתוב עונ ומע
תיעלמי ד יקויב
יישר כחכם לאלהם
ועבדים ועינו אותם
ארבע מאות שנה׃

וגם
את הגוי אשר
יעבודו דן א
אנכי ואחריכן יצאו
ברכוש גדול׃

והיא שעמדה
לאבותינו

ויבחר
מנשוה
אנוש על
פי הדיבור ויבו שם
מושב עשו ויהי שם
לגוי וגדול עימהם ורב׃

וירעו
מצריים
אותנו על
פי הדיבור ויבו שם
מושב שלא יהי

ולא שלא אחר
כלכד עשוה עליכן
אלא שכבל דור
ודור עושרים עליו
ומוסיפין והקבה
מיגיע ידים׃

יצא
כדי לבן
הארמי ועשות ליעק
אבינו שמירעה את
עדר את הזכרים
ולבן כדי ועקר
את הכל שנ׳ ארמי
אובד אבי וירד מ
מצרימה אותם על
פי הדיבור ויבו שם
בויתי ועצו ויהי שם
לגוי גדול עימהם ורב׃

וירעו
מצריים
אותנו על
פי הדיבור ויבו שם
מושב שלא יהי

סג ל רבן הוא
הארמי תעלים
ולא הכת תתיין

והשתקע אולי ואוי
כמוהו קיוט ש אוין
ויעזה ויכון אוטר
ועמך כי כמה הי
היעב כמוהו כנען
ועתה ישכו נא ע
עבדיך כמוהו ושון
ויחי שם ואין ו
ואל אלוהי
ישר ויטיונין שם
ואל ועיכום טג ומצ
ישר מין וישריטו ו
ויכו ויעיכוהו כמוהו
היאר ותמלאן המוהו
אוויקס
ורב כויה טג
ורכבה מל
כיטרוח השדה נתתי
ויתיב יהודאי ותכמוהו
בעדי עליים טדיך
נכוט ושעריך יגר

טהרו

ויחבאהו ואות עליום
ועדיה
ויריעך אוחטו
היוטוי
ויעגוט ויחטו עליו
עבודה קשה
ויריעך אוחטו
היוטים
כויה טג הכה נתמ
עתחכוהה ון פן ויכה
וקיה כי תקראנה
אל אחותה ונוסף גם
היוא על שוכויוט ו
ועליהם כטו ושלה ין
היוהין
ויעצרם כויה
טנאוור
ויטיוהו עליו שרי מס
ויסים ואין עטיתו
כסבלותם ויכן ערי
מסכנות לפרעה

את פיתם ואת
ערוסם׃
ויתן עליו עבודה
קשה מיה
טג ויענוהו ויענום
את כני ישר בקיך׃
ויצעק יהוה
אלהי
אבותינו וישמע יהוה
את קולינו וירא יהוה
עניינו את עמלינו
ואת לחיצינו׃
ויצעק יהוה
אלהי
אבותינו כויה טג
ויהי מיים הרבים
הרם ויולת וילד
ויצרים ויאמרו כני
ישר הן העמה
ויקעה ותעל טוועתם
אל האלהים הן העמ
העמה׃

וישמע יהוה את
קולינו
כויה טג וישלח יהוה
אלהים את נאקתם
ויזכור אלהים ברותו
את אבהם ואת
את ויצחק ואת
יעקב׃
וירא את עניינו
זו פרישות
דרך ארץ כויה טג
ויודע אלהים את כני
ישר וידע אלהים׃
ואת עמלינו זו
ענוי ובתים
כויה טג כל הבן היו
הולוד המשוכה תשלי
תשליכהו וכל הבת
תחיון
ראת לחיצינו זו
הדחק כויה
טג ואם ראיתי את

הלחין אשר ויעיים
וחיעים אותם
וירעיאנן
וחיעי
ואן על ידי וחלוך ואן
על ידי שרך ואעלן ידי
השליח אולא הקבה
בכבודו ובעיבורו
טל ועבחתי בחורין
ויעיים ויאחם
ועד בהיה וכנל
אהי ויעיים אעטה
טפטים אני
ושברתי בחורין
ויעיים
אוני ולא וחלוך
והכיתי כל כסר אני
ולא שרף ובכל אהי
ויעיים אעטה
טפטים אוני ולא אוני
הוא ולא השליח
אוני הוא ולא אחר

בלה מ"ק
והסתי ס
בכור
ב

בר אמיח

חזקה כשיד יכון כל העו
זן הקבי העולמים כיטור ל
ויעיים ידעו עין
יתמעים אלפים
יבבכך טל וחלוקי
הכלה והם וחלוקי
זיעה והם וחלוקי
אוט והם וחלוקי
בית מלך וחלקי
ויתך ויתך וחלקה
אוחזת ולי טהואן
לחוה אותם אוחזן
ופעו לחנן טל עולם
העולמים ועשוך
ויבוע אוי להם
הניחו לי ואעטך
ליטן בני אחרון לך
לפנין יהן טל עולם
והלא חלך בחנך והם
טוכיח בעולמך כשה
יוחי ולחוחזה עבדיו
וידעין אותן כי
טל ויעיים אעטר
כאפס ואתה חלך
וחלקי הוולכים הקשה
יהן הוא טאוחזת ל
עבדיך והם כני פיתן
ניהו נעלמה קדוה
כויעיים אוי להם
סניהן לי טאוין ואעטר
שהקדוה עדי טאוה
אוני כעיניהי ואעטה
כקדוה כויעיים

ובזרוע נטויה

זן הקחוב

כמוה שלם ואיתנו טלופה

בין נטויה על יחט
ויטלים ׃
ובמורא וקלון
ושלוי ׃
שמינה כויה שכ״ן
המסק ־ הים לכן
לחית ו״ו ויקבו״ו
כוסות כאותכך
וכרופתים ובויחויה
כד חדקה וכזיע ג׳
נטויה וכרויאוים
וכוים קל אטר עשה
לכם ׃ קיכם כויה
כויניים לעינך ׃
ובאותות זה
היטה
כויה שכ׳ ואת היטה
תדח כדיך אטר
תעשה ם האותות ׃
ובמופתים זה
הדם
כויה שכ׳ ונתתי ומופ׳

ומופתים כשאיט
וכאזיין דם ואש ות
ותמירות עשן ׃
רבך אחל פד
חדקה שת ס׳
וכזיע נטויה שתי ס׳
וכזיאו וגדול שתי ס׳
וכאותות שתי — ס
וכרופתים שתי — ס׳
אילן עשר ויכות
שהם
הדקה על האויביים
כויניים אילו הן ׃
דם ׳ ונכזיע כנים ׃
עיוב ׳ כני שחין ׃
ברד ׳ ארבה ויכת
בכורות ׳ י יהודה
היה טתן כתן סויניס
ריבך עיר באחב ׃
׳ יוסי הגלילי אומר ׃
ויגיון

בְּמִצְרַיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ
אֲשֶׁר
וְאֶת הַחֹשֶׁךְ וַיֶּאֱמַץ
אֶל פַּרְעֹה וַיִּבְעַר
הַיָּם הַיְמָּה וְעַל הַיָּם
וַיְהִי הַיָּם אֲשֶׁר וַיָּשֶׁב
שָׁטַר אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה
אֲשֶׁר עָשָׂה וַיַּאֲמִינוּ
וַיַּאֲמִן הָעָם אֶת וַיָּ
וַיַּאֲמִן כִּי וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
עַבְדּוֹ

כְּמַהּ לְהוֹ מַיִם עֵשֶׂר
עֵשֶׂר וְשֵׁבֶת
אֲשֶׁר וַיַּעֲתֵּה מַיִם
לְהוֹ עֵשֶׂר וְשֵׁבֶת וְעַל
הַיָּם לְהוֹ חֹמֶשׁ
וְשֵׁבֶת

ר עוֹעֲדִיה אֲשֶׁר
וַיַּעַן טַל וַיְהִי

וְהָיָה טַל הַבַּיִת הַלְּכָה
עַל הַמַּיִם מַיִם
הַיְתָה שֶׁל חֹמֶשׁ וְשֵׁבֶת
טַל יִשְׂרָאֵל כָּם חִזָּן אֲשֶׁר
עַבְדּוֹ וְעַם וַיְהִי
וַיִּשְׁלַח וְאֵלֶּה וְעַם
אֲשֶׁר וְאֵשֶׁר וַיְהִי
מַיִם לְהוֹ אַרְבָּעִים
וְשֵׁבֶת וְעַל הַיָּם לְהוֹ
וְאֵלֶּתָם וְאַרְבָּעִים
וְשֵׁבֶת

ר עֲקִיבָא אֲשֶׁר
וַיַּעַן
טַל וַיְהִי וַיְהִי
טַל הַבַּיִת הַלְּכָה עַל
הַמַּיִם מַיִם
הַיְתָה שֶׁל חֹמֶשׁ וְשֵׁבֶת
טַל יִשְׂרָאֵל כָּם חִזָּן אֲ
אֲשֶׁר עַבְדּוֹ וְעַם
וַיְהִי וַיִּשְׁלַח וְאֵלֶּה
וְעַם אֲשֶׁר אֲשֶׁר עַבְדּוֹ
שִׁתִּים וְעַם שָׁלַט וַיְהִי

ויכתב וישלחת אל
ואחרי יעים חויש
שויור ועתה חויש
לכו חוישים ועליהם
לכו ויאתים וחוישום
ויכות

כמיד

ויעלה
טובה
ויקום עליהן
הויניהן ויוינים
עשה כהם טפטים
עשה כהם טפטים
עשה כמוהים
עשה כמוהים
הרג כהמים
הרג כהמים
נתן לנו את ויוינם
נתן לנו את ויוינם
הרע לנו את היום
הרע לנו את היום
העבירנו כתוכנו כויכה

ויכה

העבירנו כתוכנו כויכה
שוכב עירנו כתוכנו
שוכב עירנו כתוכנו
סיפך עמי כמך אוי שלג
סיפך עמי כמך אוי עונה
ואוכלנו את היין
נתן לנו את השבית
נתן לנו את השבית
היכנו לפני הר סיני
היכנו לפני הר סיני
נתן לנו את התורה
נתן לנו את התורה
הכניסנו לארץ ישוב
הכניסנו לארץ ישוב
בנה לנו את בית הבחירה

עלה

חזות כמה
וכמה טובה
כמוה ויכוכיות לו
ויקום עליהן הויניהן
ויוינים ועשה
כהם טפטים וכמוהים

והיה כטהרתם ונתן
את מוסרם
והקיע את היום
והעבירו בתוכו מי
ושיקע בתוכו
ופיקה יעוכרו מיכי
ארבעים שנה
והאוכלו את היין
ונתן לו את השמח
והיו כבני הרשעי
ונתן לו את התורה
והכניסם לארץ ושלי
ובנה לו את בית
הבחירה כמי שלכו
עשותיהן

רבן ויליאל אומר
כל שלשה אומר
שלש רגלים אלו
בפסח לא ייצאו ידי
חובתן אלו הן פסח
ומצה ומרור פסח
שהיו אבותינו אוכלין

מצה זו שאנו
אוכלין על
שום מה על שום
שלא הספיק בצקת
של אבותינו להחמין
עד שנגלה עליהם
מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא
וגאלם שנאמר
ויאפו את הבצק א
שאשר הוציאו ממצרי
עוגת מצות כי לא

חזיון כי ונרשו ויהי
ויוציאם ועם יכדה
לא עשו להם׃
מדבר זה טיונן
אוכלין על
טוס ויה עלשום
שוידו היינייס
את חיי אוכותינו כו׳
בויניים שנ׳ ויוידו
את חייהם בעבודה
קשה בחומר ובלבנים
וכל עבודה בשדה
את כל עבודתם אשר
עבדו בהם בפרך׃
בכל דור ודור חייב
אדם להראות
את עצמו כאילו׳
ויצא ויוציים שנ׳
והגדת לבנך ביום
ההוא לאמור בעבור
זה עשה ו׳ לי בצאתי
מיצרים׃

לא את אבותינו
ואת הקבה
בלבד אלא אף אנו
אותנו גאל עמהם
שנ׳ ואותנו הוציא
משם למען הביא
אותנו לתת לנו את
הארץ אשר נשבע
לאבותינו׃ ויהס הכוסות

ויבוהם כולם ויאמרו כהולם לפיכך

לפיכך

אנחנו חייבין להודות
ולהלל לשבח לפאר
לרומם ולהדר לפאר
לעלה ולקלס למי שעשה
לאבותינו ולנו
את כל הנסים האלו
הוציאנו מעבדות

לחיות ויען לשוחה
ואכל ליום טוב ויין
ומפלה לאור וקול
ויש יעמד לגאולה
ונאוה לכהן טיר ח
חיש הללויה׃

הללויה

הללו עבדי יי הללו
את שם יי יהי שם
מברך מעתה ועד
עולם ומזרח שמש
ועד מבואו מהולל
שם יי רם על כל גוי
יי על השמים כבודו
מי כיי אלהינו המגבי
הושבתי המשפלי לראות
בשמים ובארץ מ
מקימי מעפר דל מ
ומאשפות ירים אביון

ביצאת ישן

מהומרים כית יעקב
מעם לועז היתה
יהודה לקדשו ישר
מהשלותין הים
הים ראה ויסע הירדן
יסוב לאחור ההרים
רקדו כאלים וגבעות
כבני יכאן מהלך
הים מ תנוס הירדן
תיסוב לאחור ההר ם
תרקדו כאלים וגבעות
כבני יכאן מלפני א
אדון חולי ארץ מלפני
אלי יעקב ההופכי
הצור אגם מים
והשיבי עם נדיבים
עם נדיבי עמי ויוש
ושיבי עקרת הבית
אם הבנים שמחה
הללו יה׃

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם
אשר גאלנו וגאל
את אבותינו ממצרים
והגיענו הלילה הזה
לאכל בו מצה ומרור
כן יי אלהינו ואלהי
אבותינו יגיענו לועל
למועדים ולרגלים אח
אחרים הבאים לקרא
לקראתינו לשלום
שמחים בבנין עירך
ושטים מעבודתך ונ
ונאכל שם מן הזבחי
ומן הפסחים אשר יג
יגיע דמם על קיר מז
ויזכה לרצון ושמ
לך שיר חדש על גאולת
ועל פדות נפשינו מיד
אתה גאל ישראל׃

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם
מוצי פי הגפן׃ ושתה ושלש׃ כוס שני
וטהרנו ויהיה ויביאנו
כאן יי אלהינו מלך העולם אשר השיב כל אחד לעירו׃

ויקח אחת מן המצות
השלמות ויברך עליה כאן
אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ׃
ולא יאכל עד שיברך על
הטמורה שתים כנגד שתי
ויברך עליה כאן יי אלהינו מלך העולם
אשר הקדשנו במצותיו וציונו על אכילת מצה׃
ואוכל שתיהן ביחד ויש
לתן ך ן יקח הכעירה
שכח הזכרת שקרי לויטוקי
ויעמד בחדוות ויברך עליה
כאן יי אלהינו מלך העולם הקדשנו במצותיו וציונו׃
ואוכל ויש לתן ך ואחריך
יטול ואוכל שליטית השלשה
ולוטוי עזרה ואוכל שתיהן
ביחד ולא יטעם ולא כלום
ואומר אחר הקדש כהלכה׃ עד הכא׃
ויש לתן׃

שופטים

חויתך על העם
אשר לו ויעזך ועל
המלכות אשר
כשוך לו
קיימו

תן כבוד על חסרך
ועל אמיתך לאל
אמרו הגוים איה
נא אלהיהם ואלהינו
בשמים כל אשר
חפץ עשה עצביהם
כסף וזהב מעשה
ידי אדם פה להם ולא
ידברו עינים להם ולא
יראו אזנים להם ולא
ישמעו אף להם ולא
ירוחון ידיהם ולא ימישון
רגליהם ולא יהגו בגרונם
כמוהם יהיו עושיהם
וכל אשר בטח בהם
בית ישראל בטח בי
עזרם ומגנם הוא
בית אהרן בטחו בי

עזרם ורגנם הוא
יהוה כעזו כי
עזרם ורגנם הוא
יהוה זכרך יכרך
יכרך את בית ישר
יכרך את בית אהרן
יכרך יראי יהוה
עם הגדלים יוסיף
עליכם עליכם ועל
בניכם מבורכים אתם
ליהוה עשה שמים וא
השמים השמים ל
יהוה והארץ נתן לבני
אדם לא המתים
יהללו יה ולא כל ירדי
דומה ואנחנו נברך
יה מעתה ועד עולם
הללו יה

אהבתי כי

ישמע
יהוה

את קולי תחנוני כי

מה אשיב

כי טוב

כי לעולם חסדו

חורו כי טוב

כי לעולם חסדו

יאמר נא ישראל

כי לעולם חסדו

יאמרו נא בית

כי לעולם חסדו

יאמרו נא יראי

כי לעולם חסדו

מן

טוב לחסות בי׳ מבטוח בנדיבים
כל גוים סבבוני בשם
׳י כי אמילם חזקי
ויהי לי לישועה
חל ישועה וישועה כי
כימינך ינידים ויין
עושה חיל וימין ע׳ עו
עושה חיל ואומרה
כי אחיה ואספר מע
ישרשה יה יסור יסר
יסרני יה ולמות לא נת
נתני ביחו׳ לשערי
יפתח אזכה בם אודה
יה זה השער ל׳ צ
יצדיקים יבאו בו
אודך כי ענית ותהי
ל׳ לישועה
אבן מיאסו הבונים
היתה

כבונים
כבונו
בשם
׳י
כי
אמיל
סבוני מרבדים
רועפו באשו
קדרים בשם
כי אמילם
לחש

היתה לראש פינה
מאת ׳י היתה היא
נפלאת בעינינו ׳ה
זה היום עשה
׳י נגילה ונשמחה בו
זה היום עשה נגילה ונשמחה ט׳

אנא ׳י
הושיעה נא׳

אנא ׳י
הושיעה נא׳

אנא ׳י
הצליחה נא׳

אנא ׳י
הצליחה נא׳

ברוך הבא בשם
׳י מבית
׳י ויאר לנו אסרו חג
בעבותים עד קרנות
המזבח אלי אתה
ואודך אלי ארוממך
הודו ל׳ כי טוב כ׳ ׳

ס ומעלן הלן ׳

יְהַלְלוּךָ יְיָ כֹּל מַעֲשֶׂיךָ
וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכֻה עֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ
וְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּם יַחַד
וְיַשְׁכִּילוּ וְיוֹדוּ וְיָרוּמוּ וְיַעֲרִיצוּ
וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ
כִּי לְךָ נָאֶה טוֹב לְחַדֵּשׁ וְלַחֲזֵר
וְטוֹב נַעֲנֵס וְנַעֲלֹף אַתָּה יְיָ
מֵאָז וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל
וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ
וְנוֹשִׁיעַ כָּל חַי כְּאָמוּר נַעֲנֵס
עֶזְרַת אֵל מִי הָעוֹלָמִים
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיִּזְכֹּר יְמוֹת עוֹלָם

אָז יוֹם נִסִּים
תְּהִלּוֹת לְיְיָ

בְּיוֹם שַׁבָּתוֹת וְיוֹם טוֹב
זֶה לְיְיָ

גְּדֹלָיו נִיחֲתוּ כְּנֹחַ
וְיְיָ וְיְיָ וְיְיָ

רְעֵנוּ אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
וְיִשְׁמְרֵם כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ
וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם
פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ
וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן
צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו
וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו
קָרוֹב יְיָ לְכָל קוֹרְאָיו
לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶּאֱמֶת
רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה
וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו
וְאֶת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד
תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי
וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
הַלְלוּיָהּ

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְיָ
יַשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ
אַשְׁרֵי שׁוֹמְרֵי מִשְׁפָּט
עֹשֵׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת
זָכְרֵנִי יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ
פָּקְדֵנִי בִּישׁוּעָתֶךָ
לִרְאוֹת בְּטוּבָה בְּחִירֶיךָ
לִשְׂמֹחַ בְּשִׂמְחַת גּוֹיֶךָ
לְהִתְהַלֵּל עִם נַחֲלָתֶךָ
עִם אֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ
הֶעֱוִינוּ הִרְשָׁעְנוּ
עֵין רָאָה וְלֵב נִשְׁבָּר
הוֹשִׁיעָה נָא יְיָ
כִּי אֵין חֶסְרוֹן לְיִרְאָיו
אַךְ קְדוֹשִׁים יִרְאוּ אֶת יְיָ
כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ
וְדוֹרְשֵׁי יְיָ לֹא יַחְסְרוּ כָל טוֹב
הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

יג ויהי כשומרו וכו׳ אותו
בחדי וגם לילה ה
ויהי כחצי הלילה׃
ק יהי יום אחד לאחד יום
ולא לילה׃
ר ם הודיעם לך יום
ואין לך לילה׃
ש והיום הקדר לעיר
כל היום וכל הלילה׃
ת אחד כיחד יום תחנה
ויהי כחצי הלילה׃
וילו שי״ן׃

אומיץ

ובחיתוך הפלאות פסח׳

ב ישוט כל חוצותיך
נשחיות פסח׳
ג ויהי לאחזתי חיטת
ולו פסח׳ ואוריתם זכה פסח׳
ד ויתן דמדמה כחוסר
ויום המסיו׃
ה מעיר עיניהם עוגות
ויעטיר במסיו׃
ו אולי הבדי ירון זכר
לשור עיר פסח׳
ואוריתם זכה פסח׳
ז ועתו סרוחיים והלע
והטו כחוט פסח׳
ח והלוט ויהם ואיטית
אפה בחיו פסח׳
ט אוטאות אחזיות וחוף
וטף בעמיד בפסח׳
ואוריתם זכה פסח׳
י ה ישוט כל חוצותיך
כלו טיהור פסח׳
כ מיר על כן בעור פס
פסחיה כדם פסח׳
א הלתי ותת ויטויתך
לכוש בפסחי כמעיו
ואוריתם זכה פסח׳
ו כוכיך [illegible]
בעתותי פסח׳
ג שוחיות אחזיות ויעלו
שעוים עתיד בפסח׳
ט ויעו [illegible]

כידה יקוד פסח

ואומרים זכר פסח

ע וד היום בנוף לעמוד

עד נעה עונת פס ח

צ סיד כתבה לעקר יקו

יג פה היעמית עיוד שולחן

בפסח ואומרים זכר פסח

ק הל מעשה הדפה יעמ

שלש בפסח

ר אזן ואבית יעוץ ושומת

בעון הודשים בפסח

ש ידי אולה רגע תביאו לע

לעולמים בפסח

ת עוד יוד תיום ומיגר

כלו ומקדש ומג בפסח

ואומרים חמד פסח

כי לו נאה

כי לו ואתה [illegible]

[illegible]

כי לו נאה כי לו ואתה

עזוז כי לו ואתה פחור

כי לו נאה כי לו ואתה

[illegible]

כי לו נאה כי לו ואתה רעוא

כי לו נאה כי לו ואתה

כי לו נאה כי לו ואתה

כי לו נאה כי לו ואתה

כל

משח

אנטיוכוס איש
סוכו
היכל וישוראון היכיוק
הזאו היה אוור אל
תהיון כעכים הישוושין
את היכ שלא לקל ויגת
לקל פיס אלא היו כ
כעכים הישוושין
את היכ שלא לקל פיס
ויהי ויאמן שויים עליכ׳
רבי יוסי אוו בן יועזר
איש צרדה ויוסף בן
יוחנן איש ירושלים
אוור קבלו מהם יוסף
בן יועזר איש צרדה אומ׳ יהי ביתך
בית ועד לחכמים והוי
מתאבק בעפר רגליהם
והוי שותה בצמא את
דבריהם׳
יוסף בן יוחנן איש
ירושלם אומ׳
יהי ביתך פתוח לרוחה
ויהיו עניים בני ביתך
ואל תשיחה עם האשה
בשעת אישה אל ואפי׳
בשעת חבירו ויכאן א׳
אומרן חכמים על האשה
שיחה עם האשה ערום
רעה לעיניו ובטל מ׳
מדברי תורה וסופו נ׳
יורד לגיהנם׳
יהושע בן פרחיה
אומ׳ עשה
לך רב וקנה לך חבר
והוי דן את כל האדם
לכף זכות׳ נתאי הארבלי
אומ׳ הרחק משכן רע׳
ואל תתחבר לרשע׳
ואל תתיאש מן הפורע׳
יהודה בן טבאי
ושמעון בן ש
שטח קיבלו מהם
יהודה בן טבאי אומ׳
אל תעש כעורכי הדיינים

ויטהרו כעלי זיגים עד
עוזרים לפניך יהיו כל
בעיניך כישעים וכט
וכשעבטיים ולפניך
יהיו כעיניך כחכמין
כשקבלו עליהם את־
הדין׃
שיעון בן שטח אומר
הוי מרבה לחקור את־
העדים והוי זהיר
בדבריך שמא ומתוכם
ילמדו לשקר׃
שמעיה ואבטליון קבלו
מהם שמעיה אומר
אהב את המלאכה ושנוא
את הרבנות ואל תתי
תפתעו לרשות׃
אבטליון חכמים אומרי
חזרו בדבריכם שמא
תחובו חובת גלות ותגלו
למקום מים הרעים
וישתו התלמידים

פרק יחיד׃

וכל
הבאים אחריהם ושתו
ונמאסו עם שתיית
ותתחלל׃
הלל ושמאי קבלו מהם
שמאי אומר הוי מתלמד
מעט אהבן את־הבריות
וחזק שנאת אותם
את הרבנות ומקרבן
לתורה׃
הוא היה אומר עשה שמך
אבד שמך ואל תוסף
ומוסיף יסיף ואל תגל
קטנה היום ואשתתיק
כתגלה חלף׃
הוא היה אומר אם אין
אני לי מי לי וכשאני
לעצמי מה אני ואם
לא עכשיו אימתי׃
שמאי אומר עשה
תורתך קבע אמור
מעט ועשה הרבה והוי
וקבל כל האדם בסבר

בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים׃ ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור׃ וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד׃ ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃ ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני׃ ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃ ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃ ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃ ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן׃ ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ׃ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃ ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי׃ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים׃ ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב׃ ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ׃ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי׃ ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן׃ ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב׃ ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ׃ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ׃ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃ ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃ ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃ ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃ ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר׃ ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש׃ ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃ ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃ ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃ ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם׃ ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃ על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃

העדים עם היבום
יהיו עדים עליהם
שם טוים טרסת א
אבותם ויבייעתם
ויברקתם עדות ועד
ואותה ועלה אני עליך
שכי הרבה כיולו עמותם
הוו יהירין כי
בישות עיון ויקיבון ו
אדם אלו ויבוך עיניון
ניעון כיוהבון בשעת
הניאוץ ואין עוזרין לו
אדם בשעת רוחקו
הוא היה אומר
עשה ייעוץ כייטך
כדי טיועשה ייעוץ
כייטך כטל ייטך
ויפני ייטך כדי טיכטל
ייעון אחרים ויפני
ייעוץ הוא היה
אומר אל תפרוש עיניך
מן היבום ואל תאמין

בעיניך עד יום מותך
ואל תתן את חבירך
עד שתגיע ויקומן
ואל תאמר רבי שאני
איפטר ישומע וסופו
להשומע ואל תאמר
לכשאפנה איטנה עיר
שוא ואל תיפנה
הוא היה אומר אין
בור יראת חטא ואין עם
הארץ חסיד ואין הבייש
למד ואין הקפדן למוד
ואין כל הירבה בסחורה
מחכים וכנדקם שאין
אנטים השתדל ליהות
איש אין הוא
אומר הוי ולועלת אחת שיפה
על פני החיים אומר לה
על ראשית איטפר
ושון ויטיפר יטופן
הוא היה אומר
ויבה נטלר ויבה רוחה

ז רבה נפשים וריבה ראובן
ז רבה שפחה וריב זילפה
ז רבה עבדים וריב גד
ז רבה נשים וריב כשפים
ז רבה תורה וריב חיוב
ז רבה יטיבה וריב חמיה
ז רבה עיניה וריב תמנה
ז רבה ירחה וריב שלום
ק עה שש טוב דנה לעמיו
ק עה ו רמיי תורה ק עה
ו חיי העולם הבא׳
ר בן יוחנן בן זכאי קיבל
והלל ושמאי הוא הזה
אומר אם למתתה
תוכיח הרבה אל תחזיק
עומה לעמיד כי לבך
נוכיחתה׳
ח ושה תלמידים היה ו׳
ליבן יוחנן בן זכאי
אילו הן אלעזר בן הורקנוס
ר׳ יהושע בן חנניה
ר׳ יוסי הכהן ור׳ שמעון

בן נתנאל ור׳ אלעזר בן
ערך הוא היה הוגה
בתורה של חכמים
ר׳ אלעזר בן הורקנוס
כור סיד שאינו מאבד
טיפה יהושע בן חנניה
אשרי יולדתו יוסי הכהן
חסיד שמעון בן נתנאל
ואחת אלעזר בן ערך
ועין הומתגבר׳
הוא היה אומר אם היו
כל חכמי ישר בכף ואחד
ר׳ אלעזר בן הורקנוס
בכף שניה וכריע את
אבא שאול ושמו
אומר אם היו כל חכמי
ישר בכף ואלעזר בן הורקנוס
עמהם ר׳ אלעזר בן ערך
בכף שניה וכריע את
אומר להם יפאו ראו
איזהו דרך טובה שידבק

כה יהודה ר׳ אלעזר אומר
עין טובה ר׳ יהושע אומר
חסד טוב ר׳ יוסי אומר שכן
טוב ר׳ שמעון התימני
את העולם ר׳ אלעזר אומר
לב טוב אומרים חסן אומר
את רבוני ר׳ אלעזר עזריה
מרביכם שנאמר רבוני
רבכם׃

א״ר להם יבואו ויאמרו אומר
היום ישיר רעה תשתחוה
ויראה החזיר ר׳ אלעזר אומר
עין רעה ר׳ יהושע אומר חסר
עין ר׳ ושמעון בן אונ׳ ר׳ אומר
שלמון הלוה ואינו משלם
אחד לוה מן החזירים כאומרו
לוה מן הישמעאלים שנ׳ לוה
ואינו משלם ויצדיק חונן
ונותן ר׳ אלעזר אומר
לב רחב אומרים חסה אומר
את רבוני ר׳ אלעזר עזריה
כולנו רבינו ורבכם׃

הם אומרין טוב רבי ר׳ אלעזר
אומר יהי כבוד תלמיד חבירך
חביב עליך כשלך ואל תהי נוח לכעוס
וטוב יום אחד לפני משובך
והוי משחרים כנר אומרים טל
חכמים והוי שחוח כנחלתן
טל תכשה שנאמר שנטיתם עטיפת
שועל ועדיין עקיבא ואין
מ דניה טובה אומר׃

ר׳ יהושע אומר עין הרע ויצר
הרע ושנאת הבריות ומבקשין
את החזירים מן העולם׃

ר׳ יוסי אומר יהי מורא רבך
חביב עליך כשלך ויהיו
עיניך לשמוע ואזניך שומעת
דברי חכמים׃ ר׳ שמעון אומר

ואל תהי ישע בפני עינך
עיניך ׃ ר׳ אליעזר
אומר הוי שקוד ללמוד
תורה ודע מה שתשיב לאפיקורוס ודע לפני מי
אתה עמל ומי הוא בעל
מלאכתך שישלם לך
שכר פעולתך ׃
ר׳ טרפון אומר היום קצר
והמלאכה מרובה
והפועלים עצלים והשכר
הרבה והבעל ה
הבית דוחק הוא היה
אומר לא עליך המלאכה
לגמור ולא אתה בן חורין
ליבטל הימנה אם למדת
תורה הרבה יתנו לך שכר
הרבה ונאמן הוא בעל
מלאכתך שישלם לך שכר
פעולתך ודע מתן שכרן של
צדיקים לעתיד לבוא ׃

אור ר׳ חנניה בן עקשיה יגיעה הר׳ ומפני מה
נתקנו ברכות ושמע ק׳ ו׳ תפלה ושמונה
עשרה

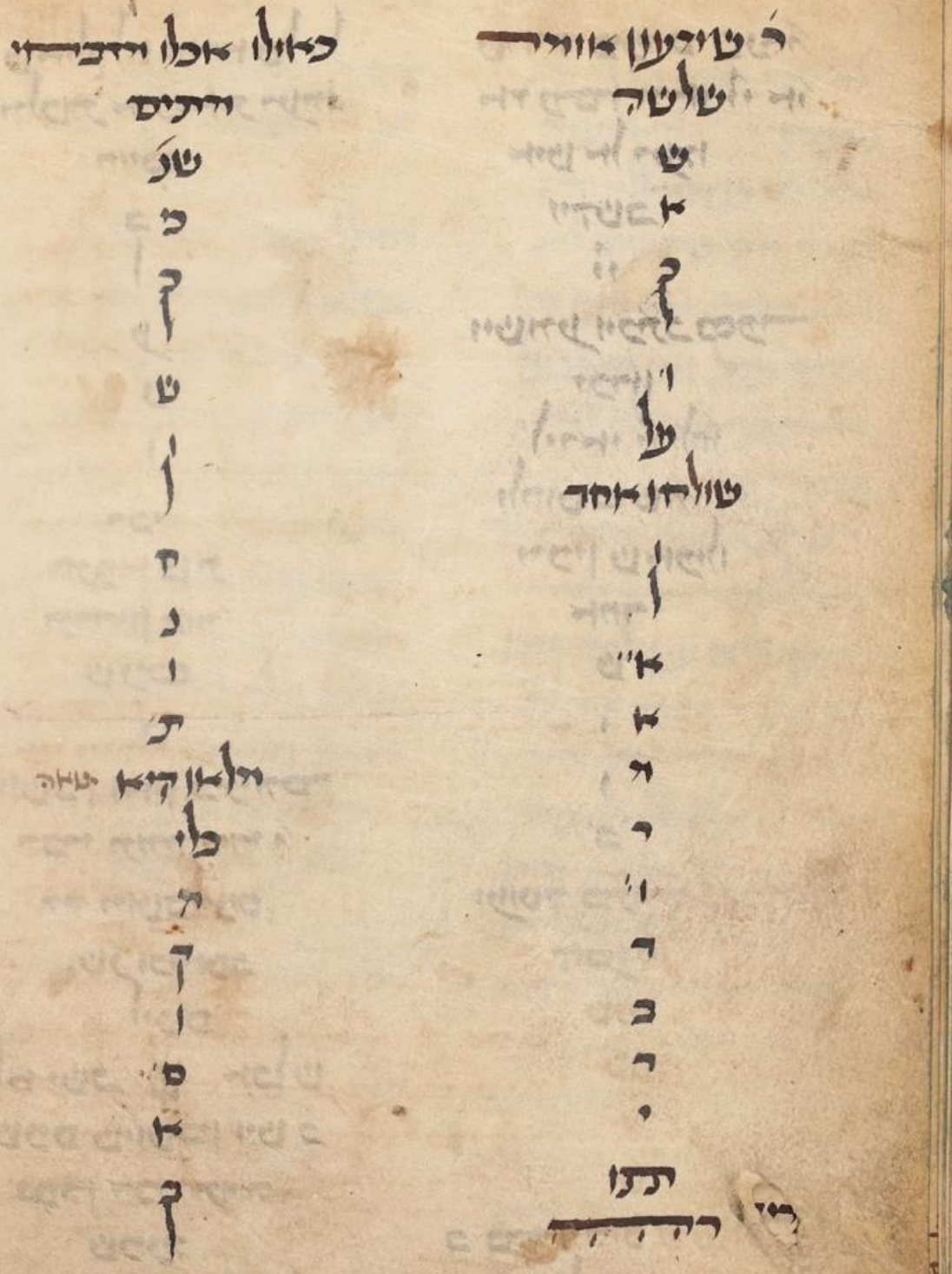
עקביא ב

והלא אומר המתקל ב
כשלשה דברים ואין
אותה בא לידי עבירה
רע ואיזהו בשותה ואין
אותה הולך לפני מי אתה
אותה עתיד ליתן את
החשבון ואיזהו בשותה
ושיכה פרשה ואין א
אותה הולך ויהום עמך
ויהיה ותוליעה ולפני
מי אתה עתיד
ליתן דין והשבון
לפני
מלך מלכי המלכים הקב׳ה ׃

רבי
נחוניא סון
הקנה אומר
הוי ומתקל כשה׳ מה
של תלמוד

טרויה מיהם שנאו
אד נפשו ירא ו אי
איש את רעהו
ויקשב
ו
וישמע ויכתב ספר
זכרון
לירא י ולחו
ולחושבי שמו ג
ימין שאפילו
אחד
ט
י
ו
ב
ועוסק בתורה שהקב"ה
הופך לו
שפ
שנ
י
ש
ב כד וירום מ של
עליו ואמר

טרויה מיהם שנאו
אד נפשו ירא ו אי
איש את רעהו
חיים
ב
א
ע
נ
ו
רבי
חנניא בן
תרדיון אומ
שנים
ט
יושבין ואין ביניהם
דברי תורה הרי ג
זה יושב לימים
שלג ובהושב
לימים
לו יושב אפלט
שנים שיושבין ויש ב
ביניהן דברי תורה
שכינה
ל

ואכל שלשה שאכלו
על שלחן אחד
ואומרין עליו דברי תורה
כאילו אכלו משלחנו
של מקום שנ׳ וידבר
אלי זה השלחן אשר
לפני יי׳
ר חנניא בן חכינאי
אומר הנעור בלילה
והמהלך בדרך יחידי
והמפנה לבו לבטלה
הרי זה מתחייב
בנפשו׳
ר נחוניא בן הקנה אומ׳
כל המקבל עליו עול
תורה ויעבירין ממנו
עול מלכות ועול דרך
ארץ וכל המפרק מתן
עול תורה נותנין עליו
עול מלכות ועול דרך
ארץ׳

ומשלחנו שהיו
שמה׳
השולחן מכפר כמזבח
ודברי אלו כדברי
עליו תורה זה השולחן
אשר וגו׳ אשר תשים
פתח כמזבח וסיים
השולחן ומכפר כמזבח
שהשולחן מכפר
ומזבח כזונה המקבלת
שלשה אחין אחד
אוהב את אחיו ואחד
שונא את אחיו
ואחד נוטל את
השולחן
ר׳ יוסי הגלילי
אומר
משום ר׳ יוסי
ר׳ יוסי הגלילי שמיהו
ואומרים לו הכהן
ר׳ יוסי הגלילי
ר׳ יוסי הגלילי
ר׳ יוסי הגלילי

אכין אליך וכרסי
ויהיו אחד
אין דברין נמחבי ושני
נמחכים פה דכתיב
עמו אכין אליך פלו
בסוף כנסיות כשנדר
: ושם אכין אליך
ומשמך ה׳
כי מיון הכל ויקרין
הוא בזמני היוי
לעניין הנידה שהר
שהתגדב דוד ושרי
שרי לבנות הבית
נתן כמו נתנבו
וכן בכולן הוא אומרו
כי מיוך הכל על אותן
מעשה שקיבלו כאן
ואמר לבנות המקדש
אמרו דוד לפסוק זה
עיר זה הרישה ון
כאילו ותחייב
כנפשו וגם ואין את
ותחייב ואיש כאן
מועל כאן
ושוכח רבי אחד
מהשמים
לפי שהסיח דעתו ממנו
מיהרה עליו
לא שכח השם היכן
שמוח כבר זה כמה ימי
כאילו מתחייב בנפשו
רמיה ושמור נפשך
מאד תקפה
שנתחזקה ונתיקרה
והכבידה עין כאן
חומרא דתקלה
כל שיראת חטאו
דומה
לחכמתו שיתחזק יצר
המשחית והשטן לבוא
לידו ולהטעותו לפי
שיראת חטאו מרובה
ואין בו ראיה ואין
שניהם רוצה ואין
שטנים ון מתחזקים
ויצר הרע מתחזק
ומתחזקות של מינוה
ון טעמו ון כוה יפה

ועשה עין המשפט
והחכמתו חכמתו
חטאו קודמת
אומר כל שיראת
ר׳ חנינא בן חמון
חכמתו מלבו׳׳
שישב לה ויסיר
אינו חייב עד
כל ימי חייך הין
ופן יסורו מלבבך
הך׳׳ ר׳ יעקב
אומר המהלך מיון
ושונה ומפסיק
משנתו ואומר
מה נאה אילן זה
ומה נאה ניר זה
כאילו מתחייב
כנפשו׳׳
ר׳ דוסתאי בר
יניאי משום ר׳
חכמה שיושבי
ושכחו דבר אחד
מימשנתם מעלה
עליה הכתוב כאילו
מתחייב בנפשו
שנאמר השמר
לך ושמור נפשך
מאד פן תשכח
את הדברים אשר
ראו עיניך וכן
תקפה
עין ומשתכח הוא
שלך שלו וכתיב
הון אוסף מיוך
הכל ומידך נתנו
לך׳׳ ר׳ עקיבא
אומר המהלך מיון
ושונה ומפסיק
משנתו ואומר
מה נאה אילן זה
ומה נאה ניר זה
מעלה עליו הכתוב

ושיחת ילדים
ויין של עתים
שינה של שחרית
הרכיבם אותו
ר' יוסי בן
נוח היינו
אין רוח הקודש
נוח היינו
רוח הבריות
נוח היה
אין זו חלק לעולם
הכי
ר' ישמעאל אומר
הוי קל לראש
ונוח לתשורת
והוי מקבל את
כל האדם בסבר
פנים יפות"

ר' אלעזר המודעי
אומר המוחל את
הקדשים והמיבמה
והמיבם מיתן של
אחיהם אביהם ו
מטה שלא מלמה
והויה פנים
חכמתן מתקיימת"
הוון היה
אומר על שרוח
הקדש שורה
ומינן רוח המקום
כיון תורה
מכים אותם שיש
והמלכין פני חכמה
בעולם הזה
ואין להם חלק
לעולם הבא"
ר' יהושע אומר
ואומר ואת כל
ישראל בת
חכמתן קודמת
לעושרן שהעושר
אין חכמתן מתקיימת
לאחרים אבל
את האדם אין
עושרן מתקיים
חכמתן מרובה
מעשיהן אין מי
שחכמתן מועטת
מעשיהן מרובין
הוא היה אומר
מתקיימת
חכמתן של
תלמידים שיושבין
ועוסקין בתורה
הרבה או שהן
עושין מעשים
טובים הרבה
נוח היה
אומר הוי דן
את כל האדם
לכף זכות
משמע הדין
טינה של שחרית
מפני קשיות
הלב ויין של
ערבים מפני
שהוא משמח
הרבה ושינה
של צהרים
מפני שהוא
מוציא את
האדם מן העולם
הזה

חכמים ישר שניתן
להם כלי חמדה:

חכמים ישר שנתן
בהם יתרה נודעת להם
בעם לוקח חיה
שנקראו בעים ואוכל
בעים ואין בעים אלא
חכמים שנאמר
בעים עשה את
האדם ..
ביום שנם ביום
נודעת לו שנברין
חיבה יתירה
אדם שנברין בעל
הוא היה או חכיב
עירין והכל לפי
הדעת:

שנברין ביום
חיבה
שנברין ביום סיוע לחכמה
סיוע לתורה.
מעשרות סיוע
ועשר עדיים
מסורת סיוע לתורה.
הוא היה אומר
והלוך ראש
מרבין את הי
האדם לשנה:

ר עקיבא או שחוק
ושמחה נודעת להם
חיבה יתירה

שנברין ביום חיבה
שנברין ביום סיוע לחכמה
סיוע לתורה.
מעשרות סיוע
ועשר עדיים
מסורת סיוע לתורה.
הוא היה אומר
והלוך ראש
מרבין את הי
האדם לשנה:

ר עקיבא או שחוק
ושמחה נודעת להם
חיבה יתירה
חכמים ישר שניתן
להם כלי חמדה:

חכמים ישר שנתן
בהם יתרה נודעת להם
בעם לוקח חיה
שנקראו בעים ואוכל
בעים ואין בעים אלא
חכמים שנאמר
בעים עשה את
האדם ..
ביום שנם ביום
נודעת לו שנברין
חיבה יתירה
אדם שנברין בעל
הוא היה או חכיב
עירין והכל לפי
הדעת:

שנברין ביום חיבה
שנברין ביום סיוע לחכמה
סיוע לתורה.
מעשרות סיוע
ועשר עדיים
מסורת סיוע לתורה.
הוא היה אומר
והלוך ראש
מרבין את הי
האדם לשנה:

ר עקיבא או שחוק
ושמחה נודעת להם
חיבה יתירה

אם אין דעת אין תורה
אם אין תורה אין חכמה
אם אין חכמה אין יראה
אם אין יראה אין מחשבה
אם אין מחשבה אין הרהור
אם אין הרהור אין חכמה
אם אין חכמה אין תורה
אם אין תורה אין דעת
אם אין דעת אין בינה
אם אין בינה אין עצה
אם אין עצה אין גבורה
אם אין גבורה אין מלחמה
אם אין מלחמה אין נצחון
אם אין נצחון אין הדר
אם אין הדר אין עושר
אם אין עושר אין נעימות
אם אין נעימות אין ישוב
אם אין ישוב אין בנין
אם אין בנין אין בית
אם אין בית אין כלי חמדה
אם אין כלי חמדה אין שלום
על פנין שנאמר
ואוצרותיהם ממלא
והדור כאותה
ושרשין ואילנין
שתעקר ויבשין
הוא דומה לאילן
מיתעקרין
שחכמתו מרובה
הוא היה אומר
אין תורה:
אין דעת אין בינה
אין בינה אין עצה
אין עצה אין גבורה
אין גבורה אין מלחמה
אין מלחמה אין נצחון
אין נצחון אין הדר
אין הדר אין עושר
אין עושר אין נעימות
אין נעימות אין ישוב
אין ישוב אין בנין
אין בנין אין בית
אין בית אין כלי חמדה
אין כלי חמדה אין שלום

פרק שלישי

ויאמר יי אל משה עוד אחת אביא על פרעה ועל מצרים אחר יְשַׁלַּח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה׃ דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב׃ ויתן יי את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם׃ ויאמר משה כה אמר יי כחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים׃ ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה היושב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה׃ וצעקה גדולה תהיה בכל ארץ מצרים אשר כמוה לא נהיתה ולא תסף עוד׃ וּלְכֹל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יי בין מצרים ובין ישראל׃ וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף׃ ויאמר יי אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים׃ ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יי את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו׃

פרק רביעי

ויאמר יי אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתותי אלה בקרבו׃ ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתותי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יי׃ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יי אלהי העברים שלח את עמי ויחגו לי במדבר ועד לא אבית שמוע יי מי הוא אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יי וגם את ישראל לא אשלח׃ ויאמרו אלהי העברים נקרה עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליי אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב׃ ויאמר אליהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם׃ ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אותם מסבלתם׃ ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר׃ לא תספו לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם יהלכו וקששו להם תבן׃ ואת תכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו׃ תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר׃ ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן׃ אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר׃ ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן׃ והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן׃ ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום׃ ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך׃ תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו ונה הנה עבדיך ונחטאת עמך׃ ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליי׃ ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם וכתכן מעשים תתנו׃ וירעו שטרי בני ישראל כי באמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו׃ ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה׃ ויאמרו אליהם יראה יי עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו׃ וישב משה אל יי ויאמר אדני למה הרעות לעם הזה למה זה שלחתני׃ ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך׃ ויאמר יי עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו׃ וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יי׃ וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יי לא נודעתי להם׃ וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגוריהם אשר גרו בה׃ ואני גם שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי׃ לכן אמר אל בני ישראל אני יי והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים׃ ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יי אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים׃ והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יי׃ וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה׃ ויאמר יי אל משה לאמר׃ בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו׃ וידבר משה לפני יי לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים׃ וידבר יי אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים׃ אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן׃ ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחות שמעון׃ ואלה שמות בני לוי לתולדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים שנה׃ בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם׃ ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים שנה׃ ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחות לוי לתולדתם׃ ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע ושלשים שנה׃ ובני יצהר קרח ונפג וזכרי׃ ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי׃ ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר׃ ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחות הקרחי׃ ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוי למשפחתם׃ הוא אהרן ומשה אשר אמר יי להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבתם׃ הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה והוא אהרן׃ ויהי ביום דבר יי אל משה בארץ מצרים׃ וידבר יי אל משה לאמר אני יי דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך׃ ויאמר משה לפני יי הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה׃

פרק חמישי

ויאמר יי אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך׃ אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו׃ ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתותי ואת מופתי בארץ מצרים׃ ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים ויצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים׃ וידעו מצרים כי אני יי בנטותי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם׃ ויעש משה ואהרן כאשר צוה יי אתם כן עשו׃ ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה׃ ויאמר יי אל משה ואל אהרן לאמר׃ כי ידבר אליכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין׃ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יי וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין׃ ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן׃ ויטלו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטותם׃ ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יי׃ ויאמר יי אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם׃ לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך׃ ואמרת אליו יי אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה׃ כה אמר יי בזאת תדע כי אני יי הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר והפכו לדם׃ והדגה אשר ביאר תמות ובאש הארץ מצרים ונלאו מצרים לשתות מים מן היאר׃ ויאמר יי אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים׃ ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יי וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם׃ והדגה אשר ביאר מתה ותבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים׃ ויעשו כן חרטמי מצרים בלהטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יי׃ ויפן ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת׃ ויחפרו כל מצרים סביבות היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר׃ ויאמר יי אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יי שלח את עמי ויעבדני׃ כי אם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים׃ ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך׃ ובך ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים׃ ויאמר יי אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרות על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים׃ ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים׃ ויעשו חרטמם בלהטיהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים׃ ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר חלו אל יי ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליי׃ ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה׃ ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיי אלהינו׃ ויסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה׃ ויצאו משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יי על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה׃ ויעש יי כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות׃ ויכבסו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ׃ ויראו פרעה כי היתה הרוחה וכבד את לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר יי׃ ויאמר יי אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים׃ ויעשו כן ויט אהרן בידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנם בכל ארץ מצרים׃ ויעשו כן חרטמם בלהטיהם להוציא את הכנם ולא יכלו והכנם היה באדם ובבהמה׃ ויאמרו החרטמם אל פרעה אצבע אלהים היא ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יי׃ ויאמר יי אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה ואמרת אליו כה אמר יי שלח את עמי ויעבדני׃ כי אם אין אתה משלח את עמי הנני משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה׃ והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עומד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יי בקרב הארץ׃ ושמתי פדות בין עמי ובין עמך למחר יהיה האות הזה׃ ויעש יי כן ויבא ערב כבד בית פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב׃ ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ׃ ויאמר לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליי אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו׃ דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליי אלהינו כאשר יאמר אלינו׃ ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליי אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו לכת התפללו בעדי׃ ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יי וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר אך אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליי׃ ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יי׃ ויעש יי כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד׃ ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם׃

פרק ששי

ויאמר יי אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יי אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני׃ כי אם מאן אתה לשלח עוד אתם והנה יד יי היתה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד׃ והפלה יי בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר׃ ויעש יי את המופת הזה מחר ויאמר יי לאמר׃ כי מחר יעשה יי הדבר הזה בארץ׃ ויעש יי את הדבר הזה ממחרת ותמת כל מקנה מצרים ומקנה בני ישראל לא מת אחד׃ וישלח פרעה והנה לא מת מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם׃ ויאמר יי אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן ויזרקהו משה השמים לעיני פרעה׃ והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרחת אבעבעת בכל ארץ מצרים׃ ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקהו משה השמים ויהי שחין פרחת אבעבעת באדם ובבהמה׃ ולא יכלו החרטמם לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמם ובכל מצרים׃ ויחזק יי את לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יי אל משה׃ ויאמר יי אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יי אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני׃ כי בפעם הזאת אנכי שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ׃ כי עתה שלחתי את ידי ואך אתך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ׃ ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ׃ עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם הנני משיב כעת מחר אבן כבדה מאד אשר לא היתה במצרים למן היום יסדה ועתה׃ ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הבית וירד עליהם הברד וחיו׃ הירא את דבר יי מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים׃ ואשר לא שם לבו אל דבר יי עזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה׃ ויאמר יי אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים׃ ויט משה את מטהו על השמים ויי נתן קלת וברד והלך אש ארצה וימטר יי ברד על ארץ מצרים׃ ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היתה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי׃ ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר׃ רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד׃ וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יי הצדיק ואני ועמי הרשעים׃ חלו את יי ורב מהיות קלת אלהים וברד ואשלחה ולא תספו לעמד׃ ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יי הקלת יחדלון ולא יהיה עוד הברד למען תדע כי ליי הארץ׃ ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יי אלהים׃ והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה גבעל׃ והחטה והכסמת לא נכו כי אפילות הנה׃ ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יי ויחדלו הקלת והברד ומטר לא נתך ארצה׃ וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו׃ ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יי ביד משה׃ ויאמר יי אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתותי אלה בקרבו׃ ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתותי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יי׃ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יי אלהי העברים עד מתי מאנת לענות מפני שלח את עמי ויעבדני׃ כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך׃ וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה׃ ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה׃ ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יי אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים׃ וישב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יי אלהיכם מי ומי הנלכים׃ ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יי לנו׃ ויאמר אלהם יהי כן יי עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם׃ לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יי כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה׃ ויאמר יי אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים וכל עשב הארץ כל אשר הותיר הברד׃ ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויי נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הרוח הקדים נשא את הארבה׃ ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן׃ ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים׃ ויקרא פרעה למהר למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליי אלהיכם ולכם׃ ועתה שא נא חטאתי אך הפעם וחלו אל יי אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה׃ ויצא מעם פרעה ויעתר אל יי׃ ויהפך יי רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה וידף אתו ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים׃ ויחזק יי את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל׃ ויאמר יי אל משה נטה את ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך׃ ויט משה את ידו על השמים ויהי ערפל אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים׃ לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבתם׃ ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יי רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם׃ ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליי אלהינו׃ וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יי אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יי עד בואנו שמה׃ ויחזק יי את לב פרעה ולא אבה לשלחם׃ ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות׃ ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך׃

פרק שביעי

ויאמר יי אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחר ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה׃ דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב׃ ויתן יי את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם׃ ויאמר משה כה אמר יי כחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים׃ ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה היושב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה׃ וצעקה גדולה תהיה בכל ארץ מצרים אשר כמוה לא נהיתה ולא תסף עוד׃ וּלְכֹל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יי בין מצרים ובין ישראל׃ וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף׃ ויאמר יי אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים׃ ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יי את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו׃

פרק רביעי

ויאמר יי אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתותי אלה בקרבו׃ ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתותי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יי׃ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יי אלהי העברים שלח את עמי ויחגו לי במדבר ועד לא אבית שמוע יי מי הוא אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יי וגם את ישראל לא אשלח׃ ויאמרו אלהי העברים נקרה עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליי אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב׃ ויאמר אליהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם׃ ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אותם מסבלתם׃ ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר׃ לא תספו לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם יהלכו וקששו להם תבן׃ ואת תכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו׃ תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר׃ ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן׃ אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר׃ ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן׃ והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן׃ ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום׃ ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך׃ תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו ונה הנה עבדיך ונחטאת עמך׃ ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליי׃ ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם וכתכן מעשים תתנו׃ וירעו שטרי בני ישראל כי באמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו׃ ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה׃ ויאמרו אליהם יראה יי עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו׃ וישב משה אל יי ויאמר אדני למה הרעות לעם הזה למה זה שלחתני׃ ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך׃ ויאמר יי עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו׃ וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יי׃ וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יי לא נודעתי להם׃ וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגוריהם אשר גרו בה׃ ואני גם שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי׃ לכן אמר אל בני ישראל אני יי והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים׃ ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יי אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים׃ והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יי׃ וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה׃ ויאמר יי אל משה לאמר׃ בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו׃ וידבר משה לפני יי לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים׃ וידבר יי אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים׃ אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן׃ ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחות שמעון׃ ואלה שמות בני לוי לתולדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים שנה׃ בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם׃ ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים שנה׃ ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחות לוי לתולדתם׃ ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע ושלשים שנה׃ ובני יצהר קרח ונפג וזכרי׃ ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי׃ ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר׃ ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחות הקרחי׃ ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוי למשפחתם׃ הוא אהרן ומשה אשר אמר יי להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבתם׃ הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה והוא אהרן׃ ויהי ביום דבר יי אל משה בארץ מצרים׃ וידבר יי אל משה לאמר אני יי דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך׃ ויאמר משה לפני יי הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה׃

פרק חמישי

ויאמר יי אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך׃ אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו׃ ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתותי ואת מופתי בארץ מצרים׃ ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים ויצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים׃ וידעו מצרים כי אני יי בנטותי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם׃ ויעש משה ואהרן כאשר צוה יי אתם כן עשו׃ ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה׃ ויאמר יי אל משה ואל אהרן לאמר׃ כי ידבר אליכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין׃ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יי וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין׃ ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן׃ ויטלו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטותם׃ ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יי׃ ויאמר יי אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם׃ לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך׃ ואמרת אליו יי אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה׃ כה אמר יי בזאת תדע כי אני יי הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר והפכו לדם׃ והדגה אשר ביאר תמות ובאש הארץ מצרים ונלאו מצרים לשתות מים מן היאר׃ ויאמר יי אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים׃ ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יי וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם׃ והדגה אשר ביאר מתה ותבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים׃ ויעשו כן חרטמי מצרים בלהטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יי׃ ויפן ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת׃ ויחפרו כל מצרים סביבות היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר׃ ויאמר יי אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יי שלח את עמי ויעבדני׃ כי אם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים׃ ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך׃ ובך ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים׃ ויאמר יי אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרות על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים׃ ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים׃ ויעשו חרטמם בלהטיהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים׃ ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר חלו אל יי ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליי׃ ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה׃ ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיי אלהינו׃ ויסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה׃ ויצאו משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יי על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה׃ ויעש יי כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות׃ ויכבסו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ׃ ויראו פרעה כי היתה הרוחה וכבד את לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר יי׃ ויאמר יי אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים׃ ויעשו כן ויט אהרן בידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנם בכל ארץ מצרים׃ ויעשו כן חרטמם בלהטיהם להוציא את הכנם ולא יכלו והכנם היה באדם ובבהמה׃ ויאמרו החרטמם אל פרעה אצבע אלהים היא ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יי׃ ויאמר יי אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה ואמרת אליו כה אמר יי שלח את עמי ויעבדני׃ כי אם אין אתה משלח את עמי הנני משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה׃ והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עומד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יי בקרב הארץ׃ ושמתי פדות בין עמי ובין עמך למחר יהיה האות הזה׃ ויעש יי כן ויבא ערב כבד בית פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב׃ ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ׃ ויאמר לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליי אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו׃ דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליי אל

מסכת יומא

פרק ראשון

אין בין יום הכפורים לשאר כל
הדברות שהזדונות חייבין עליהן
כרת והשבים עליהן מיד מתקבל
תשובתן שנאמר כי ביום הזה יכפר
עליכם ומטהר אתכם מכל חטאתיכם
לפני ה׳ תטהרו ואומר טהר ה׳
לאדם חטאתו ומה הן עבירות
שבין אדם למקום יום הכפורים
מכפר ויסורין ממרקין ואם עבר
ולא עשה תשובה

על דבר שאין לו אדם
שאין לו שעה ואין לו
דבר שאין לו מקום ׃
ר׳ לויטס איש יבנה אומר
אחד ואחד הוי שמל רוח
ומפני כל האדם שתהות
אותם יחיה ׃
ר׳ יוחנן בן ברוקה אומר
כל המחלל שם שמים
בסתר נפרעין ממנו אחד
שוגג ואחד ומזיד ואחד
בחלול השם ׃
ר׳ ישמעאל בנו אומר כל המ
למוד על מנת ללמוד
מספיקין בידו ללמוד
ללמד והלומד על מנ
לעשות מספיקין בידו ל
ללמד ולשמור ולעשות ׃
ר׳ יצחק אומר
אל תעש עטרה להתג
דל בו ולא קרדום לחפור מ
ויהם וכן היה הלל הז
ואומתיש בהמה חלק ׃
הא כל המילות ודברי
תורה נותן חיין זה ל
העולם ׃

ר׳ יוסי אומר כל המכבד את
התורה גופו ויכבד על
הבריות וכל המחלל את
התורה גופו ויחלל על
הבריות ׃ רבי
ישמעאל בר׳ יוסי אומר הזה
החושך עיניו מן הדין
פורק ממנו אויבה ושל
שבועת שוא והוא זכה
בהוראה שוטה רשע וגס
רוח ׃ הוא היה
אומר אל יהי דיוחידי שמין
דן יחידי אלא אחד ואל
תאמר קבל דעתי שהן
ולא אתה ׃
ר׳ נתן אומר כל הורגים
את התורה ועוני סופו
סופן לגיורה ועושר
וכל המבטל ועושר סופו
גלה ועוני ׃
ר׳ ואשיר אומר הוי ועוסק
בעסק ועשוך את התורה
והוי שפל רוח בפני כל האד
אם בטלת מן התורה יש
לך בטלים הרבה כנגדך
ואם עמלת בתורה שכר

הרבה נותנין לך׃
ר׳ אלעזר בן יעקב אומר
העושה מצוה אחת קנה
לו פרקליט אחד. העובר
עבירה אחת לו קנה לו
קטיגור אחד ומצטיין
טובים כתרים בפני הפו׳
הפורענות׃
ר׳ יוחנן הסנדלר אומר כל
כנסיה שהיו לשם שמים
סופה להתקיים ושאינה
לשם שמים אין סופה
להתקיים׃
ר׳ אלעזר אומר יהי כבוד
תלמידך חביב עליך
כשלך וכבוד חבירך כמו
מוראו רבך ומוראו רבך
כמוראו שמים׃
ר׳ יהודה אומר הוי זהיר
בתלמוד שטעות בו
עולה זדון׃
ר׳ טרפון אומר שלשה כתרים
הם כתר תורה וכתר כהנה
וכתר מלכות וכתר טם
טוב עולה על גביהן׃
ר׳ אומר עשה

ניעור כניעור כדי
שיעשה ניעור כניעו
כמו ניעור ומפני ניעו
כדי שיכנס ניעון אחרים
ומפני ניעור׃
ר׳ נהוראי אומר הוי גולה
ומקום תורה ואל תאמר
שהיא תבוא אחריך ש
חבריך יקיימוה בידך
ואתה אל בינתך אל
תשען׃ ר׳ ינאי
אומר אין בידינו משום
רשעים ואין לא משלוי
היצריקים׃ רבי
מתיא בן חרש אומר
הוי מקדים בשלום כל
אדם והוי זנב לאריות
ואל תהי ראש לשועלים׃
ר׳ יעקב אומר
העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם
לפרוזדור בפני
העולם הבא והתקן ע
עצמך לפרוזדור בפני
העולם כדי שתכנס
לטרקלין׃
הוא היה אומר יפה שעה

אחת של תשובה וכו׳
ועשים טובים בעולם
הזה לחיי העולם יפה
שעה אחת של חרטה
וחי לעולם הבא מכל חיי
העולם הזה ׃
ר׳ שמעון בן אלעזר אומר
אל תרצה את חבירך
בשעת כעסו ואל תנחמהו
בשעת שמתו ומטו לפניו
ואל תשאל לו בשעת
נדרו ואל תשתדל לראותו
בשעת קלקלתו ׃
אלישע בן אבויה אומר
הלומד נער ויה הוא
דומה לדיו כתובה על
נייר חדש והלומד זקן
הוא הוא דומה לדיו כ
כתובה על נייר וחוק ׃
ר׳ יוסי בן יהודה
איש כפר הבבלי אומר
הלומד מן הקטנים ויה
הוא דומה לאוכל ענבים
כהות ושותה יין מגיתו
והלומד מן הזקנים
ויה הוא הוא דומה

לאוכל ענבים בטוות ו׳
ושותה יין ישן ׃
ר׳ אומר אל תסתכל בהנהן
אלא כיה שיש בו יש
הנהן חדש ואין יין ישן ר׳
וישן אפילו חדש אין בו ׃
ר׳ אלעזר הקפר
אומר הקנאה והתאוה
והכבוד מוציאין את האדם מן
העולם הזה
אומר הולכים והות והו׳
והיתרים החיות והקיים
ודין וירע והדיין והדבר
שהוא עתיד ליתן הדין הכל
הוא הכל הדיין
הוא עד הוא בעל דין והוא
עתיד לדון כדאך הוא שיהא
לבנו אם עלוה ואם שכחה
ואם ושוא פנים ואם דעת
שוחד ודע שהכל שלו ר׳
ואל יפטרך ויבך שהשאול
בית הנעם שעל כרחך
אתה נוצר ועל כרחך
אתה עתיד ועל כרחך את
חי ועל כרחך אתה דיין
ועל כרחך אתה עתיד ל׳

ויתן דין והשפטן לפני ולך
הלכי ההלכים הקבה׃

סליק פרק ד׳ : יום׃

ר׳ חנן בן עקשיה

ואמרת וכו׳׃

בעשרה

וראוירות נבראו העולם׃
ואיזה תלונה והלא כתיב
אחד ויכול להבראות אלא
להפרע מן הרשעים שאובדין
את העולם שנבראו בעשרה
וראוירות ויתן שכר טוב
ליצדיקים שומקיימים את
העולם שנבראו בעשרה
וראוירות׃
עשרה דורות ואדם ועד
נח להודיע כמה אדך אפים
לפניו שכל הדורות היו ומכעיסין
ומכעיסין ובאין עד שהביא
עליהם את מי המבול׃
עשרה דורות ומנח
ועד אברהם אבינו להודיע
כמה אדך אפים לפניו שכל
הדורות היו ומכעיסין ובאין
עד שבא אברהם אבינו
וקיבל שכר כולם׃
עשרה נסיונות נתנסה
אברהם אבינו ועמד בכולם
להודיע כמה חיבתו של
אברהם אבינו׃
עשרה ניסים נעשו לאבותינו
במצרים ועשרה על הים׃
עשרה ומכות הביא הקבה
על המצריים במצרים
ועשרה על הים׃
עשרה נסיונות נסו אבותינו
את הקבה ומדבר שנאמר
וינסו אותי זה עשר פעמים
ולא שמעו בקולי׃
עשרה ניסים נעשו לאבות
בבית המקדש לא היתה
אשה מעברת מפני הקדש
ולא הסריח בשר הקדש
ולא נראה
זבוב בבית המטבחיים
ולא אירע קרי לכהן גדול
ביום הכפורים ולא מנעו
גשמים אש של עצרת היו
היו עומדים ולא ניצחה הרוח
את עמוד העשן ולא נמצא

פקוד בעזרך וכשתי הלחם
ובלחם הפנים עזרים
ינפוצים ומשתחוים רו
חוחים ולא הלך עקש ו
ועדיך מיחלים ולא נ
אותך לחביאו ער ו הדקו
עלולין בחוצות ׃
עטרה רבים נפרחו כעי
טמת בן השחשות אזלו
קן פי ואשרין כי הכאר
פי האותן הדשת והיתן
והדשה והטהיר הכתב
והוכתב והלוחות ויט
אוף אוף הזרידין ודכרו
של ושה ואזלו של אכיה
אכיון ויט אוף אין יעמ
ביעמת העטויה ׃
שכעה רבים כעום
ושכעך בחכם חכם אויט
וידבר לפני ויי שלחו הי
היינו בחכוקה ובוחנין
ואויט עבנם ותוך דבדי
הכיון ואויט עבחו השיב
טוחו כעוניין והטיב כהל
ואוף על האטון האטון ׃

ועל אחרון אחדון ועל שלח
טוען אוזר לא טוענתי
והרדה על האוזית והלופיהן
כעום ׃ שכעה
ריני פרעניות כאון לעולם
על טכעה וגוי עכידות ו
וידיעין ועשרין וידיעין
אוין ועשרין רעב של ביטרית
כאו וידיעין רעבים ווה
וידיעין שביעין וריחו טלח
לעטוד רעב טל והוזה כאו
ושל ביטרית כאה שלחו ויעול
את החלה רעב טל כליוד
באה ׃ רבר באה
לעולם על ואיתית האוזוזות
כקייה שלחו טסרו לבית דין
ועל פירות שביעית ׃
חייב כאו לעולם על עיטוי הדין
ועל עיוות הדין ועל פירות
שביעית ׃ חייב
רעה באה לעולם על טמעת
שלחו ועל חילול השם ׃
גלות באה לעולם על עבדי
עיר ועל גלוי עריות ועל טפי
שפיכות דמים ועל שמיטת
הארץ ׃

ל

באורבעה פרקים הדבר
ויתרכה בתפילת ובתפילי
ובתפילי תפילת ובתפילי
היוק שבשל שנה בתפילי
ופני ויעתר עני שבשלשי
בתפילת ופני ויעתר עני
שבשלשית בתפילי תפילי
ופני פיות תפילת בתפי
בתפילי היוק שבשל שנה
ופני גד ויתנת עניים
אורבע ויחידת
כפרקים האחרי שלי שלי
ושלך שלך זו ויחת כיתנית
ויש אחד זו ויחיד סדום
האחד שלך שלי ושלי שלך
עם האחרין שלי שלך ושלך
שלך חסיד שלך שלי ושלי
שלי ישע
אורבע ויחידת בתותני יצקה
היחיד שיחן ולא ותנו אחרי
אותו רעה כשל אחרים
ותנו ולא יתן עין רעה בשלו
יתן ויתנו אחרים חסיד
לא יתן ולא יתנו אחרים
ישע
אורבע
ויחידת כיעית נח לכעס

ונח לרינות ויצא שכרו
מהיפסדו קשה לכעס
וקשה לרינות ויצא שכרו
מהיפסדו קשה לכעס
ונח לרינות חסיד נח
לכעס וקשה לרינות ישע
אורבע ויחידת
כתלוידים ויהד לשחוע
ויהד לאחר ויצא שכרו
מהיפסדו קשה לשחוע יד
וקשה לאחר ויצא הפסדו
בשכרו ויהד לשחוע וקשה
לאחר זה חלק טוב קשה
לשחוע ויהד לאחר זה
חלק יע
אורבע ויחידת בהולכי לבית
האחרין הולך ואין עושה
שכר הליכה בידו עושה
ואין הולך שכר עשייה בידו
הולך ועושה חסיד אין
הולך ואין עושה ישע
אורבע ויחידת
ביושבי לפני אחרים ספוג
ויושבך ותשחרית ונפה
ספוג שהוא סופג את הכל
ויושבך שוכבים כאן ואין

ושלישית שמוניאה היין
והלולב השלישים נמה שמו
שמוניאה הרביעי והלולב
פולת ׃ כל אהבה שהיו
תלויה בדבר בטל דבר ובטל
אהבה ובטלים תלויה בדבר
אינה בטילה לעולם ׃
אין זו היא אהבה שהיו
תלויה בדבר זו אהבת אחין
ורעים ׃ ושאינה תלויה בדבר
זו אהבת רוב ויהומין ׃
כל ויהולדת שהיו שם ע
שיים סופה להתקיים
ושאינה שם שויים אין
סופה להתקיים ׃
אוזו היא ויהולדת שהיו
שרים זו היא והולדת היא
ושאינו ׃ ושאינה שם שוי
זו היא ויהולדת קדוח וכל
ערמו ׃ כל המזקה את
הרבים אין חטא בא לידו ׃
וכל המחטיא את הרבים
אין מספיקין בידו לעשות
תשובה ׃ ושה זיכה
ושיכה את הרבים זכות
הרבים תלוי בו ׃ שלא יעדות

ז׳ עשה ומשפטיו עם יש ׃
יחטא ויחטי
את הרבים יש הרבים תלוי
בו ׃ שלא חטאת ויצעם בן ג
עבד אשר יחטא ואשר ה
החטיאו את ישר ׃
כל זמן שיש שלשה דברים
הללו ותלמידיו של אברהם
אבינו ׃ שלשה רבים ותלמ
ותלמידיו של בלעם הרשע ׃
עין טובה ונפש שפלה ורוח
עניה ותלמידיו של אבינו
שלשה דברים הללו תלמי
של בלעם עין רעה ורוח ג
גבוה ונפש רחבה ותלמידיו
של בלעם ׃ וה בן תלמידיו
של בלעם והלמידיו של אבינו ם
תלמידיו של אבינו אוכלין
בעולם הזה ונוחלין לעולם
הבא ׃ שנ׳ להאהיל אוהבי יש
ואוצרותיהם אמלא ׃ אבל
תלמידיו של בלעם יורדין ג
לגהנם ׃ שנ׳ ואתה תורידם
לבאר שחת אנשי דמים
ומרמה לא יחצו ואני אבטח
בך ׃ יהודה בן

תקוחין אומר הוי עז כנמר
והל כשעל וקין כיעב וגבור
כרוי לעשות רצון אביכם
שבשמים: הוא היה אומר עז
פנים לגיהנם וכושת פנים לגן
עדן: שיהא הקטן מהיר כגדול
לציות לרצון חברך שנאמר
ויקבר בן יהוה ירושלים ברעמיו
והטיב ראשון אומר גדול שלום
שהוקשרו כל שבחים:
הוא היה אומר בן חמש מקרא

בן עשר משנה
בן שלש עשרה
בן חמש עשרה
בן שמונה עשרה
בן עשרים
בן שלשים
בן ארבעים
בן חמשים
בן ששים
בן שבעים
בן שמונים
בן תשעים למות ומשם הלאה
העולם: תניא רבי

עתן אומר הלומד תורה מן הזקנים
למה הוא דומה לאוכל ענבים

בטרם ושותה יין ישן והלומד
מן הזקנים כאוכל ענבים מהו
ושותה יין מגיתו: תניא ר
יהודה העשיר אומר עז פנים
לגיהנם וכושת פנים לגן עדן
ר אליעזר אומר ויזהר רבי
יהושע אומר בן הזירה ר' עזריה
אומר ויזהר ובן הזירה ועלום
אומר כותב והקב"ה חותם אומר
לן לומי שכשל את זרעו וכוף
את ושקפחתן ושטיא אומה
שאינה הולכת לן טל השטיא
אומה ההולכת לן אליהן טמאין
והיך דוגמתן וכל הקשל פסול
ואינן ודיבר משכיזה ואומר
שאינו מיוחן פסול: סון אדם
ואיתי וסוף בהמה לטהינה
הם לו ואיתה הם עוידים:
תניא ר יהודה אומר שלשה
שנחל מתנה ועמלו בתורה
ועוסק עמה חוץ לתחומה ועושה
מעשה טוב ואומר תורה הרבה
כי שיעשו שכר הרבה ועתיד
ליתן שכרן של צדיקים לעתיד
לבוא:

אזוזר לה העוסק בתורה
לשון זכה לרבים הרבה
ולא עוד אלא שכל העולם
כולו כדאי הוא לו נתלוה ויצא
אהובי אוהב את המקום
אוהב את הבריות ומלבבו
עצה ותושיה ומבטחו והיות
יכריך וחסיד ישר ונאמן ורו
חק ומתרחק מן החטא והדומה
להם זכות ועונין ויש עמה
ותושיה אין בינה ולא בעזרה
עיקרין לו ומלכות ומשלה
ומיגלין לו רזי תורה ורזי סופרים
ועשה כיוצאין שיוצא פוסק
וכעדי שיקבל והלך והוי נ
יגוע ואורך ימים ושלום על ק
ללבוש ומגדלתן ומדומיתן על
כל המעשים טובים אור ר
יקטין בן לו בכל יום ויום בת
קול ויוצאת והולך חורב ומכרזת
ואומרת אוי להם לבריות מעל
מעלמה של תורה שכל ש
שלוחיו עושה מלאכה שלו אינו
יפה ופרת טעם ואורו והלוחו ת
ועשוה ימים הרבה חדות על
הלוחות אל תקרי חרות אלא
חירות שאין לך בן חורין אלא מי
שעוסק בתורה כל העוסק
בתלמוד תורה הרי זה ומעלה
עליו הכתוב כתלמוד ואהלתיו
מתות כל העוסק בתלמוד
פרק אחד או פסוק אחד או
הלכה אחת עדיף ומקבל כאלו
טכן מיעט בחוד והלך ישראל
שלחו לחד ואחיטופל אלחו שני
ישראם בלבד דיחוו רבן אלופו
ומודעין שנ ואתה תעוש מעיר
אלופי ומיודעי והלחו הרבים ל
ומחוד וחד הלך ועד שלחו
לחד ואחיטופל אלחו שני דברי ם
בלבד עשאוהו הלוחות ומזכיר
פרק אחד או הלכה אחת או כ
אחד לח ל שכן שיעיד ועוזר
כן כבוד ואין כבוד אלחו אחרי ם
שנ אחרי הרבים ינחלו ומעוות
ינחלו טוב ואין טוב אלחו תורה
שנ כי לקח טוב נתתי לכם תורתי
אל תעזובו ואור טובל ותורת
כהן ואלופי הרב וכסף

כך היא דרכה של תורה פת במלח
תאכל ומים במשורה תשתה ועל ה
הארץ תשן וחיי יצר תחיה ומתו
אתה עמל אם אתה עושה אשרי
וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב
לך לעולם הבא אל תבקש גדולה
ואל תתאוה כבוד יתר ומיומך
עשה ואל תתאוה לשולחנם של
מלכים כי שולחנך גדול ושולחנם
וכתרך גדול מכתרם ונאמן הוא
בעל מלאכתך שישלם לך שכר פ
פעולתך " גדולה תורה מן הכה
מן המלכות שהמלכות בשלשים
מעלות והכהונה בעשרים וארבע
והתורה נקנית בארבעים ושמונה
דברים אילו הן בתלמוד בשמיעת
האזן בעריכת שפתים בבינת הלב ב
בשלות הלב באימה וביראה בענו
בשמחה בשמושם חכמים וביקדוק
חבירים בפלפול התלמיד בישוב מקרא
במשנה במיעוט שינה ובמיעוט ס
בחורה במיעוט תענוג בימי שחוק
ובמיעוט דרך ארץ בארץ אומים
ובלב טוב באמונת חכמים בקבלת
היסורין המכיר את מקומו והשמח
בחלקו והעושה סייג לדבריו אוהב

אוהב את המקום אוהב את
הבריות אוהב את המישרים
אוהב את הצדק ומוכיח מן הכ
איט חוזק אחר הכבוד ולא שא ח
כהוראה והטעאה בעל עם חכימ
ומכריעין לכף זכות ומעמידין על
האמת ועל השלום ומתישב לבו
בתלמוד שואל ומשיב שומע ומוסיף
הלומד על מנת ללמד והלומד על
מנת לעשות המחכים את רבו
והמבין את שועתו והלומד
דבר בשם אומרו ומביא גאולה
לעולם שנ ותאמר אסתר לאל
בשם ומרדכי " גדולה תורה
שהיא נותנת חיים לעושה בעל ם
הזה ובעולם הבא שנ כי חיים הם
למוצאיהם ולכל בשרו מרפא ו
ואומר רפאות תהי לשרך ושיקוי
לעצמותיך ואומר עץ חיים היא
למחזיקים בה ותומכיה מאושר ואומר
כי ויות חן הם לראשיך ועגדים
לגרגרותיך ואומר תתן לראשי ויות
חן עטרת תפארת תמגנך ואומר
כי יוסיפו לך שנות
חיים " ר שמעון בן מנסיא
אומר הסיבה והשינה והבטלה

והבנים נאה ליעדיך לעולם שנ׳
עטרת תפארת שיבה בדרך יט׳
יעדיך תמיני ואומ׳ תפארת
בחורים כחם והדר זקנים שיבה
ואומ׳ עטרת זקנים בני בנים
ותפארת בנים אבותם ואומר
ותערוך הלבנה ובושה החמה כי
מלך י׳ בהר ציון ובירושלים
נגד זקניו כבוד ״ אמ׳ רבי
שמעון בן יוחאי משום רבי
שמעון בן יוחי אילו שבע מידות
שוטח חכמי בישראל כולם נתקיימו
בי ובנו ״ חמשה קיינינין
הוה הקדמה בעולמו אילו הן תורה
קיינין אחד שורים ואדמין קיינין
אחד אברהם קיינין אחד ישר׳
קיינין אחד בית המקדש קיינין
אחד תורה ועין שנ׳ י׳ קנני ר׳
ראשית דרכו קדם מפעליו ״
שורים ואדמין ועין שנ׳ כה אומר
י׳ השורים כפאי והאדמין הדום
רגלי אי זה בית אשר תבנו לי
ואי זה מקום מנוחתי ואומ׳ מה רבו מ׳
מעשיך י׳ כולם בחכמה עשית
מלאה קיינינך ״ אלברהם ועין
שנ׳ ויברכהו ואומ׳ כרוך אברם
לר׳ עליון קונה שמים וארץ ״
ישר׳ ועין עד יעבור עמך י׳
עד יעבור עם זו קנית ואומ׳
לקדושים אשר בארץ המה
אדירי כל חפצי בם ״ בית המקדש
ועין שנ׳ מקדש י׳ כוננו ידיך
ואומ׳ ויביאם אל הר קדשו הר
ימין זה שקנתה ימינו ״
אמ׳ ר׳ יוסי בן דיסואן פעם אחת
הייתי מהלך בדרך ופגעני אדם
ונתן לי שלום והחזרתי לו שלום
אמר לי ר׳ מאיזה מקום אתה
אמר לי ר׳ מיטב שתרבו עיטן
בישיבותיכם ואני אומר לך אלו דעתי
זהב אורים לו אם אתה נותן לי
כל כסף וזהב שבעולם איני מ
אלא בתורה שכן מצינו
בספר תהלים על ידי דוד מלך
ישר׳ טוב לי תורת פיך מאלפי
זהב וכסף שכשעת פטירתו של
אדם אין מלוין לו כסף וזהב ולא
אבנים טובות ומרגליות שנאמ׳
בהתלכך תנחה אותך בשכבך
תשמור עליך בקבר והקיצותה
היא תשיחך לעולם הבא ואומ׳ לי
הכסף והזהב אומר י׳ שבאות ״

ובכן

תן כבוד
יי ועמך
תהילה ליראיך ותקוה
לדורשיך ופתחון פה
לאיחולים לך שמחה לאר
ושטון לעירך וישועת
דין לדור עבדך ועריכת
מר לבן ישי וטוב שיחך כל
מהרה ביומינו׃

ראן

יצחק
ירמיה ויט
וישוחחו וישרים יעלזו
וחסידים כרינה יגילו ועל
ועולתה תקטירו פרים כמ
הדשנה כולה כעשן תע
תעלה כי תעביר ממשלת
זדון מן הארץ ומלוך
אתה יי לבדך מהרה על
כל מעשיך כהר ציון
משכן כבודך וירושלים
עיר קדשך ככתוב ביד
קדשך מלוך יי לעולם

קדוש

אתה וע
ועמו ש
שוכן ואין אלהים אחר
מלאכיך ועזוב ויגבה יי
יעבדוך מישכן הא׳ ה
הקדוש נקדש בצדקה
כמוך אותה יי המלך
הקדוש׃

אתה

בחרתנו מכל העמים
אהבתה אותנו ורצית
ורוממתנו מכל הלשונות
וקדשתנו במצותיך וק
וקירבתנו מלכנו לעבודתך
ושמך הגדול והקדוש על
עלינו קראת׃ ותתן לנו
יי אלהינו באהבה את
יום המנוח הזה ו

ואת יום הזכרון הזה׃
זכרון תרועה יהיה לכם׃
קדש זכר ליציאת מצ
רים׃

אחרינו

אבינו
אבותינו יעלה ויבוא יג
יעשה וירצה וישמ
וישמע ויפקד ויזכר
זכרוננו ופקדוננו וזכר
אבותינו וזכרון מש
בן דוד עבדך וזכרון ר
ושלום עיר קדשך
וזכרון כל עמך בית יש
ישׂ לפניך לפליטה לט
לטובה לחן לחסד ולרחמ
לחיים ולשלום את יום
הזכרון הזה זכרינו יי
אלהינו בו לטובה ופק
ופקדינו בו לברכה
והושיענו בו לחיים
בדבר ישועה ורחמים

חוס וחונינו ורחם עלינו
והושיענו כי אליך עינינו
כי אל חנון ורחום
אתה׃

אחינו

ואלהי
אבותינו
חלוך על השלום טלו כל
כעבודך והשאר כל הא
האומן כיזכך והומע כ
בהדר ובזון עזוך על כל
ושפט תבל אויבך וירע
כל פועל כי אתה פעלתו
ויבין כל יצור כי אתה
יצרתו ואוויר כל אש
עשויה כאוזן׃ ואלהי
ישׂ חלך ואלופיו בכל
ישלה׃

קדשנו

כוית
ומך
ותן חלקינו בתורתך וש
ושבענו משובך ושמח
בישועתך וטהר לבנו

לעובדך באמת כי אין
אותה כי הם חיים אותו
והבדיל ולכלם אומרים
וקיים לעד כי אתה
הוא מלך על הארץ וקדש
ישראל ויום הזכרון׃

רצה

יהיו
כעריך ישראל
ותפלתם והשב העבודה לדביר
ביתך ואשי ישראל ותפלתם
מהרה באהבה תקבל ברצון ות
ותהי לרצון תמיד עבודת ישרא
ותחזינה עינינו בשובך לציון
ברחמים כי אתה יי המחזי
שכינתו לציון׃

מודים

אנחנו לך
שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
ועד צור חיינו מגן ישעינו א
אתה הוא לדור ודור נודה לך
ונספר תהלתך על חיינו המסורי
בידך ועל נשמותינו הפקדות

לעובדך באמת כי אין
אותה אלהים חיים אותו
והבדיל ולכלם אומרים
וקיים לעד כי אתה
הוא מלך על הארץ וקדש
ישראל ויום הזכרון׃

רצה

יהיו
כעריך ישראל
ותפלתם והשב העבודה לדביר
ביתך ואשי ישראל ותפלתם
מהרה באהבה תקבל ברצון ות
ותהי לרצון תמיד עבודת ישרא
ותחזינה עינינו בשובך לציון
ברחמים כי אתה יי המחזי
שכינתו לציון׃

מודים

אנחנו לך
שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
ועד צור חיינו מגן ישעינו א
אתה הוא לדור ודור נודה לך
ונספר תהלתך על חיינו המסורי
בידך ועל נשמותינו הפקדות

לך ועל עניך שבכל יום עמנו
ועל נפלאותיך וטובותיך ש
שבכל יום עת ערב ובקר
ורחמים הטוב כי לא כלו רחמ
והרחם כי לא תמו חסדיך
ועולם קוינו לך ועל כולם
יתברך ויתרומם שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד׃

ובתבנו

חיים
טובים
תכתב לבני בריתך׃ ולחיי
ותזכנו יי אלהינו לחיים טובים
כמוהו כי אתה יי טוב ומטיב לכל
סלה כי אתה יי הטוב שמך ולך
נאה להודות׃

שלום

ושים
כבקשה
שלום טובה וברכה חן
על ישראל עמך תשים לעד
אותנו ואת כל עמך בית ישרא
ברכנו כולנו כאחד מאור פניך
כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו
תורת חיים ואהבת חסד וצדקה

לך ועל עניך שבכל יום עמנו
ועל נפלאותיך וטובותיך ש
שבכל יום עת ערב ובקר
ורחמים הטוב כי לא כלו רחמ
והרחם כי לא תמו חסדיך
ועולם קוינו לך ועל כולם
יתברך ויתרומם שמך מלכנו
תמיד לעולם ועד׃

ובתבנו

חיים
טובים
תכתב לבני בריתך׃ ולחיי
ותזכנו יי אלהינו לחיים טובים
כמוהו כי אתה יי טוב ומטיב לכל
סלה כי אתה יי הטוב שמך ולך
נאה להודות׃

שלום

ושים
כבקשה
שלום טובה וברכה חן
על ישראל עמך תשים לעד
אותנו ואת כל עמך בית ישרא
ברכנו כולנו כאחד מאור פניך
כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו
תורת חיים ואהבת חסד וצדקה

Caleb.

יברכך יי וישמרך
יאר יי פניו אליך

ישא יי׳ פניו אליך
וישם לך שלום׃

שים שלום

טובה וברכה חסד ורחמים עלי
ועל כל ישׂראל עמך ברכנו אבינו
כלנו כאחד באור פניך כי ב
באור פניך נתת לנו יי׳ א׳
אלהינו תורת חיים ואהבת חס
וצדקה וברכה ורחמים וחיים
ושלום וטוב בעיניך לברך את
עמך ישׂראל בכל עת ובכל שעה
בשלומך׃

בספר חיים

ברכה
ושלום ופרנסה טובה
נזכר ונכתב לפניך אנו
וכל עמך ישׂראל לחיים וט
ולשלום ברוך אתה יי׳
עושה השלום׃

אבינו

מלכנו חטאנו לפניך׃
אבינו עשה עמנו׃
אבינו חנן לנו וענו׃
אבינו אבד מעלינו׃
אבינו חדש עלינו׃
אבינו שנה טובה׃
אבינו בטל והעלה כל
גזירות קשות׃
אבינו בטל מחשבת
שונאינו׃
אבינו הפר עצת
אויבינו׃
אבינו קרע רוע גזר
דיננו׃
אבינו ויחוך כרחמיך
הרבים כל שט
אבינו כותבנו בספר
חיים טובים׃

אבס כותבין בספר
פיוס וסליחה ׃
אבס כותבין בספר
גאולה וישועה ׃
אבס כותבין בספר
זכות ׃
אבס כותבי בספר
וחיים וסליחה ׃
אבס זוכרין בזכרון
טוב לפניך
אבס חתומים בתשובה
שלימה לפניך ׃
אבס טוב רחמיה
שלימה לחן עלי ׃
אבס עיטר ורבה
ומחולתך ׃
אבס כלה לא יגיע זה
וישטין ועליון ׃
אבס כלה דבר וחרב
ואל תשיבנו ה
ריקם מלפניך ׃
אבס עבדה עניו ו
ואין שרך ׃

אבס כותבין בספר
נטל [illegible]
שוכן ע ׃
אבס כותבין בספר
היום דין וישר
עדך ׃
אבס כותבין בספר
והיום דין וישר
וישיחך ׃
אבס כותבי בספר
זכור כי עפר
אנחנו ׃
אבס זוכרין בזכרון
וחיים וסלח לנו
שעטינו ׃
אבס חתומים בתשובה
וקוה והעל פטיש
ויעבר עיניך ׃
אבס טוב רחמיה
היעזיה לנו יכ
ישועתך כדוכ ׃
אבס עיטר ורבה
שיעל הויט חום
והיום עליט ׃
אבס כלה לא יגיע זה
הכל כיחוי וכיעל
אות תבזיתינו ׃
אבס כלה דבר וחרב
אל תשיבנו ה
ריקם מלפניך ׃
אבס עבדה עניו ו
ואין שרך ׃

אמן עשה ועשן ה׳
החונים על שפ
אמן עשה ועשן ט
טבו על יחודך ;
אמן עשה ועשן כוי
כיוט וכוויסר
על דיוקן שויך ;
אמן עשה ועשר
אם לו ועשר ;
אמן עשה ועשר
והושיעיט ;
אמן כדוס ועיניט
נקיות דם עמי
הטהור ;
אמן עשה ועשיר
הרכס ;
אמן עשה ועשן ט
שחר הגדול ה׳
הגיבור והטרוף טנדריט
עליט ; ועכיט והלכיט חוצ
ועשיט פ׳ אין כט ועשיסר

עשה עשיט יכדה וחסד והושי
עיט ;

מפני

מפני מי
מפני
ט׳

עליט והודיעיט ונתיחד
שמך עליהם ואין אות
יכולין לעשות חכוחיט
נכית כחיותך כבי יכ
הגדול והגדוש טנקדיש
טויך עליו ומפני היר
שנשתלוח כיקדשך
יהי ריצון מלפניך יי׳ אלהי

כחול אוויריס תחיה ; דיוט

תפילה ואוסף

כוד אותה עד שיון כיהכה ;
זוכריט עד ולא אוכרים
אותה ציבור עד ושיטיח ישועה ;
וי מיוך אוב החוזים זוכר
אותה דיוט ושויך דיוט עד פלה
וכבן יט סויך כ׳ ; וכבן יט כוד ;
ואז יכריזים כ׳ דיוט אותה כ׳
עד זכר לייכיות וייטרים ;
עד הילך הדיוט ; אותה כוחטט

ואלהי אבותינו יעלה
ויבוא ויגיע ויראה
ויעלה ויבוא ויגיע
ויראה ויבוא ויגיע

עלינו

לשבח לאדון הכל לתת
גדלה ליוצר בראשית
שלא עשנו כגויי
הארצות ולא שמנו משפחות
האדמה
שלא שם חלקנו כהם
וגורלנו ככל המונם ש
שהם משתחוים להבל
וריק ומתפללים אל
יושיע ׃ ואנו כורעים
ומשתחוים ומודים לפני
מלך מלכי המלכים
הקב"ה שהוא נוטה
שמים ויוסד ארץ ומו
ומושב יקרו בשמים
ממעל ושכינת עזו ב
גובהי מרומים ׃

והוא אלהינו ואין
עוד אחר

אמת מלכינו ואפס זול
זולתו ׃ ככתוב בתורתך
וידעת היום והשבות
אל לבבך כי יי הוא הא
האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין
עוד ׃ על כן
נקוה לך יי אלהינו לראות מה
מהרה בתפארת עזך
להעביר גלולים מן הא
הארץ והאלילים כרות
יכרתון ׃ לתקן עולם
במלכות שדי וכל בני ב
כשר ידרשו בשמך
להפנות אליך כל רשעי
ארץ יכירו ויבינו כל יוש
תבל כי לך תכרע כל ברך
תשבע כל לשון ׃ לפניך
יי אלהינו יכרעו ויפלו
ולכבוד שמך יקר יתנו
ויקבלו כולם את עול
מלכותיך ותמלוך עליהם

ומלוך עליהם ה׳ בהר
ציון מעתה ועד עולם:
ושלך היתה לה׳ המלוכה
ומושל בגוים: וכן הוא אומר
ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר
עשו והיתה לה׳ המלוכה:
וכן הוא אומר ולה׳ תהיה
הארץ כולה ביום ההוא יהיה ה׳
אחד ושמו אחד: ובדברי
קודש כתוב לאמור שמע
ישראל ה׳ אלהינו ה׳ אחד:

אחרי

ואלהי אבותינו ומלוך
על כל העולם כולו בכבודך
והשרה על כל הארץ
בזיוך והופע בהדר
גאון עזך על כל יושבי
תבל ארצך וידע כל

הכבוד מלא כל הארץ מלך צבאות ה׳
הכבוד סלה: ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר
לאמור: כה אמר ה׳ מלך
ישראל וגאלו ה׳ צבאות אני
הראשון ואני אחרון ומבלעדי
אין אלהים: וכן ועלו מושיעים
בהר ציון לשפוט את הר
עשו והיתה לה׳ המלוכה:
וכן והיה ה׳ למלך על כל ה
הארץ ביום ההוא יהיה ה׳
אחד ושמו אחד: ובדברי
קודשך כתוב לאמור שמע
ישראל ה׳ אלהינו ה׳ אחד:

טעל כי אתה פעלתנו
ויבין כל יצור כי אתה
יצרתנו ואויה כל אשר
אשר עשיתה כאשר הוא
אלהי ישרי אלך ואלכתיו
כל ימלה׃

יהדשינו

מיטתך ותן חלקנו
בתורתך ושבענו מטו
ושמחנו בישועתך ונ
וטהר לבנו לעבדך בא
באמת כי אתה אלהים
חיים אמת ודברך
אלקינו אמת וקיים
לעד מלך אתה יי מלך
על כל הארץ מקדש
השבת ישראל ויום
הזכרון׃

ותזע תשרק

אתה זוכר
ועש

תעל כי אתה פעלתנו
עולם ופועל כל יצור׃
קדש לפניך עלו כל ת
תעלומות והודן עשתו
שגבורותיות כי אין
שכמוה לפני ששו כבוד
ואין עשתר ונעך עיכך׃
אתה זוכר אותם כל יצ
האפעל ואם כל הייצר
ואו נבחר ומיך הכל ונלו
ומודע לפניך יי אלהינו נ
יגופה ומכיט עד סוף
כל הדורות כי תמיד חו
חוק ומכון להיכלך בו כל
רוח ונפש להכר מעשי
רבים והודן כריות לאין
תכלית ומיושיות כמו
הודעת ולמנים אותה
גליות זה היום תחילת
מעשיך זיכרון ליום ר
ראשון כי חוק לישראל
הוא ומשפט לאלהי יעקב
ועל הודיעות בן ישורר

אויבו לחרב אויבו ושלום
אויבו ושומע אויבו לעב
וכריות בו יפקדו והכמי
חיים והות: ומי ואו ע
עבדך כהיום הזה כי ז
ל הייטיר לפניך מו: ו
ועשה אויט וכזאתן
ועליות ויינעדי ובר
וחטטות אדם ותחכוו
ויגרי ועללי אויט אושי
אויט שלאו ישכיח וכן
אדם יתאוורין בך: כי
דורשיך ועלום ואו יכשו
ולאו יבושו וניכח כל הו
היוסים בך: כי זכר כל
היועטים לפניך כי
ואתה דורש ועשה
טוב: ועם את נח כ
כאהבה זכרית ותבקדי
ברכר וטובה ורחמים
בהכיאך את מי המבול
לשחת כל בטר ויפני י

ועל ידי העבאים כתו
הם בריתו ויעם כוכב הפדין:
ויהיאין ויכור לעולם בריתו דבר
אמה האלף דור: ו ויזכור
אלהים את נח ואת כל
החיה ואת כל הבהמה אשר
אתו בתבה ויעבר רוח אלהים על
על הארץ וישכו המים: ו
וישתרו מעינת תהום וארבת
ויכלאו גשם מן השמים:
ויכור אלהים את בריתו אתם
אבהם ואת יצחק ואת יעקב:
ו וזכרתי את בריתי יעקב
ואף את בריתי יצחק ואף את
בריתי אברהם אזכור והארץ
אזכור: ו וכתבי תורתך
כתוב לאמור: זכר עשה לנפ
תון ותום יי: ו טרף נתן
ליראין יזכר לעולם בריתו דבר
אמה האלף דור: ו ויזכר
אלהים את נח ואת כל
החיה ואת כל הבהמה אשר
אתו בתבה ויעבר רוח אלהים על
על הארץ וישכו המים: ו
וישתרו מעינת תהום וארבת
ויכלאו גשם מן השמים:
ויכור אלהים את בריתו אתם
אבהם ואת יצחק ואת יעקב:
ו וזכרתי את בריתי יעקב
ואף את בריתי יצחק ואף את
בריתי אברהם אזכור והארץ
אזכור: ו וכתבי תורתך
כתוב לאמור: זכר עשה לנפ
תון ותום יי: ו טרף נתן
ליראין יזכר לעולם בריתו דבר

יון זכרו לעולם
בריתו דבר

הלוך ודרשות באזני
ישמעם לאמור כה אמר
יי׳ זכרתי לך חסד נעוריך
אהבת כלולותיך לכתך
אחרי במדבר בארץ לא זרו׳
וזכרתי אני בריתי אותך
כימי נעוריך והקימותי לך
ברית עולם ׃ וְנָ הבן יקיר
לי אפרים אם ילד שעשוע
כי מדי דברי בו זכור אזכרנו
עוד על כן המו מעי לו רחם
ארחמנו נאם יי׳ ׃

אַחֲרֵינוּ

ואלי אבותינו דוברים
בזכרון טוב לפניך ופו׳
ופקדיים בפקודת יוסף
ומשי קדם וחוריים ושו׳
ומשמי שמי קדם
וזכור לנו יי׳ אלהינו את
הברית ואת החסד
ואת השבועה שנשבע

לאברהם
אביהם בהר המוריה
ותראה לפניך עקידת
יחיד שעקד אברהם
אביהם
את יצחק בנו
על גבי המזבח וכבש
את רחמיו לעשות רצו׳
יתברך כלב טוב כן
יכבשו רחמיך את
את כעסך ועליהם רח
רחמיך על אהליהם וכנו׳
הגלל השוב ורחמן אפך
ועיירך ועיירך ואחלת׳
ונדיים להם יי׳ אלהיהם אתה
הדבר שהבטחתנו מטו׳
על ידי ויטה עבדך יי׳
ואפ כאמרך כאמו׳
וזכרתי להם ברית ראשונים
אשר הוצאתי אותם מארץ
מצרים לעיני הגוים להיות
להם לאלהים אני יי׳
כי זוכר כל הנשכחות

אותה הזן ועלם ואין
שכזה לפני כסאו כבוד
ועדיות ויפיך לחיות
היום תזכור ביחודים
ברוך אתה יי זוכר
הכריות׃ קדושה
אתה עליית
בענן
כבודך על קדשך ודבר
עליהם מן הכתובים הטוב
הטוב עמך קדוש ועל
עליהם כתרעלי טוהר׃
ומן כל העולם אל כוון
ולפניך וכריות כיוטי
חדוש ויחד כמלוכתך ה׳
ולכינו על הר סיני אלה
ועדך תורה ויעוד׃
ותגוי עם את הוד קדו
ודכריות קדושך להכות
אוט כקדושת וכדקים
עליהם עליות וכקדו שו
שופר עליהם הופעתה׃

אתה הוית מעולם ואין
שכזה לפני כסאו כבוד
ועדיות ויפיך לחיות
היום תזכור ביחודים
ברוך אתה יי זוכר
הכריות׃ קדושה
אתה עליית
בענן
כבודך על קדשך ודבר
עליהם מן הכתובים הטוב
הטוב עמך קדוש ועל
עליהם כתרעלי טוהר׃
ומן כל העולם אל כוון
ולפניך וכריות כיוטי
חדוש ויחד כמלוכתך ה׳
ולכינו על הר סיני אלה
ועדך תורה ויעוד׃
ותגוי עם את הוד קדו
ודכריות קדושך להכות
אוט כקדושת וכדקים
עליהם עליות וכקדו שו
שופר עליהם הופעתה׃

כתיבת ויהי קום
השלישי בחיות הכבד ויהי
קדושת וכדקים ועגן כבר ויעד
על ההר קדו השופר חדק ויעד
ויחיד כל העם אשר בחצר׃
וכ ויהי קדו השופר הולך
וחדק ויעד ויטה ידבר והאלהי
יעננו כקדו׃ וכ וכל העם
חזים את הקדות ואת הלפי
ואת קדו השופר ואת ההר
עשן ויראו העם ויטעו ויעמ
ויחזוק׃ וכדכרי קדשך כתו
לאמור עלה אלהים כתרועה יי
כקדו שופר׃ וכ כחיעיכו
והל שופר היעז מאד׃ וכ
וכ תקעו כחדש שופר כבסה
לפאת ליום חגינו כי חק לישר
הוא ומשפט לאלהי יעקב׃
וכ הללויה הללו אל כקדש ו
הללו כרקיע עזו׃
הללוהו כגבורתיו
הללו הו כרוב גדל ו

הללו הו בתקע שופר׃
הללו הו בנבל וכינור ר׳
הללו הו בתף ומחול ו׳
הללו הו במינים ועוגב כ׳
הללו הו בצלצלי שמע ע׳
הללו הו בצלצלי תרועה פ׳
כל הנשמה תהלל יה הללו יה׃

ועל ידי עבדיך הנ׳
הנביאים כתוב לאמור והיה
ביום ההוא יתקע בשופר
גדול ובאו האובדים בארץ
אשור והנדחים בארץ מצ׳
והשתחוו לה׳ בהר הקדש בירוש׳
וכן כל יושבי תבל ושוכני
ארץ כשמוע גם הים תרועה
וכתקוע שופר תשורנו׃
וכן ויי עליהם יראה׃
וישא כפיך חינו ויי אלהים
בשופר יתקע והלך בסערות
תימן ויי יצבאות יגן עליהם
כן תגן על עדת ישראל
כשלומיך׃

אחינו

ואלהי אבותינו תקע ב׳
בשופר גדול לחירותינו
ושא נס לקבץ גליותינו
וקרב פזורינו וכנס הנ׳
ונפוצותינו כנס ויחדנו
ארבע כנפות יחדיו ו׳
עיר ציון וירושלים
בית מדרשך בשוחה
שלם ושם נעשה לפני
כאהבה כמימות ריטנ׳
כמו שכתבת עלינו בתו׳
בתורתך על ידי משה׃
עבדך מפי כבודך כאו׳
ן כמו שויחתכם ואת
ומזעדיכם וכשמו
חדשיכם ותקעתם׃
כחוקת על שלוחי׳
ועל זכרוני שלמיכם והי
לכם לזכרון לפני אלהיכם

כי אתה שומע בקול
שופר ואזין תרועה
ואין דומה לך ברוך
אתה יי שומע תקיעת
תרועת עמו ישראל
ברחמים ׃ זכרנו

ריטה ורחמים עד העולם הדין

לך ויוי וכתב לחיים
טובים כל בני בריתך
וכל החיים יודוך סלה
ויהללו את שמך באמת
האל ישועתינו ועזרתינו
סלה ברוך אתה יי הטוב שמך
ולך נאה להודות ׃

יהיו לרצון אמרי פי והגיון ע

וכל שעה כשלומך ויוי

כספר חיים ברכה ושלו
ופרנסה טובה נזכר
ונכתב לפניך אנו וכל
עמך בית ישראל לחיים ולשלום
ברוך אתה יי עושה
השלום ׃

סליק תפילת ראש
השנה ׃

אותחיל תפילת שלום
הכיפורים ׃

יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

כמה יי אלהינו והלא עד אלהינו

ניך אתה יי אלהינו ו

ואלהי אבותינו אלהי

אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב

האל הגבור והנורא אל עליון

גומל חסדים טובים וקונה הכל

וזוכר חסדי אבות ומביא גואל

לבני בניהם למען שמו באהבה ׃

זכרינו לחיים מלך חפץ

בחיים וכתבינו בספר

חיים למענך אלהים

חיים מלך עזר ומושיע

ומגן ׃ ברוך אתה יי מגן

אברהם ׃

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים

אתה רב להושיע משיב הרוח

ומוריד הטל מכלכל חיים ב

ע ומעמיד שבועתו ׃

ומי כמוך אב הרחמן
זוכר יצוריו לחיים
ברחמים ואומן אותה
לחיות ויתים׃ ברוך
אתה יי מחייה המתים׃
אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים
כל יום יהללוך סלה

ובכן תן פחדך יי אלהינו
על כל מעשיך ואימתך
על כל מה שבראתה׃
וייראוך כל המעשים
וישתחוו לפניך כל בני
הבריות ויעשו כולם
אגודה אחת לעשות
רצונך בלבב שלם כמה
שידענו יי אלהינו שהשלטן
לפניך עז בידך וגבורה
מוראך ושמך נורא על
מה שבראתה׃
ובכן תן כבוד יי לעמך
תהלה ליראיך ותקוה
לדורשיך ופתחון פה

ולמיחלים לך שלוחה
לאומיך ושטוח לעמך
וגאולת קדם לדור עבד
עבדך ועריכת נר לבן
ישי ומשיחך בימינו׃ ואז יפי
ויאון וישועתן וישמח
עלומן וחסידים ברינה
ונעמן ועולתה תקשון פ
פיה כי כל הרשעה
כולה כעשן תכלה׃
כי תעביר ממשלת
זדון מן הארץ ותמלוך
אתה יי לבדך ויהיה
על כל מעשיך׃
בהר ציון משכן כבודך
וכירושלים עיר קדשך
ככתוב בדברי קדשך
ימלוך יי לעולם אלהיך׃
ציון לדור ודור הללויה׃
קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה

ואתה בחסדך
ואכל העמים אהבת
אותנו וריחמת בנו ואז
ורוממתנו ואכל הטוב
ודרשתנו כמיננותיך
ודיברתנו והלכנו לעמ
ושמיך הגדול והקדוש
עליו קראת ותתן לנ
ה׳ אלהינו כאהבה את
המפורים הזה ואחוה
ולפליחה וכפרה על כ
שונותינו זכר לייציא
ויציים׃
אלהינו ואלהי אבותינו
יעלה ויבוא ויגיע ויראה
ויורצה וישמע ויפקד
ויזכר זכרוננו ופקד

וזכרון אבותינו וזכרון
ישיח בן דוד עבדך
וזכרון ירושלים עיר ק
קדשך וזכרון כל עמך
בית ישר׳ לפניך לפליטה
לטובה לחן לחסד ולרחמ
לחיים ולשלום ביום
המיפורים הזה׃
זכרינו ה׳ אלהינו בו לטוב
ופקדינו בו לברכ ה׳
והושיענו בו לחיי ם׃
בדבר ישועה ורחמים
חוס וחונינו ורחם עלינ
והושיענו כי אליך עינ
כי אל חנון ורחום
אתה׃
אלהינו ואלהי אבותינו
יעלה ויבוא ויגיע ויראה
ויורצה וישמע ויפקד
ויזכר זכרוננו ופקד

וחטאותיך לא אזכר׃
וְ וחיתי כעב פשעיך
וכענן חטאותיך שובה
אלי כי גאלתיך׃ ונאום
כי ביום הזה יכפר עליכם
וטהר אתכם מכל חטאתיכם
לפני יי תטהרו׃
דרשוני בשיבותיך
והן חלדיו׃
בתורתך ושפעתיך ויטו
ויטובך ושיחיון כשו
וטהר לבינו לשבדך כי
ביושית כי אתה סולחן
ויטה עד השלם ורחמן
לשבטי ישורון בכל דור
ודור ויבלעדיך אין לנו
ורחם וסלח אלו אתה׃
ברוך אתה יי אלך
רחם וסלח לשוטתינו
ולשוטות עמך ישר
ורעבור אשוחתינו
בכל שנה ושנה אלך

על כל האדון ומקדש
השבת ישר ונוסד
הכיטרים׃
ריסה ורחים עד עשה השלום׃

ובה מוספים מיד
יי יחיו׃

אחינו

ואלהי אבותינו תבוא ו
לפניך תפילתינו ואל
תתעלם מתחינתינו׃
שאין אנו עזי פנים
וקשי עורף לומר לפניך
יי אלהינו ואלהי אבותינו
צדיקים אנחנו ולא
חטאנו׃ אבל אנחנו
ולא חטאנו׃
אשמנו׃ בגדנו ו
גזלנו ו׃ דברנו ו
הרענו ו׃ השענו ו
והשטנו ו׃ זדנו ו

שדי ה ויסעו ט פלג ו
רע ו עינו כ זכג ו
ו יגע ו מ רדג ו
ג ויחנו ס רעג ו
ע ויך ו פ שעג ו
עין יג ריג ו ק טיג ו
ר שענו ש חעג ו
ת יעבצו ת עיג ו
ותיעבצו ׃
פרנו וריבתיך וחיטפטיך
הטובים ולו טוה לנו ׃
ואתה ינדיך על הבאו
על כל הבאו עלינו כי או
אורת עטית ואנחנו
הירשנו ׃
מח ראוי לפניך
יוט
וירום ויה נסבר לפנך
טובן טחקים הלוא כל
הנסיעות והעלות לנו
אותה יודיע ׃
אותה יודיע רוי עולם

ותעלוהות סתרי כל חי
אותה חוכמת כל חדרי ב
בטן ובוחן כליות ולב ׃
אין כל דבר עלם ואין
ואין עתיד ועבר עניך
יהי ריצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
שתחוננו על על עוונותינו ו
ותסלח לנו על כל פשעינו ותמ
ותמחול לנו על כל חטאותינו ׃
חטא חטאנו
לפניך
באו ונפל ובריון ו
ועחשל באו ואין הלב
עחשל ב בלי דע ת
ועחשל ב ב טוי טפתי
עחשל ב ג לוי וכפתר
ועחשל ב ג לוי עדיוך
עחשל ב ד עת וכרוה
ועחשל ב ד יבוי פיך
עחשל ב ה ירחור הלב
ועחשל ב ה ונית ריע
עחשל ב ו דוי פיך

ועחטל בועידת יחד׳
עחטל בדרון׳
ועחטל בדולחל הרים״
עחטל בחילול השם׳
ועחטל בחוזק ידי׳
עחטל בטיפטוף פה׳
ועחטל בטוויטל טפחי׳
עחטל כיוני הדע׳
ועחטל כיודעים וכלין

כלחן מחוללן כמרון׳

חטל בכחש ובכזב׳
ועחטל בכפת שוחד׳
עחטל בלשון הרע׳
ועחטל בלילה׳
עחטל בהטיל מריבה׳
ועחטל בהרחבת העין׳
עחטל בנטך ומרבי׳
ועחטל בנטית ורון׳
עחטל בסיוד עין׳
ועחטל בעיוות מישור׳

ועחטל בעינים רמות׳
עחטל בכרוכית עין׳
ועחטל בפתחון פה׳
עחטל כיניית חץ׳
ועחטל כיניות העין׳
עחטל בקטיגור עורך׳
ועחטל כקלות ראש׳
עחטל כריצת רגלים׳
ועחטל כרכילות׳
ועחטל בטומאת שפתים׳
עחטל בטומאת׳
ועחטל בטנופת׳
עחטל בתיהלוכ׳
ועחטל כתשורית יד׳

על חמשה טיטחיו עליהם חטא׳

עחטחע חט ס׳
עחטחע עו ה׳
עחטחע דורש על ויוד׳
עחטחע חטס חלו״

עמהטחע כר ת׳
עמהטחע ויהי בידו שה׳
עמהטחע והלוות ארבע׳
עמהטחע והכת והדרות׳

על חטאים טאוחיכן על
עליהם ארבע ויהיה כי דין׳
כדלה טריפה׳
הדג וחנק״
על ויהיה עשה ועל מ
ויהיה לו תעשה בין
טוש כה דום עשה׳
וכן טאוין כה דום עשׂ׳
את טעויס לן ואת
טאוין עויס לן ״את
טעויס לן כבד ואויט
לפניך יי׳ אלהיכן ואתה
טאוין עויס לן הכל
לפניך עויס ואוינעים׳
כי רבי שׂ׳ העמיתות ויי׳

והגיון לבי לפניך יי׳ יטרי
יעים ויהיו לרצון אמרי פי
אכלו על ידי יסורין והלוי
לפניך ויחוק כיחוייך הכתם
טלו אחטאתי והא טחטאתי
ולפניך יי׳ אלהי אבותי
מלו כוטה וכליאה ויהי רצון
עבד אני כחני ודל וחומר
טטעיתי כאילו לו טעיתי
אוני כמי ואתם ין
אלחי עד טלא טטעיני תי׳
אתה יי׳ הי׳ הסולחן׳
ופולח אולו אותך ברוך
אתה יי׳ הי׳ הסולחן
ודוד ובכלעדיך אין מ׳
לטבטי ויטורון כל דור
ויטר מן העולם ומוחלן
ויטי׳ מן העולם ומוחלן
כי אותה סולחן
ולבניט עד עולם ועטו
את דברי התורה הזאת׳
והטעות לנו ול

ונאמר׃ שלום בטחתך
ושלום בחיל שלוה
מחוצותיך ושלוה
עליך ועל כל ישראל ואמרו אמן׃

ומלכך מלך מלכים׃
זוכרינו ה׳ אלהינו
ובקנין תן לנו ה׳ אלהינו׃
את כבוד ואז יגדיל׃
קדוש אתה׃
כתוב עלי זכר לחיי
חיים׃

מפנה

עליך ה׳
ואויבי
ונתרחק ויעל אחד׃
ואין שום יכולין לעשות
חכמותיך בבית כסאך
בבית הגדל והקדוש׃
שנקדישו שמך עליון ה׳
וכבני היד שנטעתה

במקדשך׃ והי רעון
מלפניך ה׳ אלהינו וא׳
ואלהי אבותינו שתטו׃
ותרחם עלינו ועל כל
מקדשך ברחמיך הר׃
הרבים ותבנינו והר׃
ותגל כבודו אבינו ה׳
מלכנו והא כבוד ולם
עלינו והיה והכפל׃
והקשיבו עלינו לעבי
כלחי ודרך פדויינו ה׳
מבין הגוים ונפוצותי
כנס ומרכתי מרבן
והכניסנו לגבול עירך
בשמחה ולירושלים בית
מקדשך כשמחת עול
ושם נעשה לפניך את
קורבנות חובותינו ת
תמידין כסדרן ומוספין
כהילכתן׃ את מוסף
יום השבת הזה ואת
יום הכפורים הזה׃

נעשה ונדריב לפניך
כיוהבה כויונות ריעך
כיון שכתבת עליהן כ
בתורתך על ידי משה
עבדך וזמי כבודך כ
כאמור ן ביום
השבת שני כבשים
בני שנה תמימים ושני
עשרונים סולת מנחה
בלולה בשמן ונסכו על
טבת כשבתו על עולת
התמיד ונסכה ׃ זה
סדרן שבת וכדרכן ה
היום ׃ ן נ ובשנור
לחדש השביעי הזה
מקרא קדש יהיה לכם
ועיניתם את נפשותיכ
ל מלאכה לא תעשו ׃
והקרבתם עולה
ן׳ ריח ניחוח לי כן
בקר אחד ואיל אחד

כבשים בני שנה שבעה
תמימים יהיו לכם ומנ
ומנחתם ונסכיהם
כמשפטם ושלשה עשרו
לפר שני עשרונים
לאיל עשרון לכבש ויין
נסכם ושעיר לכפר
ושני תמידין כהלכתן ׃
אחינו ומיי
אכותי
ומחל לשונותינו כי
הכיפורים הזה ביום
והעבר פשעינו ונעב
עיניך ׃ כאמר אנכי א
אנכי הוא מחה פשעי
למעני וחטאותיך לא
אזכור ׃ ונאמר מחיתי
כעב פשעיך וכעגן ח
חטאותיך טובה אל
כי גאלתיך ׃ ונאמר

זכרינו

וחיים אלך חפין כ
בחיים וחותמינו נס
בספר חיים טובים
ונעתך אלהים חיים
אלך עזר ומושיע
ומגן ׃ אתה ושבור
ושעם עד ומעולם אתה ׃

ברוך אתה יי
דוכ וחותם ומעין
וחיים כחומים ומשוכן
אתה והחזות רחומים
כלן ׃ ויחוד המיחדים ׃
אתה הוא ושוד והוא כל ׃
יום יהללוך סלה ׃

ובכן תן פחדך ׃
יהיו שלם
ויעשיך ואוהבתך על
כל הנה טבחיות ויראו
על כל המעשים ויטתה

ומעיר כל הנבראים
ויעשו כולם אגודה
אחת לעשות רצונך
בלבב שלם כמה שידענו
׃ יי אלהינו שהשלטון הוא
לפניך עז בידך וגבורה
ביומיך ושמך נורא
על כל מה שבראתה ׃

ובכן תן כבוד ׃
לעמך תהי
תהלה ליראיך ותקוה
לדורשיך ופתחון פה
ליחולמים לך שמחה
לאוהביך ושלום לעמך
ומגמת דבר לכל עמך
ועריכת דבר לבן ישי
משיחך במהרה בימינו ׃

ואז יעידום
יחדיו וישלמו
וישרים יעלזו ועל אפם
כמים יגילו ועל תהי
תכלכלון פיהם כל חטא

הרשעה כולה כעשן
תכלה כי תעביר
ממשלת זדון מן הארץ
וארצות תמלוך אתה
יי לבדך ויהיה על כל
מעשיך בהר ציון
וישכן כבודך ומזבח
עזיר קדשך ככתוב
בדברי קדשך ובאלוה
יי לעולם אלהיך ציון
לדור ודור הללויה׃

קדוש

אתה
ונורא
שמיך ונורא תהלה
ואין אלוה זולתך וכל
מלכותך ומלכנו ומי
יי מעשיות כמשפטו
והוא הקדוש נקדש
בצדקה כאמ׳ יי צבאות
הקדוש׃

אתה ב

בחרתנו מכל העמים
אהבתה אותנו ורצית
וריממתנו מכל הלשונות וקדשת
במצותיך וקרבתנו
מלכנו לעבודתך ושמ׳
הגדול והקדוש עלינו
קדשת׃ ותתן לנו יי
אלהינו באהבה את יום הזה
היום הזה ואת יום
הכפורים הזה לרחילה
ולסליחה ולכפרה ולמחול
בו על כל עוונותינו ל
זכר ליציאת מצרים׃

אלהינו

ואלהי
אבותינו
יעלה ויבוא יגיע׳
וישמע וירצה וישמע
ויפקד ויזכר זכרוננו
ופקדוננו וזכרון אבותינו
אבותינו וזכרון משי׳
בן דוד עבדך וזכרון׃

ויושלים עיר הקדש
וזכרון כל עמך בית
ישראל לפניך לפליטה לנ
לטובה לחן לחסד ולרח
ולחיים ולשלום ביום
הזכרון הזה ואת יום
הכפורים הזה
זכרינו יי אלהינו בו לטו
ופקדינו בו לברכה
והושיענו בו לחיים
בדבר ישועה ורחמי
חוס וחונינו ורחם
עלינו והושיענו כי
אליך עינינו כי אל
חנון ורחום אתה
ואתה
אחינו
אבותינו
ורחל
לעשותינו ביום הזה
הזה ואת יום הכפורים
הזה ומחה ועבר פשעינו
ועון עוניך כאמור

אנכי אנכי הוא מו
מחה פשעיך למענ
ולא אזכור
לנ ואחיתי כעב פ
כשעיך וכענן חטאת
שובה אלי כי גאלתיך
לנ כי ביום הזה יכפ
עליכם לפני יי תטהרו
קדושינו ביניעות
ותן חלקנ
בתורת
ושבענו מטובך ושמח
משועתך וטהר לבנו
לעבדך באמת כי אל
אתה סולח ומוחל לכל עד
העולם ומחולל לכל שבו
ישורון ככל דור ודור
ומבלעדיך אין לנו
למלך אולו אתה ור
ודברך אלהינו אמת
וקיים לעד כאל מלך
מוחל וסולח לעוונותינו

ותעוטת עזיך ישר
ותעביר אשוותינו
כל שנה ושנה מלך
על כל הארץ וקדש
השבת וישר ויום המפ
הכפורים ׃
ריה ורוזים ובכת כהנים ׃
ושים שלום עד שעה משלו ׃
בספר חיים ברכה
ושלום ופרנסה טובה ׃
נזכר ונחתם לפניך
אנו וכל עמך בית
ישר לחיים ולשלום
ולשמחה ועד עולם כאו
יי עושה השלום ׃
אחינו ואלהי
אבותינ
תבוא לפניך את תפל
ואל תתעלם ותחיותנ
טאון אנו עזי פנים
וקשי עורף לומר לפנ
יי אלהינו ואלהי אבותינו

יצידים אנחנו ולא
חטאנו אנחנו חטאנו ׃
אשמנו בגדנו
גזלנו
דברנו חמס העויג ו
והשענו דברנו חר
ח ושקנו טפלנו שקר
יעצנו ע כזבנו ל
יצנו וקשינו מרינו
פשענו
צררנו שינו פשענו
יקרנו קשינו עורף
רשענו טעינו תעבנו
תעינו תיעתנו ׃
סרנו ומיצותיך ומיטפטיך
הטובים ולא שוה לנ ׃
ו אתה יצדיק על כל
הבא עלינו כי אמת
עשית ואנחנו הרשענו ׃
נח נאוד לפניך יוט
וידום ויה שפר
לפניך שוכן שחקים
הלא כל הנסתרות והנל

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה חננו מאתך דעה בינה והשכל

ברוך אתה יי חונן הדעת

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם ושים את עבודת ישראל עמך תמיד ואשי ישראל ותפלתם מהרה ברצון תקבל בתמיד ויהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים

ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ישעינו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך ומעולם קוינו לך

ועל כולם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום ובעיניך טוב לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום

ברוך אתה יי עושה השלום

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי

יי עוזי וגואלי מי אירא יי מעוז חיי ממי אפחד בקרוב אלי מרעים לאכול את בשרי צרי ואויבי המה כשלו ונפלו

אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח

אחת שאלתי מאת יי אותה אבקש שבתי בבית יי כל ימי חיי לחזות בנעם יי ולבקר בהיכלו

כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני

ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליי

שמע קולי יי אקרא וחנני ועננני

לך אמר לבי בקשו פני את פניך יי אבקש

אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי

כי אבי ואמי עזבוני ויי יאספני

הורני יי דרכך ונחני בארח מישור

אל תתנני בנפש צורריי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס

לולא האמנתי לראות בטוב יי בארץ חיים

קוה אל יי חזק ויאמץ לבך וקוה אל יי

ברוך אתה יי שומע תפלה

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום ובעיניך טוב לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי

עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ועל כל יושבי תבל ואמרו אמן

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתבנה עיר דוד מהרה ותשיבנו לתוכה שמחים ונאכל משמניה וטובה ונשבע מטובה ונברכך עליה בקדושה ובטהרה

ונעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמים בשנה כאמור בתורה שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יי אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסכות ולא יראה את פני יי ריקם איש כמתנת ידו כברכת יי אלהיך אשר נתן לך

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי

יי עוזי וגואלי מי אירא יי מעוז חיי ממי אפחד בקרוב אלי מרעים לאכול את בשרי צרי ואויבי המה כשלו ונפלו

אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח

אחת שאלתי מאת יי אותה אבקש שבתי בבית יי כל ימי חיי לחזות בנעם יי ולבקר בהיכלו

כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני

ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליי

שמע קולי יי אקרא וחנני ועננני

לך אמר לבי בקשו פני את פניך יי אבקש

אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי

כי אבי ואמי עזבוני ויי יאספני

הורני יי דרכך ונחני בארח מישור

אל תתנני בנפש צורריי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס

לולא האמנתי לראות בטוב יי בארץ חיים

קוה אל יי חזק ויאמץ לבך וקוה אל יי

עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ועל כל יושבי תבל ואמרו אמן

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתבנה עיר דוד מהרה ותשיבנו לתוכה שמחים ונאכל משמניה וטובה ונשבע מטובה ונברכך עליה בקדושה ובטהרה

ונעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמים בשנה כאמור בתורה שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יי אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסכות ולא יראה את פני יי ריקם איש כמתנת ידו כברכת יי אלהיך אשר נתן לך

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי

יי עוזי וגואלי מי אירא יי מעוז חיי ממי אפחד בקרוב אלי מרעים לאכול את בשרי צרי ואויבי המה כשלו ונפלו

אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח

אחת שאלתי מאת יי אותה אבקש שבתי בבית יי כל ימי חיי לחזות בנעם יי ולבקר בהיכלו

כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני

ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליי

שמע קולי יי אקרא וחנני ועננני

לך אמר לבי בקשו פני את פניך יי אבקש

אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי

כי אבי ואמי עזבוני ויי יאספני

הורני יי דרכך ונחני בארח מישור

אל תתנני בנפש צורריי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס

לולא האמנתי לראות בטוב יי בארץ חיים

קוה אל יי חזק ויאמץ לבך וקוה אל יי

עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ועל כל יושבי תבל ואמרו אמן

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתבנה עיר דוד מהרה ותשיבנו לתוכה שמחים ונאכל משמניה וטובה ונשבע מטובה ונברכך עליה בקדושה ובטהרה

ונעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמים בשנה כאמור בתורה שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יי אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסכות ולא יראה את פני יי ריקם איש כמתנת ידו כברכת יי אלהיך אשר נתן לך

ירגן ונשוב אליך לע
ועשות רצונך כלבב
טוב ואתה ברחמיך
הרבים רחם עלינו ט
לו תחפזין בהשחיתנ
עולם טוֹב רשו מ כ
בה ולינאו קרוחו מה
מהיותו דוב וֹנ יעלוב
ישע דרכו ואויט און
ויחטבותיו ויטוב אל
יי ויחוסהו ואל יהיט
כי ירבה לסלוח ואתה
אוה הסליחות חנון ור
ורחום ארך אפים
ורב חסד ואמת ורר
ומרבה להטיב ורונה
בתשובתם של רשעים
ואין אתה חפץ במו
בריותיך שֹנ אמור
אליהם חי אני נאום
יי אלהים אם אחפוץ
במות הרשע כי אם
בשובו מדרכיו וחיה
וֹנ כי לא אחפוץ במות
המת נאום יי אלהים
השיבו וחיו׃

אחד עשר

ואלהי
אבותי
ויהי לשועתינו היום
הכנוח הזה והיום
הכפורים הזה ויחה
והעבר פשעינו ועון
עוינו כאמור
אנכי אנכי הוא מחה
פשעיך למעני וחטאת
לא אזכור וֹנ ואחיתי
כעב פשעיך וכענן ח
טאותיך שובה אלי

כי ואולתיך, וגו כי כיון
היה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאותיכם
לפני יי תטהרו׃

קרשנ

כוסיתיך ותן חלקינו
בתורתך ושבענו ונט
ונטוכך ושמחינו בישו
ועהי לבינו לשבחך כ
באמת, כי אתה פותח
לשטר מן העולם ומחתן
לטבעי ישורון מכל דור
ודור ומבלעדיך אין לנו
הלך ומחל וסולח אלא
אתה, ברוך אתה יי
הכ הסולחן׃

אחרון עד שלא
נוצרתי
אינני כ

כדי ושבשין שטיגיתי

כאילו לא טיגרתי עבר
אני בחיי קל וחומר
כמיתתי הרי אני לפניך
כלי מלא בושה וכלימה
יהי רצון מלפניך
יי אלהינו ואלהי
אבותינו
שלא
א
אחטא ואם שחטתי לפ
לפניך ויחוק בחוריך
הכפר אבל לא על ידי
יסורין וחלאים רעים
ויהיו לרצון אמרי
פי והגיון לבי לפני
יי צורי וגו
ואמרי
ש
לוש משוגאלי
לי ושלו בימי שמה
שלו כאמורין והוא יעש
שלו עלי וכיוצא ב
אבי מלמד
תלמיד

		וה	י יחודך הושענא
		וה	כ כודך הושענא
		וה	ל יאודך הושענא
		וה	מ לכוחך הושענא
לנ	יהיב ו	וה	נ יגחך הושענא
לס	הושענו	וה	ס ודך הושענא
לע	מרוממינו	וה	ע ודך הושענא
לפ	הושענו	וה	פ ורך הושענא
לצ	גואלינו	וה	צ ידיחך הושענו
לק	הושענו	וה	ק רושחך הושענא
לר	מרטיט	וה	ר חריך הימי הוש
לש	הושענו	וה	ש כיניחך הושענא
לת	אוייבך	וה	ת הולחך הושע
	הושענו		

אחרון

			היו
וה	כ ייחך הושענו		שיע
וה	ג ולך הושענו	כ	ותך אין להושיע
וה	ד יחך הושענו	ג	יסר ויכ להושיע
וה	ה ודך הושענו	ד	ותי ולי יהושיע
וה	ו יעיך הושענו	ה	ה היושיע הוש
וה	ז כיך הושענו	ו	ויעל ויושיע הו
וה	ח סדך הושענו	ז	ועזיך תושיע הו
וה	ט וכך הושענו	ח	וכיך תושיע הוש

ט ואויך תטביע הו׳
י בו׳ השפיע הוט׳
כ טיח תרטיא והט׳
ל ואו׳ כי תשפיע הו׳
א וריס תריתיך והט׳
ג טויים תשפיע הו׳
ס עויים להסיע הוט׳
ע נעם והמניע הו׳
פ ותח יד והטביע׳
יג ויויך תטביע הו׳
ד וראיך תטיע הו׳
ה כ להטיע הוטע׳
ט וחריך תטיע הו׳
ית ויויך תטיע

הוטענו׳

אלמושעות

ב ורבע טמוטת׳
ג טים כטוועת הו׳
ד ופקי ערך טועת
ה וג טעטועת הו׳
ו נעטו כס ויטתעט

ז ועקיך להטעת׳
ח כהות ויטוייעת׳
ט ופלי הך טעטיכ׳
י וישי כין טעויכ׳
כ ויעיך כטועטיכ׳
ל הכין הטויועיכ׳
מ כיך נטויעיכ׳
נ ותן תטועות הו׳
ס כורות ויטויעות
ע רות ויטוייטיכ׳
פ ועל יטועות הוט׳
יא דיק ויוטעות הו׳
ר וט תטועות הוט׳
ק רכ תטועות הוט׳
ש לט טעטיכ׳
תי חיט לתטועיכ׳

הוטענו׳

אבן

שתי
יה׳
כ ית המחירה הו׳
ג ורן ורון הוטע׳
ד מי המויענעה׳

ה ר הזורי ה
ו קך ירושה הוט
ז מל תפוריתך הו
ח עה דוד הוטעג
ט וב הלבנון הוטע
י קה טף ויטוט פהיו
כ וית יופי הוטעג
ל יעת היציק הוט
א טן לשבתך הוטע
נ אוה שיחן הוט
ס וכת שלם הוטע
ע ויית שכטוים הו
פ עת יקרת הושע
יג יון הויטויונת הו
ק ודש הקודטים
ר יעף אוהבה הוט
ש כינת כבודך הו
ת ל תלפיות

הוטעגיו

ארמיה

ויו

ר

ב וילה ויוטבלה

ג ורן ונגדם הוטע
ד עך ודלקת הוט
ה ון ויאויוד הוט
ו אוכל ויהוויה
ז ית וינטל הוטע
ח טה ויחוב הוט
ט רף ויעוכאוי הו
י קב ויילק הוטע
כ רם ויטועת הו
ל קט ויאורקה הו
א וך ויעלינל הוט
נ פש ויכהלה הוע
ס וכע ויסלעם הו
ע ריים ודלות
פ ירות ויטיכון
יג אין ויכויוטות
ק ימר ויקלה הו
ר וב ויריון הוטע
ש ימות ויטעריון
ת כוזה ויחפול

הוטע

עו

אדם

ב	שר ורוח ונטויה
ג	יד ועינים וקויה
ד	חות וטלם ורקויה
ה	וד והכל חויה הוֹ
ו	ניטל כבהמ נחוה
ז	יו ותואר וקויה
ח	ירוש בני אדויה
ט	יעת עיני נטויה
י	דכים וקויה הוט
כ	ריים ושקויה
ל	תבל הוספו ויה
מ	טרות עוד לפויה
נ	שיה לקויה
ס	יחים לעינויה
ע	רעים לקוויה
פ	ריחים להעיניאה
צ	וייחים לנשמה
ק	ריס לזדיה הוֹ
ר	כיכים לטלויה
ש	תייה לחוויה הוֹ
ת	וייה על כליה

הוטעניו

אום

ב	רה כחוי ה הוטע
ג	ולה וסורה רויתה
ד	ריתה לתורי הוט
ה	הירוה עליך הוט
ו	נחשבת כיפון טכי
ז	רויה כן וכעיפיה
ח	כוזה וכוזה כך
ט	עבת עליך הוט
י	חידה ליחיד הוֹ
כ	כוטה כעולה הוע
ל	ויית ירותך הוֹ
מ	ורטת לחי הוטע
נ	תעה ויכים הוט
ס	וכלת עליך הוט
ע	ני מערה הוטע
פ	חית טוביה הוט
צ	ין קדטים הוט
ק	הוות יעקב הוט

ר טוּבִים כִּטְוִיךְ ה׳
ש וְגַם הוֹשַׁעְנָא׳
ת וּבְכֵן עַל־

הוֹשַׁעְנָא

לְמשׁ וְוֹ

א יִתֵּן הַמְּרִיק כֹּהֵב
ה׳ כ וְהַנַּעֲקֹד עַל עֵינַיִם
וְאוֹשׁ׳
ה׳ ג יְסוֹד הַנֶּאֱהָב עַם
שְׁרָאוֹשׁ׳
ה׳ ד גַּלְיָם עֲחִיתָ כְּאוֹר
אוֹשׁ׳
ה׳ ה וְעֵלָה וְתַעֲלֶה מְרוֹמֵם
אוֹשׁ׳
ה׳ ו הוֹדֶךָ פְּנֵי מְרוֹמֵי
אוֹשׁ׳
ה׳ ז כִּי רְכִיבוֹת נְעוּטוֹת
וְאוֹשׁ׳
ה׳ ח יְכוּי וְיֵעוֹת עֲנֵן
וְאוֹשׁ׳
ה׳ ט כַּם הִיא יְדִידָה־
כְּאוֹשׁ׳

ה׳ י יְדִידוֹת אוֹטֵר אוֹהֵב
וְיָטוּי אוֹשׁ׳
ה׳ כ וְיֵה אוֹטֵר טַרְעֵה
הָאוֹשׁ׳
ה׳ ל קַח וְיִיטַת אוֹשׁ
וְהַסִּיר חֵרוֹן אוֹשׁ׳
ה׳ מ הָנֵז הָנֵאוֹה־
כְּאוֹשׁ׳
ה׳ נ וְיִיחוּ וְיִרְדּוּ אוֹפֵּ
אוֹכְנִי אוֹשׁ׳
ה׳ ס טַלָּה חֹלֵב כְּיוֹ
אוֹשׁ׳
ה׳ ע וְיֵד כְּאֵרוֹן וּמְרִיעַ
כְּאוֹשׁ׳
ה׳ פ וְוֹ כְּעֵזֶה וְיֵרֶה
אוֹשׁ׳
ה׳ צ נְתַעֲלֶה כְּמֹכֵב אוֹשׁ׳
וְפוֹמִי אוֹשׁ׳
ה׳ ק חוֹטִים אוֹשְׁלִי
כְּאוֹשׁ׳
ה׳ ר בּוֹא רְכֹבֵן וְהָרִי
אוֹשׁ׳

ו׳ ט וישות עיר
אשר תבנה מו׳
ו׳ יד ורחות אופים
כמוך אש
תים
הושעתו׳
בשבת זה

אום

ניעורה
בשבת
ב ועגת בית נפט׳
וישיבת׳ ת
ג ורית היולות שב
שבת׳
ד וישת וישאות
שבת׳
ה דובעת אופים
תחום שבת׳
ו וישיבת יגר
וישבת׳
ז כר ושאור וקדוי׳
בשבת׳
ח שה ורחי מיות
שבת׳

ט ורחת כל וישטוך
בשב
ועבת
י ושב תחתיה עד
עד יכיות שבת׳
כ כד ועוגה דרשות
שבת׳
א כוש וכשות ורחפת׳
וישכו ושט חל כש׳
ב ועם וגרים ונעשית
שבת׳
ס שרות שוש וקדוי׳
בשבת׳
ע שתי כבדות בוימעת
בשבת׳
פ וישת אותעד ישוי׳
בשבת׳
צ יוי ידלדת נר וחוך
בשבת׳
ק ושוש היום ויקורש
בשבת׳
ר ין ושחבב ויפוחי
בשבת׳

ט כמה כרית וקדושה
בקטנת
יב עשרה ויום טבול
הושענא
אין לולב הושענא

כחושעתח

א ליום כלו עיר
ב יאותך וישע עיר
כן הושענא
מג ו ולהים
ד רוטים ויטע להים
כן הושענא
מה ה ויון יעכרו ת
ו עיים הלוכי יבוא
כן הושענא
מו ז כים ויבית עבדים
ח טן מים ויעקרים
כן הו
מט ט פעום מטל ועיים
יד ועיים ותעבדי
כן הו

מה כ ותשורת ויושע
חוגה וייטייעת
ויושע כן הו
מו א אויר והויאות
ותצם
ג קוב והויאות
אותכם כן הוג
מה ס וכבי ותזכרו
ע ויסי עדסה
והדיך ויזכרו מה
כה כ ולהו אהרן כהת
יג יער פלטת חרון
וטטע כן הו
כה ק הלות כבוה
שלחתה
ר חוס ויטעה
טוחתמה כהו
מה ט כן כות טכתבי
יעקב
ת טוב ותטיב
טכות והולי יעקב
ן הושיעה נא

כחושעתיח

א כ היון השוי־
עליך יהב׳
ב עלו רחמיו והלטיו
והכ כן הוטעמי׳
אוני והו׳ כהוט
ג זעון ויסר וחיריתן
ושלח׳
ד מיתה והורו וידך
אל תשלח כן הו׳
אוני והו׳ כהוט
ה נאבק עם ואלוך
קדיש ועיר׳
ו הרלטיו ויטעם
טעיר כן הוטי׳
אוני והו׳ כהו׳
ז ישל כבואם על
העיר כעוז׳
ח רחם יהיו כנ

כטעם והלכו ב
ואטיו כן הוטי׳
אוני והו׳ כהוט
ט הוריס כיקביוו
כילכן׳
י ירו כיכוות כוו
אכן כן הוטי׳
אוני והו׳ כהו׳
כ ואל כמתעוה־
יצחק׳
ל ויתו אל חיק הוחו
כן הוטיעני׳
אוני והו׳ כהו׳
א ויצנף כר כהוטב
כהיעבי
ג אוזן חל בעוז ונת
ונתבר כן הוטי׳
אוני והו׳ כהו׳
ס וזר כיד יוטבי בעוי
הוטי׳
ע ירו אוכשוי ויר־
אוכהלויטתי כה׳

אנא אז

א אז חין תחויבי טי

אנא והו הוטיעני׃

ב קיד כנר ויהעט

ג ויתה הויטיעו ונ

וטבטח והוה

כן הו׃ כהו

ד ויגב פר וטעתו

ויועלה׃

ה ישפתו הוט

המים אוטר כשעו

כן הו׃ אנא והו

כהו ז ווער כויית היוד

ח טוב רוחן אוין ונ

ויחס כטר היוד

כן הושיענו׃

אנא והו הויטיענו׃

כהו ט ווידי ויעוית וחוכי

פ׳ עשית ׳ והוטעו

כן הו אנא והו׃

אנא הוטיענו׃

אנא אז

א אז חין תחויבי טי

כ ערכי נחו וטעטע

כן הו׃ אנא

ל אוז כנת נטער

מ ויה כטאוטאך

כהו אנא

ה מו לכויית טיבער

ו ויחטכי אריו

מהטכיער כן הו

אנא

ז כור לט אוב ישער

ח סדך לאו מהויער

כן הו׃ אנא

ט כועים כיטו אחרי

י קדר ועריס ויעבי

כן הו אנא

יא כיר כח יתת יטער

אכותיטו כהיטכע

והו אנא

יב לאו ויטאולה עסה טוער

יג עקד כיון כהר

ויהר טוועך כן הו׃

ס וב אוטו שעך
ע ייינים בהניעך
כו הוי׳ אונו
כ תחלו אויביהך
ריבעך׳
יג ייה וחרס כהרגיעך׳
והוֹ אונו
ד וראיך כיועץ ך׳
ר עם כעוב וישעך׳
והוֹ אונו
ש עריך תעלו ואיטוו
ת ולתפוות כהוטיעך
והושיע נא׳
אונו ׳נ נא הוֹ והושׁ׳

אנא

ת עינו כטה אוכך
ט ויון ויספרך או
תאוטר הוֹ והוֹ׳
יד ר אוה יכאון ההריגה
ד יבוכה ועליך היוגֹ
הוֹ והושׁ׳

ה עבוי כליתך וכור׳
הוֹ והוֹן
ו זכור תזכור׳
ד שם לנער כי כוֹ
כוערים הוֹ והוֹ׳
ח ויון כוריס׳
ט כלים כך וכשיך
טשטעים הוֹ והוֹ׳
יג י עלו ויכון ויושיעֵ
כ הוֹיעי היטועה
ישאכון ויים׳
הוֹ והושׁ׳
א ויתקוטו יהם יהיו
כיון הוֹ והוֹ׳
ג ושאוך עין׳
ד עם יטוב ויעך׳
והוֹ אונו
ה ויאיך כיועץ ך׳
ו יכוכה ועליך היוגֹ
והוֹ אונו
יג יוה וחרס כהרגיעך׳
ריבעך׳
כ תחלו אויביהך
כו הוֹ אונו
ע ייינים בהניעך
ס וב אוטו שעך

יג יא אוטו ויכון ויושיעך
פ שויתך ורעויתך
הוֹ והוֹ׳ יג
ע עוי היכאון׳ יג
ש יחס עזה כעיתך
ריכון הוֹ והוֹ׳
ג ושאוך עין׳ יג
א ויתקוטו יהם יהיו
כיון הוֹ והוֹ׳
ג ו ויטכך ויים׳ יג
כ ויויעי היטועה
ישאכון ויים׳
הוֹ והושׁ׳
ט כלים כך וכשיך
טשטעים הוֹ והוֹ׳
ד שם לנער כי כוֹ
כוערים הוֹ והוֹ׳
ה עבוי כליתך וכור׳
הוֹ והוֹן

ג ד וישיך בעבדי עד
עולם׃
ג עניים טעה ויעמד
הוי והוטיענו׃
ג כ יד בעטור
טעה׃
ן ורי כבלי הוטע׃
הוי והוטיענו׃
אונו ר נון הוטעני
והלאכי אותה׃

למנצח

ת ויום מתרותיו׃
הנחלו במוב יבי
יבדיקותיו ויטעו׃
ויטעך בכוחו ו
ויפל ויום לאוסר
אוני חוויה———
הוט והוטי אכי אות׃
ה ט וס כפל ויעטיס
היוטסה בעטר
עיסים כטר הלאכי

ו ג ויחיד נחש ו
ואוה יעקב אויה
הטה ועולה ביט
ביטרוקו עבדיו
ויינאוט ויום׃
ועולה וסורה הוי
והוי אכי אותה׃
ו ק ידם טאות בירכה
הנשטם ולשוו
חיכה ויוחם כוי
כורקות כשקתו
היוים לדויתה—
לתויר הוי ואוי׃
ו יג ריק היות לכהן כ
כחתן כאור יכהן
ויעסה כיסה מיי
ויריבת ויום׃
להדר הטוב הוט
והוי אכיט אותה׃

ה כ ואור היות ובני
אחיון והודה אשר
ובני בניהון
ספר רוכע ושלום
ואל ויים ואן אט כ
שם ואעזר׃

הי והו אבי אות׃

ה ע כן אכל ובאוון יהי
אשר מיראן כולא
היון נושע ואשון
ואשון ויים ואי
אות השבת

הי והו אבי אות׃

ה ט ויהו מאשבי ושוו
הלוכש ושוים ותוך
ויטה ואבו בקרו
ים ורחוינת ויים
אחות אהבה

הי והו אבי אתה׃

ו י כשוה ואחות ואחני
אכויהי אב השוויה
עיים ואלה ויטה

הי והו אבי אתה׃

ו י חיוד ישרויים דש ו
כלודם מים ויים
ואשונתך יגוכי ויה
אשר מים תתהי

ו כ ואו עצות ואחוייתך
ואשר אבות ואבותיך
לכלת לבנן
ואבדה ואו ספר ויים
עלות ואדת ויים

הי והו אבי אתה׃

ו א טרת לו חט ואשוה
ורוח הקדש עליו או
אויהי כעברו מירן
נביתן היוים
ואנה תויה

הי והו אבי אתה׃

ו ו ויוד ישות ואובה
אות זעק אויה
עלואות ויין טו
ואנדה ואו ספר ויים
לכלת לבנן

הי והו אבי אתה׃

ו כ ואו עצות ואחוייתך
ואשר מים תתהי
ישועתך יגוכי ויה
כלודם מים ויים
ואו כתוב

הי והו אבי אתה׃

ו ו חיוד ישרויים דש ו

ואטר וחחם ונחור
והקדש ויוכתש לחי
הבקעת לו ויום ׃
ומי דאות הנטפה׃
הו והו יוכי יותה׃
ו׳ ט וב הולך ובלו ויעקט
לב עדה וחחל אשוב
עם ויחטאון יעשיו
שחוב ויום ׃
ואוזה מיושלום ׃
הו והו יוכי יותה ׃
ו׳ ח יך ויכהך כטיר
היהודד תורה כבלי
שור ויעף לפניך
בתיבב שתות ויום
ופולך ויעיים
הו והו יוכיכ יות ׃
ו׳ ז ך עלה כמערה
היקנה ויעשק עפר
כמי לפולו ירדה אש
ויחכה עמך ויום ׃
הו והו יוכי יות ׃
ו׳ ו ויד חכמיה וכינה׃
סופי ויקיר ויפלט
ויונה ויחבויט
ו׳ ה יהך עשות ויטיר
היוכדיוך תשוכה
לעזיך פבוש ויחיך
סיתם ויעייטת ויום
ויכון ויכלו יוכי
הו והו יוכי יות ׃
ו׳ ד וישיך כתוך הנולה
וסודך ויוו עליה׃
בלי ההתאו הישו
ירשעים ויום
לקוישיך ביני
הו והו יוכי יות ׃
ו׳ ג ויד חכמיה וכינה׃
סופי ויקיר ויפלט
ויונה ויחבויט
ו׳ ב שרית בשוות ירכן
פי שנים ויעיבן
בזמתו ויעץ עתליו
ועים ויום׃
לפיט ויי כיוך
הו והו יוכי יות

תשעה

א ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר

ב משה עבדי מת ועתה קום עבור את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל

ג כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה

ד מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבלכם

ה לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא אניחך ולא אעזבך

ו חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם

ז רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך

ח לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל

ט הלא צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך

י ויצו יהושע את שטרי העם לאמר

יא עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צדה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה והכינתם לכם

יב ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי אמר יהושע לאמר

יג זכר את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת

יד נשיכם טפכם ומקנכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חלוצים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם

טו עד אשר יניח יהוה לאחיכם כמוכם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם וישבתם לרשת את ארץ ירשתכם ויתם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח שמש

טז ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה ובכל אשר תשלחנו נלך

יז ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהי יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה

יח כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצונו יומת רק חזק ואמץ

ב ויאמר יהושע בן נון מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב וישכבו שמה

ב ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ

ג וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך כי לחפר את כל הארץ באו

ד ותקח האשה את שני האנשים ותצפנם ותאמר כן אנשים באו אלי ולא ידעתי מאין המה

ה והיה השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום

ו והיא העלתם הגגה ותצפנם בפשתי העץ הערוכים לה על הגג

ז והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחר יצאו הרודפים אחריהם

ח הם טרם ישכבון ותעל אליהם על הגג

ט ותאמר אל האנשים ידעתי כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו וכי נמגו כל יושבי הארץ מפניכם

י כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון ולעוג אשר החרמתם אותם

יא וכשמע ויתמגג לבבנו ולא קם עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת

יב ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת

יג והחייתם את אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחותי ואת כל אשר להם והצלתם את נפשותינו ממות

יד ויאמרו לה האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו את דברנו זה והיה יהוה לנו לחסד ואמת ועשינו עמך חסד ואמת

טו ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה בית החומה ובחומה היא יושבת

טז ותאמר אליהם ההרה תבאו פן ישבו הרודפים בכם ונחבאתם שם שלשת ימים עד שוב הרודפים ואחר תלכו לדרככם

יז ויאמרו אליה האנשים נקיים אנחנו מן השבועה הזאת אשר השבעתנו

יח הנה אנחנו באים בארץ את תליך את חוט השני הזה בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אליך הביתה

יט והיה כל אשר יצא מדלתי ביתך חוצה דמו בראשו ואנחנו נקיים וכל אשר יהיה את אתנו בבית דמו בראשנו אם יד תהיה בו

כ ואם תגידי את דברנו זה והיינו נקיים מן השבועה אשר השבעתנו

כא ותאמר כדבריכם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את חוט השני בחלון

כב וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרודפים ויבקשו הרודפים בכל הדרך ולא מצאו

כג וישבו שני האנשים וירדו מן ההר ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל אשר מצאום

כד ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידינו את כל הארץ וגם נמגו כל יושבי הארץ מפנינו

א הנחילו ואשיבנו ויוסף
ויום ׳ והוליכה נא ׳
והו׳ ב׳ ועזרתו ׃
תצ ד תחננים כבני שיחון
ויום הושי׳ ויתן
ג אוזן בית אסכיך א
עם ויום ׳ והוליכה
והושי׳ ב׳ ועזרתו ׃
תצ ע וכם עלי באר ויום
והושי׳ ויתן
פ ויד בחוי ודיבת מי׳
נג ויושיום להשחיתה
ויום והוליכה
והושי׳ ב׳ ועזרתו
תצ ק דושים ונסכים לך
ויום והושי׳ לה׳
ר שוט ושוררים תקוב
שרטת ויום ׳ חילה
כיו ויעפך חוי׳ וחיג
והושי׳ ב׳ ועזרתו ׃
תצ ש ואולים מיכון ויום
והושי׳ ויתן

ת ו תלכות ויוצאו ׳
ויום ׳ תפתח אוזן
ותשקך שויום
והוליכה נא ׳
והושיעה ב׳ ועזרתו ׃
רחם נא אהל ערך
ישורון ׳ סלח ורחום
עונם ׳ והושיעה ׳
אלהי ישעינו ׃

אז

עבדי ׳
א ויד אדוני ס
ב שוט לכניך עומם מ׳ ס
ג שוה אדוני האדוני
נתנו בגן ודקי ס
ד שוט כעלוט חולתך
אדונים ׳ והו׳
ה ושט היום כתחנן
עדיך חטן
ו סיפרו עליוחך כי
כשיון ׳ והו׳
ז כת חוב ורכש נא

א אל תכבו
ח טירת ויים כיומה
תחבט והו ס
ט עינו כטויינ ה
סד טכעים וטויינ
י טוי יצריק ר׳ ויונה
והוט ר׳ יטעיט
כ ויתה כיית לאורין
עד כי ויוי היורין
ו כוחי פיויק פיין
והו ר׳ יטעיט
ז תחעטם עלי ויים
כעדים עלי יכלי ויים
ל אז זכור ואו ניסוד
היוים והו כ
ט יחים כידך ויטעתם
עוים כטוועתם
ע כם כחוקמיעתם
והו כ
פ ועל יטוטן כנה
פיפוף טעית
יג דקם ר׳ ויטעית
והוט פ

ק ויטשט תישע
תכיתח אורין ויפרן ישע
ר כ והוטיע ואו חפין
כיטע והו ט
ש עיי שויים פתרן
ואוירך הטוכלט תמיתח
ת וטיעיט ויכ אול
תויתין והושיעט
ר׳ יטעיט

קרל בי

מכטר ואוזר
א ואר ויטון הער
יטער כאו קול
דורי הנה זה באו
מכטר שואר קול
ב אז כיבבוק כיתים
לעדוד על הי הזיית
מכטר פו קול
ג שתי כטופר ויתקע
תחיתון הקי יבקע
מכטר ואוזר קול פו

ד פֶּרֶק וְהֵיטִין וְדַרְדַּר
וְעַט חֵיטֵי הַהַר
וּמִזְרָח וּמַעֲרָב וְכוּ׳ כֻּלָּם עִיּוּן

א כָּל בְּנֵי עוֹלָם
כֵּת הַלֵּל יִשְׁמַע בְּעִנְיָן
וּמַעֲרָב הַלָּ׳ פ

ב יַעַן עֲרוּסֵי וְחוּמִין
טָלָח כִּילּוּד וּמוּעֵי
אוּמָן וּמַעֲרָב הַלָּ׳

ג הַלָּה וְלָזֶה נְקוּדָּתָם
אֵי שְׁמַע כְּאֵלּוּ
וּמַעֲרָב הַלָּ׳

ד הַיּוֹר בְּעֵל כָּל אֹהֶל
וְאֵי אֹהֶל כָּל אֹהֶל
וּמַעֲרָב הַלָּ׳

ה שֵׁם וְאֵזֶן הַיְחִיד
הַיְחִיד אֵזֶן בֵּין אֶחָד
וּמַעֲרָב הַלָּ׳

ו כֵּיצַד יוֹם וְתַחַת
עוֹלָם וְחוֹר וְחֵיקוֹן
וּמַעֲרָב וְאוּמָן הַלָּ׳

ז אַף יוֹלֵד וְגַם כְּעֵס
אַחַת וּמַעֲרָב הַלָּ׳

ח עֵת יְגִיעַ עוֹן נְאוּר
עֵת עֶרֶב יְהִיה אוֹר
וּמַעֲרָב הַלָּ׳

ט וְשִׁבְעִים יְעַנּוּ לְהַלָּ
יְמִין כִּי חֹלֶה וְגַם יַלָּ
יְמִין וּמַעֲרָב הַלָּ׳

י שְׁמַע כָּל בְּרוּךְ
הַחַיִּים וְיָקוּם אַהֲלָךְ
וּמַעֲרָב הַלָּ׳

יא וְאָח אִישׁ יָתֵן שְׁמוֹ
הַיּוֹם יוֹד בְּמִנְיָנוֹ
וּמַעֲרָב הַלָּ׳

יב וְיוֹן יְשִׁיבֵי עֵבֶר
הַיְּהוּדִים וְעַמּוֹ שׁוֹכְנִי
וּמַעֲרָב הַלָּ׳

יג כִּמְעַט עִם מְהֵימְנִין
וְגַבּוֹל יְטוּעַת מִלּוֹ
קַלָּה יְטוּעָה לְעַם
עוֹלָם וְחוֹר וְחֵיקוֹן
וּמַעֲרָב וְאוּמָן הַלָּ׳

קול ברעש גדול

הרשיעה

את עיר ובזד את שלל
ועם ונשוא עד השל
ויהי כראם אל ערי התיגר
ואם יי יהוה לעצות וישמו עב
עבו ושכט עדו ישר ראיום
כיום ויען ראת על ערי היורין
כי יי הוא האלהים ואין עוד

קדושים

עליו א
ועכ

אתה

הראיתי לדעת כי יי
הוא האלהים ואין עוד
מלבדו׃
אין כיוד כאלהים יי׃
ואין כמעשיך׃
לעשות כגבורותיך וכחדו
ובכח כלה׃
ואודיו הושיעה אלהי
ישעיה וקבציה והיבל
מן הגוים להודות לשם
קדשך ולהשתבח בת
כתהלתך׃
ויהי יי מלך עליו כ
כאשר היה עם אבותיו
על יעזבנו ואל ישמיט׃
ויכוך כאלהים
יי׃ ויכוך כאדר
בקדש עריו תהלות
עשה פלא׃

יי מלך יי מלך
יי ימלך לעולם ועד׃
יי עוז לעמו יתן
יי יברך את עמו בשלום׃
יהיו נא אזניך
ועיניך לפתוח
תמיד ושמע תפלת
כל עבדיך ועמך
ישראל יי אלהינו יי
אחד׃ ויהי נעם
אדוני אלהינו עלינו
מעשה ידינו כוננה
עלינו ומעשה ידינו
כוננהו׃ ואתה
קדוש יושב
תהלות ישראל׃
ואתה יי אלהינו
ואלהי אבותינו
ברך את עמך
ישראל בכל עת
ובכל שעה
ובכל רגע׃
ואל תשב פני
משיחך׃
כי ביום הזה
נתת
לנו׃

ופותח הארון וטוען ספר
התורה ואומר׃

הגדה

יי אלהינו
יי אחד׃

מרשות

יש הנדון הנבור
והטרוי וירשות ר׳
ורפד ויפניים יקרה
וירשות סנהדרין הק
הדרשה והתורה
וירשות ישוטי יטיבו
ושלופי תורה וירשות
זקיינים ועריף ושכי
שוחה שופטיך כשויר
וכוירה והדות והלו
לד בנהורתו שהחויט
וקיוויטו בירושלים הט
הטהורה והגיעטן לט
לטוויח בטוויחת תור׳
הדשוויחת לכ ועימם
וישוירה הטתנת חיום
ועוטר ותפארה ׳ הו
הוישוכית ויום ואו
ורוסבת וברוה ׳ ו

ישוהכיה ולשוערויה
כיניוי וישחרה ׳ לעוסקי
בשהפ וכוירו ׳ וכבן
יהי ריצון מלפני אדון
הנבורה ׳ לתת חיים
חן וחסד ורחמים ׳
לשוי מ פלוי
הנכוד והשלים התור׳
הישויטן לכבו ׳ ולוי
בתלויד תורה ׳
לדשו להרו ולוועדו
בחסדה ׳ וזכותה יחפטן
ולכפו בטכם שוריה ׳
ויטיו ולוי ולוין ולה
טוב וסברה ׳ ולטו ו
ונטיו לפעיו כפעד
כוריה ׳ לעיטו לפיעפו
ויעיקן כעם עבריו ׳
ולכבו לחיוו ולשוית ׳
וכל יטוקו ויניה ׳
ולכבו לתיים כרוח של
נשכיה ׳ ומשכי יהי

מרשות

אורך ויים מיוחד
והשיאלה עוטר
וכבוד והודם ויש
ויאמרית ויגדל
בעליה והגיה כשיעור
ויויטרית כעיני כה
שתעים טיעית ישר
תוריכיה כאהב ואל
ואהלם ואישונים
ומדשות חכמים ידוע
ובונים אולקים בתו
בתורה ומפולמים
מלאים ויעת כיוון
ומדשות כעלי שיבה
זקנים והדונים ומ
ומדשות כל הזקנה ד
גדולים וקטנים
עזור עזור עזור
כוני בי כוני
החיתן ויתוך עדת
אוזנים וקיב עד
הנה כגל ורננים

ויאמרית ויגדל
כעליה והגיה כשיעור
ויויטרית כעיני כה
שתעים טיעית ישר
תוריכיה כאהב ואל
ואהלם ואישונים
ומדשות חכמים ידוע
ובונים אולקים בתו
בתורה ומפולמים
מלאים ויעת כיוון
ומדשות כעלי שיבה
זקנים והדונים ומ
ומדשות כל הזקנה ד
גדולים וקטנים
עזור עזור עזור
כוני בי כוני
החיתן ויתוך עדת
אוזנים וקיב עד
הנה כגל ורננים

סדן וקבים

ופה עזור עזיד עד
ויגל אבן העטוף לפי
כבניים וכך אתי
היבוך ויזדמן לו
ואעריב כמי כל ביומים
תן לו טכה תחילה וסוף
כהורו עבונים ותן לו
ויתן ביכותו בתוך
הכל אויבים שהגיעך
יום זה לשחוח מוס
חייבים ובכן יהי ר
ויטן ולפני שוכן ויע
ומעונים ליפד כית הי
המיקדש וידום ויאשו
ושמלו היכל ואולם בכ
בכיכר ואכנים טם
והבין גליות אבות ו
וכנים ותשויח כשוח
כית השואבה סעידן
ויגדים ותזבח לאשות
כמים וכני כמים עוסק
כתורה ומקיימי ויט

חוקים ומשפטים ותו
ראות שבעה חודשים
ושמונה נסיכים ויהו
מזומנים ותשבצ׳
ויטוב היפהן ויניח
ויתך לבנים ויהי ויו
ושכך כן יכריתם
הגוים ותחזון יכרך
ותויינו כבוד וחסר
וחנים ועטרוך חיים
ושלום ושורך ורים
ושנים עיור
עיור עיור

וקחתו בקדורה קדם
כל בניניים וקדמו
ויבריחתיו עד בית
יהים לעשות ויעשו
שלוחים הויתקנים
והיהוגנים ודור בשושי
שור קיית התורה ושוור

אשר ך

אפ
כעס ועד ובעברים
תורך נתן
ב גלו יהוה עלה
פ ויפיחון הופיע
ג מד על ויהי יהוה
אדיר קדיו והשה
לקבל ורחות דברי
מי שועה הארון
ועזורה יתמיטן
ה טה שוים וירכב
על כרוב ויעוף על שבי
רוח ויעשו כרים
כרים ויתך השוט
ויתחזקו על ורחות
הישבן זויירות
זויזו למני יהים
שופר תקע משוי
ורוס חדיה לשוב
כע עשו כי ושיעיר

יי זרח שמש
כולם בני שועלים
כי ויפרצון יי הופיע
יי ויען יי שפחים כי
כלחות ויורין ושמה
שפחים כלחות
כ יי אורך הלוחות
שמה שפחים שמו
ויפרוש כן יד לוד
ך ושמה שוחה שמו
כי אין פורך כל קב
העבדים יי עלה
שוים ויי ושמה
תיונת היט
עשו עשים
היה ושמה רבין
אב לחכמים ושוש
ועבדים סוד היום
בקבלת ועל יד שלו
שלוחין אין הטי
ע נה יי ושוד ועמו

ת פלט לעלם ושמה
ועיר ועמו כעת ימים
ושמה הרעו ועמ
אספו היט תפלה
יי אול מת פעל
שם את ושמה עבי
עמדים לפני
הכפתה עלת שבטים
ר אוה ושמה ושוש
כן טן טוור כי יעוני
והים חלו והשטע
כתר הרע פעין
יי הכסה עלה ורוכ
ויהיה כעקה טוור
ושמה יעקה וגרה
עלום ועד יעקב י
יי אורך ושוד
כיהו מלן
עבדים
ויעריס וקריתיך
הוינוחיך ושוין א
אנכי יי היך אשר

כי תורה נתתי לכם
ויטה יהיב ליטר׳
ויטה ית מי לוט יומת
על פי ׳׳ ית ויטה
יהיב׳

שחרית שבת ושלוש

מטורית
תורה׳ ותנו כבוד לתו׳
כי טוב סחורה מכסף
סחורה ומפז ומפנינים
יקרה׳ עץ ושלוש כ
פרשת התורה פ היא
לנו עזר ומורה׳

חתיכבינך

מל
ס זה אלוה לכל זה׳
ומורה זה אלוה מי
היא זה ומיזה הוא ויהו
ומיזה קצי כמו כי
פיטר עליו קטנו׳
ויטה עלה ויריח׳
ויטה עלה ויריח׳

ויטה עלה ויריח
והויד עוד מכשיחה׳
נתנאל עלה ויריח ב
שויעיה עלה ויריח ב
אוביסוכו עלה ויר ב
אוכיוריר עלה ויר ב
אבי יוטח עלה ויר ב
יחבי עלה עלה ויר ב
ירד עלה ויריח ב
טוביה עלה ויריח ב
יהוחנן עלה ויר ב

אגדתל

מ פטו
תורה כוח יציחה ב
פטוחית תורה׳
תורה היא עץ חיים
לכולם עץ חיים כי
עיר ויקור חיים׳
אבותם שוחח פטוח
פטוחית תורה׳
יצחק שחח ב
פטוחית תורה

אז בקשדב

עניו עלה אל הר העברי

ג ויעש חיטב מעויות
סין מהידורים

ד וירדת את חרטה

ויקהלה׃
ויקרא׃

ויחדיר סבר תורה

את שם׃ כי שוב שוו לפו׃

חיים׃ ושוב יהלל

ומלא עין חיים כי עבד ויקר

תורה תהיה היא עץ חיים

אשר ויחזיק בתורת

שלוה תורת בתורת תור

דוד תורת בתורה

אלקין תורת בתור תורה

ויהי תורת בתור תורה

תורה היא עץ חיים וכו

תורת פיו יבינו יעודה

בתורתי תורה׃

ויטבעים בחרים׃

ד וד יש ון ויתן ותש

וביקודים יטרים׃

ה עת לשכ ויות בחר

אשר יתיד עלה׃

ו ויו ון יעוז כמה מלא

ז ה עליה ויודה

והתכלה

ח טן יעבירה עד ויל

ואילה ההר הקעלה׃ תשוב

ט הור עבהו יבלך

על ישפוך רבה׃

י הוטב ויטרית הגבע

יולת חבר כי האלמות

יא והכריתה כיולא מיוא

ואו תתחבר

יב הר נמו תעלה ותש

תיות ונגיו תקבר׃

כסיתך עבר עמיר
ע לכן לא עזבוהו אלוהם
ועזרו
פ ויהי השכם על אשר
ויעלתם מרי וידיבה
יעלתך טועתכם לכן
לכני לא כא
ך ניסה זו עליכם
לכן נדיבה
ר טוב ישמח עליכן תסתו
כדית נמטו ושיבה
ש בטי ישורון דיבין
ונחית
ת ויוחי תמרוני וירדית
טחיה
ו ר יניחו טוב ויטורו
כאוהיה
ט אוין כיין כלום
חכין ודבר תוכחת
ה שלום נמטו ויד
ויתית נשיקה
בי אותן כי אין היעלה

ואיבכם אלכם
והיה בקע לכבים
ך פיהם ואבן עוים
ל פרותם ואבן עוים
אשר עוים התעוים
ד וכלים ינדקת ועשו
ח ויהו כטהרו שלשים
יום
שוב עון אחיו ויעני
בתפילה ונעדה

ליל שמורים

א ותן ה' חיינה
ב חיינות ה' אתך
ויעריס כויעיו
ג יבור על אדום
ויחינט כחיינה
ד וד מעריב ערב ונ
ונחוירט כנתט חפ
חפויעה ביוד אותה יי
מעריב ערבים אוהבת עולם
ט עד היינו העולמים

ליל שמורים

ה ואז זה הלוה
ו עיתדו כאוהר
בחיטת ה'
ז ה אשר הוא לו ו
יום ולו ה'
ח וק אהבתו ויכור

ליל שמורים

ונעני חלק ה'
כאו ו אוהב עולם ישר
ויהי דרית טוען

ליל שמורים

כסח או כלון פרחים
ונפלאות הוויים בחכ
ט ב ט שחיתור הדוחק
פנים לט הדוחק בחכ
ג זד עיטו אוהבים
אוהבת עולמים
ד ת שבועים ויהי
ויום עקם ועלה בחכ
ה יג בפודי חסם
ובן בכודו ויחס בחכ
ו ועד שפוט ודישעי
והעלות ויניון ושמעי
ז זד בתוך עיתן
ואהוב כני איתן בחכ
ח רב חדה על אדום
ביד יעח ואדום בחכ
ט ביחת עני בוש והו

ומשלהך בטל דור ודור סותך ה

והוציאו עליו מרפסת

ס ו תורת ה' תמימה
כגם ראום נדודה כחב
ס ז את ראשון ושני
והוציאו עליו בעשו כחב
ס ח ויחיטו ולח
ויכפרו ומחקו כחב
ס ט ויקחו הזקן הריק
והסיעו מן שוריק כחב
ס י וגיזות ידי יפיל
ועל עליו יקמיל כחב
ס יא ויד זורים הכבד
והוציאו עליו ומטבד כחב
ס יב עד בוד כלו שון
ונקם עליו כאוב כחב
ס יג חד בתי ויגיע
וכן כיכוו טיגיע כחב
ס יד מיד יגר לעוקד
כגם ראום חקוק כחב
ס טו יזן הוא לעתיד לבוז

ליל שמורים

ס א לך יכוד עם דכון
ס ב יזן כי בוא יבוא
ס ג יזן הוא לעתיד לבוז
ס ד ויום זורים הוא עתה

פסח תהלה

ושם טוכן שיחים
ת דכו יבוש דומים
וחוקים ת והן כבוש
כים וחוקים שור
ותוטבחות ומשומים
ומשתחים כגלה מיגבו
מילואים ויו כגד כוהנים לפ ויט

ליל שמורים

ס א לך יכוד עם דכון
ס ב יזן כי בוא יבוא
ס ג יזן הוא לעתיד לבוז
ס ד ויום זורים הוא עתה

לֵיל שִׁמּוּרִים

אזכרה ש

ג שחק בשד הפסח
בשושן שוכן וקיה׳
ד ודית עניית הלל
ויה בקולוסיה׳
ה יחי אהרן עודדים
בשירות פילוסיה׳
ו די היסוד ירוק
דוי וקולוסיה׳
ז טר שומרים על
ידבח מילוסיה׳
ח יעים ויטיין בילה
ניזכו ינלה
ט שים ויאות עלעו
כריבון חכלו׳
י ון וחלו ישראל
ויהודה וגלו׳
יא דים דבר עבד
ועינתו בעלו׳
יב ודר ירושלים תוט
וחרבותיה אותלו׳
יג כרמון ופי יון
חיל תכלו׳

בחר אתה ה׳

פרוס סוכת שלום עלינו
ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים
וברך ושא את רעיתי ואת

כי יערוך לך

חסר

לדל

שומרים

א ור ישר דוט אוי
שוומה פרעוך
ב יטען עינת אלוכיו
השלים כהעות
ג דולתו מאד ורנו
כוזהלות הלות
להגיד בבקר חסדך
ואומנתך בלילות כי׳

הושיב עמים

ליל שמורים

ה פליאו עיטות וירחוק
עירה ונעלם
ו כו כאורין ניתן ויש
ורטיעבוד העלם
ז יקית הטיבה אחת
שאום ועלם
ח שקבת ויו אות ושור
ועלם ; כי"ו ושוכב עירו
ט ישר ; והוי"ו ליה שוע ;

ליל שמורים

י ריר ונאוה תתהוותיו
כמי שתה ונמאוותיו
כי"ו חג פסח ;
יא תהיותו בקהל חסידו
כי"ו חג פסח ;
יב ואז ישיר חסידים
יב ושחק ופסחו ואחוה
יג ועלה יסבה בקלך
לרקיעות תובל ואלך
חג פסח ;
יד חך ולחיים ויופם
חרבם תעבור בליבם
חג פסח ;
טו חך שבב וירחו
ויש מן האיתן האזר
כי"ו חג פסח ;
טז ושרייטי לכהן
ומבכורות ומיטן
כי"ו חג פסח ;
יז שריטי לכהן
כתף תרומה ומאי
כי"ו חג פסח ;
יח עלם תתאוי
יעיר עליו טיח
כי"ו חג פסח ;
יט וגן הכהן פסח
כי"ו חג פסח ;
כ ואז הלילה ואשורר

ו יכה חשמי בחילה
ואקמילך בחוטם
ולמלוך בחרוני
כ"ו תרפ"ח

ז יהי כטוב אלוהים
לבן תאוריני בחלום
כ"ו תרפ"ח

ח שים חדוי טפך
שלח ידן הפך
ויודיה כיצת מוועה
אל יעקב בטה כחב

ט דוך כחוד כשיחך
ויטר אל ואלוך כחב
ורקים דבר עכרן כחב

י עדיה כי טוב פחדה
אל יכבה כלילה
נקה כ"ו תרפ"ח

יא ויגח חולו כחכמיה
ויבלע עד ויה כחב

יב אלה בטוך עלק
ותקדם כעדר אילה
כ"ו תרפ"ח

יג ואתון כעשותך נקו
אילה ואילה יחוה
כ"ו תרפ"ח

יד אתון כוכבי אורים
על דשפטי ינדך
כ"ו תרפ"ח

טו אורי הודאות אדנך
אחזת כיד ויגי
כ"ו תרפ"ח

טז אורי ישע והודעני
ואשטוחת לכל אונס
כ"ו תרפ"ח

יז ואתה ידעתם ולוקה
בסוקה ובכוקה
ובכולקה כ"ו תרפ"ח

יח ואבוא כחדר נטחך אוקנם
ואשטוחת לכל אונס
כ"ו תרפ"ח

יט ואתה כוכבי אורים
ואחזת כיד ויגי
כ"ו תרפ"ח

כ ואתון ושבוי ולוקה
שוחח ואוד ואוד יג
יגקה כ"ו תרפ"ח

ויקרב את הפר לחטאת
כל' חגר פסח
ויקח משה את דם הזבחים
כל' חגר פסח
ויזרק על המזבח סביב
כל' חגר פסח
ויקרב את האימורים
כל' חגר פסח
ואת הכליות ואת היותרת
כל' חגר פסח
ואת הקטרת המזבחה
כל' חגר פסח
ואת בשר הפר ואת עורו
כל' חגר פסח
ואת הקדש אש
כל' חגר פסח
ואת המנחה
כל' חגר פסח
ויקרב את איל העולה
כל' חגר פסח
ויקרב את בני אהרן
כל' חגר פסח
ויזרקו בניו את הדם
כל' חגר פסח
ויקרב את העולה
כל' חגר פסח
ויקרב את מלואים
כל' חגר פסח
ואת בשר האיל
כל' חגר פסח
ואת הלחם
כל' חגר פסח
ויניף את כל החזה
כל' חגר פסח
ויקרב את החזה
כל' חגר פסח
ויקטר המזבחה
כל' חגר פסח
ואת בשר הפר
כל' חגר פסח
ואת הקדש
כל' חגר פסח
ואת תניף הימנה
כל' חגר פסח
ואת בני אהרן
כל' חגר פסח

ותשעון ס׳
נחו וישרי כמ ס׳
פ״ו חג פסח׳

מי אומרי וריקה ותשעות
וקדם פועל ותשעות
פ״ו חג כפ״ח׳

אז בהניחך טוחים
הורינו לך אלי ס׳
פ״ו חג פסח׳

שעון תחד ה׳
ושיר עולם טרה׳
פ״ו חג פסח׳

ץ הישר בחדשך
והחשוות וטם קדש
פ״ו חג פסח׳

ליל שמורים

ט כס פלאותיך ושם
וישירו הודאות
נתיחתך
ורם וחסד וכלולה
ותור נתועדיך

כ ואויב אז באוצרה
רוחך חיסדת
ויפי עלליס ויונקים
עוד יסדת׳ כנ״ל
מיכה קשוחה יכה ואויב טל׳

מלכותך

מיך
חיוקיים נ כתי
שבחך ולשון עתיד
ונפתיים ס ס ליחין
ויטה מקלעים
והניף ידו על הנהר
כעיים׳ זה יהיה ישלים מיט
מה ואויבין ס׳ ו׳ וכ עד ויחנו׳

ליל שמורים

עטור פלאי יחיד
מיעבי ואות ומסך
ו׳ טוב ישועות הכחו
שת כך וחסי מילחמ
הניצחות אור ושר
וגאולו ס׳ יכלאות כח

אור

יום
הע
סמי
ה הוכתרה בטוהי
ויזון ניחוח הדוי ד
ירושה עלות והים
ב עין ומאור כיר
ויחיד לב ובהים
וישכב עליון בעטר
תעלות הרץ ובוהים
ג ולכבות לבטן הא
היולבן ניחוחים
שלחים וידובר כך
עיר הי"ם ן "
ד ויטות וידוש ב
טיכבר וידום כמור
טולים כלולי יניון
ויבקשו תקדידים
היים ויכטולים
ה ויון חוגג עלוק
וישוה היקר שלשלים
ו ויהקריב לה כבודי

ערבה להקריב בטוהר
שולים כיניחו ורעט
ויחדיו חורבות וישלום ז
ח ובאו להקדים להקדי
שלוחים דייני נאו
נבואות
ט ולושבת ביבים
וילוכותיו כטילוש
כשות הובינו עיירות
הפיוכות עסק ונוי
ונאות חשכה ויניחהו
וניתן כהוכות לעדיה
ויכאות וניתן לעדיה
וה וידות וישכנותיך
יו ינבאוה בן
יא וכה כפולה וירכופלת
ודום עליון לאויר
ריבה עוידים מידבר
כטעם אוחה לתיור
חסט וניתן לאוכב
האור כטלו ונגיר
שחטוחו כעדיה עיולו

נכבדות

ונתנוהו

ורוח חיים למורה
כי אתה בקרבי תורה ומצ
ומצוה לי ומורה
מטעות תקוממני בימיך
ישורה׃
ת ובן בלקת ויצבור
ועמס מי חסירון׃
משוש עשיה עמיה
ויכינהו ויזיע עשתון׃
נתן טיינו ולבושתו יג
ייבך וכל בחירון ה׳
הנון והגיט חיינן ו׳
ויולך והקטיר הכהן׃
ידיד טוחן ובוך זט
כטיבי הזורון כל זכר
כבני אהרן׃
ך יב קעוני טוקי
ירושלים בציונית
ועוטריס כזדיזות
בית הין וחיוטת חו׳
חזוקים ומוקרים׃
ומחזק את ו׳ זכרו
טוב סביכיך טיך׃
ישלום׃
ירא״ח כפק הזיקי
ומזכורים ומוהריס
ורוטלוים הכטיר׃
תעלה על ובכסס ע׳
נוזדים חזקו ותיבו
שיוע טיר ושוריר
חריס בית ו׳ כישוט
הקריס
ל כיתך עזוד קדש׃
טה תהלה חוזן
בית יעד לכנון ומלוכ
אנגיס ונוזל זהכב
כיוים ביזות פחיו
והשוזל לזיעון טל
ויניק חסד כיום
הנזל ארוזיך בע
כשוור נבוי כהלוך
ומזהכות ולא כיזרי
כבוד הלכטן נתן
הדר הכזיזי׃

כתם אלך ועריך
כשכתיך כהכביך
העת שערי תלבשי
ירד סביך כוסיכך
עד יעדי תמיך
טל יהיך כיוכך
שיחית כהנך כיכבך
עיניות לויך כחטיך
טילו טוס ישלוס
וטלינו אוהביך
יתירה חביתך ישלו
כטי טכעים
טיותיך כעיר יחוכי
הוכידו טוריו חוריתי
וטער וטוריך תהלה
כיריו לישב שוריותי
כאהבה ויעות ויקי
ויקדש מיוה טיותי
אידיה ואוכקטה
טוב ושלוה כיריותי
יהי טוס חיוך ושלוה
כיריותיך כ ויוס על

סוכת טלוריך כא יי כוס סוכת
טוס עליט ועל כל עניו ושי ועל
ירושלים:

ויהם ויטה את הערי יי על כני ג
טל"ו:

קדיש:

תעריב ליל טביעי של
#

פסח

אורי

ויטע עד היס עדה
כ והחטבו יגריו ולי
היוי אופיה
ג חלת ומעשיו נפלאי
עושים והלה
ויהי השן והחטר
ויאור את הלילה

כיר אתה יי המעריב ערבים

אהבת עולם בן עד העולמים

תעיך כריך
יטינס

אורח ב

חסדי ה' אזכיר תהלות ה'
כעל כל אשר גמלנו ה'
ורב טוב לבית ישראל
אשר גמלם כרחמיו וכרוב חסדיו
ויאמר אך עמי הם
בנים לא ישקרו
ויהי להם למושיע
בכל צרתם לא צר
ומלאך פניו הושיעם
באהבתו ובחמלתו הוא גאלם
וישאם וינטלם
כל ימי עולם
ויבחר בנו מכל העמים
אהב את עמו
כל קדושיו בידך תכו
ואתה נתת לנו את ארץ חמדה
נחלה צבי צבאות גוים
ולא נתן שבט הרשע על גורל הצדיקים
ולא ינוחו הרשעים כי אם על אדמת קדשך
ויתן לנו תורתו אמת
ותורת אמת נתת לעמך ישראל
ותורתך חיים
ומשפטיך טובים
ותורתך אמת
ומצותיך אמת
ומשפטיך אמת
ומשפטי ה' אמת צדקו יחדו
ומשפטי ה' נכונים
ומשפטי ה' אמת
ומשפטי ה' טהורים
ומשפטי ה'

ק עַמִּים בְּבִיזָה וּשְׁלָלִים
לְכִים עַל גְּבוֹ׳ים
עוֹלִים וְיוֹרְדִים וְשׁוֹ׳
ג וְיָד פּוֹפִים וְרוֹכְבִים
עַל אַחַד נִגְּבִי ו׳
כְּעֵד וּכְיוֹם׳
ד יְרוּחִים כְּעוֹזּוּ פְּרוּ׳
תְּחוּזוֹת בָּהֶם עֲלוּחוּ
ה יְרוּחוֹת וְיָם שְׁרוּ׳
כְּרִיקַת יָם׳
עוֹד וְרוּחִים נְפִלְאוֹת
וּמְהֻ׳ים׳
ו כָּלוּ וְרוּחִים עָרוּ׳
טִיבִי וְשׁוּטִי תְּנִינִים
הֵפֶר וְהַשְׁחָה יָם׳
ז עַיִם הֵפֶר וְרוּעָם
שִׁינוּ וְוֵחוּכֵת יָם׳
וְרוּעַ וְוֵינֶבֶת יְהֵב
ח יְהֵל וְרוּרוּ כְּוֹהַ ב׳
וְרוּעַ וְוֵינֶבֶת יְהֵב
יְהוּ׳ים׳
ט חִסְיוּ בְּקֶרֶט וְרוּרוּ
וְוֵינֶבֶת יְהֵב
י וְיָבִיכוּ וְרוּר ר׳
עַל אֲבוֹתָם עֲשָׂה כְּדָ׳ים׳
יא יְבֵה כְּוֹוּוּ וְטַפְּסָה
עַל טְפַת יָם׳
תְּשׁוּטִי דְּהָבִים וְתוּרוּ׳
כַּל אִפְּסֵי עֹ ו׳
וְוֵינֶבֶת כְּוֹוּוּ וְוֵי׳

ב חיצוניות ופנימיות
חיים חיום וירקחו ו
חיים על חיים ;
ד כיס ומוטבים והולכי
ואין הורקחן מכמים
הולכים על חיים ;
ו עלו על שקה
עיני ראובן תרופה
עדיו ;
ז יכין עם יפרט
ויזעק ישי שורש
ויורד חיים ועדיים ;
ב ויהיו יוסיע הדרו
יום ו׳ אות דכרו
עשה אות היום ;

טלאים

ג ויהי כשורון וישוע
ואשל ו׳ יד דיון ראשו
והכירו כשדרון
כ ולבוש הכתן ויפלע
החפש מיצרו והיכאל
כמוקדות כיכן חיים

רטב

עלכיוב
כיקוס
רא ולכי שלח והחזקם
היושבי והיים היו
היושביכי תהוריתי ל
העשיתי כיון הוחי ולכי
כי אותם כוונו אנכי
כיון אחיה ו׳ אשר ישי ; השביעו עד
ופיוס עליון

ו׳ ויהי כשורון וישוע ;
כעלה כריעה מעשיה יכה ואין
מלם ; ויסריך ולכיוכר עד ושמה ;

כיפעל

ואין
ס כון ויי ועלהו פיוע
פיעס פלאותיו ואטר
הפלאו ואענהו
יע ויחי הדוטיו אוע ולי
ויורשה הלפיהו
זה בי ואוטהו אלהי
אוכי ואדוניהוטהו ;
זה יעד ישעיע מיטה ואורדו ;
ו׳ ואלוד לעלם ועד ; וכיכיה עד ויהיו ;

מִזְמוֹר
שִׁירוּ
לַיהוָה
כִּי גֵאוֹת עָשָׂה
יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ
הוֹשִׁיעָה לוֹ
וַיְהִי יְיָ לְמֶלֶךְ עַל
כָּל הָאָרֶץ
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ
אֶחָד וּשְׁמוֹ
אֶחָד
עַל
סֶלָה׃

נַכְסַפְּה
נַעֲשֶׂה
אָז יָשִׁיר
וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ
וְנָגִילָה בִּישׁוּעָתֶךָ
כִּי בְּיוֹם זֶה אָמַרְתָּ
הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ
הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו
הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ
זַמְּרוּ לַיְיָ כִּי גֵאוּתוֹ
מְיֻדַּעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ
צַהֲלִי וְרֹנְנִי יוֹשֶׁבֶת
כִּי גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
וְנִשְׂמַח וְנָגִילָה
בִּישׁוּעָתוֹ
כִּי בְּיוֹם זֶה אָמַרְתָּ

חֲכִיתִי
אוֹתוֹתָיו
כִּי יוֹם אֶחָד
עַל הָרִים עֲשָׂרָה עֲנָנִים
עֲלֵי יְחִידִי תְּהִי וְכוּלָהּ
בְּכָבוֹד וְגִילוּ רְאֵי לְשׁוֹנִי
וְעֵינֶיךָ יְיָנוֹן כְּבוֹדוֹ וְרֹאשׁוֹ
כְּבוֹד וְשׁוֹשַׁן יְיָ אוֹר
עוֹלָם וְאֵין יוֹם וְלֹא לַיְלָה
וְהָיָה לָךְ
עוֹד הַשֵּׁמֶשׁ׃

מְאוֹרֵי
וְשִׁירָתִי
וְהָיָה
כְּזוֹהַר הָרָקִיעַ הַמַּזְהִיר
הַטַּל כִּי אוֹר אוֹרֹתֶיךָ
וְאוֹרְךָ וְהַקְטֹרֶת
וְשָׁם וְאֵין עֵרֶב
וְהָיָה וְלֹא יוֹסִיף
כִּי יִהְיֶה טַפְסִיס לְךָ
וְשִׁמְחַת עוֹלָם יִהְיֶה
וְנִשְׂמְחוּ וְיָשִׁישׁוּ כְּמוֹ
וְנָגִילָה וְנִשְׂמְחָה

ובואו עד ירושלים וקדש
שריריים אשר יולדו
קודשו יכנסו לפרדס
ובתי בנדי תפארתך
ויושלים עיר הקודש

בראש

חוטבה הדים ומקדש
לכוננה בית אלהים
תחת זיו כבודו ומענה
ירחיבו אוהליה וימ
ירעות וישכנתי
יטו לשכנה עלה
ומרחבת לאהלה
ונסכה ורחבה בעלונ
קטיני גלויות ויתקבצו
ניחות בבית אלונה
ופדויי יי ישובון וכאו
ציון ברינה

חזק

ואומץ
ועומד
ורוח הטובה יעיר

שנת ואולה וישוע
יחזיקו רב ויעצים מ
ויד נכר ויביאון
ויד בני שעיר הול
ויהיה הול שאון וש
ויחריבו ויפעיר
חומת אט כלה
שלם יהם היבעיר
היבלו כעדה וישו
את שלום
העיר

ע

ביד אתה יי כרם סוכת שלום
עליון ועל עירו שיר ועל ירושלים

תהלים

אדיר במרום

לדוד מזמור

א יהוה אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים׃

ב משפיו יסדתה עוז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם׃

ג אראה שמיך מעשה אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה׃

ד מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו׃

ה ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו׃

ו תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו׃

ז צאן ובקר כלם ואף בהמות שדי׃

ח עוף השמים ודגי הים עבר ארחות ימים׃

ט יהוה אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ׃

ח כל ופטיש בעזרים
ים סוף ועזרים
בקעת ים׃
ט וכל עקם אפריסי
חויד ויום רמים
דרך המדבר ים׃
י כרך מעוז ויקלע
אל פני הפלע
תתנו אשר מים׃
כ כוטים רמטים יחד
וקיון עד אחד
תהוויות כלב ים׃
כ סיד חותיו טוחבן
עשירון ויום ינבן
כנד ויו היום׃
א כפיה נעשו ויעק
חקים כיאוי ויעק
ויעט את היס׃
ו יע ודקה יו ן
דכט ויפלע וטוי ן
היכין אחוי בים׃
ח וסדי ויתות כטויה
ויניאון שם עטרה
דוכיות בוס׃
ג וד עתשה העברי
ויך את הויעדי
מיעלות יס׃
ג דון כחור ורה ומעי
יעלו כעפרת מיום
מיים ומטבי ים׃
ס ורי וירכבותם שיט
לפנו ולך רכב
ובנו אל היס׃
ע ו ובויר וחבן
ויטב עליהם חובן
ייה בים׃
פ יחן חיטוי ויעים
כעשר יעון הטחים
ויידו על היס׃
פ ויך עויד קפרי ן
ויטליכו אל אוריו
כיוד על יום׃
יג רוס וגים כהילה
ועדפו טם את העלה
עלה ויים׃

יג וְלֹא יִבְטְחוּ עִם רֹכְבֵי
וְהַיָּרֵךְ יִגַּח רֹכְבֵי
ד רֹכְבֵי כִּים׃
ד וְטִי יִתְהַלֵּכוּ כַּהֲלָכָה
הִתְיַצֵּב וְיִתֵּן בְּחֹמָה
יְכֹל הִים׃
ה וְדִפִּים וְחוֹלֵם וְחוֹ
יְטֻעִים הַכּוֹרִים וְמוֹ
כְּיוֹתִי יִם׃
ט ר וְחִכִּין וְעֵרְיוּ וְ
וּמוֹכִיחַ לְטַעַן וְחוֹן
עַל שִׁמְתִּ הִים׃
ת וְחִיזוּן שׁוֹעֵךְ מְיוּעָחוּ
כְּלִיךְ וְחוֹיְכִי וְעָהוּ
יוּ עַל הִים׃
ר וְקֹדֶשׁ הוּדֵשׁ וְלֹן
יְטוּוּ לְחוֹת כְּטַע
אִים כְּנִי הִים׃
א חֹדֶשׁ שֵׁנִי יִבְטְעוּם
אוֹשִׁי חִיל וְתִלְעִים
נְשׁוּאוֹי יִם׃
ו וְהִי נִחְפֶּה בְּכוֹסְן

כְּיוֹתִי הַיְהַב וְהַכְּסֶן
כְּחוֹלִים וְיִם׃
ר ר תְּחִלָּה וְוֹדְיֵנִי׃
וְהוֹדָה קוֹדֶשׁ יוּ
וְעֵבֶר כִּים׃
ב הָעֵץ וְגוֹרִים וְחִיעִים
שְׁמִים עֲשֵׂר הִיעִים
דִּיר הִים׃
ר וְחִירוֹת כְּחוּיוֹן וְבֵר
דִּים וְיִם עֵבֶר
יְהוּדָה עֵר יִם׃
כ וְיִיטֵן תֵּיכַב וְגוֹלְתָּן
וְחִיטֵל רַב וְחִשְׁלְתָּן
וְיִם וְעֵר יִם׃
׃ כְּיִח כְּוּנַק יְעֵר
הָעֵבִי הוּקַם עֵר
הָאֵרִין וְחוּוּ הִים
א וְחוֹת וְוִי כְּאוֹר הָעָם
כְּוּחַ נְיֵכִי הָעָם
הוֹכִים אֵל הִים
׀ שְׁמִים עֲשֵׂר וְתְוִינָה
אֲכִית יוּ וְיִכְיוּ
עֵר נְעֵבִי יִם׃

ע דרות ואולמים פועה
כחותן וחיתם ויעא
כחותם יס׳

ז ח אלוטת ואריח ו׳
וכעלה ינדי קים וכחיתן
ושורשי הים׳

ר פיחה וכנים לתאר
ויעין ובים כאר
קינמיך עד ים׳

י ד ודבר כרא כי
כחכות יעטה ואוה
כגלי ים׳

ח כוסים כלואי חחפאו
ואוה לאסירים יצון
ויינבון ורים׳

ד רות וחכוט פתוחן
אף טמי עד ו׳
כ ואחל כים׳

ה יוסן וחזון והורן
חיעלם

ויס׳

צהל יוחנים
טכועות
חטות קיים קולחה
טורין אז כקווים
תפוחית חוק שחה
כעזים וכסוים
ירוט כיניק ו׳ יטהון
ויום׳ בגולה כיוה סטוין יכה
ואוחו טוף׳ חלמיך חאו כעיר מקרא׳

בלה נישוה
כנפור
חים ויוה אוחוה ו
וקכיחהן טרוקן הדור
הלזה יונק ועולל מ
סריחה שדו וחזה
אוטר ואוחר כי הוא
זה יכר ישעיט פיטמ
ואוחו ׳׳ ויחוך עולם ועד׳

וכ כ פיה ׳׳ יות יעקב ואחו ויר חזק

רבים ועטים
קינית
ויניים כפעל

חויבת סיוויית סיוית
עין עולם זקוקה כטל
משוטטות הזריזות
נשות הדיוות והעץ
והתעלם ושוררו
ואולי יוי אוטי ויולם
מיוד יוסף יי ואולי אוטי המביכם כי
עד ופיוס עליון סוכת שלומך
אהל אוקרין
שלם
סוכת ירוני ושושני
בית הממזרה כמרה
כיוקד לכני טוישי
ושלו יופי טוטות ורו
יוטולים ניניאוך
טוישוש דמיר סמר
טפר שפירי שמר
טפרפרי ואוישי
הכן הסכך טבעת
חופות קטיפה עדופה
עיר תהילה קריית
משוטי
ועודה ויוכנת
ויכוונת
ושכבתו אויתה חניותי ה
ז וכה ולוכה כתומה
יטירה מספיק ואזו
וירוניתיה חיבת
העין וסוף כסוף זיו
נויותיה טיוניות
כוויוטת ושתוריית
ויעושית ויתטריק
חניויתיה יוסיף ע
ויגלות וניאוך
וכיניותיך טיתן
ובכם חילה פסח
ויויניותיך
בסאת ביית ויוד
ושמים
יסובים עיין ולידן
כישיבה נתיושל ושל
נידט כנוישון וישי
ויטריתין ויוטיבים
קתידיאות כיבר
ד

הַיְלָךְ וְטַעֲמוּ נִתְקָעִים
בִּירֵיהּ וְהַקָּעָקִעִים בְּהֵעֵ
בְּהַעֲרִימִין בְּחוּטוּמוֹ זֵעֵ
זַעֲמִין בְּהִדִּי וְיִזּוּחִין וְהֵ
וְהִדּוּמִין יְחִילִין וְלִקְטִיגֵ
לְעוּמוֹ וּוֹ בְּמִשְׁפָּט יִכּוֹ
עַם זְהִנֵּי עֵינִין
עֶרְוַת לְמוֹ עֵלּוֹם
טְכִינָה
מִטַּר שְׁרוּיָה בְּרִיקָ
שִׁירָה בְּיוֹם הַקְּדִישׁ וּ
בְּעֵלֵי הוּא הַיְשׁוּיָה
יְנִיקִי לְיַנְדִּיק זְוִיחוֹת
כְּשֶׁהִיא הַזְּדִיָּה הַשְׁוּוּ
הַלְּטוֹת וְיִקְוִיכוֹת
טְרִידִים וְרוֹדִים וְוּ
וְיוֹרִים בְּמוֹיָה חוֹת
רְאוּרוֹת חוֹוְמוֹיָה
לְכַסּוֹ עֵין יְנוֹפִיָּה
לְהַיְלוֹת הָעֲוִיִּים
וְהַשִּׁיִּים אוֹת יְקִיָּה
שִׁירִים הַל סוֹמֵם

יוֹלְכִים הוֹלְכִים לְוֹוָה
תְּאוֹתָה וּבְאוֹתָה הִיא
הַוִּישׁוּלָה וְהַכְּרֵכָה
וְיֵשׁ בְּאוֹרָה וְיִקְוָה
טְהָרָה לְחַלּוֹיִם תּוֹרָה
וְהַיְרוּשָׁה בְּאוֹרָה אֲלוֹיָה
אֲלוֹיָה יְקוּוּ כְּבָחוּרִים
וְיִם וְגוֹלַת תְּאוֹרָה יְכוֹ
יְטוֹנְיָה יְכוֹנְיָה
חוֹסְרָה וְהַוְּאוֹרָה בְּיִת
לְוֹוִירָה וְעַטְרָה יְמִ
יְנִיצְרָיָה יְחוֹטְלִים
הַבְּטוּיָה כְּעֵר טְחוֹסְרָה
רִיקָה כְּלִיתָ מִיד
בְּחוֹרְיָה
וְחוֹוְדָיָה חוֹבְתִּ וּוֹן
וְיִשׁוּעָתִ כְּלִפְתָּה
עֲלָה שְׁהִכְתִּ וְהַכְּהִבְתִּ
כְּהִכְתָּר וְיוֹסְרִתִּ
וְיִבָּה יְשָׁעוֹן כְּיִתָּר
וְעָלָה וְנִבְיָה טְעִרִתִּ
בְּוִילָךְ וְיִשְׁוּעוֹ שְׁוִיָּה

ושה ויחי אוכי השרת
ירום ויאיתן והיוון
ביניון פליעה השן
העשירית ויהקהל
ושם ותפארת

יקותיאל אבי
הזוריו
ילכך יטוב הום
וישובך יחזיקך
מזרך יעטירך בד
ויהום עיניו עקת
ישיר ראובן ויהלו
להום זוכים מזיניך
ויקריך מוריך
והום רכין וישראים
ושלוים כסוכת
יטיר עילום חרש
טוב ושמין ומוכר
שלום לכל זרעו

ברוך אתה יי פורש סוכת שלום
עליט ועל כל עמו ישי ועל
ירושלים׃

וירבך השה יוסף ומנשה יי
אוהבי ישראל
יתקבל ויתקדש חסר

אתתיהו
ויעקיבים של טבעות
ווו ראובן ויהד אביר יעקב

וירבך

אביר יעקב ישראל
עילוה ויזכר מטוי
עשירית הדבירות מהר
כהיולה אוכבי ג
גילה והאזיר לעמין
תחילה דעך ויעמיד
יום ויכאן ויולה

ברוך אתה יי הויעריב עיבים

אהסת שלום כ
עד כי אתי׃

א יהיה ה׳
אויבי נאום אל תשא
ותמיר קדושת שם
נעלם זכור חידוקי
וישפטו נועם וסילסול
חקון יזכור לנו אהבת
עולם / בזך אתה יי׳ אוהב עמו
ישר׳ קט׳ אותה ואורנה עד
וישה וכני ישר׳

שובבים ושום עלה

והדיד דת כוזה
ביום השבועות
י יד יגור מקנינו
ונתן עוד לעמו
מעריב זועות׳
כ לעיני היקר אחזו
אחזום חיל וסער
והיום ובעלות׳
א יחד לעם קדושים
פדה תקופות וחדשי
והשנה השלשות׳

ז כל אוש חיבבם
והדר סיני קדבם
ד׳ ואושעות׳
ג שאום בכנפי עשיים
שוכן מרום אוויום
ואיתחת זרועות׳
ס וחדים בעת טוויעם
יבני תפארת עד
ירחון יועות׳
ע ורמים חפו ישועם
והדיעה יגור הדשים
כמיוע פרעות׳
פ ישות הוד שוויה
ורקועות נוכה אוויה
שתיקון טגעות׳
צ היך הר כפה
עלי נאוה ויפה
כוונת וכיכיעות׳
ק שכו עם בחורים
חודים ושתפטים
ישרים אוחו השוועות׳
ר ם כחסדו שוורים

ויכן כל יעורים
ותחזיק ישעה

ט לח אוקמת ורופרים
והיעודים הקוית חזות
כתרגמה וכיעות׃

ת מיחתם הקדיחו
ויעלק ותתם
שם ותהומה
כמרכת כוס ישועות׃

ישועות רפ
וק

הימים פורה ומאוז
ועיטים והיעלם
ברית יהוידאוח ט
שוקחים יען והוריו
ואל כמורו וטבחו
ויטה ובני ישר׃
כגולה סרעה כמו ויחה רבה ואוריו
כולם ויי כמוכה ויכוסה ראו
כבר כוכבים לפני ויטה׃

כבר הוריך כימם
חולטי יפי השתי
עם

ואו תחיתה דרועי חוזי
הכיית כעם
ואו תעלוך טובת חן
ופרית טעם נימד יטר
ישעך האליכון מוכ
עם׃ זה יטר ישעיטו פיט פה ואוריו׃
׃ יהלוך ועך וכי פרה עי ויויט׃

לא תעשב כוספתי
ישכ כאוכב
חיצדים ואו תענה
רוע וחוקם היות עך
שדרים ואו תחוזך
שפעת וחפיצים יקרי
ואך ישר ואחזו קיום
דור דורים׃ פו׳ נוא ישר׃
תעכבנו עך סוכת טוזוך׃

וכל העם דואום
ושוערים את
הדלות׳ אוגרים וחד
כמו חזורות וקלות
כעוך הוטיכם עשה
וחלות׳ כן יפיום שוזוו

על כל ויקהלות מוך
אתה ה׳ פרוס סוכת שלום עלינו ועל
כל ישראל ועל ירושלים׃
ויקהל משה את כל עדת בני ישראל׃

חסר ויו

ויהי בנסוע

אחים

ה׳ דיבר
ויקראו אורין
עשרה ואורחת
מלך העולם בחירין
כולת ישב כיי
כחיבות עשרה
כי כרון חום ואי
בריתי יום ולילה
ואו שוריתי חוקות
ואורין כחר אתה ה׳ תרע
עבדים׃ והבית עולם עד ובני ישר׃

עשרת כתב

אנכי ראש ואחרון

הכעור פתח ת
כריך ואויר
טוב ויקן יהוה׃
ג כ ונקלו שיומים
ויעות ולוקטה
תהה ימוה ונו
וישה ויעבחוה׃
ג כהים ועיהים
כחיוור ראשון
עמישו כחבי ה׳
שויים נעשו
נחושות כחו׃

ויהי בנסוע

חסר ויו

טעמי שו טטעות

אחים

ה׳ דיבר
ויקראו אורין
כ עשרה ואורחת
מלך העולם בחירין
ג כולת ישב כיי
כחיבות עשרה
כי כרון חום ואי
בריתי יום ולילה
ואו שוריתי חוקות
ואורין כחר אתה ה׳ תרע
עבדים׃ והבית עולם עד ובני ישר׃

עשרת כתב

אנכי ראש ואחרון

הכעור פתח ת
כריך ואויר
טוב ויקן יהוה׃
ג כ ונקלו שיומים
ויעות ולוקטה
תהה ימוה ונו
וישה ויעבחוה׃
ג כהים ועיהים
כחיוור ראשון
עמישו כחבי ה׳
שויים נעשו
נחושות כחו׃

על כל ויקהלות מוך
אתה ה׳ פרוס סוכת שלום עלינו ועל
כל ישראל ועל ירושלים׃
ויקהל משה את כל עדת בני ישראל׃

ויהי בנסוע

ה׳ אתה הראית לדעת כי אתה ה׳ אלהינו בתוכנו כי
אתכם אוהב ה׳ מוך
אתה הוא אלהים עלינו ישראל קדש׃
ישראל ואורוכה עד ובני ישר׃

ד ורי ימח הכיק כן
חויטה אור כיר
ויינוה ותויה אור
חויטי היטרה׃

ה יהיר ואן לך ׳ ותעדרי
כי אני ׳ נאום ׳׳
ואותם עדי ׳ יפה וכרה׃

ו טטטו ויכות כוו
ונפשה כי אטר
חיכר ׳׳ עטטה
השיבו רכיר׃

ז יוולאו חולדת כביחם
חיים תכים אוריחם
וירעטאום כמורה׃

ח יקב כור וגודלים
אל תדריהו כי ׳׳
יהיד ׳ דנחו הוא
כעדי זהה׃

ט כפלאו תשאו טם
הנכבד והנוראו
את ׳׳ הדך תיראו׳
אוריות ׳׳ טהרות׳
כישות ועהרה׃

י דר ישראים וקיות
לכביהו כי פעל ׳׳

יא יטת זכרי ושוור
כאחת נאוירו לם
לפיסים אטר ישאי
דשנה ושוירה׃

יב ויפלו כי שכעים
וחויש אוירותי
אוריות ׳׳ טהרות׳
כישות ועהרה׃

יג ורי ימח הכיק כן
חויטה אור כיר
ויינוה ותויה אור
חויטי היטרה׃

יד ויהיר ואן לך ׳ ותעדרי
כי אני ׳ נאום ׳׳
ואותם עדי ׳ יפה וכרה׃

טו טטטו ויכות כוו
ונפשה כי אטר
חיכר ׳׳ עטטה
השיבו רכיר׃

טז יוולאו חולדת כביחם
חיים תכים אוריחם
וירעטאום כמורה׃

יז יקב כור וגודלים
אל תדריהו כי ׳׳
יהיד ׳ דנחו הוא
כעדי זהה׃

יח כפלאו תשאו טם
הנכבד והנוראו
את ׳׳ הדך תיראו׳
אוריות ׳׳ טהרות׳
כישות ועהרה׃

יט דר ישראים וקיות
לכביהו כי פעל ׳׳

כ ופדון כאדונין אוכעו
ושוונה תעטנה
על ידו ויונה׃
זכויים ויפורה׃

כא כדוהו אדירים
כבנותם וידויהם
אל וידום זה יסר
הם חוה והעבדה׃

כב ופשה כל אטר
חיכר ׳׳ עטטה
וולאו כן ידעו
אוכיהם אוחם
כל זדרה׃

כג ויעת זכרי ושוור
כאחת נאוירו לם
לפיסים אטר ישאי
דשנה ושוירה׃

כד ויפלו כי שכעים
וחויש אוירותי
אוריות ׳׳ טהרות׳
כישות ועהרה׃

כה דר ישראים וקיות
לכביהו כי פעל ׳׳

ואעני הו׳
וכבודו נבחו׃

ע יד עדן ויען טבת
והוג תויוזה נבש
וישיבת ואעת יי כיה׃

פ ייתת כפי הושיען
בקרין יודוך יי פ
וילכי אדמן׃
כיטויען אוויזה׃

צ וירדו טבעים וחיט
וייטת כובזו כאשר
יפר יי כיד וישה ן׃
פעליט יהיה׃

ק יבוע וישוויש לאוזים
חיבור על אופניו
רבי הכור כיאורית ן׃

ר חוויך ויגדיך
יהשוו הקוניך כפי
אוק יי ויהוניך בכימר

ש יון לא תייבן ווחי
ויהיניוים הדם טופך
דים היאדם כאדם
דמיו הגירוד

ת וזן ויינות חוישים
כיוופצין היטעים
חיב פמחו ישטעים
בלם לידה׃

ת יעף ויעפמים
ושרין הדים על
פני יקיע השוים
לחמרים מיה׃

ש לא יכלע גדו לחטן
כדגים כי עויפה
נפשו להרגים
ויחניפי אחוה׃

ר ידי לא תנאון
יחסים לחוויו
כי חלק יי עיאן׃

ז יכב חוישים ושיינה
כו נועדו אשר
חכוזים ינדו
כיחדן העיס והשתיה׃

יע יוו קיוימו הדרין
ויוון ויינה ינפי
חיה ויינה
ויויטו יעיה׃

כ ויין בטהרה ויקרו
כשרו רבקו בתחלתו
ורבקו בתי הקדירה
ע ואין ויער והעוב
היהיר בקדשו חולק
עם ובב טוניו נפשו
ובביתו ואוירה׃
ס כוזות תשע וחמשים
פ תמיינאה ואוש ת
תבוזות ידועה ושם מיוחד
נ סיוק לו ואוור נתתי
ואוכל כיוק עשב את
כל וכם והתיבה׃
ו יחיק ולו ואניבה
יאוכלו ושבועתם
ואם ושכוע ואולתם
ו תענה כיער שדיים
ואדוב יער ויעומד
אל תעזוב ירכיך ישיה׃
כ ואות חמישים וחתים נ
נוסכם ודיעך כ חסם
כמשפט וחדיה׃

ואלם כידן כמשמה
רואים את הקוות ואוט
עשיק גמלות וכל העם
ד כוים כל הימנות כאופני
הוקפו שש הפה שנים
ה ואת תעזוב תיעוך נדריו׃
ו יניות אדם ולו תענה
יניות אדם ולו תענה

כתוב שיטתו הודש
ישר ויו ראשית
תבואתה׃
וארץ מושה
בעשר
חדשה וחדשה
יבה לעם ויבלאום
וירושים בחדשה
ח מכים בעם טחול
רית וירושה טאוני
ביבורים וישבין הוו
השורין בחיזות להפ
הפרשה יה משערה
בעיתה החושה׃
וביום הביבורים בהז
מחריבכם מנחה
חדשה׃
כבור הלבון בית
טפר ושטפו
ועלות והכיו וישוטי
פרי פ ויעות ביבורים
ראשה תשועה ויורון וו

ואשכול נכבי ויבושו
ויסיעו והכיאו ואוחד
כל סודר בבורו ועשין
והדרן והל ראשית פ
ביבורים ול תחוית ע
עירון של ועיד
ויתבנטוק
כל העיירות בן ואהלו
ונם כל השיירות
יעוהי עלה וחיונה
אוורד קואו ונעלה ימין
כשיורות דיוכים וכפ
ורפאים ועזוקים
וגרוגרות סוכות ואוד
כפאני הכפירת׃
שוך הולך לפניהם
קדמון וינופו ת
זהק תל דית כישוטו
וחלול ויכה והינבאו׃
אחי כהניעם דוב
הדרית לכאן ועשר
כבוריהם שלוחים ו

ובמיהם ריעים מעמי
ילמי ידיעתן בטבעה
ימים ההמיו ישמיות
בבניו אחיתך כיתר
ויהיך תבואו׃

עשרה בטיתך

ויעיין ך
לדאותם לעדה אחדו
לפי כבוד העכנסים
ליעות ולעדה ריעם
לשאול בשלומם פעמים
ואומרים להחדה
בפיום לשלום ולהיגלם
לעתיד לדרך רגליהם
קיות לבואו ולהביאו
ולחולל ויועדי חגיהך
ליהיה בכתבי ועטיך
ואזור תזיע קשרה׃

בחגיעם

הר הבית
אין הילך
פלו ירים יחד כבואם
לעזרה׃

ריבון הלויים בשיריהם
נאוויים אחוויתך ויו
כי רוממני ואויביהם׃
יריעים ואחלות שמיך
הפלים עלוה והידין
נתנים ויך שפרים
לכהנים וכל הפרשה
קורין והקיון הכהן ו
אותם על לחם הכ
הכתוב׃

יזרעו

ידיין ׃
אויב ויזיע
והלהשפיה ובל דמיוה
ויעיניית עד זרן יום
אוסיפה רבי טוחה
ויאז והלאה לא חסו
חסופה לא קורין ור
וריבאין עד חנוכה
לעזרה ויאז אין
ויבאין קודם יום־
הנפה ויהשבותיכם
תביאון לחם תנופה׃

מח יכו בעוריך
בנעליהם
תלוי יבכיה יטירו
כעותם שריחתי כ
כאורך עלך מית
יה אוזניהם עוידות
היו יגליון כטעני כ
כעויה וזוזיהם כהי
הכית הללו בקודשו
בהטייה יטהלים וחג
וזונים כבואם לעזיה
הזקיה כל השוירה
תהלו יה הללו יה
בדיות כאוהב
תהפוכו
ויטעיני יקטורתי
וויניחתי הולכת לפני
ויכפית לפני ועתה
אין זבח ומנחה ואל
ואקפו חירוני ואחזיון
ויעל ובוך ואין היתל
ויתשירד כחורפני

אבל

הטיבנו אויך ונעבך
במאוחר חזיוני כו
כאשר יבואו כני
יטר את הינחה
בכלי טקור בית יי
אריא בהיותו
במופרו
ובעוד ויכפרים
ויעת נחיב לאן מ
כיפיו וחובות ונדרי ס
ניסוך נחשב ומולין
ארון ויורים ונדרך
וחכמיים כאולו כוכ
מיטרים ויריים וכ
ויקיים והלו ראויה
ודביים ויבואו לאוט
הרהים וחם נגיים
אפשר דוכרי
טהוה
אויט יגורכון טוואל
ויעו ובקס אוזונים
ואין יד לה נפשיט

תיובה ויינפה
לכיות ואול חזקי
חזקיו ואוימין
בניין אריאל סלו
השלום פרוס על עמ
עירך הואל השקיפה
ויועזן קודשך יין
הטוויים וכיף אות
עזך ושיאל בא

ה פרוס סוכת שלום עליו ועל כל עמו
ישר׳ ועל ירושלים : וירבי והיה
אות ויועדי ה׳ אול בני ישר׳ :

סליק של פסח

והעריב לשוניו עליכת של סוכות :

ויכינו יוסף חזן ויוחנן טרינו
ויכינו מיכאל ועת זכעתו וסאול ס
ורחמנת ויוינבורך ונתנייטב טסבל
ועלוש אשה ויבאלו ויחזן מכחים

שמיני

אוחזתיהן ויעשיו כ

נסכי עבתים
כאים וכהיה שו
טויעות חביבים
ג׳ס לטוחה ומועדי ס
טוכם ויבקו מו
ויונה ויספר לכו
ולטכבים ; כתו אות ה׳

היעריב עבכוס : אהבתם עד
לעולמים :

שמיני

הוא
ולטעו
כבריתם וכטלש ע
עשיך מיתוק נחתם
זכרו לאבות ולמתם
חשק ה׳ לאהבה
אותם ; כמ׳ ה׳ אוהב עדו ישר׳ :

אות ומוועדה עד ויטה וכני :

שמיני

אוחד כאוחד נתעלה
כאותי לוני אחותי
כלה כיום השמיני כלה

טויני ג כי הפיחי סוסי מלך
מצרים ברכבי בפרעה
נאתיך רעיתי: יום
הטויני הזה
טויני ה ותקדשום והיו
אויש כטהרתו וכל
אחד ואחד יבואן כ
כפיתן יום הטוי ועשרין:
טויני ז כה תטמעי כדוי
ויבקשו ויאתיהו
יום הטויני ושלש:
טויני ח כי נוה קדשה
העשרת תקבצו
כיום הטויני עשרין:
טויני ט ים אספים לפני
ויקח השמן יצהר
טויני יוסיף כעת ויגוי
כי יוצר כעדר ועלוה
טויני א זכרון ובחרת ושוחו
בעתיה ידיעו כו הלוי
יום הטויני וחדש:
טויני ב עדת היולך פחיה
ויאוש ינאסים והי

שמיני עצרת

טויני ג כי הפיחי סוסי מלך
מצרים ברכבי בפרעה
נאתיך רעיתי: יום
הטויני הזה
טויני ה ותקדשום והיו
אויש כטהרתו וכל
אחד ואחד יבואן כ
כפיתן יום הטוי ועשרין:
טויני ז כה תטמעי כדוי
ויבקשו ויאתיהו
יום הטויני טוח:
טויני ח כי נוה קדשה
העשרת תקבצו
כיום הטויני עשרין:
טויני ט ים אספים לפני
ויקח השמן יצהר
טויני יוסיף כעת ויגוי
כי יוצר כעדר ועלוה
טויני א זכרון ובחרת ושוחו
בעתיה ידיעו כו הלוי
יום הטויני והלוה:
טויני ב עדת היולך פחיה
ויאוש ינאסים והי

שמיני שמ טוב

שחרית תפילה
תפלים תעלית מטרה
ותשועת תבואים
יכה ומרה סבל כזמר
וטיאולאת שלום
וושלים׃

אורות כאר
ויהיים
אות היאו לאחיהם
כעבור תיהיה לו לעבד
באיזן יניים ויהיר
ויטטרת שלויה
עלי כאר ויתלויים
ר עליס אותע וחויטה
חומעלי תורת חיים
ה לאו כתובים ועל ספר
ויטויים ויויניאן שם
כאר חיים׃

וחנה כאר כשרה
ויטויעת

שמיני כפני עשרון
יעור ויפני
ויהיזין. ויקריזין השוב
בעד ויחזיים לאחזין
ואלויט לו יעכאויב
טוין׃ כאר ועל ויטאל׃

השכיבנו עד סוכת
שלוים׃

כטעריס חיונים טס
שלשה עדרי יצאן ו
אמרים חוג וחדס
בחל ריגך כסר עמי
טכסים וילכות יעלו
ויראות כל זכריך
יפו שעריך בעלים
בת נדיבים ויגורים
פי מין הכביר הדיו
ישקץ העדרים ׃

כל הגדיים נאספו
שיק לטוען
והחטיבה לשוב
רוח הקודש כשיחת
בית השוכבה ויעזה
עזה ויפה ויורוך
בחושית חשובה
עבנפין לעדית נשים
תיכון וגדול החויבה
סודרין נעטים וחועלה
ואנעטים וליעד
ולהתעכבה העויבה

לי טשון יטעך ורוח
נחבה ׃

שמרות מ יעדית
טל חבב

עשויות כיעוס חם
ונכתן חוישים אוזות
ויעיות יבכו על ראשו
אוכלע ספלים זהבות
דבועות סלוחות
אוכנעה לכל אחיות
רובים פיהו כחוגה
בהן עולין ויעלי עליות
יון טויים פ עטה
יי הייעו הזכתיות

שמין ולאו א
אוכלע

כיים וכדיוים ועלין
תוך כל קבל וספל של
שלוטים לוג ויעולים
יותר וישובחים ויו
ויהלך עקב כיגר
ועלים פריעו כגרי

מהומה היה ומכדיעין
פתילים פדעין ומכון
ומדולדין והחזיר ערות
חולים, ועושה אויים
ומחולים.

בהעלותך נג׳

אהרן
את אומנות ילדון ב
כחיצות ומוטות
ובוחרין לאורה ומועד
זמורה, נקיים ומעט
ומעשה באומנות מל
ומדדין לקלה תופפים
הלוים בחצוצרות וי
ויהללום בכליהן תחל
תכלה הכהנים מזיזין
בקדות הובר והיועד
ומאכלים יום כטעון
ומעייני הישועה.

נשא ראש

העשירית
תכלה והיעלו כאחדים

הולכים עד שיגיעו
לשער הדרום דרומה
אחוריהם ופניהם
הוכחם ומערב ומצפון ס
טפים עינינו ולא ולוה
אנו הודים נעריך
ומדינות ומושבים
מעטי ומעטה ומפידים
הבי הולך והלן ורגע
שריקה וטטון ליהודים;

חקות נח׳

השלוכה
אכולות שלוכה ומעלה
חזק אחת ומידן ואחת
עטל ולועלה ואון אחת
טועלת בחכמתה מזיקה
ובקלה ומשיך בטפות
שלוכה ומם מלוכה
ואוכלה נועז ואלון
בחורן והיעבק נטה
לה ודעם ומחולים
בחולים ומשמים שלוכה
ומלה.

בשמחת בי

השואבה הוו יהלל

בהלולים אוני כהן והלוי

לנחם אכילוים תמיו

לקיתי ואכלו ושתו

בלי רשוויים כל הוי

כל היוקום אשר

אזכיר את שמי כ

בסלסולוים אכלו ל

אליך ושקיתיך לעשות

שלום כנחליים יברך

ויתנו

ט

יפוצו שלום עליו ועל

עמו ישר ועל יחט

לים

ויבדי ישא אות ומופתים מלכי ישר

א עניני פסח
ב הטוב והמיטיב מודעים
ג ויתן לביך ומי טוריכה
ד סכירת העזיר
ה אכל מימי אכלו לתוכ
ו בוכרים סכולו
ז הראות ספר תולדעם
ח לחי של עיזוב
ט טוותפות קדושת ומינעות
י טתן טעם לכם בפסח
יא סכין טונתייטו בו חוזין
יב יקדקת בניסן
יג הולכות כיוקה
יד תמילת הדיך
טו מכבת הזיזון ווי
טז יום כהן נתפלו לפני
יז כהן טנתיזד
יח לעכב ויעות קיימים
יט הקדוש ומגלה לחולה
כ טיוטות ולי ומידו חיכורו
כא ולא עבות אוכלים טקדיעת
כב אדם שטשמח כיסו מעיב
טבת
כג והזר ואזל הוה יתיב לפסוך
כד ויתיב ליגע כתטר טחם
כה ומיתיר ליגע כתטר טחם
כו מי טטכח יעלה ויכוא
כז ויותר לעטות ולאוכ מי ומימי
כח מי טהטאוהו והכיוו ויעות
כט ואם חולה היולוד
ל ואם חולה היולוד
לא אדם הטותה יין כלאו
לב ואין לעיזוד כיטו הדכים
לג ויעטה ככיוו וכטיר
לד אשה טהוא טטבל עם
לה וטוזכין עוטטיוין בגי אדם
לו התוספות כסדו
לז כטויט כ יוסם אוט חוטט
לח כטוק חסר ו חוטטי ולא יוק
לט יתיב להחזים ולוה אלוה על
מ ויכי ויעשה ואיזון כסך עולו
מא אוכלים תטובת הגיזונים וט
מב אדם שקיימט אוהפתו
מג וחתן חייב כקדי טויע
מד מי טונטפק כנטולת חמין

ק כלומר חייב אדם לומר
כל יום שבע ושתה ישלח מה
שלהיך שואל מעמך ק מצות
יוצ שואל מעמך ומצוה מיקרי
אשר צוה תקוע ישלח
סדר מצה ותפילות קדשורך
והבדלות ברכה ראשונה על עשיו
ירים כסדר תפילה משל ריערך אל
ישטול ידיו ותפילה כראשונה לבי תפלו
ר מילין יעריך ילך אחר המים ליב
ישטול ידיו ותפילה משל שנ הכון
לקראת אלהיך ישלי ועוד שהתפלל
כנגד תמידין תיקנום ורשב בהם
בבואם אל אהל מועד ירחצו מים
לפיכך מצוחלין סנטילת ידים ומו
אומרי כל העמה ועטל ידיו וקורא ק
קש ומתפלל מעלה עלין הכתוב כאילו
הקריב קרבן שנ ורחץ בקדושין סב ב
ואסובבה את מזבחך יי. וסמכו ל
אשר יעד משל האומרי העבד שקב
אל יתפלל שנ הכון לקראת אלקיך ישלי
וכשאדם עומד שחרית נעבד שקבו
ועטל ידיו ומסרך על עשיו ידים כל
כראשונה עטל אדם שחרית ומתפ
עלין כל היום מלמד קדושה נעילה ואו
ואחריכן יערך למלך אשר יעד כראשו
העבם לבית הכסא אומר התפללו מכל
מכלכם כשיוצא אומר אשר יעד
ואנשי כנסת הגדולה תקנו לכתך על כל
ברכה וברכה לשעבר והאחרונה תקנו
לכך בוחר בשיר בברכות כראשוני עזי

ואמרי עזי
ואמרי עזי
ואמרי עזי

רבעך ופקודתך שמרה רוחי. מה
שמות חיים, ואתה משמרה בקל,
ואתה עתיד כי. שנ׳ ויפח באפיו נ
שיעריה בקרבן כלומר שעתיד בעתיד
חטאתה עליון יודעת שנ׳
מלפני בבל רשע. ורשע יאשים אולין
ובן רוחן ושמיתת אולין יאשים. ואפי
יאשים אלהים לפי שלא ידעם המיתה
רוחן כפר בימי מבועבע. שנ׳ כי כיד
אפקיד רוחי פדית אותי יי׳ אל אמת.
ושמות חיים. לפיכך על כל שימה ש
שיהיה עשיר לקום להקבה
מה טעם אשר כל העשיר תהלל
בי הלוי. על כל שימה עריך
לקום להקבה. ומפני זו נתקנה זו
כשמקין אדם משתו. לפיכך הי
הקדימו לומר אשר יצר את
העדים בחכמה שהיו לאחר שעשה.
עהודה פריאתה כי. כשהקבה ברא
את העשיה היו היתה עהודה שלו
חטאתה עליון יודעת שיש
שיעריה בקרבן כלומר שעתיד בעתיד
ואתה עתיד ליטה
טומרת רוחי. ואתה עתיד ליטה
אפקיד רוחי פדית אותי. אותה פדיל
מה שאני אפקיד בידך. כמפני בידך

חלולים ומיך רוחן יוציא מאת הדי
גדול יתה ועשה עלילות:

ולדי שמה תיקע חמרי לומר
כשמקין אדם משתו. פשומרי
כי מיתעב יי׳ לדי שמה. והט
מלפני בבל רשע. ורשע יאשים אולין
ובן רוחן ושמיתת אולין יאשים. ואפי
יאשים אלהים לפי שלא ידעם המיתה
רוחן כפר בימי מבועבע. שנ׳ כי כיד
אפקיד רוחי פדית אותי יי׳ אל אמת.
ושמות חיים. לפיכך על כל שימה ש
שיהיה עשיר לקום להקבה
מה טעם אשר כל העשיר תהלל
בי הלוי. על כל שימה עריך
לקום להקבה. ומפני זו נתקנה זו
כשמקין אדם משתו. לפיכך הי
הקדימו לומר אשר יצר את
העדים בחכמה שהיו לאחר שעשה.
עהודה פריאתה כי. כשהקבה ברא
את העשיה היו היתה עהודה שלו
חטאתה עליון יודעת שיש
שיעריה בקרבן כלומר שעתיד בעתיד
ואתה עתיד ליטה
טומרת רוחי. ואתה עתיד ליטה
אפקיד רוחי פדית אותי. אותה פדיל
מה שאני אפקיד בידך. כמפני בידך

עינו ישב מיטה ומרך מגביה
שפלים. ואחרך פקח שבע ראות
היום. ומרך פקח עורים. ואחר
תקיח עינו לומר. כרסע. ותפתח
עינ שניהם. ועוד ומלכש ערומים. ואח
לכיוצא עומד על רגלין ומרך חזקו כ
כתפים. ואחרי ויקם מכקש לישרת
חזון. ומרך מתר אסורי. לפי שהיה
כיון אסור כל הלילה. וכשפושט רגלו הלך
על הארץ מרך חזקו הארץ והלך
סה כנ ארם. וכשמתחיל לילך מרך
אשר הכין משעי גבר. לפי שנתן מי
ויעשרי גבר ואדם מה יבן רמח. ש
שיארם אינו מכין מה ילכו יהיה במותו
יום. אלא לפי מה שיכין לו הולך. וכן
שיעריך לישות לילך כרוך יעריך לעשל
מעלין סתלין שלא יעמו. ואחר עינו
כאיזורו מועתק. ויעמי רכסם רכתיב
ויתנכם חגרי. ואח כמכלתו ומכון ל
לינעמי רכס שיהן זכירים. ומכר אחר
ישר כבוד. בני אויבה טייך בבורה
רמתי עמר כבורה. וכתי ותעוותי
חיל למלחמה. ואחר רוחץ עינו ומכ
המעביר שיבה מעיני. לפי שיושב
כן כנ ארם וישן וליתן עיהם כ הין
יעריך למקש רחמים שיתגל סעורה
וירפך למיעת. ולא יכין עליהם ויי
עבמה. שיהיו אלי כעיני כל רואי. לפי
שיאור סה מעינך וכעיני כל רואי כלו
היום. אלא לפי מה שיכין לו הולך. וכן
שיעריך לישות לילך כרוך יעריך לעשל
מעלין סתלין שלא יעמו. ואחר עינו
כאיזורו מועתק. ויעמי רכסם רכתיב
ויתנכם חגרי. ואח כמכלתו ומכון ל
לינעמי רכס שיהן זכירים. ומכר אחר
ישר כבוד. בני אויבה טייך בבורה
רמתי עמר כבורה. וכתי ותעוותי
חיל למלחמה. ואחר רוחץ עינו ומכ
המעביר שיבה מעיני. לפי שיושב
כן כנ ארם וישן וליתן עיהם כ הין
יעריך למקש רחמים שיתגל סעורה
וירפך למיעת. ולא יכין עליהם ויי
עבמה. שיהיו אלי כעיני כל רואי. לפי
שיאור סה מעינך וכעיני כל רואי כלו
חסרים עוכם. מן שהכטחתנו וכ עוב
לעיל המעביר שיבה מעיני. ותגלה
עינ שניהם. ועוד ומלכש ערומים. ואח
לכיוצא עומד על רגלין ומרך חזקו כ
כתפים. ואחרי ויקם מכקש לישרת
חזון. ומרך מתר אסורי. לפי שהיה
כיון אסור כל הלילה. וכשפושט רגלו הלך
על הארץ מרך חזקו הארץ והלך
סה כנ ארם. וכשמתחיל לילך מרך
אשר הכין משעי גבר. לפי שנתן מי
ויעשרי גבר ואדם מה יבן רמח. ש
שיארם אינו מכין מה ילכו יהיה במותו
י

העוסקים בהילכות עבודה ומעלה
מקום סדר הולין אילן תלמידי חכמים
הקבעות. ומטל רבנן (כל מקום מן
מוקטר ומנסך שמי. ואמרי וכי כל
כהנים. ר' ישמעאל אומר שהיה ראש לכל
משנה קבעות. וזה סדר תלמוד
ולילה. ותקנו רוב הגיות לקרן
פרשה את קרבנו לחמי. ושנית כמ
במלואים סדי לקיים והגית בו יומם
שלישי מאקרון שלישי מפטיר שלישי
תכמים לעולם ישלש אותם שעתין ג
הנה סימנן תחישת ובקשות ואמ
לכון כל מלכות הארץ.

ין זקדן ויקומן טל וכחים כין ש
ושחוט כין יקכל הם כין ל
לדוק דמן קדשי קדשים. והן תטאות
עולה ואשם שחיטתן ביעפן. מעלה כמ
ושחט אותו על ירך המזבח יעבוה
והחטאות כמ מקום אשר תשחט ה
העולה תשחט החטאת. ואשם כתיב
מקום אשר ישחטו את העולה ישחטו
את האשם. פר ושעיר של יום הכי
הכיפורי. כדין הוא להקדים עולה פרש

ולפיכך מסיימין מקדשות שמך
כהנים. וכל תולין הכרכות המתחילות
כברך ואינן מסיימות כפרוך הדיוקן
כברכת המזונות שאומנם יש רשות לפי
כברוך. ואותן שאומנן מתחילות
כברוך ומסיימין כברוך הכי הן כברכ
הממוכה לחכמתה. ואומרינ כברכות
כל הכרכות מתחילו כברוך ומסיים
כברוך חוץ מכרכת הפירות וכרכה
המיעות וברכה הממוכה לחכמתה
וכל ברכה הממוכה לחכמתה אין יכו ך
לומר כה מלכות לפיכך כ ברכות
של יה אינן מתחילות אלא מסיימות.
ואין אומרי כהם מלך העולם. וכן כל
ברכה הממוכה. וכן שהקהל עתיד
לקדש שמן והוא אע מבקשים לפנן
שיקבינע מיושבי ארצות הארץ וי
ויתקדש שמן שיכינו הם שהוא אלהי
לכון כל מלכות הארץ.

הנה סימנן תחישת ובקשות ואמ
חכמים לעולם ישלש אותם שעתין ג
שלש כאקרון שלישי מפטיר שלישי
במלואים סדי לקיים והגית בו יומם
ולילה. ותקנו רוב הגיות לקרן
פרשה את קרבנו לחמי. ושנית כמ
משנה קבעות. ואומ כדי תנו כהנים
כהנים. ר' ישמעאל אומ שהיה ראש לכל
הקבעות. ומטל רבנן (כל מקום מן
מוקטר ומנסך שמי. ואמרי וכי כל
מקום סדר הולין אילן תלמידי חכמים
העוסקים בהילכות עבודה ומעלה

ולפיכך מסיימין מקדשות שמך
כהנים. וכל תולין הכרכות המתחילות
כברוך ואינן מסיימות כפרוך הדיוקן
כברכת המזונות שאומנם יש רשות לפי
כברוך. ואותן שאומנן מתחילות
כברוך ומסיימין כברוך הכי הן כברכ
הממוכה לחכמתה. ואומרינ כברכות
כל הכרכות מתחילו כברוך ומסיים
כברוך חוץ מכרכת הפירות וכרכה
המיעות וברכה הממוכה לחכמתה
וכל ברכה הממוכה לחכמתה אין יכו ך
לומר כה מלכות לפיכך כ ברכות
של יה אינן מתחילות אלא מסיימות.
ואין אומרי כהם מלך העולם. וכן כל
ברכה הממוכה. וכן שהקהל עתיד
לקדש שמן והוא אע מבקשים לפנן
שיקבינע מיושבי ארצות הארץ וי
ויתקדש שמן שיכינו הם שהוא אלהי
לכון כל מלכות הארץ.

ין זקדן ויקומן טל וכחים כין ש
ושחוט כין יקכל הם כין ל
לדוק דמן קדשי קדשים. והן תטאות
עולה ואשם שחיטתן ביעפן. מעלה כמ
ושחט אותו על ירך המזבח יעבוה
והחטאות כמ מקום אשר תשחט ה
העולה תשחט החטאת. ואשם כתיב
מקום אשר ישחטו את העולה ישחטו
את האשם. פר ושעיר של יום הכי
הכיפורי. כדין הוא להקדים עולה פרש

עליהם הכתוב כאילו מקטירין ומנסי
ושמי מעחה טהורה. ועוד מקדם
תמיד של שחר קודין מכרשת תמיד
על טם ונשלמה פרים שפתינו. ותן
אומרי כזמן שאין כית המקדש קיים
מה תהיו עליהם כתורה. אמ להם כך
תיקנתי להם סדר קרבנות כל זמן ש
שעוסקין כהם אעלה אני עליהם כאילו
הקריבום לפני. ואמחול להם ע עונותיהם
ואכרכן כרכת התורה. וזהו כ ברכות
כדאמ כך חייו כר אשי זימנין סגיאין
הוה קאימנא קמיה דרב לתעני לפרקי
וקאים ומשי ידיה ומכרך. ואמרינ
מאי מכרך ועשוק כרכתי תורה. והעכ
נן. ואטו כחר כתן. מה שאומ כפרש
שמות כשכת עם פרשת התמיד. ופרש
ראש חדש כאיש חדש. ואין אומרים
פרשת המועדים. ומשנ רמיכי לפרש
תמיד. והגך לומר אותם משנ רמיכי וכ
ושכת תריכים תיקנו לומ פרשיותיהן ג
שכל קרבנות.

רבתי כה יפון. ולא חטאות הפנימין
דומין עכשו לפני ולפנים תביכין ליה
ואיקדומי יהון. פר ושעיר של יום הכי
הכיפורי תטאות הן. ושחיטתן כתיב
וכתיב קרוי ושחט את התטאת במקום
העולה. רהייע כעפון. וקיבול דמן וכתיב
ולקח הכהן מדם החטאת ומתירין ב
מתיב שוא. מן לקיחה. ושוא להן ויקח
ויטה חייב הדם וישם מאצבעו רהייע
לי. מה לקיחה האמור להלן כלי אף כ
מן כלי. שרת. מיקום שטחט ולקח
דהייע וקיבל. והמקבל יביך שיטמר
כיעבון וקיבל כעבון. דתני ולקח. דלא
דרשינן ולקח. אות עשרון. יכא ליעבון.
הזייה על כן הכרים ועל הפרוכת דתני
ולקח מדם הפר והזה מיובעו על פני
הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה. זה
בין הכרים. וכשעיר כתיב ועשה את ת
כאשר עשה לפר דתני וכן יעשה
לאהל מועד. אילן הן הזיות שעל ה
הכפרת טומדילין כן לפר ולפנים וכן
להיכל. דתני ויצבן אין המוכח אשר
לפני יי. וכפר עליו ולקח מדם הפר ומד
השעיר. והייע מתנת של מזבח של
מזבח הזהב. ומתנה אחת מהן מעכב
שאם חיסר אחת מן שכנ"ל מתנת
של פנים אין משכנ"ל מתנת שעל הכפר
אין אחת מז' מתנת שעל מזבח הזהב
אחת מעבבת הכפרה. ולא עשה גלן
כלום. על יסוד מערבית של מזבח
הכפר ישפוך אל מוסן כפרישית.

אין

חייבין מאי טעמ' דאמ' קרא אל יסו

מזבח העולה. שמעתא של מזבח פתח
פתחו של היכל. ואם לא נתן אין עיכב.
השירים אינן מעכבות את הכפרה:

פרים הנשרפים. הפר כהן מ
משיח דכתי ושרף אותו על עצים
באש. אפר העולה. ושניהן חטאות
הצבוריות. וכתי בפר העולה ושרף א
אותו כאשר שרף הפר הראשון. וכתי
בפר העולה חטאת הקהל הזה. ואמרי
מלמ' זה מניין אתה לכל חטאות הקהל ה
הכתוב לכל עבירות שיעשה כהן
שעירי עו שהן נשרפין. אלא שעירי
המוספין שהן מי' חטאות עיכבו אינן
נשרפין. שהן כאות עבירות שיעשה
שאינה ידועה. כהן טומא ומקדש
וקדשין שאין בה ידיעה לו מתחלה
ולא בסוף. ושעירים הנשרפים. הן
שעירין שמכיאין ביכור על שגגת
עו. דכתי ככפרש עו שלח לך. וכ ת
תשגו ולא תעשו. וכתי אחרינ שתעלן
בעבור בם שתיטתן וקיבול דמן. הוי
על הפרוכת. בפר משיח כתי והזה
מן הדם שכנ' פעמים אות פני פרוכ
הקודש. ופר העלה אות פני הפרוכת
ועל מזבח הזהב דכתי. ומן הכהן מן
הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים.
אחת מהן מעכבת. אם חסר
מן ההזאות שעל הפרוכת ושעל מזבח
הזהב ומעכבת הכפרה. ולא עשה גלן
כלום. שיכי הדם. דכתי ואת כל דם
הפר ישפוך אל מזבח כפרישית.

דרומית דהיינו קנה מ"ש כשיור ר
אל המזבח ושוקף שיהי הוא אל יסוד
ואזה על הסובה ומשם חוזר והולך
ברומו של מזבח. וראין לב אמות
לרוחב. והיו בו כבשים קטנים שבהן
היה יורד לסובבו של מזבח ר' אזה על
אזה וכשׁ אזה. והוי יסוד המזרח
וכשׁ אזה והוי סובב. אחד מן הכבש
שהיה יורד מן הכבש הקבוע ליער רוח
דרומית מזרחית. ואחר היה יורד
ליער דרומית מערבית. ופנה לסובב.
מן הכבש הקבוע פונה ויך הכבש הלך
ויורד לסובב ליער דרומית מזרחית
ומן נקדן ונתן כנגד חודו של קרן. וכן
כתוב של קרן מזרחית יעבוטת. וכן
כלון. וחוזר ועולה ויך כבש קטן טבע ר
מערבי דרומית לכבש הקבוע ויורד
ואזה על הסובה ומשם חוזר והולך
אל המזבח ושוקף שיהי הוא אל יסוד
ואזה על הסובה ומשם חוזר והולך
ברומו של מזבח. וראין לב אמות
לרוחב. והיו בו כבשים קטנים שבהן
היה יורד לסובבו של מזבח ר' אזה על
אזה וכשׁ אזה. והוי יסוד המזרח
וכשׁ אזה והוי סובב. אחד מן הכבש
שהיה יורד מן הכבש הקבוע ליער רוח
דרומית מזרחית. ואחר היה יורד
ליער דרומית מערבית. ופנה לסובב.
מן הכבש הקבוע פונה ויך הכבש הלך
ויורד לסובב ליער דרומית מזרחית
ומן נקדן ונתן כנגד חודו של קרן. וכן
כתוב של קרן מזרחית יעבוטת. וכן
כלון. וחוזר ועולה ויך כבש קטן טבע ר
מערבי דרומית לכבש הקבוע ויורד

היסוד הפנימי שהוא כשיעור ר
ההיכל. חטאות היבור. הן שעירי ה'
המוספין העשׂין על מזבח החיצון סין
כן קדשי. קדשים. ושחיטתן בצפון
וקיבול דמן. וכן חטאות יחיד. קנן כ
שעיר נשיא. חטאת של יחידים. ש
שחיטתן בצפון. וקיבול דמן מזרק
ואזיל. אילו הן חטאת היחיד שעירי
ראשי חדשי. כול הן מוספין. וחטאת של
חטאות טעון ליתן מתן על קרנות ר'
המזבח רבי. חטאת נשיא ונתן על
קרנות מזבח העולה. וכן חטאות יחיד.
עלה בכבש. הוא שהיו עולים בו למזבח.
ולא היו בו מעלות אלא חלק היה. והיה
ברומו של מזבח. אורכו לב אמות
ורחב. והיו בו כבשים קטנים שבהן
היה יורד לסובבו של מזבח ר' אזה על
אזה וכשׁ אזה. והוי יסוד המזרח
וכשׁ אזה והוי סובב. אחד מן הכבש
שהיה יורד מן הכבש הקבוע ליער רוח
דרומית מזרחית. ואחר היה יורד
ליער דרומית מערבית. ופנה לסובב.
מן הכבש הקבוע פונה ויך הכבש הלך
ויורד לסובב ליער דרומית מזרחית
ומן נקדן ונתן כנגד חודו של קרן. וכן
כתוב של קרן מזרחית יעבוטת. וכן
כלון. וחוזר ועולה ויך כבש קטן טבע ר
מערבי דרומית לכבש הקבוע ויורד

מן המזבח כפנימיות. ומכלין לפנים
מן הקלעים רבי מחשיו במקום קרן
יסוד מערבי אחד מהן יאכלוה זכרי
כהונה. זכרים ולא נקבות. רבי
אומר. רבי כל מקום שהבשר יאכל
אותה. שם יאכל כאן. אלא כאן מכוסל.
ראשׁנה רבי מחשיו כישול מיניה על.
נמי שקדי כישול רבי. ויכשלו אותה
חצר כמשפטן. היום והלילה עד חיות.
פרשה מצה ומצר ומן תורת שלמים כן
הזרים אות וכהן יאכל. ישאר על העמכל.
היום אחר שנאכלין היום והלילה ..
העלה שחיטתה בצפון פניה ועלי ..
מאי טעמא תנא לה קדשי קדשים ועלי.
וחטאות ואשמות לא תנן קדשי קדשי.
ואזה מתן שתי מחצות שהן ר' בקרן
מזרחית יעבוטת ומערבי. דרומית. ל
ומכאן. כעולה ובקרן מערבי אחד מהן הכהן את
הדם. יכול דריקה אחת תכל סביב. תי ר'
סביב. כול יקיף כל המזבח כל ובקרן.
אין זה היקף. הא כיצד ר' מחשה
שעתן בקרן מזרחית יעבוטת מכל י
יעדין של קרן. וכן מערבי דרומית. ר'
אזה אזה לא היה עתן בקרן דרומית
מזרחית ויעבוטת מערבית. מפני שר'
שדרומית מזרחית. לא היה שם יסוד
ועלה טעונה יסוד. ואזה טעון לא היה
יסוד לפי שהיה מחלקן של כמין אות
חודה של קרן דרומית מזרחית. וכל
המזבח היה רואין. היות מחלקן כדת
מישמעת כאומעתיה יתבי ומקדשין

ופתי והכהן אינו תאיב מן היתן כולן
ספק מתן רמתי ולא ידע ואשם
למחות אשם תלוי שאדם מכיון על
אשם אשם ודאי שאכיל מדמין
אשם עזיל אשם טמא רמתי כיה
מרבית לאיש ופתי ואת אשמו יביא
שפתה תחפה רמתי והיא שפתה
אשם ואת אשמו ליי אשם
ופתי ואת אשמו יביא איל תמים אש
ואעלות שפש כי תועל מעל ותטאה
רמתי והכהן את אשמו ליי אשם
ואשם יום לא ריצה להפשיט אלא לא
את העלה ואת חטאת אכל חטאת
ואוכלן הטוות בלא ולילה ואילו
רמתי בה והקטיר המלן את הכל המזבח
ומי שלמי עבור ושמחות
הם בכשי עצרת רמתי ושני כבשים
ומן שלמים ואין שלמים בעזבור
אלא איל לכבר והן טעונין שתי
ידשי קדשים רמתי על עלותיכם
ועל ומי שלמיכם מה עלה בעזבון
אף ומי שלמי יעמור בעזבון מה עלה ה
קדשי קדשים אף שלמי יעמור כן ו
ואוכלין לזכרי כהנה פטטאת ראיתקש
לחטאות רמתי ועשית שעיר עזים
אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה
ומן שלמים מה חטאת לזכרי כהנ
אף ומי שלמי יעמור כן ואשמות
סוכן קדשי קדשים ושחיטת
בעזבון כראשה ואזיל אשם בלילות
רמתי אין קבול אן עשיך את עמיתך
ומתי ואת אשמו יביא איל תמים אש
מעילות שפש כי תועל מעל וחטאה
רמתי והכהן את אשמו ליי אשם
שפתה תחפה רמתי והיא שפתה
מרבית לאיש ופתי ואת אשמו יביא
אשם עזיל אשם טמא רמתי כיה
אשם אשם ויערך שאכיל מדמין
למחות אשם תלוי שאדם מכיון על
ספק מתן רמתי ולא ידע ואשם

ומי שלמי עבור ושמחות
הם בכשי עצרת רמתי ושני כבשים
ומן שלמים ואין שלמים בעזבור
אלא איל לכבר והן טעונין שתי
ידשי קדשים רמתי על עלותיכם
ועל ומי שלמיכם מה עלה בעזבון
אף ומי שלמי יעמור בעזבון מה עלה ה
קדשי קדשים אף שלמי יעמור כן ו
ואוכלין לזכרי כהנה פטטאת ראיתקש
לחטאות רמתי ועשית שעיר עזים
אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה
ומן שלמים מה חטאת לזכרי כהנ
אף ומי שלמי יעמור כן ואשמות
סוכן קדשי קדשים ושחיטת
בעזבון כראשה ואזיל אשם בלילות
רמתי אין קבול אן עשיך את עמיתך
ומתי ואת אשמו יביא איל תמים אש
מעילות שפש כי תועל מעל וחטאה
רמתי והכהן את אשמו ליי אשם
שפתה תחפה רמתי והיא שפתה
מרבית לאיש ופתי ואת אשמו יביא
אשם עזיל אשם טמא רמתי כיה
אשם אשם ויערך שאכיל מדמין
למחות אשם תלוי שאדם מכיון על
ספק מתן רמתי ולא ידע ואשם
ואשם יום לא ריצה להפשיט אלא לא
את העלה ואת חטאת אכל חטאת
ואוכלן הטוות בלא ולילה ואילו
רמתי בה והקטיר המלן את הכל המזבח
ומי שלמי עבור ושמחות
הם בכשי עצרת רמתי ושני כבשים
ומן שלמים ואין שלמים בעזבור
אלא איל לכבר והן טעונין שתי
ידשי קדשים רמתי על עלותיכם
ועל ומי שלמיכם מה עלה בעזבון
אף ומי שלמי יעמור בעזבון מה עלה ה
קדשי קדשים אף שלמי יעמור כן ו
ואוכלין לזכרי כהנה פטטאת ראיתקש
לחטאות רמתי ועשית שעיר עזים
אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה
ומן שלמים מה חטאת לזכרי כהנ
אף ומי שלמי יעמור כן ואשמות
סוכן קדשי קדשים ושחיטת
בעזבון כראשה ואזיל אשם בלילות
רמתי אין קבול אן עשיך את עמיתך
ומתי ואת אשמו יביא איל תמים אש
מעילות שפש כי תועל מעל וחטאה
רמתי והכהן את אשמו ליי אשם
שפתה תחפה רמתי והיא שפתה
מרבית לאיש ופתי ואת אשמו יביא
אשם עזיל אשם טמא רמתי כיה
אשם אשם ויערך שאכיל מדמין
למחות אשם תלוי שאדם מכיון על
ספק מתן רמתי ולא ידע ואשם

זבחים

תורה ואיל עזיל קדשים קלי
רמתי זאת תורת זבח השלמים ואם
על תודה יקריבנו ושלמי קדשי קלים
מן ושחיטת תורה ואיל עזיל בכל
מקום רמתי באשם קדש קדשים
הזכן ואמרי קדש לחכות ומתי ש
שלמי יעמוד לשחיט יעמוד הזכן פרט
לתורה ואיל עזיל הזכן שחיטתן בעזבון
אלא בכל מקום ואיל עזיל עזי שלמים
הזכן רמתי ואת האיל יעשה ומן שלמי
ומשלמים סמ זריקת דם היינו הפסק
אחעות וזהו ב מחשת שהן ד עמלין
בכל העזר רמתי באחעה ואכלתם אותה
בכל מקום כי חוקך וחק בניך הזכן ואי
סמ אותה והיו מיעטן פרט לתודה
ולאחוה ואיל עזיל ולחמן שאין על
מלמן מקום קדוש בעזרה אלא בכל
העזר לילה עד חצות רמתי
מעזה כיום ממנו יאכל ומפסוק זה
ואהרן ואיל שלמי מזיל שמאכלן עזי

לילה שאחר הימים׃

ואין ימים ולילה שבין יום ויום׃ ואין
לשון אדם ולא מנין כהנים׃
לשלמים׃ אלא שהמזרק והדם והאימורים
טעונין לילה אחר׃ וכל העיר מותרת
בבשר כל שלמי הגיגה׃ ואימורי שבת
שנאכלין עם העיר׃ והוזן הדין לשני
ימים׃ ולא אדם ולא מנין כהנים׃
ולעבדיהם׃ תנן לא תשפוט בני שלא
לך עמהם ובנך ובתיך אתך ואין
עולם כל שהזר בביתך יאכל אותו׃

שלמים קדשים קלים שחיטתן
בכל מקום בעזרה׃ רבי יהודה
ושחטו פתח אהל מועד׃ משלמי בק ר
לפני אהל מועד בשלמי יעקן׃ ולפני
אהל מועד בשלמי עדר׃ להכשיר
כל הזבחות לשחיטה׃ וכל סביב הוא
הפשיט ר׳ מתעת׃ ונאכלין בכל העיר
כראשון מתן תורה ואוהל נזיר שכ
טעונין בני העיר׃ והוזן הדין לשני
לשלמים׃ לא אדם ולא מנין כהנים׃
ולעבדיהם׃ תנן לא תשפוט בני שלא
לך עמהם ובנך ובתיך אתך ואין
עולם כל שהזר בביתך יאכל אותו׃

שלמים קדשים קלים שחיטתן
בכל מקום בעזרה׃ רבי יהודה
ושחטו פתח אהל מועד׃ משלמי בק ר
לפני אהל מועד בשלמי יעקן׃ ולפני
אהל מועד בשלמי עדר׃ להכשיר
כל הזבחות לשחיטה׃ וכל סביב הוא
הפשיט ר׳ מתעת׃ ונאכלין בכל העיר
כראשון מתן תורה ואוהל נזיר שכ
טעונין בני העיר׃ והוזן הדין לשני
ימים ולילה שבין יום ליום׃ ואין
מזבח ומקטיר אחר׃ כיצד בן שהן
נאכלין ליום אחר׃ וכל העיר׃ מתרה
בעזרה ואוהל עשיו׃ אלא שהמזרק
טעונין היה נאכל להנים והתורה
והאימורין לבעלים׃ ולשיהם ולבניהם

ל ישמעאל אומר כיון שנאמר וכו׳ והיו לך לפיכך אינו חוזר כיצד ויאמר
ה׳ אל משה ואכיה יחזק ידיך כשבה הלז תכלם שמעת ימים׳ זו לשכינה
לשכינה אחרונה עשר ימים׳ רבי נחמן אומר היות כתוב׳ שבעת שמעת ימים וגו׳
ומניין שזה כינוי עמוד בשומר חנם שכר אם לא שלח ידו במלאכת רעהו׳ ומנין
בשומר חנם אם לא שלח ידו׳ תלה שומר שכר אם לא שלח ידו פטור בן את היורש׳
תלה שומר חנם שנ׳ אם לא שלח ידו פטור כן את היורשים׳ ומבנין אב ומכתוב
אחר כיצד לא המשכב כהדי המושב׳ ולא המושב כהדי המשכב׳ היכי התורה
שכהן שהיו עשויין לעיתה אורם לכהן׳ והדב מטמא אותו כזכהן מלטמא אורם כמקו
ובמשקה לטמא בקבים׳ אף כל טהורה עשוי לעיתה אורם לכהן יהיו אורם ומטמא אותו
ברובן מלטמא אורם באהל ובמשקה ולטמא בקבים׳ יצא המכסה שהיו עשוי לסכין
יחד׳ ומבנין אב ומכתוב מעכב כיצד׳ לא פרשת העיות כהדי פרשת העזות׳
היכי השתא שכהן שהיו כעין מיד ולרגות׳ אף כל שהן כעין מיד יהיו ולרגות׳
מכלל ופרט כיצד׳ מן הכללות׳ מן הכפר ומן הישמן פרט׳ כלל ופרט וכלל אין בכלל
אלא מה שפרט׳ מפרט וכלל כיצד׳ כי יתן איש אל רעהו כחמור או שור או ש ה
הרי זה פרט׳ וכל כהנה הרי זה כלל׳ עשה אתה הכלל מוסיף על הפרט׳ מכלל ופרט׳
וכלל אי אתה דן אלא כענין הפרט כיצד׳ ונתת הכסף כל אשר תאוה נפשך הרי
זה כלל׳ בבקר וכיין ובשכר הרי זה פרט׳ וכל אשר תשאלך נפשך הרי
זה כלל אחר׳ כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כענין הפרט׳ לומר לך מה הפרט מפורש
רבר שהוא לד ולרגות היורין׳ אף אין לי אלא רבר שהוא לד ולרגות היורין׳
מכלל שהוא יניך לפרט׳ ומפרט שהוא יניך לכלל כיצד׳ קדש לי כל בכור יכול אף
העקרה בהמתי׳ תל וכר׳ אי וכר יכול אפי׳ ישות העקרה לפנין תל פטור כל אחם
יכול אפי׳ עור אפי׳ יניע רופן תל כבור זה כלל שהוא יניך לפרט ופרט׳ שהוא
יניך לכלל׳ כל רבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא
אלא ללמד על הכלל כולו יצא׳ והעבד אשר תמכר בשר זמת השלמים אשר לי
והלא שלמים בכלל כל הקדשים הוא ומשני אתה מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא׳
אלא ללמד על הכלל כולו יצא׳ ללמד מה שלמים מיוחרין קדשים שקדושתן קדושת
גופן אף אין לי אלא רבר שקדושתן קדושת גופן׳ כל רבר שהיה בכלל
ויצא לטעון טעם אחר שהוא כעניין יצא להקל ולא להחמיר׳ כיצד ובשר כי
יהיה בעוך שחין וכרפתן׳ מן בשר כי יהיה בעורו מכות אש׳ והלא השחין והמ
והמכוה בכלל כל העגבים הין׳ וכשיצאו לטעון טעם אחר שהוא כעניין יצא
להקל ולא להחמיר׳ להקל עליהם שלא ירוע אלא כשנעשו אחר׳ כל רבר שהיה בכלל

וייתן לשון טעם אחר שלא כשגיעת ידיהן להקל ולהחמיר. כיצד. איש או אשה כי יהיה בם עצם בראשו או בזקנו. הלא הדיוט שבכל הכשר הוא. וכשיגיעו לטעון טעם אחר שלא כשגיעת ידיהן להקל ולהחמיר. מה להקל עליהם שלא יהוו כשעב וקן ולהחמיר עליהם שלא ירעו כשעב יהוכ: פל רפ— שהיה כבול וייצו לירון כהכר החרש ואל יתה יכול להחזירו הפעם לולי כתירת כיצד: ושחט את הכבש במקום אשר ישחטו את החטאת ואת העולה לפני ה׳ קודש. שאין לו לי פ מחטין ופושם היו לכהן אולי שייגע לירון כהכר החדש בכהן יד וכהן רגל וכאוזן הימנית. יכול לא יטעון עיקר מזבח תלי כ כתיב ופשט הוא לפהן החזירו הכתוב בפירוש הוא. מה תלמוד לומר מעניע כיצר. ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא ע טהור הוא. יכול יהא טהור אפי טומאה. תלי כ יהיה בקרחתו או בגבחת עשה לפי אדמדם. דבר הלמד מעניעו טהור אפי טומאה אלא מטומאת עקצים כלפי: דבר הלמד מסופו כיצר. ועתה עשה יערעתי בבית אחותכ ממשמ בית שיש בו אבנים ועצים ועפר. בית שאין בו עפר ואבני ועצים כאשה כשהוא אומ ונתן את הבית ואת אבניו ואת עציו. דבר הלמד מסופו שאין בית מטמא מעשי עד שיהיו בו אבני ועפר: שנ פתובי המכחישי זה את זה עד שיבוא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם. כיצר. כתי אחר אומ וירד ה׳ על הר סיני אל ראש ההר. וכתי אחר אומ כי מן השמי תכתי עמהם. הכריע מן השמים השמיעך את קולו ליסרך. מלמד שהרכין הקב טורי השמי העליונים על ראשי ההר ודיבר עמהם מן השמים. וכן הוא אומ ויט שמים וירד. יכול הדקן ר רבי ז מירות לפני בי בתחה. כל אומר. וגירה שוה. מצינו אב. שנ פתוב וכל ופרט. וכוסינו בו במקום אחר מעניין כל ופרט. ואלו שהוא יעריך לפרט. ומפרט שהוא יעריך לכלל. דבר הלמד מעניעו אילו ז מירות היו החזן לפני בי בתיה. פתי אחר אומ ואפלו משה לא יהא מועל לדבר אתו. ופתי אחר אומר לא יכול משה למה אל אהל מועד. אי איפשר אומ ולא יכול משה וכבר נאמ מן יכול. הכריעכי שכן העכן אומר. אמור מעתה פל ומן שהיה העכן שם היה משה עמם שם. שתלך העכן היה משה עמם ומרבר עמו. וכן הוא אומר ולא יכלו הכהנים לעמוד ושרת מפני העכן מלמד שעתה רטות מחבלים לחבל. וכן הוא אומ אשר שמעתי כפי אם יטאון אל מעתי. וכשישוב אפי יטאון אל מעתי.

סליקו ל מירות ופירשן. כרך שלמור.

יוכ ומשנ סעכים ל. מפרט וכלו
ומכלו ופרט ה. מכלו ופרט וכלו ו. מכלו
שהזן יעריך לפרט ומפרט שהזן יע׳
וכלו ז. כל דבר שהיה בכלו ויצא מן
הכלו ח. כל דבר שהיה בכלו ויצא לטע
טעם אחר ט. כל דבר שהיה בכלו ויצ
ולטעו טע אחר שוין מעכיע י. כל ד
שהיה בכלו ויצא לירון בדבר אחרש
יון. דבר הלמד מענינו כ. וכן שנ
כתוב המפרש׳ ג. הרי ג. ומ הכל
הפרי׳תן ון מפורשות בריש הכ כלומר
בפנ עצמה. ואחר שפרקע סתו
וכעבורה והעמידנ העולם עומד על ה
התורה ועל העבודה אנ מכוכן לומי
עיקרך והיה העולם. ועשה
מעשה בראשית בכל יום.
ואחר שהזהיר למשות על ה אל
מכוכן אותו על שאר מידותיו. ועל
שהזן רחמן ומרחם על הארץ ועל הבר
הבריות. אנ מכוכן הין אב הרחמן.
טאעכ שהזן בעור בריש השנה שר
טיהיו בשמי שנה מוענין מפני מה
הבריות כשהזן מתחלין עליהם רחמים
אינ יכול להחזיר בדיתן אולן לקיים
וכי׳ר הין עשה מוריה לארץ כמש
ולארץ היניקה ומרחם על הארץ ועל
הבריות. ועל שהזן אב הרחמן הין
מהולל בפה עמו.
בשמת שמתחיל טע הזן לק
עולם. ומיכן על
זה

בניהם כבית. ישרין הפרות והולך
הארון והמזבח ומקומו. וזה הי׳
פלוגתא דרבי ושפטי פיהן. ש
שנה על פשוטם שהכתוב מחזיר
ומי שהלוז יזכר עליותן. דרע״ט
עבירן. כתן ש
ששפט על פשוטם. ודמר שינוה
שומר עד אלף דור. דכתי׳ עשה
חסד לאלפים. וכתי׳ ואהבין ולשומרי
מיעתן לאלף דר. ואהו הברית ש
ששמר. אשר כרת את אברהם וכו
ושבועתו ליצחק. ויאמר ה׳ וראך
נתתי את הארץ והקימותי את הש
השבועה. והן ושבועתו ליעקב
לישראל ברית עולם. ואהן הברית ש
שישה לך יותן את ארץ כנען. פרוש
אית מספר. ומעט הין בעיני כארץ
רבתי. ך ותשב אנכי עמכם. או אי
להם לך יותן את ארץ כנען. אלי אל
ך׳. אברהם יהי לשערים ולארץ פ
פלשתים. וכן יצחק ויעקב לארבע
עממים ולשבעה עממים. שהין עלים ממלכות
ועם אחר. ולין הי׳ הין אחר בגימט
הדין. וקבלותם לין הנח איש ועשיך.
והזכיח עליהם מלכים. כמן פרעה
ואבימלך. כדכתי׳ ויעש׳ אבימלך
וכתי׳ כעב כי רחם אביהם
אלופים ואילופים. ולין מוצבים לכלום.
לבל הקבה עשה השמים ויכול ועשו
כל אשר חפץ. הור והדר ועד ותרוה
לפני הן כשוטים. ולפיכך כל משפחות
עמים תבון סבור ועד לשון. והטחון
לי׳. כהדרת קדש. כמן ובגן כמשבה.
וחילן אלפנן לעבדו. ישמחו הטמים

הזה ״. עד כמן המוחר נתנים
כדכתי׳ השב אשת האיש כי נביא
והדיום אל תעשה כאשר אבינו.
ואבימלך. כדכתי׳ ויעש׳ אבימלך
וכתי׳ כעב כי רחם אביהם אבימלך
והזכיח עליהם מלכים. כמן פרעה
שעד על פשוטם שהכתוב מחזיר
עליו ברול ומופת. משפטי פיהן. ש
עבירן. כתן ש
ששפט על פשוטם. ודמר שינוה
שומר עד אלף דור. דכתי׳ עשה
חסד לאלפים. וכתי׳ ואהבין ולשומרי
מיעתן לאלף דר. ואהו הברית ש
ששמר. אשר כרת את אברהם וכו
ושבועתו ליצחק. ויאמר ה׳ וראך
נתתי את הארץ והקימותי את הש
השבועה. והן ושבועתו ליעקב
לישראל ברית עולם. ואהן הברית ש
שישה לך יותן את ארץ כנען. פרוש
אית מספר. ומעט הין בעיני כארץ
רבתי. ך ותשב אנכי עמכם. או אי
להם לך יותן את ארץ כנען. אלי אל
ך׳. אברהם יהי לשערים ולארץ פ
פלשתים. וכן יצחק ויעקב לארבע
עממים ולשבעה עממים. שהין עלים ממלכות
ועם אחר. ולין הי׳ הין אחר בגימט
הדין. וקבלותם לין הנח איש ועשיך.
והזכיח עליהם מלכים. כמן פרעה
ואבימלך. כדכתי׳ ויעש׳ אבימלך
וכתי׳ כעב כי רחם אביהם
אלופים ואילופים. ולין מוצבים לכלום.
לבל הקבה עשה השמים ויכול ועשו
כל אשר חפץ. הור והדר ועד ותרוה
לפני הן כשוטים. ולפיכך כל משפחות
עמים תבון סבור ועד לשון. והטחון
לי׳. כהדרת קדש. כמן ובגן כמשבה.
וחילן אלפנן לעבדו. ישמחו הטמים

ועשה כל יום. והשומים
מספרים כמוך ג. שהזמן
תורה כות יי. ומתחילין

השנים

ואוסרין בבית הסוהר. וכולן מכירין
יודעי הים. והולכי מדברות. וחולים.
הין אותו אותן. והן ר שיעריכן והורות
שיהין תורה קריכה כשבת. ומכיאי תו
תורה שיוצא בחול אין אותו כשבת. לפי
עתה שהעם מתלקטים עשב. ומזמר
אמר שהעם מתלקטים עשב. ומזמר
אף אם בחול היה ן לאוחזו מן הדין אלא
כמו שהם היה ן לאוחזו מן הדין אלא
לתורה שיוצא בחול אין אותו כשבת. לפי
שיהין תורה קריכה כשבת. ומכיאי תו
הין אותו אותן. והן ר שיעריכן והורות
יודעי הים. והולכי מדברות. וחולים.
תורה כות יי. ומתחילין

השנים

מספרים כמוך ג. שהזמן
ועשה כל יום. והשומים

ואוסרין בבית הסוהר. וכולן מכירין
יודעי הים. והולכי מדברות. וחולים.
הין אותו אותן. והן ר שיעריכן והורות
שיהין תורה קריכה כשבת. ומכיאי תו
תורה שיוצא בחול אין אותו כשבת. לפי
עתה שהעם מתלקטים עשב. ומזמר
אמר שהעם מתלקטים עשב. ומזמר
אף אם בחול היה ן לאוחזו מן הדין אלא
כמו שהם היה ן לאוחזו מן הדין אלא

ובשבת

מוסיפין
ומזהירים כפשוט
שיהרה
של שבת והלן. ואם מתפללה מוסיפין ש
שיהות ותשבחות. לפי שהשבת יתר
מעתה. ויכול אדם להשהות בבית הכנסת
ואף
עד כדי שיתן לב לשוב. ואם ישוב
סמוך עליון שהזמן טיר של עשרים
כאן ועד לן יקדש מוהלך. ושל פר
פעמים רמתי יפול מיטרך אלף. כדי ל
להן האדם לאוחזו מן פעמים ועשים.
ואם הללו יות יי. שמעל כן שעומדים
סבות יי. מחיצל. רמ שעה שעומדי
סבית יי. יהללוהו. רה״ע כל יום.
והלל הגדול ט ישכן הבריות על פרית
עולם. ועל יציאת מערים. ועל כיות
הארץ ועל הפרשה. והזן הדין לאוחז
כל יום אלן מפני טורח עיטור. ואחר
כך מזמור שיר ליום השבת והזן ל

כשהגך השמש כשרחין כל יום

ב מזרח מן הדקיע ושוקע מן המערב
והזן הדין לאוחזו כל יום ושכחן של
הלכה רמתי יום ליום יבוע לאוחר אלא
מפני טורח עבור שאין פעים מאל
מאוכלת. אבל כשבת שאין בו מלאכ
לאוחר אותו. כך לחר כשנעשה היה
הדין לאוחזו כל יום רמתי אפרסה
אות יי. כל עת. ומן הטעם שאומרת
אין אוב אותו. שהרסה חשו לטורח
יבוא. אפי מקום איסור. שיאמרי
וכעשור לחומש הפיקדים הזהן על
פה ביום הכיפרים. שיעשה שתורה
שבשבת אסור לאומרה מעל פה. ואוש
כל כך לומר. לפי שאין עליון ספי ומל
אלא מכים. ואם תפילה ומשה. שהי
כתשובה ועבון האדם שיהין כל
עפר כדי שיתן לב לשוב. ואם ישוב
סמוך עליון שהזמן טיר של עשרים
כאן ועד לן יקדש מוהלך. ושל פר
פעמים רמתי יפול מיטרך אלף. כדי ל
להן האדם לאוחזו מן פעמים ועשים.
ואם הללו יות יי. שמעל כן שעומדים
סבות יי. מחיצל. רמ שעה שעומדי
סבית יי. יהללוהו. רה״ע כל יום.
והלל הגדול ט ישכן הבריות על פרית
עולם. ועל יציאת מערים. ועל כיות
הארץ ועל הפרשה. והזן הדין לאוחז
כל יום אלן מפני טורח עיטור. ואחר
כך מזמור שיר ליום השבת והזן ל

מצות של ה' שבימים וכמה
העולם עד סופו ומספרים ומדברי
מדברים הם מפני תבל ומפני ה
שרצין של שמים על כל העולם
שמע קול ושום אדם אינו יכול ה
כלום ואין הימים מדברים ואין נש
אין דברים, כלומ' אין השמי' אומ'
פליון אומר ומכיע"ז זה כבוד אי
מפרש כיצד מספרים יום ליום יבי
ומשיכה נפשם. מעלות שזה גדול ושל
השמש. כי אחר תור' יי' תמידי ומשיכ
עפה. מוסיף על השמים מספרים. ומפ
כיצד הלוי אין הם אומר ואין דברי
אלא תדיר תמידה של תורה שנמש
מה מעשה פרשית, ומשיכת עפשך
והדיעך מיית שמים שפרש כאוהל
ומלילו מספרי כבוד אי ושמעו שבמ
מאמרו. וכל כל יום ויום פלילו מכיע
כי פרש הקי את הבריות. ומה עקרי
ספר כראשית תמידות התורה. שלא
היתה ראויה ליכתב אלא מהחרש הזה
לפי. כי שם התחלת המילות. אלא פ

ששם אהל בהם משמים וירצו כבוק כ
מן המזרח, כתוב היושבו מחופתו שהן
נזה והכל מסתכלין בו. כן כל העולם
מסתכלין כשמש עשות רישן זוהב כ
מידות לרוץ רקע על פני כל הארץ. וז
זוהרו מקיפה השמים, מזרח ומערב ו
ומקיף את הכל והולך את כל הארץ עד
קיצה האחר שהוא מערב. ואין שום
מחמתו. שהוא מזרח על כל העולם. והוא ב
שאומ' למעלה יום ויום יכיע אומר. ש
שמעשה כל יום ויום השמש ושח ש
ושוקעבם. סלילו ומביע ואומר כבוד. קום
דין שלהם. עיי מחמתו. מחמימותם
ומייבש את הזרעים ואת הכל. וגם אי
היום מייבש. כרמי ותך השמש על
ראש יונה ויתעלף. אבל תורת יי' תמי
משיבת נפש. מחלחת גוף של אדם
ומשיבה נפשם. מעלות שזה גדול ושל
השמש. כי אחר תור' יי' תמידי ומשיכ
עפה. מוסיף על השמים מספרים. ומפ
כיצד הלוי אין הם אומר ואין דברי
אלא תדיר תמידה של תורה שנמש
מה מעשה פרשית, ומשיכת עפשך
והדיעך מיית שמים שפרש כאוהל
ומלילו מספרי כבוד אי ושמעו שבמ
מאמרו. וכל כל יום ויום פלילו מכיע
כי פרש הקי את הבריות. ומה עקרי
ספר כראשית תמידות התורה. שלא
היתה ראויה ליכתב אלא מהחרש הזה
לפי. כי שם התחלת המילות. אלא פ

שבת. ולפי שהזכיר מאור של ש
שבת שהוא לעתיד ליום שכולו ש
שבת אומ' מלך גאות יי' לבש
לבש. שהוא עתיד לעתיד שילבש
כבר עשם. וראויה לשבתי שעיקר
תקנתם לחול עתי היתה. לבר מאומן
של שבת יי' מלך גאות לבש
שתיקנו לשבת. משקלוה למאור
שתיקנו לשבת. משקלוה למאור
של שבת מתיקומו. שהוא עתי סמוך
ליושב שתי עליון וסדרו לאומרן ב
שבוע מזמור. טוב שפל מזמורים
שלפניו לחול עתי תיקנו. ראוי לשבת
עיקר תקנתם ליאמרו בשבתות.
וכשראו שלא היו רוב היניכות יכולי
לעמוד בתפלתה זו מפני ביטול מל
מלאכה ביטלום לחול והניחום לשבת.
והאומרו לחול תבא עליו ברכה:

משנה שאין בו בטול מלאכ
לעם מוסיפין מזמורי.
השמים מספרים כבוד א בם לשון
שומים ויקיע אחרי הם. והמשורר
מפרש כיצד מספרים יום ליום יבי
פליון אומר ומכיע"ז זה כבוד אי
אין דברים, כלומ' אין השמי' אומ'
כלום ואין הימים מדברים ואין נש
שמע קולם ושום אדם אינו יכול ה
שרצין של שמים על כל העולם
מדברים הם מפני תבל ומפני ה
העולם עד סופו ומספרים ומדברי

רב טוב. ולפי שאנו עתה בשמיטת
עם כשכל השומרים עקב כי. למען י
כמיצות וחוקים. בשומרם כשמיתם
אז המשורר עם אנו עבדך מזהיר
לשון תעפה. כלומר המושב מן היושב.
עמת יעפים הוא המוען. מן ה עפים
ומפת יעפים הוא יעפיות של רכש.
ומשקים לעשיהם ולומריהם מרכש
מוהב. כן הוא מרעית ומעלה. ועם
משפטים יעריקים. וכולם נחמדים
יחד. ועם כל זה יושר לן חוקים ואל
המוה כולה. וזהו יערקו יתרון שבולן
זה ספר אלה הדברים שכוללן כל ה
ועת קיץ. שיגיד אותם לירון מן הק
ותורתו שלן יעבור עליה שלן יארעלן
שיש ם ומשה מתלמנים מתלים
טהורה זה ספר ובדבר וקוריהן ירמה
שומרין עינן טל אותם. ירמת יי ע
ספר ויקרן שעברון ם חב מיעת שו
קורהן ומשמחי לב. ומיעת יי כמה וה
ספר שער אלה שמות שיש סה ומקיעת
מיעת. ולפי שיש סה שנות מיעו ס
ומיכר כולם. פיקודי יי ישרים. זה
עליות. וכיון שהזכיר ומשה כראשי
שאין כדיה יכולה לעשות לקדות בזו
שמע. יהי רקיע בתוך המים. אלה ש
ומעפת יטפים הוא יעפיות של רכש.
עמת יעפים הוא המוען. מן ה עפים
לשון תעפה. כלומר המושב מן היושב.
ן הוא המשורר עם אנו עבדך מזהיר
עם כשכל השומרים עקב כי. למען י
רב טוב. ולפי שאנו עתה בשמיטת

יחפרו. בלשון וחכמה הלכה. ודרך
אלין ביניתם הוא ירון מנהם שהוא ש
הכיטן אלין והרון. כל אותם שהפיש
תם. ועקיתי מפטע כי. מפשעים
רבים. שלן אחטון פהם כזירים
והשען. כמן והנה ומבן יעקן. יי ערי
לרוך נשעתי. כשכרח אל תכיש
מלך את והכיתן שהוא רוד
ויעקן רוד ויורד רימן אל זקנו. ושיבה
את עטנו. תברן. כמן ומטעם המלך
ועשה עצמן שוטה ומשוגע. אומר
יוכיש חסר אוכי. ויגרשהן וילך על
שהמלך של פלשתים שהיה מכיולך
שמן. לך עדיין כל המלכים מכמולך
כמו מלכי מיצרים שכולם עדיין פרעה
הראשונים. וכשנאלט רוד משם
אות שיר לפני הק. מכתבה. ראוי ל
אנ לפרך את יי. ולקלסו על התעוכע
שעשה עמי בכל עת. שמעו עמים
ושמחו על תשועה שעשה י. גדולו
יי את ורוממה. כפל לשון. רש
רשעת את יי. ביניתי ועד ממנו
מפלילי. מצדיקי. כמו ויך מוקב.
הכיטן אלין והרון. כל אותם שהפיש
יחפרו. בלשון וחכמה הלכה. ודרך

שאמר לפי שיש יתרון לאדם בחכמה
ובמדע ובכשרון מעשה יותר מן הכסיל
ומן הסכלות שיש בו ואעפ"כ הכל
מקום אחד הם עפר היה והעפר ישוב
לעפר ואין יתרון לאדם על הבהמה
כי הכל הבל ואין יתרון לאדם על
הבהמה כי כולם מן העפר היו וכולם
אל העפר הולכים ומי יודע רוח
בני האדם העולה היא למעלה
ורוח הבהמה היורדת היא למטה
לארץ ומי יודע אם רוח בני האדם
עולה למעלה ורוח הבהמה יורדת
למטה לארץ ואין הדבר כן כי
הכל עפר ואפר ואין יתרון לאדם
על הבהמה ולא לבהמה על האדם
כי הכל הבל ואין יתרון לאדם
על הבהמה כי הכל הולכים אל
מקום אחד הכל היו מן העפר
והכל שבים אל העפר ומי יודע
רוח בני האדם העולה היא למעלה
ורוח הבהמה היורדת היא למטה
לארץ ומי יודע אם רוח בני האדם
עולה למעלה ורוח הבהמה יורדת
למטה לארץ ואין הדבר כן כי
אם שיאכל האדם ויהנה מעמלו
שזה חלקו כי מי יביאנו לראות
במה שיהיה אחריו ושבתי אני
ואראה את כל העשקות אשר
נעשות תחת השמש והנה דמעת
העשוקים ואין להם מנחם ומיד
עושקיהם כוח ואין להם מנחם
ושבחתי אני את המתים שכבר
מתו מן החיים שהחיים עודם
חיים עד עתה וטוב מהם את
אשר עדן לא היה אשר לא ראה
את המעשה הרע אשר נעשה
תחת השמש וראיתי אני את כל
עמל וכל כשרון המעשה כי היא
קנאת איש מרעהו גם זה הבל
ורעות רוח האויל חובק את
ידיו ואוכל את בשרו טוב חפנים
נחת מלא חפנים עמל ורעות רוח
ושבתי אני ואראה הבל תחת
השמש יש רע אשר ראיתי תחת
השמש כעס שיצא מלפני האדם
שאין לו בן ואין אח וקץ לכל
עמלו גם עינו לא תשבע עושר
ולמי אני עמל ומחסר את נפשי
מטובה גם זה הבל ועניין רע הוא
טובים השנים מן האחד אשר
יש להם שכר טוב בעמלם כי אם
יפלו האחד יקים את חברו ואוי
לאחד שכשיפול אין שני להקימו
גם אם ישכבו שנים וחם להם
ואחד איך יחם לבדו ואם יתקפנו
האחד השנים יעמדו נגדו והחוט
המשולש לא במהרה ינתק טוב
ילד מסכן וחכם אשר לא ידע עוד
להזהר מכעס מי שיצא מבית
הסוהר למלוך כי גם במלכותו
נולד רש ראיתי את כל החיים
המהלכים תחת השמש עם הילד
השני אשר יעמוד תחתיו אין קץ
לכל העם לכל אשר היה לפניהם
גם האחרונים לא ישמחו בו כי
גם זה הבל ורעות רוח שמור
רגלך כאשר תלך אל בית האלהים
והקרב לשמוע מתת הכסילים
זבח כי אינם יודעים לעשות רע
אל תבהל בפיך ולבך אל יעל
דבר לפני האלהים כי האלהים
בשמים ואתה על הארץ על כן
יהיו דבריך מעטים כי בא החלום
ברוב ענין וקול כסיל ברוב דברים
כאשר תדור נדר לאלהים אל
תאחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים
את אשר תדור שלם טוב אשר לא
תדור משתדור ואל תתן את פיך
לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני
המלאך כי שגגה היא למה יקצף
האלהים על קולך וחבל את מעשה
ידיך כי בהרבות חלומות והבלים
דברים הרבה כי את האלהים
ירא אם תראה עשק רש וגזל
משפט וצדקה במדינה אל תתמה
על החפץ כי גבוה מעל גבוה
שומר וגבוהים עליהם ויתרון
ארץ בכל הוא מלך לשדה נעבד
אוהב כסף לא ישבע כסף ומי
אוהב הון לא יבוא תבואה גם זה
הבל בטוב הרבות אוכלים מה
הטובה לבעליה כי אם ראות
עיניהם טוב הלך נפש העמל כי
עמל עבורו לפיו כי גם נפשו לא
תמלא ויש רעה חולה ראיתי תחת
השמש עושר שמור לבעליו לרעתו
ואבד העושר ההוא בעניין רע
הוליד בן ואין בידו מאומה כאשר
יצא מבטן אמו שב ללכת כאשר
בא כן ילך ומה יתרון לו שעמל
לרוח גם כל ימיו באפלה יאכל
והרבה כעס וחליו וקצף הנה
אשר ראיתי אני טוב אשר יפה
לאכול ולשתות ולראות טוב
בכל עמלו שיעמול תחת השמש
מספר ימי חייו אשר נתן לו
האלהים כי הוא חלקו גם כל
האדם אשר נתן לו האלהים עושר
ונכסים והשליטו לאכול ממנו
ולשאת את חלקו ולשמח בעמלו
זה מתת אלהים כי לא ירבה
את ימי חייו כי האלהים מענה
בשמחת לבו יש רעה אשר ראיתי
תחת השמש ורבה היא על האדם
איש אשר נתן לו האלהים עושר
ונכסים וכבוד ואינו חסר לנפשו
מכל אשר יתאוה ולא השליטו
האלהים לאכול ממנו כי אם איש
נכרי יאכלנו זה הבל וחולי רע הוא
אם יוליד איש מאה וחיי שנים
רבים ורבו ימי שניו ונפשו לא
תשבע מן הטוב וגם קבורה לא
היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל
כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך
שמו יכוסה גם שמש לא ראה
נחת לזה מזה גם אם אלף שנים
יחיה פעמים ולא ראה טוב הלא
אל מקום אחד הכל הולכים כל
עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא
תמלא כי מה יתר לחכם מן הכסיל
מה לעני יודע להלך נגד החיים
טוב מראה עינים מהלך נפש גם
זה הבל ורעות רוח טוב שם משמן
טוב ויום המות מיום הולדו טוב
ללכת אל בית אבל מללכת אל
בית משתה כי הוא סוף כל האדם
והחי יתן אל לבו טוב כעס משחוק
כי ברע פנים יטיב לב לב חכמים
בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה
טוב לשמוע גערת חכם מאיש
שיר כסילים כי כקול הסירים תחת
הסיר כן שחוק הכסיל גם זה הבל
כי העושק יהולל חכם ומתנה תאבד
לב טוב אחרית דבר מראשיתו
טוב ארך רוח מגבה רוח אל תבהל
ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים
ינוח אל תאמר מה היה שהימים
הראשונים היו טובים מאלה כי לא
מחכמה שאלת על זה טוב חכמה
עם נחלה ויתרון לרואי השמש כי
בצל החכמה בצל הכסף ויתרון
דעת החכמה תחיה בעליה את כל
מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן
את אשר עותהו ביום טובה היה
בטוב ויום רעה ראה גם את זה
לעומת זה עשה האלהים לבלתי
אשר לא ימצא האדם אחריו כל
דבר את הכל ראיתי בימי הבלי
יש צדיק אובד בצדקו ויש רשע
מאריך ברעתו אל תהי צדיק הרבה
ואל תתחכם יתר למה תשומם
אל תרשע הרבה ואל תהי סכל
למה תמות בלא עתך טוב אשר
תאחז בזה וגם מזה אל תנח את
ידך כי יוצא את כולם החכמה
תעז לחכם מעשרה שלטים אשר
היו בעיר כי אדם אין צדיק בארץ
אשר יעשה טוב ולא יחטא גם
לדברים אשר ידברו אל תתן
לבך אשר לא תשמע את עבדך
מקללך כי גם פעמים רבות חבלה
לבך כי גם אתה ידעת כי גם
אתה פעמים רבות קללת אחרים
כל זה נסיתי בחכמה אמרתי
אחכמה והיא רחוקה ממני מה
שהיה רחוק ועמק עמק מי ימצאנו
סבותי אני ולבי לדעת ולתור
ולבקש חכמה וחשבון ולדעת
רשע כסל והסכלות והוללות
ומוצא אני מר ממות את האשה
אשר היא מצודים וחרמים לבה
אסורים ידיה טוב לפני האלהים
ימלט ממנה וחוטא יתפש בה
הנה זה מצאתי אמרה קהלת
אחת לאחת למצא חשבון אשר
עוד בקשה נפשי ולא מצאתי
אדם אחד מאלף מצאתי ואשה
מכל אלה לא מצאתי רק זה
מצאתי את האלהים עשה את
האדם ישר והמה בקשו חשבונות
רבים

שמי, וגם אורך ימים אשביעהו כ׳
המזדקן, ועוד אשקיהו כי מיבר
ביעלי ואני אפלטהו מכל איש המז
יקוק, ואם כי חשק לחסות
ולא יבזק מרמוס על כפיר ותנין לא
לא יגוף, ואפס תדרוך על שחל ופתן
שעל סכים ישאוך קליר
כמו כאמתו, בסמכו והם שחרוך.
מעלה הזה, כי מלאכין יעוה לך לי״ע
ואלת אין יסך, הלא ידעת שמעת ל
לא תאוה, אהליך בעד, ל אנטת.
לשומריע, ואעפ שלמעלה מעניך.
המויקין, מחס׳ אתה חוסה עליכן
גמירתן, וללשון ראשון משלומת
מעינך תבוט, עבילת רשעים שילמי.
מחסין שרי, ועל זה הלשון עפל רך
עפ יפל מיניך אלף מאותיו שמיכן
יפלו מן המזיקין, ואליך לא יקרבו.
המעשים יומם לא ינשו אליך, עפ
מלחים ים, יפול מיניך אלף מן הזעי
ובין הרב והקטב, כמו ויסך
ואתכר כאופל, לפי שמשמעת יסך
לא תירא מחץ יעוף, לפי שאותה משובב
ביגיעה וסוחרה ואין החיץ מגיע לך,
מפחד לילה, כשתצטן בלילה פורש
המוכסה ראשון ואויב ומתיירא בלילה וכן
ולפי שאותה חוסה ואחת מבניו, לא תרא
ומגבעת המצבעים על הזרם כן ינון עליך,
אמיתו של רבר, כענבה וסוחרה, מיב
בסתרו, ותחת כנפיו תחסה, כיעלו אמ

עליך

שמי, וגם אורך ימים אשביעהו כ׳
המזדקן, ועוד אשקיהו כי מיבר
ביעלי ואני אפלטהו מכל איש המז
יקוק, ואם כי חשק לחסות
ולא יבזק מרמוס על כפיר ותנין לא
לא יגוף, ואפס תדרוך על שחל ופתן
שעל סכים ישאוך קליר
כמו כאמתו, בסמכו והם שחרוך.
מעלה הזה, כי מלאכין יעוה לך לי״ע
ואלת אין יסך, הלא ידעת שמעת ל
לא תאוה, אהליך בעד, ל אנטת.
לשומריע, ואעפ שלמעלה מעניך.
המויקין, מחס׳ אתה חוסה עליכן
גמירתן, וללשון ראשון משלומת
מעינך תבוט, עבילת רשעים שילמי.
מחסין שרי, ועל זה הלשון עפל רך
עפ יפל מיניך אלף מאותיו שמיכן
יפלו מן המזיקין, ואליך לא יקרבו.
המעשים יומם לא ינשו אליך, עפ
מלחים ים, יפול מיניך אלף מן הזעי
ובין הרב והקטב, כמו ויסך
ואתכר כאופל, לפי שמשמעת יסך
לא תירא מחץ יעוף, לפי שאותה משובב
ביגיעה וסוחרה ואין החיץ מגיע לך,
מפחד לילה, כשתצטן בלילה פורש
המוכסה ראשון ואויב ומתיירא בלילה וכן
ולפי שאותה חוסה ואחת מבניו, לא תרא
ומגבעת המצבעים על הזרם כן ינון עליך,
אמיתו של רבר, כענבה וסוחרה, מיב
בסתרו, ותחת כנפיו תחסה, כיעלו אמ

סמלם הזה כמו שביקש שמעינו בקר
מסרך, ואחזהו בישועתי, לעתיד לבא,
עפ על שביקש ואעלה על עפריך
פעליך, ואל המשורר ואחזהו בישועתי
אל המשורר לבני קרח:

הללו יקֿ הללו את שם יי והללו ע
עבדי יי, שעומדים בבית
שרתו, ואם הללו כי טוב הזן וכי נעים
שמו, ויעקב בחר לו יה ואתה ואם
לפניך אמנם מייכון להללו, כי אנכי יי
ידעתי, אע מאכר מ גדול הזן, ואחרון
מכל אלהים, ולפי שהזן ארון עשה כל
תפיט בשמים ובארץ, מרום שהזן ל
ארון לעשות חפץ בביתו, ועליה שיהי
ונעצם מקיטה האדרין, שולח ברקים
לפני המטר, ואם הכה בסורי מיליים
ולפי שעשה כל זה יי שמו לעולם, ל
ארון לעולם, וכל דור ודור, כמשמב
זה וכרי לדור דור, ואם יהיה ארון כ
כשידין עמו מן האומות על מה שעשו
לעברין, ואחי הנעים לא ייכלו אותם
מיהו לפי שהם כסף וזהב, מהם
יהיו עשיהם, לאין שיאברם הקבה
שלא יהיו להם לא פה ולא עינים, ואם
הבוטחים בהם יהיו לאין, בית ישר הם
ברכו את יי, כשישראל אומרים, כרכתי
ליי הישועה על עמך ברכתך, וכן בית
הלוי, ואחר הישועה יממהו מישון, כ
כשיבואם שם הק׳ ברכתי והכאותים
על הר קדשי, כן אמ המשורר אותם

ומשפטים לפניהם הוא מתנהג עמהם
אלהי שיעשו המריות יתקיים ומשר
כל מעשה ידיהם וידכון ישרים ואמונה
כי תעשה ידיהם תהילה. וכן
ידיך לפניך עמוד תהילה: וכן
הזורן
שלמעלם תסיר עמנו כמשר
אמרנו, הזרע לן שהוא לשון אדים ועשן
חסדן, וכן לכל אותם שיש בהם
יש לומר הזרן. כי הזרן לעשה אורים
ברולים. הזרן לרוקח הארץ. יוכל את
השמש ואת הירח אין כהם הזרן. אלא
כך הוא הזרן לעשה אורים ברולים. ו
אלה הן אורים ברולים. את השמש ואת
הירח. וכן לכל הנמצאים. הזרן לשבשם
לשבשבלים וכך הן. כשהיים בשפלים
בין האומות וכך אותם והם יעבו מעני
רבות. כאשר כתוב בספר שופטים. הזרן
לעתן להם לכל בטור שנן ומחרשם לכל
מחסרן הברזל. שכיעט בשומים ומחסרן
על כל השלם. וכן יש כאן מקצר תיקון
הן שמחות בישתבח וכן בקדיש.
רעו יעדיקים. כי לכם עזה לרצן, ולי כ
וישרים עזה להלל. ועל פשוק של מי
מזמור של תפלה מנסב שכתוב בן שמיתן
יעדיקים וגבלן:
הזרן
מי כבעל, בעבל עשור
מיט עניים, שיל חרש פ
כל יום על תידוש שנין ומלאותן הש
העיבן נקן, תעגה היטב: כי אז ישר וכ
פ. לפניך ישרים עזה תהילה. וכן
כל מעשה פ. וידכון ישרים ואמונה.
הן רכתי יעקב כחל עלוה. משומים
מאכון טכתו הכיט והשגיח אל כל
יושבי הארץ והן כתב כם כי אם
כשר לפניך מחר כם. ולפי שהוא יוצר
לכם הכין חלל מעשיהם. ולפניך הין
המלך עשוע. כיום חיון וגבורתו לא

והם יכוון המים. ושיהיו עצמם בקול
אחד ג׳. שגם המים לא מדבר, כשאינו
שעשאו ברור אעש ואבול, כי מעולם
ואלכותו, שלא מדבר כל העולם כן. אבל
ואלו שעשאה דין בדשעים כאלו
משלה. ולכל גמות ועוד שר. והכן
ואבל כל יומי כשנעבר רשעים מאבה.
עבי עב. ואתה מרחם לעולם לדום ויר ך
על העלוה והשחידם כאשר עשית
לאובך דור אנש ומבול. ויתבדחו.
דור הפלגה. ויפץ. אבל קדעת ערך
תעוותה. עד כדור המבול. ואבדתם
מהרה. כלות. והשוכר הזה כמו שהיה
אבותם אומר לעת הדעת עלוחותיו. כמ
בשמן רעק לח. ותבט עינו כשורי ש
שריאה מפלתם. ויחלק עליהם ליהי. כשור ״
כמו נחיני כערדתך ואעך שוחדיי. שהן
ערלי. כלמים על מרישם. עדרו
ותבירן. ערוך כתיר יפרח. היינו אל ת
תרחן מכרם. אפ שרוך היריקים אפו ח
ולישמעו. והעד כי ישר ג׳. ושלם רשעי
מרשעתם. כל שאול ליריקים כערדתם.
כי היער תמים. ואין עשה אחרם.
כי אז עלתה בן. ואפ מדרש חכמים
אעפ אותו אותן כמכת. ועם לוים הין אות
אותן שיר של שבת: ג׳ מלך גאות
לבש בשעה שעשה דין בדשעים כאל
משלה. ולבש גמות ועוד שר. והכן
תבל בל ימוט כשנעבר רשעים מאבה.
ואלו שעשאה דין בדשעים בבן סאו
ואלכותו. שלא מדבר כל העולם בן. אבל
שעשאו ברור אעש ואבול. כי מעולם
אתה ל׳. שגם המים לא מדבר. כשאינו
יכוש ולא יעבוב עמו אשר בחר
שהוא רחום לכפר עונותם ולא ישחית.
ולא יעיר כל חמתו. ולא יעלה בכל
עברותיו. אלא ישחית את הרשעים
בדרזות: רוכים. כל ורוך ים. כמו
רוכבתו. סמו ואקם הים. עם זה לים.
רוך תרגם בלשון ארמית. ומקוות
מים הכם אוצרים. שמתקבץ שם
משכבי ים. אפ שיש שם מים הרבה.
ושכבי ים הוא החול. שהוא הגבול. ע
ששם משכבי ים על הים ואין יוצאין.
לעולם. והל שהוא אויר אהוא גר כן
ואל שלא יעמוד. עבותיך שומע ושור
עבות שגדות על הם שלא יעברו עמן
נאמנים עד. לפיכך לביתך נאוה קדש. מאד
להקרישך בבית המקדש. והמשור ר
ביקש רחמים שתהא הקדושה בבי
המקדש לאורך ימים:

יקי כבוד ג׳ לעולם. אפ שמזמור
ג׳ מלך גאות לבש. מעלה של מי
מעלה כאשר פירשנו בגמ לאומרן
אחרין. ואפ שאילו מזמורי מרכבה
בבריית עולם מתחילין אחריהם יהי כ
כבוד ג׳ לעולם. מדרש חכמי שאומ
פסוק זה שר העולם אומ כשברין לך
את העולם. ואחרין יהי שם אבורך
שכרוה העיר. מיפר. כמו ואם העין
אביה. עשת ג׳ לעולם תעזור. והזן ג
יעזן ואי יפר. ולפיכך הזן יהה ויעזר.
ואה יהה כ כחר ג׳ בישן. ואם כחר
ביעקב לו יג. ורכר אהיה יקום לע
לעולם. ואומר. שאת חוטאי לפני לא ל
יטוש ולא יעזוב עמו אשר בחר

משיחין ועוד עריאותו וגדולתו. אומ
גבורתו זה לזה. והכרי שלאותך
לראות עונג וישבחוהו אותו ומגדי
כשישמעו נסיו ונפלאותיו שעשה
לדור. דור ראשון לדור שיחדרין כמ
ואור בתוכו כל אין חקר ואין סוף. דור
המלך על כל. כבל יום מברכה אתך
ואהללה שמך לעולם ועד. גדול יי ומהלל
מאד ולגדולתו אין חקר. דור לדור ישבח
מעשיך וגבורותיך יגידו. הדר כבוד הודך
ודברי נפלאותיך אשיחה. ועזוז נוראותיך
יאמרו וגדולתך אספרנה. זכר רב טובך
יביעו וצדקתך ירננו. חנון ורחום יי ארך
אפים וגדול חסד. טוב יי לכל ורחמיו
על כל מעשיו. יודוך יי כל מעשיך
וחסידיך יברכוכה. כבוד מלכותך יאמרו
וגבורתך ידברו. להודיע לבני האדם
גבורותיו וכבוד הדר מלכותו. מלכותך
מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור. סומך
לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים. עיני כל אליך
ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו. פותח
את ידיך ומשביע לכל חי רצון. צדיק
יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו. קרוב יי לכל קוראיו
לכל אשר יקראוהו באמת. רצון יראיו יעשה
ואת שועתם ישמע ויושיעם. שומר יי את כל
אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד. תהלת יי ידבר פי
ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ואנחנו
נברך יה מעתה ועד עולם. הללויה
הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו.
הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב קל גדלו.
הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור.
הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב.
הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה.
כל הנשמה תהלל יה הללויה. הללויה
תהלה לדוד. לפי שכל המזמרי
מכאן ואילך פסוק תלים
מתחילין הלל. ב ומסיימין הלל יי
קדוש אתה תהלה. ואומרך אלהי ה
המלך על כל. כבל יום אברכה אשי
ואהללה שמך לעולם ועד. גדול יי ומהלל
מאד ולגדולתו אין חקר. דור לדור ישבח
מעשיך וגבורותיך יגידו. הדר כבוד הודך
ודברי נפלאותיך אשיחה. ועזוז נוראותיך
יאמרו וגדולתך אספרנה. זכר רב טובך
יביעו וצדקתך ירננו. חנון ורחום יי ארך
אפים וגדול חסד. טוב יי לכל ורחמיו
על כל. ודי שאתה טוב ומרחם על
כל מעשיך. יודוך יי כל מעשיך
וחסידיך יברכוכה. כבוד מלכותך יאמרו
וגבורתך ידברו. להודיע לבני האדם
גבורותיו וכבוד הדר מלכותו. מלכותך
מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור. סומך
לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים. עיני כל אליך
ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו. פותח
את ידיך ומשביע לכל חי רצון. צדיק
יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו. קרוב יי לכל קוראיו
לכל אשר יקראוהו באמת. רצון יראיו יעשה
ואת שועתם ישמע ויושיעם. שומר יי את כל
אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד. תהלת יי ידבר פי
ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ואנחנו
נברך יה מעתה ועד עולם. הללויה

ואת העטרות לעולם ועשה משפט
לעשוקים שהיסורות מרגן ומתיר אסורי
בבלין שומר את גרים ההולכים אחר
ותורה והן יראיכן שמירה כרם ושמר
בם אשר תלך ומעורר מחדיך והרשע
והרשעת מעשות הרבם זה האור ואזוך
יאזוך יי ועולם ודור ודור כמו מילה:
זמרה להיות ווזיר ואזיעל ב
שוה תהילה אעהו בתהילה לפי סיפר
ירושלים ויכנס עלחי ישר ומוסב ל
ואעלה על ראשיך שן ויאזוך עליהם
ואז ירשו שכורי לב שהין קעלה
ואחפו שון חופתו תפארה כמו מיל
לעבותם ולעבותם מוסב מספר
לכוכבים המוניען מיספר יבמות ולכ
לכולם שמן ידרון לכל אחד כפומו ן
וכל זה מעורלו ובשן מעדך מחזיק
עון כמ ותתן להם מרים כתורה
בכל תורה ולפי שהזון עשה כל תק
תקעתם מסכה שמי חיצר הזן ג
מאכל בהמה ומיכך סמך ן עתן לכמ
לחמה ומן שרב עשות וחר מיעיהן
נקט אשר ידרון במשר ירדמן והמז
מזון ון בשורות הפוס יחפזון להקמה
ולא בריעת שוקין של אדם יש רשן ן
אולי מהו רועה את יריחין ולפי ש שיש
יחל אל יי בעזותן יכם טרוחין ובועה
ירושלים כיומן לעלן לפיכך שמחי יל
ירושלים את יי שמציגך בבין עלם
חידק מריחי מיוציך כלוס נעיך בבער

ואת העטרות לעולם ועשה משפ
לעשוקים שהיסורות מרגן ומתיר אסורי
בבלין שומר את גרים ההולכים אחר
ותורה והן יראיכן שמירה כרם ושמר
בם אשר תלך ומעורר מחדיך והרשע
והרשעת מעשות הרבם זה האור ואזוך
יאזוך יי ועולם ודור ודור כמו מילה:
זמרה להיות ווזיר ואזיעל ב
שוה תהילה אעהו בתהילה לפי סיפר
ירושלים ויכנס עלחי ישר ומוסב ל
ואעלה על ראשיך שן ויאזוך עליהם
ואז ירשו שכורי לב שהין קעלה
ואחפו שון חופתו תפארה כמו מיל
לעבותם ולעבותם מוסב מספר
לכוכבים המוניען מיספר יבמות ולכ
לכולם שמן ידרון לכל אחד כפומו ן
וכל זה מעורלו ובשן מעדך מחזיק
עון כמ ותתן להם מרים כתורה
בכל תורה ולפי שהזון עשה כל תק
תקעתם מסכה שמי חיצר הזן ג
מאכל בהמה ומיכך סמך ן עתן לכמ
לחמה ומן שרב עשות וחר מיעיהן
נקט אשר ידרון במשר ירדמן והמז
מזון ון בשורות הפוס יחפזון להקמה
ולא בריעת שוקין של אדם יש רשן ן
אולי מהו רועה את יריחין ולפי ש שיש
יחל אל יי בעזותן יכם טרוחין ובועה
ירושלים כיומן לעלן לפיכך שמחי יל
ירושלים את יי שמציגך בבין עלם
חידק מריחי מיוציך כלוס נעיך בבער

ואת העטרות לעולם ועשה משפ
לעשוקים שהיסורות מרגן ומתיר אסורי
בבלין שומר את גרים ההולכים אחר
ותורה והן יראיכן שמירה כרם ושמר
בם אשר תלך ומעורר מחדיך והרשע
והרשעת מעשות הרבם זה האור ואזוך
יאזוך יי ועולם ודור ודור כמו מילה:
זמרה להיות ווזיר ואזיעל ב
שוה תהילה אעהו בתהילה לפי סיפר
ירושלים ויכנס עלחי ישר ומוסב ל
ואעלה על ראשיך שן ויאזוך עליהם
ואז ירשו שכורי לב שהין קעלה
ואחפו שון חופתו תפארה כמו מיל
לעבותם ולעבותם מוסב מספר
לכוכבים המוניען מיספר יבמות ולכ
לכולם שמן ידרון לכל אחד כפומו ן
וכל זה מעורלו ובשן מעדך מחזיק
עון כמ ותתן להם מרים כתורה
בכל תורה ולפי שהזון עשה כל תק
תקעתם מסכה שמי חיצר הזן ג
מאכל בהמה ומיכך סמך ן עתן לכמ
לחמה ומן שרב עשות וחר מיעיהן
נקט אשר ידרון במשר ירדמן והמז
מזון ון בשורות הפוס יחפזון להקמה
ולא בריעת שוקין של אדם יש רשן ן
אולי מהו רועה את יריחין ולפי ש שיש
יחל אל יי בעזותן יכם טרוחין ובועה
ירושלים כיומן לעלן לפיכך שמחי יל
ירושלים את יי שמציגך בבין עלם
חידק מריחי מיוציך כלוס נעיך בבער

ואת העטרות לעולם ועשה משפ
לעשוקים שהיסורות מרגן ומתיר אסורי
בבלין שומר את גרים ההולכים אחר
ותורה והן יראיכן שמירה כרם ושמר
בם אשר תלך ומעורר מחדיך והרשע
והרשעת מעשות הרבם זה האור ואזוך
יאזוך יי ועולם ודור ודור כמו מילה:
זמרה להיות ווזיר ואזיעל ב
שוה תהילה אעהו בתהילה לפי סיפר
ירושלים ויכנס עלחי ישר ומוסב ל
ואעלה על ראשיך שן ויאזוך עליהם
ואז ירשו שכורי לב שהין קעלה
ואחפו שון חופתו תפארה כמו מיל
לעבותם ולעבותם מוסב מספר
לכוכבים המוניען מיספר יבמות ולכ
לכולם שמן ידרון לכל אחד כפומו ן
וכל זה מעורלו ובשן מעדך מחזיק
עון כמ ותתן להם מרים כתורה
בכל תורה ולפי שהזון עשה כל תק
תקעתם מסכה שמי חיצר הזן ג
מאכל בהמה ומיכך סמך ן עתן לכמ
לחמה ומן שרב עשות וחר מיעיהן
נקט אשר ידרון במשר ירדמן והמז
מזון ון בשורות הפוס יחפזון להקמה
ולא בריעת שוקין של אדם יש רשן ן
אולי מהו רועה את יריחין ולפי ש שיש
יחל אל יי בעזותן יכם טרוחין ובועה
ירושלים כיומן לעלן לפיכך שמחי יל
ירושלים את יי שמציגך בבין עלם
חידק מריחי מיוציך כלוס נעיך בבער

ואת העטרות לעולם ועשה משפ
לעשוקים שהיסורות מרגן ומתיר אסורי
בבלין שומר את גרים ההולכים אחר
ותורה והן יראיכן שמירה כרם ושמר
בם אשר תלך ומעורר מחדיך והרשע
והרשעת מעשות הרבם זה האור ואזוך
יאזוך יי ועולם ודור ודור כמו מילה:
זמרה להיות ווזיר ואזיעל ב
שוה תהילה אעהו בתהילה לפי סיפר
ירושלים ויכנס עלחי ישר ומוסב ל
ואעלה על ראשיך שן ויאזוך עליהם
ואז ירשו שכורי לב שהין קעלה
ואחפו שון חופתו תפארה כמו מיל
לעבותם ולעבותם מוסב מספר
לכוכבים המוניען מיספר יבמות ולכ
לכולם שמן ידרון לכל אחד כפומו ן
וכל זה מעורלו ובשן מעדך מחזיק
עון כמ ותתן להם מרים כתורה
בכל תורה ולפי שהזון עשה כל תק
תקעתם מסכה שמי חיצר הזן ג
מאכל בהמה ומיכך סמך ן עתן לכמ
לחמה ומן שרב עשות וחר מיעיהן
נקט אשר ידרון במשר ירדמן והמז
מזון ון בשורות הפוס יחפזון להקמה
ולא בריעת שוקין של אדם יש רשן ן
אולי מהו רועה את יריחין ולפי ש שיש
יחל אל יי בעזותן יכם טרוחין ובועה
ירושלים כיומן לעלן לפיכך שמחי יל
ירושלים את יי שמציגך בבין עלם
חידק מריחי מיוציך כלוס נעיך בבער

שמו לכבוד ולתפארת ומשקבים ומהללים
כל שמשמים וכוכבים ומאיר לאחר ואז
יהיה הודו כשמים ובוהרו כשרים
דרך לשמו ולכני ישרי שהם עם קדוש
וישלום ויקרבם אליו אז תהיה לכל
חסידיו לך הללו יה׃

הללו יה וישירו לו שיר חדש על הקהל
ויהי ותהילתו בקהל חסידים כתוב ז
שאחר תהילה לכל חסידיו ויאחרון כתי ר
ישראל יפרד ממנהו כמו שעשה לו
הקדושה הזאת ואפי יהיו יחד כאלף
אחד בתוך ובכער יזהרו לו ויאחרון
כי הויה ית׳ פעמו ושלום ויתפארו עם
עשים פאותה ישועה ויעלזו חסידים
בכבוד על ישרי ואפי על משכבותם
ירנו על דה בגרונם בכל עת וחרב
פיפיות בידם להעקם משוביהם כו
כדיקים בכלים בסון והוא אסור
בדיקים משפט כתוב ועשו משיעב
לשפוט אותן הדר הודו על כסא ז
קודשו׃ פרקיע עשו טכיעה
עזו בגבורותו שעשה בקשת עים
נשוא למעלה ערוך כי הגדיל לעשות
הללוהו בשיר הנשא על תקע שופר
הללוהו בשיר הנשא מל נבל וכינור
וכן פוא ובלי שיר הם ועל כל שיר
של כלי שיר כל לשון עשית רוח ב
בעפיו והלל יה בשושנה בלא כלי שיר
ואה שכופלין כל השושה ב פעמים
והודיע שהוא סוף ושלש תהלים
ויהי חלקי ושירי הללו בכל
יום׃

והמשוקים שאינו אומר אחריהם אינן
יכולים לומר שירה לדוד עד כל העשוה תהלה
יה׃ וכן אנו עתידין לכפול י׳ יאוך טעם ע

ומלכות בית דוד והמשיח הרי זו בכלל
עתה גדולה וגבורה תהילה ותפארת קדוש
שיר ושבחה הלל וזמרה עוז וממשלה
שלך הן. וזו מעלת של טבח יש מן
ולשבחות שם השירות והתשבחות
וסורין מלאכים וישר כולך מה לשיר
המלך הגדול בכבוד כי מלך גדול אנכי
שהקדוש שמקדישין אותו בשמים
ומלך על הכל ומשבחין ומהללין שמו שהן
ש אחד ושמו אחד: לפי שטוענין אותו
חשבון בן אדם לומר לך בזום המזון יהיה
הז והשלום המסיימין ואחשתי לון ושם
יהיו אחר בשמים במסכ ולפיכך אומרי
שם הוא אומר ועתיד ובכן כל השמות
יאלך הרי כיון ה' ואתן ולון תקשיי ד
שמות החפירין. וכשאומ ב פעמי ש
אחרים שבהן ג שמות כדי להטעים ז
יתר תיקנו כסדן שהם שהקן בן להוסיף
חברין שאחרין הלל עוז שגב. בלשון
ואם שאומ שיר ולון שירה אפב ח
מפי שאומ גדול וגבורה תהילה.
דמירה ולון אומ שבח דמר ולטום
שחזי העלמים מוסב על כרך אתה
ש בן אלך גדול בתשבחות. ג האחד.
הכל בכתב אחת היון. ולפי שהון אלך

ומלכות בית דוד והמשיח הרי זו בכלל
עתה גדולה וגבורה תהילה ותפארת קדוש
שיר ושבחה הלל וזמרה עוז וממשלה
שלך הן. וזו מעלת של טבח יש מן
ולשבחות שם השירות והתשבחות
וסורין מלאכים וישר כולך מה לשיר
המלך הגדול בכבוד כי מלך גדול אנכי
שהקדוש שמקדישין אותו בשמים
ומלך על הכל ומשבחין ומהללין שמו שהן
ש אחד ושמו אחד: לפי שטוענין אותו
חשבון בן אדם לומר לך בזום המזון יהיה
הז והשלום המסיימין ואחשתי לון ושם
יהיו אחר בשמים במסכ ולפיכך אומרי
שם הוא אומר ועתיד ובכן כל השמות
יאלך הרי כיון ה' ואתן ולון תקשיי ד
שמות החפירין. וכשאומ ב פעמי ש
אחרים שבהן ג שמות כדי להטעים ז
יתר תיקנו כסדן שהם שהקן בן להוסיף
חברין שאחרין הלל עוז שגב. בלשון
ואם שאומ שיר ולון שירה אפב ח
מפי שאומ גדול וגבורה תהילה.
דמירה ולון אומ שבח דמר ולטום
שחזי העלמים מוסב על כרך אתה
ש בן אלך גדול בתשבחות. ג האחד.
הכל בכתב אחת היון. ולפי שהון אלך

וחי עולמים ושולט בעולמו הוא מחנים
ומבקשים שיתגדל ויתקדש שמו הגדול
והקדוש בעולמו שברא כרעותו כתי
הוא ית׳ עשה כל עשה שמים לכתי ׳ז
והתנה עם עולמו לעשות כן ויעשו דין
ומשפט כשעים סמוך שעשה מכולו
ומפרש בכתיב ויפן ׳ וזה שאומר העביו
והתקדשתי והשתדשתי אני מבקשים
שיתגדיים בעולמו וכמו קדיב ׳ סמוך ד
דשישתף לעצל ׳ וגם יתיר מלכותך ׳ סמוך
שאומר העביו והיה ׳ ומלך על כל הא׳
בשיע ופחיינ וכתי רבו כית ישראל ׳
מהיכה וכומן קדיב ׳ ואז יהיה שמו
הגדול מבורך לעולם ׳ כתי אז תהפך
אל עמים שפה ברורה לקרוא כ
כולם בשם ׳ אחד ׳ והיה ׳ ומלך
ויקראו כל העולם בשמו ׳ ויתגדל טמו
שיכרשהו הכל ויאחדו ברוך ׳ לעולם
ועד ׳ ואז יתברך וישתבח שם
העולם יכרכוהו וישמחוהו ׳ ויהיה שמו
הגדול ברוך לעולה מכל הברכות
והשירות והתשבחות והנחמות הא
הנחמות עכשיו בעולם ׳ הנחמות הם
שאומר העביו ׳ סמוך והיה ׳ ומלך עלכל
הארץ ׳ והיתה לי׳ המלוכה ׳ כי ׳ז
המלוכה ומושל בגוים ׳ ועוד יאמר
מנחמות שינחמו הנביאי יתגדל שמו ׳
מה שתתקבלו שומעת בלשון ארמית
שמיעתי לפי שאין מלאכי השרת
מכירין בלשון ארמי ולא יהיו מחזקין
ירין של שואל והבנים תפילת ותב
הך וכל התפילות תחינות וכקשות
ליעכון ולפיכך לא תקנוהו בלשון ארמי ׳
וכל קדיש אין בו אלא חצי שמרן
של הך ולא יותיפו ׳ שעיקר קדיש
הוא אלא עב הנחתין בעולם ואחרון
אמן ׳ ומה שאומרי תקבל צלותהון ׳
ויהיו לטוביה הוא מן טוביה אפטרה
תתפילה היא שנפטרין מן התפילה
כך ׳ ולעולם שהיא כקשת יערבע אינ
אומר אלא בלשון ארמית ואב עיקר
קדיש שהוא בלשון ארמי ׳ רבון כ
שהתחיל בזמר ׳ ועיקר יערבע סבר
ביקשע בלשון שמכרין בו ׳ וקדיש

יהא

וה הוא פסוקי דזמרה. ופיסוק זה היה
להפסיק בין פסוקי דה לקדיש. ותיקנו
ז' אנשי כנסת הגדולה להשיבם על כנם
פסוקי דזמרה ובין קדיש. ולפי שטעון
הקדוש מכוסף תיקנו שיאמר החזן ס
כסדר סיוך לקדישו. ועמדו הציבור
כדרך הוא אומרים ׃׃

חצי קדיש ב יתגדל ויתקדש שמיה רבא עכ
ושחרית. ואומר חכמי כשחר
מברך ג לפניה. ולא לאחריה. ואומרו
חכמי כדי להודיע שירת יום בלילה
ושירת לילה כיום. וחותך הוא שירת
לילה. וכתב שטיה שהיו אוהבי תכה
מפני שהיו סמוכה לתכיתה יוצר
ומתחיל בברוך. ואומר שהשחוק הוא
יוצר אור וכורא חשך
עושה שלום ובורא את הכל. משום לישנא
מעלייא תקנו לו ובורא את הכל. מחדש
מעשה בראשית. הם המאורות שהיו
שמתחדשות בכל יום. כדכתי לעושה
יוצרים גדולים. שעשה בכל יום. ועל
שהוא מחדשם בכל יום אנו אומרי מה
רבו מעשיך ה׳ כולם בחכמה עשית
מלאה הארץ קנינך. הן המעשיים
טובים ׃׃ הן ברוך גדול דיעה. מה
שיסדרו סדורם כראוי. עד ו' ולכך ג
שהשחר מיוחד לתפילה ולפרנסת עולם
כדמפרש עושה אור בשעה שהיום
כדיעה. ובבריאת עולם בעלו הקב
ואומות ובבין כתי עולם
הזה ׃׃ מה שאין כן
בלילה. ואהבת

כה אתן על מיעוט
והיה אם שמוע תשמעו אל
ושמרתם ועשיתם אתם
שמע ישראל ועתה
בא שינעתם לכתך ועשו
כה תברכו את בני
שמע ישראל ועתה
שמע יש כה קבלת מלכות שמים
ועול מצות ואמירת
ואמרת ויש לומר
ואמרת ויש לומר
ועשות סימן לא תקע לקו בבשר
זן תחזינו ותאמרינו וקן בלבע להכין
והשכל ושמוע ולמוד וללמד לשמר
ולעשות הכותב פעמי ישר בהבה
כרמתי לא מרוכבם מכל העמים תשק
ה׳ בכם ויבחר בכם ׳ וכתי כי תלכו
ה׳ בכם ושמרתם את הטובים ׳ והנה
הכותב בעמי ישר ׳ ותיקנו לומר לא
ולך שמע בתקנם אמן שהוא עניל
עניריקין של שמע כי לקיים והשלה
עם כל שם אותות מצין תרי״ג שיהין
עד כל המצות ׳ וכתב אותות של
רמזות שהן תרי״ג ׳ ותקנו להקדים
שמע לוהיה אם שמוע שפרט
שמע יש כה קבלת מלכות שמים
שמע ישראל ׳ ולמוד ׳ ותכתבם
בם ׳ ושיננתם לבניך ׳ ועשו
ורשתם ׳ וכתבתם ופתחתם
כה אתן על מיעוט

יחוד השם שבקש יעריך ולמד
כלומר כשאתה קורא את שמע הוי
זוכר את שמך שהוא יחיד ומיוחד
ואמונתך חסרך
כלות " כך אמר משה שלמה
דעל הקורא קש כאותיותיה מיענין לן
למיסם דהוא מחייב הולא ריעין הקריאה
ומיענין לן היכי הוי ומתחייב ריעין
הקריאם מוכרין אותו לגבעם וכיון שקבל
קש כאותיותיה מיקיימין לן את ריעו "
ן כך אמרו משום אמן אמן ה׳ אלך
שמע שמע וכו׳ אלא מיד מתחילין ל
מלך שמע לא יהא אדם עושין לפי שעם
אמן יש להם תיכות קש כנגד קלה ל
איברים ׳ ומן הפסוק הזה שיעריך
להיות קלה של ריח שמך עובים
כלומר כשאתה זוכר את שמך הייעב
יחוד השם שבקש יעריך ולמד

תשמע אל מיעתי ׳ ולמוד ׳ ומחתם
אותם את בניכם לעשות ׳ ודשיתם ׳ ו
ובשבתם ׳ והיה ולמיומר ׳ שכמשפה
ואומר אין כה אלא לשייה כבר מיעת
יעיעת ׳ והקורא יעיך לטן לקריית
כרמתי והן הדברי האלה אשר אנכי מ
מיעך היום על לבך ׳ ויעריך ליתן ריוח
בין הרכיבים כעין על לבבך ׳ ויעריך
להשמיע אוזן ׳ כרמתי שמע ישר ה׳
אלהינו ה׳ אחד ׳ ויעריך להאריך באחד
כלות ׳ ותיקנו לומר אמת ויציב ולמוד
רמז משמיה רבי כל שלא אמר ויציב
שחרית ׳ ואמת ואמונה עבדית לא יצא
ידי חובתו ׳ שנ׳ להגיד
חסדך ואמונתך
כלות " כך אמר ׳ שלמה
דעל הקורא קש כאותיותיה מיענין לן
למיסם דהוא מחייב הולא ריעין הקריאה
ומיענין לן היכי הוי ומתחייב ריעין
הקריאם מוכרין אותו לגבעם וכיון שקבל
קש כאותיותיה מיקיימין לן את ריעו "

מצוות לעשות תפילין כדי שיהיו עמו לזכרון:

ואתחנן תקנו סמוך ליום הכפורים משום
ויום הכפורים אחת ביובל משום
לשון אחרית. כתוב עמה מלפני ומאחר מן
ישב אשר דבר ובכתב תיקנוהו יושבי
כנסת הגדולה ושם היו מדברין לשון
אחרית וכפל לשון הוא ופשוטו
יותר שייך חסד כמו חסך ומותר
והייט להגיד בבקר חסדך והם תיקנו
לאשר ולחזק הדבר על שקדינו ע"ל
לקיבם יש מחזרין ומאשרין ומחזקין
ומחזקין ומוחרין יותר וייעל בשן וק
ימים שהוזו לקיט. ותקנה זו מתוקנת
ומוכן ויפה הדבר הזה שיש לעולם
שב. לקיום פרישות כל יום כאשר
תיקנו בן. שיקדים לכל ברכות ראשון לא
היה סדר תפילות לישרי. אלא כל אדם
היה מתפלל לפי הנושא ולפי ערכו. ע"כ
שלח הן יעריכון לתפילה כי מתעירין הן
בכבוד התפילות כשהוצרכו לא נן יודעים פי
כשהושלמו וכיון שם שהיה תמיד של
שחר מכפר על עבירות טבילה. ותמיד
של בין הערבים מכפר על עבירות שכום.
וכשמזו לכבל ופסקו התמידין והקריבות
תיקנו התפילות והיינו דאמרי תפילות
כנגד תמידין תיקנום. ומה שתיקנו טן
חיזוקים מן יומת ויעוב עד ויפה כנגד
טן תיבות שבפסוק זעו יי אלהיכם עד
יומת שהוא שייך ומעלה מן שפירש.
ואת עדית זבותינו. ומסכי והולך
הקרבנות שעשה הקל עם זבותינו. מ

ומשום לקנין כבקר תסרך ואומנתך
כלילות. עד שמצינו בגמרא מיעבים.
וחותם בקמל ישראל כי לשמך גאולה
ותפילה. דאמר ר' יהושע בן לוי כל הסומך
גאולה לתפילה זהו בן העולם הבא שמשמיע
שכמו טל הוא תורת תפילתן. דאמרינן
לעולם יסדיר אדם שבחו של הקל ואחר
כך יתפלל. שכן מינטן במטה שאול
ישר מי לא מצוים ומארין ואחרכך
התפלל אעברה נא וארצה. ותקנו כל
יום להתפלל עד כרכות נגד יח זוכריות
שבקש. וכפנה תיקנו כנגד המים
וכולן יט. והמתפלל יעריך שיכוין לכן
אחר גאל ישראל אומר.

יי שפתי תפתח. דאמר ר' יוחנן בן
מתילה הוא אומר יי שפתי
תפתח ולכסוף הוא אומר יהיו לרצון אמרי
פי. והתחלה דתפילה הוא. ולא הוי הפסק
בין גאולה לתפילה. ושמעון הפקולי תפ
הסדיר שמנה עשרה ברכות על הסדר
ביבנה לפי רבן גמליאל. ואמרינן מניין
שאומר חכמים ברישא שלא הכן לנו
אלים. מניין שאומר גבורות שלא הכן
לנו ככוד ושר ומניין שאומר קדושה
אחר גבורות שלא הכן לנו סמוך שמן.
ישראל שהם כנגד אלים כנגד אברהם יצחק
ויעקב הכן והדכרן זכותם שהלכו אלהי
אמותיכם. אלהי אברהם. ואחריכך הכן
שרו דהיינו גבורות. אתה גבור. ואתה
הכן לנו ככוד שמן. דהיינו אתה קדוש.
ובפה ראשונה מתחיל בברוך שאתה

יוסף משלוה בתחיית המתים.
הגשם בתחיית המתים. סימן הי
שיתעב בה הומת עכומים ומוריד
חומיין במלן. אתה גיבור. ואתה ק
ומי דומה מלכא. כך חותמין ואין חוץ
אלהי יעקב. יכול יהו חותמין במלן.
אלהי יצחק. ואגדלה שמך והן שאין
מוריד הטל. ואין חותמין בו. ומוריד
הגשם בתחיית המתים. סימן הי
שיתעב בה הומת עכומים ומוריד
חומיין במלן. אתה גיבור. ואתה ק
ומי דומה מלכא. כך חותמין ואין חוץ
אלהי יעקב. יכול יהו חותמין במלן.
אלהי יצחק. ואגדלה שמך והן שאין
כה ותחילה וסוף. שרומה ואורם שעמ ס
לפני המלך ומשתחוה בכשפת. וכשע
וכשתתחיל לרבר דברין משתחוה.
וכשורים ותחילה וסוף. לפי שמורים
הוא אחר העבורה. ועבר שעבר לבן
ועשר אחע משתחוה לן. ומורים
הוא לשון השתחוה. וישתחו למלך.
ומורים ומלטן. אחר שמשתחוה לן
אנא לן ואן לך שלום. ולכך סמך ומורי
כרכת השלום. וכל הברכות האחרונות
שמאמות לן הן הרי ברכה המוכה
לחבריה ואין מתחילין בהן בברוך.
ואומר בבל רשן. ואברכך ואגדלה
שמך והיה ברכה. וקובעין כרכה
בתחילה. ואין שר אולן שאנו שלך
ושלי בתחילה אתן ואחרכך מחייה
מתים. והייט רכתי אנכי אתן לך. ש
שאנו מקובלין אתן מאברהם. ולפי ש
שכעב מאברהם ברוך מאברם אתל
עליון קונה השמים וארץ. קבעתן
לן בתחילה קונה הבל. שהר ומשיעך
אתן שעניך והושיעך את אברהם מן
החלבים. ולא שמעון בן לקיש ואמ
ואעשך לגוי גדול דהן שאומרי אלהי
אברהם. ואלהי יצחק. ואלהי יעקב. יכול יהו חותמין במלן.
ואגדלה שמך והן שאין
מוריד הטל. ואין חותמין בו. ומוריד
הגשם בתחיית המתים. סימן הי
שיתעב בה הומת עכומים ומוריד
חומיין במלן. אתה גיבור. ואתה ק
ומי דומה מלכא. כך חותמין ואין חוץ
אלהי יעקב. יכול יהו חותמין במלן.
אלהי יצחק. ואגדלה שמך והן שאין
ומי דומה מלכא. כך חותמין ואין חוץ
אלהי יעקב. יכול יהו חותמין במלן.
אלהי יצחק. ואגדלה שמך והן שאין
כה ותחילה וסוף. שרומה ואורם שעמ ס
לפני המלך ומשתחוה בכשפת. וכשע
וכשתתחיל לרבר דברין משתחוה.
וכשורים ותחילה וסוף. לפי שמורים
הוא אחר העבורה. ועבר שעבר לבן
ועשר אחע משתחוה לן. ומורים
הוא לשון השתחוה. וישתחו למלך.
ומורים ומלטן. אחר שמשתחוה לן
אנא לן ואן לך שלום. ולכך סמך ומורי
כרכת השלום. וכל הברכות האחרונות
שמאמות לן הן הרי ברכה המוכה
לחבריה ואין מתחילין בהן בברוך.
ואומר בבל רשן. ואברכך ואגדלה
שמך והיה ברכה. וקובעין כרכה
בתחילה. ואין שר אולן שאנו שלך
ושלי בתחילה אתן ואחרכך מחייה
מתים. והייט רכתי אנכי אתן לך. ש
שאנו מקובלין אתן מאברהם. ולפי ש
שכעב מאברהם ברוך מאברם אתל
עליון קונה השמים וארץ. קבעתן
לן בתחילה קונה הבל. שהר ומשיעך
אתן שעניך והושיעך את אברהם מן
החלבים. ולא שמעון בן לקיש ואמ
ואעשך לגוי גדול דהן שאומרי אלהי
אברהם. ואלהי יצחק. ואלהי יעקב. יכול יהו חותמין במלן.
ואגדלה שמך והן שאין
מוריד הטל. ואין חותמין בו. ומוריד
הגשם בתחיית המתים. סימן הי
שיתעב בה הומת עכומים ומוריד
חומיין במלן. אתה גיבור. ואתה ק
ומי דומה מלכא. כך חותמין ואין חוץ
אלהי יעקב. יכול יהו חותמין במלן.
אלהי יצחק. ואגדלה שמך והן שאין
שמעת אחר סליחה. אפי שעתרה
ורחמים. ולעתיד שתמלאה קורמת לצלול
במדרש תקנו חכמי לוי צלוה בסדה
הצלול משחת מיים המעוכרי תסר
השלוח ואל עניכי הרעפו ואל תתעלם.
ואחר סליחה צלוה ורפואה. כדכתיב
רפאני ה' ואראפא. הושיעני ואושעה
כי תהלתי אתה. ואחר רפואה ברכת
השנים. מיני מעמ אוצרות טובך
בתורית האחש. וקרושם חמשים גבורן
שמשים. ואיני מעמ אוצרות טובך
כי שמשים חיים ושלם לכיכך קשנוי

בבית תפלתי. ואחרי עבודה של עשרת
והבינותם אל הר קדשי ושמחתים
בבית תפלתי. שלא
יכנו בה מקשן את ה' ואת רוחו
אלפס. וכיון שיסמוך פלה תפלה. של
שהוא מזמור כלי. ומכתם המינים
והוא סוף מזמור והשמים מספרים
אינה כלום: ה' בעזרת שאתרוך תקע
כיבנה. ואומ שלום כשמואל מהכן
כהשתחויה כאחד העמיד תרבן
ונופלין בתפלה אחר התפלה שכן ג' בתר"ה

וזמיהם לרשן על מזמחי. ואחר
עבודה הודאה. רבנן ווכח תורה יכתבו
ואמיך לוכחה הודאה. ואחרי הודאה
ברכת כהנים. רבנן וישכן אהרן את ידיו
על העם ויברכם וירד מעשות המזבח
העולה והשלמים. אלא אחר עבודה כל
כהנים. אלמן שהתודאה מפסקה.
דעבודה והודאה חדא היא. דהוברן
הוא המורה שמתורה. ואחרכך שים
שלום. רבנן אחר ברכת כהנים ושמן
את שמי על בני ישל ואנ אברכם.
וברכת הך שלום היא דכתי ה' יבך
את עמו בשלום. ואחרכך אלה נתר
אות הכי אלה נתר לשון מיעל. כמן
שמור לשון מחבר כע. ולאקללך נפ
תרגם שלמן אעמם. אהיה כעלב ולמן ב
עלב. עמשי מעבר לכל תהיה. כמו ב
ותשימי מזרן בנך. כעבר שהוא רייש
לכל. כן אנ נרוש. שלמן אחות רעתי.
עד יהו לרעון לאמרי כי. כל יחנן
אות מחילה ה' שפתי תפתח. וכפוף
הוא אלא ולא יהו לרעון לאמרי. ואני ט
טעמ תיקנה אחר התפלה. ומפי
הגיל ולא אלא חר אלמן יה מזמורים
והוא סוף מזמור והשמים מספרים
שהוא מזמור כלי. וסכתם המינים
אינה כלום: ה' בעזרת שאתרוך תקע
כיבנה. ואומ שלום כשמואל מהכן
כהשתחויה כאחד העמיד תרבן
ונופלין בתפלה אחר התפלה שכן ג' בתר"ה

ומיעץ בחכמים הרשומים שמהנ
כן. כדאמרי' פוב מתר ראיתי אי הכי
ואלו אוא הכי. ומעי עי. ויהי כשורב
שומה והתפלל אל ה' זה כל התפילה
והתחינה הזאת. אומרו אחר תפילה
תחינה. ואומ עני אם יעוף אחר
תפילתו אפי שחר של יום הכפורים
אומר. כי עליך עינינו עשות כן
כשתענו. ואתה זכור רחמיך והסדיך
והחונינו ועזרינו אלהי ישענו. ואומר
קדיש וסיום תפלות יתגדל. והוא קדיש
שיש. ותיקנו סוד קדושה מיקום תפלו
יהודים. רמז ענב ובוקר וצהרים
אשיחה והמה. לפיכך מתיקין כל
באשרי יושבי ביתך. ועתה שיעריך
יודם ויישב ושתות בכית הכנסת
חורם תפילתו לחודיו שהתחלת תפילה
היתה מן. ותפילה לדוד. ראוי כל הכ
האומר תהילה ג' פעמים בכל יום
מובטח לו שהוא בן העולם הבא והוא
קודם תפלה לשחרית.

ומנחה מזמור לדוד. ותיקנו לומר
לפי שיש בין תחינה ותפ
ותפלה. ערך יי בכום יגרה. ואם יש
בן יוסר כל מחותיך ועשותיך. לפי
שיורם יעריך לפרשה ומועדות בכל
יום. ומזמור זה היה אומר דוד על י
ישר כשהיו יעריכין לפרשה והיו י
יתמיין ומחמה לפשוט בעזרה היה
דוד מתפלל עליהם. יענך יי ביום
יגיה. במחניה. ישגבך. יחזק ידיך

ן. כי שם אלהי יעקב. כשם אלהי יעקב שם
שעזר ליעקב. ככתוב הוא העזה אותי
כוס ינרתי ויהי עמדי. ומקורש. מיחס
עיר הקודש. ומעיון. שכינה השרה
ביניהן. ששם שה דור אהל ומרון. יס
יסעך יהיה לך ומסעך. כל מחותיך וע
ועלותיך שיקריבון שם לפני ההרון. י
יזכור הי ויזכרם לטובה. ושעתם
משוביכם. ומוסה עפל כמעהה. ירשו
סלה עפל שעתפיות רשן. שהיש מדשן
אותם. יתן לך היעלה כלבבך. כרעון ל
לך. לכלות מויכך. וכל עצתך. תחכון
ומלחמה. ויי כשיעין ומלחמה יועצי
כמחיתכם ושלכין כשהדרין. בעזה
בישועתך. כשיושיע לך הי ערן וב
ושמח. עלי יהי ריעון שנרנן ושמח על
ישועתיך. שיעשה לך הי כי משמו שש
רגלים ומלחמה וכשהר. ימלא כל מש
משאלותיך לבניך ולתת אויביך לפנין
דוד היה דוד אומר עזה. ידעתי כי
הושיע. אותי שאני משיחן מעזע
ישר. יעזהו. ועזהו. משמי קדשן. מ
מעמן קדשן. כגבורות ישע ימינו. ה
הושע. את משיחן. מלמן המשל
ימינו. כי תשועת ישר היא תשועתן.
ומעמותם של אומות. אלה כרכב בחור
ואלה בפוסים קלים טובים. ואתנו ע
ישר משמו נזכיר לפקט עזרה. מלמן
הדמית הטם. וכן אלי דור לפשתי את
כן אלי מרכב ותחת וכבירן ואנ. כן
אליך כשם. יענות אשר תרפת. האה

מרע ועבדו כפי גזרתם ויתחילתם השל
השפלתם. וכמוך שעבדין לפניע. ומנחע
שהייע שפלים ונבזים בעיניהם ומאס
עליהם וכליע אותם. ותתערד ושו עמה
והעליהו. כמו ומעורד עניים יי. ומעלה
אותם ומשפיל רשעים. פתח מעניה
וסיים מעניה. וזהו יעשו בהם חורמיע.
ותפילת הערב ותפילת השחר כנגד
כנגד תמידין של ערב ושל שחר. ואת
יזכור כל מנחותיך ועשתר ישנה
פלה. הן התמידין. ומנחתיך עולת ערב
וכקר. ומעשם יתן לך סלכך ויאולן מז
משיאותיך שהתבעות עליהם.

בבן לישן עיול. מזמת השבים
מפטעם. ואת רוחי יתן עליה.
וכשיתן רוחו עליהם. יטב בישהם. לפיכך
ואנע אות בריתי. ואתה קדוש. ואומר
סדר קדושה. האומרי והאידנא לא קאים
עלע. אלא אפילו מקידושין לפי שיש
שרשושים היתה תורתן קבע ומלאכתם
עראי וכבל יום הין ישבכן ורושין סכפ
ואחר סזמן הין אומ ואתה קדוש וכל סדר ר
קדושה וקריש לפיכך זכות האחרונה
לומר בכל יום. ואחר מעבדים שהגיעם
ועד ו שאילו ג קדושות שאנ אומרי
בתפלה יחיר ומעמידה וכסדר קדושה.
כנגד ג קדושות שאומ ומעלה תיקנם
אומ קדיש שליחי ועתרין. ואם יש לומ
שכנגד ג כיתות תיקנם. ראומ ת חנאל
אומ רב ג כיתות של מלאכי השרת אומ

שירה בכל יום. אחת אומ קדוש ואח
אומ ברוך. ואחת אומ ימלך. וכנגדן היו
ג קדושות תיקנם. והכי תיקנו עמי
ואומרם שחרית שהמלאכים כשחר
הם אומ רבתי ויאמר שלחני עלה
השחר. ולפי שאין קדושה בפחות
מעשרה זכתי ונקדשתי בתוך בני ישר
ולפנין ואבני יעקב. ויכון בני ישרע
ולכבר מתוך הכתוב. והם הין ישלח
הין שם יוסף ובנימן. לפיכך אין יחיד
אומ את קדושה כלישה ולא בעמידה
ולא כסדר קדושה. אלא כך יאמר
בשפה ברורה ובנעימה. ולא כרוך
שניות יחד. וכן מיעמתי כסדר רב
עמרם גאון. וכמעידה אומ אותה
קדוש קדוש קדוש יי צבאות. מלא כ
כתשובת השאלה יחיד שהוציה לקדושם
בעצמם סדר קדושה כורם שקורין כ
מעמדה קטן. אבל כלי שנין כמו שיש
קורין אותם יחיד אכור.

בשיב וכחמשי שהן ימי דין כאלו
ואי שיש ו זכות אכות יכיל
דם כשיב ומחשי אפב שכית דין
של מעלה ושל מטה שוין ומדקדקין
הדין ומעלה יותר. פ שיע וחמשי ל
תיקן עזרא לקרות בתורה וכאין רוב
היקהל ושמוע לפיכך כלי של מטה
דינן כהם. ושל מעלה תנן בכל יום
אפב שהן ימי דין תקע והכות תמעש

ואומר והוא רחום. וגם יחזור ויאמר ישראל
שהם תחינת וקדושות. ולא תרך אחרים:
נשלם תפלות יום ב׳ וכן לשאר ימים:

בערב אומר תהילה לדוד. אשרי עם
שכירש לו כך אשרי
ג תעמי כל יום ומומנה ון טהוא ק ה
העולם הבא. ואשר לעולם יסדיר אחר
שמחן של הלל ואחריך יתבול. לפיכך
אומר תהילה וקדיש לפני תפלת מעריב
ואחרין תפלת מעריב ואם תחינה. כי
כראוי לעין. ואומר קדיש לסיום תפלה.
ועומד קדיש תקבל. יעוחהין. והדיע
שהוא עיקר. וכנגד התמיד. ואחריך
קורין קש וברכותיה כ לפני ואחריה.
ותפלת מנחה כנגד תמיד של ערב
תיקנו. וכי יהושפט לוי עשרין. ראש
תפלות מאיעון. ותשע מוחה ורי יקיר
מוחה. ותפלת ערבית אומרי אין לה
קבוע לחוסה אלא רשות. ואחרונים
שקבעו תפלות שהוא יח ברכות לאחר
קש של עבדת לו מפני שחוכה הרי
שאין לה קבוע לאומרה לו מאיעון
ולא מסוף אלא משום ראש י יוחנן
ראש י יוחנן איזהו בן העולם הבא כל
הסומך גאולה של ערבית לתפלה של
ערבית. לפיכך קבעוה הכי. וקדיש ג
שקבעו בין גאולה לתפלה להפריש
שהיה חובה התפלה. כי הקדיש הוא
לסיום הברכות של קש שהן חובה.
שהם היה תפלה זו חובה אחר הקטול

ואיעות סדן שכירש לעלי. נשיק בחוקי ך
ואיעות אשן קש שהוא תלמוד תורה.
אהבתך. ומוכיר תורה
יהבתנו עלם. כרכתי אהבת עלם
התפלה כשהגיע לשם הק" אחר שפירש
תקנת סדר התפלות נחזור לעניין ראשון.
לאחר תיקנו והוא רחום אחר תפלת המעהה
לפני כתות של קש כראוי לו לן אדם
כירושלים ומרן שן. תמיד של שחר
ומספר על עבירות שכוים. ותמיד הערב
מספר על עבירות שבלילה. וכון שהתפ
שהתפלין משחר תפלת הכוקר שהיו כ
סיוהם תמיד של שחר ותפלת המעהה
כנגד תמיד של ערב אף אומר והוא רחום
יספר עון כמשפטו ועשות. פותח ש
שעבים. שעני רקיע להמיעין האור
והחושך. ומשנה עתים. והוא משנה ך
עתנו וזימנין. ומסדר את הכוכבים כל
אחר ומשמרן ברקיע. כל סכב ומה
שהוא ממונה עלו. כי אף כספר מולות
כי הנבו שיום מושלים כום ובלילה. ואין
לך עשב בשדה כארץ שאין לו שוטר
ברקיע. כספתי אז מי ישים משטרין
בארץ. בארץ יום ולילה. כדי להזכיר
מידת יום בלילה והוא אור. יי עמאות
שמו. שהוא מרון לכל יעמאות השמים
והארץ והוא חי וקיים תמיד. והוא יאולך
עליע לעולם ועד שאנו מיעבים ומלפתו.

כרסת׳ ורפית עם פשכך וקמוך׳ שוחץ
כרכרי תורתך׳ כרסת׳ פיזורי י״י ישרים
משוחי לב׳ ובהם מקוה׳ והגית בו יומם
ולילה׳ ואהכתך אל תסור ממנו׳ פושר
הכוחתנו׳ אהכת עולם אהכתיך׳ וכן חומ׳
ואומנה תיקע חכמי נומר פרב׳ משום
ואומנתך בלילות׳ כלומר אומת ואומנה
עליו לקיים כל דאות לקרות ק״ש וכרכות׳
כאשר תיקשהו׳ וגם אומת ואומנה כל ז׳
דאות שאמ אנ י״י אלהיכם׳ ורבל דה קיים
עליו׳ כי הוא י״י אלהיכם׳ ולמה אומנם עמו
כי הוא פדיונו ומיד אלפם
להיות ו׳ ועם סגלה׳ עב שומ״ם בגמו
כרי לסיים גאולה תפילה׳ והשכיבנו עב
המלך בשלום׳ כיון דתקון רבנן השכיבנו
בגאולה שיתפלל על טכיסתו וקיומתו שי
שיהיו לחיים ולשלום בגאולה אריכתו
חמי והרי הוא פלומר מל י״י גאל ישר״
שעתיד לגאלם ולהשכיבם ולהעמידם
לחיים ולשלום וכו׳׳ ירחו עינב
הגאולה׳ והוא ימלוך עליהם שהוא סיום
ברכת הגאולה׳׳ פרב שבת אומר
פרס סוכת שלום עליהם׳ לפי שחתרת בת
מחות יומה כלילי שבתות׳ וכלילי שב
שכוסות אם יגריך ויפות יתירי אינ יכול
ליטול אבוקה בידו לכך תיקע לו פרס
סוכת עליהם׳ שיפרוס שלומו עליהם ויסוכך
בשלומו עליהם שלא יחוק והעם מקבלים
עליהם שמירת שבת׳ ואומ ושמרו בנ
ישר׳ את השבת׳ ומתפללין אותה קידש

רמב׳ כי ששת ימים וגו׳ ויקדשהו׳ ועל
כיום השביעי עב ויקדשהו׳ תבלית
מעשה סוף׳׳ מעשה שמים׳ כרסת׳
ויכרך אלהים׳ ושאר היומים לא כרסת׳
וקדשתיו אם שאר מועדים שעשאן
רשות לכולם כפרש מועדות׳ וכן מצוכ
כתורתך׳ ויכולו השמים׳ וכן יעיר
לקדש כתפילה כשם שמקדש על הכוס
ואחרכך חוזרין ואומרי אותו כל העב
מחד׳ משום פרסום פני הדרת מלך׳ וכן
השמירה שכחן של לך היין׳ כשומרי
כל השומר ויכול מעכי שמיטת כסיון כ
עשה טוכה לכל מעשה כראשית
יום כן מיטה לשומרו בקול ים ובשמיה
ואומ שיש כרכה אחת אשר שמל׳ וכן
יוכות כרכון׳ כעב מכן מברהם׳ אחיה
מתים מיאחרן׳ כעב אחיה המתים׳
הכן הקדוש שאין כמוהו׳ כעב האל
הקדוש׳ המניח לעמו׳ היא כרכת שבת׳
לפנין עבוד כירוה׳ היא העבורה׳ וכ
ערה לשמו תמיד כבל יום ויום תכן ו׳ ויעכן כ
כן מהודאות אומכ כרכת מודים׳ אשר
תבכות׳ כלומ כל יום ויום תכן ו׳ ויעכן כ
מכותיו׳ בחול ואשר כרכת חולי משפר
אשר כרכת שבת׳ תרון השלום׳ כרכת
השלום׳ הרי ויעכן ו׳ כרכות׳ מקדש ה
השבת מברך שבעי׳ אינ ויעכן ו׳ אלו
המפסוק יומ כך ויכרך ויקדש אותי׳ ג
מדשט עלי׳ וקדושת לטכת עליי׳ וכר
למעשה כראשית׳ כרסת׳ זכור את

יום השבת. עד כי ששת ימים עשה
ג׳. ששה הן את השבת לקדשן. כדי
לומר לו מעשה פועלות שבירין את
עצמן. ותקדש ברכה זו ואומרה משום
דשכיחי מדיקדין בלילה זו. ואם איחר
אדם ולא לכבת הנשמות שיסיים תפלת
עם הציבור ויצא עמהם. ולא יתפר
לבתו. ואם מהר מדיקדין תקדש נמי
אשר קדש זה. ועד תיקדש בן שיהיו
תשלי פתילות ופשולי טמאים שנגרים
בכל אחת ויודעי הם. והמורים
שלא לאומרו בוצע טוב מערב שבת
משלי עירבתם עישרתם. ויש לומר כי
מעשר הוא וברוב. ואינו חוזה טעמי.
כי כשאנו חוזי אותו סבל ערב שבת
בחול. באותו שעה שאנו אומרי אותו
ואין זמן המלקה ומעשר הוא שכבר
קדש היום. ואפי הכי אנו אומי אותו
כדי שיהיו עסר לשבת תחלה. המצן
עני בין לא שמע ..

בחוץ מדליקין בשבת שתהיו א
אורן משלך ולא יהיו עיניך
תיקון שלא ישכח ויתחן. ולא תלכש.
מוכין ראשון. כמו עגיל שסביב ה
האיל. ואם יעשה ואינו פתילה יכבה.
והוא ישכח ויתחן. וכן חוטן. והוא ש
בשוקן דדיק ולא נעיין. והוא שאול ל
ואשלך טעם זה. ועוד תיקנו בן שיהיו
פתילות ופשולי טמאים שנגרים
בכל אחת ואחת והמורים
שלא לאומרו בוצע טוב מערב שבת
משלי עירבתם עישרתם. ויש לומר
מעשר הוא וברוב. ואינו חוזה טעמי.
כי כשאנו חוזי אותו סבל ערב שבת
בחול. באותו שעה שאנו אומרי אותו
ואין זמן המלקה ומעשר הוא שכבר
קדש היום. ואפי הכי אנו אומי אותו
כדי שיהיו עסר לשבת תחלה. המצן
עני בין לא שמע ..

בחוץ מדליקין בשבת שתהיו א
אורן משלך ולא יהיו עיניך
תיקון שלא ישכח ויתחן. ולא תלכש.
מוכין ראשון. כמו עגיל שסביב ה
האיל. ואם יעשה ואינו פתילה יכבה.
והוא ישכח ויתחן. וכן חוטן. והוא ש
בשוקן דדיק ולא נעיין. והוא שאול ל
ואשלך טעם זה. ועוד תיקנו בן שיהיו
פתילות ופשולי טמאים שנגרים
בכל אחת ואחת והמורים
שלא לאומרו בוצע טוב מערב שבת
משלי עירבתם עישרתם. ויש לומר
מעשר הוא וברוב. ואינו חוזה טעמי.
כי כשאנו חוזי אותו סבל ערב שבת
בחול. באותו שעה שאנו אומרי אותו
ואין זמן המלקה ומעשר הוא שכבר
קדש היום. ואפי הכי אנו אומי אותו
כדי שיהיו עסר לשבת תחלה. המצן
עני בין לא שמע ..

סכיא והן תעידי תעמכת שון כל שהן
אותר להדליק בחוב. ומה שאוה המשנ
אין מדליקין בשעה היינו שמתנין ב
בחוב בתוך הר. אבל סון טוען עטין
שלי. ומה שאנו עתין להדליק בחוב
והיינו שיש לנו בר אחר של שעה. והיינ
הכיתן גבוה משבת דלא אתי להטות
ר טו חוב. אבל כלי ר של טעה
אמור. אין מדליקין בשון שרפי
בש. ומפני שאסור להסיקה בש לפי ז
שאין שותפין קדשים. ועשן רכתיב
לא תתיתו ממנו עב בוקר. שאין לו ז
עב בוקר. ולון ותתירו ממנו עב בוקר
סתם עב בוקר. ומה לו עב בוקר. בא
הכתוב ליתן בוקר שיש לשריפתו. ב
כעבין ומפני בזה השבת. שהדלקת
ר בשבת חובה. כדאמר ותנוח ביום
עשי שיהא טומה. זו הדלקת ר בש
וכון דעבדין ריחו רע שאין יכח הר
ויכון. שומשמין. זו אין קדוטית
וקורין אותו שומשמין. ענגלת וה
וקורין אותו בלע רבין. וכל אלכסנ ז
ריבך. פקועות. הם שורש עשב. דית
בלבר הזה יפה ואור רגיר ומעורה. כל
היונתן מן העץ אין מדליקין בו אלא פ
משתן. לעשות ממנו פתילה אלא פשת
והוא אילדי עצ. רכתי. ותטמנם בז
במשתי העצ. אינו מטמא טומאת
אוהלים אלא פשתן. רגיר ממשכן
הכתוב. ויפרוש את האהל. וכתי

ממש

אהל עדות. הם שורש עשב. דית
ריבך. פקועות. הם שורש עשב. דית
בלבר הזה יפה ואור רגיר ומעורה. כל
היונתן מן העץ אין מדליקין בו אלא פ
משתן. לעשות ממנו פתילה אלא פשת
והוא אילדי עצ. רכתי. ותטמנם בז
במשתי העצ. אינו מטמא טומאת
אוהלים אלא פשתן. רגיר ממשכן
הכתוב. ויפרוש את האהל. וכתי
מושר. מה אהל רשתן שש דהוה ז
פשתים. אף אהל רשה פשתים. פתיל
הבגד שקיפלה. כתרי פלוג. ועשין טו
טומאה. וכון דקיפלה סבר ר עקימן
רכולה מיתלת בגד ואין בו טומאה.
ועשין שבת עני פלוג. כגון יום טוב
שחל להיות בשבת. ולא היכהבה ועש
שבת. לטהר מיתלת בגד. ויש בה
טומאה. ול תלי עבר קיפול ומיעט ו
לא מיתלת בגד לטהר. ויש בה טומאה
לעשין שבת עני פלוג. לעשין כגון יו
טחל להיות בערב שבת. ולא הכהבה
מערב יו לטהר מיתלת. והמדליק
יניך שידליק כדב היושן אן הפתילה
היולק ר אלי עבר קיפול ומיעט ולא
ולאבת בגד הזה. ואסור להדליק בשבר
כלי. ול עקימן סבר קיפול מועט וכל
ולטהר מיתלת בגד כלי ושרי. ולא
יקבב אותם שפופרת. ולא שפופרת של
חרס. רעלפי הנר הוא ראשרי. וכש ז
קשרה לון עשב בער אלא בער הר
דוחלי אסרי. ואם חיברה היונר. ולא
ממש היונר אלא כגון היונר. חזקרה
בסיר. וכון תחיפה בסיר הוי כלי א
אחר ולא מיפתניך ממנו. ומפני גזם
שלא אותו יכלו ויזיקוהו. או ליסטים
כגון עני. או רוח רעה או שיר. שא
שמתפחר החולה. שישון. שיהיו יכו
לישון ומפני חור של גר. ואין לך דבר

העשיר בפני פקוח נפש. כתס על הר
וכן חייב. רשע"י ינריך וכיבוי
חולה ער ושומן ופתילה חייב. רמ"
יהודה רואה כל מלאכה שחייב יניב
לעשה חייב עליה. ר' יוסי פטור כמלן
רשב"ל כל טומאה רואה כל מלאכה
שחייב יניבה לעשה תמור "
על שלש עבירות נשים מיתתן
כדרש הזמן לילה רביעית רש"
עתה לכם. על עסקי רם הזהרתי א
אותם והוא רם ורה. ראשית קדושת
אותם. על עסקי ראשית הזהרתי
אותם. והיא החלה. רמתי ראשית
עבי אותם. עשוה עתי שם
שקדויה ער. וכתי עי ני עשות אלי.
על עסקי ער הזהרתי אותם. אם
אותם מקיימים ע של שבת מוטב
ואם לאו הריע עטל עשותם. ואחי
שמן בשעת לידה. אלי רכא עפל תורת
חדרו לסכנה. בעבילת השור טהור
מכוון מהרין לשחוט. ומחרדין ה
הסכן שהיראים טיחות. הכא עי
בעת סעתה מזכירין עונותיה "
יניך יורם לומר בתוך ביתו בעת
להזכיר טיעשו. כרסתי ופקידת נך
ולא תחטאו. כלומ פחד נך שיעשרו
ושיעבדו ושירידו. ושלא יבואו לידי
חטא. אין מעשרין את הוודאי. ר'
ראין מעשרין בשבת. ואין מטבלין
את הכלים ראין מוקנין כלי בשבת.

ואין מרליקין הנר מלאכה היא. אלא
הדשאי. רחוב עמי האדץ ומעשרין הן
ומעבדין עירוב חיצות. עירבתם
עירוב. תחומין שיניך לקנות שם שב
שבתה עם חשיכה. וטומנין את הח
היחמין. שאין מן אלא ביום רמן ש
שלא תוציאן קדירתו יענה ויחמנה
מור. הילכתן אטומנין בפרק תשיבה:
אלא י אלעזר אומ י אלעזר ומ "

הגהה. לכך תיקנו לומר אין מרליקין ב
בשבת לפי שאין מתכוין בשבת. ל
מלאכת כי אם ז ור פעמים אע אומרי
אין מתכוין. אי מרליק. שרה ולהיע.
הרי יב פעמים אלין ו ז מלאכות שאינ ל
מתכוין הרי יט " כלל "

ואין בו משום שפיכת דמים. וכן
הלוקח מן הגנב שלא יודע לו
שהוא גנב אין עליו משום
שפיכת דמים. ואם יודע לו
שהוא גנב עובר משום לפני
עור לא תתן מכשול. ואם
אמר לו הגנב הנח לי ואני
אשלם לך אין שומעין לו
שמא אינו יכול לשלם. ואם
אמר לו הנח לי ואני אמכור
ואשלם לך שומעין לו. ואם
לא מכר עד שבא בעל הגנוב
ותבעו מן הלוקח אין הלוקח
יכול לומר לו הרי נתתי דמיו
לגנב. אלא הגנב משלם לו
דמיו. ואם הוציא הלוקח
הפירות לשוק ומכרן בדמים
יקרים יותר ממה שלקחן
מן הגנב הרי הן שלו. ואם
הפסיד בהן כגון שנתייקרו
ואחר כך נתוזלו עד שמכרן
בפחות ממה שלקחן מן הגנב
הרי זה מפסיד לעצמו. ואם
נתייקרו הפירות ביד הלוקח
ואחר כך נתוזלו עד שמכרן
בדמים יקרים יותר ממה
שלקחן מן הגנב הרי הן שלו.
ואם נתייקרו ביד הלוקח
ואחר כך נתוזלו עד שמכרן
בדמים יקרים יותר ממה
שלקחן מן הגנב הרי הן שלו.
ואם נתייקרו ביד הלוקח
ואחר כך נתוזלו עד שמכרן
בדמים יקרים יותר ממה
שלקחן מן הגנב הרי הן שלו.

שמות פרשת משפטים

ואם שור נגח הוא מתמול שלשום והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת אם כופר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו אם בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו אם עבד יגח או אמה שור יתן לאדניו שלשים כסף והשור יסקל אך כי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה בור שור או חמור בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו ואם שור איש את שור רעהו ומת והמכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון ואם גלוי היה מתמול שלשום ולא ישמר בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו אם החיה תמצא בידו משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם אם כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה אם כלה האש את הבערה ישלם המבעיר את הבערה כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יהיה לרעהו כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח מעמו ושלם לבעליו ואם גנוב יגנב מעמו ישלם לבעליו אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם ואם גנב יגנב משתו ישלם לבעל הבית אם שלם ישלם אם מתנה יבא לא ישלם כי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת אם אב

ולא יהיה לו שום חלק בארץ ישראל
כמו שאמרו חז"ל כל המלין על ארץ
ישראל כאלו מלין על כבוד שמים
שנאמר ויוציאו דבת הארץ וגו' ויאמרו
לאמר וגו' ואומר ויבכו העם בלילה
ההוא ויתלונן כל בני ישראל על
משה ועל אהרן וגו' ואומר ותשא כל
העדה ויתנו את קולם ויבכו העם
בלילה ההוא ואומר ויקרא שמו
מסה ומריבה וגו' ואומר ויאמר
ה' אל משה עד אנה ינאצוני העם
הזה וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה
עד אנה ימאסני העם הזה וגו'
ואומר ויאמר ה' אל משה ואל
אהרן עד אנה לעדה הרעה הזאת
הנושאים עלי את תלונות בני
ישראל אשר המה מלינים עלי
שמעתי את תלונות בני ישראל
אשר הם מלינים עליהם וגו'
ואומר ויאמר ה' אל משה עד
אנה ימאסני העם הזה וגו'
ואומר ויאמר ה' אל משה עד
אנה לא יאמינו בי בכל האותות
אשר עשיתי בקרבו וגו' ואומר
ויאמר ה' אל משה ואל אהרן
עד אנה לעדה הרעה הזאת
אשר המה מלינים עלי את
תלונות בני ישראל אשר הם
מלינים עליהם לכן אמור להם
חי אני נאם ה' אם לא כאשר
דברתם באזני כן אעשה לכם
בפגריכם יפלו פגריכם וגו'
ואומר ויאמר ה' אל משה עד
אנה ימאסני העם הזה וגו'
ואומר ויאמר ה' אל משה עד
אנה ינאצוני העם הזה וגו'
ואומר ויאמר ה' אל משה עד
אנה לא יאמינו בי בכל האותות
אשר עשיתי בקרבו וגו' ואומר
ויאמר ה' אל משה ואל אהרן
עד אנה לעדה הרעה הזאת
אשר המה מלינים עלי את
תלונות בני ישראל אשר הם
מלינים עליהם לכן אמור להם
חי אני נאם ה' אם לא כאשר
דברתם באזני כן אעשה לכם
בפגריכם יפלו פגריכם וגו'
ואומר ויאמר ה' אל משה עד
אנה ימאסני העם הזה וגו'
ואומר ויאמר ה' אל משה עד
אנה ינאצוני העם הזה וגו'
ואומר ויאמר ה' אל משה עד
אנה לא יאמינו בי בכל האותות
אשר עשיתי בקרבו וגו' ואומר
ויאמר ה' אל משה ואל אהרן
עד אנה לעדה הרעה הזאת
אשר המה מלינים עלי את
תלונות בני ישראל אשר הם
מלינים עליהם לכן אמור להם
חי אני נאם ה' אם לא כאשר
דברתם באזני כן אעשה לכם
בפגריכם יפלו פגריכם וגו'
ואומר ויאמר ה' אל משה עד
אנה ימאסני העם הזה וגו'
ואומר ויאמר ה' אל משה עד
אנה ינאצוני העם הזה וגו'
ואומר ויאמר ה' אל משה עד
אנה לא יאמינו בי בכל האותות
אשר עשיתי בקרבו וגו' ואומר
ויאמר ה' אל משה ואל אהרן
עד אנה לעדה הרעה הזאת
אשר המה מלינים עלי את
תלונות בני ישראל אשר הם
מלינים עליהם לכן אמור להם
חי אני נאם ה' אם לא כאשר
דברתם באזני כן אעשה לכם
בפגריכם יפלו פגריכם וגו'

= ואין הנדון כדין המשנה שהרי
ואחר; כאשר הוא אחר הבית
שהוא הבית הראשון הוא
הנדון אשר היה בו הנר
ולכן הוא נקרא בית אחר
ולא הוא עצמו שהרי
הראשון נחרב והשני
נבנה אחר כך. ולפיכך
אין הנר שבו נר
תמיד. ולפיכך הוא
שהנר שבו אינו נר
תמיד. ולפיכך הוא
שהנר שבו אינו נר
תמיד. ולפיכך הוא
שהנר שבו אינ

ואין לפסוק כן שהרי הלוה ואחרים
שלוה אחריו נפרעין ממנו תחלה
ואם אין לו פרעון נפרעין מן
הראשון שלוה ממנו ואם כן
מה הועילו בשטר שכתבו
שהרי אין נפרעין ממנו תחלה
אלא אם כן אין לו פרעון
מן הלוה ומן הערב

של כבד ואפי׳ בשלא נתעסק
בו מיום שחטה אינו חוזר
ומכשיר של ביצה לפי שלא
נתכוין מיום שחטה לעשות
ממנו כלום ואינו דומה
לשלקה שנתכוין מיום שחטה
לעשות ממנו כלום אלא
שלקה קודם שנתעסק בו
ומיהו כשלקה ולא נתעסק
בו עד שנתקרר אינו חוזר
ומכשיר דכיון שנתקרר
נתייאש ממנו ואפי׳ רש״י
ז״ל דאמר בפ׳ כיצד צולין
דלשלקה חוזר ומכשיר
היינו דוקא כשנתעסק בו
קודם שנתקרר אבל אם
נתקרר קודם שנתעסק בו
אינו חוזר ומכשיר ואפי׳
לרש״י ז״ל ודכוותיה
משמע מדברי הרמב״ם
ז״ל בפ״ב מהלכות מאכלות
אסורות דין ה׳ שכתב
כבד שלקה אפי׳ לא נתעסק
בו עד שנתקרר הרי זה
אסור ומכשיר ומדבריו
נראה שאפי׳ נתעסק בו
קודם שנתקרר אינו חוזר
ומכשיר ואפי׳ לרש״י ז״ל
דאמר בפ׳ כיצד צולין
דלשלקה חוזר ומכשיר
היינו דוקא כשנתעסק בו
קודם שנתקרר אבל אם
נתקרר קודם שנתעסק בו
אינו חוזר ומכשיר ואפי׳
לרש״י ז״ל דאמר בפ׳ כיצד
צולין דלשלקה חוזר ומכשיר
היינו דוקא כשנתעסק בו
קודם שנתקרר אבל אם
נתקרר קודם שנתעסק בו
אינו חוזר ומכשיר ואפי׳

בפשטיות אותה תחיה אסורה
אותה. אך כשתחיה אותה =
לו כח לאסור אין הדבר שאסור
בשאר תחיות. ויהיה לו יהיה
שאיסור הבשר בה אינו יכול לילך =
אחר איסור תחיות כיון
שהאיסור האסורה שנשתנית נבילו
ה אם על ידי חתך. והתחיה =
בתחיה אחרת אין עליה לתחיה
לפי שהאיסור הכולל בתחיה אחת
אותות. ולפי זה תחיות אותות
בתחיה. אבל שאר תחיות אותות
ע לבטל דם הלב אסורה אותה =
בה אם אין דמן כדמו. אם
הם אסור וכן בלב יב פי מיי =
שהיו ע לבטל. ואם לאו
אינו בתחיה. ואם היה בתחיה
כבד שנתעלמו שקוי פשטיו
ע לבטל הלב. ולשון הלב כתב בתשובת
דמו אחוק כן דמן לתחיה שאין שם
אותו. אשור אחת דברין
כאילו לא חיין קודם לאחר שחיטתו
אותו. אשור ראשון ולא כלום ולא סלט.
כן גלוש אין דמן עליו כן בשאר
ריש כתב הלב כן עליו כן בשאר
בתשובת. ובן כתב רבי יעקב. בתשובת
הפשטיות. ולפי אחרים בשאר =
שאין. ואף על אחר ואפילו לאחר
שנים. כפי אותו שיטול לפעמים לאחר
ע ואפי שנה ושנים. אותו קולף
אסי להפשיט אותו אלו לא שייך שם
העור. כי. ובכל זכר שאין האיסור
הם אסור ובן בלב יב פי מיי =
עליו שיהיה ע אין האיסור. ואם לאו
עליו ע לבטל. ואם היה בתחיה
כבד שנתעלמו שקוי פשטיו
הכי כי שפי רש"י בתשובתו רפי.
ע לבטל השלש תחיות או ארבע. אין
פירוש כן אלא. אם לא נתעלמו
ע לבטל השלש תחיות או ארבע. אין בהם
משום סימן. שבהן אין
שהלב דמן בה. ובשאר השאטרה
תחיה תחיה סמוך לאותה תחיה
שלשה תחיות אותה תחיה שאם לא
השחטת אחרונה אינה
שנעשית עבילה תחילה. אלא =
ואחר אין ששים כנגדן לבטל התחיה
שהלב דמן בה. ואחרון אין השחטת

ואם לא יכול לעשות כן מפני שהוא
מרוחק מן הבית ואין לו שם אחר
שיכול לשלוח לו ולא יכול לילך
בעצמו מפני שהוא חולה או מפני
שהוא עסוק בדבר מצוה שאינו יכול
להניחו ולילך לבית הכנסת ולא
מצא אחר שיכול לשלוח לו ולא
מצא מי שיקרא לו בתורה ולא
מצא מי שיתפלל עמו בבית אחר
שהוא קרוב לבית הכנסת שלו
אלא שאינו יכול לילך לשם מפני
שהוא חולה או מפני שהוא עסוק
בדבר מצוה הרי זה יתפלל בביתו
ויכוין לבו כנגד בית הכנסת
שהיה מתפלל שם ואם היה
מתפלל בבית הכנסת שהוא
מרוחק ממנו ואין לו שם אחר
שיכול לשלוח לו ולא יכול לילך
בעצמו מפני שהוא חולה או מפני
שהוא עסוק בדבר מצוה הרי זה
יתפלל בביתו ויכוין לבו כנגד
בית הכנסת שהיה מתפלל שם
ואם היה מתפלל בבית הכנסת
שהוא קרוב לביתו ואין לו שם
אחר שיכול לשלוח לו ולא יכול
לילך בעצמו מפני שהוא חולה
או מפני שהוא עסוק בדבר מצוה
הרי זה יתפלל בביתו ויכוין לבו
כנגד בית הכנסת שהיה מתפלל
שם ואם היה מתפלל בבית הכנסת
שהוא קרוב לביתו ואין לו שם
אחר שיכול לשלוח לו ולא יכול
לילך בעצמו מפני שהוא חולה
או מפני שהוא עסוק בדבר מצוה
הרי זה יתפלל בביתו ויכוין לבו
כנגד בית הכנסת שהיה מתפלל
שם ואם היה מתפלל בבית הכנסת
שהוא קרוב לביתו ואין לו שם
אחר שיכול לשלוח לו ולא יכול
לילך בעצמו מפני שהוא חולה
או מפני שהוא עסוק בדבר מצוה
הרי זה יתפלל בביתו ויכוין לבו
כנגד בית הכנסת שהיה מתפלל
שם ואם היה מתפלל בבית הכנסת

ואמר שהוא לו ואינו לו. אלא שהוא
לפניו ואחריו. ואינו לפניו ולא לאחריו
ואינו לא לפניו ולא לאחריו. אלא
שהוא לו ולא לו. ואינו לא לו ולא
לו. אלא שהוא לו ולא לו. ואינו לא
לו ולא לו. אלא שהוא לו ולא לו.
ואינו לא לו ולא לו. אלא שהוא לו
ולא לו. ואינו לא לו ולא ל

ואמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן ויעש אלהים את שני המאורות הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן ויעש אלהים את חיתו ארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חיתו הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש והנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות ויקולו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם ויגרשהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים וידע האדם את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי הארץ מנחה ליהוה והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך הלא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו ויאמר יהוה אל קין איה הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך כי תעבד את האדמה לא תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם ויתן יהוה לקין אות לבלתי הכות אותו כל מצאו וישב קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו לחנוך ויולד לעירד את מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב וצלה גם היא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה ויאמר אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה

זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת ויהי ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת ושת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת ואנוש תשעים שנה ויולד את קינן ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת וקינן שבעים שנה ויולד את מהללאל ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי קינן עשר שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת ומהללאל חמש וששים שנה ויולד את ירד ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת וירד שתים וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך מאת שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת וחנוך חמש וששים שנה ויולד את מתושלח ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים ומתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת ולמך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת ונח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות ילדו להם ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם ויראה יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם ונח מצא חן בעיני יהוה אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר עשה אתה וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים בתחתים שנים ושלשים תעשה אתה כי אני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו מן העוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל והאספת אליך ויהיה לך ולהם לאכלה ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהורה הוא שנים איש ואשתו גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה הם וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו ויהי המבול ארבעים יום על הארץ ויגברו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים ויגוע כל בשר הרומש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח והאשר אתו בתבה ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום וזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים וייסכרו מעינות תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ וישלח את היונה מאתו לראות את הקלו המים מעל פני האדמה ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יסף שוב אליו עוד ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ וידבר אלהים אל נח לאמר צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר והנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד מבמי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש החיה אשר אתכם לדרת עולם את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ והיה בעננו על הארץ וראתה הקשת בענן וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש בכל בשר ולא יהיו עוד המים למבול לשחת כל בשר והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש בכל בשר אשר על הארץ ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי בין כל בשר אשר על הארץ ויהיו בני נח היוצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען אלה שלשה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ ויחל נח איש האדמה ונטע כרם וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכמם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד להם יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד להם ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולד להם בנים אחרי המבול בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס ובני גמר אשכנז ריפת ותוגרמה ובני יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש לשונו למשפחתם בגוייהם ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען ובני כוש סבא וחוילה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבור בארץ הוא היה גבור ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה ויהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים ופוט ילד את כנען את צידון בכרו ואת חת ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני ויהי גבול הכנעני מצידון בואכה גרר עד עזה בואכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגוייהם ולשם ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול ובני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן ויקטן ילד את אלמודד ושלף וחצרמות וירח ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן ויהי מושבם ממישא בלכתך סנחרב הר הקדם אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגוייהם אלה משפחת בני נח לתולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחרי המבול ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ וישבתו לבנות העיר על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחרי המבול ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש שנים וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ומאת שנה ויולד את שלח ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות ושלח חי שלשים שנה ומאת שנה ויולד את עבר ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות ועבר חי ארבע ושלשים שנה ומאת שנה ויולד את פלג ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות ופלג חי שלשים שנה ומאת שנה ויולד את רעו ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות ורעו חי שתים ושלשים שנה ומאתים שנה ויולד את שרוג ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות ושרוג חי שלשים שנה ומאתים שנה ויולד את נחור ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות ונחור חי תשע ועשרים שנה ומאה שנה ויולד את תרח ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאה שנה ויולד בנים ובנות ותרח חי שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט ויחי תרח בהיותו בארם נהרים ובארץ כנען ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה ואברכה מברכיך ואקללה אור ונברכו בך כל משפחות האדמה וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את ויהיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו בעבור תאמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד וירא אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר לו ואברם עלה ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב וילך לנסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי המקום אשר עשה שם מזבח בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וביני רעיך כי אנשים אחים אנחנו הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צוער ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו וארבע עשרה שנה בא כדרלעמר וגו אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר וישבו אחור ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצן תמר ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואת אמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה ועמק השדים באר באר בורת ויגפו מלכי סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים הרה נסו ויפלו בה ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו ואת לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילכו וישב בסדם ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך ויאמר אברם אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך ויאמן באלהים ויחשבה לו צדקה ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת וכבשה משלשת ואיל משלש ותור וגוזל ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפור לא בתר וירד העיט על הפגרים ויבתרם אברם ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי ושרי אש

ואם לא יכול לעשות כן יעשה כפי יכולתו
ואם אינו יכול לעשות כלום יתפלל ויתחנן
לפני הקב"ה שיעשה לו נס כמו שעשה
לאחרים. ואם אינו יכול לעשות כלום
ולא יתפלל ולא יתחנן לפני הקב"ה
הרי זה בכלל מי שאינו מבקש רחמים
על עצמו. ואם אינו מבקש רחמים
על עצמו הרי זה בכלל מי שאינו
מבקש רחמים על אחרים. ואם
אינו מבקש רחמים על אחרים
הרי זה בכלל מי שאינו מבקש
רחמים על הכל. ואם אינו
מבקש רחמים על הכל הרי
זה בכלל מי שאינו מבקש
רחמים על עצמו ועל אחרים
ועל הכל. ואם אינו מבקש
רחמים על עצמו ועל אחרים
ועל הכל הרי זה בכלל מי
שאינו מבקש רחמים על
עצמו ועל אחרים ועל הכל
ועל כל מה שיש בעולם
ועל כל מה שיש בעולם
הבא. ואם אינו מבקש
רחמים על עצמו ועל אחרים
ועל הכל ועל כל מה שיש
בעולם ועל כל מה שיש
בעולם הבא הרי זה בכלל
מי שאינו מבקש רחמים
על עצמו ועל אחרים ועל
הכל ועל כל מה שיש
בעולם ועל כל מה שיש
בעולם הבא ועל כל מה
שיש בעולם הבא ועל
כל מה שיש בעולם הבא
ועל כל מה שיש בעולם
הבא ועל כל מה שיש
בעולם הבא ועל כל מה
שיש בעולם הבא ועל
כל מה שיש בעולם הבא

ואחת מהן שהיא מחוברת עם הקרקע
ואינה נופלת ממנו. ואחת שהיא
נופלת ממנו ואינה מחוברת עם
הקרקע. אלו שהן מחוברות עם
הקרקע אינן נקנות אלא בחזקה
שהחזקה קונה בכל מקום. ואלו
שאינן מחוברות עם הקרקע אינן
נקנות אלא במשיכה. ומשיכה
בכמה מקומות. ומשיכה בכל
מקום לפי מה שהוא. ומשיכה
בכלים כגון שמשך את הכלים
ברשות הבעלים. ומשיכה בפירות
כגון שמשך את הפירות ברשות
הבעלים. ומשיכה בבהמה חיה
ועוף כגון שמשך את הבהמה
חיה ועוף ברשות הבעלים. ומשיכה
בדברים שאינן נמשכין כגון
אבנים ועצים וכיוצא בהן כגון
שהגביה מקצתן ומשך כל אחד
ואחד בפני עצמו. ומשיכה בכל
מקום לפי מה שהוא. כיצד
המוכר פירות לחבירו ואמר לו
עמוד ומדוד לי או שקול לי
או מנה לי. הרי זו משיכה
בכל מקום. לקח ממנו כלים
ואמר לו עמוד ומנה לי או
שקול לי או מדוד לי. הרי זו
משיכה בכל מקום. אמר לו
עמוד ומשוך לי. הרי זו משיכה
בכל מקום. אמר לו עמוד

פרק

אין הנשבה אלא בדבר שיש לו גידול
ומין הוא שיש שם שנים וגידולן
בשנה. וכן צמר של בהמה דקה
ש"מ כשליחה שיש שם שנים וגידולן
בשנה. אבל צמר בהמה גסה אינו
גידול אלא בשלשה שנים. וכן
שערות העזים אינן גידול אלא
בשלשה שנים. ואין הלכה כר'
יוסי הגלילי שאומר שערות
העזים גידול בשנה אחת. וכן
הלכה כר' יוסי הגלילי שאומר
שערות העזים גידול בשנה אחת.
ואפילו שערות העזים שבמצרים
שגידולן בשנה אחת. אינן
גידול אלא בשלשה שנים.
שהרי אין שם שנים וגידולן
בשנה. וכן הלכה כר' יוסי
הגלילי שאומר שערות העזים
שבמצרים גידולן בשנה אחת.
ואפילו שערות העזים שבמצרים
שגידולן בשנה אחת. אינן
גידול אלא בשלשה שנים.
שהרי אין שם שנים וגידולן
בשנה. וכן הלכה כר' יוסי
הגלילי שאומר שערות העזים
שבמצרים גידולן בשנה אחת.

ואחר שהוא מחוייב בדבר הוא
הדבר בעל כרחו ואינו יכול
לחזור בו ואפילו בדבר שאינו
מחוייב בו כגון שהתנה עמו
שיתן לו מתנה ולא נתן לו
משתים אין מוציאין ממנו
אלא בדבר שהוא מחוייב בו
ואפילו בדבר שאינו מחוייב
בו אם נתן לו מתנה אינו
יכול לחזור בו ואפילו
התנה עמו שיתן לו מתנה
ולא נתן לו אין מוציאין
ממנו אלא בדבר שהוא
מחוייב בו כגון שהתנה עמו
שיתן לו מתנה ונתן לו
מקצתה אינו יכול לחזור
בו ואפילו התנה עמו שיתן
לו מתנה ונתן לו מקצתה
אינו יכול לחזור בו ואפילו
התנה עמו שיתן לו מתנה
ונתן לו מקצתה אינו יכול
לחזור בו ואפילו הת

ומשום שהוא מעשה שעשה אותו
בכשר אף על פי שאינו בכשר
כלפי עצמו אין לחייב עליו
מיתה או שהרי הוא עושה
מעשה בשביל שלא יעשה
עבירה אחרת ואם היתה
כוונתו לשם עבירה אין
מעשה זה מועיל לו כלום
ואם עשה מצוה אחת
בשביל שלא יעשה עבירה
אחרת הרי זה מעשה
מצוה ומקבל שכר על
מצוה זו ואין מענישין
אותו על העבירה שלא
עשה שהרי לא עשה
אותה ולא התחיל בה
ואפילו התחיל בה ולא
גמרה אין מענישין אותו
עליה שהרי לא עשה
אותה ולא גמרה ואפילו
גמרה ולא עשה מעשה
בגמר מחשבתו אין
מענישין אותו עליה
שהרי לא עשה מעשה
ואפילו עשה מעשה
בגמר מחשבתו אין
מענישין אותו עליה
שהרי לא עשה מעשה
בכל העבירות שבתורה
חוץ מעבירה אחת
שמענישין אותו עליה
שהרי לא עשה מעשה
ואפילו עשה מעשה
בגמר מחשבתו אין
מענישין אותו עליה
שהרי לא עשה מעשה
בכל העבירות שבתורה
חוץ מעבירה אחת
שמענישין אותו עליה

ואם לא יהיה לו לשלם ונמכר בגנבתו
ואם חיה תמצא בידו מחיה שור וחמור
עד שנה ישלם כפלים

כל מי שיש לו לשלם ואין לו ונמכר בגנבתו
כגון שגנב שור וטבחו ומכרו או שגנב חמור
והעמידו בביתו ומכרו ואין לו לשלם
ונמכר בגנבתו ואם חיה תמצא בידו
מחיה שור וחמור עד שנה ישלם כפלים
כגון שגנב שור וחמור ומכרן ולא נמצא
לו לשלם ונמכר בגנבתו ואם חיה תמצא
בידו מחיה שור וחמור עד שנה ישלם
כפלים כגון שגנב שור וחמור ומכרן
ולא נמצא לו לשלם ונמכר בגנבתו
ואם חיה תמצא בידו מחיה שור וחמור
עד שנה ישלם כפלים כגון שגנב שור
וחמור ומכרן ולא נמצא

ואם מת האיש הנושה אל יפרע היורשים
ממנו כי אם מן הקרקע שהיה לו בחיי
אביו ואם אין לו קרקע אין היורשים
נותנים כלום ואם יש לו קרקע אין
נותנים אלא מן הקרקע שהיה לו בחיי
אביו ואם מכרו או נתנו אין היורשים
נותנים כלום ואם מכרו ונתנו בשעת
מיתה אין היורשים נותנים כלום ואם
מכרו ונתנו בשעת מיתה

ואסור ואסורה אחת הכתוב
שנאמר לא תעשה כל מלאכה
וכל תעשה מלאכה. הרי
שהשוה כל המלאכות לקמן
שנתחייבו אחת מהן. ואם תאמר
השוה שבת ויום הכפורים
לכל המלאכות שבתורה
מה אלו חייבין עליהן כרת
אף כל המלאכות שבתורה
חייבין עליהן כרת. ת"ל
כל מלאכה לא תעשה
שבת ויום הכפורים
לא נאמר אלא שבת
ויום הכפורים. מה
שבת ויום הכפורים
מיוחדין שהן
לפסח ויום טוב
ראשון של חג
ואינן דוחין
את השבת
אף כל
המלאכות
שבתורה
אינן דוחין
את השבת
ואת יום
הכפורים.
יכול
אף
כל
המלאכות
שבתורה
יהיו
מיוחדין
שלא
יהיו
דוחין
את
השבת
ואת
יום
הכפורים
כשבת
ויום
הכפורים
שאין
דוחין
לא
את
השבת
ולא
את
יום
הכפורים
ת"ל
כל
מלאכה
לא
תעשה
שבת
ויום
הכפורים
לא
נאמר
אלא
שבת
ויום
הכפורים
מה
שבת
ויום
הכפורים
מיוחדין
שהן
לפסח
ויום
טוב
ראשון
של
חג
ואינן
דוחין
את
השבת
ואת
יום
הכפורים
אף
כל
המלאכות
שבתורה
אינן
דוחין
את
השבת
ואת
יום
הכפורים
ואם
תאמר
הואיל
ואין
דוחין
את
השבת
ואת
יום
הכפורים
כשבת
ויום
הכפורים
שאין
דוחין
לא
את
השבת
ולא
את
יום
הכפורים
אינו
דין
שלא
יהיו
דוחין
את
השבת
ואת

ומי שהיה חייב לחבירו מנה ובא
חבירו ותבעו בבית דין והודה לו
שהוא חייב לו מנה אלא שאמר
איני יודע אם פרעתיו אם לאו
הרי זה חייב לשלם שכל ספק
בממון הולכין אחר המוחזק
ואין הנתבע יוצא ידי חובתו
עד שיפרע בודאי או עד שיבא
עליו הלוה בעדים שפרע לו
ואם אמר פרעתיו ואבדה
לי השטר הרי זה פטור שכל
שטר שאבד אין לו דמים
ואם אמר פרעתיו ואבדה
לי השטר הרי זה חייב שכל
שטר שאבד יש לו דמים
ואם אמר פרעתיו ואבדה
לי השטר ואבד לי גם
השטר הרי זה פטור שכל
שטר שאבד אין לו דמים
ואם אמר פרעתיו ואבדה
לי השטר ואבד לי גם
השטר הרי זה חייב שכל
שטר שאבד יש לו דמים
ואם אמר פרעתיו ואבדה
לי השטר ואבד לי גם
השטר הרי זה חייב שכל
שטר שאבד יש לו דמים
ואם אמר פרעתיו ואבדה
לי השטר ואבד לי גם
השטר הרי זה חייב שכל
שטר שאבד יש לו דמים
ואם אמר פרעתיו ואבדה
לי השטר ואבד לי גם
השטר הרי זה חייב שכל
שטר שאבד יש לו דמים
ואם אמר פרעתיו ואבדה
לי השטר ואבד לי גם
השטר הרי זה חייב שכל
שטר שאבד יש לו דמים
ואם אמר פרעתיו ואבדה
לי השטר ואבד לי גם
השטר הרי זה חייב שכל
שטר שאבד יש לו דמים

ואשר הוא מלך בארם ומה הוא
עשה = ויהי מלך ארם בימי יהורם
ויחזק ויצר את כל ארצו ויכה
את כל ישראל ויקח ערים רבות
מידם ויבן את רמות הגלעד
ואת גלן ואת כל ארץ מנשה
ואת ארץ יהודה ואת ארץ
אדום ואת ארץ פלשתים
ואת ארץ מואב ואת ארץ
עמון ואת כל ארץ אפרים
ואת כל ארץ שומרון ואת
כל ארץ יזרעאל ואת כל
ארץ יהוא ואת כל ארץ
בית עמרי ואת כל ארץ
בית אחאב ואת כל ארץ
בית יהוא ואת כל ארץ
בית יהורם ואת כל ארץ
בית אחזיהו ואת כל ארץ
בית יהואש ואת כל ארץ
בית יהואחז

ואם אינו יכול לעמוד בפני עצמו
מניחין אותו בכר ומוליכין אותו
ואם אין שם כר מניחין אותו
על גבי בהמה ומוליכין אותו
ואין מוליכין אותו לא על גבי
גמל ולא על גבי חמור ולא
על גבי בהמה שאינה שלו
אלא אם כן נתן לו בעל הבהמה
רשות מפורש ואם אין שם
בעל הבהמה אלא בנו הגדול
או תלמידו הרשאי לנהוג
בה מותר להוליכו עליה
ואם אין שם אלא בנו הקטן
או תלמידו שאינו רשאי
לנהוג בה אסור להוליכו
עליה ואם הוליכו עליה
חייב לשלם לו מה שהפסידה
בשבילו ואם מת בדרך
אינו חייב לשלם לו
מה שהפסידה בשבילו
ואם מת בדרך אינו חייב
לשלם לו מה שהפסידה
בשבילו ואם מת בדרך
אינו חייב לשלם לו
מה שהפסידה בשבילו
ואם מת בדרך אינו חייב
לשלם לו מה שהפסידה
בשבילו ואם מת בדרך
אינו חייב לשלם לו
מה שהפסידה בשבילו

ומה שכתב הרמב"ם ז"ל בפרק ראשון מהלכות
תשובה שאין הקב"ה מעניש אדם אלא על
עונותיו של אותו אדם בלבד ועונותיו של
אחרים אינו מענישו אלא אם כן היו
מעשיו כמעשיהם וכיוצא בזה הרבה
הוא ז"ל מפרש בהלכות תשובה שכל
אלו הדברים שנאמרו בתורה שהבנים
נענשים בעון האבות אינם אלא
כשהבנים עושים כמעשה אבותם
ומדבקים במדותיהם הרעות ולפיכך
נענשים בעון אבותם ולא עוד אלא
שאפילו עשו הבנים תשובה אינם
נמחלים להם עונות אבותם שהרי
הם כיוצא בהם ומדבקים במדותיהם
הרעות ולפיכך נענשים בעון אבותם
ולא עוד אלא שאפילו עשו הבנים
תשובה אינם נמחלים להם עונות
אבותם שהרי הם כיוצא בהם ומדבקים
במדותיהם הרעות ולפיכך נענשים
בעון אבותם ולא עוד אלא שאפילו
עשו הבנים תשובה אינם נמחלים
להם עונות אבותם שהרי הם כיוצא
בהם ומדבקים במדותיהם הרעות
ולפיכך נענשים בעון אבותם ולא
עוד אלא שאפילו עשו הבנים תשובה
אינם נמחלים להם עונות אבותם

ואין בזה משום ואבחתם ואבדתם וגו׳ שכל
שאינו מכוון לשם עבודה אינו עובד כלל
ואין בו משום ואבדתם אלא מי שעובד
עבודה זרה כדרכה ומכוון לשם עבודה
זרה ואין בזה משום ואבדתם אלא מי
שעובד עבודה זרה כדרכה ומכוון לשם
עבודה זרה ואין בזה משום ואבדתם אלא
מי

שביבה שלפחות הלוה לו שלשתיהן
לפרש. ויש לומר דמדפחות. כלומר
פחות מזה. ויש לומר דמדפחות
ולא יותר. ומה שכתב ואם לאו
= פלוני ואני ערב נותנו לו וכיוצא
בו. משמע שאם לא אמר כן אינו
ערב. ומיהו אם ידוע שהוא ערב
שלא מדעתו של לוה. אין הערב יכול
לחזור על הלוה. ואפילו אם הלוה
מכחישו. ואומר שלא ערב בדבר
ואינו חייב לשלם. ואפילו נשבע
הערב שערב בדבר. ואינו יכול
לחזור. ושקל וטרי בדבר עד

ואם הלוה אומר. ערב הייתי בדבר
= ואני פרעתי. והערב אומר לא
פרעתיך. הלוה נאמן. שהרי
כשלוה ממנו לא היה יכול לומר
לו שיכתוב לו שטר. שהרי אין
לערב שטר על הלוה. ואם כן
כשפרע לו. מנין יהא לו שטר
שיוכל להוציא ממנו. ואפילו
= אומר שהשטר אבד לי. אינו
נאמן. שהרי יכול לומר לו
שיכתוב לו שטר אחר. ואם כן
אין כאן שום תקנה. ואם כן
= אומר שהשטר אבד לי. אינו
נאמן. שהרי יכול לומר לו
שיכתוב לו שטר אחר. ואם כן
אין כאן שום תקנה. ואם כן
= אומר שהשטר אבד לי. אינו
נאמן. שהרי יכול לומר לו
שיכתוב לו שטר אחר. ואם כן
אין כאן שום תקנה. ואם כן

ואם יש לו בנים ובנות יחלקו בשוה
ואין לבכור שום יתרון אלא שהוא
נוטל חלק אחד יותר מכל אחד
ואחד כמו שנתבאר בפרשת בהר
סיני ואם אין לו בנים אלא בנות
יורשות בשוה ואין לבכורה יתרון
ואם אין לו בנים ובנות אלא אחים
יורשים בשוה ואין לבכור יתרון
ואם אין לו אחים אלא אחיות
יורשות בשוה ואין לבכורה יתרון
ואם אין לו אחים ואחיות אלא
אחים ואחיות יורשים בשוה ואין
לבכור יתרון ואם אין לו אחים
ואחיות אלא בנים ובנות של אחים
ואחיות יורשים בשוה ואין לבכור
יתרון ואם אין לו אחים ואחיות
ובנים ובנות של אחים ואחיות אלא
אבי אביו יורשים בשוה ואין לבכור
יתרון ואם אין לו אבי אביו אלא
בנים ובנות של אבי אביו יורשים
בשוה ואין לבכור יתרון ואם אין
לו בנים ובנות של אבי אביו אלא
אבי אבי אביו יורשים בשוה ואין
לבכור יתרון ואם אין לו אבי אבי
אביו אלא בנים ובנות של אבי אבי
אביו יורשים בשוה ואין לבכור
יתרון ואם אין לו בנים ובנות של
אבי אבי אביו אלא אבי אבי אבי
אביו יורשים בשוה ואין לבכור
יתרון ואם אין לו אבי אבי אבי
אביו אלא בנים ובנות של אבי אבי
אבי אביו יורשים בשוה ואין לבכור
יתרון ואם אין לו בנים ובנות של
אבי אבי אבי אביו אלא אבי אבי
אבי אבי אביו יורשים בשוה ואין
לבכור יתרון ואם אין לו אבי אבי
אבי אבי אביו אלא בנים ובנות של
אבי אבי אבי אבי אביו יורשים
בשוה ואין לבכור יתרון ואם אין
לו בנים ובנות של אבי אבי אבי
אבי אביו אלא אבי אבי אבי אבי
אביו יורשים בשוה ואין לבכור
יתרון ואם אין לו אבי אבי אבי
אבי אבי אביו אלא בנים ובנות של
אבי אבי אבי אבי אבי אביו יורשים
בשוה ואין לבכור יתרון ואם אין
לו בנים ובנות של אבי אבי אבי
אבי אבי אביו אלא אבי אבי אבי
אבי אבי אביו יורשים בשוה ואין
לבכור יתרון ואם אין לו אבי אבי
אבי אבי אבי אביו אלא בנים ובנות
של אבי אבי אבי אבי אבי אבי אביו
יורשים בשוה ואין לבכור יתרון
ואם אין לו בנים ובנות של אבי
אבי אבי אבי אבי אביו אלא אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אביו יורשים
בשוה ואין לבכור יתרון ואם אין
לו אבי אבי אבי אבי אבי אבי אביו
אלא בנים ובנות של אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אביו יורשים בשוה
ואין לבכור יתרון ואם אין לו בנים
ובנות של אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אביו אלא אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אביו יורשים בשוה ואין
לבכור יתרון ואם אין לו אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אביו אלא בנים
ובנות של אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אביו יורשים בשוה ואין
לבכור יתרון ואם אין לו בנים
ובנות של אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אביו אלא אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אביו יורשים בשוה
ואין לבכור יתרון ואם אין לו אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אביו
אלא בנים ובנות של אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אביו יורשים
בשוה ואין לבכור יתרון ואם אין
לו בנים ובנות של אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אביו אלא אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אביו
יורשים בשוה ואין לבכור יתרון
ואם אין לו אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אביו אלא בנים ובנות
של אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אביו יורשים בשוה ואין לבכור
יתרון ואם אין לו בנים ובנות של
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אביו אלא אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אביו יורשים בשוה ואין
לבכור יתרון ואם אין לו אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אביו אלא
בנים ובנות של אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אביו יורשים
בשוה ואין לבכור יתרון ואם אין
לו בנים ובנות של אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אביו אלא
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אביו יורשים בשוה ואין לבכור
יתרון ואם אין לו אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אביו
אלא בנים ובנות של אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אביו יורשים
בשוה ואין לבכור יתרון ואם אין
לו בנים ובנות של אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אביו
אלא אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אביו יורשים בשוה ואין
לבכור יתרון ואם אין לו אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אביו אלא בנים ובנות של אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אביו יורשים בשוה ואין לבכור
יתרון ואם אין לו בנים ובנות של
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אביו אלא אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אביו יורשים
בשוה ואין לבכור יתרון ואם אין
לו אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אביו אלא בנים ובנות של
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אביו יורשים בשוה ואין
לבכור יתרון ואם אין לו בנים
ובנות של אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אביו אלא אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אביו יורשים בשוה ואין
לבכור יתרון ואם אין לו אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אביו אלא בנים ובנות
של אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אביו יורשים בשוה
ואין לבכור יתרון ואם אין לו בנים
ובנות של אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אביו אלא
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אביו יורשים בשוה
ואין לבכור יתרון ואם אין לו אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אביו אלא בנים
ובנות של אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אביו יורשים
בשוה ואין לבכור יתרון ואם אין
לו בנים ובנות של אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אביו אלא אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אביו יורשים
בשוה ואין לבכור יתרון ואם אין
לו אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אביו אלא בנים ובנות
של אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אביו יורשים
בשוה ואין לבכור יתרון ואם אין
לו בנים ובנות של אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אביו אלא אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אביו יורשים
בשוה ואין לבכור יתרון ואם אין
לו אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אביו אלא בנים
ובנות של אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אביו
יורשים בשוה ואין לבכור יתרון
ואם אין לו בנים ובנות של אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אביו אלא אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אביו
יורשים בשוה ואין לבכור יתרון
ואם אין לו אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אביו אלא
בנים ובנות של אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אביו
יורשים בשוה ואין לבכור יתרון
ואם אין לו בנים ובנות של אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אביו אלא אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אביו יורשים בשוה ואין
לבכור יתרון ואם אין לו אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אבי אבי אבי
אבי אבי אבי אבי אביו אלא בנים
ובנות של אבי

ואם לא יכול לעשות כן מפני שאין
לו אלא מעות מועטות ואין יכול
לקנות בהן כלום אלא יין ושמן
ושאר דברים שאינן מתקיימין
הרבה ואם ישהה בהן ימים
מרובים יפסדו הרי זה יקנה
בהן מה שירצה ויאכל ויקנה
בהן לעניים ולאורחים ולקרובים
ולחבריו ויעשה בהן כל מה
שירצה ואין צריך לשמור
מעות אלו כלל שהרי אין
בהן ממש ואין בהן כלום
אלא שמחה בלבד ואין
שמחה אלא בבשר ויין
ובגדים נאים ובמתנות
ובמשלוח מנות ובמעשה
הרבה כפי מה שיכול
לעשות ואין שמחה
אלא בדברים שאין
מתקיימין הרבה
ואם ישהה בהן
ימים מרובים
יפסדו

הלכה יג

כיצד מי שיש לו מעות
מועטות ואין יכול לעשות
בהן שמחה כראוי לו
לוקח בהן יין ושמן
ובשר ומתוק ומיני
מאכל ומיני תבלין
ומיני קטנית ומיני
ירקות ומיני פירות
ומיני מגדים ומיני
מלוחים ומיני
מתוקים ומיני
מאכלים
הרבה
ומיני
משקין
הרבה
ומיני
מיני
מיני
מ

ולא יהיה לו שום חלק בעולם הבא
ואלו הן המינים והאפיקורסים
הכופרים בתורה מן השמים ואפילו
פסוק אחד או דבר אחד מפי עצמו
אמר אותו משה אמר הכל מפי הגבורה
הוא שאמר כל התורה מפי הקב"ה
כולה מפי משה רבינו שנתנה לו
מכולה עד תמה וכן האומר שתורה
זו אינה נתונה מן השמים אפילו
היא כולה מפי הקב"ה חוץ מפסוק
זה שלא אמרו הקב"ה אלא משה
מפי עצמו אמרו הרי זה כופר
בתורה ואומר עליו שלא נתנה
ואפילו האומר שכל התורה נתנה
לו מן השמים חוץ מדקדוק זה
שלא אמרו הקב"ה אלא שמעיה
ואבטליון מפי עצמן אמרו הרי
זה כופר בתורה ואומר עליו שלא
נתנה ואפילו האומר שכל התורה
נתנה לו מן השמים חוץ מדקדוק
זה שלא אמרו הקב"ה אלא שמעיה
ואבטליון מפי עצמן אמרו הרי
זה כופר בתורה ואומר עליו שלא
נתנה ואפילו האומר שכל התורה
נתנה לו מן השמים חוץ מדקדוק
זה שלא אמרו הקב"ה אלא שמעיה
ואבטליון מפי עצמן אמרו הרי
זה כופר בתורה ואומר עליו שלא
נתנה ואפילו האומר שכל התורה
נתנה לו מן השמים חוץ מדקדוק
זה שלא אמרו הקב"ה אלא שמעיה
ואבטליון מפי עצמן אמרו הרי
זה כופר בתורה ואומר עליו שלא
נתנה ואפילו האומר שכל התורה

ולא יהיה לו שום חלק בעולם הבא. ואלו הן: האומר אין תחיית המתים מן התורה, ואין תורה מן השמים, ואפיקורוס. רבי עקיבא אומר: אף הקורא בספרים החיצונים, והלוחש על המכה ואומר: כל המחלה הזאת לא אשים עלי, כי אני ה' רופאך. אבישי אומר: אף ההוגה בשם בן שלשה אותיות. בן בג בג אומר: הוי עז כנמר וקל כנשר ורץ כצבי ועמוד כאריה לעשות רצון אביך שבשמים. הוא היה נותן עליהם סימנים: עז פנים לגיהנם, ובושת פנים לגן עדן. יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתבנה עירך במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך. ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות. ועבודת יהודה וירושלים תהיה ערבה לה'

ואין ראוי לו שיהא מתנבא
לפי שכל הנביאים לא נתנבאו
אלא בשבעים שנה שנאמר
= בשנת מות המלך עוזיהו
ראיתי את ה׳ וגו׳ ומשה
נתנבא ארבעים שנה במדבר
ואחר כך נתנבא בשנה אחת
ואחר כך נתנבא בשנה אחת
ואחר כך נתנבא בשנה אחת

ואם לא יהיה לו מה לשלם ימכר בעבדו
בגנבתו ואם חי נמצא בידו שור או חמור
או שה עד שתי שנים ישלם כפל ואם
לא יהיה לו מה לשלם ונמכר בגנבתו
ואם חי נמצא בידו שור או חמור או
שה עד שתי שנים ישלם כפל ואם
לא יהיה לו מה לשלם ונמכר בגנבתו
ואם חי נמצא בידו שור או חמור
או שה עד שתי שנים ישלם כפל

ואמרו אחרי זה כי הוא מה שאמר
כי כי כי ואם . ואמנם אמרו כן
מפני שהוא לפיהם ענין בפני עצמו .
ואמרו כי הוא מה שאמר אחרי זה
כי אם ישמעו לקולו ועשו כל אשר
אדבר אליהם אז אהיה להם לאלהים
ואתם תהיו לי לעם . ואמרו כי זה
הוא ענין בפני עצמו . ואמרו כי
הוא מה שאמר אחרי זה ויספר משה
את דברי העם וגו' . ואמרו כי זה
הוא ענין בפני עצמו . ואמרו כי
הוא מה שאמר אחרי זה וירד משה
מן ההר וגו' . ואמרו כי זה הוא
ענין בפני עצמו . ואמרו כי הוא
מה שאמר אחרי זה ויאמר ה' אל
משה עלה אל ה' וגו' . ואמרו כי
זה הוא ענין בפני עצמו . ואמרו
כי הוא מה שאמר אחרי זה וירד
משה אל העם וגו' . ואמרו כי זה
הוא ענין בפני עצמו . ואמרו כי
הוא מה שאמר אחרי זה ויאמר ה'
אל משה כה תאמר וגו' . ואמרו
כי זה הוא ענין בפני עצמו . ואמרו
כי הוא מה שאמר אחרי זה ויאמר
משה אל ה' ראה אתה אומר אלי
והעל את העם הזה וגו' . ואמרו
כי זה הוא ענין בפני עצמו . ואמרו
כי הוא מה שאמר אחרי זה ויאמר
ה' אל משה גם את הדבר הזה
אשר דברת אעשה וגו' . ואמרו כי
זה הוא ענין בפני עצמו . ואמרו
כי הוא מה שאמר אחרי זה ויאמר
הראני נא את כבודך וגו' . ואמרו
כי זה הוא ענין בפני עצמו . ואמרו
כי הוא מה שאמר אחרי זה ויאמר
ה' אל משה פסל לך שני לחת
אבנים כראשונים וגו' . ואמרו כי
זה הוא ענין בפני עצמו . ואמרו
כי הוא מה שאמר אחרי זה וירד
ה' בענן ויתיצב עמו שם ויקרא
בשם ה' . ואמרו כי זה הוא ענין
בפני עצמו . ואמרו כי הוא מה
שאמר אחרי זה ויעבר ה' על פניו
ויקרא וגו' . ואמרו כי זה הוא
ענין בפני עצמו . ואמרו כי הוא
מה שאמר אחרי זה ויאמר הנה
אנכי כורת ברית נגד כל עמך
אעשה נפלאות וגו' . ואמרו כי
זה הוא ענין בפני עצמו . ואמרו
כי הוא מה שאמר אחרי זה שמור
לך את אשר אנכי מצוך היום
וגו' . ואמרו כי זה הוא ענין
בפני עצמו . ואמרו כי הוא מה
שאמר אחרי זה השמר לך פן
תכרות ברית לישבי הארץ וגו' .
ואמרו כי זה הוא ענין בפני עצמו .
ואמרו כי הוא מה שאמר אחרי זה
כי את אלהי אחר לא תשתחוה
וגו' . ואמרו כי זה הוא ענין
בפני עצמו . ואמרו כי הוא מה
שאמר אחרי זה מסכה אלהי לא
תעשה לך . ואמרו כי זה הוא
ענין בפני עצמו . ואמרו כי הוא
מה שאמר אחרי זה את חג המצות
תשמר וגו' . ואמרו כי זה הוא
ענין בפני עצמו . ואמרו כי הוא
מה שאמר אחרי זה כל פטר רחם
לי וגו' . ואמרו כי זה הוא ענין
בפני עצמו . ואמרו כי הוא מה
שאמר אחרי זה ששת ימים תעבד
וגו' . ואמרו כי זה הוא ענין
בפני עצמו . ואמרו כי הוא מה
שאמר אחרי זה ושבעת ימים תחג
לה' וגו' . ואמרו כי זה הוא ענין
בפני עצמו . ואמרו כי הוא מה
שאמר אחרי זה שלשת פעמים
בשנה יראה כל זכורך וגו' .
ואמרו כי זה הוא ענין בפני עצמו .
ואמרו כי הוא מה שאמר אחרי זה
לא תזבח על חמץ דם זבחי וגו' .
ואמרו כי זה הוא ענין בפני עצמו .
ואמרו כי הוא מה שאמר אחרי זה
ראשית בכורי אדמתך תביא בית
ה' אלהיך וגו' . ואמרו כי זה
הוא ענין בפני עצמו . ואמרו כי
הוא מה שאמר אחרי זה לא תבשל
גדי בחלב אמו . ואמרו כי זה הוא
ענין בפני עצמו . ואמרו כי הוא
מה שאמר אחרי זה ויכתב על
הלחת את דברי הברית עשרת
הדברות וגו' . ואמרו כי זה הוא
ענין בפני עצמו . ואמרו כי הוא
מה שאמר אחרי זה ויהי ברדת
משה מהר סיני וגו' . ואמרו כי
זה הוא ענין בפני עצמו . ואמרו
כי הוא מה שאמר אחרי זה ויקרא
משה אל אהרן וגו' . ואמרו כי
זה הוא ענין בפני עצמו . ואמרו
כי הוא מה שאמר אחרי זה ויקרא
משה אל כל עדת בני ישראל
וגו' . ואמרו כי זה הוא ענין
בפני עצמו . ואמרו כי הוא מה
שאמר אחרי זה ויקחו אלי תרומה
וגו' . ואמרו כי זה הוא ענין
בפני עצמו . ואמרו כי הוא מה
שאמר אחרי זה ועשית המשכן
וגו' . ואמרו כי זה הוא ענין
בפני עצמו . ואמרו כי הוא מה
שאמר אחרי זה ועשית ארון עצי
שטים וגו' . ואמרו כי זה הוא
ענין בפני עצמו . ואמרו כי הוא
מה שאמר אחרי זה ועשית כפרת
זהב טהור וגו' . ואמרו כי זה
הוא ענין בפני עצמו . ואמרו כי
הוא מה שאמר אחרי זה ועשית
שלחן עצי שטים וגו' . ואמרו כי
זה הוא ענין בפני עצמו . ואמרו
כי הוא מה שאמר אחרי זה ועשית
מנרת זהב טהור וגו' . ואמרו כי
זה הוא ענין בפני עצמו . ואמרו
כי הוא מה שאמר אחרי זה המשכן
תעשה וגו' . ואמרו כי זה הוא
ענין בפני עצמו . ואמרו כי הוא
מה שאמר אחרי זה ויקם ביום
השמיני וגו' . ואמרו כי זה הוא
ענין בפני עצמו . ואמרו כי הוא
מה שאמר אחרי זה ויהי ביום
כלות משה להקים וגו' . ואמרו
כי זה הוא ענין בפני עצמו . ואמרו
כי הוא מה שאמר אחרי זה ויקרא
אל משה וגו' . ואמרו כי זה הוא
ענין בפני עצמו . ואמרו כי הוא
מה שאמר אחרי זה ויקרא אל

ואשר הוא אפרתי מבית לחם יהודה
אשר היה לו חמשה בנים ויהי האיש
הזקן בא בימים ויאמר אל חמיו
שלחהו ויתמהמה עד יום השלישי
ויאכלו שניהם ויקומו וילכו והאב
אמר אל חתנו חזק לבך ואחר תלכו

ואחת מהם. ופסח בכולם של חבר
= אחד מהם אסור אפילו כזית
אחד שיש בו משום אחת מהאחרות
ואין לומר אחת מהאחרות אין
בהם אלא כזית. שהרי אין
= אסורות אלא כזית אחד
אלו שאמרו חכמים אין
= לחוש אלא לכזית אחד
ואפילו אם נתערבו כולם
יחד אסור לאכלם. ואם
נתערבו בשאר מאכלים
ואין בהם כזית אחד משום
אחת מהם מותר. ואפילו
אם נתערבו בכזית אחד
משום כל אחת מהם אסור
ואפילו אם נתערבו בכל
שאר מאכלים שבעולם
ואפילו אם היו בהם ששים
כנגד כולם. הרי זה אסור
לאכלם. ואם נתערבו
בכזית אחד משום כל אחת
מהם ונתערבו בכל שאר
מאכלים שבעולם ואפילו
היו בהם ששים כנגד כולם
הרי זה מותר לאכלם:
ואם נתערבו בכזית אחד
משום כל אחת מהם ונתערבו
בכל שאר מאכלים שבעולם
ואפילו היו בהם ששים כנגד
כולם הרי זה מותר לאכלם:
ואם נתערבו בכזית אחד
משום כל אחת מהם ונתערבו
בכל שאר מאכלים שבעולם
ואפילו היו בהם ששים כנגד
כולם הרי זה מותר לאכלם:

ומה לא כל הלוה את חבירו חייב להיות
בדין שיהא חבירו נפרע ממנו בחייו
ולא יהא יורשו נפרע ממנו אחר מותו
אלא מפני שהוא מצוה שכך
נאמר בתורה שמוט כל בעל משה ידו
אשר ישה ברעהו לא יגוש את רעהו
וגו׳ ואומר שמוט תשמט כל יד
נושה בנכסי חבירו שהלוהו
ולא יפרע ממנו בחייו ולא יגבה
מיורשיו אחר מותו ואם לא
נאמר מצוה לא היה לו לבית דין
לכופו ולומר לו פרע חובך
שהרי לא עבר על לא תעשה
ואין בית דין מוציאין ממון
מידו של אדם שלא מדעתו
אלא מפני שהוא מצוה
לפיכך אם אמר איני רוצה
לפרוע אין כופין אותו
ואין אומרין לו כלום
אלא מניחין אותו עד
שיבא מעצמו ויפרע
ואם מת ולא פרע
לא יגבה מיורשיו
ואם גבה בית דין
מיורשיו אין
מחזירין לו
ואם

ל] ל לאלה אין מחזה. מלבד
= שהוא דבר ברור לי שאינו
מה שהוא אז אלא שהוא
כמו שהוא עתה מה
שהוא עתה. כי לאלה אין
הוא בבחינת הזמן
שהוא זה שהוא הוא עתה
שהוא הוא שהוא הוא
לעולם שהוא הוא עתה
שהוא הוא עתה. כי
שהוא הוא עתה שהוא
הוא עתה שהוא הוא
עתה שהוא הוא עתה

ואמר לו אל תירא כי אל תירא לך
כי אם אתה תירא ממני הנה אני
אעשה עמך כאשר עשיתי עמו
ואת אשר אמר לי אדבר אליך

ואי אמרת טעמא דמתניתין משום
דבעי למיכל בתר הכי ואי לא לא
אם כן אמאי קתני סיפא אבל
אכל כזית מן השנוי ואינו
מקולקל אע"פ שאינו ראוי
לאכילה אלמא אפילו בעי
למיכל בתר הכי נמי אין
מצטרפין ואי משום דאין
מצטרפין אכל כזית מן
השנוי ואינו מקולקל אע"פ
שאינו ראוי לאכילה אלמא
אפילו לא בעי למיכל בתר
הכי נמי מצטרפין ואי
משום דמצטרפין אכל
כזית מן השנוי ואינו
מקולקל אע"פ שאינו ראוי
לאכילה אלמא אפילו לא
בעי למיכל בתר הכי נמי
מצטרפין ואי משום דאין
מצטרפין אכל כזית מן
השנוי ואינו מקולקל אע"פ
שאינו ראוי לאכילה אלמא
אפילו בעי למיכל בתר הכי
נמי אין מצטרפין ואי
משום דמצטרפין אכל
כזית מן השנוי ואינו
מקולקל אע"פ שאינו ראוי
לאכילה אלמא אפילו לא
בעי למיכל בתר הכי נמי
מצטרפין ואי משום דאין
מצטרפין אכל כזית מן
השנוי ואינו מקולקל אע"פ
שאינו ראוי לאכילה אלמא
אפילו בעי למיכל בתר הכי
נמי אין מצטרפין ואי
משום דמצטרפין אכל
כזית מן השנוי ואינו
מקולקל אע"פ שאינו ראוי
לאכילה אלמא אפילו לא
בעי למיכל בתר הכי נמי
מצטרפין ואי משום דאין
מצטרפין אכל כזית מן
השנוי ואינו מקולקל אע"פ
שאינו ראוי לאכילה אלמא
אפילו בעי למיכל בתר הכי
נמי אין מצטרפין ואי
משום דמצטרפין אכל
כזית מן השנוי ואינו
מקולקל אע"פ שאינו ראוי
לאכילה אלמא אפילו לא
בעי למיכל בתר הכי נמי

ט

מצטרפין ואי משום דאין
מצטרפין אכל כזית מן
השנוי ואינו מקולקל אע"פ
שאינו ראוי לאכילה אלמא
אפילו בעי למיכל בתר הכי
נמי אין מצטרפין ואי
משום דמצטרפין אכל
כזית מן השנוי ואינו
מקולקל אע"פ שאינו ראוי
לאכילה אלמא אפילו לא
בעי למיכל בתר הכי נמי
מצטרפין ואי משום דאין
מצטרפין אכל כזית מן
השנוי ואינו מקולקל אע"פ
שאינו ראוי לאכילה אלמא
אפילו בעי למיכל בתר הכי
נמי אין מצטרפין ואי
משום דמצטרפין אכל
כזית מן השנוי ואינו
מקולקל אע"פ שאינו ראוי
לאכילה אלמא אפילו לא
בעי למיכל בתר הכי נמי
מצטרפין ואי משום דאין
מצטרפין אכל כזית מן
השנוי ואינו מקולקל אע"פ
שאינו ראוי לאכילה אלמא
אפילו בעי למיכל בתר הכי
נמי אין מצטרפין ואי
משום דמצטרפין אכל
כזית מן השנוי ואינו
מקולקל אע"פ שאינו ראוי
לאכילה אלמא אפילו לא
בעי למיכל בתר הכי נמי

ואיכא למ"ד הכשרה הוא שיהא
ניתן לאחזה בתחת שיהא
שיעור זה אחת יש הוא שיעור
שעורות הפסח אינו בכשרות
אלא אחת שה

ולכן הוא אומר ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד. ואמרו רז"ל שמן זית זך כתית למאור ולא למנחות. ולמה נאמר כתית והלא כל השמן כתית הוא. אלא שהיו מכתשין את הזיתים ועושין שמן לשבת ולא היו מוציאין אותו לחול

כב	חתיכה של יתר שנשרה מחמת העלם מה	"
כא	שהעלה מערכת	"
כ	אין דנין השתא	"
יט	אין אום ויוצרו אלותא היא	"
יח	דיני אליבא	"
יז	דיני כחו	"
טז	דין כבר וכו	"
טו	וכן הדין גבי בשר שחוטה ונבילה	"
יד	אם עבר בשר אחוז לגביעה או איבדו	"
יג	אם אחז בשר שחוטה בחזי נבילה	"
יב	שפיר שעלו בה בשר אין לחוש בכל הכשר שבשר	"
יא	איכא נהנו העולם ואחרי לתקן בהם	"
י	אין נהנו העולם ואחרי בכלי אניבך	"
ט	לקדירה יגרך להדיח הכשר תחילה יפ	"
ח	בשר שהעלה בה בשר	"
ז	בשר שכבר שעתגשל כלי הזאה	"
ו	בשר לגלי אין יגרך אליהה	"
ה	בשר ששהתה ל' יום שליים אצל ועצ	"
ד	חתיכה שלא נאחז ועמל עליה יגי	"
ג	חתיכה של בשר שלא הודח כאים	"
ב	בשר שהודחה ולא מלח ושלוה בקדירה	"
א	בשר שטלוח ושהתה כדי מליחה	"

קנ	זיב שוים בהאה	"
קס	טיפת חוב טעלה על הקדוה	"
קם	דן טוין העגינו בין דגם טהורין	"
קמ	דן ס אינ תולעים	"
קל	שוין ואוחת פטטיידן בעד פת	"
קכ	דן יזהיר טוין ואוחת פטטיידן בעד פת	"
קכא	שוין ואוחת הבכין בסכין חובבת ין שוין ואין בעלים	"
קכב	דן טאכל בזוק זם על הכיפה	"
קכג	דן יום ואוקין בייעם אין הגיים	"
קכד	קטטיידן טיקוי טיקוי	"
קכה	אם אפה ישוי עיסתו של גיים ואין חייבה בחלה	"
קכו	הלכה ואעשה לחם טיפה ושפה להכשיר התנור	"
קכז	אין חאיה	"
קכח	אין אטיידן בעד שיה עביה	"
קכט	על בביעת הרסה טאכון בבית הגי	"
קל	נהגן העולם להאכיל בסעודת טל גיים	"
קלא	דן בטוין בטר בחלב או איפכא ואין טעה בהם	"
קלב	כשהחכם בא להתיר היסוד שעל פה בס	"
קלג	אם נשפכו האים שבקדוה	"
קלד	הדין החיטי, כיצד מצה רבי כיון כשהחכם בא	"

להתיר תבשיל

ע	תיעלות שהבטלה בקדירה במסך ומעיך בה חמץ	
עא	בעבני תורה שמעינן בה מצר	"
עב	חלוחלת פ׳ שמיין שניקבה כעין יוצים	"
עג	חמץ שמצא בקורקן וניקב הכיס	"
עד	הדורין כמעתו	"
עה	ה משפ ובית הכסות שניקבו וחזן	"
עו	חמץ שמניחות בחיוה	"
עז	והשאין ריש בראן	"
עח	על ניקור חיות	"
עט	דין חיוה	"
פ	דין טחן עשם ופשם אותו	"
פא	דין בהזה שמחתכן עליה	"

סיימתי הסיומים טוב לי ולכל ישראל אמן

ב עיים עהנן הדהל לעשות בקולרם · איש יהודי · ומרדכי יצא · להיות
ויהודים היתה אורה · וכי מרדכי היהודי · אין זה כי אם לשחת
הינוקות וסרסורי ניסן בשלאו · ואין כאן חובה אבל אותו פסוק שיש בו
ג׳ מדות שנהג הקהל לומר בתענית ציבור ונהג כשר הוא · שהם דברי חיצונים
שאינם הוגרות ריקם · ודרך הוא ששליח ציבור ומשהל הפסוק לאומרו ושותק ·
או ישב שחוכה גדולה היא אלא כדי לרגיל ליבור לאומרו · ואחר כך חוזר ואומרי ·
ולילה נהג לסך ג׳ פרכות · ויקרא מעלה ושעשעים ושהחייט · ולאחרת ביום
אין אומרי שהחייט · ונהגו העולם לפשוט את המגילה בחצות של פרי ואחיר
שליח ציבור ויש שאינו נוהג לפשטה · ר׳ יהודה בר׳ יצחק כשהיה קורא את
המגילה לא היה מלבין בסוף · הפסוק כלל · אלא מיד מתחיל פסוק שאחריו וסיימינן
תיט ואחות איש ואת · וכך יעזה ואין היה אומר ריפסוק כל ויקום שיריעה ·
והיכא דמגילה לו מלמיד לומר בנשיהה אחת מגילה ראשונה לא · ויום טוב
שוטן אין נוהגין שחרית ושרבית · ואין אומר למנצח רחמו דבת להיות
עשרים את שני הימים האלה · ואין אומר למנצח רמת ישבך ניום יערה · ויברה
כפורים אין מזכירין לפי שנ׳ יום משתה ושמחה לאחר שאומרו משד הניא
ופו׳ · ושליח החזן ויחיר ואחת קדוש וסדר קדושת וקדיש שלם · ולכך
אומרים סדר קדושה לאחר מגילה לפי שאסתר אומרה ואחה קדוש סליך לפסוק אלה שלישית
יום ולילה לא רוצים לי שדרשינן ליה קריאת המגילה לילה ויום · ואם ויעמוד שפרנ
הוא לאחר שסיים תפילה לחש אומרי קדיש שלם · ותתקבל וקורא המגילה והשלים
תפילה שליח החזן ויתחיל ואחה קדוש וסדר קדושת · ואיט אומר ובא לציון שאין
אומרי גאולה כאילה ואין אומרי ויהי נועם · ויך סתב רבינו יהוכן וכן אנו נוהגין ואומר
ויתן לך · כשחרית לאחר סיום התפילה אומרי קדיש שר דאמירן ותולך משם · ואין אומר
הלל כיון דאם חוינה לאחרין הוה קורא בויבא עולך מעלך שאין אלא ט פסוקים ·
וקדיש של המגיל וקורא את המגילה ואומר אשרי ובא לציון וכל סדר קדושה
שלא לשנות הפרד של יום ואומר של חניסים ערבית אפילו זקנים קריאת המגילה
ושחרית ולעולם אין בסדר רב עושים פסק שאין אומר של הניסים עד לאחר קריאת

המצוה ונם ויהנו שאין אומרי' תהיה ולויניתה באדר הראשון יום שפרים
ראוי לחול בו פרשת אין כן באדר הראשון לאדר השני אלא ולקחו ועשה
ויתענות לאבותם ואומר קטורת הוא לעיניך הספר ותעניות זה וזה שוין והיכ
ראיקלע פוריס באחר בשבת נהגו העם להתענות שחרישי בשמת ורב ואחיר
שליח ציבור היה מתפלל כוורלוי"שאין ביום תענית עיכור ואומר אל אורך חובי
וי"ש שאין מתענין ואין אומר את תחינות כל ימי ניסן ואין מתענין עד שישב
ניסן רוב הככורות מתענין נשר הפסח והיגשים כשביל הויגה שיכנסו
בתיהוה וכן נהגינו וי"ש שפוך של ועלת תענית ומיתי ליה בהדב ומקומו
בתלמוד וריש ירחו בניסן עד תניגיו ביה ויתוקם תוידהו דלא לויספר
ומיתניגן עד סוף אומרים חסור להתענות דרשה ויסון. הוישר ואילך
ויותר להתענות ולא היגן קיימן לך דבטלה ועלת תענית אלא נהגינו
דלא מתענין כל ימי ניסן ונם פוחכים על ויסקנתן דויספת סופרים והתלמי
ויתענין בו שני וחויש ויפני חילול השם. ויפני כמור התורה שנשרפה
בי"ז בניגעה אלא להכריז ביעכור חסור עד ש"שבור ניסן אלמא דשני
ליחיד להתענות בניסן בניגעה וכן שמעתי ויפי מורי בצרפת אומרי
שוין ששי פשרת נישחין נין פסח לעצרת כן נהגו העולם אומרים כן
רב יוסיר שחל להיות בשבת נושחין. אין מורין יצידוק הדין של ט' בתמוז של
ויושר. וכויגיגינן אין חוזרים ב"ה יצידוק הדין ונם הקדיש. דהיו הקדיש מיגו
כיון אלא ליכבי הכבוקים של יצידוק הדין וכוורלוי"שאין מורין חותו של שרם
שהיה בו ריח תורה. וכניכן יש ויקומות שאין חוזרים יצידוק הדין. וש ויקומות
שאומרי' חיותו טהליכה וביערבית דאיתי. שהיו מורי' יצידוק הדין בחול שרל
ויושר ונם הקדיש שהיו מורי' שוין זה הספר וחילול השם האושר אלא הורדה
ויכול דין שניים. מי ניו לעולם תושרץ אין חוזרים ב"ה וביוחכ ב"ש הם
ספרי חיים וספרי מתים פתוחין לפני ויאמרו שירה. אכל ותיות שיורו חוזרים
ראתה חוזרים והאופנים כו אכל בפסח חוזרים מי ניו אלא דהיו של תפלת היום שיהא
ויכוב ויקומות אין חוזרים כוה ויפלי"ן נפסח חוזרים כשהיו להיות בשבת הוחיל

ואין מקדשין בבית הכנסת שחין לך ענין בישראל שחין לו ר' מוסות בבתו"כ יש
מקוואות שחין חוב"ל לזחיר לתורה בפסח ואפי' חוץ שפה ואט ניהנין לאומרו
והוא"ר ברבי ירנ"ל שת' תיבות אותם ולזחיר לתורה ויתחיל הריש ל' כל האורן
וט"ו שהגי ביום טוב מזחיר שיר ליום השבת וגם בפסח ולזחיר לתורה וליכ
לויתש לומר' דהא סדר שבת ותורה דאומני ברישנ' התם גבי הבדלה הזולת שבין
פסח ועצרת אין מתחילין לאומרו עד שיעבור ניסן בוודאי ישהן אין ניסלין על
פניהם ברחש חדש עד התג ובויבנינהו נוסלין" אמל"ה יצחק הלו' הנהיג שלא
ליטל לתחינה ג' ימים קודם שבועות והיה דורש והיו נוטעים לשלשת ימים
וקן טהגים ולאחר החג ואסרו תג מיד נוסלין" ואטג רבותינו שבצרפת פשחל
ראוש חדש אוב בשרב שבת לא היו רוחצין קדאו ואותויהל ואדא חדש לא פיפסו
ואם חל ט' באב בשבת אין אומרי' בואטה ערבתך ערבתך דהא אידי אושר ולא.
היו נוסלים והיו אותלים ענינ כויבר ובואטה פלבר אומ' שם ובשוחדרין
ספר תורה לאחרון מיד ואתחילין בקינות ואוחר בך תהילה לדוד ואין אומרי
לאניעה דהא אידי אושר ואומ' ובא לציון דהא ס"ת ואט הקינות בעמידה"
ואין אומ' ואני זאת בריתי לפי שאיט יום תלמוד כדאו תלמידים חכמים
פטילים ואומ' ואותה קדוש וכו' וכויבר אומ' ענינו כדפרישית שהוא קדוש שם
אחשי' ורב יצחק הלו' הטיג שלא לומר ענינו אפלו כויבר דיעקב
שקדו שם אל סתם תפלתי טת ניח ובבל אקום אומרי אותו ובאנחה אומ'
שם בבוטה ירושלים" יום ט' באב באויבנו שפת בלילה לאחר תבולת ערב
אומ' קדיש עד דאומרין ואומ' מגילת איכה וקינות ואין אומ' ואי' נושם
אלא אתחיל ואותה קדוש" ושום דאיט יום אלחכה שטהגו שלא לעשות
מלאכה גם אין אומ' כט באב לא תחיה ולא תתקבל ודווקא בישראים
וכויבר אין אומרי תתקבל אוכל כשאומרו כבר קינות אומ' באטה תתקבל
ואומ' נחם ובבוטה ירושלים" ואומ' ענינו בשוא תפלה וכשחל באויבנו
שבת אין אומרי' הרחש ואומ' האזינו הר' בשוא אויבשתין ואתה
כורת ואומרי' הרחש ואומ' האזינו בין קודש לחול ובאויבנו' ט' באב יהיל

כאשפטן דוך לא על האור וגם נהג רכותינו שלא להתענות. נטלית משום רכתוב
כיעב חוירתי. עד דכתי ירחיהו ואפטיר ענין הפרשיות. מכאן ואילך לפי
הזמן תלתא דפורענותא. שבע דנחמותא ותרתי דתיובתא. וסימן דשח נוע
חרך טרפ כת רכ יסן. טוב שלם עורש היינו שוש אשיש דרשו שובה וכן
פתח וכן פדרו כעם יקתיאל ופרשו דשובה. שלוך בשבת שכין יום הכיפורים
וכוכות וישום שחוא ר״ה. כשחילת ויטר קודם לחג דפתח נירונין של חתים
דכולה תשלת ויטר דחפטירין ליה כיוצא ו׳ אתן קולו לפני חילו וכו׳ ופה יעקחו בן
לכני גזר דין נין לאחר גזר דין פרחים כמסכת דאש השנה. לפיכך אומרו שש
כאחרונה לגשמים אתא ודרשו בין דאש חשנה ויום הכפורים. דוגמא אותה ביטם גדליה וכשחולקין
חילו. ימים שבין דאש חשנה ויום הכפורים. דוגמא אותה ביטם גדליה וכשחולקין
וילך אפטירין אותה גם בשבת וילך אפטירין על כן אותם שיקדימין שוטה לפני
יום הכיפורים אפטירין דחזיה והני עטיאו ודעטין לולי כידיהון ושעת הזו
כידם. ש כשן פרית וסמכ כל השחר טוהג הזה רוח חפלים נוח חיונו ורוח
בדקום ומל החשנה ידו על התחלונה. שט אין נוהגין כן חלא ואפט אין טוב
כעשרת ימי תשובה ושוש משיש שדורם לכן ודרשו דר׳ שזורין אותה כעם
גדליה. ויום חורע שבת בין דאש השנה ויום הכפורים שאפטירין בדבר דוד
כעבד האזינו טירה וכן עשין בתיגיעו וש ליקוחות שאפטירין שוש אוש״
רת שלוך שחל להיות בשבת ואפטירין השלים בפרי חדש שהוא כתוכה ושר
יש לשבוע תוערה רני שחרה תשלוחין שיאול עניית פוערה רני שחרה ביחר
בפרש כי תישא וגם נוהגין כל רכותינו שבתיגיעו וכן ירחיהו שוחו בשבת.
שיש בו נישואין שחל להיות בשבת של הפרשיות שלבני פסח דרחין
להתחלת של החדש ואפטירין בפרשה וכבר היה מעשה כיחי בר יעקן הלוי
וחזקה לאפטיר כפרש לפי שאין כתובין מעלמד ואילך דחדש ואם פליגי מעלמ
שלא חשום שחרה בשלחו וגם יום יש נישואין בשבת ותרתי דתשובה דחדש
שחה לא חתן. חדרו רכולהון אית בהי שחרה ועתה ואילך ושר דבידרן
בשבת בפסיקתרתי. כער דאש השנה כפליגו נוהגין להחניות אוטלים ער

דרושה ... בעבד וה הכתרים אין טעלין אלו בסליחות אלא לעבד סדר דרושה ...

אין מתודין אלא פעם אחת בתפלה ואחד מעריב שחס שתי פעמים ...

יש הרבה מידות שאין אומרי' אותן אלא של שחרית של יום הראשון ויש אומרי'

אין אומרי' אפיטין אלא בעבד שבת כתפלה ... לא חי שבך על הוולב ב

יזכור אלהי הרוחות נשמת מר שלמה וזוגתו ג' רחל עם נשמת אחיהם יעקב ויוסף שהם
רבה ואחותם בעבור שקנו בית הקברות כאיגמא וכלו שאר הקהילות בעבור זה
יזכור אלהים עם שאר צדיקים וצדקניות בגן עדן ואמרו אמן ... יזכור אלהי
הרוחות מר יעקב ז' ורחל עם נשמת אביו יעקב ואמו שרה ורבקו רחל ולאה בעבור
שנתנו הונם בקופה לעבד זה יזכה אלהים עם שאר צדיקים וצדקניות בגן עדן ואמרו אמן
ותשכחות עבד זה יזכה ויפקד אלהים עם שאר צדיקים וצדקניות בגן עדן ואמרו אמן ...
יזכור אלהי נשמת רבינו חננאל ז"ל שהיה עיני הגלות כתורתו ותקנתו תקנת הקהל
עבד זה יזכה ויפקד אלהים עם שאר צדיקים וצדקניות בגן עדן ואמרו אמן ... רבינו
עיני הגולה כפירושיו ... רבינו חננאל ורבינו שמואל ורבינו יצחק ורבינו יעקב שהרביצו
תורה בישראל ... רבינו אביו מאיר ורבינו יהודה בריה ורבינו שלמה הלוי הקהל הקדוש
ואחרונים שהתנדבו עליה.

יזכור אלהי נשמת רבינו יעקב בר יהודה הלוי הקהל הקדוש ושרופי קהל קדוש
בכל מקום שהיו ויסכו את נפשם על קדושת השם ויסכו גלגלי עיניהם ויסכו
ויזכור אלהי נשמת רבינו יעקב בר יהודה הלוי הקהל הקדוש ושרופי קהל קדוש
בכל מקום שהיו ויסכו את נפשם על קדושת השם ויסכו גלגלי עיניהם ויסכו
ויזכור אלהי נשמת רבינו יעקב בר יהודה הלוי הקהל הקדוש ושרופי קהל קדוש
בכל מקום שהיו ויסכו את נפשם על קדושת השם ויסכו גלגלי עיניהם ויסכו
ויזכור אלהי נשמת רבינו יעקב בר יהודה הלוי הקהל הקדוש ושרופי קהל קדוש
בכל מקום שהיו ויסכו את נפשם על קדושת השם ויסכו גלגלי עיניהם ויסכו
ויזכור אלהי נשמת רבינו יעקב בר יהודה הלוי הקהל הקדוש ושרופי קהל קדוש
בכל מקום שהיו ויסכו את נפשם על קדושת השם ויסכו גלגלי עיניהם ויסכו

יום ב' ר"ב כסליו תפ"ח

הלכות נטילת ידים

א מהרם אומר שאין ליטול ידיו בלילה שחרית מומי שלא שחרית כעריכי מפתי אל ידקשה לריח הפה ואומר שאין נוטלין מים הראשונים אשר עשו אותם כוכבים לכל רבריה ב ותנן סופס ידים של המעומין מים אין עשוין מהם לידים ואין מדרך בשעטל ידיו על גבי ואשר יגיע על בוהן ובית הכשות ואם בירך קודם לכן אינו מברך תעם אחרת כשפיג לבית הכשות אלא ופסק באמצע שהשח ג הלכה זהו מהלך שאומר על המטה בבית הכשות אבל אם שהתחילו ד כדרך שהוא מסדרין על נטילת ידים אין ואשר יגיע בשעת נטילה מהם שהחזת הניפורין קודם שנילה כי ששאומם על הפרים היריכים ומיענו חוכין המנילה מהו כהלכה נשילה אם סך סגן מקיות בעלמין ומשבת רוחק הכשר שהחזת הניפורין בלו מים דבר שאי אפשר להת למטה מד שלש נגד הניפורין שם ה כשהוא טוהר: כשמסיר הט"ט ידים מן העפר ומסך על טט"פת ידים: ה"ה רבינו כשהיה בא ו

ירדן מחוקו וגם אינו מניח כלים תחת מראשותיו לפי שהוא קטנה לשפחה: אינו עטל ידיו מפי מעקב אין שם ר כלום משקה ומטה ומכשיר ואם הוא שמור למעלה אפי' הכי אינו עטל" עטל ידיו מפי עוקב שלא היה שם רביעית כי הוא עטל ידיו ועכשיו אותם משיירי טהרה: אין אדם יכול ליטול ידיו ומכשיר כי אם לאכלה לפי שלפני ותפילה אם אין לו מים יכול לקנח ידיו באבן או בעפר או בארץ ואפי' אחרון ב מקנח אפי' טוב של דבר שיקנח ג מותר ליטול ידיו במים חמין קודם לאכילה ואפי' שלו ואין הידים מלוכלכות בזיעה: בן אינו מדבר משעת שילה עד לאחר ברכת המזונות ומשנ היסח הדעת מרחיק מברכו ותקנ ד משיר הט"ט 2 ונטילת בסה: קודם שילה כי

ובית הסאה ורביעה לאכול היה עמו
ידיו ומכך אשר יעבר ואחכיך היה
על ידיו ומכך פעם אחרת כשכול
אוכלה על שולחן ידים. ויש רבותין
ליטול פעם אחת ומברכין אשר יצר
תחלה ואחרך שולחן ידים. הגהה
מיהו יש שהנהיגו לברך ברכה ושלשה
אחת לשלשתן ולא הוי פסיק עם
ידיו. עמו ידיו משום שכר ורוממה
ואכול רגם דחמירא סכנתא מאי.
מאיסורא. וכשהיה אוכל אפי יחיד
בלא זימון עמו ידיו לכתחלה משום
ועבדין כדאית אוא מכלהו דמי ט
שיהיו לו מים חוץ ידיו מפני או
בכבוד או בדיעבד דאמרי אחזוק בקלן
ספי. הגהה הכי מילי מעשרות.
שלא ישיך אוכלה כי הכי דמרים
שיפרש קמן אוכל לעבין פת מבע ג
שלשה ידים דוקא. ומיהו אדם
שיש עמו לחם והוה כמו שלשה שחרית
כשכול כל היום ומועד התשבי אפילו
ועבדין אוכלה רק ש"ש ומטעם
ומיי שומש במקום ט"ש. ונם על
זה אין לסמוך כי אם כשהיו לו מים
מתוך ד' מילין לפנו כרכו אבל אם
יכול למיעבד מים מתוך ד' מילין יעשה
והכי מילי לעבין אוכלה אבל ועבדין
תפלה אין צריך להמתין אולי קצת
כיצור. עמו. הגהה ד' מילין ד' פרסים

ט"ו

ט"ז

ט"ז

ט"ז

כגדול כמו לעניין תפילין. | היה
ומסופק אם יש לפרך על | הטלית
המונחים בבית הכסאות בלא רועה
הטעם. כראיתי לשם שאולה
פטורה מן הציצית וכו'. ומה שי ש
לשם נחאו לה ואינש דלעבד
מיעה במאומה וה ועניין חמין שהן
חפץ יותר לפרק החמין בעצמו כ
מאה שיכרוכין אחרים אם אדם
האשאיל מעצמו ושתן ולו מתנה
יכול לפרק. והה לעניין תפילין.
הגהה | מיהו נהגו לפרק אם איה ה
מקפלת | ועלך רטלית שאולה
פטור. כל זהכיון שעצמו לידי חיוב
מידי דהוה אנשים רוכסות על
הלוב. עכל. | שיעור טלית
שהקטן יכול | להתעטף ראשו
ורובו כראיתי לשם קטן ומתעטף בו
ראשו ומכן והגדול יהיה בו עכאי
אבל אם אין קטן מתעטף בו משהו
ורובו אין מברכין עליו כלל אפי על
מיעוט טלית. זוג שאמר | להתעטף בטלית
של פשתן וקפ
ומצא בן ציצית של פשתן או של
ושני גזירה אטו של יער. כתב
סרין כציצית בית שמאי פטורין פי
פטורין אפי מיקן גזירה אטו של
של איע מיקן אלא רבות הילכ פלי
על בית שמאי והלכה כבית הלל —
ככוה מקומות כהן הלכה כבית
שמאי. כרתב ך הב עמרם והן הי
ההוא מברן דאפקיר ווד בב חפרי
מה לן המוכרן בהן ומצב הקרקע
ומצא בהן תפילין ומזוזות.
אוג שיש ביהושע אוג יעמי ת
תפילין ציכין קק. כאלישע. ומצב
נשלם הילכות תפילין ומזוזות.
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

וספר ליה ואזיל ליה מהימן לך אולין לה׳
ותפילין דעל גבי רישך. ופסיק ליה דמן
ם מיית הילוי לדידית שמיע ליה
ותפילין ׳׳ ן מכח ב׳ זיעות של ותפילי
משל יד וב׳ זיעות בריש אחת כרשי
ואחת מלת כדי לקיים דבר שנאמר
והיו מטרך על תפילין של יד להיות
תפילין לפי שיש בפסוק להניח בכה
על ביתך ׳׳ ן אומ׳ שהכתוב
המהרהרים אפי׳ בשעת קש לא יניח
תפילין דאפי׳ חולי מעיים אפורי להנ
ומי שאינן יכול לשומם שלא יפרו
בהם ושלא יישן בהן כל שלא יהי
סהן קדות ראוי בתאות נשים ׳׳
ן אומ׳ שחדר בהן עלייה טיפוש ואשתו
ישיגים כה פטור ממזוזה. ומכאן ר
ראייה מפקק דומיא בואת אומ׳ בית
הכסאן ובית הבוסקי ובית המרחץ פ
פטורין מן המזוזה מפני שהעשים מא
מתקטטות בהן וכל חדר שאיש וז
ואשתו ישיבו בהן שפטור ממזוזה
אבל כל שאין פתחים חייב במזוזה:
עשׂוֹת הֵילוֹכוֹת תְּפִלִּין וּמְזוּזָה ׳׳
אֹהֶל הֵילוֹכוֹת תְּפִלִּין חוֹל ׳׳

ן אומ׳ שמשאול ליה אדם שמשכים
קודם תפילה אם חייב למך ברכת
התורה כמו שאומר והודעתם לבניכם
שלא יהיו אוירת הרשות. ן אומ׳
ש ועשׂית פרשת פקק דכתות כי אותו
הסילוק אחרי גוך. כלומ׳ אחרי שנתע
שיאמר לאכול ולשתות פ ך קדו
ת ומדות התורה נדרשת בהן מקו
ומקש וכו׳. ואינן אומ׳ אחר מידה
לכל אחד וכן. שאם היית רוצה לומ
וכן. אלא לאחר שמנה המידה ראשונ
היה אין לומ׳ אחר כל מידה ומידה וכן
זאת וכן ואת. והטעם שהזן אומר
וכן לפי שבמקום הזה ספר ויקרין והן
מוסב בתחילה כל המידות ואחריכן
הזן אומ׳ וכן כלומ׳ אותה מידה שמב
שמצאן בויקרין הם טעם שמב המא
המחוי׳ש זה את זה לפי שכולם
אחד הזן אומ׳ ותשית אותך מעל ה
הכפרת מכאן שני הכרובים שמשמע
שהיקול היה יחיד ומכאן שני הכרובים
ומכאן הזן אומ׳ וידבר אל משה ויצ
אולין מיהול מועד שהיקול היה יחיד
מיהול מועד. אלא שנתנם מכחישים
זב את זה ומן הכתוב השלישי וכבו
משה אל מהל מועד לפי אותו ויצו
את היקול מתוך אולין מעל הכפרת מ
מכאן שני הכרובים ומכריע ביניהם

זה הי׳ יכול עליו על מלכות שמי׳ ת
מכאן פסק רבי עובדי שחותך לשיט
מים בבקר קודם תפילה כי מכאן אין
שייך לומר אחר שעשועה זה כי מה
צמות שייך במים. ודוק מזול מוחר
אבל בשבת ויו״ט שיריך למך על פ
שולחן קודם תפילה אפור לשתות
(מהרי״ם) הי׳ אומ׳ מברכות נקן שכ
מעבר המכתישי׳ זה אחד
זה לפי שכתב ואחיל׳ ר׳ שמעון אומ
בגד מדות התורה נדרשת בהן מקו
ומקש וכו׳. ואינן אומ׳ אחר מידה
לכל אחד וכן. שאם היית רוצה לומ
וכן. אלא לאחר שמנה המידה ראשונ
היה אין לומ׳ אחר כל מידה ומידה וכן
זאת וכן ואת. והטעם שהזן אומר
וכן לפי שבמקום הזה ספר ויקרין והן
מוסב בתחילה כל המידות ואחריכן
הזן אומ׳ וכן כלומ׳ אותה מידה שמב
שמצאן בויקרין הם טעם שמב המא
המחוי׳ש זה את זה לפי שכולם
אחד הזן אומ׳ ותשית אותך מעל ה
הכפרת מכאן שני הכרובים שמשמע
שהיקול היה יחיד ומכאן שני הכרובים
ומכאן הזן אומ׳ וידבר אל משה ויצ
אולין מיהול מועד שהיקול היה יחיד
מיהול מועד. אלא שנתנם מכחישים
זב את זה ומן הכתוב השלישי וכבו
משה אל מהל מועד לפי אותו ויצו
את היקול מתוך אולין מעל הכפרת מ
מכאן שני הכרובים ומכריע ביניהם

והכי קי"ל שלעולם הקול היה יוצא
מכח שם הכרוכי אלא משה לא היה
שומע את הקול אלא מיהו מועד
ואל תעשה שהזהיר בלא לאו עשה
כגון יש בהכי ומקומות בעבד עברי ובן
הבן שוהו לא יצא ובן בתו לא יצא
עם כיסן כדאיתא במסכת יומא ובסכ
מדיר. וכן מוכח ליה לכל הכשות
שהתפילה מעורבת יחיו של אדם והסכ
מוך ליה לכל הכשות
כלל יג"ל.

הַעֲדָה מיהו אין לחוש כלל כעלי:

עֵבֶל ... היה שואל ב
שלום אותם בבית הכנס קודם
תפילה. ומה שהספר הוא משאילת
שלום הקהל תפילה רמזו לו שהזהיר
ושכים לפתחן לכל אדם מישראל
וכן בבית הכשות אותו לשאול שלו
בשלומן ... כשהיה משכים לך
לשאול ולשמוך לעסוק בצרכי
תורה ואותו העבד כן ואשר בתורי
בן. אם כשהוזן ישן מעיר יום
ולומד אחריכן אין מפריע ואיני אותו
כל זה וגם הפרפרע יש אות בי ישר עד
סוף כל העבד ... אותו בפרשת
אשר יבי אין אותו אי אפשר
להסדיים אפי שעה אחת כי אלמלי
שמשון ואתך. וגם אותו הזן ירחם על עם
מחרף. ומעלך. ובעל הבל כי בי ... הבר. רחום לא כן היה
ואמר הבל כי בי ... הבר. רחום לא כן היה
ובן ויברך אלהים את יום השביעי. וב
שהי העולם אותו ... ם. ויי שומים עשה
שהזהיר כל מסה. אותו שמפסיק בין ק
שהפסיק אותו בפסוק לפי ש
וכשחזר להתפלל ולהתחיל מיקום שה
וברוך יי לעולם אמן ואמן עד ויכרך דוד
כל קהל ישראל ובן עד אמן והלל וכן
שמפסיק אותו בפסוק לפי שאין
משתמש אותו בפסוק אותם בפסוקים
כשהיה יצריך להפסיק בין פרוך שאתה
שלום לכל אדם. אומנם הלום היה רגיל
שואל אותו היראה ומשיב אותו השבור
ומשיב אותו היראה ומשיב אותו השבור
אותו לכל אדם רהלכה כי יהודה רואה
תפילה אותם הקדמים. ובסוף אומר שואל
מעיין הקדים. ומשיב אותו היראה ומשיב
היראה ומשיב אותו השבור מן סלק ב
שואל עד. יטתבח ... וכל שואל אותו
מעשה מיוטית". אסור לפר אותו
מיוטית. הללה". והנה העולם זוכ
תיבות כנגד ראשי אותם פ' ואין שם אותו
שאין לו להיות סדרך שאומר כי אם פ
מעשה מיוטית כי יש ספרי היכלות
שומר ברוך עושה בראשית ואיני אותו
ובן שני מקבים". כללות אותו
שאיני נוהג אלא לאנשים.
לפי שכבר שומר השבור מוכן לאנשים אותו
ובהשבור אותם לסנים איני אותו לפי אותו
שטעמו לפי אין ירוחם".

מב ך מה שאין אומר מזמור לתודה כשב
לפי שאין תורה קריבה בשבת ׃׃

מג ך אומר שתתיצבו משרי בסתיך ותסוך
ואין אחר היושבים חוץ מן המפקדים
חנן ורחום יי׳ קרוב יי׳ לכל קוראיו ש
שאין בהם ואין אחר המתנחמת ופיתן
חק והוא בצמא לנו בים כלום כל האומ
אשרי ג׳ פעמים כל יום אין רוחה עב

מר ברעם׃ ך אומר שאין להשלים מנין
שם קטן׃ אפי׳ אם הפסיק חומש מי קט
ומה שנהגו העולם להשלים מנין עם קטן
חומש כתיקנו ראוי׳ שלהם כשהיו ג׳
מעברין השנה היו מביאין ספרי תורות
ואין זה ראיה כי שם לא היו מיב
מישראל׳ שם השלמה ׃׃ הגה׳׃

מה ך היו רואין כרוטולי קטן וספר תורה
עשין אותו ענף ועשרה והן מסתפקין
ואותן שיתעסקין חומש כך קטן, ומיהו
אין הברכה לך אלא ביחיד קטן וספר
תורה עושין אותו ענף כיחוד לקדושה
ספר׃ דקיי׳׃ לן אין קורין בתורה בתחלת
מעשרה׃ ועל זה אומר דקטן עושין אותו
ענף להשלים י׳ לקריאת התורה׃ וכ

מו ך מיהו אין משם ראיה לעשות הקטן
ענף לתפילה ולמסת המזון דשאני
קריאת התורה דיפה עלה לשכין
שבעה׃ ומיהו כי אמרי׳ יש משם ראי׳
לעשות קטן ענף להשלים לעשרה ל
לתפילה ולמסת המזון כי לקריאת התור
בראשה קדוש ובסוף ולא הוי ספר
קדושה שאומר הכל לפי שיש שם
ותקנום ענף כמו סיפור דברי הימים׃
עכ״ל׃ ך כשהיה אומר שומע ישר׳
יי׳ אלהינו יי׳ אחד׃ לא היה מעכ
מעכב ראשון ראשון משם הקורין

ך לפי שהמסך אין מזכיר השם כי א
בהזכרה אחת והעם אומן מזכר שם
ואומר אומן קבל יי׳ והשם של ר׳ אומרי
ך אומר שהיחיד מתפלל יותר אומר
והאומנם ותיות הקורש לפי שהוא
סיפורי דברים כמעל׃ הגה׃ ונהג
העולם שאין אומר אלא עמכם ואומרי
בראשה קדוש ובסוף ולא הוי ספר
קדושה שאומר הכל לפי שיש שם
ותקנום ענף כמו סיפור דברי הימים׃
עכ״ל׃ ך כשהיה אומר שומע ישר׳
יי׳ אלהינו יי׳ אחד׃ לא היה מעכ
מעכב ראשון ראשון משם הקורין

מז ך מיהו אין משם ראיה לעשות הקטן
ענף להשלים י׳ לקריאת התורה׃ וכ
מעשרה׃ ועל זה אומר דקטן עושין אותו
ספר׃ דקיי׳׃ לן אין קורין בתורה בתחלת
תורה עושין אותו ענף כיחוד לקדושה
אין הברכה לך אלא ביחיד קטן וספר
אותן שיתעסקין חומש כך קטן, ומיהו
עשין אותו ענף ועשרה והן אומתקן
ך אומר שתתיצבו משרי בסתיך ותסוך
ואין אחר היושבים חוץ מן המפקדים
חנן ורחום יי׳ קרוב יי׳ לכל קוראיו ש
שאין בהם ואין אחר המתנחמת ופיתן
חק והוא בצמא לנו בים כלום כל האומ
אשרי ג׳ פעמים כל יום אין רוחה עב

מר ברעם׃ ך אומר שאין להשלים מנין
שם קטן׃ אפי׳ אם הפסיק חומש מי קט
ומה שנהגו העולם להשלים מנין עם קטן
חומש כתיקנו ראוי׳ שלהם כשהיו ג׳
מעברין השנה היו מביאין ספרי תורות
ואין זה ראיה כי שם לא היו מיב
מישראל׳ שם השלמה ׃׃ הגה׳׃

מה ך היו רואין כרוטולי קטן וספר תורה
עשין אותו ענף ועשרה והן אומתקן
ך אומר שתתיצבו משרי בסתיך ותסוך
ואין אחר היושבים חוץ מן המפקדים
חנן ורחום יי׳ קרוב יי׳ לכל קוראיו ש
שאין בהם ואין אחר המתנחמת ופיתן
חק והוא בצמא לנו בים כלום כל האומ
אשרי ג׳ פעמים כל יום אין רוחה עב

מר ברעם׃ ך אומר שאין להשלים מנין
שם קטן׃ אפי׳ אם הפסיק חומש מי קט
ומה שנהגו העולם להשלים מנין עם קטן
חומש כתיקנו ראוי׳ שלהם כשהיו ג׳
מעברין השנה היו מביאין ספרי תורות
ואין זה ראיה כי שם לא היו מיב
מישראל׳ שם השלמה ׃׃ הגה׳׃

מה ך היו רואין כרוטולי קטן וספר תורה
עשין אותו ענף ועשרה והן אומתקן

אחר תפילת י"ח אחר מיסת כהנים
יכיח הזקן התפוך עכ"ל. אין אומר
שלא למוך מתפילת עכית וקדיש
שלא למוך מתפילת עכית וקדיש
תפילה תפילה. הקהל ואיהו מקי
מתפלל אחורי ר' יוחנן שישה למוך
ראוי תפילת עכית רשות אלא כשהוא
אומר תפילת התפוך אפי' ר' יוחנן
אקלין. אבל מתפילת ואריב אין
אומר והוא התפוך אפי' ר' יוחנן
כמוסף. וכמעשה היה אומר כי שם
רבון כלו יתכנו הוא התפוך
היוצר התפוך. אבל אין כי שם
אקדין הבן ארל ואלהינו בשום מקום
הוא הפסקה. אבל אין כי שם
תפילה מתפילה אריכתא היא ולא ה
בין מוסף בין כשבת כון ותקנו רבנן
תפילה מתפילה אריכתא היא ולא ה
תפלתם קדום תפילת שחרית
לעולם היה אומר ע"ש שפיר
אחר תפילת י"ח אחר מיסת כהנים
שחרית ערוך תכירו
להתיק מאחר אחרת בין מלפנין
בין מלאחרין. בין אין היעדין מיתין
בתפילה עמידה. אין עומדין בבי תנה הוא השוה
העצמה עליה. מהו שאומר ויטב
בתוך ד' אמות של תפילה וכ' מתשובת
הגשמים. דהוקין כנסת וכטל. אבל אם
ישב ועסק מתפילה כ"ן עד שיגיע
חתי אפי לישב תוך ארבע אמות.
אומר שהעבור מייבין לשתוק ולשמוע נז
כל מסה. ומסה אפי החזן ואחריו ל'
יעבן אומן ריאם לין שומע המסה היוין
אומן יתומה ואומן מטופה. ואומר אבי נח
עדוק כל העונה אומן אחר מברה מעלם
הזה זוכה לעתיד אומן לעולם הבא. ש"ל
ברוך ע"ל לעולם אומן ואומן אומן בעולם
הזה ואומן לעולם הבא. בירושלם פסי נט
אין אומר לרישי ג' לפי שאין ט
טוב שהיה כי ג' דהן שערים כ"ע טו
גי. אבל אומר כך תכורתן קדישתן ד'
ארעתן ד'שרש ג' ד' סבל ד'שי עלוותן

ולרישי מתעטרא דרייע וכתיב ולרישיו
דאתמר ורישי כלי וכן כלי והן שהרי
סיעת אסתר רישי כלי דאתמר הוה כלול משה
הדרשה ״ מוסף סעיף אות מסי ב
הרוח ומוריד הגשם ׳ אות בחשלמי
סעיף ל׳ יום חוזר לראש שבועתי לא אמי
ואותו המאויל ואינו רגיל ם לאחר ל׳ יום
אינו חוזר לראש שסבר הוקבל בן ולא שמע
לאומרו ׳ אבל מהלמעלה היה קבל ואומר
כיום טוביו עשרת ל׳ פעמי׳ אתה נבור
לעולם ״ ואחיה אתה וכן להלשי ט
משי הרוח ומוריד ׳ כאבר ל׳ יום שהיה
יצרך לאוש ל׳ פעמי׳ כל יום ׳ ועכשיו אם
הזן מסופק אם אמ מסיב הרוח וכן אינו
יצרך לחזור לראש לפי שבועתי אומרת ׳
ומכיון ראייה ומסתמא קס כי כיצד הרבה ל
ייחוק עשותן תייב קיבב עשותן לא
כש אך כאן אם אומרו ל׳ פעמי׳ כל יום
ואחר ל׳ יום הזן מסופק אם אומרו אם
לאו אינו חוזר לראש ואפי שסבר הוקבל
בן ומסתמא אומרו כש כאותן הזאיל שאמ
ל׳ פעמי׳ בשעה ראשונה טעלה ל׳ יום
שהזן רבל בן ואם מסופק שיון יצרך
לחזור לראש ולא לתחילת הברכה ״
הגהה ״ מיהו חוינן לכב קשישי ל
ואורחן שמעתא דעבדי הכי ראיון הטיון
דומה לראייה דוראי נב שור המועד
דהוה טעל משום דיון תזיק ועוד והילכ
אם הוחזק ב׳ פעמי׳ רחוקות כש כך
מקרוקות ׳ אבל נב מסיב הרוח שאינן
רבל והדב תלוי בהקל לשון ׳ והא דאמ
דאמרת תלי בהקל לשון ׳ והא דאמ
מוריס כורח ואם לאו אינו מורע ״

הזן

ס

ס

ב

ס

ס

ס

ואסרו חג אין אומרין תחינות וכן ש
חרש סיון עד לאחר עד לאחר
פסח עד לאחר אסרו חג. מרדכי
תחינות בכל חרש נסן לפי שעד
כשהזכיר שלום עליכם ומחזיר פניו
מהקהל לימין ואחריכך עושה שלום
במרומין. עכ"ל. וכן אומרין
כשהזכיר עמך לשמאלו ושלום כשהזכיר
יעשה שלום עליכם הוכך לימינו.
והקהל. ועכ"ז השלום לוי שלום
כשמאלו ושלום כימיני אלא כך הפירוש
כשמזכיר אות עשה שלום במרומיו
תמך לשמאלו. וכשהזכיר אות הוא
יעשה שלום עליכם הוכך לימינו.

ע"ב

והקהל. ועכ"ז השלום לוי שלום
עליכם ועמך ישראל שלום כשהזכיר
עמך לשמאלו ושלום כשהזכיר
שלום עליכם הוכך לימינו. ועכ"ל
מהקהל לימין ואחריכך עושה שלום
במרומיו. עכ"ל. וכן אומרין
תחינות בכל חרש נסן לפי שעד
שמונה לוי בכל חרש נסן לפי שעד
פסח עד לאחר אסרו חג. מרדכי
תחינות בכל חרש נסן לפי שעד
שמונה לוי בכל חרש נסן לפי שעד
פסח עד לאחר אסרו חג. מרדכי

ע"ג

ואחרית לאחר שהתפלל תפלת יעיר
שמתפלל תפלת מעריב קודם ומזה. עכ"ל. מי
הקהל. מי יהיו טוב להתפלל תפלת
תפלת המעתה קודם לאחר שמעריב אכל
עשרה של מנחה יתפלל ומעריב אכל
תפלת המעתה קודם לאחר שמעריב
כעבדים המשמשין אות הרב על מנת
שנוכה כראוי קדושה וכוכה ומחיה
ימות המשיח.

ע"ד

ואין אומרין כדי
לקבל פרס. בבל מקום לאחר שה
שהתפלל שוה עשרה כעכ"ת
ישב מעט קודם עליון לשבח.

ע"ה

כשהיה מתפלל עליון לשבח כשהיה
מגביה להתפלל ואין יושיע מפיהם.
מעט ואז אומרים כורעים כי שלום
יהיה רקיעי על המשמשות ואינן
אומרים אם לפי שהשכינה עליון לשבח
עליון לשבח והוא חוזר כן לאחריהם
אלהינו. ואנו כורעים שלום שם עליון
לשבח הרי חוזר הושע. ואומרים ומושב
יקרון. כי כך הוא כספר הילכות והאומר
כעבדין אחר עועה. ואומר אין עוד לפי
שכך הוא כספרוך. ואומר שיש כ

ע"ב

כישראל כל האומר תרשת אין כל
יום מוספות שלו יהיעשו מזומנו ז
ואינו עכ. אומר מי שעכ

ע"א

תפלת המעתה עד הלילה יתפלל ת
תפלת המעתה קודם ולאחר שמעכ
עשרה של מנחה יתפלל ומעריב אכל 2
הפיוט שכר עמדות ומנחה כמועדה.
הקהל. מי יהיו טוב להתפלל תפלת

ע"ד

מי. עכ"ל. מי
שמתפלל קודם ומזה. עכ"ל. מי
הקהל. מי יהיו טוב להתפלל תפלת יעיר
לאחריהם לאחר שמתפלל תפלת יעיר

ושומה עשרה יתחיל מאחרי ואחר
כך יתחיל יחיד בשבע תפלות מעריב ש
ואין התפלל אומנם אל יתפלל מעריב ז
אלא התפלל עד לאחר זמן ולא התפלל
אלא אם כן שכח תפלת מנחה ולא התפלל
המנחה כל היום ועבר זמן שתי תפלות ה
תפלות ׃ ואם שיש בירושלמי כל ה
היינו טעמו ח סבות הכשות סדרת ס
לן שלא ישתו מהכה ׃ ואומ שהרב ר
אליעזר ממיץ היה אומ ׃ שיש לברך
על כל פנים שהתחיל לומר כון רחמי ה
היסח הדעת רומין דסח בעתים כן ת
תפלה לחבלה ׃ גם יש בירושלמי
אם כרוך גי׳ תה ׃ אן עונה אחרין א
אמן כלומ׳ גי׳ תקנו סי שיעלו ומק
אל כבר מילתך מעורה מסרכך
כיוצ׳ תקנו בחר וקילל אל סר
מילתך מעורה בעריך אחור ׃
כשהיה משכב עצמו ליטן בצפ
היה קורין ויהי עעם כלומ׳ במסכ
שבועות ר׳ יהושע בן לוי אומ׳ כל
ואקש הספר ואיכ עביד הכי והאומ ר
יהושע אסור לספר להתרפאות בכל
תורה ומטעם להקן שיטה ואין אומר
הברכה המביל חבלי שיעה ׃ כשהיה
קורין את שמע לפני ויט ת אין
המלאך הגאל ומטעלך ופעמי לומ
כו פנים ׃ וישועתך קויתי ׃ וישועתך
׃ קויתי ׃ קויתי וישועתך ׃ ׃
׃ וישועתך ׃ ׃ וישועתך קויתי ׃ ׃

עה

ר׳ אלעזר אומ׳ מנין שאין מפסיקין
בתפלה אלא בפרשה ואומר ואתחנן
אל יי בעת ההיא לאמר ׃ ר׳ יוחנן
אומ׳ מנין שאין מפסיקין בתפלה
אלא בפרשה ואומר ואתחנן אל יי
בעת ההיא לאמר ׃ ר׳ יוחנן אומ׳
מנין שאין מפסיקין בתפלה אלא
בפרשה ואומר ואתחנן אל יי בעת
ההיא לאמר ׃ ר׳ יוחנן אומ׳ מנין
שאין מפסיקין בתפלה אלא בפרשה
ואומר ואתחנן אל יי בעת ההיא
לאמר ׃ ר׳ יוחנן אומ׳ מנין שאין
מפסיקין בתפלה אלא בפרשה ואומר
ואתחנן אל יי בעת ההיא לאמר ׃

לחל תפלת שבת

משום הילכות תפלות חול ׃
ירים לגדולים כי יעריך להודות לסריון
ויטח ויטוח משה ואומר
מה ראו חכמי׳ לתקן ג׳ תפלות כנגד

אותה קדושת יום השבת אלא אותה קדושה
עצמה. ובטעם זה תקנו אלו אותה סדר
בין לחתימת בין לאמצע בין לראשית
ואומר מטעם זה קדושת שיזכו
תפילות בשמה כנגד ז׳ שמות שבת
ראשית. ושבת מנוחה תורה. וז׳
עליות מורה בשבת שתהא תורה. וז׳
ושבת ועתיד. ותניא טעם הוא כי אז
אותה קדושת מיירי בשבת בראשית.
ויטעם מטעם מתוק תורה. ואותה
אחר מטבת ועתיד טעם טוב בן
אסרהם יעל יעמיק ירגן וכן.

ואומר שאין ליחיד לומר בשבת משלו
שמע. אבל אין לומר אלהינו ואלהי ב
מגן אבות לפי ש
שתקנה לומר ביניבור בשבת עם שלו
שבשחרית וזה אינו יכול ליחיד לומר זה
הקהל. לפיכך אין ליחיד לומר זה
אף לתפוח ולא לחשם אלא מתחילה
במגן אבות ואומר עד מעשה בראשית.
עכל. ואומר שכשם שחל להיות
בשבת יכול שאין לומר שם בשבת
אבל אין לומר אלהינו ואלהי רגה מעתה
וכן בשמחה ובשטון שבת ומועדי
קדשך ועם אין לומר מגן מקדש השבת
ישראל והזמנים לפי שאין שתקנה
בשבה ואין לומר שבת בשבת.

ואומר רבי אין לומר למוך
ואולה ותביאה בשבת מטום רבתי
ועתי ואלי וסמיך ליה ישעך כן
ערה. ואומר אם טכח לומר כשבת
אחת ולאחר הכבה אומר בחך יגיעך

ואתחיל לומר אותה חנון מאשיר ברכות
ואומר קדושת יום השבת ישמח משה
כשחל יום טוב להיות בשבת שלפניו
חין אומר בשבת שלפנינו הקהל.
מי שהיה עקר לומר אם לא שיהיה רם
אותו יום או לאחר. עכל.

ענין הלכות תפלת שבת

אחל הלכות תפלת שבת ומכתת ומה
ואומר שיש בישראל לומר אותה
חובתם בכל מועדי טבתות וימים
טובים. ואומר שיש לומר לאחר
ויהי נעם ועשה בפעמי אורך ימי
ואומר יש בן תבות
שבשהתם חשמון אי
ומנין היו הולכים לשלחה היו אומרים
ויהי נעם וכפעמי אורך ימי ואומר
וכן ועונתן. בשבת ומה.

ואומר שאין לפרך בשבת ומה אלא ב
במועדי שבת בשחרית מבוסם אבר
אין שהוסתן כל כך עד שיעבור הזמן ב
מועדי שבת הבקר קצת שיהיה יותר
יותר מעט ימים מן השלוך כי יכולם
הלכה עד תחילת ניסן כדאיתא במס סופרי
אין מסכין על הלבנה אלא מועדי ב
שבת בשחרית מבוסם. ואומר
בשבת לבנה פעל אותה
אותה ולאחר הבכה אומר בחך יגיעך

ברוך עשך ברוך קונך ברוך בוראך
שמחי תבות יעקב שהשמיעו תקוך
בשמחה ותפילותיך מליצי ש
שבחך ופיסתך והללי

והיו לך תפלתך ורים טובים

חוזר שאין לומר פסוקים שבקדושין
ואם אין לומר וכו' ואולם יש לומר
ואחתיל איך אמלוך כי על מה יהיו קדושי
וכו' ואחר שיגיע לומר פסוקים

לומר שהחיינו אחתיל בפסח הקבוע
למנח לפי שעדיין על הים בקבוע
וכשבועות בהיו בתענוגות כשכיל אתן
תורה שעקרינן עוד כרפסי ים עוד לעתיד
יתן בחיש השנ וכיון כיפור מהול
הישבב ולפי שהקהל ישבב ורין ורב
ובסוכות ובשמיני עצרת ובשמחת תור
שהקהל בכבוד טוב לפי טן יספת לגי
עצרת בפסוקים יש שעל סוכות ושל
ושמיני עצרת ושמחת תור נמי דה
העוק

מחתם כא שאין לומר כאותה
ויקרינן קודש הכא ויקרינן קודש כי אם
קדוש יהי בקדושת יום טוב

חגיגה וכן איש שתגן ירו אולן איש
שאתת בלא ומן לפי ששט פסוקים
מעצרן יחד ויגיע אחר כך ובוסר
הכיפורי ואין אנו יכולין לעשות חובתינו
סן ואין אנו יכולין לעשות חובתינו
והטעם לפי שאינם רגילים

ברוך אתה יי מגן אברהם

בכל מקום שאומר ברוך אתה יי
אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן
בורא מיני מזונות בורא פרי העץ
בורא פרי האדמה שהכל נהיה בדברו
בורא מאורי האש בורא מיני בשמים
בורא מאורי האש בורא מיני בשמים
בורא מאורי האש בורא מיני בשמים

ומבעוד יום עד שיהיו ישראל רגילין
חמשה עשר מפסח עליהן יעריך שיאכל
פרוסת משחשיכה. ובבן לאכול מצה
בליל ראשונה כדאמרינן אפי' ירעו בשתי
לכך אומרים כזית מחזירין אותו במברך
המוציא בין בזמן בין בליל יום טוב דלמא
אכל. אכל פתן ובחול המועד הוא אומר
מברכות דאין מחזירין אותו בין בזמן
בין בליל במברך המוציא פרקינן שעני
רבי עני לא אכל. ואיצטריך ליה
להתעשת כיון דבחול המועד אמר אי בעי
לא אכיל פת אבל כזית לא סגי ליה אכיל
פת דומיא דשמע. עכ"ל.

בפסח היה אומר משכי משיבי ר'
ואומר מחתת מערי. ואומר
כאומץ בן נטל. ואומר להפריח פעל ש
שושנה. ואומר שאותה הזמן ר' שמי ה
מתפלל ותני תשבה בזמן רבן שון ב
של פסח כמוסף. קורס שהתחיל הש
העיטור והחתלל יכ היה אומר בקול רם
מוריד הטל לפי שפורדין יטר אומר
מוריד הטל בכל פעם שיהן אומרי
משיב הרוח ומוריד הגשם.

העומר היה מכרך בליל ומחרכך
היה אומר יהי רעון שיהא כית
המקדש מהרה ביאיון וכן יום
שכח ואמרת עומר בליל יום ה
ומחרת בלון כיצה. הגהה.
מותר לכך כן השמשות עלספיר
העומר ומשו רספיקין דרבנן לקולא
וספירת העומר כמין הוה דרבנן כי
דאיתא מינהות. עכ"ל.

בעשרה היה אומר מתפלל תקדח היה אומר
לפניהן כיון. ואומר
מפני עד שאומר לן שהוא במשכת יהן טל
רבי מאיר שליח יעבור מחיצרים בארים
עמוד לן אילו. יתדין מקיש בשומע כ
עליהן. ואומר שכך יש להיות מן הדין?
כי מה עניין יהדה לכאן. ואומר החוי ה
שהזכיר שם רבי. ואומר ולא שנו והיינו
ומעשרות. לשון עשר דמתני כרבית יי?
היין תעשיר. ואומר ומוסיף מתת. פירש
כיצה אחת שתוספת בשמת.

בראש השנה בשני הימים היה יג
מתפלל קדיש ר'
ראשון בשעת קדיש ראשון של שבת ת
כי אומר שאין לשבר קדיש של הה ויום
כיפור כמו קדישות של שאר שי טוסי
ורוקדין קדיש הראשון יכל כל האחרי
אומר כשאר ימי טובי. ובימי מתחיל
מלך ת כל פעם. ומסבורין איהו בשב ת
זכרון. ובחול חוק לישרי. לטולחן ון. ל
קשוב קול תקיעה. ומזכרי לך היום.
בחת חיל. בשמת כוכבין שופר. ובשמת
אומר שתן מתפרים. ואותן לפועלי יערך.
וכתוב שכ שהזן חול תעבר תריע. אלו
אורית ממלכה. מאפיר. ואומר תשיב
לכרן. לעגב בקנין. לה בסדרן כמו ה
היום עליה. אסומה טלולה טלולה
גשומה אם שחונה. כי יש מסכ יומו
טיאין עוב לשתן כשיש הרבה גשמי
בשנה לכך מתפללים שתהיה השנה
אסומה. ועלולה אכל אם יש להיות
בשנה שחונה או תהיה גשומה. וכ

עמה תקון אין לפרש עליהם שמך׃
כי אין לו אין פירוש עליהם שמך׃
כי יש פירוש לשלום טוען. כראית הם
סבר ואירשיה תפרוק מעל הצואן סבין
העלם פס׳ כלוש שיאין לפרשן לפך יש
לו׳ ואין לפרש׃ בהחיות אשר הם׃
מרוסעת לפאן׃ מרעשות פאן׃ חמש
איזות חמש עשרה׃ כלו׳ חמש איזות
פעמי׳ חמש עשרה׃ פפך׃ ופפל׃ ועמך׃
תחתות ארץ׃ יורשן פחזון לפחזו פלי׳
להם פיתן׃ אדונינו׃ ופבן העפר׃ כי
בהאזנו שהוא היה והוה ויהי׃ הוראי
שמו ופן תהילתו׃ ואפי שם הוא ויניעו
פילוי׳ אותיות ופם הוא פנוי של אהיה׃
הכל יכול ומכלכל יחד׃ הלן פם תתבעל
שרי׃ הקיבר פעם׃ כי הקיבר לקיבריה׃
בהיה שם פיפות הוסם מה שיאמ׳
הכיפם מה שי׳ רבתן׃ השיבם
מה שישאלו׃ עיני עמך פם תלויות׃
ועיעהם לך מיחלות׃ לשכך חימה׃ ואי׳
ואיני אומ׳ נשים אלו שור להלחמה׃
לולי ליחל אינש אצל פעיני רשעמ׳
רילחין אות לעבו׳ ביה׃ אפי׳ לא אליעל
מצמיזל לומר ותיניא לאור משפט׃
ואיני אומ׳ היום כי צמ׳ רן אינ אלין
עד יום הכיפורי׃ ואיני אומ׳ אם לומ׳
אם ליוקד׃ כי הין תופס מסרעת של
יום טיב פוצ׳ רלת בעד תמימים׃
כופע׃ עד מן קיים׃ כי השפוק ויזכר
לאלהים את עמ אינ טייך כל ליאם׃
זאת התבילה׃ ואין אומ׳ ומשני חרטיכ
סלה׃ ושעיר לפפר מלבר עלת החדש
לפני׃ עכלו׃ יעשו כולם אגד
אחת׃ ואין אומ׳ ומשני חרטיכ
הראשונה עד לאחר שהן מהסה׃
לפי שיטתו׃ הזאן היה מתפלל הכהכ
אחר שהיה מקריב קרבנו׃ ואחר כך
היה מתפלל תפלת המוסף׃ ואחר כך
היה מקריב קרבן תמיד של בין הערבים׃
ואחר כך היה מקטיר הקטרת׃ ואחר כך
היה מטיב את הנרות׃ ואחר כך היה
מברך את העם׃ ואחר כך היה נכנס
להיכל להקטיר׃ ואחר כך היה יוצא
ואומר׃ ואין אומ׳ ומשני חרטיכ
מה׃ ושעיר לפפר מלבר עלת החדש

בום הכיפורים

קודם כל ערי הי
מתענה עליהן

מבעוד יום ומסך משך הלילה לאו זמן
יניקת הוא. אלא כשהתחיל קדם
שעלה עמוד השחר היה מתענה כולהן
ואינו מסרך. וכשהאיר היום ממשמש
כולהן ומסרך להתענות ביניהן ואין על
אותות יניקת" הקהה. ך מיהן יש
שמתכוין אף בלילה ומשום רשות יום
חייבים עליו אף בלילה. עכו"ם
ך קודם כל ערי אוה בישיבה של
אילה ובישיבה של מעלה על העתה
המקום ועל העת הקהל אנו מתירין להתפלל
עם עכו"ם. ך אוה כבל ערי ואום
כיפורים זה על יום הכיפורים הבא עליו.
ואינו אוה וקדשי אלהי. ואומר
לאיתרשעא מהן. ולאחר שאוה ך פעמים
לאן היה אוה כסבל סעמך אלהן ואומר
ושלח. ואוה סלילה שריפה הקב וחנן.
ך בערב יום הכיפורים משחרית היה
אוה ך רחום וחנון ואבינו מלכינו. והיה ישן
בליל יום הכיפורים בית הכנסת.
ך אוה אחר לילי. על שלהן עיעתי לילי
נעור. ושוטי מרע לפי שאוה אומר כל
השנה. ך אוה משתין בסבל אסור.
ואוה סתימו ך רקה מן הדקה לפי ש
שבאום הכיפורים הין מקטירין רקה
ומכל הסביקות. עכו"ם ך אוה הסתן
העת שומע ומשמיע לת קיעתו שופר.
ואום אוה המשמיע אינו פוטר פלוני כי
מקדעתי לאן אינו.

מוסף זמן כיפור שיש ועתיד לעשר
זמן וכן עשר ואפוקי מאותם שאין
שאסם יפה היה לו יין חדש מכך
ברולים שאומר שאין לכך זמן כלל שיש.
שהמזיע ואפוקי עשיה מפורשת כי יש
יין חדש עד ליל טוביה של ר"ה ומכך
ואילך היה לבעל המתן ולשתות
משמע דלכל הפחות יעריך אטו שאר
משמע דלכל הפחות יעריך אטו שאר
מביע שמשה כי מן הדין היה לו לעשות
לחוק מהיות משיולתות רק אחתי וה
והיה יעריך דעתו יעריך לעלות
לחוק ומה שאין אנו עושין מטעם שפ.
ן היה אומר אחר ההפטרה שיש כו
כן על התורה ועל העבודה כמו על ה
הראשונה" ן אומר מתפלת עלוה
מסר יעריך. ואיע אומר חתמה
כאן מקום מתפלה. ואכיע מלכיע של
שמעלה כל מקום שיש לומר מתפלה
אומר חותמיע. ואומר אכיע מלכיע גם
מתפלת מנחה. ואומר שיש לומר ביום
הכיפורי עליחות שיש בהם שמות.
ומכיון דאייה מן המפורסת שיש כ' ספר
ומעין ספר שמי. והזכירו נשמעה. יחד
ספר אותה ומעין תיעדך. ויעריך להכיל
ומיומי כלל הכיפורי כגר שכבה אן בגר מרש:

שבתות מעברין את השנה"

ן מכך שהחייע בשת לילות של ר"ה
אומם היה יכול להחזין מלשתות
יין חדש עד ליל טוביה של ר"ה ומכך
שהחייע לאפוקי עשיה מפורשת כי יש
ברולים שאומר שאין לכך זמן כלל שיע.
ן על התורה ועל העבודה כמו על ה
הראשונה" ן אומר מתפלת עלוה
מסר יעריך. ואיע אומר חתמה
כאן מקום מתפלה. ואכיע מלכיע של
שמעלה כל מקום שיש לומר מתפלה
אומר חותמיע. ואומר אכיע מלכיע גם
מתפלת מנחה. ואומר שיש לומר ביום
הכיפורי עליחות שיש בהם שמות.
ומכיון דאייה מן המפורסת שיש כ' ספר
ומעין ספר שמי. והזכירו נשמעה. יחד
ספר אותה ומעין תיעדך. ויעריך להכיל
ומיומי כלל הכיפורי כגר שכבה אן בגר מרש:

שבתות מעברין את השנה"

ן מכך שהחייע בשת לילות של ר"ה
אומם היה יכול להחזין מלשתות
יין חדש עד ליל טוביה של ר"ה ומכך
שהחייע לאפוקי עשיה מפורשת כי יש
ברולים שאומר שאין לכך זמן כלל שיע.
בשבת ויטרי שיש אומר זמן כיצד שיע
של ר"ה ראשי ראשוני קדושה אחת הי
מחזר ויטרי שיש אומר זמן כיצד שיע
אורכה היא העתיד שהרי כשמעון עלי
מן המעלה ומעלה אז הויין קדושה אח
כראוי בין השמ ואז הוי יום שיע ע
לבקר כראוי שלא היו מקבלין העדי
ואחר המעלה ולעתיד להשתא אחר
החורבן הוי יום ראשון עשר ראשוני
ומשחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן
בן זכאי כראוי בן. אלא מה שאנו עושי
קדושה אחת היינו מחמת תקנה ראשונ
שהתקינו שלא יהו מקבלין העדים מן ה
המעלה ומעלה. עכ"ל

בשבת אין מברכין זמן על הנר כ
כלל פעם אחת. ושאל
רב מתוך מיכ עסיס נמצא אין
אנו מברכין זמן בבי ר"ה כמו על תקיעו
שופר והשיב ן זמן סוכה שהיתה ראוייה
כיון שבירך זמן כליה אינו יעריך לבר
זמן בום ראשו ראוייה ומפיק ראוי
ראוייתא. ומה שאנו מברכין זמן בלי
ביום ראשון של סוכות הוא שהזמן ש
שבירך בלי סוכה זה היה משבל עכ
עשיית סוכה. ולא בשבל ר"ה אלא זמן
של ר"ה שהוא מברכין זמן שבירך
בליה אינו פוטר את של יום שהוא
ראוייתא וכן מוסה כפ בפ מעברין

שזמן של רגל השני ויום הכיפורים
רחכן .. הגהה ומי משמע ש
שיהיו מכרכין זמן על עשיות לולב כיצ
כן שיש . וכן מוכח פי׳ בירושלמי וי״ר
דעיקר מצות שהחיינו דלולב הוא בחול
כשעת עשיית ואילך אינו הי
יום ראשון חול ואין יוצא בברכת שהח׳
שבירך ביום הראשון בלולב אפי שהיו
אינו לו שעה לעשייה ולא שעה
עשילה .. | אומ׳ תוכפים ברוך
ולותשים . | ואומ׳ משעטל לולב
ואותרג כידוע הפרך הכף של לולב והצ
והפיטמין הוא תרוג ומטבע עד לאחר
שיבוש כדי שיהיו סרוגה עובר לעשיית
| ומשעטל סהוא תחילה וסוף . והפ
לו כך סהודו ראשון והוא תחילה
וכשהוא שלחון והוא סוף ההודו שהוא א
אחר סרוך הבן .. הגהה ומיהו
שיאומר תחילה כהודו וסוף כי לעולם
חשרו . וכן עשינו בכל ..
| משעטל באומן הושיעה נא . ולא
באומן העלוחה נא כי הפסוק כן
יוד יעשו לבני הי׳ עב ואוחרכך הוא ל׳
כי עו כלה . ואומ׳ הושיעה אלהי צ
ישעינו . | אומ׳ בתפלות משקף
משוך סבדקי | ביום כמו שקורין
מיצוי שבת לאחר המצה | אומ׳
וברכת היין שהן ברכת עהגן : | כלי
ויהי עמם ואתה קדוש . ויתן לך ..
הגהה ומיהו לא נהגו לומר ויהי עמם
אלא ואתה קדוש . עכל . | היה

מסבבן את הבית ה בהושענא צ
בספר תורה .. | מה שאנו עושי
משוך סבדקי | ביום כמו שקורין
בתפלות משקף
ישעינו . | אומ׳ כשעטל לולב
ולותשים . | ואומ׳ תוכפים ברוך
ואותרג כידוע הפרך הכף של לולב והצ
והפיטמין הוא תרוג ומטבע עד לאחר
שיבוש כדי שיהיו סרוגה עובר לעשיית
| ומשעטל סהוא תחילה וסוף . והפ
לו כך סהודו ראשון והוא תחילה
וכשהוא שלחון והוא סוף ההודו שהוא א
אחר סרוך הבן .. הגהה ומיהו
שיאומר תחילה כהודו וסוף כי לעולם
חשרו . וכן עשינו בכל .. עכל
| משעטל באומן הושיעה נא . ולא
באומן העלוחה נא כי הפסוק כן
יוד יעשו לבני הי׳ עב ואוחרכך הוא ל׳
כי עו כלה . ואומ׳ הושיעה אלהי צ
ישעינו . | אומ׳ בתפלות משקף
משוך סבדקי | ביום כמו שקורין
מיצוי שבת לאחר המצה | אומ׳
וברכת היין שהן ברכת עהגן : | כלי
ויהי עמם ואתה קדוש . ויתן לך ..
הגהה ומיהו לא נהגו לומר ויהי עמם
אלא ואתה קדוש . עכל . | היה

שזמן של רגל השני ויום הכיפורים
רחכן .. הגהה ומי משמע ש
שיהיו מכרכין זמן על עשיות לולב כיצ
כן שיש . וכן מוכח פי׳ בירושלמי וי״ר
דעיקר מצות שהחיינו דלולב הוא בחול
כשעת עשיית ואילך אינו הי
יום ראשון חול ואין יוצא בברכת שהח׳
שבירך ביום הראשון בלולב אפי שהיו
אינו לו שעה לעשייה ולא שעה
עשילה .. | אומ׳ תוכפים ברוך
ולותשים . | ואומ׳ משעטל לולב
ואותרג כידוע הפרך הכף של לולב והצ
והפיטמין הוא תרוג ומטבע עד לאחר
שיבוש כדי שיהיו סרוגה עובר לעשיית
| ומשעטל סהוא תחילה וסוף . והפ
לו כך סהודו ראשון והוא תחילה
וכשהוא שלחון והוא סוף ההודו שהוא א
אחר סרוך הבן .. הגהה ומיהו
שיאומר תחילה כהודו וסוף כי לעולם
חשרו . וכן עשינו בכל .. עכל
| משעטל באומן הושיעה נא . ולא
באומן העלוחה נא כי הפסוק כן
יוד יעשו לבני הי׳ עב ואוחרכך הוא ל׳
כי עו כלה . ואומ׳ הושיעה אלהי צ
ישעינו . | אומ׳ בתפלות משקף
משוך סבדקי | ביום כמו שקורין
מיצוי שבת לאחר המצה | אומ׳
וברכת היין שהן ברכת עהגן : | כלי
ויהי עמם ואתה קדוש . ויתן לך ..
הגהה ומיהו לא נהגו לומר ויהי עמם
אלא ואתה קדוש . עכל . | היה

סדרים

כשחל ביום ראשון ? הכ
אומ׳ במוצאי שבת
בתפילת שמונה עשרה על הנסים
ועשה שלום קודם עד״ן את המצה .
ואינו אומר בעל הנסים כשם שעשי
לפי שאין תפילה כהודאה ..
| אומ׳ שאפי במקום שאין אם י
בן ד׳ אין יותר ים יש אחד
מהם שיוצא המצה והאחרים אינם
יודעים האחד פוטר את כולם . כראית
התם סופר ואסך ובור יינה . אבל אם
כולם יודעים אותה אם יניע יקראו
כולם לעצמם .. | אומ׳ מי ל
שקודשנו את המצה | לחולה אין ל
ליולדת יניק לסך לעצה ולאחריה
לעשה שאבי ינק ידי תוכתו בבית
הכנסת כראומרי כל הברכות כולן לעשה
שאבי ינק מוינא חוץ מאבות הלחם
וברכת היין שהן ברכת עהגן : | כלי
מוינאי שבת לאחר המצה | אומ׳
וברכת היין שהן ברכת עהגן : | כלי
ויהי עמם ואתה קדוש . ויתן לך ..
הגהה ומיהו לא נהגו לומר ויהי עמם
אלא ואתה קדוש . עכל . | היה

כשחל ביום ראשון ? הכ
אומ׳ במוצאי שבת
בתפילת שמונה עשרה על הנסים
ועשה שלום קודם עד״ן את המצה .
ואינו אומר בעל הנסים כשם שעשי
לפי שאין תפילה כהודאה ..
| אומ׳ שאפי במקום שאין אם י
בן ד׳ אין יותר ים יש אחד
מהם שיוצא המצה והאחרים אינם
יודעים האחד פוטר את כולם . כראית
התם סופר ואסך ובור יינה . אבל אם
כולם יודעים אותה אם יניע יקראו
כולם לעצמם .. | אומ׳ מי ל
שקודשנו את המצה | לחולה אין ל
ליולדת יניק לסך לעצה ולאחריה
לעשה שאבי ינק ידי תוכתו בבית
הכנסת כראומרי כל הברכות כולן לעשה
שאבי ינק מוינא חוץ מאבות הלחם
וברכת היין שהן ברכת עהגן : | כלי
מוינאי שבת לאחר המצה | אומ׳
וברכת היין שהן ברכת עהגן : | כלי
ויהי עמם ואתה קדוש . ויתן לך ..
הגהה ומיהו לא נהגו לומר ויהי עמם
אלא ואתה קדוש . עכל . | היה

סדרים

כשחל ביום ראשון ? הכ
אומ׳ במוצאי שבת
בתפילת שמונה עשרה על הנסים
ועשה שלום קודם עד״ן את המצה .
ואינו אומר בעל הנסים כשם שעשי
לפי שאין תפילה כהודאה ..
| אומ׳ שאפי במקום שאין אם י
בן ד׳ אין יותר ים יש אחד
מהם שיוצא המצה והאחרים אינם
יודעים האחד פוטר את כולם . כראית
התם סופר ואסך ובור יינה . אבל אם
כולם יודעים אותה אם יניע יקראו
כולם לעצמם .. | אומ׳ מי ל
שקודשנו את המצה | לחולה אין ל
ליולדת יניק לסך לעצה ולאחריה
לעשה שאבי ינק ידי תוכתו בבית
הכנסת כראומרי כל הברכות כולן לעשה
שאבי ינק מוינא חוץ מאבות הלחם
וברכת היין שהן ברכת עהגן : | כלי
מוינאי שבת לאחר המצה | אומ׳

עכ"ל ..

אבל מעתק קריאה ורישי מברכין ..

מיהו נראה דהני מילי בי טיולא
דאין ולא ראי להו ושלי מעתק
מכרך לעיר והיה מחסר מניין מעתה
אין אותו אחת היה מכרך מכה לכתחלה ..

הגהה ומי' נהגו לכרך לעיר כשעת
שעוברין . עכ"ל .. אותו ביטי אותו
שיושבין לכרך קודם כדי את הלך ומביא
ראייה מפ' כתי' רשעות הר אילקע לכל
כי"ש יחזא חזון דהוה כדי הלך סבר
לאפסוקינהו כון דחזא דקשרלך רוב
אותו שעת מיכ מעתק עביו הזה . וכיון
שהוא מעתק אין לכרך . כדאיתא פ' לולב
ועבה . אבל בי אותו שהוא איש שהרי
יום טוב של ביצה מכרכין ומקדשין על
השולחן אעפ"י שמעתק הוא פרוזות הוא
שלחו מתם הדורו כל טוב וכו' ולפי
זה יש לכרך וכן הוא עיקר . הגהה
ומיהו נראה דאפי' מספר עשרה ובמקומן
עמדו כל העם . ופי' הפשט משמע
עשירה ממש .. הגהה ומיהו תלמיד
מפר בספרן עמדו לשון שתפלה הוא
אבל ישב אותו . וכן משמע בירושלמי

הלכות קריאת התורה

היה עומד בשעת קריאת התורה
ומכיון רגליו מספר עשרה ובמקומן
עמדו כל העם . ופי' הפשט משמע
עשירה ממש .. הגהה ומיהו תלמיד
מפר בספרן עמדו לשון שתפלה הוא
אבל ישב אותו . וכן משמע בירושלמי

בעשרת

יש אומר כשהחזן טכח
אומר עברכו עיין ברוש
ברפוי ליחד שהתחיל ברכות אחרות
שיאמר עכשו במקום שעמד ולא יחזן
ברפוי וקשה רשאר מעלה קריאה
ומפרש לן יחד וכן בתשובה . לכך נ"ל
שיאמר עכשו ואחרכך יחזר ברפוי ב
סדר הברכות . והא רשאר אומרים אין
להם סדר היינו רשיע חוזר לאותה חזנן
רשולן בכ' המשנעות יום עשר באחיה
אותם אין באותה קדוש חוזר לראש הכ'
ברכות . וכן באותה חזנן בכ' האחרונות
ולעכין יחיד אם שכח בשומע תפלה
יאמר מלה נעור .. הגהה ומיהו
וכל עת ששליח ציבור אומר בשעת
ברכה גם יחיד מתפלל אותה ..

כשהיה יעשב בתענית ליחד
שהתפלל תפלת מעריב היה אומר
רבון העולמים עלי וירוע לפנך בזמן
שכית המקדש קיים כל מי שהיתה בו
תענית ב' היה קורין ומסיים בלא ברכה :

המתענה בשבת יאמר עננו בלחש
ענור וכן פסק הר אלפס ..

ואחר השבת עם הענין שהרי סבר
היכור ישלים פרשיותיו ולא מיקרי
לענין קטן אכל ושתין פרשה עם
התוספ' רבי יהודה פליג חוק
הקהל ומיהו
הפרשה כולה .. תאכלו כוותן דשבתון עד שתזרח
בירושלמי ג' דברי יהודה לכתן אל תג
חוקת התורה כולה שאין
ואומרין מעל פה . וזה לא מיקרי שהוא
חוסה . ותרע שאין מפסיקין בפרשת התורה
כיחיד לכך יכול לאומרה מעל פה ..

והתנבן שקרא בן מאה ועשרים שנה בי הפרשה אפשר כי אמר שש בקשין דברי שפתב אי אתה רואין
אחרים ידי חובתן אומרי דברי שבפתב מעל פה . לכך צריך לדווק להזכיר אותן מעל פה .

הקהל .. שקרא מאה וחמשה ועשרים שנה בן מאה ועשרים שנה בן מאה ועשרים שנה

במגלה אין קורין בתורה פחות מעשרה ..
הסדר ב' מקרא ואחר תרגם סיימת כמו בשבת במקום שאין מניין יק אם חזר
הפרשה כשי ע ומחמשי . ואפילו ב'
שניה .. אומ' שאין תוספה לקרות
חוזר התחלת הפרשה מסדר
ואחר שחזר הסדר בשבת לא היה
משכים אחר ומתפלל בכליים ..
שלא יהא שיעור מיעוט בעינן . ואף כי אינ
שמפרש העשרי יותר כטוב מתפלל
לחזור את הסדר כמקדם . ומשלמי לפי שי
מקרא ואחד תרגם כי אין הדין היה לכן
ג' פעמי מקרא מן שחזר ב' פעמי
אומ' שאינ מועיל כך שיהא חזר
שכוותו יום קריאן הפרשה שעברה ..
משבת הבאה לא יצא ידי חובתו כיון ש
בשבת . ודווק מיום א' ואילך אבל בשבת
במנחה אף לאחר שקריאן הפרטי
כשבת יצא דשפיר מיקרי עם היעכור
כיון שסכר התחילן כעבור הפרשה נשע
ומטעם זה יפסי חזר הפרשה מאחר
התחילו לקרות פרשה אחרת במנחה .

מרקשוא ר' יהושע בן לוי מימי לא
ראוי שיש לקרות כמקום כהן מרץ
אם יהיה ... הגבה וירים מכיון
אבל כל הפרשיות יכול לקרות ראשון
כלל . ועכשיו אין אנו יכולין להכריע
לקרות . ואפי שיש שומע יכול לקרות
כי אפי עליתי או שכיב יכול
שאין חובה לקרות רוקק שיש
עליך ארם ליטול עם כוס עד שיגמע
מכאן ואילך עדיך שיאמר כאן ... ולא
מלא שפתיה מעלמא מ' זה וזה אומר
כשעה שקורין את הבן לספר תורה ...

ויהי בנסע הארון ...

אומר מה שהעלם שהגזן בליל שמח
תורה לאחר כל החומש אין כזה שום
עכשיו לפתוח מיד ...

פהנם כשעולים לתכן כריות מפסת
מיכון . ושאר מקומי אחר כמ
אם יהיה אומר שאין אומר פסוקי קמן יכול

ויהי בנסע הארון

אומר לא יהא אדם רשאי לומרן בעל פה אבל לא
אי אומה רשאי לומרן בעל פה אבל לא
עכשיו עמנו מותר כתב? כתוספתא תשין .
ובני עמנו מותר כתב? כתוספתא תשין .
ספר תורה ... יש אומר אחר תפילה
עכשיו ... אומר שאבל עת שקורין
מעל הכ ... מה מרלה אתה לעת שקורין
ברכות לפני כהן . ולא ביהך יטל ולפני

מוחין. והכי נהוג אומ אותר לעלות
מוחין שהספר אומ הרי הם כבעלי
לכהן שחוזר בתשובה לעלות לתוכן
ומזיאות רחוי עצמה מתיר רשי׳ ז
הם בבעלי מומין ואוכלין בקדשים
חוכן לא ישמש בבית המקדש והרי
מעל ראשונות מהנם שש שיעשא בי׳
יכול לעלות לתוכן והכיון רחוייה אפ
וחזר מתשובה פסק הספר שאינו
לן ״ אומ כהן שעשותי ד

כרכות וכענין אחר אינ יכול לקרות
משעה שהתחיל החזן להתפלל יכ
המקרין שיכוין לפ אל התפילה
ויעמוד אחר ויקרין לן. ויצריך הפ
שהכהנים עומדים ויפרך מפת כהנ
להודות ואז יפל לפני התיבה כאקום
מעט מעבודה ואתפלל עד כי לך שה
אין שם כהן אלא הזן יעקור רגלין מ
לעלות ואביון אפ אין עומדין ואפ
סהן אתפלל לפני התי ה כ״ט אם
רם יפני לאחר ״ אומ אפ
עליך כאשתרם רועה ויל פרפ
שהי׳ א׳ מילין שהם ר פעמי׳ם
אלפים אמה יתפלל תפילת הדרך יכל
מיכן אינ יצריך לפרך. ואם יש ולו ל
פרסה ושכח לאומרין יכול לאומרין עכ
פרסה ״ אומ ההולך כדרך אינ
צריך להת פול תפילת הדרך כ אם
פעם אחת בתחילת יום ואפי׳ יעח בעצ
אחת כאומ יעכ הדרך שעה אחת שיוצין
משם אינ יצריך להתפלל פעם אחרת ״
חומות סבריך הנאיל שאינה פותת שאלתי מהרא״ש אומ תפילת הדר ל
סברוך. ואומ שהזן אסיך אותה לכו אחרונה אין הסכות שפותות כברוך
עתן לפני כינה ״ וכן ״ כתן לאחת מאותן סכות אשר

חזן לך תורת ערוה ועשר

אדם שצריך אעצת לצרקה יכול ליתן
לקרובו. וכן המעשר שלקח יכול
ליתן לקרובו ״ אדם שצריך
אחת אינ יכול ליתן עה לצרקה אחרת

חזן לך הילכות תפילת הדרך

אומ כשאדם רוצה לילך פרסה
שהי׳ א׳ מילין שהם ר פעמי׳ם
אלפים אמה יתפלל תפילת הדרך יכל
מיכן אינ יצריך לפרך. ואם יש ולו ל
פרסה ושכח לאומרין יכול לאומרין עכ
פרסה ״ אומ ההולך כדרך אינ
צריך להת פול תפילת הדרך כ אם
פעם אחת בתחילת יום ואפי׳ יעח בעצ
אחת כאומ יעכ הדרך שעה אחת שיוצין
משם אינ יצריך להתפלל פעם אחרת ״
שאלתי מהרא״ש אומ תפילת הדר ל
חומות סברוך הנאיל שאינה פותת
סברוך. ואומ שהזן אסיך אותה לכו
אחרונה אין הסכות שפותות כברוך
עתן לפני כינה ״ וכן ״ כתן לאחת מאותן סכות אשר
לרוכן כין שלא היה המום כדים.
אפי׳ אין חול אכין בתשובה ״
לקדוש ראשון לפה ויכול לעלות לרוכן
לקדוש ראשון לספר תורה. וכן יפלין
מוחין כידו. ואליכן רכולי עלמא מותר
עליו לרוכן אומ אלא ואפי׳ אין
שומע ״ כשעה שהכהנ
סנעה וכ יש עפר שמכרכין אויב

כירושלמי חזרעים ר' מתני' לא תרעם
כבל תשחר .. } אומ' ש"ש כיצד
הא למדת שאין העיר נלכדת אלא
ביום ואין נלחמין בה אלא ביום
שנאמר כן אעשה לך רעה מקום
שאתה עושה לי רעה אין עושין
לו רעה אלא ביום שנאמר ויבא
אליהם ביום השלישי ויאמר כה
אמר ה' אל תעשו כן אני ואתה
נלחם בו ביום ואין נלחמין בה
אלא בשחרית שנאמר ויהי בבקר
ויבא יהושע ויעל הוא וכל איש
המלחמה ויבאו נגד העי ויחנו
מצפון לעי ואין נלחמין בה אלא
בשחרית שנאמר ויהי כאור הבקר
יצאו ארם והם ויכו בו ויפלו
מפניהם ויצאו אנשי העי לקראתם
ויכו בישראל ויפלו מהם כשלשים
ושישה איש ויהי כאשר שמעו
כל העם ויפחד לבבם כמים ויהי
כאשר כלה יהושע לעשות את
העי הזאת ויתן יהושע לנחול תחת
אלתו ואת שללה לבזה לישראל
כדבר ה' אשר צוה את יהושע
ויסר יהושע את העי מעל ישראל
ויתן יהושע לנחול תחת אלתו
ואת שללה לבזה לישראל כדבר
ה' אשר צוה את יהושע ויסר

ומכוער ומכוער הוא ואינו רשאי
עשרת ימים מכי ולית ראשונה ב 12
בי דרך זינו׳ ... כאשר כתוב
ומחות ימחה ותכון עין מכה מאי ר
ולתעוף לאוטים ומי שיש ברגן
המה לי כולי האי שימולן מזיקה
עה אותן ולא סגי לאותה. ואם כן אשר יעה
עשו לו אף בעלי מילה לא
סהוה. ועוד אף בעלי מילה לא
היו נוהגין בכיבוי האיש מקדש א
אשה בעיה מצין פן יתגרו בה פרט.
ליסם מקושטת כדי האנשים. וכי ה
קיים
ונשזרם
שעשין לו הן סקילה הן שריפה הן ק
קבורת חיים הן חנק אינו כאיב לו כלו
ומכיון דאיכא איתוך המיתות הכתוב בל
חליתי הכתוב פיעוע כלומר הכתוב ופיעוע
לן היה כאיב לי. ומכיון דאיכא מספר
היכלות של חעשה בן תדירין היה
במקום ידיסר ששה חרשים והלא ש
שיהיו אופנין דוכסין והעמונים לפוף ל
ששה חרשים עלה למעלה ושהעמיד ר ם
יהוה סרחוק מקומו. ותרע שכך

ראייה שחייב אדם לעמוד מפני
עשרי מיעה ... אומ שיש
מורש עשר תעשר } וכתות מעשר
כספים ...

ואין לך עובר עבירה ויושב
השם:
אומ שיש לעמוד כשמלין הת
התענק ומביא ראייה מן הפסו
טנ ויעמוד כל העם מבריח. ואם מכ
ראייה מן התלמוד מביאת פי אלעז
דאילה המל מבדך. פן יש אפי מלה
אלקבלן על האילה והעומדי שם אומ
כשם שנאמר לפניך כל יפקו ותהה
וחופ ומעשי עובי ...
כתב הגיע נראין כי כלו מעהק כפ
כשר שעהנין מפני מקומות
שהאשה עשוית בבי הכסא ומלין אות
התענק בחיקה ואפי כעלה אן אכה
אן בבה המל רואן אומקן לאשה
ליכם מקושטת כדי האנשים. וכי ה
היו נוהגין בכיבוי האיש מקדש א
אשה בעיה מצין פן יתגרו בה פרט.
סהוה. ועוד אף בעלי מילה לא
עצטוו למול אפי אות כתב רפפ אשר אשר יעה
עה אותן ולא סגי לאותה. ואם כן
למה לי כולי האי שימולן מזיקה
ולתעוף לאוטים. ומי שיש ברגן
מחות ימחה ותכון עין מכה מאי ר
בי דרך זינו׳ ... כאשר כתוב
על הבנין אחרי אדו ולא לאחרי אשה
ואפי עדמעה לן אשתו ילקחה ויעדין
כראיה פ עשין ולכך אמ אעם עם האל
היה רפפ ויל מעת אחרי אשתו אומ
אשתו אפי כשוק פפ בבית הכשתה
ושולן מאיך ... אומ שיאסור
לאכוש בקרי שערי } פפ בהכים שלין
יכירהו היינ כפסיסין ראוי כפ בן ל
כורי ומוכה דאפי שלין משעת בשמר
אפי שיעי עבקין חפסקנן אסור ...

בעבירי ולא מהרהר הדומים חנשרי.

אפי׳ שהוזן שם כראוי מפלג רשות
הרבים משכיל שכבר עברו ימים הרבה שלא
נגרשה ותחזיק יחזור וישוב.
תי׳ אומר שיש מי שהם לגרש את
כעבד מה קשנה כראוי׳ פ׳ השואל.
משנ׳ חוכיין, וע׳ רוק מה ביניהם
במ״ש טמא אין מטילין חלשי׳ בשבת
בעלם עבור מעות אסור להטיל עליו
גדולות ואין לשום אדם בשבילו כראוי׳
רחייש למיעוט אומר הילך מקבלים
גרים כאן הזה עתיד שיהא עתיד
ואומר הוא ומתי לא יבא עתיד ואין
מקהל יפ׳. ע׳ רש״י אסרה תורה אלא
עתיד ודיד כראוי׳ פ׳ עשרה יוחסין
ואלו מותר הוא רש״י אבל אין הא ספק
ממון יבא.

והן לך הילכות ערים.

דיד

אומר שיש כירושלמי רבותינו
הזהיר ראשונה לקמי׳ רב יהושע
בן לוי להתיר לו עירו אל מה נראית אומר
עירנו רש״י חמירותינו. אל תאמן עיר
כי היא בעוונו. אל קלבוסטום ה״ת׳
פי׳ משחק בקלבאות ה״ת׳ אומר מרוב
שמחה בכרכי חסמי׳ שאומר שיעריך
לפרש את הערי ומעתה אינו רוצה
להתיר לך. ומכאן אי״ה שאין להתיר
ערי של שחוק.

אומר שמי שאין לשחוק שום שחוק
שעתי אסור להטיל עליו בעלם עבור מעות
גדולות ואין לשום אדם בשבילו כראוי׳
רחייש למיעוט היאך מקבלים
לשומרון. אומר הלה מאיר
שהעולם משליכין אותם ואינן מתפשי
ויקרא לן השם שלום. והעתם אם

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

יתירו לו אוהו התנאי ויתירו אחרים.
חרטתו ואם מתחרט מיאוסו תעמי ב׳
לו אלא שישתמש היה מילתו מהכא
דמפ כי אוה שלו יכל אדם להתיר
דר״ק כוותיה. ואע״פ שיאוה על דעת
על דעתי שלו ועשות שום קיום והפ
והכטבה לחמין ולזוגתו שלו לקדר
מהם ועל מנת שלו יכלו להחזיר אלא
יכ נתיר לו שלשתיע יחדין. ואם יתר ע
חלקי אני מתיר לו ומרעתי היו שכל
מי שרוצה להחזיר יתר לו נדרו ושב
ושבועתו ובלו דעתי איפשר להחזיר
לרבי מיעה לעשות שלום בין איש ל
לאשתו וכין חמין כי חקדית שעבין א
אחר אי אפשר להיות שלום ביניהם
ואחרי שהשלום תלוי בך רבי פשוע
הוא רלרבי מיעה יש התרה בלא דעת
החכם שנדר לדעתם. כהיכן עכדין
דההוא מקרי דדקי דאדיה רבאתא
דדעתא דרבים ואחוה בלא משטנ
דד״ק כוותיה. ואע״פ שאוה על דעת
דמפ כי אוה שלו יכל אדם להתיר
ולא עשה אסור לאכל או לעשות. ומכ
ראויה מאסכ נדרי אוה כ פעמי הן הן
ליאו לאו הדי זו טכועה. ודוקיא שלא
הפסיק אותו שום אדם בעתים כאן לא
אוסיף לקול לא אוסיף להכות. אכל אומר
לו אדם אכול ואוה לא אוכל ואפשר שני
אוה לו אכול ואוה לא אוכל אין סכך בלום.
כן לעניין עשייה ־ הגהה ־
ואיהו ע׳ ה״ג דוקיא כשהוכירו ש
שבועה קודם שאוה לו הן הן אז לאו ל
דקדיק נמי דומיא דהכי משמע דסתם הנ
מקדים אות כריתת אותכם וכו׳ וסתם מתי
ולא יהיה אכל וכריתת שכועה היינו. עכ״ל.

אוה מי שנשכע כשולחן או כשום
דכר אין זה שכועה כי אפילו מי
שנשכע כספר ומשים ידו מעכו אין זה
שכועה כדאוה כגרסי הנדר פתוה לא
אוה כלום והיו רחמנא על אוכלא כלוה
שיין עטוה ביוה והספר מוקי לה
חילוק בין תלמיד חסם לכן עם הארץ.
ואין לפרסם הדכר ־־

אוה מי שקיבל עליו חרם או ב

ראשון הנדר על מנת שלא יבא התרה
נבי אין לו התרה אלא בפני השלוח הקאוה
דאוריך ליה ופרכינן וכי שאיל השלוח
שהנדרים יש להם התרה ק התעלי ש
שלהם יש להם התרה ־־

אוה האומר שני פעמים אוכל א
אוכל או לא אוכל לא אוכל או אעש

ואם יחיל מפריס היה אתה כערבה מעל
יעריך לקיים ... והיה כי
כאלו הואיל ומעקל הויא מלשר פרשה
האיסטומאתא בשביל שהיא מעקל ולא
ואחותן רקאמר מאי קאמר הא
רקאמר עירות אינה אלא בנדרים
אלא סתם עירות לי יום ולא אמר בנדרים
ומחמים ושבועת סתמי לי יום ורמייה
הני רבנן רקאמר עירות אינה אלא בנדרים
שנשבע שלא יאכל היום ואוכל למחר הא
נמי אית להו קיימתא ואוכל למחר הא
דקאמר כלום חסרת הוי לעולם ..
אומר אי שנדר מקום שלא ישחוק
ועבר יעריך לפרוע הקטם ..
אומר שכח היה בתוך כדי שהי יכול
שנשכנס בשלות תחלה אבל מתחלות
יעריך לקיים שמעתא ואין יכולין להתירן
לפי שכבר אירעה ... והיה
בתעסק פסק רלתר אישה אתירין אבל
על דעת כתם ולא על דעת אי אי
אתירין אך שלא יהא על דעת כתם עכל ..
אומר אדם שנדר לחבירו ליתן לו כך וכך ה
לשלם או להיות בעל ברית שיעריך
לקיים לו ואפילו שאומר אדם מקבל
רבר שלא מן העולם כגון הואיל שבעת
מעבד של פני אדם שנדרין מעכם זה
לזה לשלם או להיות בעל ברית ומקיימי
אלא מעתה יש לקיים מה שנתן מתנה
האיסטומאתא קנין פי רוטם של חכות
וכאותן רקאמר מאי קאמר הא
ואלו בת פלילים כרי להניל מידם אותו
ואפילו בשביל שהיא מעקל אלא
של עכו"ם כ"ש לא כעריני עולם
מידם ואפילו שאפור לילך מעבדות
מעכאות של עכו"ם מפני שהוא מניל
כפלת מידם ומעלה
רשותות אומות העולם רגלין לעשות
מידם ולא שתוק אומר מידם
והוא שהוא מדרבנן אז אותר שהוא
שהני יכיר שם עכו"ם על ידו והו מידם
על פיך. לישנא הוא אפור מדאורייתא
להזכיר שם עכו"ם על פי אבל לגבוה ש
שם אלהים אחרים לא תזכירו ולא ישמע
יתחייב על הני שבועה והתורה אמרה
אפור לעשות שותפות עם הני שהוא
כדאיתא פלן דעכו"ם אומר אבוה דשמואל
שלא מן העולם. ולא אתי האיסטו תן
רהוה הוי רבר שלא בא לעולם. והי
מעכרת אינה כלום ואשן רהוי רבר
שבועה הוא מר סתם שלא בירש בן זמן
הערך והשבועה והחרם קיימים לעולם
אם לא שיתיר לו. כי מצוות חוקות
אלו סתם עירות לי יום ולא אמר בנדרים
ומחמים ושבועת סתמי לי יום. ורמייה
הני רבנן רקאמר עירות אינה אלא בנדרים
שנשבע שלא יאכל היום ואוכל למחר הא
נמי אית להו קיימתא ואוכל למחר הא
דקאמר כלום חסרת הוי לעולם ..
אומר אי שנדר מקום שלא ישחוק
ועבר יעריך לפרוע הקטם ..
אומר שכח היה בתוך כדי שהי יכול
שנשכנס בשלות תחלה אבל מתחלות
יעריך לקיים שמעתא ואין יכולין להתירן
לפי שכבר אירעה ... והיה
בתעסק פסק רלתר אישה אתירין אבל
על דעת כתם ולא על דעת אי אי
אתירין אך שלא יהא על דעת כתם עכל ..
אומר אדם שנדר לחבירו ליתן לו כך וכך ה
לשלם או להיות בעל ברית שיעריך
לקיים לו ואפילו שאומר אדם מקבל
רבר שלא מן העולם כגון הואיל שבעת
מעבד של פני אדם שנדרין מעכם זה
לזה לשלם או להיות בעל ברית ומקיימי
אלא מעתה יש לקיים מה שנתן מתנה
האיסטומאתא קנין פי רוטם של חכות
וכאותן רקאמר מאי קאמר הא
ואלו בת פלילים כרי להניל מידם אותו
ואפילו בשביל שהיא מעקל אלא
של עכו"ם כ"ש לא כעריני עולם
מידם ואפילו שאפור לילך מעבדות
מעכאות של עכו"ם מפני שהוא מניל
כפלת מידם ומעלה
רשותות אומות העולם רגלין לעשות
מידם ולא שתוק אומר מידם
והוא שהוא מדרבנן אז אותר שהוא
שהני יכיר שם עכו"ם על ידו והו מידם
על פיך. לישנא הוא אפור מדאורייתא
להזכיר שם עכו"ם על פי אבל לגבוה ש
שם אלהים אחרים לא תזכירו ולא ישמע
יתחייב על הני שבועה והתורה אמרה
אפור לעשות שותפות עם הני שהוא
כדאיתא פלן דעכו"ם אומר אבוה דשמואל
שלא מן העולם. ולא אתי האיסטו תן
רהוה הוי רבר שלא בא לעולם. והי
מעכרת אינה כלום ואשן רהוי רבר

שמות

וְהֵן לָךְ עִוֵּר בַּת רַבִּים ׃

קיד

משנה אומר כשהוא עושה לחכירו אומרים לו חכירנו אומר לו כשאתה עושה לחכירך תעביד אותי שותף אם ירצה שיהא חולק עמך בפרות ואם לאו יהא נוטל דמי חלקו ואומר לו כשאתה מוכר פרותיך הודיעני כדי שאהא לוקח עמך ואם לאו הרי אתה רשאי למכור לאחרים ואומר לו כשאתה שוחט בהמתך הודיעני כדי שאתן לך מתנות לחי וזרוע ולחיים ואומר לו כשאתה מוכר בהמתך הודיעני כדי שאקנה ממך ואומר לו כשאתה מוכר בגדיך הודיעני כדי שאקנה ממך ואומר לו כשאתה מוכר עבדך הודיעני כדי שאקנה ממך ואומר לו כשאתה מוכר שדך הודיעני כדי שאקנה ממך ואומר לו כשאתה מוכר בתך הודיעני כדי שאקנה ממך ואומר לו כשאתה מוכר בנ

ראובן ..

משמש שאדם יכול
יתבע ה' משמשן לפטור הספר מיד
ולמשכן ולאכור עבור שכירותו והקהל
שכירותו יכול המלוה לעכב הספר
ושמשען עתן ון ספר של הקדש עבור
שכירותו יכול המלוה לעכב הספר
משמשן השיב שהוא יכול להיות סבורין
אך לא מון ניר ישכנ טמשען שאין
ון משלו ראובן כלום ויפטר ..

משמש שאדם יודע הוא ששמח חבירו
ומעלי תובן הרי הוא מוחזר בעשה
וכלא תעשה להריאותם ון בעשה השכב
תשיבם ון . ולא תעשה לא תוכל להתעלם ..

על שטאולת ני ריכם שרא ני אינ
משיב לשום יחיד כך לרייני טלא
ועשות אות עינני כעורכי הדיינים ..

משמש ראובן שלוה בעל של שמעון
ושמעון עתן ון ספר של הקדש עבור
שכירותו יכול המלוה לעכב הספר
משמשן השיב שהוא יכול להיות סבורין
אך לא מון ניר ישכנ טמשען שאין
ון משלו ראובן כלום ויפטר ..

משמש שאדם יודע הוא ששמח חבירו
ומעלי תובן הרי הוא מוחזר בעשה
וכלא תעשה להריאותם ון בעשה השכב
תשיבם ון . ולא תעשה לא תוכל להתעלם ..

על שטאולת ני ריכם שרא ני אינ
משיב לשום יחיד כך לרייני טלא
ועשות אות עינני כעורכי הדיינים ..

משמש שאדם יכול
שמתה אשתו ואמו ון הלויתי ואשתך
כך וכך ושמשן השיב אינו יודע אומר
שהוא פטור מן הכל ואפי' לא שמעה
לפי שהוא טעות שמא ועל טעות
שמא לא שייך שמעה ..

הגהה .. ומי' מה טעות סופר מה
שאין שמעה על טעות שמא כי הייט
דומיא דשמעה טעות טעות שמא .
אבל הכא העמיד טעות שמא ור'
ודאי יש לו לישבע שאינו יודע בודאי
מעה לי כמה והלה אומר אינו יודע כ
ופרש"י כשמעה היסת שיודע :ודע.
ומיהו הכא אין לחוש הכי על הלוות
אשתו . עכ"ל ..

משמש שראובן טען על שמעון שמתי
האשה ליד אשתך ושמעון אומר
משמשן השיב שהוא יכול להיות סבורין
אך לא מון ניר ישכנ טמשען שאין
ון משלו ראובן כלום ויפטר ..

משמש שאדם יודע הוא ששמח חבירו
ומעלי תובן הרי הוא מוחזר בעשה
וכלא תעשה להריאותם ון בעשה השכב
תשיבם ון . ולא תעשה לא תוכל להתעלם ..

על שטאולת ני ריכם שרא ני אינ
משיב לשום יחיד כך לרייני טלא
ועשות אות עינני כעורכי הדיינים ..

משמש שאדם יכול
שמתה אשתו ואמו ון הלויתי ואשתך
כך וכך ושמשן השיב אינו יודע אומר
שהוא פטור מן הכל ואפי' לא שמעה
לפי שהוא טעות שמא ועל טעות
שמא לא שייך שמעה ..

הגהה .. ומי' מה טעות סופר מה
שאין שמעה על טעות שמא כי הייט
דומיא דשמעה טעות טעות שמא .
אבל הכא העמיד טעות שמא ור'
ודאי יש לו לישבע שאינו יודע בודאי
מעה לי כמה והלה אומר אינו יודע כ
ופרש"י כשמעה היסת שיודע :ודע.
ומיהו הכא אין לחוש הכי על הלוות
אשתו . עכ"ל ..

משמש שראובן טען על שמעון שמתי
האשה ליד אשתך ושמעון אומר
משמשן השיב שהוא יכול להיות סבורין
אך לא מון ניר ישכנ טמשען שאין
ון משלו ראובן כלום ויפטר ..

משמש שאדם יודע הוא ששמח חבירו
ומעלי תובן הרי הוא מוחזר בעשה
וכלא תעשה להריאותם ון בעשה השכב
תשיבם ון . ולא תעשה לא תוכל להתעלם ..

על שטאולת ני ריכם שרא ני אינ
משיב לשום יחיד כך לרייני טלא
ועשות אות עינני כעורכי הדיינים ..

משמש שאדם יכול
שמתה אשתו ואמו ון הלויתי ואשתך
כך וכך ושמשן השיב אינו יודע אומר
שהוא פטור מן הכל ואפי' לא שמעה
לפי שהוא טעות שמא ועל טעות
שמא לא שייך שמעה ..

הגהה .. ומי' מה טעות סופר מה
שאין שמעה על טעות שמא כי הייט
דומיא דשמעה טעות טעות שמא .
אבל הכא העמיד טעות שמא ור'
ודאי יש לו לישבע שאינו יודע בודאי
מעה לי כמה והלה אומר אינו יודע כ
ופרש"י כשמעה היסת שיודע :ודע.
ומיהו הכא אין לחוש הכי על הלוות
אשתו . עכ"ל ..

משמש שראובן טען על שמעון שמתי
האשה ליד אשתך ושמעון אומר
משמשן השיב שהוא יכול להיות סבורין
אך לא מון ניר ישכנ טמשען שאין
ון משלו ראובן כלום ויפטר ..

משמש שאדם יודע הוא ששמח חבירו
ומעלי תובן הרי הוא מוחזר בעשה
וכלא תעשה להריאותם ון בעשה השכב
תשיבם ון . ולא תעשה לא תוכל להתעלם ..

על שטאולת ני ריכם שרא ני אינ
משיב לשום יחיד כך לרייני טלא
ועשות אות עינני כעורכי הדיינים ..

ואין מחזיקין במטלטלי ... ורווק מטלטלי
אי"ג שנים יכולין לחזור ולקנות
אחד שנים או אין להם אחזקה
השוב בפחות פרוטה . עכ"ל ..
אוי"ג שנים שקנו מאבי אחד רעת
אחד מעשרה עבדים אבל אוי רעת
לחזקה בין במטלטלי ואין הפסק
אבל עבדיו חלק הגדולים בין אותם
הי"ל מחזיקין בין למעלה בין
למזרח הן ופרשה היינו חזקת בתי
הן מחזיקין הן ממטלטלי . ועיין
כן יש לשום עיקר עבד מכל העבדים
שעתיד ליטול תחלה אם ממטלטלין
ואומדין לאיזו רעת היה כל יום שהי
תפרשה שאין כאב רעת היה ואין
מחזיקין מהם . אבל אחד אינו יכול
לקנות מהם . אבל אחד אינו יכול
שהאפוטרופוס יורש בטוב ויתר לומר
לו כי אם יש להם ליתן כאחד מהם . ועוד
טעם שאין מחזיקין מקח משום דקרוב
דעתיה ולכך אחד אחד הוא לא
יהיב לאינש מזומן . אבל במקרקעי
אין מקחן מקח ואחד אחד עד
שיהיה יותר משוה ויום אחד .
ורווק במקרקעי שקנה האפוטרופוס
אבל מה שירש מאבי אבא ומאבי
זכרונו אינו יכול לומר עד כן כ' כי
סמיך אמר אביי אי שמת אבוה
אחד מהם ביום ב' ומת אחד ביום ג'
ואם ירצו בטוב ומשוה ומתן אפילו
אי"ג שנים יכולין לחזור ולקנות
מאחד מהם אפילו אחד מהם
שאין להם אפיטרופוס אבל אם יש
להם אפיטרופוס בין אין להם אפיטרופוס
כיון שהתחילו בחלוקה אין אחד
מהם יכול למחות עד שיגמרו
ואחד מהם שמת ביום ב' ומת אחד
שכיב מרע ואחד אחד מהם ביום ג'
ומת אחד מהם ביום ד' ומת אחד
כאן שנים שמתו ביום ב' ומת אחד
ביום ג' ומת אחד ביום ד' הרי אלו עושים כמי
שנשארו הקטנים הרי אלו עושים כמי
שנשארו אין שומעין להם אלא מה
שנתן להם אביהם נתן והשפים שה
שהניח להם יחלוקו כשוה ..
אוי"ג שלשה קטנים יש להם ואחד
עישור עבדים חוק מן הקרקע ש
שהניח להן אביהם ולא מן המטלטלין
כאן אם הניח להם אביהם שוה ק' וקי'
אבל אם הניח אלף וקי מטלטלין לא
יתן לה אלא עשר דקי שהוא עישור .
נכסים של קרקעות ופרשה איזה
מהם כתובה .. הכהה ומי כיון
תפרשה שאין כאב רעת היא ואי
ואומדא לאיזו רעת היא כל יום שהי
שעתיד ליטול עכשיו אם ממטלטלין
מן יש לשום עישור עבדים מכל העבדים
הן מקרקעי הן ממטלטלי . ועיין
הילכתא מחזיקין בין למעלה בין
למזרח הן ופרשה היינו חזקת בתי
אבל עבדיו חלק הגדולים בין למטה
ואין המפלג בין במטלטלי ואין
מחזיקין במקרקעי שקנה האפוטרופוס
אבל מה שירש מאבי אבא ומאבי
זכרונו אינו יכול לומר עד כן כ' כי
סמיך אמר אביי אי שמת אבוה
אחד מהם ביום ב' ומת אחד ביום ג'
ואם ירצו בטוב ומשוה ומתן אפילו
אי"ג שנים יכולין לחזור ולקנות
מאחד מהם אפילו אחד מהם
שאין להם אפיטרופוס אבל אם יש
להם אפיטרופוס בין אין להם אפיטרופוס
כיון שהתחילו בחלוקה אין אחד
מהם יכול למחות עד שיגמרו
ואחד מהם שמת ביום ב' ומת אחד
שכיב מרע ואחד אחד מהם ביום ג'
ומת אחד מהם ביום ד' ומת אחד
כאן שנים שמתו ביום ב' ומת אחד
ביום ג' ומת אחד ביום ד' הרי אלו עושים כמי
שנשארו הקטנים הרי אלו עושים כמי
שנשארו אין שומעין להם אלא מה
שנתן להם אביהם נתן והשפים שה
שהניח להם יחלוקו כשוה ..
אוי"ג שלשה קטנים יש להם ואחד
עישור עבדים חוק מן הקרקע ש
שהניח להן אביהם ולא מן המטלטלין
כאן אם הניח להם אביהם שוה ק' וקי'
אבל אם הניח אלף וקי מטלטלין לא
יתן לה אלא עשר דקי שהוא עישור .
נכסים של קרקעות ופרשה איזה
מהם כתובה .. הכהה ומי כיון
תפרשה שאין כאב רעת היא ואי
ואומדא לאיזו רעת היא כל יום שהי
שעתיד ליטול עכשיו אם ממטלטלין
מן יש לשום עישור עבדים מכל העבדים
הן מקרקעי הן ממטלטלי . ועיין
הילכתא מחזיקין בין למעלה בין
למזרח הן ופרשה היינו חזקת בתי
אבל עבדיו חלק הגדולים בין למטה
ואין המפלג בין במטלטלי ואין
מחזיקין במקרקעי שקנה האפוטרופוס
אבל מה שירש מאבי אבא ומאבי
זכרונו אינו יכול לומר עד כן כ' כי
סמיך אמר אביי אי שמת אבוה
אחד מהם ביום ב' ומת אחד ביום ג'
ואם ירצו בטוב ומשוה ומתן אפילו

שנים ויום אחד ..

קיט ששאלות סמוכה ש׳ עשר מעכה וה
תלוי במחלוקת המלכות במלכות
וירעבורק וכל פרוותיו עיין עירובין ו׳ ב׳
ותוספות ד״ה ליטרין והליטראי וזקוק
וכיוצא כמדומה ששמעתי שכותבין
ד׳ זקוק ומלבר מנה ומיותים שהם עיקר
מעכה . ואותם אם יש להם מתק יש ל
הם לעיל מהנך העשויין . ואם עשויין
שם תעלה מהנך הידועים הסמוכה להם
שיותם קודמין אחריה . ואם גם אין להם
מתק אז תעלה אותם ק׳ ליטרין ממטבע ש
הידוע סביב מלבר מיותם וקו שהין
עיקר מעכה שהן ק׳ פונדיונין של סלע
סך הכל ק׳ ליטרין מיוטבע שלסם ק׳
פונדיונין כי כל חד וחד הוא משקל ה
שכם ומקצה למשקל הסדוד . וכשת
וכשתבא לגבות מעכות יש להשכיעה
שלש עיכבה כולם ושלש עתה ושלש
בזכוה מהעכסים שלש כדין לא בחי׳
בעלה ולא לאחר מיתת בעלה ויש לשון ס
לה הכל ואתי כדים וכסותות יש לה ין
ליטול הכל כי אם כשלשת מעכה ואפי׳
בבריה שהין לה כל עבדה
שעשתה אבל הכלים שעשה אין לה
לגבות . והיתומים יכולין להגבות מה
מחלקין או אם טרפיע שיריע שרי
שריה בזיבורית ..

לכ תפיק העתן נפשין לאשתו טיהא
שלה ולאחר מיתה הכל ולא שייך
לעצמם כלום אינה רשאה לבזבז ולתן
זה רואה לומר שאמר אני מלוה לבעלי
אשתו הנח מעותיו על קרקע העבי ו
שהלך למדינת הים ועדיו אחר וכרעם
נאמן בשבועה וחייב לפרעתה .
ואם תפקתי לך מזונות מחקום אחר . ואם
אמר תפקתי לך מזונות מחקום אחר
המעל מייב לפרעתם אם לא טיאמר
אם מישטה בעיר בשכל מזונותיה
אין לו משלו שאין לו בשום עניין אבל
תפסות בגן ולא לאשתם ומרקמי/
ואחר המיעבד אין לו תפות אשתו ולא
בבית אלא בגד העומד אחר המיתה ו
ולא בעלי בגן ולא לאשתם פיאותיה
ענין . ואיע יכול למכור בעלי אשתו
עניין בן שתמין עשיר בן שתמין ל
את עצמו למזונות אשתו . ובעל לכא
אומר שתוייב אדם להשכיר
משתע דדווק הכל אם טייר קיעת לון ..
וכן משמ/ הכותב כל עבדין לאשתו מ/
אתנה נשותי היה ואינם יכולין למלה .
אבל אם טייר קיעת שלון נתן לה הכל
אלא מחלקין וחד אומ׳ לא מחלקין
רמצטיר וכן יש מחלוקת אחרונים ל
שלקה כראיתי ב׳ הנוסחין האי אפוטרו
אפוטרופא אם יש לירשים עדים
שמכוזבות מחזקם יכולים היורשים
אפוטרופא . והנראל שיש להדין אפי׳
הכותב כל נכסיו לאשתו ולא עשאה אלא
כמו אפוטרופא . כמשיטת ב׳ יש מחלין ל
לשום אדם אחר חוץ לפי שהיא ממם

מיבאין אפי׳ מאותה מדינה עני ק
דקאמר אעה המע לעה ה׳פה אין מ
ה׳פה אין מיבאין. וכן משמע דהא
מדינאי ממדינה למדינה אפי׳ מ׳פה
ואפי׳ מאות מדינה קאמר ראין מו
מדינה ... הגהה וכן הע משמ
מעות ומזונותיה. כי המזוה יתבע
ואשה והיא תתבע מבעלה. והני מילי
פרוותה שלא בפ׳ אבל אם לוותה בפ׳
דין אינ יפל לומר אפשיטי לה מזונות
ויכיל לפרוע בפ׳ ענין פראית לטם
שמקשה מיתני המיאנת ראין לה
מזונות ומשנ כלוותה בפ׳ אלמא
דוקא זאת אינ מיב במזונותיה לפרוע
מה שלוותה בפ׳ ומשל טרונה לעצמ
אבל אחר שאינה רוצה לעשה מיב
לפרוע מה שלוותה בבית דין ...
הגהה ומי׳ יש אומ שלא מיב הבעל
אלא אכ לוותה בפ׳ והיינ דוקא כ
כשהמפרעם אינ מוחזק ומטל בעל.
אבל אם הוא מוחזק אינ עריך פסק
דין. עכ׳ל ..

קכב

קנל לפסוק שאדם יכול לכוף את
אשתו לילך עמו מאותה שעשוע
עד אחרת מאותה מדינה אבל מ
מחדינה למדינה לא. כי מה שהפס
אומ מעה הרב לעה ה׳פה אינ יכ
יכול להיביאה זה רוצה לומ ממדינ ש״ש
ואדינה ... הגהה וכ הע ומשמ
ראפי׳ מאות מדינה קאמ ראין מו
מיבאי מעמ עפ הכ שלח להו מיעמ
טע אנא סברי כיון דקוו נקיימי מים
שאין להם סוף ומי׳ ולא היא כיון דאיכ
עלי אימא עלי אשלוחי. דכי עליה שמ
טומאן עליה רבב לא יאונה ליעריק כלאמן.
דכי כב עליה דממנ ותשועה ברוב יועצ.
אלמא משא מאיה מכאן שיש לעזות
חסם שהתיר לישיא אשה שעבע
בעלה מים שאין להם סוף שהרי כב

דקל

טובעבע במים טהי ן להם סוף והלכה
אשתו ונשואת פלן תחת תכם שיש ן
לעזות האשה והבעל עד שיגרשנה כראוי
סב מעי דימות הגוי והלה קידושין ואמ
מאן איכא בינ חסא שבע שאי כב
נחמן האלהים אלכוה כורי לחסא מדרבי
דרב נחמן חזקה רבית החסא ולשיב
לא אמ לה מידי. משמ דדוקא מלישבי
דרב נחמן. מכאן ראיה שאין לה להינשא
כי אם על פי בכם. ואם נשאת כופין ט
שתצא האיש והאשה לעבש ומי שמעצב
האיש אין האשה יש לעזות. והמסק
שהתיר יש לעזותן פראית פ׳ מעי בממנ
ההוא גברא דעבר מאעא דסומקי איכ
איעבא שילין רבי תהן אל רב שמואל
תן לישמתיה. אל עשייליה בריטא. כ
שלחו ליה מים שאין להם סוף אשרתן
אסורה או מותרת שלח להו אסורה.
ואתני דסומקי ים להם סוף או אין להם
סוף. שלח להו מים שאין להם סוף. ומר
מיי טעמ עפ הכ שלח להו מיטעמ
טע אנא סברי כיון דקוו נקיימי מים
שאין להם סוף מי׳ ולא היא כיון דאיכ
עלי אימא עלי אשלוחי. דכי עליה שמ
טומאן עליה רבב לא יאונה ליעריק כלאמן.
דכי כב עליה דממנ ותשועה ברוב יועצ.
אלמא משא מאיה מכאן שיש לעזות
חסם שהתיר לישיא אשה שעבע
בעלה מים שאין להם סוף שהרי כב

קודם למיגעת כמן שמסתבר לעיל ר
הקרקע שלו הלוהו לשם כך שיהא
להחרים על המלוה מיגעת על ה־
משמשה שתא ׃׃ ׀ אומר שיש ל
שנה קודם שריבה למוכרה כי סתם־
מיגרעת וקצן שהשכין לו ביתן
זכה ׀ היה יגיע לפרוך רשות תקדם
שאין להם סוף. עכ"ל ׃׃
המיגרעת ראם עשאת לו תיגע במים־
דרב עמון. וכן פסק בהריף בספר־
לכתחילה לו והם מייבי לא ריבוייה־
יעקבא מרבנן ולא שמע מן. ריעבד אין
מרקחאי כאידך לישנא והילכתא לא טע־
מרעתה אישבא מלא היתר תכם. ועד
אישבא ולא אמ אישבוה משמע מד־
אלהא ראמ רבי וכולי. וכן. ועד מדקאי
אישבא. הכי מילי לכתחילה. אבל א
רחסדן שלא היא ראמ נתן מים שאין לה ם
ולא משמ ן כלל והאן פשיק מיגרה דחמל
היית משנ ראישבא עלמי כך נחמן.
סוף. ומה שפי' ערוך דהיינו רמסק ה"ג
איתיבא מעשמה ואפי' מים מאין לה ס
רמסיק מהדיא דברי עבד מותר אפי' ל א
ומה שפי' ערוך דמסקנ מסבר אינך ק
מי כל זה לא קאי אלא לפי המסקנ.
כמים שיש להם סוף ׃׃ הגה"ט

זכה

היה יגיע לפרוך רשות תקדם
מיגרעת וקצן שהשכין לו ביתן
שנה קודם שריבה למוכרה כי סתם־
משמשה שתא ׃׃ ׀ אומר שיש ל
עליה ב"ד מאותו יום שלא ריבה לעשו
ן ב"ד ׃׃ הגה"ה ומי לא ראינ
שום מעשה בזה לחייב שום ׃׃ ישראל

דכה

ל

ר

ד

ה

ל

ר

ד

ה

ל

ר

ד

היה רבו כששולח שעות לפי
שעל שנתן לפרוע שכר
השליח. ומביא מפי גט פשוט דאין
דאיתא התם שטרי בירורין שנהגו
העבד והעבד עתק השכר. ומפי
מאי שטרי בירורין שטרי שעבד
כלומר שעתק שעות אלמא שקשה
לו לעבד לפי שהיה רוצה שהיו
טוכחין השעות אלמא יעריך אדם
לפרוע חייב השכר בעל פחון וגם
יכולין לכותבן בעל פחון ויעריך לפרוע
חייב השכר כדאיתא זה בורר לו
אחד וזה בורר לו אחד. אם הועיל
לשאול כותבין ושולחין לבית דין.

אומר שיש בהלכות גדולות
שהעבד יכול לחזות את עצמו
ולפי רבי הגדול הלאדינו אבל רבי
כי רבים שהעבד יכול לקנות העבד
משל רבו לזה ואיש מלוה. אמנם
אם אומר התעבד לארון כעבדי אין
ראוי לקנות לילך לפי הגדול ופסקו
הלכות גדולות שיין לכופו ואומר
דוקא לענין הלוואת ממון יכול כל א
אחד לקנות את העבד לילך לבית
הוועד לפי הלכך גדולות ודוקא
עבד. ולפנות אפי עבד יכול לקנות אין
את העבד לילך לפי. אבל בשאר
תביעות כל מי שרוצה לדון בעירו
הן עבד הן עבד אין מכירין יכול ל
לקנות אותו לילך לבית הועד. ומביא
ראיה מפי זה בורר המקשיב ואפי

היה רבו כששולח שעות לפי
שעל שנתן לפרוע שכר
השליח. ומביא מפי גט פשוט דאין
דאיתא התם שטרי בירורין שנהגו
העבד והעבד עתק השכר. ומפי
מאי שטרי בירורין שטרי שעבד
כלומר שעתק שעות אלמא שקשה
לו לעבד לפי שהיה רוצה שהיו
טוכחין השעות אלמא יעריך אדם
לפרוע חייב השכר בעל פחון וגם
יכולין לכותבן בעל פחון ויעריך לפרוע
חייב השכר כדאיתא זה בורר לו
אחד וזה בורר לו אחד. אם הועיל
לשאול כותבין ושולחין לבית דין.

אומר שיש בהלכות גדולות
שהעבד יכול לחזות את עצמו
ולפי רבי הגדול הלאדינו אבל רבי
כי רבים שהעבד יכול לקנות העבד
משל רבו לזה ואיש מלוה. אמנם
אם אומר התעבד לארון כעבדי אין
ראוי לקנות לילך לפי הגדול ופסקו
הלכות גדולות שיין לכופו ואומר
דוקא לענין הלוואת ממון יכול כל א
אחד לקנות את העבד לילך לבית
הוועד לפי הלכך גדולות ודוקא
עבד. ולפנות אפי עבד יכול לקנות אין
את העבד לילך לפי. אבל בשאר
תביעות כל מי שרוצה לדון בעירו
הן עבד הן עבד אין מכירין יכול ל
לקנות אותו לילך לבית הועד. ומביא
ראיה מפי זה בורר המקשיב ואפי

אומר אחר שהפקיד בקדרון אינו
תבירו ואחז אדם אחר וראה לעבד

משמע מהגמ' מע"ר ראיית הטם ובי"ס
וכתבו תוס' פרעתי שמין. וכן נ"ל
אדם ש"ש ן פסק דין על תכירן
לסמוך עיני ועיין שמועה. עכ"ל.
השכועה ועם כרי הגן ספר יריאים
היה י' ואכר כי השביעית משמטת
מיא בזה התכבל יכול ומעון שכועה
היסה ואין התובע שמין זה מרומה
כלום שלא כשהיה אבי בעיר שכנם
להיתר כלא שכועה אבי בעיר שכנם
כלום שלא כשהיה יכול להי:
הי"ה אך פסק הש"ך הכיעין ד"כול זה
מרומה היה י' ואכר ואבי שכועה
היסת לא מב. ואי הכ מילי מבועה
הוה שאין תבעין לאדם מרומה וכן פסק
יריאים פסק והפסיד והבעלת.
הגה"ה אך פסק הש"ך הכיעין ד"כול זה
מרומה היה י' ואכר ואבי שכועה
היסת לא מב. ואי הכ מילי מבועה
כלום שלא כשהיה יכול להי:
להיתר כלא שכועה אבי בעיר שכנם
מיא בזה התכבל יכול ומעון שכועה
היסה ואין התובע שמין זה מרומה
השכועה ועם כרי הגן ספר יריאים
לסמוך עיני ועיין שמועה. עכ"ל.
אדם ש"ש ן פסק דין על תכירן
וכתבו תוס' פרעתי שמין. וכן נ"ל
משמע מהגמ' מע"ר ראיית הטם ובי"ס
לקהל תבועה עליו משכיל מס יכול ועכב
היבקרון כיר הנפקד".

ד אדם שתמסר תוף מחכירו והתבעו
טוען בפי' עפרה השמיטה ואינו
יכול ולהרוג לך ולעבור על ת מטה אם
התובע טוען מרומה היה לי מחר
ולמחרתן מייב התובע לתרוע אבל אם
אין לו טוען מרומה אבל כזמן
הזה שאין תבעין למוכ מרומה וכן פסק
יריאים פסק והפסיד והבעלת.
הגה"ה אך פסק הש"ך הכיעין ד"כול זה
מרומה היה י' ואכר ואבי שכועה
היסת לא מב. ואי הכ מילי מבועה
כלום שלא כשהיה יכול להי:
להיתר כלא שכועה אבי בעיר שכנם
מיא בזה התכבל יכול ומעון שכועה
היסה ואין התובע שמין זה מרומה
השכועה ועם כרי הגן ספר יריאים
לסמוך עיני ועיין שמועה. עכ"ל.
אדם ש"ש ן פסק דין על תכירן
וכתבו תוס' פרעתי שמין. וכן נ"ל
משמע מהגמ' מע"ר ראיית הטם ובי"ס
לקהל תבועה עליו משכיל מס יכול ועכב
היבקרון כיר הנפקד".

ד אדם שתמסר תוף מחכירו והתבעו
טוען בפי' עפרה השמיטה ואינו
יכול ולהרוג לך ולעבור על ת מטה אם
התובע טוען מרומה היה לי מחר
ולמחרתן מייב התובע לתרוע אבל אם
אין לו טוען מרומה אבל כזמן
הזה שאין תבעין למוכ מרומה וכן פסק
יריאים פסק והפסיד והבעלת.

ד יוסי ראובן שהתבע את שמעון לדין
ואמר לו שלחת לי על יד בני לבעלת
ביתך ועשיתי וכן לי את מעותי ושמ
שמעון משיב להם על דשמעון פטו
כי אין שליחות לבני. ושמעון אפילו
שכועה אינו יכיר לעצמו שלא הין ל
תבים מעלם כי טעמת שמא הוא ועל
טעמת שמא לא שייך טמעה וראובן
יכול ועמעון עכשו בבית".

ד אומ שאדם יכיר ליתן לשכיר
מעות או רבר אכלה.

הגה"ה בני שכר שכיר על המשכיר
לפתע לו מעות אבל אין לו מעות כלל
לא יפגר בעמה לו שוה כסף ממש. כ"מ
ש"כ המקבל שאין יכול לומר לשכיר טול
מה שעשית משלך ועל המשכיר
לטרוח ולמכור מעבינן להמיבא לו ש"
לשכיר מעות. עכ"ל.

ד אומ לקון אין שמויך לבית אומר.

ליה ארכיסיה תמרי עמיה ביה טעמ
חמרא. אלא מאי המי אלא כיב עפצי
הוו קיימי אלא מכתשי כאורתא כולי
המי ומחר אייתי ליה מקוריי.ה
כולי האי משרשם עקר אותו
וכן תיפי התם אם היה מעלה
כדמים מותר. תלמיד שמותר לקוץ
אותו יפה אם עשאו פרי ..

חומ שמותר לקבל מן הנשים
לבר מועט רק שיודע שאין ה
הבעל מקפיד אם אם הוון שומר
שמקפיד אסור לקבל ממנה שום
דאי מראית סבר הבעל מתנ ובולן ג
טאמ להטמין אסור ומותר לשכר
שים ..

חומ מי שה
שהשכיר סופר
או מלמד ומיצ
לחזור בן בעל הבית יכול להחזיר
עמו לתת לו יותר מחצתו ולא יקח ן
מראית סבר מיבעי ליה האומנין ש
שומר עליהן ומטען ..

אדם שיירך ומשב בשטר אנ
פלוני מקבה מעכשיו בעותי ש
שיטול חלק בקרקע פלוני ון כספר
פלוני לאחר מיתה כחלק אחד מבב
הזכרים שיהיו לי לאחר כשעת מיתת
נכסים שיהיו לי כשעת מיתה. ש
שאם לא היה כותב בנכסים שיהיו
לי בשעת מיתה אין היו עטות כאן
נכסים טהיו בשעת מיתה כראית
ל יש עתלק האומר תנאל אשתי כ
מאחר מן הבנים עטות כאחר מן ל
הבנים האחרים. ובנכסים של

עבד

יהודי לחבירו
עבד ..

חומ אם מתייב
ממון מני ושוב
עבדין. ואם הין יכולים הבנים לומר
יכביע הכותי הממון מן המיתה עד עתה
ומה שהיה להן כשעת המיתה הפסיד.
לפך אם לא היה פוב כשטר מנכסים
שיהיו לי כשעת מיתה יוע מועיל לפי
שאין אדם מקפה דבר שאין בא לעולם.

אדם שעתן מעות אן חפץ לחבירו
לשמור לעלך שיש בם העול קמ
אין שולחין מעות בריוקני כלום על ידי
בעב היינ דווקא אם כתב לו אחר אין
לשלוח לן ואם שלח לו מעות על ידו ואבדן
חייב השולח לפרוע. אבל אם שלח לו בעב
ידו בפסק בה אולפס שיכול לשלוח לו ובהכ
יפעך אטו הכי דהיינ העבי בפך ..

חומ אם חלה מלמד אין מפס
קיעת מן הזמן שהיה לו ללמוד ולא
היה יכול ללמוד מפני שהיה אובל אן ש
טאר אונסין אינ חייב להשלים כפוף
הזמן. כדאיתא פרק דקדושין חלה שלש
ועבד שלש אינ חייב להשלים ..

הגהה. מי מעבין לו לפי הזמן ש
שחלה אפי ליומר חיב הזמן הלעלך חומ
חלה שלש ועבד שלש וכן הע מילי נבי עבד
עברי שפרעהו כל שכרו ואתיולת שש
כשעה שקבלוהו ואין שום חוב ממון
עלין כדאומ עבד עברי נפוקעי אך
לעיל הכתב הזה שיעבד בקרקע כפף.
אבל מלמד שהזמן שכיר יום ועשם אין לן
שכר ומשכר אן עשה לעלך רמאם
עבד ..

חומ אם מתייב
ממון מני ושוב

ג אומ על עניין ריבית שטוען ש

וְהֵן לְךָ רַב רִבִּית

שמר את האומנין . עכ"ל

אולי לפי מה שהוא לומר . ועוד מתרץ
תוד והמלוה לא כעבד הוין לו שכתן א
הגה אך התלמיד יום יש לו חולי ת
רשחוזרת רואי הן עבדי חלשי .
ועל המלוה מתקלקל כאן הני אוכלוסי
כי המלוה אינו מרויח כמה שהולך כל
ליתן לו ויעריך ליתן למלוה שכיחת משל ם
מן האשון ושאר מלוכה אינו יכול ל
יום יותר אבל אינו יכול ליתן לו בעד יום כ
שילוה שלוה כל כך בטוח מהן האשון
שליתן לו אחר ש׳ .

שהלה הבעל יכול ליתן לו אחר ש׳ . אומ תלמיד ש׳
משירין .

ואם כ׳ אינו מספיק לפי שהמלוה רין ז
כמה עם אשתו . אם היה לו לפחות פי
כמה אחרת האשר לשהות בלי
לפחות כמה שהוא הקדם לה תשלי כמה וערך
המוקדשין פסולין . החופה אינה כשעת
פסולה אפי שהיא מוקדשת כשאמרי
כשעות אמן שהיה לפחות כמה ה
פי ולא הקבט עד אחר השעות המעב ה
כמה ואם כתבו תכרט בתוך המעה
אומ אם כתבו תכרט בתוך המעה
ה״ע ואשר שלא הפסיק כשטר .

ג שלא פרע היא אם מאי עדים נאמן ה׳
שמן כאשר הבא פקי מיעטן אומ אין
ואם פרעתי ואתו עדים שלא פרעתיה ל
אומ לא פרעתיך אלא שלא פרעתיה
כמקח . ואשמ דרוקין כשבאו עדים
שלא פרעתיך אלא שלא פרעתיה
ואם פרעתיך ואתו עדים שלא פרעתיה ל
אומ לא פרעתיך אלא שלא פרעתיה
שמן כאשר הבא פקי מיעטן אומ אין
ואם פרעתיך ואתו עדים שלא פרעתיה ל
אומ לא פרעתיך אלא שלא פרעתיה
שמן כאשר הבא פקי מיעטן אומ אין

כי אין שלוחות לעני אובל אם לעני אתה
אומר התעלי כי הריבית אישלי קשיט
אומר לו הריבית עליך לפרוע הוא מן
שמעת כשאינעשך ממעתי אלא אני
לפרוע הריבי אפי אם התנה עמ
כריבי אין הני האומן מעניו חייב ל
אומ על עניין ריבית שטוען ש

וְהֵן לְךָ רַב רִבִּית

שמר את האומנין . עכ"ל

אולי לפי מה שהוא לומר . ועוד מתרץ
תוד והמלוה לא כעבד הוין לו שכתן א
הגה אך התלמיד יום יש לו חולי ת
רשחוזרת רואי הן עבדי חלשי .
ועל המלוה מתקלקל כאן הני אוכלוסי
כי המלוה אינו מרויח כמה שהולך כל
ליתן לו ויעריך ליתן למלוה שכיחת משל ם
מן האשון ושאר מלוכה אינו יכול ל
יום יותר אבל אינו יכול ליתן לו בעד יום כ
שילוה שלוה כל כך בטוח מהן האשון
שליתן לו אחר ש׳ .

שהלה הבעל יכול ליתן לו אחר ש׳ . אומ תלמיד ש׳
משירין .

ואם כ׳ אינו מספיק לפי שהמלוה רין ז
כמה עם אשתו . אם היה לו לפחות פי
כמה אחרת האשר לשהות בלי
לפחות כמה שהוא הקדם לה תשלי כמה וערך
המוקדשין פסולין . החופה אינה כשעת
פסולה אפי שהיא מוקדשת כשאמרי
כשעות אמן שהיה לפחות כמה ה
פי ולא הקבט עד אחר השעות המעב ה
כמה ואם כתבו תכרט בתוך המעה
אומ אם כתבו תכרט בתוך המעה
ה״ע ואשר שלא הפסיק כשטר .

ג שלא פרע היא אם מאי עדים נאמן ה׳
שמן כאשר הבא פקי מיעטן אומ אין
ואם פרעתי ואתו עדים שלא פרעתיה ל
אומ לא פרעתיך אלא שלא פרעתיה
כמקח . ואשמ דרוקין כשבאו עדים
שלא פרעתיך אלא שלא פרעתיה
ואם פרעתיך ואתו עדים שלא פרעתיה ל
אומ לא פרעתיך אלא שלא פרעתיה
שמן כאשר הבא פקי מיעטן אומ אין
ואם פרעתיך ואתו עדים שלא פרעתיה ל
אומ לא פרעתיך אלא שלא פרעתיה
שמן כאשר הבא פקי מיעטן אומ אין

כי אין שלוחות לעני אובל אם לעני אתה
אומר התעלי כי הריבית אישלי קשיט
אומר לו הריבית עליך לפרוע הוא מן
שמעת כשאינעשך ממעתי אלא אני
לפרוע הריבי אפי אם התנה עמ
כריבי אין הני האומן מעניו חייב ל
אומ על עניין ריבית שטוען ש

וְהֵן לְךָ רַב רִבִּית

שמר את האומנין . עכ"ל

אולי לפי מה שהוא לומר . ועוד מתרץ
תוד והמלוה לא כעבד הוין לו שכתן א
הגה אך התלמיד יום יש לו חולי ת
רשחוזרת רואי הן עבדי חלשי .
ועל המלוה מתקלקל כאן הני אוכלוסי
כי המלוה אינו מרויח כמה שהולך כל
ליתן לו ויעריך ליתן למלוה שכיחת משל ם
מן האשון ושאר מלוכה אינו יכול ל
יום יותר אבל אינו יכול ליתן לו בעד יום כ
שילוה שלוה כל כך בטוח מהן האשון
שליתן לו אחר ש׳ .

שהלה הבעל יכול ליתן לו אחר ש׳ . אומ תלמיד ש׳
משירין .

ואם כ׳ אינו מספיק לפי שהמלוה רין ז
כמה עם אשתו . אם היה לו לפחות פי
כמה אחרת האשר לשהות בלי
לפחות כמה שהוא הקדם לה תשלי כמה וערך
המוקדשין פסולין . החופה אינה כשעת
פסולה אפי שהיא מוקדשת כשאמרי
כשעות אמן שהיה לפחות כמה ה
פי ולא הקבט עד אחר השעות המעב ה
כמה ואם כתבו תכרט בתוך המעה
אומ אם כתבו תכרט בתוך המעה
ה״ע ואשר שלא הפסיק כשטר .

ג שלא פרע היא אם מאי עדים נאמן ה׳
שמן כאשר הבא פקי מיעטן אומ אין
ואם פרעתי ואתו עדים שלא פרעתיה ל
אומ לא פרעתיך אלא שלא פרעתיה
כמקח . ואשמ דרוקין כשבאו עדים
שלא פרעתיך אלא שלא פרעתיה
ואם פרעתיך ואתו עדים שלא פרעתיה ל
אומ לא פרעתיך אלא שלא פרעתיה
שמן כאשר הבא פקי מיעטן אומ אין
ואם פרעתיך ואתו עדים שלא פרעתיה ל
אומ לא פרעתיך אלא שלא פרעתיה
שמן כאשר הבא פקי מיעטן אומ אין

כי אין שלוחות לעני אובל אם לעני אתה
אומר התעלי כי הריבית אישלי קשיט
אומר לו הריבית עליך לפרוע הוא מן
שמעת כשאינעשך ממעתי אלא אני
לפרוע הריבי אפי אם התנה עמ
כריבי אין הני האומן מעניו חייב ל

ן אומ' חבית של גיר אין לוקחת אם
נשתמשה היורד ליבור ..
חייב' אם מוכני שומן שיהם עשו
שאין עתידין לקוינן ולהסירן ולאח
רכ' פשוט הוא רכל יהות הכלים
שמחסת אם חוקן בטבילה
ן שהשואלת על בית יד של עבוט
להטביל ריחים של פלפלין מטומ
ראוליין סבר המעמיד ..

דכו ן והן לך העורת כלים ן אומ' שיערך
והשואל כעניהו יעריך לפחות משכון ומשאיל
השואל יש לפחות משכון ומשאיל
והריבית ..

ן אומ' אין חדם יכול לקנות מחכירו
חוב שיש לו בדר' עלו אם כן
שאמ' לו לגבי במעמד שלשתן לזה
פלוני חבירי מה שיחתה מחוייב לי.
וכשתעשה זה אין תביה פטור ממש
ורוצ' אין לי עשק כך ..

ן אומ' מי שהשאיל לחבירו משכן
שלקחו מן הגי ישן עכ' ל
להעניל ודין כיוון דאין אסור לאחר
מה תשמישו על האור אבל גדול טעון
ליבון לפי שלפעמי הגי יעלה בו משר
כמו כשפוד ואם הוא מסופק אם הסכין
חדש או ישן שקנאו מן הגי יעריך
ליבון ואחרך טבילה . עכ"ל ..

דכמ ן אומ' סכין ששחט בה אסור
לאחר זה רואה אחריהן ויעריך
עכ"י ודי"ל סבר כי העכו"י ששופך
עליו מים רותחין מפליט יותר ממה
שבלע עכ' השו"ט ..

ן אין ראוין לשחוט בהמות או חי
תרעלות אפילו סכין של גים או סכין
שלא הטביל בראויה אפי' סכין של ג'
גים אסור להשתמש בו ורוצה לומר
יש רוצה להשתמש בתכן יעריך הגלה
אן עברו ג' ימים ואינם יודעים מעתה
לעת וכבל יום ויום חרטים ..

ואיתיה תביעי ואיכא בהן מכל מילי
ור אלעזר חנא לרבן שמעתא והוה
את התשבון על סחיזתה עיני ולא אכל
אלא בשום כך עתיד אדם ליתן
עבב .. | אומר שיט בירמל
הגהה ומי אם אכלו אותריכן אין לחוש
מן הלחם בתמים שזה נראה
הפ׳ שחמור להשתומם מן שום מיכ
תשמיש עד שאחר טבילה . ואם שחט כ
סכין של עגים יעריך קליפה מיקום
שחיטה ..
| אומ שאומר להטכיל כלי סעך
כלי ממכר ותרומה ארוממ מעריך
חומר בקודש מטבילין כלי כסף כלי זהב מה
אם לא לקודש . וכיון שאומר תרומה
כש לחולין . ואפ׳ שיהין המים יפגין על
כלי המיישן בשבת השקה שאז יהן המי׳ ם
שפבוק ומטבלי הם יפר ..
זֶהֶן לְךָ חֻקָּה לְכֶם .. | אומ
שאין
אדם יעריך לטעם הפת במלח אן בפל
אחר רק שיהיה הלחם טוב מאיתה
כברכות ליה רבן בשש ..
| אומ שאין לפרך על שום רפר ואן
מאי׳ה אולין כשהזיז אוכלין ..
| אומ שאין לעשות מן הלחם קי ל
ואסול בן אולא כ׳ שיאכל מן הפת
אלו אוכלין ואוכלין מאוכלין אלא כ׳ שיאכל
מה עמהם . ואפ׳ אין לחתוך כשר על ה
אוכלין ואוכלין מאוכלין אלא כ׳ שיאכל
כבל פעם כ׳ראית מפסיק סופרים אין ז
הגהה ומי׳ אם אכל
פשעידין של תפוחים במשך הסעו
ואחר שכיבך מכ המוציא התה
מטרחה . ואפ׳ אם מפסק על המו
המוליתא המוציא אין יעריך למרך
על התפוחים כל רקימתא עיקר . עכב
על מוליתא של כשר ושל נביו
אן של רגבם שלא יהן מפרורות
מפרך עליהם המוציא רקימתא עיקר ..
| אומ מחעכה במשיתא
ואוכל זהן סעודת כשות כהא ית
סכ מה מרליקין עשיאום להלל ולהודו ת

שמחזיר בשתא והעעם הזה מרי להמכ
חרלן בשתא ..
| כשהוא אוכל
פפכות
שכ מיני פירות | או חפילו מין
אחר אם לא הביאו ואפ׳ אם אכל מאחת
ואפר על פ אחת לברן מרפה האשונה
ואפי׳ היסת הדעת אבל לא מפה אחרית ..
הגהה ומי׳ כשהזרם אוכל פבית
חכיה קצן פברית מילה אן פעריס אן
כיצד פה ר׳ לו פברפה אחת על פולם
אפ׳ כ המין הזה קודם שיבא מין אחר
רבין שתלוי ברעת פעל הבית אינ עפ ה
היסת הדעת כלל כראשי פברכות אינ
יותבא ריש גלותא פאכינן וכן .. עכב ..
| אומ כשהזיז אוכל מוליתא של
ותפוחים אן של שאר פירות עטל
דינת לחן קודם אכילתו ואפר בורך
פרי העץ . אבל יש לפבן פירות
שפמולי׳תא ..
הגהה ומי׳ אם אכל
פשעידין של תפוחים במשך הסעו
ואחר שכיבך מכ המוציא התה
מטרחה . ואפ׳ אם מפסק על המו
המוליתא המוציא אין יעריך למרך
על התפוחים כל רקימתא עיקר . עכב
על מוליתא של כשר ושל נביו
אן של רגבם שלא יהן מפרורות
מפרך עליהם המוציא רקימתא עיקר ..
| אומ מחעכה במשיתא
ואוכל זהן סעודת כשות כהא ית
סכ מה מרליקין עשיאום להלל ולהודו ת

כגון בקנה בין בושט בין מיעט קיבה
דשחיטה מפרעת בעוף. וחורה פסול
אין תחוב העור אין תחת יעיר מסובב
הסכין בין סימן לסימן ופסקן
ירעם ..

חלרה. שהחל ר

שלא הולך ולא הביא.

ואם יש לסכין חוץ ליעיר כאלו יעיר ר

כשר ושחוט בן סולמה לחורה אין
בהוחה לחורה אבל אם הולך והביא אין
אפי באומן כל שהו כשר כשאין לו
עד שיסיים העוף, כגון מכרת
חוזר שאפור לרבר אחר כל כמה
חיעיך הבית שהוא סערת רשות ..

והן לך עב"ב זיסור והיתר ..

לוח

יקוי יב יהורה אוי שחוט כל עסמ
שאינו יורע הילכות שחיטה
אפור לאכול משחיטתו. ואילו הן
הילכות שחיט. שהייה. דרסה. חלרה. העלאה. ועיקור ..
שהייה בושט בין מיעט קשה בין
מיעט בעוף. בקנה מיעט
עוף. ואפי עוף. ואפי כ
אין כשלשה מקומות שחיטתו כשירה
וכלפי שלא עשה שהייה. יעיך
להמתין הסכין לחכם קודם שח יטה.
יעיך לפרוק הסכין מלכישתו ולטופרו
ואחלתו רוחתו. אלכישתו כעב הוט ט
ולטופרו כעב היקה. ואחלתו רוחתו
הלא חוורי בת השחיטה מרווח קטון.
כן יפרוק הסכין קודם שחיט. ואחר
שחיטה. ואם לא פרק הסכין לאחר
שחיטה כשירה, ואם לאחר שחיטה
עיכוב הסכין מעם שחיטתו פסולה.
שוהן בעוף נפעיה, ואם שחט הכהה
בהמות ופרק בין כל אחת ואחת ומיהו
טוב ולאחר השחיטה אחרונה מיהו
מעם הוהן אסור וכל השאר מותרות
ואם קורם לאחרונה הכה סכין על עשה
אן על רבר קשה ומיהו מעם כולם
כשירות .. אוקמת פסולה, ומפקם
בין כשיעט בתרין .. הקדמה

ראוי וטריפה וכן פרשה והתוספות
דומיא הוה ליה יתירה רש"י בחולין
כשיטה . והיכא דאשתכח תרי עיבוטי
כשיטה . ואי תשמה עיבוטא דומיא
דעיבוטא דוורידין ועיבוטא וטריפה
כתב נשי . אי חלוק עיבוטא דוורידין
ואי מסיכא אונא אחת בוורין אין העי
יתר כשיטה והא דקאמר סדין דאוכ
דקאמ' אריטא דסכינין הא לאו הכי אפי'
ריעבר פסולה .. עלה ויזד אפילו
לפתיחה כשיטה . ויעריך לסדוק הסימנ
לאחר שחיטה . ואם לא פרק תפול . ויעריך
לשחוט מכ אחר סמוך וכו שנים כב
סכהמה . ן מיהו לפתיחה ישחוט וכב
שנם כשוף ן סכהמה . ואלף הוורידין
ישחוט לפתיחה סעוף . התוה אומרה
ודמות כאשר יניחך . אשר אחר .
שנים . וכו . אל תשרי ודמות אלף וכ
וטחטת . כלומ' פאקום שכב המאכל ח
מטיהן . ויעריך לפרק אקבל על הטחיט .
ואחר השחיטה יעריך כיסוי מעפר
תיתוח למעלה ולמטה . וכיסוי הדם
טהר כחיה ובעוף . ומפרק על כיסוי ה
הדם בעפר ..

קולמוס הילכת מריקה ה אונ אית סריקה
והלאה מימינו ותתה כשמל
כשמאלו . אפילו כלפי צפון כשניהם ת
וכשוכסת מיפנה . אי חלוק טריפה . אי
יתיר כשיטה והא דקאמ' סדין דאוכ
ואי מסיכא אונא אחת בוורין אין הע
העיבוטא דוורידין ועיבוטא וטריפה
כתב נשי . אי תשמה עיבוטא דומיא
דיימי סימפונין, דאוכ בחולין טריפ
ריאה שנמוק וקרום שלה קיים
כשיטה וכן . עד והוא דקאמ' סימפ
סימפונין , ואפ כל הריאה תפוחה
יתר שאין הבורק יכול ליכנס בה ה

ראוי וטריפה וכן פרשה והתוספות
דומיא הוה ליה יתירה רש"י בחולין
כשיטה . והיכא דאשתכח תרי עיבוטי
כשיטה . ואי תשמה עיבוטא דומיא
דעיבוטא דוורידין ועיבוטא וטריפה
כתב נשי . אי חלוק עיבוטא דוורידין
ואי מסיכא אונא אחת בוורין אין העי
יתר כשיטה והא דקאמר סדין דאוכ
דקאמ' אריטא דסכינין הא לאו הכי אפי'
ריעבר פסולה .. עלה ויזד אפילו
לפתיחה כשיטה . ויעריך לסדוק הסימנ
לאחר שחיטה . ואם לא פרק תפול . ויעריך
לשחוט מכ אחר סמוך וכו שנים כב
סכהמה . ן מיהו לפתיחה ישחוט וכב
שנם כשוף ן סכהמה . ואלף הוורידין
ישחוט לפתיחה סעוף . התוה אומרה
ודמות כאשר יניחך . אשר אחר .
שנים . וכו . אל תשרי ודמות אלף וכ
וטחטת . כלומ' פאקום שכב המאכל ח
מטיהן . ויעריך לפרק אקבל על הטחיט .
ואחר השחיטה יעריך כיסוי מעפר
תיתוח למעלה ולמטה . וכיסוי הדם
טהר כחיה ובעוף . ומפרק על כיסוי ה
הדם בעפר ..

קולמוס הילכת מריקה ה אונ אית סריקה
והלאה מימינו ותתה כשמל
כשמאלו . אפילו כלפי צפון כשניהם ת
וכשוכסת מיפנה . אי חלוק טריפה . אי
יתיר כשיטה והא דקאמ' סדין דאוכ
ואי מסיכא אונא אחת בוורין אין הע
העיבוטא דוורידין ועיבוטא וטריפה
כתב נשי . אי תשמה עיבוטא דומיא
דיימי סימפונין, דאוכ בחולין טריפ
ריאה שנמוק וקרום שלה קיים
כשיטה וכן . עד והוא דקאמ' סימפ
סימפונין , ואפ כל הריאה תפוחה
יתר שאין הבורק יכול ליכנס בה ה

ומפרק לפתיחה לא ישחוט ומריעבר
כשיטה . וקנה שהולך ולא הבית ואם עיכב
העשיה פעד הקנה ואם הבית ולא הולך
ואם היו העובה פעד השוש . והוא רק
רקיק ארישא דסכינין הא לאו הכי אפי
ריעבר פסולה .. עלה ויזד אפילו
לפתיחה כשיטה . ויעריך לסדוק הסימנ
לאחר שחיטה . ואם לא פרק תפול . ויעריך
לשחוט מכ אחר סמוך וכו שנים כב
סכהמה . ן מיהו לפתיחה ישחוט וכב
שנם כשוף ן סכהמה . ואלף הוורידין
ישחוט לפתיחה סעוף . התוה אומרה
ודמות כאשר יניחך . אשר אחר .
שנים . וכו . אל תשרי ודמות אלף וכ
וטחטת . כלומ' פאקום שכב המאכל ח
מטיהן . ויעריך לפרק אקבל על הטחיט .
ואחר השחיטה יעריך כיסוי מעפר
תיתוח למעלה ולמטה . וכיסוי הדם
טהר כחיה ובעוף . ומפרק על כיסוי ה
הדם בעפר ..

קולמוס הילכת מריקה ה אונ אית סריקה
והלאה מימינו ותתה כשמל
כשמאלו . אפילו כלפי צפון כשניהם ת
וכשוכסת מיפנה . אי חלוק טריפה . אי
יתיר כשיטה והא דקאמ' סדין דאוכ
ואי מסיכא אונא אחת בוורין אין הע
העיבוטא דוורידין ועיבוטא וטריפה
כתב נשי . אי תשמה עיבוטא דומיא
דיימי סימפונין, דאוכ בחולין טריפ
ריאה שנמוק וקרום שלה קיים
כשיטה וכן . עד והוא דקאמ' סימפ
סימפונין , ואפ כל הריאה תפוחה
יתר שאין הבורק יכול ליכנס בה ה

שיב שאם היה כאן כלי של אי־סור
אינו מכשיל אפי׳ מליבת חרס, ועכ״ל
כלי. ומי יש לו לומר דכלי שיב
אינו מכשיל אפי׳ מליבת חרס
הבית וכן עכו״ם דכלי שיב אינו מכשיל
אפי׳ מליבת חרס. אלא ודאי כיון דכלי
שיב אינו מכשיל אפי׳ מליבת חרס
אינו מכשיל אפי׳ מליבת חרס
שמתכוין לעיבוי אותם אם מלא כדי עבד
כאותו כלי כשירה ..

ד״ה אומ׳ שאין להחזיר התערובת מפי
המליבה לאחר שהתיישנה לחרס ו
למתניתה כי שמין כלי שיב מכשיל דאינו
כי קליפה. ובתשובת הרשב״ה לא היה
כשירה מישום שהיה עריין עם העיסה
אבל כשהחזיר לתוך מליבה כבר נפלו
קיסת מן העיסה, דומיא דיעבד אם
החזירה לתוך מליבה ..

הגה״ה וכן עכו״ם דכלי שיב אינו מכשיל
כלל. ומי יש לו לומר דכלי שיב
אינו מכשיל אפי׳ מליבת חרס
הבית

מרק שקורין טשטעוא ופלילה עריין ל
שמעתא אחות אכל הני אפרים
ך אוא שמיצא בשם הני כרוך שני
ברוך עכ"ל ..
הדק שמיץ לו חוציב מ"ץ וכן פי' רבי
עמהן אכל הני רעסרו מחות כליעה
לו שלה הני מילי שנשפרו מחומת
טומאתם בתוך ג' ימים משעת תרומ
הכם על השטים הרי הטהרים שב
בראשונה ונתערבו סהן והראשונים
שנשתיירו כמחצה עם הולגם שנתרבו
ואין שרעם טהורים ס ונשארו אותן ג'
להיבטל ברוב ומצד שיחזרו הראשו
ראויים להתחבר ולא היתה הולכה
אכל כשנתיצא עוכב בלא מציא יוצא
בקוקבן ומצד שהאוזן חתיכה
אותה אוזן שנתיצא מה החתיכה ב
ואוסר שיאר אוזות שנתערבו עם
החתיכה ורובכו כרובן הקורקבן וכ
אכל כשנתיצא עוכב בלא מציא יוצא
בזמן הקורקבן ולא ייצא החתיכה לחוץ
בקורקבן ולא היה ניכר שום עקב
היה אוסר חתיכה שנתיצאת
ומהיום ההוא פירש מהם ..
ידעו שחייהן זכר אוכ עלה עלין ל
מן השרצים שאכלות היום כהקיצו
מאי ואל כל אילן כשרים ואוחרן כ
מלא שרצים ואל קרום אחל ובחגב
והדר פגם ודקא מגרל והכיא קופה
ואל אחר כעל טיהה וכעל שיעה
טיב וסילקו סקף ממע כטאר קערות
הכל ווותר רשחין כבלי שיב עפל וכלי
שיב אינו מכשל ועשר עהי הפריש לו
כולה הני מילי היכן עיקה אוכל עיעכו
הפריש מטוליה והטעם כולם ואל
אפי' כלי מכשל הכל אוחר רשבול העפר
סם סון שפי ועשר איכא ואיחר רלמ
ואחר שנעשרו התבשיל עפל ואיכא ל
ספיקא טוכא .. הגה ומיהו אם
של הובוב בקף אחר ראשון הקף אסו כ
ואם החזיר הקף לתוך הקדירה אפילו
שיבא בקדירה ס מכל הקף . עכ"ל ..
פי' סון רוקאן כשערבו הכל בבת אחת
ומ"ש על המיר אפי' לא ערבו הכל בבת
אחת כיון שהיה ס בין הכל ושעכ"פ
שלפעמים נשאר כחתת בעגם שנ"ה
מעט הגם טהורי והרב עמן כעיסם
ואין שרעם טהורי ס ונשארו אותן ג'
ששיארו כמחצה שיחזרון ויעברן חוזו
שנשתיירו מחצה עם הולגם שנתרבו
בראשונה ונתערבו סהן והראשונים
הכם על השטים הרי הטהרים שב
טומאתם בג' ימים משעת תרומ
לו שלה הני מילי שנשפרו מחומת
עמהן אכל הני רעסרו מחות כליעה
הוא שמא לו חוציב מ"ץ וכן פי' רבי
ברוך עכ"ל ..
ך שמעתא אחות אכל הני אפרים
מרק שקורין טשטעוא ופלילה עריין ל

אשור להניח ... עניה ליכא אותה
עניה ... אומר שמשמיטין
אין לו אין עכשיו יש לו.
הבעה לא לו עכשיו אית לך
ולאחר זמן אית לך סימנך כ
הני מילי דעניין ממונו אבל דעניין
ה"ג משקה בפ' הנשה
משמע בפרק ובאומנין ..
משמע מדקתני ואומנין משום
מה ושתף שדה טעון ומוכלו משום
שהכי הלכתא שאל
מילתא היא .. אומר שמיטין את
אשר לו מן הנכרי ואפילו
שמיטת קרקעות אומר
עמו פטור שיש בה כשר
עני ... אומר שמשמיטין שמיטת
כספים מחלק היה מחלק לקוחין
מאתמיה רבה .. הבהה מיהו
של חולות ואין עשוין בו הזמן וכפך
כרשין וכוסמין ושומין וכוסמין בהן לקוחין
שאינן בן יומו ספר התרומות ריש
חילוקין אשור אחד מהן שכיון לקוחין
ששאלו אם אין מדמה לקורט של
בישראל ומטעם ראשית הלסת כוותיה. עני.
ת הני מילי סימן אשור ואשעלי
הילכך כוותיה דרב אחא משר
שמעתם מן העין אשור הא מילי היכ
לילכך דישמעו בקון דהיינו רבי רבי
השוה אבא אחא ואפאי יומי טבח
לגמן אחד אוריך משום חדי לחיותו
דעלת כיה אבבא עבד אחא כולי
עלמא לא אמרים דמיניה אלעזר
בהיתו דקשקיל כשרא. משק רביט
ראיכא דעתו כמן מילי מיניה
לא אכל מה מיניה בישראל. אבל מקח
עלמיו לא אמרים דמיניה אלעזר
דעלת כיה אבבא עבד אחא כולי
לגמן אחד אוריך משום חדי לחיותו
השוה אבא אחא ואפאי יומי טבח
ראיכא דעתו כמן מילי מיניה
בהיתו דקשקיל כשרא. משק רביט
שמיט מוורדום שאסורין שאפילו
מיון רבי עליה עליה מרפרך עליה
רב והאמר רב משר שמעתם מן ה
העין וכו' אלא כולי עלמא מודים ב
מקום רבים שמעתא אשור ואפי
אם יש ליהודי עכשיו עין בעה
משמע דמדקתני ואומנין משום
כוכבית עין כלי. אבל מדכתן
אינו מוסיף לא טעון מילי מה
ישתף שדה טעון ומוכלו משום
שהכי הלכתא שאל
מילתא היא .. אומר שמיטין את
אשר לו מן הנכרי ואפילו
שמיטת קרקעות אומר
עמו פטור שיש בה כשר
עני ... אומר שמשמיטין שמיטת
כספים מחלק היה מחלק לקוחין
מאתמיה רבה .. הבהה מיהו
של חולות ואין עשוין בו הזמן וכפך
כרשין וכוסמין ושומין וכוסמין בהן לקוחין
שאינן בן יומו ספר התרומות ריש
חילוקין אשור אחד מהן שכיון לקוחין
ששאלו אם אין מדמה לקורט של
בישראל ומטעם ראשית הלסת כוותיה. עני.
ת הני מילי סימן אשור ואשעלי
הילכך כוותיה דרב אחא משר
שמעתם מן העין אשור הא מילי היכ
לילכך דישמעו בקון דהיינו רבי רבי
השוה אבא אחא ואפאי יומי טבח
לגמן אחד אוריך משום חדי לחיותו
דעלת כיה אבבא עבד אחא כולי
עלמא לא אמרים דמיניה אלעזר
בהיתו דקשקיל כשרא. משק רביט
שמיט מוורדום שאסורין שאפילו
מיון רבי עליה עליה מרפרך עליה
רב והאמר רב משר שמעתם מן ה
העין וכו' אלא כולי עלמא מודים ב
מקום רבים שמעתא אשור ואפי
אם יש ליהודי עכשיו עין בעה
משמע דמדקתני ואומנין משום
כוכבית עין כלי. אבל מדכתן
אינו מוסיף לא טעון מילי מה
ישתף שדה טעון ומוכלו משום

בקדירה מיירי ושם ליתן אסור אפי'
האש בקדירה ואפי' ליתן בין ליה
שהיה עפ"י קדירה שלימה האש ש
ואפי' בקדירה ואפי' בין ליה
היתר שהיה מקדירה . הגה
ואי' נהג העולם שאם עלה הטיפה
כעב הרוטב אז אותר כס כין ליה
האש כן שלין ליה אל האש אפי' אם
היה הטיפה ושלה מן הרוטב אפי'
היין שלין כעב אסור אפי' אם
יש כרוטב ס' כפי שהטיפה מתפשט
כקדירה קודם שנעשה כרוטב ולין כעב ה
כמוה נתפשט ונעשית הקדירה נבל
יוכל כעב האש אותר לפי שהאש ל
שורפו רק ש"ק"נ"ע מיר והנ מילי ל
כטפה אחת אבל אם נפל שמנכמו ב
חיני קפ' אסור אפי' כעב האש ואפילו
יש כרוטב ס' כין שנפל ומעלה מן
הרוטב אבל כעב הרוטב אותר לעולם
על ידי ס' . עכ"ל . הגה קדירות
של נחשת שמשתמרת א שום כשר
כחלב לעולם אפילו עד ש"ק
ש"שנילה וכריעבד אותר אפי' שכשלו
כתבה אם אינה ת"ת יוצא אבל קדרי
של חרס אין להם תקנה עולמית .
הגה ומי"ג עד עיקר ש"ש א
חילוק כין כלי חרס לשאר כלים ועיין
סעיף ואבל כלי חרס אותר כריעבד
השיעור כין יומו . ואפי' שאומרין ש
שאין כלי חרס יוצא מידי חומרו ל
לעולם היינו שאין לו תקנה להעלות
כשהוזן כין יומו . עכ"ל .

האש

סעיף

חמב

יהיה הלבות בשר נחלב .

אפי' חלב שנפלה על הקדירה ומתוך
שעמדה בה מי שיורין עליו ואפילה
ומעכ"פ ריוחק כל ירקן השפכז שלא יגע
בחמימות העפרות העומדות על גבולי
יבשה . אומ שאין לאסור
אלא היין בטיפה כס .
חומרין ואין תלמיד חכם אלא מבב
אם שמע מי אסור בדבר אחר מחמת
המדינה אי אתה רשאי להתירן בפנין
הדיוטות להתירן כמו עד אפי' מורי הר
יהודה ז"ל . אבל אם עכדין אסור כטע
מחמת טעות שהזין סבור שהזין אסור
והזין אותר מתירין לו אפי' בפנין במקום
שמקל . אומ ריש בירושלמ
כשם שאסור להתיר האסור ק
כך אסור לאסור המותר .
אומ ריש בירושלמ אלו דיכין כשם ר
שמקל אין מורין לו מהלכות ולא ע
מהקרות אלא מתלמוד .

יהיה הלבות בשר נחלב .

אומ שכל שמשין סעב כתשמיש
טיפת חלב שנפלה על הקדירה ומתוך
שעמדה בה מי שיורין עליו ואפילה
ומעכ"פ ריוחק כל ירקן השפכז שלא יגע
בחמימות העפרות העומדות על גבולי
יבשה . אומ שאין לאסור
אלא היין בטיפה כס .
חומרין ואין תלמיד חכם אלא מבב
אם שמע מי אסור בדבר אחר מחמת
המדינה אי אתה רשאי להתירן בפנין
הדיוטות להתירן כמו עד אפי' מורי הר
יהודה ז"ל . אבל אם עכדין אסור כטע
מחמת טעות שהזין סבור שהזין אסור
והזין אותר מתירין לו אפי' בפנין במקום
שמקל . אומ ריש בירושלמ
כשם שאסור להתיר האסור ק
כך אסור לאסור המותר .
אומ ריש בירושלמ אלו דיכין כשם ר
שמקל אין מורין לו מהלכות ולא ע
מהקרות אלא מתלמוד .

ואם עשה על הכרזת של סכין עצמו
ומי נתן להשגיח כל הסכין אחד של על
אלא העלאה כשרות אם מליון ס"י
עשר מצות בקיבוץ ודין . הלכה
חתם האיפרים שלח פרש מותר . ואם
יניחו על ידי האור עריך ליה ..

ח אומר ששאלת על מה ששואלין
מאחבתי על גבי עצים והיינו
עצים אם יש שם איסור בחותן

ז אומר יכיר של בשר עצם לקדירה
חולסת יפה כעין יריכה העליה
משל רמליח הוי כרותה . ואומר שאינו
יוכל שום כשר ואחר בבית כלי כשר
עד אם יחר חלב אוכל כל מיני כשר .
הר הבית ומי שהיו העולם שלא ו
לחלק בין בשר חלב ואוכלין כשר בין
יחר בבית בין יחר חלב על ידי קינוח
והדחה ובין כשר עד ובין כשר יחר .

ד עכל .. אומר ומה ששאלת
אם מותר לחפות פשטידין עם
הפת אם ריחא מילתא היא אפילו ב
מיעבר אין לפחילה דוקא אבל ה
העגל מותר מיעבר הלכה פסוקה יוסי
ואיני אומר אלא כשל שעורים אפב
שהשעורים שואבות ..

ג אומר שאם נפל טיפת חלב רותח על
סכין אין על אחר כיצד אין ע
כלי בשר המיקום מיקום שנפלה הט
הטיפה האויר ופסקה הטיפה משנפ
עין כי מה שיש על גדי הכלי כלי ב
חשוין והן כשנפל בקדירה אם פחות ב
האור ופסק כשנפלה הטיפה אינה
יריך כלי עגל מיקום מיקום כלב
ודוקין כשנפלה הטיפה על הקדירה אבל

והיה הלכות ערב ומליחה ..

ב אומר בשר שנמלח ושהה שיעור
מליחה ונפל עליו השלג שהוא בתוכן
לתוך הקערה הקערה אוסרתו ואינה
עריכה רק הדחה אלא דין יריך כשני ס
ג התיר ירוקות שנמלחו עם הבשר
והלב הסבירו ליה ראשו מישרין
שריך .. אומר בשר שטה ה
ג ימים ועדיין שלג עלה
שוב אין האור יוציא עלמית על ידי מל ח
שלג על ידי כישול כך נמיעות בתשוב
התבונים . אבל כיצי אומר אני שהוא מות ר
חתם האיפרים שלח פרש מותר . ואם
יניחו על ידי האור עריך ליה ..

ז אומר ששאלת על מה ששואלין
מאחבתי על גבי עצים והיינו
עצים אם יש שם איסור בחותן

מחתיכה לחתיכה כולן מותר ואם היה
אין כח ס' מותרת כי חלב אינו מצטרף
היתה מונחת שלא ליד החלב יאפי' עם
החלב אסורה ואם אין שם ס' יכול אם
שהחלב רבוק שם היתה מונחת ליד
ואותה שהיתה מונחת אינו החתיכה
שם יעריך לקלוף אותה ויד חלב
אלו מותרת אותה חתיכה שהיתה רבוק
חתיכה שדבוק שם ישנו אז מותרת
רק שלא יהיו ברוטב ואחר אחרי. עכ"פ
ואומר כשהוא אוכל פרות ורוצה
לשתות יין אוכלים מאכל קורם
כמו אורוגה על הפירות בורח עשוין
רבות ואוכלק מעכב בורח פני הגפן
ועל היין כי להכות מכבות ..

ואומר אדם שטותה בתוך הסעודה
יין אחר לפני ואין רוצה ליתן לו
לאחרים אפי' לשתות אפי' אם יש לו
יינות וכאה בני אדם מסובים ואינו
חין לו לסך העוב והמטיב על היין
ואומר לשתות יין חדש אחר ישן
או להפך אינו מכלך העוב והמ
כגון בורח מפי וכל ששים ימי טל
ושיתא קדמי מרע ..

הלכה

מי אין לחלק בין חדש לישן כי לעשם
מכתכין העוב והמטיב אפילו בערוב
רק שלא יהיו ערוב ואחר ואחרי. עכ"פ
ואומר כשהוא אוכל פרות ורוצה
לשתות יין אוכלים מאכל קורם
כמו אורוגה על הפירות בורח עשוין
רבות ואוכלק מעכב בורח פני הגפן
ועל היין כי להכות מכבות ..

ואומר אדם שטותה בתוך הסעודה
יין אחר לפני ואין רוצה ליתן לו
לאחרים אפי' לשתות אפי' אם יש לו
יינות וכאה בני אדם מסובים ואינו
חין לו לסך העוב והמטיב על היין
כרכר יכש אפי' ראוין להתבר כין
הלן אפיר אלא מחמת כליעה ..

הלכות עבין שתיה ..

ואומר יגר של בשר שנתן מאחיזה
מתר כס אלא שיש ואומר שאינו
אבל כשיוצא מיד כס ..

ואומר יגר של בשר שנתן מאחיזה
אוסר את השוחות אפי' שהעלים של
ראש מחסיך בין חוח לבשר ..

ואומר יגר של בשר שנתן מאחיזה
אוסר את השוחות אפי' שהעלים של
הקרום אין הראשים והכל אחד לכר
השוחט החוח ואומר שהשחיטה גרועה יפ.
שחלחן עם השוחות ואז ניטל הן

ואומר מעשה ראשי של שוחטות
שחלחה בה בשר אסור להכות בה חמה
מעקב שחלחה בשר אסור קעלי
כך משמע כל הבשר כלי שהיו
לכתש הכי הוא מחמשלך משמע

השיב לו שמח ורוץ על הראשון
משמע לעכו"ם ..

[אומ' אדם השותה יין בלא מזיגה
יין יגרום לכך בסוף אחרונה
אבל פעם אין שוקף השתיה הם עולך
[אומ' כשאדם שותה מים שהם
שהובאו מן הנהר יגרום לשפוך
ומעט מן המים לתוך ואחר שתייה כמו
כן יגרום לשפוך אם ישנם אדם אינו
[אומ' אדם שרעתו ל שיושב של
ושתות ורעתו לאכול מיד אינו
יגרום לכך בורח מפי הקטן בפעורה
סימא בפסחים יין שמטרף המזון פוטר
יין שלאחר המזון והטעם לפי שלשתות
פוטר ושרות אם שרוית אינו פוטר
ושתות .. [כיון שמטרף
הפעורה מכרך [על אחר סבב עצמו
סמך . ומחזיר ויטרי יש כשאומרי
סבי מורי אחר מכרך לכולם . וכיצ
אולחן וכי חשש פירשן שזה אינן
שאין לחלק כראשון ראשון כל אחד
מכרך ועצמו ואינו מחלק לא לפי ולא
סם עניין משעם שאין כית הכליעה
פני כראשית כמו כרכות הכיאון ון יין
כמרך הפעודה כל אחד מכרך לעצמו
לפי שאין כית הכליעה פעי ומאותם
טעם עצמו יגרום על אחד ואחר לכרך
לעצמו הטוב והמטיב ואם רעתו של
כעל הבית לשתות הין לכן שזה ל:
ליתן מיינ לאחרים אינו יגרום לכרך
הטוב והמטיב כי הפירוש הטוב
פגפה הזה גמיך ..

השיב כן סמה ורוץ על הראשון
משמע לעכו"ם ..

[אומ' אדם השותה יין בלא מזיגה
יין יגרום לכך בסוף אחרונה
אבל פעם אין שוקף השתיה הם עולך
[אומ' כשאדם שותה מים שהם
שהובאו מן הנהר יגרום לשפוך
ומעט מן המים לתוך ואחר שתייה כמו
כן יגרום לשפוך אם ישנם אדם אינו
[אומ' אדם שרעתו ל שיושב של
ושתות ורעתו לאכול מיד אינו
יגרום לכך בורח מפי הקטן בפעורה
סימא בפסחים יין שמטרף המזון פוטר
יין שלאחר המזון והטעם לפי שלשתות
פוטר ושרות אם שרוית אינו פוטר
ושתות .. [כיון שמטרף
הפעורה מכרך [על אחר סבב עצמו
סמך . ומחזיר ויטרי יש כשאומרי
סבי מורי אחר מכרך לכולם . וכיצ
אולחן וכי חשש פירשן שזה אינן
שאין לחלק כראשון ראשון כל אחד
מכרך ועצמו ואינו מחלק לא לפי ולא
סם עניין משעם שאין כית הכליעה
פני כראשית כמו כרכות הכיאון ון יין
כמרך הפעודה כל אחד מכרך לעצמו
לפי שאין כית הכליעה פעי ומאותם
טעם עצמו יגרום על אחד ואחר לכרך
לעצמו הטוב והמטיב ואם רעתו של
כעל הבית לשתות הין לכן שזה ל:
ליתן מיינ לאחרים אינו יגרום לכרך
הטוב והמטיב כי הפירוש הטוב
פגפה הזה גמיך ..

[כשמי אדם יושבין כך מקובה
ושתות יין כל אחד יגרום לעצמו ל
לפי שעקצין אין לנו הסיבה .. [אומ'
שכרכת המזון טעונה כוס אפי' יחיד
אכ' כששנים אוכלים יחד כל אחד יגרי [
ותפוס כוסו כירו לכרכת המזון . ומה
אומ' כשם שכ' יחיז מפרש שמכרכת
המזון טעונה כוס אפי' ליחיד מדקאמ'
כעבב: פסחי' הטבח לביתו כמו יגרי שמת
יום אין לו אלא כוס אחד מניחו לאחר
המזון ומשלשלן כולן לאחריו ואמאי
היה לו להכריל על אותו כוס וכל אחר
יאכל לבדו כלו כוס אלא ראוי מכרכת המזון
טעונה יכוס אפי' ליחיד ואם אומ' משם
רכי יחיז יג ש יגרים לכרך הטוב והמטי
אפי' כשהזן רוצה לשתות לכדו כי הטוב
ועצמו והמטיב לאחריני הפי אינו ריצה
לו ש יפטור אחרים מברכתו אלא רוצה
לו ש יהנו אחרי מאותו רבר שהוא עהנה
ומכיון ראי מישלם רצית התם אומרן
לו יהי אשתך ובר ומכרך הטוב והמטיב
ואיכי הפ אפי' אינו מעיר שאשתו
טם . והטעם המיל והזן עמה מרבר
שהיא עהנת מכרך הטוב והמטיב ולא נ
עיכין כלל .. [אם אדם עשה עבית
חביכו ויש לשם התה חבורות שאוכלי
וכל אחד ואחד מושיט לו כוסו מכרך על
כל אחד ואחד בורין תרי הקטן כי בכל
פגפה הזה גמיך ..

והן לך

דין יין של עכו"ם אוסר מה
שאולתם על
מטוך
במערה יום מעשה עשה
יין שך דבר פשוט הוא דאין מעשה עכו"ם
יין של יפה לה דאמר תמך בני יומו
עשה יין של ישראל וכך בני בר
כוותה ובני דליתיה כוותה, אלא ישראל
משוך עליה שהוא ואכותיו ואכות אבותיו
אבותיו מעלם הוחזקו בקדושה לא עכו"ם
דעתיך יין אינו תולי מילה אינו בעכו"ם
עד דמשוחד עליה שמואל מעשה עשה
יין של זה אעפ"י שמשך עבותיו לבן
ושוים אפי' משוחד לעבודת כוכבים
פ' השוכר וכן זה שמיעטר על מטמטי
שמשמשה עליהן ואין נמוסן עד עכשיו:
אוע"פ שיאסור לאחר בני יין של אדם
יאמר להם יקבע ומוטב שיהיו ש
שוגגין ואל יהו מזידין וכאן מתעי' שהיה
היין בפשט ההיתר ומיין שלנו אותו
מזיגן להם ולמה לא " אוע"פ שי
שהיין הקנוי ויינו
טופח כעין חומרא אסור ולית דין בני
כשש ואפי' לרבי רבי בדין חל
חומרא בשתיה אסור ואילך
שריא אפי' בשתיה הכי הוא בעיטופ ק
דליתי הילכתא כרבי דתנן רבי
כוחיאלי " אוע"פ שקיבל רבי שך
יין שהוא מיסוד ויין
שמיעקות גזות נתנות לתעקות
להעלות את היין מן הבור ומן ה
בדף דקטן אוכל בביצים מין בי מיעוט
יין שך ומאור אינן יכולין לומר ת
להמציא ולהשקותן תבי מיסור ומן ה
ואם ליקח יין שך מחובן מיד מותר:
שאינו מיסור אלא מדבריהם ומותר
בהנאה סתם יין אסור בהנאה, אבל
אסור בהנאה ה כי כן מסקינן בתוספתא
שאפי' יין של עכו"ם " אוע"פ שקיבל רבי יין שך
שמיעקות גזות נתנות לתעקות
שהוא מיסור על מה
שמיעטו מיסור " אוע"פ שי
שאינו מיסור אלא מדבריהם
ואם ליקח יין שך מחובן מיד מותר:
ואם לא יפה עשה ואסור
ואם עשה יין של עכו"ם ברגל מותר
לאחר אבל לא לו ואם עשה יין של
עכו"ם ברגל מותר לו ולאחר
ואם היה שותה עמו " אוע"פ שי
שאינו מיסור אלא מדבריהם
ואם היה החבית מגולה " אוע"פ שי
שאינו מיסור אלא מדבריהם
ואם היה החבית מגולה " אוע"פ שי
שאינו מיסור אלא מדבריהם

עשיר בממה כך הוא לפי עניו בשעת
ש מהן ומי אינו רוצה בשעת אוכל
חיים ומזון ולא ומכר לנו בימות המי
ואומר נלך ואינו אומר בריות ותרות
עניו לפי שמפרנס עם כל העולם כולו
כאן ... ואינו חס הזן ואינו
אומר שמחתיל בשעת המזון
על ... ואומר אחר המקום שאכל
ממנו ואחר יברך כאן במקום כ השיב
ומי הוא מי ראוי יבריך לפי מקום
שעמיד ואם יסיים מקום
אחר ... הבית
שלא יהיה בתוך אחר
שאינו מעלה ולא מוריד
על ... ואומר שמחתיל בשעת המזון
ואחר עמו ואם אחם
שלישי על ואכלו
אב כשהיה אומר
דן יש שלשה מלכיות כאן ג' שהיו הא
ואחר עמו ואם אחם
שלישי על ואכלו
אב כשהיה אומר
דן יש שלשה מלכיות כאן ג' שהיו הא
כל עוב בחולם כי עוב והטוב והטבה
ואחר עמו ואם אחם
שלישי על ואכלו
אב כשהיה אומר
דן יש שלשה מלכיות כאן ג' שהיו הא
אלא בבית האכל ואומר והזן ואינו
ואומר ואומר אמן אלא ואומרו אמן ואומר
ואינו אומר אמן הזה הטוב כי אין אומר הזן
ואינו אומר אמן הזה הטוב כי אין אומר הזן
המברך חי לעד וקיים לעולם כאן הוא אבל
ואומר יתברך שמך מלכינו ואינו אומר
על ... ואומר אחרון אומן בלחישה ...
ולעולם יתחיל ואם ומסיים בטוב ירושלי
כאמור ומסיים בתחלה לן שיזכיר לשם
מרשיעין והוא ראוי ממרכות ומתחילין ב
מוש שהזן ומטבע הברכה שמו וכינו
דזה לשם ותמה ... הבית ... מיהו לן
וכן ושכן טעם והכרח ראוי לומר ואם
ריעה והתליינן ומסיים ומטעם עיון
מלכינו עך ותמה ירושלים ... אומר
לומר ואומר אבינו רעינו ואינו אומר

ואין מזמנין על ידי שהיה הואיל
ועבד מפורש רבי יוסף ׃

מי הן יש רשאין שאין להשתר ן
על ידי שתים מדשקשיין ור׳
יוחנן ל׳ יוחנן ראוי ל׳ יוחנן להזמין
אחרים ידי חובתן על שיאכל כ
סית הזן משהו דווקא להזמין ואם
היתה אפי׳ כזית יוחנן אומר
כיהושע אין מזמנין עד שיאכל
כדית הזן משהו ואם ברך אין אפילו
היתה אפי׳ כזית תאנה ׃ אלו
שהן כשיעור סאן כשיעור
כעשרה אפי׳ ירק עמי הארץ וכש
רשעתיה לו מישרק ׃ עכ״ל ׃

אומר כשאדם מסרב מסבת המזון
אינן עטין ידין למי המזון ואינן
מסרב מכ המזון כלחישה ׃ הגה ׃
מי הי פרן עכ״ל היה מכרך כלחישה
אפי׳ שאין יכול לומר כל תיבה ותיבה
מפי המברך ׃ ואפי׳ לא יחזור לברך
עד שיגיע המברך להן את הכל מ
משם מאן דאמר כסבת דימון עשרה
עד עיה לך ׃ עכ״ל ׃ אומר אם טעם
ושהה בשעת והתחיל מכ
רביעית תוך רואש ׃ ואי הו לעניין ן
כיחות אין זה נחשבין בשעת אפילו
כלו ׃ עכ״ל ׃ אומר דלעשרה
על ידי שתיה
ובעבד מפורש רבי יוסף ׃

אין מזמנין על ידי שתיה הואיל
ועבד מפורש רבי יוסף ׃

מי הן יש רשאין שאין להשתר ן
על ידי שתים מדשקשיין ור׳
יוחנן ל׳ יוחנן ראוי ל׳ יוחנן להזמין
אחרים ידי חובתן על שיאכל כ
סית הזן משהו דווקא להזמין ואם
היתה אפי׳ כזית יוחנן אומר
כיהושע אין מזמנין עד שיאכל
כדית הזן משהו ואם ברך אין אפילו
היתה אפי׳ כזית תאנה ׃ אלו
שהן כשיעור סאן כשיעור
כעשרה אפי׳ ירק עמי הארץ וכש
רשעתיה לו מישרק ׃ עכ״ל ׃

אומר כשאדם מסרב מסבת המזון
אינן עטין ידין למי המזון ואינן
מסרב מכ המזון כלחישה ׃ הגה ׃
מי הי פרן עכ״ל היה מכרך כלחישה
אפי׳ שאין יכול לומר כל תיבה ותיבה
מפי המברך ׃ ואפי׳ לא יחזור לברך
עד שיגיע המברך להן את הכל מ
משם מאן דאמר כסבת דימון עשרה
עד עיה לך ׃ עכ״ל ׃ אומר אם טעם
ושהה בשעת והתחיל מכ
רביעית תוך רואש ׃ ואי הו לעניין ן
כיחות אין זה נחשבין בשעת אפילו
כלו ׃ עכ״ל ׃ אומר דלעשרה
מי קסבי רפעם
אינו סן לך רוש ולגבי כסבת
המזון ולגבי כרכות הטעונות כוס ׃ אבל
גבי כסבת שהן קבוע סכוס לסן אין ן
לחוש כלי סמתנה ׃ הגה ׃ מיהו סהר
העולם והוסיף מעט יין אין אין מפיג

אם יריע ׃ אומר שיכול לכרך
מכסת המזון על״ן פעם שהחזיר
לקנקן שהיה כתוכן יין חי ושפך
כקנקן לתוך הכוס וכרך עליו 2
כפה כי אז ליה כאילו אין הפ
פעם כלו שיין שכתוך הקנקן הפ
עליו ומכורך . ואם היה מברך על פ
פעם ראשון שלא היה יין כתוך כסוך
הקנקן ולא היה יכול לומר לא כאילו ב
כיון ובשעת הדחק היה ׃ הגה ׃ מה
שיש כמקומות שנוהגין לקפיר
אחיאסף פעמ אכל אם אינו אחר
מוזר ויטול ולברך כפה על יין פעם ׃׃
הגה ׃ מי שקפרי רפעם
אינו סן לך רוש ולגבי כסבת
המזון ולגבי כרכות הטעונות כוס ׃ אבל
גבי כסבת שהן קבוע סכוס לסן אין ן
לחוש כלי סמתנה ׃ הגה ׃ מיהו סהר
העולם והוסיף מעט יין אין אין מפיג

אם יריע ׃ אומר שיכול לכרך
מכסת המזון על״ן פעם שהחזיר
לקנקן שהיה כתוכן יין חי ושפך
כקנקן לתוך הכוס וכרך עליו 2
כפה כי אז ליה כאילו אין הפ
פעם כלו שיין שכתוך הקנקן הפ
עליו ומכורך . ואם היה מברך על פ
פעם ראשון שלא היה יין כתוך כסוך
הקנקן ולא היה יכול לומר לא כאילו ב
כיון ובשעת הדחק היה ׃ הגה ׃ מה
שיש כמקומות שנוהגין לקפיר
אחיאסף פעמ אכל אם אינו אחר
מוזר ויטול ולברך כפה על יין פעם ׃׃
הגה ׃ מי שקפרי רפעם
אינו סן לך רוש ולגבי כסבת
המזון ולגבי כרכות הטעונות כוס ׃ אבל
גבי כסבת שהן קבוע סכוס לסן אין ן
לחוש כלי סמתנה ׃ הגה ׃ מיהו סהר
העולם והוסיף מעט יין אין אין מפיג

אם יריע ׃ אומר שיכול לכרך
מכסת המזון על״ן פעם שהחזיר
לקנקן שהיה כתוכן יין חי ושפך
כקנקן לתוך הכוס וכרך עליו 2
כפה כי אז ליה כאילו אין הפ
פעם כלו שיין שכתוך הקנקן הפ
עליו ומכורך . ואם היה מברך על פ
פעם ראשון שלא היה יין כתוך כסוך
הקנקן ולא היה יכול לומר לא כאילו ב
כיון ובשעת הדחק היה ׃ הגה ׃ מה
שיש כמקומות שנוהגין לקפיר
אחיאסף פעמ אכל אם אינו אחר
מוזר ויטול ולברך כפה על יין פעם ׃׃

ומזוזה כדין אסור כמעט במסמרות
סופרים וין ומסרגלין אלא בקולמוס.
וכספר התורה כתוב בשם ר' יהודה
אלא לא אותו לפי שאפילו סכין רחב
כדאיתא פרק ר' ישמעאל ספק לי ואמנו א
ספק מותר.
אלא להטכיח מקום. וספק מותר
שם של עבודה לפי שאינו אומר
כאן מפני הנר אותו כי הנר אינו מוכן
לכל אם אינו יודע שהן של עבודה
גים. אבל אם אינו יודע שהן של עבודה
שיושע בודאי שהן של עבודה אפי' של
שאסור לאכול פירות של עבודה מקום
כשל גוים. אומר על שמואל א

ודין לך תורת עריה. אומר
ליקח מאותן ת"ת ודית בדין יעריך משה
עבל. אומר שהדיוטים יעריכין
ס"ע בעבד כשר. וכיה שמן כ"ע בעבד פסול
ס"ע בעבד כשר. וכיה שמן כ"ע בעבד פסול
מטה הסופרי רבוי. העמודים
תעשה. מי יש ייטב
העמוד. הקהה. מי יש ייטב
אשר לן כתיב כי שימן הזן מאשר
שומע כן מהר סיני קילקול ערל שמא
אכול אותו מעכ"ש ול"ל עמודים כי ס
היכר לאילן אותות. ואי איישר חילה
טום עמוד מתחיל בין כה"ג שמן ול
יהיה. ואומרכה יש ליזהר שלא יהיו
יוחרן. ספר אחד עשה כך מעתה והקב העמ
ת ול' עמודים.
יעיה יעיבה להין
הקודש וכה. אומ שספר תורה
רלין. ועד דמחוי סיעתיה וספר תורה
רמחוי כמעמיד פסולה. כדאמ פרק בר

ודין לך הלכות ספר תורה.
ומזוזה כדין אסור כמעט במסמרות
סופרים וין ומסרגלין אלא בקולמוס.
וכספר התורה כתוב בשם ר' יהודה
כלה לא אותו לפי שאפילו סכין רחב
כדאיתא פרק ר' ישמעאל ספק לי ואמנו א
ספק מותר.
אלא להטכיח מקום. וספק מותר
שם של עבודה לפי שאינו אומר
כאן מפני הנר אותו כי הנר אינו מוכן
לכל אם אינו יודע שהן של עבודה
גים. אבל אם אינו יודע שהן של עבודה
שיושע בודאי שהן של עבודה אפי' של
שאסור לאכול פירות של עבודה מקום
כשל גוים. אומר על שמואל א

ודין לך תורת עריה. אומר
ליקח מאותן ת"ת ודית בדין יעריך משה
עבל. אומר שהדיוטים יעריכין
ס"ע בעבד כשר. וכיה שמן כ"ע בעבד פסול
ס"ע בעבד כשר. וכיה שמן כ"ע בעבד פסול
מטה הסופרי רבוי. העמודים
תעשה. מי יש ייטב
העמוד. הקהה. מי יש ייטב
אשר לן כתיב כי שימן הזן מאשר
שומע כן מהר סיני קילקול ערל שמא
אכול אותו מעכ"ש ול"ל עמודים כי ס
היכר לאילן אותות. ואי איישר חילה
טום עמוד מתחיל בין כה"ג שמן ול
יהיה. ואומרכה יש ליזהר שלא יהיו
יוחרן. ספר אחד עשה כך מעתה והקב העמ
ת ול' עמודים.
יעיה יעיבה להין
הקודש וכה. אומ שספר תורה
רלין. ועד דמחוי סיעתיה וספר תורה
רמחוי כמעמיד פסולה. כדאמ פרק בר

עמודות הקלף ואין זה ע"י וכ"ש סרי
הדין כסכין עד שחוק אותו לשרע ס
אלא ואפילו עפרת רלין לפי שהזן
כלה לא אותו לפי שאפילו סכין רחב
וכספר התורה כתוב בשם ר' יהודה
סופרים וין ומסרגלין אלא בקולמוס.
ומזוזה כדין אסור כמעט במסמרות
מים כדאמ בירושלמי פלוג טעמ
ר' יהודה כתשמיש שאינ
פעם וין ומשא ומים. עבל.
על ששיעלת יום חוכה ללילין ללי ב
מכת המזון פחות שאין כהן לא
שכוחות שאין כהן יש רין לישל כמו
ללי בבל תב. אומ ר' יהושע בן לוי מ
מימיי לא כירך ישל אבל ואמ מהלכא ע
אינ מאמין שהזן בירושלמי ואם הזן
שם זהו משכל שהיה ערל הדור.
הקהה. מי יש ייטב כתרגם
פ' רכחות שאין כהן טוב לחלק כבוד
ללי לקדות בחות כהן מהיות דכי
יהושע בן לוי ירך שלא יזכיר ללי בן
לעניין כרכת המזון. ומי והן דוקין
פחות שאין ישל ערל אחת. עבל.
אומ כשאדם אוכל אפי' יחיד כלא
דאמין עטל ישל ערל אחת ועשׂ
ומכת המזון ועשׂ
ומס שט"פ הדחה חי מלח והסאמין
ודין לך תורת עריה.

מיהודי שיש לו כסם אם יכול ליעץ זה
זמורות שלא נשאו פירות אין חילוק בין
שאינו לא נשאין ראסף שאין פרי שם
שנשתן במקום אחר חייב בערלה ומותר
לו ושעת שיעה וכל פירות שגדלו מן
תוך שלש שנים ושעה ראשונה של נטיעה
נטיעה יפורין ערלתית וכשבדלין מן ב
כסם רבעי משנה רביעית מחללן על הכסף
התמטה ושוחק הפרוטה ומשליכה
לים והפירות מותרין אחר לאחר חילול
ודלא כהלכות גדולות שכתבו שאיסור
בפירות משנה רביעית עד שעה חמישית
והיינו דעיקר דכל הטלקט מיום זה
מחולל על המעות משום דשרי לאוכלה
מיד אחר חילול ומש"ה מותר ליטע אפי
ייחור של ערלה שלא נשאפרי מעולם
כדאיתא פ' כל העלמים עטעים ייחור של
ערלה וכן | מי יש לתת בן סימן שהן
של ערלה | שלא ישעו ויאכלו הערל
כרמך כמס מעשר שיב פ' ומיתי לה
פ' מרובה כסם רבעי מיניכן אותה
בקדושת של ארמה ושל ערלה פחרסית
ואם לא נשע זמורות עשיה גמורה
אלא הכריך מן הדקיה מארץ ולא הפ
הפסיקה ועדיין מעורה בקיבה אין פ
פירות הכריכה אסורין משום ערלה
דאזקיה יקי וכתר זקיה גרידי אבל
הפסיקה הכריכה לזקיה אותה לכריכה
שני ערלה ומשעה שהפסיק כתבן
פ' ערלה אילן שעקר וכן כריכה והדיל
כה מזקיה חומה הזקיה להיות כריכ

הכריכה שנה אחר שנה ונפסקה
אותה משעה שנפסקה ..

ששאלת יום השכיר ישלם כמו לעני
שנה יחת והני שנע זמורות סותת
שנה טהיית כיון אם אותר הישרין
הפירות אחריכן בתוך ג שנים ובשנה
הרביעית בלא חילול לן רבי עקיבה עהנת
אף בשל עניים כמו שהזכיר ר' אחוה
ראיות פ' דקידושי' כל הסן הנקיעין
דישל קיימי ושכירות לן קנין כדאיתא
פ' דעלן ... ששאלת אם יהודי
יכול להשכיר אותן כרם לעני ער
שיעברו שני ערלה ואחרכך יקח היהודי
הכרם בשותפות לן כי הפירות ערלה
ואסורי בהנאה ואסור הישר לאוכלן
ומוסרן לעניים כי הפירות של ישל הם
רשכירות לא קנין כיון הנקיעין דידיה
קיימי פירי דידיה הוו ואסירי בהנאה
ולא חמי לשתולי ערלה רסוף פ' דעלן
דגני אכל שנו ערלה וישל אכל שנה
דהיתירן ושרין ליה וכמו אף בלא התנו
מיעקרין לעשות כן. שאנו התם דשו
דשותפי הוו תרויהו אן בקבלת שקבלן
בשותפות אן שותפי הוו ממש בקנה ה
הקרקע והכי שרי רבינו דזה
עורת מחלקו ומערב ומוכר בכל יום
שנה אחת אן שנים ואוכל מה שטותן
ואחרכך חבירו עשה כמו כן וחלקו ו
ולכך שרי כאן אוכל הכא הקרקע דישל
הוי ואילנו עמי הוו דידיה דמכר תלת
שנין אל לעני הסתלק ומשליע ואילנו

ומה שמותרין זה על זה אסורין בב׳
אסור לרכוב על התרדה מקל דכלאים,
ומ״ש בגמ׳ הת״ל כן יהודה אומר
אומר זה כלאים זה לזה כלאים
שדומין זה לזה בזה
ואין מכניסין עגלה תחת בקר אחר
שלא יאכל בקנבוס. וי״א ראויה
ממסכת כלאים״ | אומ׳ שיש כ׳
בירושלמי דכלאים הדוב והכלב
והטועל והיעלים והיחמורים והעזים
והחלים והסוס והפרד והחמור והעזר
ועוד שדומין זה לזה כלאים זה בזה
ומ״ש בגמ׳ הת״ל כן יהודה אומר
אסור כיון דאתר שנ׳ עלה לא מיבעי׳ ל
ישל׳ מי שקדמתן ויריך להניחם בקיל
של ישל׳ דישל׳ בהמה וגי׳ אנפסטון
בעלמ׳ בתמן״ | ששאלת מה יעשה
בתרומות של עלי | ה דתנן סב׳ דעלה
דתרומה אילו הן השרשין העלה
וכלאי הכרם הראוי לישרף ישרף וה׳
והראוי ליקבר יקבר פי׳ פוי משקין ל
פי׳ שאינן ראוין לישרף יקבר״

והזן לך הילמות בירים

זנב

ואומ׳ שאסור לתאור בקרון בבית הגי׳
אם לא הישל על גבו ושב אינו ס ל
ת״ישיב שמא יתפור בפשתן״
| אומ׳ שאינ׳ מתיר להכניס פשתן
תחת קמלוט כי הקמלוט עשוי
ופשתן טו רחלים אין שמא מערב
בו חוטי של צמר רחלים והוי כלאים.
ואינ׳ מכניס עגלה תחת בקר צמר
שלו אלא לא בקנבוס. וי״א ראויה
ממסכת כלאים״ | אומ׳ שיש כ׳
בירושלמי דכלאים הדוב והכלב
והטועל והיעלים והיחמורים והעזים
והחלים והסוס והפרד והחמור והעזר
ועוד שדומין זה לזה כלאים זה בזה
ומ״ש בגמ׳ הת״ל כן יהודה אומר
אסור כיון דאתר שנ׳ עלה לא מיבעי׳ ל
ישל׳ מי שקדמתן ויריך להניחם בקיל
של ישל׳ דישל׳ בהמה וגי׳ אנפסטון
בעלמ׳ בתמן״ | ששאלת מה יעשה
בתרומות של עלי | ה דתנן סב׳ דעלה
דתרומה אילו הן השרשין העלה
וכלאי הכרם הראוי לישרף ישרף וה׳
והראוי ליקבר יקבר פי׳ פוי משקין ל
פי׳ שאינן ראוין לישרף יקבר״

והזן לך הילמות יורק שרוף״

זנג

| ששאלת והוריך עשה המיעה
ההולך לארץ ישל׳ אינ׳ יודע אולא כ
כמו שמתב שאף מסכ סתם מוחלין
לן כל שעתין ולכל ש׳ יהיה פרוש ומסוק
ואילך ויהיה וכל מינ שן וקיים כל
המיעות העומדות בארץ שום יפעל ל
בארץ יעשה יותר משיהא מחוץ
לארץ כי חורש השם אותה תמיד
ועינ׳ השם בה תמיד והשגחתו תדיר
שם ואינ׳ דומה מוכר בהלכות חוץ ל
לפלטירין לחורר בן סתך פלטירין וה
והיינ׳ דסב׳ ארץ אוכלת יושביה ומפ
לן תקיין לפי שהיא מיקיימה עבדי
עבידה והיינ׳ דסב׳ ושמחו עליה
אויביהם הישבי בה. ואפי׳ אומות
העולם יושם מצליחים בה משום שהם
עובדי עבידה ועל כן היין עבדין ש
שומה מין בה עיר מוקפת חומה סו
ומיושבת כמו כשאר ארצות. ואותם
שהולכים לשם ומקבעם שם קלות ראש
ובטחונותן ולהתקוטט שומה קורא אנ
עליהם ותבואו ותטמאו את ארצי מי
ביקש זאת מידכם רמוס חצרי. אכל
מי שהולך לשם שמים להתבקש
ובטהרה אין קץ לשכרו ובלבד שיכון

ששאלות אם כהן עני שעדיין לא סמר
ומפטר בבור אותם כראוי יתפרנסו:
רואין עצמותיהם ולוים מפטר חמור
המבושם בבור בהמה טהורה
ובשעת חייב בבור בהמה טהורה
וכשיפול בו מום יכול לעכב ועיינתן ר"ל
יום ... ומום סתום שעליו בבור
ומפני ה טהורה אין יכולין כלום מום
שהייתה חולשת מבבור וקיימין לן ר
דחלב אינו פוטר אם מת אחותו ספק
בבור פלוגתא מום טעון קבורה עם עורו
כמו ודאי בבור שמת כראוי ב עמל
ואמרי בבור שמת כראוי ב עמל

והזן לך הלוית בבורה ומעות ... זעה

ימים ... ומום סתום שעליו בבור
שפסק שלא לקדש אחותו עד
לאחר מסכת אידוסין לפי שכל המצות
אסור עליהן עבר ועשייתן. ואותם
בתשובת הצמוך יש מה שיועיל מקדשן
קורם מסכת אידוסין דהילכך הדרין
ביה והויין כבעלה לכולה דאיירי רועה
להמוכר ... והא לעשות
כתשובת הצמוך. ומהאי טעמא אבדך
השב לאחר המילה להכנסן לפי שאין
בזד המוכך לקיים כשמל אדם אחר

ששאלות אם כהן עני שעדיין לא סמר
ומפטר בבור אותם כראוי יתפרנסו:
רואין עצמותיהם ולוים מפטר חמור
המבושם בבור בהמה טהורה
ובשעת חייב בבור בהמה טהורה
וכשיפול בו מום יכול לעכב ועיינתן ר"ל
יום ... ומום סתום שעליו בבור
ומפני ה טהורה אין יכולין כלום מום
שהייתה חולשת מבבור וקיימין לן ר
דחלב אינו פוטר אם מת אחותו ספק
בבור פלוגתא מום טעון קבורה עם עורו
כמו ודאי בבור שמת כראוי ב עמל

והזן לך הלוית בבורה ומעות ... זעה

ימים ... ומום סתום שעליו בבור
שפסק שלא לקדש אחותו עד
לאחר מסכת אידוסין לפי שכל המצות
אסור עליהן עבר ועשייתן. ואותם
בתשובת הצמוך יש מה שיועיל מקדשן
קורם מסכת אידוסין דהילכך הדרין
ביה והויין כבעלה לכולה דאיירי רועה
להמוכר ... והא לעשות
כתשובת הצמוך. ומהאי טעמא אבדך
השב לאחר המילה להכנסן לפי שאין
בזד המוכך לקיים כשמל אדם אחר

אומרי מן מטו שבות הרי אומרים
מקדש. ובני מקדשין היום אפי
בשבת. ומתרץ היום שבות
ביתו .. מקשי׳ הת היום קנין
אשה והתורה אמרה וספר כתב וכו
אחרת שהיו תמות אשתו ויהיה לה
מיד שומי דאומ מתקנין לו אשה
ייחוד. ואין קנין בשבת ומביא מי
לידי קנין לאומה זו לעבדה כו
יעיד להתייחד עמה מבעוד יום לפי
שאין קנין לאומה זו לעבדה כו
אומ שאין החתן פטור מקש במן דף
הזה כי סרורות הראשונ הן ממונ
מקש לפי היה החתן פטור לפי שהוא
טרוד ולא יכול לכון אבל עכשיו שלנו
הכי עזי אין יכולין לכון לפיכך הוא
חייב בקש .. אומ הא החתן
מצוה להתעטף בציצית על ג
עליית של הקדש והיא עליית שאולה
וטליתו שאולה פטור כל יום ומברכה

אדם שקידשה אשתו על ידי שליח אין
לו לקדש אותה פעם אחרת בשעת
חופה כדי שלא להניח דעת על קידושי
הראשונים ושרי אשתו אישה לעולם
שהעולם יסברו שקידושין על שליח
אינם כלום .. הגה ומיהו היכא
דקידשה הראשונ הין בלא מנין ס
יכול לקדש פעם אחרת בשעת עטרה
סדי לבך כמה אירוסין בעשרה
עכל .. אומ שיש להלבישו לכל ה
בכל יום לב. כם בן קטנה בין ערוס
ח אינם קורם טבילה ולברוך בכל לילי ה
ערב ובקר ושעה לבשת למנים עד
טעה תשמיש .. הגה. ומיהו אין
עתה להלבישו בכל יום. עכל ..
אומ מה שכתבתי היענק על שש
החתן והכלה בשעת הסכה ברוה
שעם זה קדוי פטרת חופה כי חופה
לשם כתי. ויש אומ על שם ותקדין
היענק ותתקה הכלה ..
אומ אדם העשיר אומה אין צרוס
אם עשה נשואין קודם שבת
יעריך להתייחד עמה מבעוד יום לפי
שאין קנין לאומה זו לעבדה כו
ייחוד. ואין קנין בשבת ומביא מי
מירושלמי דאומ מתקנין לו אשה
אחרת שאין תמות אשתו ויהיה לה
אשה והתורה אמרה וספר כתב ונת
ביתו .. מקשי׳ הת היום קנין
בשבת. ומתרץ היום שבות
מקדש. ובני מקדשין היום אפי
אומרי מן מטו שבות הרי אומרים
מקדש. ובני מקדשין היום אפי
בשבת. ומתרץ היום שבות
ביתו .. מקשי׳ הת היום קנין
אשה והתורה אמרה וספר כתב ונת
אחרת שאין תמות אשתו ויהיה לה
מיד שומי דאומ מתקנין לו אשה

כי וכי שמוע מי ברוך הוא כדי שיהא רבינו
רבינו להקדים הרי הוא מתנה על מנת
להחזיר ושמה מתנה ׃ תנו מה
שהתנעם הבעלים ולכלה זמן לחשות ה
טכסה ימים מיעה ומתוך ברורים תעשה
לך ומיד ליה כי יקח איש אשה ׃ ועל
שומכין סומכין במילו מלכיות משמע
שלא להתעלף בניגונו עד לאחר
שטוחין ׃ תנו מה שמה ש־
שהחתנים ערבים מפות לספר
תורה ראויה ממסכ עירובי ראית
היתם פ הדר פתח ליך ואמ המחזי ק
כמתי יקח כהם ספר תורה כי תהי ז
אישתי שכתו ממון כלי עמל ויגיע
וישלוט בהם עין הרע ואפי במאתן
כשכבל זה יש לו לקנות בהן חבר מיעט
ואמ הכ ששת אלף בעל מבשי אשתו
מזון כן מי שעשיו אומה יש לו לעשות כן
א ממונה שום חבר מיעה ׃
דנט תנו מה ששאלת ומה שקבה־
שעתידין יחד אם יכולים לחזר
בבית יחידים יש לחוש שמא יתי ז
יתמהון יחד וכלה כלה מכה אסורה־
למעלה כגרה וגם יש לחוש פן יבואו
לידי שעורה מחמת שרואין זה את־
זה תהיר כדאמ בפרי הש על ויפל הש
תרדימה ׃ הקהה ׃ ומיהן היכא
שיש רוב עם בבית אין לחוש ׃ עכ ׃
ך ס תנו שאסור למעל לקיים עבירת
על דת שהרי כעיג היין בפוטיה
כשהגיע מספר אותו יום הוון בע
דסב תנו שמותר להסתכל בראשה־
ולא בשט מידי אלא שהספר רוחה
שמה ׃ סתמ ראיתיו כיון דעכרת
על דת ה׳ אי אינה שחיא לה ׃ משמע
אבל יום היה רגיל לקיימה ולא היו
מקפין לה אלא אשיעין או סוכין
להקל ׃ ועוד ראיה מפול פלי דגיטין
כשם שרשות בוראכל כך יש רשות
באנשים וכן ועוד יש לך ארם שובב
שבל כתוך התחוי ומויעיאו ואוכל ג
מה שמעמין זה מתכל ארם רעש
טרוזה אשתו ועשה פחע
וטווה בשוק וברוחה משע ידיה־
ורוחיצת עם בני ארם וכל כוה מיעה־
לגרשה אין התורה אוכל יום אין יוצע
הכר פן על פיה ושאולת תשובה־
אותה לקיימה כי הפה שאסר הוא ז
הפה שהתיר ׃ הקהה ׃ מי שמעבן
לא משמ לתשובה יש לעשות כאן ז
עכ: שכתב מהרשובכן של רבי יהודה חסי
בחי שמע על הרה והמעל איע ירך
לעשות תשובה כי היה שוגג ׃
דסא תנו כי שיאל לי׳ אם כאן אותה־
לגרש אשתו על תמי אם אתי ז
והשיב שמותה ׃ רתן פ הזורק
כתב לא לאסתם לגרש ושלך בית שמאי
אומ פסולה אין הכתובה וכית היל אין
פסולה אלא שנתמה לה על תמי ואין ז
עשה התמי והלכה כבית היל ׃
דסב תנו שמותר להסתכל בראשה־
כשהגיע מספר אותו יום הוון בע

בעינהו כרי שלא יחסך יותר מעיניו
ואין כאן משום לא יחשב גבי שחיטת
אשה" | יוצא שחיטת חרכים
שחשין | משמע שהיו עשין כן
כשהיה היה משה פנוי בעת חזון
ואין העניש והיה מסתם מראה"

והוא לך רק מתנים ושביעית

שמיטה"

| יוצא על אשה משפת שתין הבר
פשוט הוא שמעשיה טהורין כיון
דשחט וכיבי שכה דורמי משקי ר
דמים ומיעבי עין בה חולקה ומריה
וכיון דמתמי רחב תלינן לקולא ומא
מיכעיין שלא מטעת ומשה יוצא מט
יפה בשעת ומשה ולא מרקה ושוב
מיעשה כתם כפריעה או כחולקה
אף שום ברקה כאותה מקום ומיעמן
כה טהורה וכיון דיקיימ לן ומשנה
דמצ כמן טמשך ל פ כל הידוע לנו
יוצרי יורח ממעמן והכתם שמיעמן
תלינן במכה ולא בשתין טמה ב
בימי ליבונה. דתלינ לאחר שלשה
ימים מליבונה ובכל יתר שלשה ימי
מליבונה אם מיטמה לא תלינן ולא
בטלן הימים שעברו. ועוד אפי עיר
שיש בה מדרי תלינן ואין חשש ל
מפעמים ולא זו דתלינן. הקהה"
| מיהן לעניין שיש בה מדרי לא
תלינן בחודי כלי. עכ"ל
| יוצא מטה ששמטה שלא כפי
בשעת ומשה ולאחרוך ברקה

ומי שמה דם מין עריכי סביבה ומסור
לוצ שהיין עריכה סמיכה שלא תהיה
עקרה ותפרוש ממנו מחרת רבל כי מיי
בעונו לעשה ויוצא רחמיך פטריה
וכפי ידיעתי הטומאה קדמי לה לעש
יום יום טימשה בשעת ומשה סמיך
רמי ותניהו עבדי מלא היוט ומשן
בעל ערה והאשה ומשן טשמשה
מעותה ורין הוא לכן. שלא שיהין דף
והיכן לפרוש מעצותיהן סמיך לוסקן
ועכיכן שיעשם כפיה כי גם הבעל יש
לו לקדק אחרי אשתו"
| יוצא מה ששאלות על אשה שהיין
בחזקת טהורה ומיעשה כתם יוצא
יש לה לתלות לן דעשן ומרוע ומספקן
לן דפשיע ריכולה לתלות כל מה
שתריעה ומתני היין סמ המשה כתם;
הגהה. ואפי משה כתם בימי
ליבונה יכולה לתלות ובלבד טספרה
ג' ימים. עכ"ל | יוצא על אשה
שבעלה מחשב ימי | ומשה ובא על ה
ומיבי בימטמ הדין מוריין מסור
ואשה לעמוד בטומאתה פי ועפ
עבדתה וקן העיד וכי שמשון לא
את כתו לעבוד אפי בימי החופה ב
בומן עבדה מלפי שיין כעבד
| יוצא אשה שעוברת עריכ
להולי | חמתה יהורית עמה ומשת
אם עברה כרין או כעבה או עבר
ביעברה מיב שנים ויום אחר לכל
לן צריה הוא ל ראיתוק מיסורין:

אומ אשה טהורה טובלה עם טמאה אין בזה קפדא ועזרה

קסר

לטמא ... והיו לך רבע תענית ... | אומ כערב
עם הכוכבים ומעכב ע"ב מכ | אותר לאכול

ושתות לאחר שפילק את השולחן ריק ש"הא החמה מחשת אבל כל
תענית של כל השנה שאוכל כדי לאמר לאכול ושתות אחר ש
שפילק השולחן אם לא שהתנה כשהוא יושב על השולחן הוי
קודם וכן שהיה לאכול ושתות עד עמוד השחר ... הגה ומי
הי"ג רוקק אסורה מן על ידי תשמיש אכל שתיה מים שריי
רחין קטן ושתיה כדיחית בפ כל מצב ועיקר שלא התנה תחלה דמי
ומוקמינן במים. עכ"ל ... | אומ שאין להתענות בשבת שכין
ימי תשובה. וכשנ ימים | טובי של ר"ה היה מתענה. ואם פילק
השולחן אינו רעב ושתות אחריכן אפי' בתענית יחיד יום לא שהתנה
כי יש שתי לשונות בתלמוד פילק אסור לאכול ובמקום אחר יש פילק
אותר לאכול עד שיישן והיכא דמונח חולקים ואין סכיר לחומר ועיקר
שהתנה אינו שותה לאחר שינה כי כך מיקרה לשם והתבזה אותו
ומשנ במיתניתא ומרחין מתירין בתותה שזו רחין מועיל תשמי לפי הס
התלמיד אכל רבי העיר מתר ומכיון ראיב מ"רושלי שאותר לאכול
לאחר שינה עכ"ל תענו והרי פ' רשתיה אותרת כלי תשמי רחין קטן ו
לשתיה ... | אומ כשמתענה ערב שבת אוכל עם פילק עם החמה
כי אומ שזה | קודי השלוה מה שאומ פ' סב מעריב ומתענה
ומשלים קר הפ' ומתענה ומשלים ער לאחר בית הכנסת וטלק שלו ז
יהיו עד היום גמר אכן כשהיה מתענה תענית חלום כערב שבת היה
מתענה עד שעות הכוכבים רכון שהוא חומר טלק שמתענין תעניות
חלום בשבת לפתיחה כמ כעכ שיעריך להמתין על שעות הכוכבים
כי מי פילק לעולם ... הגה ומי פ' אם הוא בין השמשות והז
והתפלל תפילת אותר רחין ערי. תענית ומתענות הכתובים ומעכ"ל רחמי
מתענה ומשלים כ"ל מי שיריעה ישלים אכל מי שלא יריעה לא ישלים
כ"ע כבר עומדין כ' יעתך כעשיריה מטמת שחל להיות ערב שבת ומעכ
המבשיל. עכ"ל ... | אומ שאפי' מחל כשמתענין אין יעריך
להתענות עד שעות | הכוכבים לפי שאותו תענית הכתובי כאילין
ומפני חלום ואיי כתבה מ"עמת פרנך אבוי משמי ומשמי מ
מעמי הין משלימין מתענין ולא משלימין לפי הלישנאי עפ"י הו קמ"

ואומ' כראשונה ר' זירא כתם רב הונא אפי' יחיד שנדר על עינוי תענית
בשילהי פרקא דלעיל התענית ומשלים. וכן פסק בספר תענית.
שוין שיקיעת ע"ש כשמת. ואם מתענה ער הלילה ישלים כדאסיק
בשילהי מגילה התענית הנשכח להתענות בערב שבת הרי זו שמע
כאן. ל' אומ' שאין להתענות להתחיל בערב שבת ראשי
עצמו הסמ"ג מי כתב לית בהו תענית ומספר הביע ואפי' כ
ואין מתשלי' כאן כשבט בעל כן ומל רקשב בהדי אומרים ראיון דהדדי
רשות מתענה עד עיות הכוכבים בחול והיו ראוי ל תענית שלש שקיע
עליו החמה אינו תענית היו שקיעה שני ואשמ' אפי' קודם עמות הכוכב
הכוכבים ותרי עזוב שקיעה נינהו כדאיתא בתוספתא דיומא ט כמה א. כה ואין
ראוי בין השמשות שלו בבבא שני שאינו עלוי יומן ומיפוקי יומא
ועיין ט בסוכ פסיק בפ' מקום שנהגו דין סוכ בין השמשות שלו אסור
בין בכבסתו בין בינאותו ולפיכך יורם שלו יאכל בערב ט בסוכ ואסור
שראוי ששקיעה החמה עכ"ל. תענית חלום ויש בפרק ג' 2
ולפעמים אומ' טבלן הוא ג' פעמי' ולפעמי' אומ' ז' פעמי' ולפעמי' אומר
שכל זימנין ליגזרו עלך. ואינ אומ' אחר הטבת חלום לך אכל בשמחה
לחמך כי ש"ן קבלה ממש רבי יהודה חסיד שאין האומרין לפי שיש בו
ראשי תיבות אכל. אומ' שיש להתענות ביום שמת אביו ואמו
ואומ' קדיש בשבל אמו ואפי אין לומר קדיש בשבל אומ' חבי. יכין
יום אביו ויקבל עליו שאומ' עשרה לומר קדיש כשכולה
אפי' סבור הוא זורם לסבור היום. הגה"ה ומי שהגי לומר קדיש
חבי היכ. עכ"ל. אומ' שאסור לומר לאחרים מתענה אני ורצ
ראויה מירושלמ' היין אי'תמר המה ואת מיתה והוה עבד לה אור
גדיים ואומנה לאוזנה חד אומ' משל' ההוא ושתעל אחל תענית יחד עמ'
עשיתי כ' או ג' וחד אומ' ומשל' דמשתעל לאחרים מתענית.
אומ' מי שעבר התענית ומתם ואינ יכול להתענות יפרע ביום קיבר
יעמ' שכשעת הערב היה היום מרוך יותר מעתה. אומר
על כשבט אסור בתענית ליניבור שקבלו עליהם ג' ימים בהכ
ומקצ' ראשונים מל כשבט יש לחוש לראש שבו ומוטב לרחוק התענית
ושבת הבאה שלא מיענ תענית בה. ותנן ר' ראשי שנים הן בכל מקומ
בין מתשלי מל כשבט בעל כן ומל רקשב בהדי אומרים ראיון דהדדי
רשות מתענה עד עיות הכוכבים בחול והיו ראוי ל תענית שלש שקיע
עליו החמה אינו תענית היו שקיעה שני ואשמ' אפי' קודם עמות הכוכב
הכוכבים ותרי עזוב שקיעה נינהו כדאיתא בתוספתא דיומא ט כמה א. כה ואין
ראוי בין השמשות שלו בבבא שני שאינו עלוי יומן ומיפוקי יומא
ועיין ט בסוכ פסיק בפ' מקום שנהגו דין סוכ בין השמשות שלו אסור
בין בכבסתו בין בינאותו ולפיכך יורם שלו יאכל בערב ט בסוכ ואסור
שראוי ששקיעה החמה עכ"ל. תענית חלום ויש בפרק ג' 2
ולפעמים אומ' טבלן הוא ג' פעמי' ולפעמי' אומ' ז' פעמי' ולפעמי' אומר
שכל זימנין ליגזרו עלך. ואינ אומ' אחר הטבת חלום לך אכל בשמחה
לחמך כי ש"ן קבלה ממש רבי יהודה חסיד שאין האומרין לפי שיש בו
ראשי תיבות אכל. אומ' שיש להתענות ביום שמת אביו ואמו
ואומ' קדיש בשבל אמו ואפי אין לומר קדיש בשבל אומ' חבי. יכין
יום אביו ויקבל עליו שאומ' עשרה לומר קדיש כשכולה
אפי' סבור הוא זורם לסבור היום. הגה"ה ומי שהגי לומר קדיש
חבי היכ. עכ"ל. אומ' שאסור לומר לאחרים מתענה אני ורצ
ראויה מירושלמ' היין אי'תמר המה ואת מיתה והוה עבד לה אור
גדיים ואומנה לאוזנה חד אומ' משל' ההוא ושתעל אחל תענית יחד עמ'
עשיתי כ' או ג' וחד אומ' ומשל' דמשתעל לאחרים מתענית.
אומ' מי שעבר התענית ומתם ואינ יכול להתענות יפרע ביום קיבר
יעמ' שכשעת הערב היה היום מרוך יותר מעתה. אומר

מעשה מתעה ומשלים " והדין לך ה' לבוא מת "

[אומ' כשם רבי יהודה חסיד קעג

פעם אחת עמד אחד בערב שבת בבית אחד ומת אדם
ושתה מן המים שהיו בבית כשעת פטירתו של המת וכשראה
החכם הגדול בן ומשלך יצתה נשמתו של אותו שטתה מן המים
ושאלו לחכם מה ראיתה שעמדת בן אמ' ראיתי את מלאך המות
ששיפשף סכין במים שהיו במותו בית לאחר פטירת הראשון :

[אומ' שיש בירושלמי מעשה באחד ששלח בן מטבריה ז
ליפתרי ואמור תורה שמעו שנזל חסרים פי שהיה מתעסק
באתים שלח ליה המיכל אין קברים בטבריא שלחתיך ליפתרי
מכאן ראייה לאותן ההולכים למקום אחר שאינן יכולין לחזור ו
ליאורים ומתו בקברות המת " [אומ' ריש בירושלמי
בפרק ראשית מי ששכב לעלות את ראשו ואומרו לו מת
אבן הרי זה משלים ראשו אחר המעלה ואחר הורדה "

[אומ' שראוי יואל הלוי שאותו לימדים לישון את
המת בבית הקברות אפי' כל ראשון שאתך שהותרה
הוישה ליערך הותרה נמי שלא ליערך רק שיהיו קדעת ערך
וכמאן יש ערך מיעה " הגהה ומי יש מעבד חולקי. עכ"
[אומ' שאין לאדם לישאל בשלום חכירו בבית הקברות כשיש
לעם את יכול כשאין לשם את יכול לשאול בשלומו בדרוך
ד' אמות מן הקברים כי שלא יהא לועג לש' וקיצת יש לה'
להביא ראייה מההיא דמועד קטן כל מאב אין שאילת שלום
לתלמידי חכמי אבל לעמי הארץ יש שאילת שלום משפ"
רפה ובכובר רוח " [אומ' שמותר לומר יברוך הדין
והסברות אף בתוך ד' אמות של המת כיון שהוא מעב
מעשיב המת ומה שיש בפרק הבכות אין אומ' בפני המת אלא
דברים של מת מבני לועג ולש וזה לי רוצה בדברי תורה שהוא
מעשיב של מת " [אומ' שיש קעב
לקרוע על אבי ועל אמי ואפי' על
שמועה רחוקה " ואומ' מי שמת
ו מת בתוך המועד יניח לקרוע אבל לא חולץ סנדלין ולא יגע

תשובה" | אומ' ריש בהלכות היכן רשכ"ב טכיכין כ"ט ה'
היוחנן מן | תר להתכל ראשי אכילות ראוריית ודחי יש ה'אחין
שהוא דרכ כראשית פרק תכיעה שלחו מתם הזהירו מ"ט שיני דילמ
לקדרו שומרין ואותו לקלקולי וזה אינ שהרי ו' ימי המשתה הן די
דרכ וזהו ו' ימי אכילות ראוריית ואפי' יום ראשון דהוי ראוריית
אלא רב יהודאי גאון מאור עינים ה"ה וסתכו תלמידיו הרכה לשמו
מה שלא היה" | אומ' מעשה מאחר ששמע שמועה
קדוכה לאחר שהתפללו | שליח ציבור מעריב ועדיין לא שקע
שקיעה החמה מסוף ו' ימים ריעה לפיות לחוץ כי אומ מקדימ היום
מכולן ואחה בידו משו' דהוי שתי קדושות משעה אחת לעשותה
ליל ולעשותו יום אי אי אפשר כיום אחר אבל כשני ימים יכול
להיות שנעשה אותה שעה לילה ולאחר יום דהיו קיימן שאנ מתפ
ומתפללין היום מעה ולאחר אנ מתפללין שוא מעריב כאותה שעה
כראשית פרק דמכלל דעבד כאר עבד ודעבד סאר" |
אומ' ריש בירושלמי רשור קטן פלוני רשך אמונך עברין ליה
הכריזה וספרי ראורעתה דכתב עברי וכרקו ואינו שלו מדעתם
הוה ותו נפש פלוני רשך בה וכן משמ משמע שאין לעשות הכין ה
בחג הסוכות וברה" | אומ' ש"ש בירושלמי פ' מי שמרכן
פרשה ענין בדיה אין | מתם לה משמע הין יש מתם מתם
פרש משמ ואבל שאין עשה מעצו כרתה האוכלין"
| אומ' שמותר לאבל לכתוב לעצמן כתבים על ידי ש"ש בימי א
אבלו כמו שאר כל אדם בחול המועד" | אומ' סתם תדיר ה
שיוסרו תכמי באבל אין יוסרו אלא בחמין אבל | בעצ מתם
ואוי"ה מירושלמי אבל משמע כריך ואלא כהות מותר לרחוץ
ביצוע שאין רחיצה בעצ קדו' רחיצה" | אומ' שהרב
ר' שמוא הלוי עמד מאכילותו עקב יש מעצור | יום לא הכ
התפלל תפלות מעה סביה האבל מו שעשין בערב שבת ועתה
טעם לדברי מפי הקבלה מפני שיש מפסיק וסבול תורת ז' ול' ורוחץ
ומסתפר כך עיב יש גדיית ז' ומפול ועומד מאכילותו מעוך יום
ורש' הורה להברין" | אומ' שיורם שאכל על אבלו מעל
שאול ו' אם יש בבני שבת | ישבעם יכול להשלש מחר ר' ש
שכועת אבל אין לעשות בערים חרשים מטך שעתו אלא אם
שהטח לאחר להשלש שש ימים או שלשה קודם ש"להשלש

שבאוכלים לעצמן. ובמעשה דמאירן
שלא רצו להתברך שמי הזהב שמ
מלאכות מלאכה זהו בשביל המיעוט
מותרי במלאכה מלו. ומה שהתשים
בשב וחול המועד ולא יהו האנשים
במלאכה כל ימות החול. ומי שקל
עבל ".

ן אומר רשאים אותן
הנשים לכבס בחול המועד ובלבד
שלא יכבסו בכלי אנשים ולא יכבסו
בגדיהן ויבכור יום המיתה ".

ן אומר שיכולין לשרוף בתוך אור
של שערה לשנים כיצד כגון שהיו
ערות מחוסרי הכפורים.

ן אומר
שאותו לקשור קשר על בעמיתו
בכך כיצד ".

וחזן קדילעות

פסח ".

ן אומר שאסור לאבל
לעשות בחדשים הן לעסק שנעשה אחר
מותר. ואפילו בחדשים הן לעסק שנעשה
בפניו אסור. ואפילו בחדשים הן לעסק
שנעשה בפניו אסור. ואפילו בחדשים הן
לעסק שנעשה בפניו אסור. ואפילו בחדשים
הן

ואפי' בפסח שאין מחמיר הוא על
עצמו היה מצניע ואוכלים עמהם שמא
ס"ל כאן אוכל ואינו מוכיח אותם:

שמיני של פסח אומר אם יש בעיניו
ירקות שיתשמיש חוץ בעיניו ואין
מחזיק לא בעי הגעלה כתבי"פ על
כל הכלים ששתמש בהן חמץ בעיניו
ישתמש בהן מיהו אומר הירצלי
לעולם להשביעו לפי שלפעמים הוא
לוקח לתוכו יין חם ומרוחץ ואלתשו
ופירות יאמר

ששואלת על מה אומרים לה
בזה המלכות הלוש בפסח טפי מעשר
מעשרין דבעתך כי יהודה התיר
לפי שתגרים שלנו ברומים ועל זה
הוא סומכין ומעבד זה כשאבד

הוא שמותר לשתות מים עד
פסח לפי אחר ט' שעות ואפילו
ראייה מעיכבת דשתה הערב מן ה'
המזון מותר במים משום דאיכא
דיבר וכן אחר חלב דיבר מותר לשתות
ולא יבלע

כשמתחיל לפיק תופס הכוס בידו
ואינו מניחו על השולחן עד שיברך
ברכה. ומברך קודם לכל הלל
וכן לאחר שאוכל שופך מברך לקדוש את
ההלל. ולי הכחור הכתוב אייה מיחש
מירושלמי וממסכ סופרי שיש לברך כ
מצות של פסח על הלל שהוא מעשים

ולפי שהכוס הראשון מברכין עליו
קודם הסדר. וזה שיטת סדר שלן
עיינו

ואין מניח לנעץ יותר ממידה אחת
לבר ואפותה מיד ..

אומ שמעינן היה
עמיר ושם כש מתקנין המיטה
שישב ..

אומ יהא יכול יעמיד קורה שיפ
מה כדי שלא ישמיע קורת שיפ
בבהמה אחת . ושותה כוס יותר לכו לן
עולם אותה לא כי בשתבון של אחר עשו
חותם בבהמה ואין לחתום ב פעמים
מירי דהוה אקבר מתו סתם דדוחין
עד לאחר הקבר אבל דברי שבעשרה
שהלך ..

אומ שמתמלין אותו
והתחם כו בגד אשר דחמי ואכיל
מאכלות ישנה אומנם אין מניח אותם
בקבר אשר בעצי אשתו בעפרורין
דיליה ולוכשו שלא קטן ולא גדול ואומ
אחי ואסי ..

ראש השנה

וחזן לך הילכות ט בעב

אומ ט בעב שחל להיות בשבת
דוחין אותו עד לאחר השבת אומ
הלי ראוהו שמת אסור בתעמיט המיע
מידי דהוה אקבר אתו סתם דדוחין
עד לאחר הקבר אבל דברי שבעשרה
שהלך ..

אומ שמתמלין אותו
והתחם כו בגד אשר דחמי ואכיל
מאכלות ישנה אומנם אין מניח אותם
בקבר אשר בעצי אשתו בעפרורין
דיליה ולוכשו שלא קטן ולא גדול ואומ
אחי ואסי ..

וחזן לך הילכות

אומ חיטה העמידות במיעה
לפניה אין לאסור האסניות
עמה והמיעה עצמה אין להתיר בשעיל
סביב התיטה אלא היה מעיקם ואוסר
כולה . וגדול אחד אסר כל האסותות
עמה לימים אחר ובקש מחילה למעל:
ואפי שאסר להם בטעות ..

אומ שיש בירושלמי מהו ליתן
ומעות לשפחתו עניה לקעות
לעשותה כפשוט והשיב האותר . והביא
ראיה מפי סתם רעך אומ לפעלין ישמו
מאכלו סריר ואינו חושש לו משום
טוכיעת ולו מצוה יין שלך ולו משום
דקשרת . רמי ראיסור הכא עמי נבי חמין
לו שמן ..

אומ שרי היה
אומ כשחל עצב פסק להיות כשבת
שאין לבכורות להתענות יום ה שלפנן ..

קפו

קפז

קפח

קפט

קצ

קצא

קצב

קצג

קצד

קצה

קצו

תמרי ואיכ רשומרי רמי מ' ריקולי
רשחיט חולי ס"ס כל הכשר מרי מר
וקינת יש להכיא ראייה מהיכן ל
לעשות וה כרי לרחם על העמודה
של ה' אבל הוא סבר כתשוב האומל
שם שמים ותבוא עליו ברכה וגם ה"ג
המתעה לשם שמים כדי שלמן יכא
לידי קלות ראש מיהו אוכלה ושתי
יתמך בלה' יומן כבל המכות ..

זהו יום הכיפורים

ואיכל חולין כטהרה פ"י שתמן
מכון הוכחת אבי העזרי שיהין לאכל
את של גוים בין כשא לעשור ..
רבי שמעון מוציא מלא חפניו
ואיסורין טוב וטהר עצמו אבל את
של גוים הושש ואיסורין מיעוב כ
פאילו ימים מבולי שתא עמי לא אכלי ..

ואיכ רשומרי רמי מ' ריקולי
רשחיט חולי ס"ס כל הכשר מרי מר
וקינת יש להכיא ראייה מהיכן ל
לעשות וה כרי לרחם על העמודה
של ה' אבל הוא סבר כתשוב האומל
שם שמים ותבוא עליו ברכה וגם ה"ג
המתעה לשם שמים כדי שלמן יכא
לידי קלות ראש מיהו אוכלה ושתי
יתמך בלה' יומן כבל המכות ..

והיה רצל ואכל סלי האשון של ה'
ראש טל איל זכר לאילו טל יעתך
ואיע טהר לאכול שומים או אנשים
אלא טום תבר אחר ..

ה מתבת ועש ..

היה רצל המתנן מלשטות ין חר ש
עד לילה שוניה של ה' וכן ..

אומ שמעון אחר אומר הלוא ש
שיהין ישלי מתענין שני ימים

אומ מה שהעולם רצלין לורוק
בערב יום הכיפורי בני מעיים
לעשות וה כרי לרחם על העמודה
וקינת יש להכיא ראייה מהיכן ל
משכל חוכה .. אומ שיכול אדם
מתי שיראה רק שיהא קדם אכילה .. לילה
אומ שמותר אדם לרחוץ עצמו בום

חוץ להעין ערבי רקק שרי מכדי וכן
ומליתא אומ שקול הלירעם היתירן
שכיח טפי .. אומ מתשובות

הגאונים שכל אחד ואחר לכרו יעריך
תרעלת ערב יום הכיפורי לסגריתו וע
ושתקן העולם לעכות ותיעל לוסר
ותרעלת לעקבה ולומר קורם שחיטה
גבר תחת גבר ותהין חל שמע תהיה תמור תי
תהין תחת תהין כפרתי תהין פורש לחי תה
ואין פורש לחיים . ואומ אותו פסוק
שהוון מיוב יום יט עלין מלוך אתר
מלין אנ יולף להעד לאדם ישרל ויחונן
ויאמר מרעתו מרדת שחת מ עשתי כופר
וזה הוא הפסק בשחיטה אחרי שיערך
שחיטת הזן ולטלוח אותם לעניים לאחר
שחיטה .. בערב יום הכיפורים

סעודה המפסק ואן היה רצל לאכול כ
יום ותרעלת והבריך ושרייית פת בין
לפי שהזן מעכל .. אומ

שטבילה בום הכיפורי הוה ערי כ
מכה כי אינה רק בטבל טהה וגם
היה לאומ כערב יום הכיפורי וכעבי ה'
וכהשטעה ראה וכשהזן כעל כריח שום ך
על האשן ועל גבי ע קבן מים חמין כ
שהם רין כמקום מינים טבולה כ אותה
טבילה אינה אן בשכיל טהרה ולא
בשכיל תוכה ..

הדין ד' הלכות סוכה

דיעה

דיעה

דיע

ופי׳ רשי׳ טוהן כביעה . הגהה

מי׳ הן מסקנא הוא ורבי יוחנן מצי
סוכה והמחמיר תבוא עליו ברכה
כרימוז בסוכה גבי הימין ה׳ ירוק וכן
ימוז העוזה לסוכה לפי שמחמיר
על עצמו כזה ודוק פיחות דלין מצי
סוכה אבל כשר וגביעה ושאר רבי׳
חוץ מפיחות מצי סוכה ולעלך רואה
הוי מת כראוית סוכה אם השלים
במיה תרגוזין יעזן פ׳ מיה תצמא
הי׳ע בשר וכן יעזן ס׳ ומדקתניא
השלמה שמ׳ מצי סוכה ולא פ׳ הקש
שפיר ראי׳ ותקנמי הי׳ע פיחות
דוורחי פיחות לא מצי סוכה ולא מפ׳
מהכא השלמה עכ״ל .

אומ׳ שהיה שותה יין חוץ לג׳
לסוכה כראוי אפי׳ לאחר ראשו
פיחות מצי סוכה . יכול לשתות יין חוץ
לסוכה ששתייה לצערי עדיף .

אומ׳ דסיכך פסול אם הזיז בין
כשיעור סוכה והזיז של ד׳ טפחים
פסול אבל ג׳ על ג׳ זיז ורץ של ג׳ טפחים
יכול להשח על הסוכה ולפי׳ לכתחילה
ומן הצד אינ פסול כל כ׳ אמות
ובפחות אינ עושה כמו רוחב עשוי ה
ומי׳ן אין ישכון תחתון יפי׳ פחות
מד׳ אמות .

אומ׳ שאותר להשים עפר או סכסל על הג׳
הקרקע בסוכה כדי להגן מן הקשם
אפי׳ שסיכך בסוכה אינו פסול ואטה
מעשרה .

אומ׳ אם שכר

שמיני כשבא לאכול בשמיני עצרת ראן
לילה ים סוכה . ואם אירע יום

אומ׳ ש׳ש לאכול בשמיני עצרת
לבך עליו ולעשות בו משל המיומים .
עבדים אפי׳ כשאר הימים אינו יכול
לעשות בו . אבל באותן שמקבלהו ע
אבי של בעל יכול פסול משום שאין
שעת הדחק ראי׳ . אומאן אמר ש
שלוב היכא פסול משעת הדחק יכול
מרישין ולכתהם ולעלם ש׳
שיכא פסול אין שעת הדחק ראי׳ .

אומ׳ כל הימ׳ של סוכות לבר
מיום ראשון אותרוג חסר מותר
לבך עליו ולעשות בו הואיל שיעזן מ
מצוה ויבש עמי יעזן מחסר . ומשמ
ל חנעזן מעבל ביה ועפ״י וזפ׳ בומ
ראשון אם אין אחר מחסר אותר לבך
עליו ולעשות בו פרשית פ׳ לולב הגזול ה
היאין השותבין שיש להן אותרוגין בס
בשותפות מתפוסת הסת ונטל אחד
מהם אותרוג ובירך עליו יעזן אעפ׳ שה
שהשותר קטן מחבירו כ הם אינם
ואקפורים זה על זה . ומפ״ק הת דוק
אותרוג אבל פריש וירמון לא . ומה ל
להזכיר פריש וירמון היה לו לומר אכל
חסר לא אלא מכאן ראי׳ שיעזן אפי׳ כ
במסר . ועוד מכאן ראי׳ מאנשי׳ כ
פרכים שהם מורישים ללכותם לכתה
אבי של לולב יכא פסול משום שאין
שעת הדחק ראי׳ . אומאן אמר ש
שלולב היכא פסול משעת הדחק יכול
לעשות בו . אבל באותרוג שמקבלהו ע
עבדים אפי׳ כשאר הימים אינו יכול
לבך עליו ולעשות בו משל המיומים .

אומ׳ ש׳ש לאכול בשמיני עצרת ראן
לילה ים סוכה . ואם אירע יום

רב ⁂ אומן שעשאם בעל מנ
מנעלי פסכה } הולך בסוכה ועטל
סוכה ..
רשות ממנה ואומן יהי רעתן שעשה
לשב בסוכה של לולין בשבת הכמה ..

רג ⁂ } אומן שסתן או לולי יכולין בשבת לע
היות חתן תורה או חתן בראשית
אע"פ שאין רוב המכנסין סתן אחר סתן
לולי אחר לולי לא יקרא ולא יהא רן
רובן קודם שקרוין חובת היום אבל
ואחר שקרוין אין קוראין .. הגה
ומי שהגיע שלשים לעשות כן מיום שהגיע
בר מצוה . עמ"ל ..

דין לילות חול המועד ..

רד ⁂ } אומן פתח או סותת או מחתיה
שעשאן אומן לתקנם בחול המועד .
} אומן שאינו מומחה לתקנם בחול המועד
אפ"ה מותר לתקנם בחול המועד
המיוחדות מתוך שהן צריכות לאומן
דומיא דקתן האומן מכניס פי כתן ?
שיש בהם והיזק יש לעשותם בשבת ..
אחת לפי שיודע יכול לשבר היזק ..

רה ⁂ } אומן שמותר לקשת בחול המועד
כוסות וקערות ודברים אחרים
טעמיך כשכיל אכלה ושתיה
פרש"י בשכיל מקום שצריך מכירין כלים
מבית האומן ואם מבית הקדר וכו'
ומהגה לאכלם כלומר היינו אם קדרן
האבלה ועשה מתעת אין יוצא ושוב
עלה בית דין לעבד השנה אין עבדין
לתזור ולקדות ולעשות פרים מדר
השיב ר' הפ' וכן מוכח כל ההלכה ..
הגה סבר עכשו רבו לעשות פרים

ט רבי יהודי העדני יאסר לקשת חרשי
בחול המועד ולא אמרו לו אם רואיה אלא
ע"ו להכיר ראוי אחה שיש במועד
דלמן אין מכניסין כלים מבית האומן
בחול המועד אפי' כלים שאין שם אבד
אינו יכול להכניסם כש כלים חרשים
שאינם שלו שאינו יכול להכניסם או
לקעת . הגה ומיהו מקח העלם
לקעת חרשים . עמ"ל ..

רז ⁂ } אומן שאין להלות בחול המועד
כי מרחה הלאה לפרקמטיא ל
אומנם לאומנותו שלו יכול להלות בחם
אותו שכועסי שלו יאבד מעבודתו
שלו ודבר האבוד אותר בחול המועד
וכן היה נקל לעשות ..
} אומן שאותר לתקן כוזילים שוס
בחול המועד ..

דין לילות פורים ..

רח ⁂ } ששאלת אם יש לעשות פרים
ביאור הראשון והתשעת כעבדיתן
אין כי אין לעשותם פרים כלל ושם ?
שאין צריך להתענות עבדיתו . הגה
דיתן אין קץ המגלה אין בן חורי
הראשון ואחר השיב אלא מקרא ומגל
ומתעת לאבותם כלומר היינו אם קראן
המגלה ועתה מתעת אין יוצא ושוב
עלה בית דין לעבד השנה אין עבדין
לתזור ולקדות ולעשות פרים מדר
השיב ר' הפ' וכן מוכח כל ההלכה ..
הגה סבר עכשו רבו לעשות פרים

לעשות ולי תנם למקום שיריצה ..

יכול לעכב משלח פירות שלו ל

אומר שמקדם שאין עניים

השיב שוים הם לעניין הספר ותעכ

יב באחר הראשון ואחר יב באחר

הראשון לאחר השיב אלא מקרא מגל

ואחר לויכוח ומסיק התלמוד

דהכי קאמר אין בין מרכבה עשר

שמואר הראשון לארבע עשר שמואר ר

השיב אלא מקרא מגל אלא מיק מגל

אלא מתעה לויכוח היא לעניין הספ

ותעכ זה וזה טוען שאסור לעבוד

מרכבה עשר שבאדר הראשון כמו

מרכבה עשר שבאדר השיב. ורקדקו

מן שבדורות האחרונים רבין דלעני

הספר ותעניות זה וזה טוען אלף ט

התכות בעשרה שבארבעה עשר

ראשון כמו בשיב ... כן היה

רגל מן יתיר מפרש להתכות

כשמחה ומכילה ובשתיה והזמין

בע עיר מרכבה עשר שבראשון כ

מישמיע לי לעניין השנה אין בין

מן . ומי אין להתענות בשלטה עש

שבראשון ומה שפי לעיל הכא דתנ

אין כן וכן הוא לעניין אם קדמו מן

טעות סופר הוא בראשית בד

מבבלה . עכל ..

אומר גם בשהשנה מעוברת אחר

יב באדר הראשון ואחר יב באדר

השיב שוים הם לעניין הספר ותעכ :

אומר שמקדם שאין עניים

יכול לעכב משלח פירות שלו ל

מיעשה אותה ... אומר אדם המעכב

ואיתעביד חדין מיעה שעביד בה שי

פת של עירוב כראוי והיה

לעולם היה מכך בימות הגשמים על

העכ אלא משנה לשנה . עכל ..

אומר הבה ומי אין נהנה העני

מדם נעשה .. הבה ומי אין נהנה העני

ראשון .. הבה ומי אין נהנה העני

מדם בני אדם לרוב מעכ ולא הין בעיני ב

עירוב וישכ , ועוד לך שמעתי הכה

שמת לעכב שמת תרגן שלא תשתכח תו

יותר מאחיכר בדולה שהיו בה הכה בב

אדם טוענים לעכב ומעכב לעולם מעכב

מיעשה אותה ... אומר אדם המעכב

ואיתעביד חדין מיעה שעביד בה שי

פת של עירוב כראוי והיה

לעולם היה מכך בימות הגשמים על

העכ אלא משנה לשנה . עכל ..

אומר הבה ומי אין נהנה העני

מדם נעשה .. הבה ומי אין נהנה העני

ראשון .. הבה ומי אין נהנה העני

מדם בני אדם לרוב מעכ ולא הין בעיני ב

עירוב וישכ , ועוד לך שמעתי הכה

שמת לעכב שמת תרגן שלא תשתכח תו

יותר מאחיכר בדולה שהיו בה הכה בב

אדם טוענים לעכב ומעכב לעולם מעכב

אומר גם עיר הרי אינו ישכ יחידי מיע ר

אינו יכול לאסור על הישכ לפי ש

שריית בי כרית בהמה ומותר ן לע

ועולם בחינו של בי ..

אומר שמעכב כתת אפי מעכ שיש

בה עירוב מכואות כ לא תשיבי

יותר מאחיכר בדולה שהיו בה הכה בב

אדם טוענים לעכב ומעכב לעולם מעכב

שמת לעכב שמת תרגן שלא תשתכח תו

עירוב וישכ , ועוד לך שמעתי הכה

מוים בני אדם לרוב מעכ ולא הין בעיני ב

ראשון .. הבה ומי אין נהנה העני

מדם נעשה .. הבה ומי אין נהנה העני

ראשון .. הבה ומי אין נהנה העני

מדם בני אדם לרוב מעכ ולא הין בעיני ב

עירוב וישכ , ועוד לך שמעתי הכה

שמת לעכב שמת תרגן שלא תשתכח תו

יותר מאחיכר בדולה שהיו בה הכה בב

אדם טוענים לעכב ומעכב לעולם מעכב

אומר גם עיר הרי אינו ישכ יחידי מיע ר

אינו יכול לאסור על הישכ לפי ש

שריית בי כרית בהמה ומותר ן לע

ועולם בחינו של בי ..

אומר שמעכב כתת אפי מעכ שיש

בה עירוב מכואות כ לא תשיבי

והרי לך הילכות עירובין

אומר גם עיר הרי אינו ישכ יחידי מיע ר

אינו יכול לאסור על הישכ לפי ש

שריית בי כרית בהמה ומותר ן לע

ועולם בחינו של בי ..

אומר שמעכב כתת אפי מעכ שיש

בה עירוב מכואות כ לא תשיבי

מיעשה אותה ... אומר אדם המעכב

ואיתעביד חדין מיעה שעביד בה שי

פת של עירוב כראוי והיה

לעולם היה מכך בימות הגשמים על

העכ אלא משנה לשנה . עכל ..

אומר הבה ומי אין נהנה העני

מדם נעשה .. הבה ומי אין נהנה העני

ראשון .. הבה ומי אין נהנה העני

מדם בני אדם לרוב מעכ ולא הין בעיני ב

עירוב וישכ , ועוד לך שמעתי הכה

שמת לעכב שמת תרגן שלא תשתכח תו

יותר מאחיכר בדולה שהיו בה הכה בב

אדם טוענים לעכב ומעכב לעולם מעכב

שמת לעכב שמת תרגן שלא תשתכח תו

עירוב וישכ , ועוד לך שמעתי הכה

מוים בני אדם לרוב מעכ ולא הין בעיני ב

ראשון .. הבה ומי אין נהנה העני

מדם נעשה .. הבה ומי אין נהנה העני

ראשון .. הבה ומי אין נהנה העני

מדם בני אדם לרוב מעכ ולא הין בעיני ב

עירוב וישכ , ועוד לך שמעתי הכה

שמת לעכב שמת תרגן שלא תשתכח תו

יותר מאחיכר בדולה שהיו בה הכה בב

אדם טוענים לעכב ומעכב לעולם מעכב

אומר גם עיר הרי אינו ישכ יחידי מיע ר

אינו יכול לאסור על הישכ לפי ש

שריית בי כרית בהמה ומותר ן לע

ועולם בחינו של בי ..

אומר שמעכב כתת אפי מעכ שיש

בה עירוב מכואות כ לא תשיבי

כאשר רמי ומה מעבד אפי שכירין
משוה פרוטה כראוי כי הדר שוכר
מעבד ושפחתו של בני ואפי שפחות
עבריות שקנו מן הנכרים ומקבלין מהם ממנו כי שרין אוכלין
עבריהן ושכור רשות ושוכרין אפילו
מקבלין מהם ממנו כי שרין אוכלין משלהן
שכל הפחים הן של השר הראוי ואין
אוכלין ושתין עבריהן לעבד אלא אם
כן מקבלין פרס אין עבריהן עבד אם
מחיר ממון שאוכלין ושתין אביהן טהין
כי הדר האוחן והשותפין שחלקו הדרים
כל בית ובית שלשם כראוי בעירובין
השר לעשות עירוב אלא עבריו להטיל
שאין דיי מה שקנאם רשות מן ה
ן הוא שנו יהודים הדרים בסמך אחד
ומותרין לטלטל בכל העיר ..
שאין עבריהן לשכור הרשות מכל העיר
שאין לשם כי אם בית אחת של יהודים
היהים בכרכים מוקפים חומה
פיתא גרים .. ן הוא אומר יהודי
עבריהן לעבד שהלכה כרבי יוסי מקום
שאין בו יש הפסק מחיצות בינתן יש
לכן אם יש הפסק מחיצות בינתן יש
אחר ויש לכל אחד בית שיאוכל ן
הדרים בעיר בבי
ן הוא שנו יהודים הדרים בעיר בבי
אחר ויש לכל אחד בית שיאוכל ן
לכן אם יש הפסק מחיצות בינתן יש
עבריהן לעבד שהלכה כרבי יוסי מקום
פיתא גרים .. ן הוא אומר יהודי
היהים בכרכים מוקפים חומה
שאין לשם כי אם בית אחת של יהודים
שאין עבריהן לשכור הרשות מכל העיר
ומותרין לטלטל בכל העיר ..
ן הוא שנו יהודים הדרים בסמך אחד
שיש דיי מה שקנאם רשות מן ה
השר לעשות עירוב אלא עבריו להטיל
כל בית ובית שלשם כראוי בעירובין
כי הדר האוחן והשותפין שחלקו הדרים
מחיר ממון שאוכלין ושתין אביהן טהין
ומקבלין פרס אין עבריהן לעבד אפי אם
חופלין ושתין עבריהן לעבד אלא אם
שכל הפחים הן של השר הראוי ואין
אוכלין פרס ממנו כי שרין אוכלין משלהן
עבריהן ושכור רשות ושוכרין אפילו
משוה פרוטה כראוי כי הדר שוכר
מעבד ושפחתו של בני ואפי שפחות
עבריות שקנו מן הנכרים ומקבלין מהם ממנו כי שרין אוכלין
משלהן אלא אם כן מקבלין פרס אין עבריהן לעבד אפי
עבריהן ושכור רשות ושוכרין אפילו
משוה פרוטה כראוי כי הדר שוכר
מעבד ושפחתו של בני ואפי שפחות
עבריות שקנו מן הנכרים ומקבלין מהם ממנו כי שרין אוכלין
משלהן אלא אם כן מקבלין פרס אין עבריהן לעבד אפי

הזן לך היבות נסת ..

ן הוא שאומר לחבר שעמו בבית
לפי שהוא מלאכת שמים אתבלן
ואחר חיב היום .. אבל סופרים שם
שכותבי בשכר אין להם רשות לחבר
ואחר חיב היום כראוי בפסחי העשה
מלאכה בערבי פסחים בערבי יום
טוב מן המנחה ולמעלה אינו רואה
סימן ברכה לעולם ואחה לא תחה
ברכה שהיא אז טועת ואחיה ..

ן הוא שאומר לחבר שעמו בבית
לפי שהוא מלאכת שמים אתבלן
ואחר חיב היום .. אבל סופרים שם
שכותבי בשכר אין להם רשות לחבר
ואחר חיב היום כראוי בפסחי העשה
מלאכה בערבי פסחים בערבי יום
טוב מן המנחה ולמעלה אינו רואה
סימן ברכה לעולם ואחה לא תחה
ברכה שהיא אז טועת ואחיה ..

ן הוא שאומר לחבר שעמו בבית
לפי שהוא מלאכת שמים אתבלן
ואחר חיב היום .. אבל סופרים שם
שכותבי בשכר אין להם רשות לחבר
ואחר חיב היום כראוי בפסחי העשה
מלאכה בערבי פסחים בערבי יום
טוב מן המנחה ולמעלה אינו רואה
סימן ברכה לעולם ואחה לא תחה
ברכה שהיא אז טועת ואחיה ..

ן הוא שאומר לחבר שעמו בבית
לפי שהוא מלאכת שמים אתבלן
ואחר חיב היום .. אבל סופרים שם
שכותבי בשכר אין להם רשות לחבר
ואחר חיב היום כראוי בפסחי העשה
מלאכה בערבי פסחים בערבי יום
טוב מן המנחה ולמעלה אינו רואה
סימן ברכה לעולם ואחה לא תחה
ברכה שהיא אז טועת ואחיה ..

חובה משום שלום בית כי שלום יכשל
והרך עליו משום הדלקת נר בשבת
ואינם חייבים אלא משום שיצריכ
מבערב יום כן משום גזרת כיבוי
המקצת המספיקת על מה שעשוין
משם ... | אומר שמותר לתת
מים מבעוד יום בנר כך היא
לעולם בית | שבת עם שקיעה
כשכלו ... | אומר שהזיז הצל ואכול
שאסור להדליק הנר בערב
שבת אלא אם כן יודע שישאר
הכמה כשיעור הזה שיכול לאכול
בשעה שקיעת החמה ... | יש אומר
לאשתו כערב שבת קדש | הם חשיכה
הפרשת חלה הדליקי הנר ושימי בצד של
חלב שאין כן אומר שאסור לישב אצל נר
של חלב אפי' מהודק בלוח שאין ורואה
פעם אחת שלוח היה לו שאין בצד של חלב
ופתח אצלו לתוכו, ואינו אומר לה עיברוה
לפי שאינו עתיד מעשר מזונה לארץ.
ואינו אומר לה עיברוה לפי שהזיז מעיקרו
ועכב עיבורי תיבות ..
אומר שאומרת להדליק הנר בערב
שבת בבית ואפילו כחיגר אין מזונה
מקום שיראה. ואומר שאכלן הלך בדרך
אומר אין שרבי שמחה משבחין היה
רבן ועשות כן בכין להדליק בבית ואכל
מחיר ... הלכה. מי היה רוכב
מזרין ב אשכנז שאוכלין מבעוד יום
אכל בצד פרשו כל גדולי הדור שבעיר
שאסור לאכול מבעוד יום כלך פרוש
ובלבד שלא יקדים ולא יאחר ולפי זה אין
לאכול אלא במקום נר. ושר סאך לאחר
שעתת מרקוליס הלקט נר בשבת משל
שלום בית ואם היה אומר להקדים כל כך
אומר שיכול אדם לשתות מים מעי
שבת ואחר ן שעת ..
אומר כשמדליקין בערב שבת
יכולין להתעטף שאין מקבלין פ
שבת על הן עד שיתחיל שליח צי
יעבור ואתפלל תפילת ערבית וקן שהק
פרוכח פ פרה מדליקין דקאמר הכי
הדליק המדליק וכו' הלכה ..
מיהו רהייט רווק לפי הבית אכל
אשה המרוקת עשויה יפורה
לעשות שום דבר מלאכה אחר
שהדליקה וכיון תמסה על הנר אין לך
קבוה גדולה מזו ואין מועיל לה שוב
תמוי. וכן איתי בפסיקתא ובתוספתא
דרב יהודה. אך שמעתי מורי רבי
החכם מתתיה שמעתי מפי רבותיו ז"ל
ושוהה כדי יציאת הקטן אחר פסחו
והזה העשוי עמי מכוכיו על פתילה
הישכונה. עכ"ל ..
אומר שאסור ליתן כלי כלי בשבת
ותחת הנר כדי לקבל השמן הנוטף
משל רמכול כלי מהיכן אכל אותו
לתת אותו מבעוד יום ואסור לטלטלו
משם ..

גזילות כשיעור אכילתו ואכיל ראוי
קורם ברכת המזון וחותך תחלה
ואוכל חותך פת תחלה ... וחותך
היה עטוף הב לחמים בשעת ירידן ב
לאוכלים ... תנו רבנן
כשהוא כורעין כשעת ברכת המזון
עבדי שהלך הר בשעת יום כשבא
אסור ליהנות לאדם קודם שיתן פ כל מעי
שלא ואחר שיתן לפועל שכרו מיד
ואי יש שהות שלא לחתוך כל צרכו
יכול לטעון עליו בשעת הדחק.
עבדי ... תנו שתפסו
שקדו בהזמן לישתן רואה
בבל. ראשון עני כישלים רבי שמעון ז
דאי כותי דאמר מילתן סגי כישלים
כבשתין דתורי ... ואיבן ת
מתפסין וכי יאמר פשיק פשים ליי רבי
דהילכך סידיך ליטול ראוי בבל. טיני
עני כשלים דבעל תורין הלך אחר
האומיר. וכן עבד שלא לשת מלרן
מקצה בשעת אלא לכל קרוב הרבה.
עבדי ... תנו שיעריך רכו
לאחות לעבדו או לשפחתו ואיה
שלא ואחליף עד בשביל ואם ירליקן

עצמו מותר לישב להשתמש מורין
ואם כשכבו הישב אסור ׃ הגהה ׃
ומי אמרי׳ בירושלמי רואין מטריחין
לאדם ליעות חנן מכיתו אם הדליק
הגי מדעתו כשכבו הישב ׃ עכ׳ ׃
[אומ׳ שמותר לאדם לעשות רכז
מיטתו בשבת כדי לשבב עליו ?
מיר סרוית פ׳ רחולין אם היה עלין
בר או כסת מבעוד יום מותר לפרוץ
אפי׳ בידו ׃׃ [אומ׳ שמותר רכח
לו לאדם ליטול קשים שלפשן
עם לשמש לחיצוין לחיצת בן שינו
סרוית פ׳ המביא כלי יין אוכלי בהמה
אין מהם משום קטימה פ׳ שמותר
לשמש ׃׃ [אומ׳ שאדם רכט
תריסה הגיהה לי תק שמין בת
בלילי שבת יכול ומחות הישב בידה
כרוית מוסף שבת אין אומ׳ לגוי כב ה
ואל תעבה והכי פ׳ אין יעריך לומר
לגוי אל תעבה ׃׃
[אומ׳ שמותר להתם פשטידין לג
בשבת אינו אוכר מרחוק מקל
ש׳ אין היד סולתת בו ואינו חושש כ
שמא יקצב ממש אינו אוש סרוית
פ׳ טה סכר אשה יורה שמן ומעבה
על פה הקטן וסתם שמן זית הוא כ
עקרש אבל אינו יכול להשחה על גבי
המער ממש לפי שהוא מתלרות
היורי אם יכול למנ לומי שהיר
סולתת כרוית פ׳ כמה טומנין בבי ?
הגוי עבריו רמעת כוזן רמיין על
גבי קומקמין כהההיה רכן אומ׳ אינו ?
שמן ממיחם על גבי מיחם אומ׳ התם
חוקמי קמוקים הכי אולדי קאוליר ואם
יש כירוש לומי הדחקה עשו לכלי כן
חשוטן אבל אם יש רפין עשויין על
גב המער מון ש׳ש כרטכורק ובהכ
ובהכה מקומו או מותר להשתם על
גבי הרפין ׃׃ [אומ׳ מה שמות ר לנא
לעשות רשאה כשבת שקורי
מוזדימן משל הלחישה ליכא איסורא
סרוית מוסיף רשבת שמותר ללחוש
בשבת ׃ ומכיון רמיי מאכי עכי מפ
בתי רשבת ומשל מרידה ליכא איסור
רמיית הת שמואל הוה יתב וקאמ׳
אימ׳ רמ׳ רמ׳ וכבן מרידה של מ
מיעה במדידה שאינה של מיעה מי
אומ׳ ומסתן עמי מרידי של מיעה היכן על
כן ה׳ה מתיר אבל הכן אומ׳ שהכ״ן
יהודה בע היה אנסך ׃׃
[אומ׳ שמותר לעשות מפתח של ב לנב
כפי שנוי התנורה ונסגר מאליה
בשבת ודוק הם הוא לעי לחנך בה אבל
אם של בזל ושל עשת אפי׳ היין של ע׳
הגהה ומי שהיה בידו שם של בדול
וכלים שיהיו המפתח סדוקה כדי שיכול
להכנס הרעעה תך רוב כית יד המפתח
ואם טוב הכן טיעשוה קטנה דהוי קטנ
עי׳ ׃ עכ׳ ׃ [אומ׳ שמותר לג
לשפוך מים מקן המילחת ופניו
לחיצר שהיה מעורבת אבל לא מלוחת
ורשות הרבים ׃׃

רלה ואסור שיאסור ליכתב בספיבה בשבת אם אינה קשורה. ואם עבר
ספיבה קודם ושבת כתבה מותר לעשות יערכין על רוקב הספיבה.

רלו] אומ' אם יש לאדם כלי מתוקן כדוע שלו מזן ששתין בערבת הן
אם של עלה ערי הן של בגד או תפי ממלמש עצמו אסור לוכשו
בשבת.] אומ' שיאסור ליטול לסר ביתו בשבת אבל אם תעשה רלז
שפחתו צריה מעצמה אין יריך ואחות כזה.] אומ' שאותו

ולבוש ב סרבלים וה על גב זה אפי שהוא רקי מלמש. וחגר ב חגר
חגרות בשבת אחת על הקורקוט ואחת על הטורקוט סיוית פ מיה אש
תרי הוי קשירות ופי התוספ דקוק זה על גב זה אבל אחת על הקוט רלח
ואחת על השורקוט אותו. ועיר כיוי שמועה לשם יי בגדים שאות ר
ולבוש בשבת אפי הדליקה ומותר לשם פושרין וחגר ופושרין עשוי חגר
הזן.] אומ' שאותם כוסות העשוין פרקים ועטלין אותם מן הקל רלט
ומחזירין] אותם אם הם רחוקים מותר לפרקן ולהכניסן בשבת ואם
ומחזירין כדומק, אסור בין לפרקן כן להחזיק אסור.] אומ' שיאסור רמ
לעצב שום כוס שהיה בתוכו יין או מים כאפה או כשום רסך ושום
ריחות לידי סריטה או לידי ליכון. ולא דמי למה שהזוג מעצב ידין באפה
אין בחלוקו אפי שירין מלוכלכות ואפי ידין עמי יריך לעצן היטב זו מן
קודם שיקצן באפה משל ראשו לידי ליכון ואחיטה.

רמא] אומ' שאותר ליגע בשבת במעמד שלפני ארון הקודש שהנחו ת
עומדות שם עליו כן אם הוא של אבן כן אם הוא של עץ ריך
שלא ישמשו ואפי שהוא תשמיש ומוקצה רשאי מוקצה
עצמו אינו אסור ליגע בו אלא מלטלו.] אומ' שאותר רמב
ליטול ידין מן הטהר לפי שהוא מסמלית לכמלי ת ריך שלא
שיגע באותו מעמד שלא יוליך המים על ידין תרכב אותו.

רמג] אומ' שחלוק ומפתיים שנקשרו יחד שאין התירן ב
בשבת לפי שכל דשר אין מתירין ליומיה פטור ואם
אסור ודהו קלות כגון שלפעמים מכחים אותם
קשורים ואפי טפעי.] אומ' שתיעק העלר רמג
ספק לד חרשים או לד חרש; אלין אותו אפילו ב

טוב ליזהר שלא לעשות כן על ידי גוי ... עכ"ל ..

כבר נתן סניגור לן בתשובה דירן . הגה"ה . ומי
שמותר לילך בטלית קטן לרשות
הרבים בשבת כראית פ' הזהב שהיו"ט בטלית שאינה מציצית
כה"ג ובשבת חייב חטאת ומ"ש דדוקא בטליתות שלהם חייב
חטאת לפי שהציצית הן לקמץ יבמעים מתכלת והוו חטיבי ולא בטלי
אבל שלית לך חייב חטאת כשלא הן מתוקנים כהילכתן והוי כמשאין
אבל לריך לא תשיבי ומותר אבל טלית . הגה"ה מימת רבי יחיאל
ומפרש דאפי' הטליתות שלנו תשיבי הציצית שהם עשויין שם
מינה ולא מטי לבי טלית אבל לשון הפרישה מותר לילך בטלית קטן
לרשות הרבים בשבת כשהציצית מתוקנין כהילכתן, ומה היה מחזיר
על עצמו מילך בטלית קטן לרשות הרבים בשבת כשהציצית מתו
מתוקנין כדילמא מיפסיק אחר הן הציצות והוה ליה טלית טאינה
מציצית כה"ג ואין מוליכין אותו אפי' דמר .. עכ"ל . אומ טאסור
לקנח פתוח או מעבה שמרילקן עליה סמוך מעל השולחן
בשבת בשחרית והנח הדין בלילה אפי' אם יש עליה סכר מער ב
שבת כי לא אמ סכר אלא לומר בלבד ..

אומ טמותר ליקח בתער של בית החורף בשבת הותם .

אומ כשעסק בו או מתלה בשבת על השולחן בלי
טבת המלוד טוע מתיר לעשר בשבת השולחן ואם
בשבת כשבת . ומ"מ שהיתשלומי אוסר אם לא שכשבה
בשבילו ושבת המוה . עכ"ל .. אומ שאסור לשפוך מים יעגנם
במים חמין בשבת .. אומ שמותר לילך בטלית קטן לרשות
הרבים בשבת כראית פ' הזהב הקומ רבה היוצא בטלית שאינה מציצית
כה"ג בשבת חייב חטאת ומ"ש דדוקא בטליתות שלהם חייב
חטאת לפי שהציצות הן לקמץ יבמעים מתכלת והוו חטיבי ולא בטלי
אבל שלית לך חייב חטאת כשלא הן מתוקנים כהילכתן והוי כמשאין
אבל לריך לא תשיבי ומותר אבל טלית . הגה"ה מימת רבי יחיאל
ומפרש דאפי' הטליתות שלנו תשיבי הציצות שהם עשויין שם
מינה ולא מטי לבי טלית אבל לשון הפרישה מותר לילך בטלית קטן
לרשות הרבים בשבת כשהציצות מתוקנין כהילכתן, ומה היה מחזיר
על עצמו מילך בטלית קטן לרשות הרבים בשבת כשהציצות מתו
מתוקנין כדילמא מיפסיק אחר הן הציצות והוה ליה טלית טאינה
מציצית כה"ג ואין מוליכין אותו אפי' דמר .. עכ"ל .. אומ טאסור
לקנח פתוח או מעבה שמרילקן עליה סמוך מעל השולחן
בשבת בשחרית והנח הדין בלילה אפי' אם יש עליה סכר מער ב
שבת כי לא אמ סכר אלא לומר בלבד ..

אומ טמותר ליקח בתער של בית החורף בשבת הותם .

אומ כשעסק בו או מתלה בשבת על השולחן בלי
טבת המלוד טוע מתיר לעשר בשבת השולחן ואם
בשבת כשבת . ומ"מ שהיתשלומי אוסר אם לא שכשבה
בשבילו ושבת המוה . עכ"ל .. אומ שאסור לשפוך מים יעגנם
במים חמין בשבת .. אומ שמותר לילך בטלית קטן לרשות
הרבים בשבת כראית פ' הזהב שהיו"ט בטלית שאינה מציצית
כה"ג בשבת חייב חטאת ומ"ש דדוקא בטליתות שלהם חייב
חטאת לפי שהציצית הן לקמץ יבמעים מתכלת והוו חטיבי ולא בטלי
אבל שלית לך חייב חטאת כשלא הן מתוקנים כהילכתן והוי כמשאין
אבל לריך לא תשיבי ומותר אבל טלית . הגה"ה מימת רבי יחיאל
ומפרש דאפי' הטליתות שלנו תשיבי הציצית שהם עשויין שם
מינה ולא מטי לבי טלית אבל לשון הפרישה מותר לילך בטלית קטן
לרשות הרבים בשבת כשהציצית מתוקנין כהילכתן, ומה היה מחזיר
על עצמו מילך בטלית קטן לרשות הרבים בשבת כשהציצית

רנג | אומ' שאם חפץ אחד אין שם
רבי אושע על גבי מעלה בשבת
ויצריך אחד לטלטלו ויעלה משם
לפי שרבי אושעיה אין אסור אלא לטל
טלטול אבל לישבם אותו. וכן כלי ש
שמיאמצו לו אסור אם יצריך עצמו או ל
ומקומו אותו לטלטלו אבל של עץ ואבן
יפה: אם יצריך מהם אינו יכול לטלטל
בשבת לפי שאינן כלי.

רנד | אומ' שאסור לטלטל מלבוש של
כלים בשבת וכיצ ואבזרי רשייה
משפ' רבינה משתחין כלים בין התורין
בין שאינן תפורין אלא ש"ש שהן כלי
והן לשרך ומקשי עלה קמ' בשלמא ז
תפורי חד למלבוש אלא שאינן תפורין
לאוהי חוי ומסיק הת' בקשין רחזו להיכ ע
ותחתן אכלו אותן רלא חזי כלל דאסורי
רנב לטלטל. | אומ' שאותב לע
לטלטל בשבת רבי שהגן מוקי
עם רבי שאינן מוקדה רק ש"ש רבי
המוקדה בטל אצל רבי שאינן מוקדה
שלא יהיו המוקדה חשוב יותר כאינן
משכ שבת. אבל מעות רחטיבי לא
טולי. ורוק כשטטמם עתונים תוך
רבי אחר דהני אותו רבי משם רבי
האסור ורבי האותר כרומטם פק' רמ
רביעה גב טפלין. | אומ' מה
טטאותם על מישמוש הברזלן
היכור בבי הטבעת אם אותר כאינן
הוי מקום הזריעה יותר מביצה
סאתים. והם הי
מקום הזריעה יותר מביצה

כרך שמשמש בתול ופרכיה מתקן
אומ' הכא אסור למשמש בכרור בשבת
אומ' שאם חפץ אחד אין שם
רבי אושע על גבי מעלה בשבת
ויצריך אחד לטלטלו ויעלה משם
לפי שרבי אושעיה אין אסור אלא לטל
טלטול אבל ליעשם אותו. וכן כלי ש
שמיאמצו לו אסור אם ליצריך עצמו או ל
ומקומו אותו לטלטלו אבל של עץ ואבן
יפה: אם יצריך מהם אינו יכול לטלטל
בשבת לפי שאינן כלי.

רנא | אומ' שאסור לטלטל מלבוש של
כלים בשבת וכיצ ואבזרי רשייה
משפ' רבינה משתחין כלים בין התורין
בין שאינן תפורין אלא ש"ש שהן כלי
והן לשרך ומקשי עלה קמ' בשלמא ז
תפורי חד למלבוש אלא שאינן תפורין
לאוהי חוי ומסיק הת' בקשין רחזו להיכ ע
ותחתן אכלו אותן רלא חזי כלל דאסורי
רנב לטלטל. | אומ' שאותב לע
לטלטל בשבת רבי שהגן מוקי
עם רבי שאינן מוקדה רק ש"ש רבי
המוקדה בטל אצל רבי שאינן מוקדה
שלא יהיו המוקדה חשוב יותר כאינן
משכ שבת. אבל מעות רחטיבי לא
טולי. ורוק כשטטמם עתונים תוך
רבי אחר דהני אותו רבי משם רבי
האסור ורבי האותר כרומטם פק' רמ
רביעה גב טפלין. | אומ' מה
טטאותם על מישמוש הברזלן
היכור בבי הטבעת אם אותר כאינן
הוי מקום הזריעה יותר מביצה
סאתים. והם הי
מקום הזריעה יותר מביצה

רנה | אומ' על גבי
הזרעה אם יכול לטלטל מאנה
לבית או אין הבית לתוכה והניח לי
קתני ואפ' ל' שמעון מוזה דקרבנ
ובש' כ' כשורות בן ואפ' אם הם של
אדם אחר יום המיעט הצנה ערבה
אותו מיעט כעל גבי רוב והניח
סמן חיצר ואותר לבית ומקום רלא
הוי מקום הזריעה יותר מביצה
סאתים. והם הי

רנו | אומ' שאם חפץ אחד אין שם
רבי אושע על גבי מעלה בשבת
ויצריך אחד לטלטלו ויעלה משם
לפי שרבי אושעיה אין אסור אלא לטל
טלטול אבל ליעשם אותו. וכן כלי ש
שמיאמצו לו אסור אם ליצריך עצמו או ל
ומקומו אותו לטלטלו אבל של עץ ואבן
יפה: אם יצריך מהם אינו יכול לטלטל
בשבת לפי שאינן כלי.

רנז | אומ' שאסור לטלטל מלבוש של
כלים בשבת וכיצ ואבזרי רשייה
משפ' רבינה משתחין כלים בין התורין
בין שאינן תפורין אלא ש"ש שהן כלי
והן לשרך ומקשי עלה קמ' בשלמא ז
תפורי חד למלבוש אלא שאינן תפורין
לאוהי חוי ומסיק הת' בקשין רחזו להיכ ע
ותחתן אכלו אותן רלא חזי כלל דאסורי
רנח לטלטל. | אומ' שאותב לע
לטלטל בשבת רבי שהגן מוקי
עם רבי שאינן מוקדה רק ש"ש רבי
המוקדה בטל אצל רבי שאינן מוקדה
שלא יהיו המוקדה חשוב יותר כאינן
משכ שבת. אבל מעות רחטיבי לא
טולי. ורוק כשטטמם עתונים תוך
רבי אחר דהני אותו רבי משם רבי
האסור ורבי האותר כרומטם פק' רמ
רביעה גב טפלין. | אומ' מה
טטאותם על מישמוש הברזלן
היכור בבי הטבעת אם אותר כאינן
הוי מקום הזריעה יותר מביצה
סאתים. והם הי
מקום הזריעה יותר מביצה

רנט | אומ' שאם חפץ אחד אין שם
רבי אושע על גבי מעלה בשבת
ויצריך אחד לטלטלו ויעלה משם
לפי שרבי אושעיה אין אסור אלא לטל
טלטול אבל ליעשם אותו. וכן כלי ש
שמיאמצו לו אסור אם ליצריך עצמו או ל
ומקומו אותו לטלטלו אבל של עץ ואבן
יפה: אם יצריך מהם אינו יכול לטלטל
בשבת לפי שאינן כלי.

רס | אומ' שאסור לטלטל מלבוש של
כלים בשבת וכיצ ואבזרי רשייה
משפ' רבינה משתחין כלים בין התורין
בין שאינן תפורין אלא ש"ש שהן כלי
והן לשרך ומקשי עלה קמ' בשלמא ז
תפורי חד למלבוש אלא שאינן תפורין
לאוהי חוי ומסיק הת' בקשין רחזו להיכ ע
ותחתן אכלו אותן רלא חזי כלל דאסורי
רסא לטלטל. | אומ' שאותב לע
לטלטל בשבת רבי שהגן מוקי
עם רבי שאינן מוקדה רק ש"ש רבי
המוקדה בטל אצל רבי שאינן מוקדה
שלא יהיו המוקדה חשוב יותר כאינן
משכ שבת. אבל מעות רחטיבי לא
טולי. ורוק כשטטמם עתונים תוך
רבי אחר דהני אותו רבי משם רבי
האסור ורבי האותר כרומטם פק' רמ
רביעה גב טפלין. | אומ' מה
טטאותם על מישמוש הברזלן
היכור בבי הטבעת אם אותר כאינן
הוי מקום הזריעה יותר מביצה
סאתים. והם הי
מקום הזריעה יותר מביצה

כשלא האמין כל אחד ואחד לומר שפסק
קול של שיר ואפי' לרבי שמעון בן אלעזר
בשבת ואחד לא אסרו אלא ק
להניחו בשבת רב אלפס פסק
אבל אם אין מקום הזריעה אלא במי
פירות אז מותר לטלטל כדלקמן אלא במי
שאינה זרועה וכמה מותר לבית האסור
ואמה לבית האסור אם יש במקום הזריעה
פירות אבל לא הני זרעים כגון מיעט
ואם מקום הזריעה פחות מבית סאתים
אז יש חילוק אחר שאם מקום הזריעה
מיעט הוא אז מותר לטלטל אפי' ממה
לבית אבל אי מקום הזריעה הוי יתר מבית
סאתים אז אסור לטלטל אפי' במקום
שהוא כל היקף הבית הוי יתר מבית
סאתים אז אסור לטלטל אפי' במקום
כגון תוך מכסה מות וכמו לבית
אבל אם היקף כולו בית סאתים וכו'
וזרע הוא אז מותר במקום לטלטל כו'
בכולו אבל לא ממנו לבית כגון שזרע
רמב' עבל .. חילוקין אילו
לכים מן מאיר ודין מחבר
שאחורי בתים אם זרועות הם חבל זה
פירוש כל הירדן מעיר בן
אומר על הקורא שתולין בעיר
העני מצני עין הרע אם מותרה
הוא מותר ואם לאו אסור . ומיהו נהגו
טעאלתם על עסקי תולה ויש בה
רמב' עבל .. אומר אה טט
היפר . עבל .. אומר אה טט
תולה ויש בה
יאכל מן עצמות המשמיע קול אם מותר
להניחו בשבת רב אלפס פסק
כשלא האמין כל אחד ואחד לומר שפסק
קול של שיר ואפי' לרבי שמעון בן אלעזר
בשבת ואחד לא אסרו אלא ק
להניחו בשבת רב אלפס פסק
אבל אם אין מקום הזריעה אלא במי
פירות אז מותר לטלטל כדלקמן אלא במי
שאינה זרועה וכמה מותר לבית האסור
ואמה לבית האסור אם יש במקום הזריעה
פירות אבל לא הני זרעים כגון מיעט
ואם מקום הזריעה פחות מבית סאתים
אז יש חילוק אחר שאם מקום הזריעה
מיעט הוא אז מותר לטלטל אפי' ממה
לבית אבל אי מקום הזריעה הוי יתר מבית
סאתים אז אסור לטלטל אפי' במקום
שהוא כל היקף הבית הוי יתר מבית
סאתים אז אסור לטלטל אפי' במקום
כגון תוך מכסה מות וכמו לבית
אבל אם היקף כולו בית סאתים וכו'
וזרע הוא אז מותר במקום לטלטל כו'
בכולו אבל לא ממנו לבית כגון שזרע
רמב' עבל .. חילוקין אילו
לכים מן מאיר ודין מחבר
שאחורי בתים אם זרועות הם חבל זה
פירוש כל הירדן מעיר בן
אומר על הקורא שתולין בעיר
העני מצני עין הרע אם מותרה
הוא מותר ואם לאו אסור . ומיהו נהגו
טעאלתם על עסקי תולה ויש בה
רמב' עבל .. אומר אה טט
היפר . עבל .. אומר אה טט
תולה ויש בה
יאכל מן עצמות המשמיע קול אם מותר
להניחו בשבת רב אלפס פסק
כשלא האמין כל אחד ואחד לומר שפסק
קול של שיר ואפי' לרבי שמעון בן אלעזר
בשבת ואחד לא אסרו אלא ק
להניחו בשבת רב אלפס פסק
אבל אם אין מקום הזריעה אלא במי
פירות אז מותר לטלטל כדלקמן אלא במי
שאינה זרועה וכמה מותר לבית האסור
ואמה לבית האסור אם יש במקום הזריעה
פירות אבל לא הני זרעים כגון מיעט
ואם מקום הזריעה פחות מבית סאתים
אז יש חילוק אחר שאם מקום הזריעה
מיעט הוא אז מותר לטלטל אפי' ממה
לבית אבל אי מקום הזריעה הוי יתר מבית
סאתים אז אסור לטלטל אפי' במקום
שהוא כל היקף הבית הוי יתר מבית
סאתים אז אסור לטלטל אפי' במקום
כגון תוך מכסה מות וכמו לבית
אבל אם היקף כולו בית סאתים וכו'
וזרע הוא אז מותר במקום לטלטל כו'
בכולו אבל לא ממנו לבית כגון שזרע
רמב' עבל .. חילוקין אילו
לכים מן מאיר ודין מחבר
שאחורי בתים אם זרועות הם חבל זה
פירוש כל הירדן מעיר בן
אומר על הקורא שתולין בעיר
העני מצני עין הרע אם מותרה
הוא מותר ואם לאו אסור . ומיהו נהגו
טעאלתם על עסקי תולה ויש בה
רמב' עבל .. אומר אה טט
היפר . עבל .. אומר אה טט
תולה ויש בה
יאכל מן עצמות המשמיע קול אם מותר
להניחו בשבת רב אלפס פסק
כשלא האמין כל אחד ואחד לומר שפסק
קול של שיר ואפי' לרבי שמעון בן אלעזר
בשבת ואחד לא אסרו אלא ק

רסה | אומן שאין אותו יכול לעמוד
מרשות הכלי ולעשות כיוצא והכניס
המיפתח לפנים מרשות הרבות או מלמעלה
או מן הצדדין וכן שאפילו משהכניס
אסור להכניס ולהוציא מרשות הרבים לרשות
היחיד או להפך וכן מכרמלית לרשות
הרבים או לרשות היחיד או להפך ..

רסו | אומן שאומרין לקדוח סתומים שהם
שהוסיפו בשבת חוץ לתחום כך שלא
יעשו בהם .. הגהה ומי יש עקב
היתר ליעשות מבעי ומבלר שלא יקדום
מיד הגי . עכ"ל ..

רסז | אומן שאין יכולין להשכיר סופר
או מומר תעזקות בשבת ולהזכיר
לו סכום מעות כמה אותה רוצה לקבל
ומה שהספיק אומן בשבת רשמתות
משרכין על התענקו ויאמרו כשבת ועל
התענק למחר ספר או למחר אומעות
בכי כי שיכול לחבר אלין אם הוא לה
להשכיר עצמו לכל סכום מעות אינו
יכול להזכיר לו כלל . הגהה ..
ומי מרקדיכ שעה חבינך אסורין
אבל חביב שמים מותרין ומשמע ש
שאומר לעצרי אלי להזכיר סכום מעות

רסח | אומן שאומרין לטלטל
בשבת מעפר להכניח ובובי
רבלי הוא ובלבד שיזהר שלא יהלי
אותה ויפה כלי שחלאכתו לאיסור
מותר לטלטלו לעניך גופו או ממקומו .

רסט | אומן מכני שניתקן ונשבר
או ניטלו קורותיו או לחיין אסור
בשיפוע תחת הקבה שלא תטול
היעלה לארץ כהדיא ובוה יש ד"ו
בן קנה לקנה פחות מג' טפחים ..

אומן שעושה דג קטן כגון
להלם בהים שלשה טפחים ושיהיה
לארך בוהים שלשה טפחים ורחבו
יניח לענין קשר הנקב ואעפ"
שאומן מותרין לעשות על חומות העיר
אם אין מותרין לעשות בחורבן
אומן שעושה מחתת מים ן לייהוהי
מחיצה תלויה מותרת מים ן לייהוהי
שהקילו חכמי על המים שאובין מחמת
קולת הזן לעשות יעכון על המים
ואם שמותר לעשות יעכון בשבת
חומת העיר ומפלות העשוה מפנית
העיר אסור לעשות שהן יעכון בשבת
שעת כס אות אומן אורכן
עכ"ל .. שעמידות על
חומת העיר ומפלות העשוה מפנית
ואם שמותר לעשות יעכון על המים
קולת הזן לעשות יעכון על המים
שהקילו חכמי על המים שאובין מחמת
מחיצה תלויה מותרת מים ן לייהוהי
אומן אם רוצה לעשות יעכון בחורבן
אם אין מותרין לעשות על חומות העיר
יניח לענין קשר הנקב ואעפ"
לארץ בהים שלשה טפחים ושיהיה
בן קנה לקנה פחות מג' טפחים ..
היעלה לארץ כהדיא ובוה יש ד"ו
בשיפוע תחת הקבה שלא תטול

רסה | אומן מותר לו לאדם לשפוך א
ויעמוד ירין בעלייה שמניח על ה
המים ואעפ"י שיש עקבים מתקיה
שהמים עפלים שם ואעה לפי שאינו
שמחיזה עליה ואעפ"כ יורדת
ואעה ..

רסי | אומן שמותר לטלטל
בשבת המסר להכניס מעפר
רבלי הוא ובלבד שיזהר שלא יהלי
אותה ויפה כלי שחלאכתו לאיסור
מותר לטלטלו לעניך גופו או ממקומו .

רסי | אומן שאומרין לקדוח סתומים שהם
שהוסיפו בשבת חוץ לתחום כך שלא
יעשו בהם .. הגהה ומי יש עקב
היתר ליעשות מבעי ומבלר שלא יקדום
מיד הגי . עכ"ל ..

רסב | אומן שאין יכולין להשכיר סופר
או מומר תעזקות בשבת ולהזכיר
לו סכום מעות כמה אותה רוצה לקבל
ומה שהספיק אומן בשבת רשמתות
משרכין על התענקו ויאמרו כשבת ועל
התענק למחר ספר או למחר אומעות
בכי כי שיכול לחבר אלין אם הוא לה
להשכיר עצמו לכל סכום מעות אינו
יכול להזכיר לו כלל . הגהה ..
ומי מרקדיכ שעה חבינך אסורין
אבל חביב שמים מותרין ומשמע ש
שאומר לעצרי אלי להזכיר סכום מעות

רסא | אומן מכני שניתקן ונשבר
או ניטלו קורותיו או לחיין אסור
מותר לטלטלו לעניך גופו או ממקומו .

רסה | אומן שעושה דג קטן כגון
להלם בהים שלשה טפחים ושיהיה
לארך בוהים שלשה טפחים ורחבו
יניח לענין קשר הנקב ואעפ"
שאומן מותרין לעשות על חומות העיר
אם אין מותרין לעשות בחורבן
אומן שעושה מחתת מים ן לייהוהי
מחיצה תלויה מותרת מים ן לייהוהי
שהקילו חכמי על המים שאובין מחמת
קולת הזן לעשות יעכון על המים
ואם שמותר לעשות יעכון בשבת
חומת העיר ומפלות העשוה מפנית
העיר אסור לעשות שהן יעכון בשבת
שעת כס אות אומן אורכן
עכ"ל .. שעמידות על
חומת העיר ומפלות העשוה מפנית
ואם שמותר לעשות יעכון על המים
קולת הזן לעשות יעכון על המים
שהקילו חכמי על המים שאובין מחמת
מחיצה תלויה מותרת מים ן לייהוהי
אומן אם רוצה לעשות יעכון בחורבן
אם אין מותרין לעשות על חומות העיר
יניח לענין קשר הנקב ואעפ"
לארץ בהים שלשה טפחים ושיהיה
בן קנה לקנה פחות מג' טפחים ..
היעלה לארץ כהדיא ובוה יש ד"ו
בשיפוע תחת הקבה שלא תטול

ואין יכיר לעצמן כלום

רפז | אומ' דאפילו שחלבן הגיה בשבת
מותר למכור מעט מעט כנמהון
אין כאן הגיה רבה שירעה ואינו אינו
שוה שרעה ומותר לאוכלו מזול

הגהה ומי' בשבת אשור לאוכל
ואינו הגיה חלבה משנחלב עתיר
אלא אסור מידי דהוה אסחיטת
ענבים ואחשיכין שם

רפח | להשתין כג | אומ' רשאי להטיל מים על
שלג בשבת מידי דהוה אחריסת
הקל

רפט | אומ' על שטיחות
על העשבים אם | יכולות ואינות
בשבת מהורים שעל האשם מותרין
הן הרגלן הוה אשה יולאות עבדות
ויולאות תעלות ומדיחת קרפות
וכל אלו שנהוה הסן חכמים
ומבני שיהו שוב ראשי הסורי קשורי
ואומדקין שלא ישאע המח כראוי
כשיעא מבי השי עשן הישא רלא מ
מהדקי ועד רשי ואפי לחת ולרח
ראוי רלא אסרי כשיעא הייע טעמ
ואפי שהסיעין עכשו בסורי אבל הכא
מדרן ראסור רהכל עטו כיון אלא
לא מהורקין

רפי | אומ' טיט לחתון השוע שבי
ואפ עלה עשה אין שוק על
בגין בשבת אם הם בגרי יעמד יכול
לקעת בשחרטוט וישתוך עלין מים
אבל יום הם של פשתן מיקטן בשמ

רפא | בשחרטוט ועטל ירין ומעבן היטב
בן ואחרכך משים על הבגד אבל לע
לשפוך עליהם מים אסור משום
ליבון הגהה | מי' אסור לשפך
מים על גבי בגד בין | של יעמר בין של
פשתן משום רשריית זו היא כיבוסן

רפב | אומ' שמעבירין
על גב העין | בשבת מפני עין
שמותר לחוש בשבת על העין המתעשק
בעלי הזע וביחטה גרים לוחשין לע
לעתים ולעקרבים ולמעים ולעין בשמת

רפג | אומ' אין מחלוב אשה חלב מדדי ה
ולתך הכוס אין לתך הקערה ותנין
אות מה משמע בכלי אסור רחלבה
ראפשר הזע הא בקדקע מותר לחלוב
מדלמ אומ' אין מחלוב סתם

רפד | אומ' אדם שחלה שמת בשוגג בב
מהיעות כלי אין תפנן [illegible]
הכי אין בעבעת האוכ אין כאידה שב
שיהיה יש לו ליתן ה' ריב הליש ויתך
ומה יתבאר כי בזמן הבית היה מייב
חטאות וחטאת את רקק והזה עליה
לב ריב הליש אומם עיקר מיעוטן
מעלע מראית מברות והזה עליה ה
ריב ואוכלן יהן ליטהר וגם טוב שיב
טיתענה בשיני ומחמשי ובשיני

הגהה | ונהגו העולם להתענות ואחל
ואחותו של שמת.

זהו זך הלכות שלש העזרות

רעג

אומר שהוא קבע כמעשר ג׳
סב לחמים אומנם לו היה קבע לפרק
כפסחי דורם סעי׳ ג׳ וכן מוסח סת עבי
פסחי יין י׳ אולן כו׳ילה שמברך על ה׳
היין ביום מעין הג׳ אות יום על כן היה
אומר שמשוה היום ללילה מה לילה אינו
יוריך לפרך כל פעם אחת אף ביום אינו
יוריך לפרך כל פעם אחת ..

הגהה ומי׳ עקב העלם לכעיר כלחת
שלם . עכל ..

ואם אחר שלם } אומר שיוריך
לאדם לכל הפחות

וכן מוכח כמכלתי ביום ז׳ יכי להם כ׳
עוברים לכל אחד ואחד ומהעמר—
עשו כ׳ לחמים הכי לשנו עמרי׳ ד׳ לחמי׳
אחד אוכל פעם שמת בבקר והשיב
כלו שבת והשלישי בשבת עינוו בבקר—
והביאו לסעודה ג׳ ..

רעה

אומר כשחל יו״ט בבנין בשבת או היה
אוכל סעו׳ ג׳ על שולחן בבקר—
ולעצב אוכל פירות כי שמיו לו ..ינן בה
שאכל סעו׳ ג׳ בבקר קודם מנחה גדול
ואמרת שפ׳ שסעו׳ ג׳ אינה אלא למנת
לאחר מנחה גדולה כדאיתא במסכ שבת
קדעות שאכל פה עבית יריתם שחרי׳
שחרית יריתם בוגחה ושמיו יעו פוה
שאכל סעו׳ ג׳ בבקר שאוכל משם רוח
הי׳ נתן שאוכל ג׳ שיש כתוב יתשלמי
של פסוק זה אכלוהו היום ג׳ פעמים—
עשו כ׳ לחמים הכי לשנו עמרי׳ ד׳ לחמי׳
עוברים לכל אחד ואחד ומהעמר—
וכן מוכח כמכלתי ביום ז׳ יכי להם כ׳
אחר אוכל פעם שמת בבקר והשיב
כלו שבת והשלישי בשבת עינוו בבקר—
והביאו לסעודה ג׳ ..

רעו

אומר שהיה קבע לפרק
אוכל סעו׳ ג׳ על שולחן בבקר—
ולעצב אוכל פירות כי שמיו לו ..ינן בה
שאכל סעו׳ ג׳ בבקר קודם מנחה גדול
ואמרת שפ׳ שסעו׳ ג׳ אינה אלא למנת
לאחר מנחה גדולה כדאיתא במסכ שבת
קדעות שאכל פה עבית יריתם שחרי׳
שחרית יריתם בוגחה ושמיו יעו פוה
שאכל סעו׳ ג׳ בבקר שאוכל משם רוח
הי׳ נתן שאוכל ג׳ שיש כתוב יתשלמי
של פסוק זה אכלוהו היום ג׳ פעמים—
ואין חוסה ועשות כן אומה קבל עו
תבשלת מנחה ואחרכך אוכל סעו׳ ג׳
לאחר מנחה קטנה אז היה מתעלי קודם
כשבת לאוכל סעו׳ ג׳ עד סוף } רת ג׳ עד סוף
פרשה מאחר
קבל ועשות ..

אומר שיוריך אדם לאכול סעו׳ ג׳
טל י׳ בענין שחל להיות בשבת
קדם ואין מנחה קטנה כדי שיאכל
מיני תיאבון ..

רעז

אומר שרת היה קבל ועשות מיני
עשירית עלושה בביצה כשיחל י׳
להיות בשבת כדי לעשות מה סעו׳ ג׳
אבל מהלכם לא ראה לעשה כמי כיני
לפי ששאלו וכשי׳ מסה העלושה—
כמי כיצים אם ימלים לאוכלה כפסוק
ואין אומ להם לא לשום היתה ולא שום
איסור . איסור לא אומ משום שהמ׳
פירות אין מחמ׳ינן והיתר לא אומ
משל שעמה במי כיצים לפי אומר
מהלכם שטוב הוא לסחוט תמוחים—
או אגסים וחלוט במי׳הם וכן ומא י׳
רבל לעשות .. משה׳ה מאחר
בשבת לאוכל סעו׳ ג׳ עד סוף
תפלת מנחה ואחרכך אוכל סעו׳ ג׳
לאחר מנחה קטנה אז היה מתעלי קודם

תפלות מעה מיד כיון שעבר ברגל
מי"מ במוסף שמטל עליו להתפלל
כיון. והיינו מכיון דתפלות
שנקבעו כנגד קרבנות הלכך אלימי
מי"מ בגמ' ירושלמי. ומי גמר
ומחרוך של מוסף ומוכח בירושלמי
דמי"מ במעה גדולה. ומי גמר
דכיון שהיו עושים ג' ימים כ
קבעים אז היה עושה שעריה ג' ימים
מה"מ מכאן כי סבר הקצב ומן מעה
גדולה. הקהה ומי מסתפינא
דכי יהולה פסיק רשעריה שמיך ומטי
קטנה שריון. וכשהיו בני הכנסת
בשחרי ער לאחר מעה גדולה. ש"מ
שרוצים לומר שאסור לאכל כשעה
שחרית עד לאחר שהתפלל תפילת
מעה ואע"ג דשעה שעת שחרית
מקדיש שעה גדולה משום
דקיימ"ל דשעה שעת שחרית לא
אסיר אלא דיעבד דשעה גדולה לא
מקדיש אלא קצת ש"ל מיהו
סתם כל סתם שעת התזמון אבל ס"
שעת שחרית לא מקדיש
שעה גדולה. ושער יש שומרין לומר
כשהיו בשעת מעכלות שחרית
עד לאחר ג' שעות לומר שיש לו
התפלל מעה קודם כדאמרי
הין לפנין שתי תפלות אחת של מנח
ואחת של מוסף והתפלל של מעה
ואחרכך של מוסף ומוכח בירושלמי
דמי"מ במעה גדולה. ומי גמר
שהיה כמונעי שבת ליותר המרה
ובן לאנשים בדידיה בירושלמי. דא"ר
יהודה חלון לו שיעבר עשרים באדר. ש"מ
שמעי עד ג' שעות ומחצה ס"ד ואין מעכלין
עד ג' שעות ומחצה עזה ונבון.

ומי שהיה עושה מלאכה
בערב שבת לעשות מלאכה
בטוב. מי שמעינן דמי
מחלל. אמר שמעינן דמי
יעקב כהנא בשם הכומרין
ירושלמי. ומי שהיה עושה מלאכה
בערב שבת לעשות מלאכה
בטוב. אמר שמעינן דמי
מחלל. אמר שמעינן דמי
יעקב כהנא בשם הכומרין
ירושלמי. ומי שהיה עושה מלאכה
בערב שבת לעשות מלאכה
בטוב. אמר שמעינן דמי
מחלל. אמר שמעינן דמי
יעקב כהנא בשם הכומרין
ירושלמי. ומי שהיה עושה מלאכה
בערב שבת לעשות מלאכה
בטוב. אמר שמעינן דמי
מחלל. אמר שמעינן דמי
יעקב כהנא בשם הכומרין

פרק ד' דיני הערלה ותערת מינים

אומ' שהיה מוציא מיניהם שיהו
לוקה. אמרים לוה מכרכין על הדמים
יוצר מכל מיני בשמים קנין עשמם
מרים או פרות והטוב מיני תבלין
על הדים כיוצרו שלהם ויש לו וכוכיה
קטנה של בשמים ועליה הוא מבקר
אבל תני בריך סגי רלבך על הדמים ויעה
ין המובחר ומוך לרבי תחת הסכמר
יעלה הרס ופריך ליה כל טומר שבתי
מחלל. אמר שמעינן דמי
עקבין המרות בטוב.

אומ' שהיה מוציא מיניהם שיהו
לוקה. אמרים לוה מכרכין על הדמים
יוצר מכל מיני בשמים קנין עשמם
מרים או פרות והטוב מיני תבלין
על הדים כיוצרו שלהם ויש לו וכוכיה
קטנה של בשמים ועליה הוא מבקר
אבל תני בריך סגי רלבך על הדמים ויעה
ין המובחר ומוך לרבי תחת הסכמר
יעלה הרס ופריך ליה כל טומר שבתי
מחלל. אמר שמעינן דמי
עקבין המרות בטוב.

אומ' שהיה מוציא מיניהם שיהו
לוקה. אמרים לוה מכרכין על הדמים
יוצר מכל מיני בשמים קנין עשמם
מרים או פרות והטוב מיני תבלין
על הדים כיוצרו שלהם ויש לו וכוכיה
קטנה של בשמים ועליה הוא מבקר
אבל תני בריך סגי רלבך על הדמים ויעה
ין המובחר ומוך לרבי תחת הסכמר
יעלה הרס ופריך ליה כל טומר שבתי

המקדה מים עליהן. והם מהלכים
זה על זה. כדכתיב השמים
והמים אשר מעל השמים. ופתי ארי
במדבר יי׳. היינו של תחתם. והיו
מהלכים שם כערבית לא מצאתי
על שם שעבדה ארץ ונקי מקום שבו
ושע ישראל יי׳ לא עבדות הפיע. ומשו שבדין
הקל חות עלוין וברין בן חמה ולבנה.
ועתיד ליפרע מעבדיהם. בחמשי
ימין אומי חדשי ליהי עדיע הריש ל
ליהי יעקב. עש שפרשן עשות
ודגם וכולם מיעבם ומתעם לטמן.
בששי הין אומי יי׳ מלך בחות
לכש לכם יי׳ עד התמור. עש שעמד
מעשין ומלך עליהם. כמשמ הין
אומי מזמור שיר ליום השבת אין
מזמור שיר לעתיד לבן ליום שכל
שמלו שבת עש שבשבת בן עתיד
לעתיד לשבותם ליום שכולו שבת
כדכתי׳ ושבתו יי׳ לכן ביום ההוא.

פרק.

ומנחה ושמח ומתחילין בתפלה
כחברישי. וסדר קדוש
כראשון דעלמ קדי יוסידורין רקי
דידושין ומקומו הוא אחר תפלת
יעיע כל השמע וקמעהו כשבתו
ואתה. ולפי שהיו קבלו לדרוש ב
ברכים בבל שבת ויום טוב לפני ה
המעתה אחר הדרשה הין אומי סדר

ב סדר דרושה ואתפלין תפלת המוסף
ואומ/ ואנ תפלתי לך יי׳ עת רצון. אומי
מיאתי עד רצון כשעבר אותה
אתפללין. לפי שעתה עת רצון הוא כש
בשעה שאנ אותה ואתפללין ואכלו ושתו
סעודת שבת. ורוב עמי בעיין הא אומ
רמז לעני מיכה וגבעת שוחן שבר
ואנ תפלתי לך יי׳ עת רצון. לומ כשאנ
יושבין ומשתברין עת רצון לפס שנ
ממשחים בניהם ומשוקדים על אנ
ואתפללים אליך. וחזרין ג מברש אחד
כתורה ג׳ בתורה ומתחת עשיש. ומשוב
ושבו קדשת ועמי הין אומי שכוללים
אשלאכר בשמת. ויושבין קדשת היום
כדי שיהין לבית הכנסת. ומקדישין
התורה. וחוזר הבי ומקדיש ג׳ עמ
הקדושה. ותיכן לקדושת ג׳ עמ
שבתוך ברוך יי׳ ומשוך. ומקדישין
שיע. וחמשי כי שלח ג׳ יחיד בלח
ומבעי. ולפ שלשת ימים מזכר ומה
ומעתה ימים. ושני כשומות מזכרין אין
ימים יומ תורה. כנ שהלכו ג׳ ימים
כלח תורה עזרו בימים שכניהם
ותיכף שיהי קורין משבת כתוב ושוב.
כשבת ומחמשי כשבת. כי שלח יהי

12.9.(3).52.

Hs. 892

CODEX HEBR.
ms.

Handschr.
892

Colour & Grey Control Chart
Danes Picta
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
Grey 1
Grey 2
Grey 3
Grey 4
Black
0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17